ဗဒ္ဓိမဇ္ဈိမနိကာယ

ဗဒ္ဓိပဏ္ဍာသပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ

၁-ဂဟပတိဝဂ်

၁-ကန္ဒရကသုတ်

(ကျ) ၁။ မေ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။(ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤကန္ဒရကသုတ်ကို။) ဝေ၊ သို့။ သုတံ၊ (နာခံမှတ်သား) ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ ၁ ။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌ ၂ ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟတာ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ မျှားလှစွာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံ၊ ယေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ တကွ။ စမ္မာယံ၊ စမ္မာအမည်ရှိသော မြို့၏(အနီး၌ ?)။ဂဂ္ဂရာယား ဂဂ္ဂရာအမည်ရှိသော။ ပေါက္ခ-ရဏိယာ၊ ရေကန်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထာ-ရောဟပုတ္တော၊ ဆင်ဦးစီး၏သားဖြစ်သော ၄ ။ ပေဿော စ၊ ပေဿသည်ရင်း။ ပဓိမ္ဘာဇကော၊ ဆန္ဒ ပရိပိုဏ်မည်သော။ ကန္ဒရကော စ၊ ကန္ဒရာသည်ရင်း။ ယေန၊ အကြောင်းအရာ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ခဏ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုးပြု။ ကေ-မန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ။ (ဘာဝနပုံသာကတ္တ)။ဝါ၊ တခုသော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။

၁။ ဤ၌ ဝေ-နိဒါနေ၊ မေ-တတိယာဝိဘတ္တိ၊ သုတံ-ဥပဓာရဏတ္တ၊ ကမ္မရွပ်ပြန်ဆိုသည်။ ဝေ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်-ဟု အာဝိဘावတ္ထ။ ဝေ၊ ဤသို့သော-ဟု အဝဓာရဏတ္ထလည်း ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ မေ-ကို ဆဋ္ဌမ္ဗိဘတ္တိသမ္ဗန်ဓနက် ယောဇနာသော် သုတံ- ကို ဥပဓာရဏတ္ထ ဘာဝရွပ်ကြဲ၍ ယောဇနာလေ။

၂။ ဤ၌ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ အလိုကျ ယောဇနာသော်-ကော်၊ သော။သမယံ၊အခါပတ်လုံး-ဟု အစွန်ဆုံးယောဇတ္ထပေးလေ။ ဌာ-ဟု သုမ္ဘတ္ထ ပေးသည်ကား ပေါရာဏာစရိယတို့ အလိုတည်း။

၃။ ဤကား သမီပတ္ထ စေတံ ဘုမ္မဝစန်-ဟူသော (မ၊ဌ၊၁)နှင့် ဗဟု မုချတ္ထတည်း။စမ္မာအမည်ရှိသော မြို့၌-ဟု ဥပစာရတ္ထလည်း ပေး။

၄။ ဟတ္ထာရောဟာတိ သမ္ဘေပိ ဟတ္ထိအာစရိယ ဟတ္ထိခေါ ဟတ္ထိပန္နာဒယော။အံ၊ဌ၊၃။ဘာ၂။နဂရောပမသုတ် ။

ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သော။ ကန္ဓရကော ပန၊ သည်ကား။ ဘဂဝတာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သမ္မောဒီ၊ ကျန်းခ့ဲ၏လော-စသည် ပြောဟောလျက် ရောနှောမိလေပြီ[1]။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော[2]။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ ဠ်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဠ်။ ဌိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သော။ ကန္ဓရကောသည်။ တုဏ္ဍိဘူတံ တုဏ္ဍိဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်သည်သာဖြစ်သော။ (တုဏ္ဍိဘူတမေဝါတိ အတ္ထောဒဋ္ဌ)။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အနုဝိလောကေတွာ၊ လှည့်လည်ကြည့်ရှု၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဘူး အဲဒီးဖြစ်ပေစ့။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊သည်။ ယာဝစ၊ အကြောင်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဋိပါဒိတော၊ အကျင့်ဌ ထားအပ်ပြီ။ (သမ္မာပဋိပဒါယ ဌပိတော၊ ဌီ)။ ဝါ၊ ကျင့်စေအပ်ပြီ။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလဌ။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူကုန်သော။ ယေပိ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်တော်မူကြလေကုန်ပြီ။ တေပိ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်လည်း။ တေပရမံယေဝ၊ ဤအကျင့်အတိုင်းအရှည်အတိုင်း သာလျှင်[3]။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ သမ္မာ၊စွာ။ ပဋိပါဒေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ကို။ သမ္မာ၊စွာ။ ပဋိပါဒိတော သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့တည်း။

ဘောဂေါတမ၊မ။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလဌ။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ယေပိ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊တို့သည်လည်း။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တေပိ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်လည်း။ တေ-ပရမံယေဝ၊အတိုင်းသာလျှင်[3]။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ကို။ သမ္မာ၊စွာ။ ပဋိပါဒေဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တေရဟိ၊ဌ။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပဋိပါဒိတော သေယျထာပိ၊ကျင့်စေ အပ်သကဲ့သို့တည်း" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

[1]။ ကန္ဓရက၊ က။ တေ၊ ဤသင့်စကား၊သည်။ ဝေ၊ ဟုတ်၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁။ "သမ္မောဒီ၊ ဝမ်းမြောက်ပြီ-ဟုလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောပြီ"ဟုလည်း ရှေးကပေးကြ၏။ အဖွင့် တိုနှင့်မည်။ "ယထာ ခမနီယာဒိနိ ပဋ္ဌန္ဓော။ပ။သိတောဒကံ ဝိယ ဥဒကော ဒကေန သမ္မောဒိတံ ကေဝိဘာဝံ အဂမာသိ။ (ဝိ၊ဌ၊၁။ မ၊ဌ၊၁) သမ္မောဒိတန္တိ သံသန္ဒိတံ။ (သာရတ္ထ။ဘယဘေရဝသုတ်၊ဌ)။ မုဒသဒ္ဒေါ ဟေတ္ထ သံသန္ဒနေယော။ (သီ၊ဌီ၊သစ်)။

၂။ သမ္မောဒနံ သမ္မောဒေါ။ တံ ဇနေတိ ကရောတီတိ ဝါ သမ္မောဒနီယာ။ (ကကိုယပြု၊ဟု-ရဿနှင့် ရှိစေ)။ သမ္မောဒီတဗ္ဗာ ဝါ သမ္မောဒနီယာ။ (ဤဒီယနှင့် ရှိစေ။ ဤ၌ မုဒ-ဓာတ်သည် မုဒေါ ဟာသ ကီဠာ စုဏ္ဏာ-ဒနေသု စတုမ်ယာနေ"ဟူသော ဓာတ္တတ္ထတို့တွင် ဟာသ (ပျော်ရွှင်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်း)အနက်ဟော။ သမ္မောဒိ-ခ္ခ်ကဲ့သို့ မိမိယာနတ္ထမဟုတ်။ (ဝိနယ ဒီပနီ, ပဏ္ဏာသဋီကာ)။

သရိတဗ္ဗာတိ သာရဏီယာ။ အမြဲမပြတ် အောက်မေ့အပ်သောဟုပေး။ သရ-စိန္တာယံ။ သရဏီယန္တိ ဝတ္တေ့ ဒီဃံ ကတ္တာ သာရဏီယန္တိ ဝုတ္တံ။ (သာရတ္ထ။ ဘယဘေရဝသုတ်-ဌီ)။ သာရေတဗ္ဗာ ဝါ သာရဏီယာ။ (ဣရ-ဓာတ်၊ ဂတျတ္ထ+ဏေ+အနီယ) အမြဲမပြတ် ဖြစ်စေထိုက်သော-ဟုပေး။ (ဋီကာ)။ သာရဏံ အရဟတီတိ သာရဏီယံ။ (သရဂတျတ္ထ) အမြဲမပြတ် ဖြစ်စေထိုက်သော-ဟုပေး။ သာရေထ အရဟတီတိ အတ္ထော ယထာပဒီ။ (သာရဏီယ-ဟု သ-ခ္ခ် အာဒီယနှင့် ပုဒ်ရှိရင်းစွဲအတိုင်း)ဒီဃေန သာရဏီယန္တိ ဝုတ္တံ။ (သီ၊ဌီ၊သစ်)။

[2]။ ဤသော ပဋ္ဌပါ ပရမ္ပရာတို့ ဟောရမ်း ဟူ၍ ဤနေ့ပုံသဏာနိ ဖြစ်ကေသောယ်။ ဌီ။ [illegible]

ကန္ဓရက၊ က။ ဟိ၊မှန်၏။ ဣမသ္မိं ဘိက္ခုသံ္ဃေ၊ ဠ္ဍိ။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်သော။ဝုသိတဝန္တော၊ကရဏီယံ၊ကတံ၊ကိစ္စသည်၌ ကျင့်သုံးပြီးကုန်သော။ ဝါ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မဂ် ဖိုလ်ရှိကုန်သော၊ ကတကရဏီယာ၊ပြုအပ်ပြီးသော ၁၆-ချက် မဂ်ကိစ္စ ရှိကုန်သော။ ဩဘိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓ ကိလေသ အဘိသင်္ခါရ) ဝန်ရှိကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိကုန်သော။ ပရိက္ခီဏဘဝသံ-ယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ (အညာယ)၊ သိ၍ ။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီးသော။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ကန္ဓရက၊ က။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣမသ္မိं ဘိက္ခုသံ္ဃေ၊ဠ္ဍိ။ သေက္ခာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မဂ်လေးပါး အောက်ဖိုလ်သုံးပါးကို ရပြီးဖြစ်ကုန်သော။[1] သန္တတသီလာ၊ တည်မြဲသော သီလရှိကုန်သော ။ သန္တတဝုတ္တိနော၊ တည်မြဲသောအသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော ။ နိပကာ၊ပညာ ရင့်ကုန်သော။ နိပကဝုတ္တိနော၊ ရင့်ကျက်သော ပညာဖြင့် အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စတူသု သတိပဋ္ဌာနေသု၊လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန် တို့၌။ သုပ္ပတိट्ठိတစိတ्ताတ्ता၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ကတမေသု စတူသု၊ အာဘယ်လေးပါးတို့၌နည်း။ကန္ဓရက၊ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ ။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ ရူပကာယ ရှုပ်လောကဌ်[2]။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ တပ်မက်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနေယ္ယ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ရူပကာယ ရုပ်လောကဌ်။ ကာယာနုပဿီ၊ရူပကာယဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

လောကေ၊ ဝေဒနာလောကဌ်။ ဝေဒနာသု၊ လောကီဝေဒနာတို့၌။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

လောကေ၊ စိတ်လောကဌ်။ စိတ္တေ၊ လောကီစိတ်၌။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

လောကေ၊ ဓမ္မာလောကဌ်။ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ လောကီတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣဘိ၊ ဤလေးပါးတို့၌တည်း။ (နောက် သတိပဋ္ဌာန် သုံးပါးဌ် ထူးသည်ကိုသာ အနက်ပေးလိုက်၏)။

ဥ။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊သော။ ပေသော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။“ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊စွ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ (ကိလေသာမှ) စင်ကြယ်ခြင်းငှါ။ သောကပရိဒေဝါနံ၊

၁။ သန္တတသီလာတိ သတတသီလာ၊ နိုရန္တရသီလာ။ဌ။ သတတသီလာတိ အဝိစ္ဆိန္နသီလာ။ဍ။

၂ ။ ဝိနေယ္ယ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိ တတ္ထ ကတမော လောကော။ ဩဝ ကာယော လောကော-ဟူသော ဌ နှင့်အညီ လောကေ၊ ရူပကာယ ရုပ်လောကဌ်-ဟု ပေးသည်။ ပဋ္ဌပိ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ လောကော-ဟူသော နောက်ပါကျမ်းအလို လောကေ၊ ၅-ပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလောကဌ်-ဟူ၍လည်း ပေးနိုင်သည်။

စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို။ သမတိက္ကမာယ၊လွန်မြောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနှင့်၊ ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဉာယဿ၊ အရိယာမဂ်ကို။ အဓိဂမာ-ယ၊ ရခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဣမေ စတ္တာရော သတိ-ပट्ठာနာ၊ ဤသတိပट्ठာန်လေးပါးဟူကို။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ သုပညတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ မယံပိ၊ တပည့်တော်တို့သည်လည်း။ ဂိဟီ၊ လူဖြစ်ကုန်လျက်။ ဩဒါတဝသနာ၊ ဖြူသောအဝတ်ကို ဝတ်ကုန်လျက်။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ ဣမေသု စတူသု သတိပट्ठာ-နေသု၊ တို့၌။ သုပ္ပတိट္ဌိတစိတ္တာ၊ ကုန်၍ ။ ဝိဟရာမ၊ နေပါကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ ဣဒေါ့၌။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ အစ္ဆရိယံ၊စု။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ စု။

ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ မနုဿဂဟနေ၊လူတို့၏ကိလေသာဟူသော ခုတောချုံ အရှုပ်အထွေးသည်။ဝေါ၊ ဤသို့။ မနုဿကသဋ္ဌေ၊ လူတို့၏ ကိလေသာဟူသော အမှိုက်သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ မနုဿသာဋ္ဌေယျေ၊လူတို့၏ စဉ်းလဲခြင်းသည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ သတ္ထာနံ၊ တို့၏။ ဟိတာဟိတံ၊ အကျိုးရှိ မရှိသော အကျင့်ကို။ ယာဝ (သဒ္ဒ)၊ ကောင်းစွာ။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ရား။ယဒိဒံ မနုဿာ၊အကြင်လူတို့သည်။ (သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)ဧတေ မနုဿာ၊ထိုလူတို့သည်။ ဂဟနံဟိ ဂဟနံဝေ၊တောချုံအရှုပ်အထွေးသည်သာလျှင်တည်း။ဘန္တေ၊ရား။ယဒိဒံ ပသဝေါ၊အကြင် သားကောင်ဟူသည်။ (သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)ဧတေပသဝေါ၊ ထိုသားကောင်တို့သည်။ ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာ-နကံ ဝေ၊ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း။

ဘန္တေ၊ရား။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဟတ္ထိဒမ္မံ၊ ဆုံးမထိုက်သောဆင်ကို။ သာ၊ရေတုံ၊ဆုံးမခြင်းငှါ။ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။(ဟတ္ထိဒမ္မော၊သည်။) ယာဝတကေန၊ အကြင်မျှ လောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အန္တရေန၊ အချိန်ကာလဖြင့်။ စမ္မံ၊ စမ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ဂတာဂတံ၊ သွားခြင်းပြန်ခြင်းကို။ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ ။ (တာဝတကေန အန္တရေန၊ ဖြင့်။)သမ္ဘာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တာနိ သာဋ္ဌေယျာနိ၊ ထိုစဉ်းလဲခြင်းတို့ကိုဝင်း။ တာနိ ကူဋ္ဌေယျာနိ၊ ထိုလှည့်ပတ်ခြင်းတို့ကိုဝင်း။ တာနိ ဝင်္ကေယျာနိ၊ထိုတဖက်ကောက်တို့ကိုဝင်း။ တာနိ ဇိမှေယျာနိ၊ ထိုတွန့်လိမ်ကောက်တို့ကိုဝင်း။ ပါတုကရိဿတိ၊ ထင်ရှားပြုလတ္တံ ။

ဘန္တေ၊ရား။ အမှာကံပန၊ တပည့်တော်တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏ကား။ ဒါသာတိဝါ၊ ကျွန်တို့သည်ဝင်း။ ပေဿာဘိဝါ၊ အစေခံတို့သည်ဝင်း။ ကမ္မကရာတိဝါ၊ အမှုလုပ်တို့သည်ဝင်း။ အညထာဝ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်အမူအရာဖြင့်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ပြုမူကုန်၏။ အညထာဝ၊ သော။ ဝါစာယ၊နှုတ်အမူအရာဖြင့်။သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်ကား။ အညထာဝ၊တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာနကံ ဝေါတိ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း” ဟူ၏။ ဝေါ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄။ ပေဿ၊ သ။ ဧတံ၊သည်။ ဝေါ၊ ဟုတ်၏။ပ။ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာနကံဝေ၊ သာလျှင်တည်း။ ပေဿ၊သ။ လောကသ္မိံ၊သတ္တလောကဌ။ စတ္တာရော၊လေးမျိုးကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်

တို့သည်။သန္ဓော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ထင်ရှားရှိကုန်၏ ၁ ။ကတမေ စတ္တာရော၊ အာဘယ်လေးမျိုးတို့နည်း။ ပေဿ၊ဿ။ ဣမ၊ ဤလောကဘ်။ကေစ္စော၊ အ်ချို့သော။ပဋိဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တန္တပေါ။ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေတတ်သည်။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်းကို။အနုယုတ္တော၊အားထုတ်သည်။ (ဤကား အကမ္မပ္ပဝစနီယတ္ထ)။အတ္တပရိ-တာပနာနုယောဂံ အနု၊မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်းဘ်။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်။ (ဤကား ကမ္မပ္ပဝစနီယတ္ထ)။ ဟောတိ၏။ (မ ၁-အာဂတခေ်ယျ သုတ် စာပိုဒ် ၆၅-ဘ် ဆိုခဲ့ပြီ)။

ပေဿ၊ ဿ။ပ။ ပရန္တပေါ၊ သူတပါးကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေတတ်သည်။ ပရပရိတာပနာနု-ယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ပေဿ၊ ဿ။ပ။အတ္တန္တပေါစ၊သည်လည်း။အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၏။ ပရန္တပေါစ၊ သည်လည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၏။

ပေဿ၊ဿ။ ပ။ နေဝတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း မပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သည်။ နာတ္တ-ပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နပရန္တပေါ၊ သူတပါးကိုလည်းမပူလောင်-မဆင်းရဲစေတတ်သည်။ နပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း မပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သော။ အပရန္တပေါ၊ သူတပါး-ကိုလည်း မပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်-ဘဝ၌သာ။ နိစ္ဆာတော၊တဏှာမရှိပဲ။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ သီတီဘူတော၊ချမ်းသည်-ဖြစ်၍။ သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ချမ်းသာကို ခံစားလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပြဟ္မဘူတေန၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍-ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်၏အပြစ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤလေးမျိုးတို့တည်း။

ပေဿ၊ဿ။ ဣမေသံ စတုန္နံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့တွင်။ကတမော ပုဂ္ဂလော၊ အာဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ကို။ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ယှာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တန္တပေါ၊ ၏။အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ မနှစ်သက်စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ပရန္တပေါ၏။ပရပရိတာပနာ-နုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ အယမ္ပိ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ ပါ။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ အတ္တန္တပေါစ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်လည်း-ပူလောင်စေ၏။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ ပရန္တပေါစ၊ သူတပါးကို ပူလောင်လည်း-ပူလောင်စေတတ်၏။ ပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ အယမ္ပိ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ ပါ။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ယောစ ခေါ အယံ ပုဂ္ဂလော၊သည်ကား။ နေဝတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်-လည်း မပူလောင်စေတတ်။ နာတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊မယှဉ်။ နပရန္တပေါ၊ စေတတ်။ နပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ မယှဉ်။ အနတ္တန္တပေါ၊ သော။ အပရန္တပေါ၊ သော။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌။ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အယမေဝ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

၁။ ဣမ ပန ဝိဇ္ဇမာနာ ဥပလဗ္ဘမာနာထိ အတ္ထော။ ဒီ။ ဋ္ဌ။

၅။ ပေဿ၊ သာ။ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ ဤမေ တယော ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ တေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာခေန္တိ၊ မနှစ်သက်စေကုန်သနည်း။ ဤတို၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တန္တပေါ၊ ၏။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခကာမံ၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိပါလျက်။ ဒုက္ခပဋိကွူလံ၊ ဆင်းရဲကို စက်ဆုပ်လျက်။ (အဋ္ဌကထာနည်း) ။ဝါ၊ဆင်းရဲဟူသော စက်ဆုပ်ဖွယ်အဖြစ်ရှိလျက်။ (ဋီကာနည်း)[1]။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာတာပေတိ၊ ပူပန်စေ၏။ ပရိတာပေတိ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေ၏။ ဤမိနာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာခေတိ၊ မနှစ်သက်စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ ပရန္တပေါ၊ ၏။ ပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ သော၊ သည်။ သုခကာမံ၊ လျက်။ ဒုက္ခပဋိကွူလံ၊ လျက်။ပရံ၊ သူတပါးကို။ အာတာပေတိ၊ ၏။ ပရိတာပေတိ၊ ၏။ ဤမိနာ၊ ကြောင့်။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။နာရာခေတိ၊ စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ ပ။ နာရာခေတိ၊ စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယောစ ခေါ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်ကား။ ပ။ နပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ မယှဉ်။ အနတ္တန္တပေါ၊ သော။ အပရန္တပေါ၊ သော။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပရဉ္စ၊ ကိုလည်း။ သုခကာမံ၊ လျက်။ ဒုက္ခပဋိကွူလံ၊ လျက်။နေဝ၊ အာတာပေတိ၊ စေတတ်။ နပရိတာပေတိ၊ စေတတ်။ ဤမိနာ၊ ကြောင့်။အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာခေတိ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဟန္ဒ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အုံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသောကိစ္စ ရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသောပြုဖွယ် ရှိကုန်၏[2]။ ပေဿ၊ သာ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုံ၊ သင်သည်။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိ၊ သိလော့။ ဤတို၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ သွားလေပြီ။

[3] ၆။-အထခေါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တေ၊ သော။ ပေဿေ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ သွား၍ မကြာမြင့်မီ။ ဘိက္ခူ၊တို့.ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ (သတိပဋ္ဌာန်၌ အားထုတ်တတ်သောကြောင့်) ပညာရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဟတ္ထာရောဟ-ပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ မဟာပညော၊ (သတိပဋ္ဌာန်၌ သိမ်းဆည်းတတ်သောပညာ

၁။ ပတ္တဇိဝ်ကော၊ အာဟန္ဒဇိဝ်ကော-တို့သည် ပါကိန်အလို တပ္ပရိသ်၊ မောဂ္ဂလ္လာန်အလို ဗဟုဇ်ဟိ ၂-ဖျိုး ဝါဒကွဲထကဲ့သို့ ဤဒုက္ခပဋိကွူလံ-ပုစ်လည်း အဋ္ဌကထာအလို ကမ္မတ္ထာဆင်ထပ္ပရိသ်၊ ဋီကာအလို ဗဟုဇ်ဟိ ဟု ဝါဒကွဲသည်။ ထိုတွင် ဤ-သည် ပါကိန်နှင့်၊ ဋီကာသည် မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် ဝါဒချင်းတူ၏။ အကျယ်မောဂ္ဂလ္လာန် ၃-ကရဏ၊ ၁၁-သုတ် နိဿယ။

၂။ မလုပ်ပါလည်း နေနိုင်သော အမှုသည် ကိစ္စ။ မလုပ်မနေရသော အမှုသည် ကရဏီယ။ ဒီ၊ ၁-မဟာလိ သုတ္တဋ္ဌကထာ။

နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်) ပညာကြီး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေသော၊ သည်။ မုဟုတ္တံ၊ တာဝဏမျှ။သစေ နိသီဒေယျ၊ ,အကယ်၍ နေပြားအုံ့၊ အံ့ဟ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဿ၊ထိုပေယျအား။ ဣမေ စတ္တာရော ပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ ဝိဘဇိဿာမိ၊ ဝေဘန်၍ ဟောရပြားအုံ့။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) မဟာတာ၊ မြတ်သော။ အတ္ထေန၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်ကျိုးနှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်။ အာဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပိစ၊သို့ရာတွင်။ တွောဝတာပိ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်လည်း။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေသော၊သည်။ မဟာတာ၊ မြတ်သော။ အတ္ထေန၊ အကျိုးနှစ်ပါးနှင့် ၁။ သံယုတ္တောတိ၊ ယှဉ်၏”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ဣမေ စတ္တာရော ပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝိဘဇေယျ၊ ဝေဘန်၍ ဟောရာ၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ တေဿ၊ ထိုဝေဘန်၍ ဟောတော်မူခြင်း၏။ကာလော၊ အခါပါတည်း။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေဿ၊ ၏၊ ကာလော၊ တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။သုတ္တာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ “ဝေဘန္တေတိခေါ၊ အရှင်ဘုရားကောင်းပါပြီ”ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုပြု၍ နာကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမော၊ အာဘယ်မည်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္တန္တပေါ၊ နည်း။ အတ္တာပရိတာပနာနုယောဂံအနု၊ ၌။ ယုတ္တော၊နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အစေလကော၊ အဝတ်မရှိသည်။ မုတ္တာစာရော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ အလေ့မှ လွတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ဟတ္ထာပလေ-ခနော၊ လက်ကိုငင်း လက်ဖြင့်ငင်း သုတ်သင်လေ့ရှိသည်။ နဟေဘဒ္ဒန္တေကော၊ အရှင်ကြွပါဟု ဆိုသော်လည်း မကြွလာတတ်သည်။ နတိဋ္ဌဘဒ္ဒန္တေကော၊ အရှင်ရပ်ပါဟု ဆိုသော်လည်း မရပ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဟတံ၊ ရှေးရှေဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယတိ၊ မသာယာ။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်းရှု ပြုအပ်သည်ဆိုသော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယတိ၊ မသာယာ။ နိမန္တနံ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းကို။နသာဒိယတိ၊မသာယာ။သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ကုမ္ဘိမုခါ၊ ချက်ဆံ-အိုးဝမှ။ (ဥဒ္ဓတံ၊ ခူးရှ လှူအပ်သောဆွမ်းကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံယူ။ ကဠောပိမုခါ၊ ထည့်အိုးဝမှ။ (ဝါ) ခြင်းတောင်းမှ။(ဥဒ္ဓတံ၊ထုတ်ဆောင်လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။)နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ဧဠကမန္တရံ၊တံခါးခုံခြားလျက် လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ဒဏ္ဍမန္တရံ၊တုတ်လှံတံခြားလျက်လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။မုသလမန္တရံ၊ကျည်ပွေခြားလျက်လှူအပ်သောဆွမ်းကို။နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ဒွိန္နံ၊နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ စားကုန်စဉ်။ (ဒိယျမာနံ၊ တယောက်ယောက် ထမြှောင်းလှူအပ်သော ဆွမ်းကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ ဂဗ္ဘိနိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မသည်။ (ဒိယျမာနံ၊ ကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ပါယမာနာယ၊ နို့တိုက်သော မိန်းမသည်။ (ဒိယျမာနံ၊ ကို။)

၁။ သံဃာတော်ကို ဖူးမြော်ခြင်း၊ သတိပဋ္ဌာန် ပွါးများရန် နည်းနာ နိဿယသစ် ရရှိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးနှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။ ၌။

နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ပုရိသန္တရဂတာယ၊အနိုးဌ် တည်သော ယောကျိုးရှိသော မိန်းမသည်[1]။ (ဒီယျမာနံ၊ ကို။)နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။သက်တော်သု၊ နှီးဆော်ရှိ,လှူအပ်သောဆွမ်းတို့ကို။ နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ;ယူ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သာ၊ ခေါ်သည်။ ဥပဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ . (တတ္ထ၊ ၌။ ဒီယျမာနံ၊ ကို။) နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ ယတ္ထ၊၌။ မကွီကာ၊ ယင်တို့သည်။ သဏ္ဌာသဏ္ဌစာရိနီ၊ အစုအစုလှည့်လည်ကုန်၏။ (တတ္ထ၊ ၌။ ဒီယျမာနံ၊ ကို။) နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ မစ္ဆံ၊ငါးကို။ နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ မံသံ၊ အသားကို။ နပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ သုရံ၊ သေရည်ကို။နပိဝတိ၊မသောက်။မေရယံ၊အရက်ကို။ နပိဝတိ၊ သောက်။ ထုသောဒကံ၊ ပဒုံးရည်ကို။နပိဝတိ;သောက်။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောဂါရိ-ကောဝါ၊ တအိမ်တည်း၌သာလျှင် ဆွမ်းခံ၍ ပြန်လာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောလောပိ-ကောဝါ၊ တလုပ်ဘည်းဖြင့်သာ မျှတသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ပ။ကော်ဃာပိ ဒတ္တိယာ၊ တခွက်တည်း ဖြင့်လည်း။ယာပေတိ၊မျှတ၏။ပ။ ကောဟိကမ္မိ၊တရက်ခြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤ။ ဝေရှပ်:သော။ အစုမာသိကံ၊လခဲ့အခြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံအနု၊ ရက်လှည့်ဖြင့် ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ် ကို သုံးဆောင်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာက-ဘက္ခောဝါ၊ဟင်းရွက်စိမ်းကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သာမာကဘက္ခောဝါ၊နတ်ကောက် (ဂျုံ) ဆန်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏[2]။ နီဝါရဘက္ခောဝါ၊ ကျိတ်ဆန် (အလေ့ပေါက်စပါးရိုင်း) ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဒ္ဒုလဘက္ခောဝါ၊ သားရေစကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဟဋ္ဌဘက္ခောဝါ၊ အစေးမှော်ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဏဘက္ခောဝါ၊ ဆန်ကွဲကိုစားသည် လည်း။ဟောတိ၊၏။အာစာမဘက္ခောဝါ၊(စွန့်ပစ်အပ်သော)ထမင်းချိုးကိုစားသည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏[3]။ ပိုညာကဘက္ခော ဝါ၊ နှမ်းဖတ်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ တိုဏဘက္ခော ဝါ၊ မြက်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ;၏။ ဂေါမယဘက္ခောဝါ၊ နွားချေးကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ဝန- မူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ်သစ်သီးဟု ဆိုအပ်သော အစာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္ထဖလဘောဇီ၊ အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကို သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေတိ;မျှတ၏။သော၊သည်။ သာဏာနိပိ၊ လျှော်ချည်ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ (ဝတ်) ဆောင်၏။ မသာဏာနိပိ ချည်မျိုးစုံ ဖြင့်ပြီးသော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဆဝဒုဿာနိပိ၊ သူသေကောင်မှ စွန့်ပစ်အပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ;၏။ ပံသုကူလာနိပိ၊ မြေအလိမ်းလိမ်းကပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ;၏။ တိရီဋိုဏိပိ၊ လျှော်တေအဝတ်တို့ကိုလည်း။ဓာရေတိ;၏။အဇိနမ္မိ;သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ အဇိနက္ခိပမ္မိ၊ အလယ်၌ အကွဲရှိသော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဝါ၊ ခွါနှင့်တကွသော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ;၏။ ကုသစီရမ္မိ;သမန်းမြက် အဝတ် ;ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဝါက-ဝီရမ္မိ၊ လျှော်အဝတ်ကိုလည်း။ဓာရေတိ၊ ၏။ ဖလကစီရမ္မိ၊ ပျဉ်ချပ်အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ;၏။ ကေသကမ္မလမ္မိ၊ ဆံပင် (ဖြင့်လုပ်သော) ကမ္မလာအဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ;၏။ ဝါဠကမ္မလမ္မိ၊ မြီးဆံကမ္မလာအာတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဥလူကပက္ခမ္မိ၊ ခင်ပုပ်ငှက်တောင်အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ကေသမဿုလောစနာနုယောဂံအနု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်နုတ်ခြင်းကို အားထုတ်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ကေသမဿုလောစကောပိ၊ ဆံ မုတ်ဆိတ်တို့ကို နုတ်တတ်သော သူသည်

---

[1] ပုရိသန္တရဂတာယ ရတိ အန္တရာယော ဟောတိ။၌။ ပုရိသန္တရဂတာယာတိ ပုရိသသမီပဂတာယ။ သီဟ-နှာဒသုတ္တ ဋီကာ။

[2] သာမာကောနာမ ဂေါဓုမော။ မဟာသီဟနာဒသုတ်။သီ၊တီနဝဋ္ဌ။

[3] အာစာမံ ပိဏ္ဍံ။ ဝိမာနဝတ္ထု-စသည်၌ကဲ့သို့ ထမင်းရည်လည်း ဟု၏။

လည်း။ ဟောတိ၏။ အာသနပဋိက္ခိတ္တောဝ၊ နေရာ၌နေခြင်းကို ပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဒဠကောပိ၊ မတ်တတ်ရပ်သူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ 'ဥက္ကုဋိကပ္ပဓာနံအနု၊ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တောဝ၊ ၍ ။ ဥက္ကုဋိကောပိ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်သူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂ၊ ဣရိယာပထာယေ၊ ဆူးဟူသော တံကဲပြင်၌။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ (သေယျံ ကပ္ပေတိ၊ အိပ်၏။ ဤတိ၊ ကြောင့်) ။ဂ၊ ဣရိယာပထယိကောပိ၊ ဆူးဟူသောတံကဲပြင်ရှိသူသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ (သေယျံ-ကား ဥပလက္ခဏမျှထား) ။သာယတတိယကမ္မိ၊ ညချမ်းလျှင် သုံးကြိမ်မြောက် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံအနု၊ ရေသို့သက်ဆင်းခြင်းကို လုံ့လ ပြုခြင်း၌။ ,ယုတ္တောဝ၊ ၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဝေဠုပံ၊ ဤသို့သောဝါရှိသော။ အနေကဝိ-ဟိတံ၊ တပါးမကမျိုးသော အပြားရှိသော။ ကာယဿ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာတာပနပရိတာပနာ-နုယောဂံအနု၊၌။ ယုတ္တောဝ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ အတ္တန္တပေါ၊ ဟူ၍။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံအနု၊ ၌။ယုတ္တောဝ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ပရန္တပေါ၊ နည်း။ ပရပရိတာ-ပနာနုယောဂံအနု၊၌။ ယုတ္တောဝ၊နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤဓ၊ ၌။ ကေစိ၊သော။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ခြုရဇ္ဇိကော၊ သိုးဆိတ်သတ်သူသည်။ သူကရိကော၊ ဝက်ထိုးသမားသည်။သောကုဏိကော၊ ငှက်မှုဆိုးသည်။ မာဂဝိကော၊ သားမှုဆိုးသည်။ လုဒ္ဒေါ၊ ကြမ်းကြုတ်သူသည်။ မစ္ဆဃာတကော၊ တံငါသည်သည်။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ စောရဃာတကော၊ ခိုးသားသတ်သူသည်။ဂေါဃာတကော၊ နွားသတ်သမားသည်။ဗန္ဓနာဂါရိကော၊ ထောင်မှူးသည်။(ဗန္ဓနာဂါရဂေါပကော-၌) ။ ဟောတိ၊ ၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဝါပန ကေစိ၊အကြင်အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ကုရ္ဂရကမ္မန္တာ၊ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ ပရန္တပေါ၊ ဟူ၍။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၊၌။ ယုတ္တောဝ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမော၊သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တန္တပေါစ၊ နည်း။ အတ္တပရိတာပ-နာနုယောဂံအနု၊၌။ ယုတ္တောဝ၊ နည်း။ ပရန္တပေါစ၊ နည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၊၌။ ယုတ္တောဝ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤဓ၊၌။ကေစိ၊သော။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ခတ္တိယော၊ ရေမြေကို အစိုးရသော။ မဟာဝိသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ သွန်းလောင်းအပ်သော ရေဧင်ရှိသော။(ဝါ) ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ် ပြီးသော။ ရာဇာဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟာသာလော၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော။ ပြာဟွဏော၊ ပုံကားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ နဂရဿ၊ မြို့မှ။ ပုရတ္ထိ-မေန၊ အရှေ့အရပ်၌[1]။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္ထာဂါရံ၊ ယင်စရပ်ကို[2]။ ကာရာပေတ္မာ၊

၁။ နဂရတော ပုရတ္ထိမဒိသာယ။ဒ္ဌ။ ဥတ္တရေန မနသာဂဠ္ဆဿာတိ မနသာဂဠ္ဆတော အဝိဒူရေ ဥတ္တရယော။ တေဝိဇ္ဇသုတ္တဋ္ဌကထာ။ ဥတ္တရေနာတိ ဧတ္ထ နေဘဒ္ဒါ ဒီသာဝါဒိသဒ္ဒတော ဟဒ္ဒမိဘန္ဓတော အဒ္ဒရတ္ထော ဗ္ဗဒ္ဓိတော။ ဂင်းရှိကာ နည်းများအရ ယောဇနာသည်။

၂။ သန္ထာဂါရန္တိ သန္ထာနဝသေန ကတံ အဂါရံ ယညာဝါ၌။ ဤကန္ဓရကသုတ်ရှိ-နှင့် သဟ အတ္ထာနုသာသနံ အဂါရန္တိ တောသို့ အတ္ထေ ဌကာရဿ နကာရံ ကဘုာ သန္ထာဂါရန္တိ ဝုတ္တံ-ဟူသောသေသသုတ် ရှိကာတို့၌ စတုတ္ထကွဲရာဖြင့် သန္ထာဂါရံ ဟုပါဠိရှိ၏။ ဤပါဠိတော်ဆဋ္ဌမနှင့် သန္ထာဂါရေတိ မဟာဇနဿ သန္ထမ္ဘနာဂါရေ ဝိဿမနတ္ထာယ ကတေ အဂါရေ-စသော သာရတ္ထဒီကာဆဋ္ဌမတို့၌ ဒုတိယကွဲရာဖြင့် သန္ထာဂါရ-ဟုပါဠိရှိ၏။

ဆောက်လုပ်စေ၍ ။ ကေသမဿု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ခြုတ်ရှာရေတွာ၊ ရိတ်စေ၍။ ခရာဇိန်၊ (ခွါနှင့် တကွသော)သစ်နက်ရေကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍ ။ သပ္ပိတေလေန၊ ထောပတ် ဆီ ဖြင့် ၁ ၊ကာယ်၊ ကိုယ်ကို။ အဇ္ဇဉ္ဇိတွာ၊ ဆုပ်နယ်သုတ်လိမ်း၍။ မဂဝိသာဏေန၊ သားချိုဖြင့်။ ပိဋ္ဌိ ၊ ကျောက်ကုန်း ကို။ ကဏ္ဏဝေမာနော၊ အယားဖျောက်လျက်။ နဝံ၊ သော။ သန္ထာဂါရံ၊သို့။ မဟောသိယာစ၊ မိဖုရားကြီးနှင့်ဝင်း။ ပုရောဟိတေန၊ သော။ ပြာဟ္မဏေနစ၊ ပုံဏားနှင့်ဝင်း။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ပဝိသတိ၊ဝင်၏။ သော၊ထိုမင်းသည်။ တတ္ထ၊ထိုယဇ်စရပ်၌။ ဟရိတုပလိတ္တာယ၊ နွားချေးဖြင့်လိမ်း ကျံအပ်သော။ အနန္တရဟိတာယ၊ အခင်းမရှိသော။ဘူမိယာ၊ ၌။ သေယျံ၊ကို။ ကပ္ပေတိ၊၏။သရှပ-ဝစ္ဆာယ၊မိခင်နှင့်တူသော နွားငယ်ရှိသော။ ကေသာယ ဂါဝိယာ၊နွားမတကောင်၏။ကေသို့ ထနေ၊ နို့ တိုင်တခု၌။ ယံခ၊ အကြင်နို့ ရည်သည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။တေန၊ ထိုနို့ ရည်ဖြင့်။ ရာဇာ၊သည်။ ယာပေတိ၊ မျှတ၏။ ဒုတိယသို့ ထနေ၊၌။ ယံ ခ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တေန၊ ဖြင့်။ မဟေသီ၊ မိဖုရားသည်။ ယာပေတိ၊၏။ တတိယသို့ ထနေ၊၌။ ယံခ၊သည်။ဟောတိ၊၏။တေန၊ဖြင့်။ ပုရောဟိ-
ဓ တောပြာဟ္မဏော၊သည်။ ယာ့ပေတိ၊၏။ စတုတ္ထသို့ ထနေ၊၌။ ယံခ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ တေန၊ ဖြင့်။ အဂ္ဂိ ၊ ကို။ ဇုဟတိ၊ ပူဇော်ညီထွန်း၏။ အဝသေသေန၊ ကြွင်းသော နို့ ရည်ဖြင့်။ဝစ္ဆကော၊ နွားငယ်သည်။ ယာပေတိ၊၏။

သော၊ ထိုမင်းသည်။ “တွေ့ကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ ဥသဘာ၊ နွားလားတို့ကို။ ယဉ်ထွာယ၊ ယင်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ။ ဟညန္တု၊ သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ ဝစ္ဆတရာ၊ နွားသိုး တို့ကို။ဝစ္ဆတရိယော၊ နွားမဒန်းတို့ကို။ အဇာ၊ ဆိတ်ဘို့ကို။ ဥရဗ္ဘာ၊သိုးတို့ကို။ အဿာ၊မြင်းတို့ကို။ ဟညန္တု၊ သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ တွေ့ကာ၊ ကုန်သော။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့ကို။ ယူပတ္ထာယ၊ ယင်တိုင်အလို့ငှါ။ ဆိဒ္ဓန္တု၊ ဖြတ်အပ်စေကုန်သာတည်း။ တွေ့ကာ၊ ကုန်သော။ ဒဗ္ဘာ၊ နေဇာ မြက်တို့ကို။ ဗရိဟိသတ္ထာယ၊ ကာရံအခင်း ပြုလုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ လုယန္တု၊တိ၊ ရိတ်အပ်စေကုန် သတည်း” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဒါသာတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ပေဿာတိဝါ၊ဟူ၍ရင်း။ကမ္မကရတိဝါ၊ဟူ၍ရင်း။ (ဝေါဟရိတာ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သော။) ယေပိ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ဟောန္တိ၊(ရှိသည်)ဖြစ် ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍတဇ္ဇိတာ၊ ဒဏ်ဖြင့် ခြိမ်းချောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘယတဇ္ဇိတာ၊ ဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။အဿုမုခါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရေရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ၂ ။ ရုဒမာနာ၊ ငိုကြွေးကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ပရိဂမ္မာနိ၊ပြုလုပ်ဖွယ်တို့ကို။ကရောန္တိ၊ ပြုလုပ်ကြ ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံပဋ္ဌလော၊ ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမော၊ သော။ ပဋ္ဌလော၊ သည်လည်း။ နေဝတ္ထန္တပေါ၊ နည်း။ အတ္ထပရိတာပနာနုယောဂံအနု၊ ၌။နယုတ္တော၊ နည်း။ နပရတ္ထပေါ၊နည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၊ ၌။ နယုတ္တော၊နည်း။ အနတ္ထပေါ၊ သော။ အပရတ္ထပေါ၊ သော။ သောပဋ္ဌလော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ နိစ္ဆာတော၊ ၍။ နိမ္မုတော၊ ၍။ သီတိဘူတော၊၍။ သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ၍။ ဗြဟ္မဘူတေန၊ သော။ အတ္တနာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။

၁။ သပ္ပိနာ စ တေလေန စ။ဌ။ သပ္ပိမယေန တေလေန ။ဍ။ သပ္ပိမိဿေန တေလေန ။ အံ-ဌ။

၂။ အဿူနိ မုခေ တေသန္တိ အဿုမုခါ။ ဒီ-ဌ၊ ၁။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ လောကေ၊ ဣဒ္ဓိ။ အရဟံ၊ ပုဗ္ဗေ၀ အတ္ထုးကိုခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော်တရားတို့ကို မဖေါ့ကက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော။ ဝိဇ္ဇာ-စရဏသမ္ပန္နော၊ အသိ(ဝိဇ္ဇာ)အကျင့်(စရဏ)တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ သုဂတော၊ ကောင်း သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ ဝေ်လောကဝိဒူ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော။ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာ ဒေ၀မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်၊ သိစေတော်မူတတ်သော။ ဘဂ၀၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီး တော်မူသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော ဘဂ၀၊ ထိုဘုရားသည်။ သဒေ၀၊ နတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့်တကွသော်။ သမာရကံ၊ ၀သ၀ဿီမာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။ သပြဟ္မကံ၊ ပြဟ္မာနှစ်ဆယ် နှင့်တကွသော။ ဣမံ လောကံ၊ ဤ(သြကာသ) လောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိ ၊ ရဟန်းပုံစားနှင့် တကွသော။ သဒေ၀မနုဿံ၊ သမုတိနတ် (မင်း) ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ဣမံ ပဇံ၊ ဤ(သတ္တ) လောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ (ပဋိသ၀်ဂါ ကဲ့သို့ယ-ကြေ)။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပ၀ေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားသည်။ အာဒိ-ကလ္လာဏံ၊ အစ၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလ္လာဏံ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယော-သာနကလ္လာဏံ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗ္ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကေ၀လပရိပုဏ္ဏံ၊(ဆောင်ဖွယ်မရှိ)အလုံးစုံပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊(ပယ်ဖွယ်မရှိ ထက် ဝန်းကျင်)စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဂဟပတိ ၀ါ၊ သူကြွယ်သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ၀ါ၊ သူကြွယ် သားသည်ရင်း။ အညတရသ္မိံ ၊ တမျိုးမျိုးသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ပစ္စာဇာတော ၀ါ၊ မွေးဖွား သောသူသည်ရင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ကြားနာရ၏။ သော၊ သည်။ တံ ဓမ္မံ၊ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ တထာဂတေ၊ ၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ သည်။ တေန သဒ္ဓါပဋိလာ-ဘေန၊ ထိုရသောယုံကြည်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ "ဃရာ ၀ါ သော၊ အိမ်၌ နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇာပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့်တူ၏။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အဇ္ဈာ၀သတာ၊ စိုးအုပ်၍ နေသူသည်။ ကေ၀လပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံသော။ ကေ၀လပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူသော။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်ကူ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေသမဿုံ၊ကို။ ဩဟာရေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အ၀တ် (သင်္ကန်း) တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း(၀တ်ရုံ)၍။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ သို့။ ပဗ္ဗဇာမိ ။ ပဗ္ဗဇ်ကုသိုလ်ကို ကျင့်ကုန်ပါမူကား ကောင်း လေစု" ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ဆင်ခြင်၏။ သော၊ သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အပ္ပံ ၀ါ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်စုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မဟန္တံ ၀ါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်စုကို။ ပဟာယ၊၍။ အပ္ပံ ၀ါ၊ သော။ ဉာတိပရိ၀ဋ္ဋံ၊ ဆွေမျိုးအဖွဲ့အစည်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မဟန္တံ ၀ါ၊ သော။ ဉာတိပရိ၀ဋ္ဋံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ ပ။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ၀င်ရောက်၏။

၁၁။ သော၊ သည်။ ဧ၀ं၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သိက္ခာသာဇီ၀သမာပန္နော၊ အဓိသီလသိက္ခာ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်းဟူ

သော သာဇီဝသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာခွဲခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ခြုအပ်ပြီးသောတုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဟိတသတ္ထော၊ ခွဲအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇီ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ဗဟိတဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို အကျိုးစီးပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဒိန္နာ-ဒါနံ၊ မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဒိန္နာဒါယီ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာယူလေ့ရှိသည်။ ဒိန္နပါဋိကင်္ခီ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာ လိုလားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထေနေန၊ မခိုးဝှက်သော။ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အပြဟ္မစရိယံ၊ မမြတ်သော(မေထုန)အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အာရာစာရီ၊ မေထုန်မှ ဝေးစွာကြဉ်လေ့ရှိသည်။ ဝိဝေကမ္မာ၊ ရွာသူဘို့၏အကျင့်ဖြစ်ရသော။ မေထုနာ၊ မှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစ္စဝါဒီ၊ အမှန်ကိုဆိုတတ်သည်။ သစ္စသန္ဓော၊ အမှန်နှင့်အမှန်ကိုသာဆက်စပ်တတ်သည်။ ထေတော၊ မြဲမြံသော စကားရှိသည်။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်ဆိုက်သူသည်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို။ အဝိသံဝါဒကော၊ မခွဲတ်ယွင်း စေတတ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပိသုဏံ၊ ချေပစ်ကွဲနှီးတိုက်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတော၊ ဤသူတို့ထံမှ။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌ ။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ အမုတြဝါ၊ ထိုသူတို့ထံ၌လည်း။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ အမူသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ ဣမေသံ၊ သူ့အား။ နအက္ခာတာ၊ တတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိန္နာနံ ဝါ၊ ကွဲပြားသော သူတို့ကိုလည်း။ သန္ဓာတာ၊ စေ့စပ်တတ်သည်။ သဟိတာနံ၊ ညီညွတ်သောသူတို့ကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတာ၊ ထပ်ဆင့်အားပေးတတ်သည်။ သမဂ္ဂါ-ရာမော၊ ညီညွတ်ခြင်းလျင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်သူတို့၌ မွေ့လျော်တတ်သည်။ သမဂ္ဂနန္ဒီ၊ ညီညွတ်သည်တို့ကို နှစ်သက်တတ်သည်။ သမဂ္ဂကရဏီ ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဖရုသာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊မှ။ ပဋိ-ဝိရတော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ ယာ သာ ဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ကဏ္ဏသုခါ။ နားချမ်းသာ၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးစေတတ်၏။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့သက်ဝင်တတ်၏။ ပေါရီ၊ မြို့ကြီးသူတို့၏အသုံးအနှုန်းဖြစ်၏။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည် နှစ်သက်အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ စိတ်ကို ပွါးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာရူပီ ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမ္ဖပ္ပလာပံ၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကား ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ကာလဝါဒီ၊ သင့်သောအခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတဝါဒီ၊ သဘာဝအမှန်ကိုသာ ဆိုလေ့

၁။ ပစ္စာမုတြ ဘဝန္တရေ၊ဟူသော ဓာန် ၁၁၄-နှင့်မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿ၂ ၂-သျှာဒီကဏ္ဍ ၂၀၂-အမုဆုတ်အရ အမုတြကို ထိုအနက်ပြန်သည်။ အမူသံ-လည်း နည်းတူတည်း။ပရသို့ အမုတြ တိသ္သမု။ ဓာန်။ ၁၀၈၉-အရ ထိုဣ-နှစ်မျိုး ပြန်နိုင်သည်။

ရှိသည်။ အတ္ထ၀ါဒီ၊ အကျိုးရှိသည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ မေ္ဗ၀ါဒီ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဝိနယ၀ါဒီ၊ အဆုံးအမကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဝေနဝတိ ၊ စိတ်နှလုံးလျင် ထားရာရှိသော။ ကာလေန၊ ၌။ သာ၀ဒေယံ၊ (ဥပမာ) အခြောင်းနှင့်တကွသော။ ပရိယန္တ၀တိ ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ကေဘဏ္ဍိကော၊ တထပ်တည်းသာစားလေ့ရှိသည်။ ရတ္တူပရတော၊ ညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲသော အခါ စားခြင်းမှ ။ ဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသူက ဒဿနာ၊ ကခြင်း ကခစခြင်း သီခြင်း သီစေခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း တီးမှုတ်စေခြင်း သာသနာတော်၏ ဆူးငြောင့်သဖွယ် ဖြစ်သော ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းမှ။(ဒဿနဖြင့် သဝနကိုလည်းယူ)။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ (မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာဖြင့်) ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာလိမ်းခြင်း နံ့သာပျော်းဘို့ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်းမှ ၂ ။ ပဋိ-ဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကို . ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိ-ဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ သားစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ မိန်းမအို မိန်းမပျိုကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒါသီဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မကျွန်ထီးကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဇေဠကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆိတ်,သိုးတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုက္ကုဋ-သူကရပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက်၀က်တို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟတ္ထိဂ၀ဿ-၀ဠဝပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင် နွား မြင်း မြည်းတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခေတ္တ-၀တ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ လယ်ယာဘို့ကိုခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒူတေယ္ယပဟိဏဂ-ဂမနာနုယောဂါ၊ တမန်မှု အစေအပါးခံ၍ သွားလာမှုတို့ကို အားထုတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်မှု ရောင်းမှုမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တုလာကူဋကံ-သက္ခုမာနုကူဋာ၊ ချိန်စဉ်းလဲ ခွက်စဉ်းလဲ ချင့်စဉ်းလဲခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥက္ကောဋနဝ၀ဠဟနနိ ကတိသာစိယောဂါ၊ တံစိုးယူခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်း, လှည့်ပတ်ခြင်း တည်း ဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်း, လိမ်လည်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဆေဒနဝ၀ဓဗန္ဓနဝိပရာမောသအာဓိကရဏသာ၊ ဖြတ်ခြင်း ညှဉ်းဆဲ ခြင်း (ဒဏ်ချ)နှောင်ဖွဲ့ခြင်း, (ခရီးသွားတို့ကို)သုဿက်ခြင်း,(ရွာနိုင်ငုံးတို့ကို)တိုက်ဖျက်ခြင်း,(နှိုင်ထက်စီးနင်း)ဒမြတိုက်ခြင်းကို ပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော၊ ထိုရဟန်းသည်။

၁။ နေလွဲညစာ စားခြင်းမှဟု ဝိနည်းမှာကဲ့သို့ မခေါ်ပေ။ ကေဘဏ္ဍိကနှင့် ရတ္တူပရတကို ထောက်၍ ဝိကာလ ဘောဇနာဟူသည် နေမွန်းလွဲမှ နေ၀င်သည်အတွင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဝိနည်းမှာကဲ့သို့ အရုဏ်တက်သည်အထိ မယူသင့်။

၂။ မာလာဓာရဏ ဂန္ဓမဏ္ဍန ဝိလေပန ဝိဘူသန-တွဲစပ်၍ အနှောစယဒွန် အဖြစ် ယောဇနာသည်။

အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာသီလက္ခန္ဓေန၊ ဤသီလအာဗုန္ဓင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။အဗ္ဘန္တာ၊ မိမိသန္တာန်၌။အနုဝဇ္ဇသုခံ၊ အပြစ်မဲ့သောချမ်းသာကို။ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏[1]။)

သော၊ထိုရဟန်းသည်။ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကို ဆောင်နိုင်ခြင်(ဖုံးလွှမ်းလုံခြုံခြင်)မျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်ရင်း။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန၊ဝမ်းကို ဆောင်နိုင်ခြင်(အဆာပြေနိုင်ခြင်)မျှသော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်ရင်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ယေန (ယေနေဝ)၊အကြင်အကြင်အရပ်သို့သာလျှင်။ ဥက္ကမတိ၊သွား၏။ တေန (တေနေဝ)၊သို့သာလျှင်။ သမာဒါယေဝ၊ ပရိက္ခရာကို ဆောင်ယူ၍သာလျှင်၊ ပက္ကမတိ၊၏။

ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏောနာမ၊ ငှက်မည်သည်။ ယေန (ယေနေဝ)၊ သို့သာလျှင်။ ဒေတိ၊ ပျံ၏။ (တေန တေနေဝ၊ သို့သာလျှင်။) သပတ္တဘာရောဝ၊ မိမိအတောင်သာလျှင် ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒေတိ သေယ္ယထာပိ၊ ပျံသကဲ့သို့။ ဧवमेव၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပက္ကမတိ၊၏။ (သော။ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယာယ၊သော။ဣမာယသန္တုဋ္ဌိယာ၊နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏[2]။)

၁၂။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊(ယောကျ်ား မိန်းမ-လှမလှဟု အကြမ်းအားဖြင့်ခွဲခြားသော)အမှတ်အသားကို ယူခဲ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗ्यञ्ဇနဂ္ဂါဟီ၊ (လက်ခြောက်ဟာန် ပြုံးရယ်ဟန်စသော) ထင်ရှားသော အမှတ်အသားကို ယူခဲ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယတ္ထာဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်စည်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းပဲ။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ ဇနံ(ဘိက္ခုံ)၊ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဝာသဝေယ္ယုံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်လတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

သောတေန၊ဖြင့်။သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ ဃာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ကို။ ဃာယိတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ပ။ ဇိဝှါယ၊ ဖြင့်။ရသံ၊ ကို။ သာယိတ္ဝာ၊ လျက်၍။ပ။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဖောट्ဌब्ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်သည်ကို။ ဖုသိတ္ဝာ၊ တွေ့ထိ၍။ပ။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။အရိယေန၊သော။ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊နှင့်။သမန္နာဂတော၊၍။အဗ္ဘန္တာ၊ဠ်။ အဗျာသေကသုခံ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့တက်ရာ၌သော်ငြား။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်ရာ၌သော်ငြား။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ အသိညာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာလောကိတေ၊ တံခွန်ဘည့်ကြည့်ရာ၌သော်ငြား။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်ရာ၌သော်ငြား။ သမ္ပဇာနကာရီ၊သည်။ဟောတိ၊၏။သမိဉ္ဇိတေ၊ကွေးရာ၌သော်ငြား။ပသာရိတေ၊ ဆန့်ရာ၌သော်ငြား။သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။သံဃာဋိပတ္တစီဝရဓာရဏေ၊ သင်္ကန်းကြီး သပိတ် သင်္ကန်းဘို့ကို သုံးဆောင်

---

[1] မ ၁-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၌လည်း ဝါကျအသွားအလာမှာ ဤပါဠိအတိုင်းပင်ရှိနေသည်။ ယင်းအဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၌လည်း အရှိအတိုင်းပင် ဖွင့်ဆိုထားကြ၏။ သို့ရာတွင် ပါဠိတော်၏ သဘာဝကိုရင်း, ၁၃-အပိုဒ်ကိုရင်း, သီလကွန်သာမညဖလသုတ်ကိုရင်း ထောက်ထား၍ သန္တောသပြုဝါကျ၏ အဆုံး၌ရှိသော "သော ဣမိနာ။ပ။ ပဋိသံဝေဒေတိ" နိဂုံးစကားကို ဤနေရာ၌ ရှေ့ပြောင်းထည့်သွင်း၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။

[2] ဤနေရာ၌ ဒီ-သီ-သာမညဖလသုတ်နှင့်အညီ နိဂုံး ပါဠိထည့်ထွင်းပေးလိုက်သည်။

ရာဒ္ဓသော်ရင်း။သမ္ဘဝနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။အသိတေ၊ စားရာဒ္ဓသော်ရင်း။ပိတေ၊ သောက်ရာဒ္ဓသော်ရင်း။ ခါယိတေ၊ ခံစားရာဒ္ဓသော်ရင်း။ သာယိတေ၊ လျက်ရာဒ္ဓသော်ရင်း။ သမ္ဘဝနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ဥစ္စာရပ္ပဿာဝကမ္မေ၊ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ပြုရာဒ္ဓသော်ရင်း။သမ္ဘဝနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားရာဒ္ဓသော်ရင်း။ ဌိတေ၊ ရပ်ရာဒ္ဓသော်ရင်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်ရာဒ္ဓသော်ရင်း။သုတ္တေ၊အိပ်ရာဒ္ဓသော်ရင်း။ဇာဂရိတေ၊ နိုးရာဒ္ဓသော်ရင်း။ဘာသိတေ၊ ဆိုရာဒ္ဓသော်ရင်း။ တုဏ္ဍီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေရာဒ္ဓသော်ရင်း။ သမ္ဘဝနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော၊ သည်။ အရိယေန၊သော။ ဣမိနာ သမ္ဘဝေန၊ ဣဒါအသိဘာဝေန်ရင့်။သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏[1] ။)

(ရှေ့) ၁၃။ သော၊ သည်။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ သိလက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောစ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ရင်း။ အရိယာယ၊ သော။ ဣမာယ သန္ဓုဋ္ဌိယာ၊ ဣရှောင်ရှဲခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတောစ၊ ရင်း။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောစ၊ ရင်း။ အရိယေန၊သော။ ဣမိနာ သတိသမ္ဘေါဇေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောစ၊ ရင်း။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာဟူသော။ အရညံ၊ တောကိုရင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုရင်း။ ပဗ္ဗတံ၊တောင်ကိုရင်း။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်ကိုရင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊ ဂူကိုရင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းကိုရင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်ကိုရင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်ကိုရင်း။ပလာလပုဇ္ဇံ ကောက်ရိုးပုံကိုရင်း။ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည့်နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခွဲသည်ရှိသော်။ ပလ္လင်္ကံ ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာภุဇိတ္မာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ။အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။သတိ ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ သည်။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလောကဌ်။ အဘိဇ္ဈာ၊ တပ်မက်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတာภิဇ္ဈေန၊ ကင်းပြီးသော အဘိဇ္ဈာရှိသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောဒေါသကို။ပဟာယ၊၍။အဗျာပန္နစိတ္တော၊ဗျာပါဒဒေါသကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစီးအပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ဝိဟရတိ၊ ၏။ဗျာပါဒပဒေါသာ၊ မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ အာလောကသညီ၊အလင်းရောင်ဟူ အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်ခြင်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ဝိဟရတိ၊၏။ထိနမိဒ္ဓါ၊မှ။စိတ္တံ၊ကို။ပရိသောဓေတိ၊၏။ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုဒ္ဓတော၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဥပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ဝိဟရတိ၊၏။ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စာ၊မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ လွန်မြောက်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော်။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အကထံကထိ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ကို။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းအောင် ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေ နီဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော်။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။

---

[1] ဤ၌နိဂုံးပါသင့်သည့်အတိုင်း ဒီးဆိုးသာမညဖလဏ်အတိုင်း ထည့်ထားသည်။ ပါဠိတော်၌မပါ။

သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ စေတသော၊ ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်သင်စေတတ်သော။ (စေတသော၊ စိတ်၏။) ဧကောဒိဘावံ၊ မြတ်သောသမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်းမရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိသော။သမာဓိ၏၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ရှိသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါ၊ စံကင်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ (စသဒ္ဒါဖြင့် -ဝိဘက္တိဝိစာရာနံ ဝူပသမာ-ကို ပြန်၍ ဆည်းလေ)။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ (ကာယိကဿ စေတသိကဿ) သုခဝေဒနာကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမ်ကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ အကြောင် (တတိယဈာန်ဟူသော) အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထို (တတိယဈာန်ရှင်) ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊(တတိယဈာန် ချမ်းသာကိုပင်)လျစ်လျူရှုနိုင်ပေသောသူ။သတိမှာ၊ သတိရှိပေသောသူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသော သူ ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းစကားပြောကြားတော်မူကြကုန်၏။ တတိယံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးပင်လျှင်။ (စတုတ္ထဈာန်ဥပစာရက္ခဏကိုယူ)။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ(စေတသိကသုခ)ဒေါမနဿဝေဒနာ(စေတသိကဒုက္ခ)တို့၏။အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမရှိ သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ၊ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။

၁၄။ သော၊ သည်။ ဧवं၊ ဤ။ ဘိက္ခေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်သတ်သော်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်လတ်သော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်လတ်သော်။ အနင်္ဂဏေ၊ကိလေသာမရှိလတ်သော်။ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ၊ ကင်းပြီးသော ညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာရှိလတ်သော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာဖြစ်လတ်သော်။ ကမ္မနိယေ၊ အမှုအား ခံ့လတ်သော်။ ဌိတေ၊ တည်လတ်သော်။ အာနဉ္ဇပ္ပတ္တေ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ၊ ၏အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ညွှတ်စေ၏။ သော၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ မျိုးသောအပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေးဘဝနေတူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့၏။ သေယ္ယထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဧကံ၊ ဤရှေးဘဝနေတူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ နည်း—

(ကေမ္မိ ဇာတိ၊ တဘဝကိုရင်း။ပ။ ပညာသမ္မိ ဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သော ဘဝတို့ကိုရင်း။ ဇာတိသတမ္ပိ၊ဘဝအရာ.ကိုရင်း။ဇာတိသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအထောင်ကိုရင်း။ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအသိန်းကိုရင်း။အနေကေပိ သံဝဋ္ဋကပ္ပေ၊မျိုးစုံသော သံဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုရင်း။အနေကေပိ ဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ မျိုးစုံကုန်သော ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုရင်း။ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ တို့ကိုရင်း။ "အဟံ၊ ငါသည်။ အမုတြ၊ ဤမည်သော ဘဝ၌။ ဧवံနာမော၊ ဤသို့သော်အမည်ရှိသည်။ ဧवံဂေါတ္တော၊ ဤသို့သော် အနွယ်ရှိသည်။ ဧवံဝဏ္ဏော၊ ဤသို့သော်အရောင်းရှိသည်။ ဧवမာဟာရော၊ ဤသို့သော် အစာအာဟာရရှိသည်။ ဧवံသုခဒုက္ခပဋိသံဝေဒီ၊ ဤသို့သော် ချမ်းသာခံစားရခဲကို ခံစားလေ့ရှိသည်။

ဝေမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသီ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုင်ပါသည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊စုတေခဲ့သည်ဖြစ်၍။အမုတြ၊ ဤမည်သော ဘဝ၌။ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခဲ့ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တတြာပိ၊ ထိုဘဝ၌လည်း။ပ။ ဝေမာယုပရိယန္တော၊ သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သော၊ ထိုင်ပါသည်။ တတော၊ မှ။ စုတော၊ ၍။ ဣဓ၊ ဤဘဝ၌။ဥပပန္နော-တိ၊ ကပ်ရောက်၏”ဟူ၍။အနုဿရတိ၊ ၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ သဘကာရံ၊ အဆင်း စ်သော အခြင်းအရာ နှင့်တကွသော။ သဥဒ္ဒေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြချက်နှင့်တကွသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။

၁၅။ သော၊ သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပ။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ စုတူပပါတဉာဏယ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကို သိသောဉာဏ်အကျိုးငှါ။ (သတ္တာနံ-ကို စုတူပပါတ- ဟူသော ပဒ်တစိတ်၌ စပ်)။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိ-နိန္နာမေတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိ အမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သော[1]။ ဟီနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏေ၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောလား ရာရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော လားရာရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ယထာ၊ မြင်၏။

ယထာကမ္မူပဂေ၊ ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ “ဣမေ ဘောန္တော သတ္တာ၊ ဤ သတ္တဝါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကြကုန်၏။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။သမန္နာ-ဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူ ရှိကုန်၏။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော ကံရှိကုန် ၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ပရံမရဏာ၊ သေ သည်မှ နောက်ကာလ၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဆင်းရဲ၏လည်းလျောင်းရာဖြစ် သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်း၍ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာ ငရဲရွာသို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။

ဣဒမ ဝါ ပန ဘောန္တော သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်ကား။ ကာယသုစရိတေန၊နှင့်။သမန္နာ-ဂတာ၊ ကုန်၏။ပ။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲတတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ မဟောက် မပြန် မှန်သောအယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆောက်တည် အပ်သော ကံရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ပရံမရဏာ၊၌။ သုဂတိ၊ ကောင်းသောလားရာရှိသော။သဂ္ဂလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပန္နာတိ၊ကုန်၏”ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ။ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

၁၆။ သော၊ သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ပ။ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို ကုန်ခမ်းစေတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ စေ၏။ သော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမကသင်္ခါရတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာ-

---

[1] စုတိကွဲကနှင့် ပဋိသန္ဓေကွဲအဆ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မမြင်နိုင်၊ ထို့ကြောင့်ထိုခဏ ၂-ခု အခိုက်ကို မယူရ။ဌ။

ဘုံတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ(အဋ္ဌင်္ဂိက)မဂ်သည်။ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣမေ၊ ဤ (လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟ) တရားတို့သည်။ အာသဝါ၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ အာသဝသမုဒယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ အာသဝနိရောဓော၊ အာသဝေါတရားဟူ၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ပဇာနာတိ၊ ၏။

အယံ၊ဤ(အဋ္ဌင်္ဂိက)မဂ်သည်။အာသဝနိရောဓဂါမိနီ၊အာသဝေါတရားတို့၏ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဧवं၊ သို့။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဧवं၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကာမာသဝါပိ၊ မှလည်း။ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဘဝါသဝါပိ၊ မှလည်း။ မုစ္စတိ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ၊ မှလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ (အလုံးစုံသော ကိလေသာအာသဝတို့မှ)လွတ်ပြီးသော်။ ဝိမုတ္တံ၊ (အလုံးစုံသောကိလေသာအာသဝတို့မှ) လွတ်ပြီ။ (အပါဒါန်ကို သမ္ဘာသဝသုတ် ဋီကာဖွင့်အတိုင်းထည့်သည်)။ဣတိ၊ ဤသို့။ ညာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏညာဏ်သည်။(၀)၊ အသိညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

"ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ (မဂ်တည်းဟူသော)မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ တဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စပြုဖွယ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣဒါနိ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊တပါးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊(ငါ့အား)မရှိပြီ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ကို။ပ။ ဝိဟရတိတိ၊ နေ၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ပြီ။ စာပိုဒ် ၆-တောဒဝေါစ-သို့ ပြန်စပ်)။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ဤကန္ဒရကသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ မြိမိ၏(နှစ်သက် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) ပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊သောဒကန္ဒရကသုတ်တည်း။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၁။ အနဘိရဒ္ဓဿ ဟိ မနော ဒုက္ခပဒဋ္ဌာနတ္တာ အတ္တနော မနောနာမ နု ဟောတိ၊ အဘိရဒ္ဓဿ သုခပဒဋ္ဌာနတ္တာ အတ္တနော မနောနာမ ဟောတိ။ အဋ္ဌသာလိနီ။ သကမနာ ဘုဉ္ဇမနာ၊ ပိတိသောမနဿေဟိ ၀ါ သမ္မယုတ္တမနာ ဟုတ္မာ။ မူလဋီယာယ။ဌ။

၂-အဋ္ဌကနာဂရသုတ်

၁၇။ (ဧတံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)

ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၌။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၏ (အနီး၌)။ ဗေလုဝဂါမကေ၊ ဗေလုဝရွာငယ်၌။ဝိဟရတိ၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။အဋ္ဌကနာဂ-ရော၊အဋ္ဌကမြို့သားဖြစ်သော။ ဒသမော၊ဒသမမည်သော။ဂဟပတိ၊သူကြွယ်သည်။ ပါဠလိပုတ္တေ၊ သို့။ ကေနစိဒေဝဘာရတိယေန၊ တစုံဘခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ အနုပ္ပတ္တော၊ ဆိုက်ရောက်သည်။ ဟောဘိ၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဋ္ဌကနာဂရော၊သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ယေန၊၌။ ကုက္ကုဋာရာမော၊ ကုက္ကုဋ္ဌာရုံကျောင်းတိုက်သည်။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)ယေန၊၌။အညတရော ၊တပါးသော။ ဝါ၊ မျိုးမည်သည်မထင်ရှားတပါးပါးသော ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ သုခီ ဟောတု-ဟု ဆုမြွှာတ်စကား ပြောကြားစေ၍။ ဝါ၊ ရှိခိုး၍။ (သံလျှောသုတ်အဋ္ဌကထာ-ဋီကာနည်း)။ ကေမန္တံ၊ စ္စာ။ ဝါ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ပြီ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ ထိုင်ပြီးသော။ အဋ္ဌကနာဂရော၊ သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ဧတရဟိ၊ယခု။ကဟံ၊အာဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိနုခေါ၊ နေပါသနည်း။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တံ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ထိုအရှင် အာနန္ဒာကို။ ဟိ၊အမှန်ပင်။ ဒဿနကာမာတိ၊ ဖူးမြင်လိုကြပါကုန်၏"ဟူသော။တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစု၊ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သော အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ဗေလုဝဂါမကေ၊၌။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်ဆိုပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အဋ္ဌကနာဂရော၊ သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ ပါဠလိပုတ္တေ၊၌။ တံဂရုဏိယံ၊ ကို။ တိရေတ္မာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ယေန၊၌။ ဝေသာလီ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ယေန၊ ၌။ ဗေလုဝဂါမကော၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိဒိ၊ပြီ။

၁၈။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိန္နောခေါ၊သော။ အဋ္ဌကနာဂရော၊သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ယတ္ထ၊အကြင်တရား၌[1]။ အပ္ပမတ္တာသ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ် (ကုန်စေတတ်) သော သမ္မပ္ပဓာန် လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တာသ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍[2]။ ဝိဟရတောနေသော။ ဘိက္ခုနော၏။ ဝါ၊အား။ အဝိမုတ္တံ၊ (ကိလေသာတို့မှ) မလွတ်သေးသော။ စိတ္တံစေဝ၊ သည်လည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ (ကိလေသာတို့မှ)လွတ်နိုင်၏။ အပရိက္ခီဏာ၊ မကုန်သေးကုန်သော။ အာသဝါစ၊ တို့သည်လည်း။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်နိုင်ကုန်၏။

၁။ အညတရောတိ ကောဝ။ သီးသံ၊ဌ။ အညတရောတိ အနိယမိတနိဒ္ဒေသော။ သုတ္တနိပါတ၊ဌ။

၂။ ဤကား ယန္တိ သုတ္တာန တန္တိ ပဒံ၊ တန္တိ သုတ္တာန ယန္တိစ။ယောဇေယျ ယ-တသဒ္ဒါနံ၊နိဒ္ဒေသမဒ္ဒနဘာဝတော။ (သဒ္ဒါဝယ်) နှင့် ယံ-သဒ္ဒါ တုတ္ထရဝါကျတ္ထော၊ ပဋ္ဌဝါကျ တံသဒ္ဒမာဂမယတိ။ အလင်္ကာ ဋီကာတို့အဆို အမိန့်အရ နိယတာနိယတ်ယောဇနာလိုက်သည်။ ယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဌ်ကဲ့သို့ အစဉ်အတိုင်း ယောဇနာ၍။ ယတ္တ၊ ယင်းအတုမရှိသော ထရားဌ်-ဟုလည်း ပေးလေ။

အနနုပ္ပဗ္ဗေ၊ မရောက်ဘူးသေးသော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ယောဂက္ခေမဿ၊ (ယောဂလေး ပြာ ကင်္ကရာဖြစ်သော) နိဗ္ဗာန်သို့လည်း။ အနုပါပုဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော။ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေန၊ ဥကောင်းစွာ ကိုယ်တော်တိုင် သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ (သော) ကေဝေ မော၊ ထိုတခုသောတရားသည်။ (ယတ္ထ၏ နိယတ်) ။ အတ္ထိ နုခေါ၊ ရှိပါသလော" ဟူသော။ ဇာ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယတ္ထ၊ ၌။ ပ။ အနုပါပုဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ဇာနတာ၊ သော။ ပ။ (သော) ကေဝေ မော၊ ထိုတခုသောတရားသည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး လျှောက်၏။

ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ ယတ္ထ၊ ၌။ ပ။ အနုပါပုဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ဇာနတာ၊ သော။ ပ။ (သော) ကေဝေ မော၊ ထိုတခုသောတရားသည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး လျှောက်၏။

၁၉။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌ ။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသညှိတ္ဝာ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ဝေါ်ပစ္စဝေက္ခတိ-သိ၎။) "ဣဒမ္ပိ ခေါ၊ ပဌမံ ဈာနံ၊ ဤပဌမဈာန်ကိုသည်း။ အဘိသင်္ခတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ စေ့ဆော်အပ်၏။ အဘိသင်္ခတံ၊ သော။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊ တဏှံ၊ တခုသော။ ယံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းသဘောရှိ၏" ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို (သမထ ဝိပဿနာတရား) ၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ သို့။ နော စေ ပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍ မရောက်သေးသူဖြစ်အုံ။ တေနေဝ ဓမ္မရာဂေန၊ ထိုသမထဝိပဿနာတရားတို့၌ တပ်မက်ခြင်းဖြင့်။ တာယ ဓမ္မနန္ဒိယာ။ ထိုသမထ ဝိပဿနာတရားတို့၌ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ ပဉ္စန္နံ၊ ကုန်သော။ သြရဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကော၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို (သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ့ဘုံ) ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်။ တသ္မာ လောကာ၊ ထို (သုဒ္ဓါဝါသ) ဗြဟ္မာ့ဘုံမှ၊ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယတ္ထ၊ ၌။ ပ။ အနုပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဇာနတာ၊ သော။ ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတော၊ သော။ အယမ္ပိ၊ ဤသည်လည်း။ ကေဝေ မော၊ တခုသောတရားမည်၏။ (၁)

၂၀။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပုန စပရံ၊ တဖန်ထို့ပြင်လည်း။ ပ။ ကေဝေ မော၊ ၏။ (၂)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ပ။ ကေဝေ မော၊ ၏။ (၃)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ပ။ ကေဝေ မော၊ ၏။ (၄)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွသော။ စေတသာ ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကောဓံ၊ ကောဓကို။ ဝိသံ၊ တခုသော အရပ်ကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ ပြန့်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု

၁။ "ဣဓသတ္တိ၊ ဤလောကဝယ်ရဏာ-စသည်စမ်းမြဲ" ဟူ၏သော ပရိဘာသာအရ လောက သာသနာ ဩကာသ ပဗေဒရဏ(သာမညဟုလေအမှင့်)ဓိဋ္ဌိခန္ဓိမှ ဝိနယပါဒေန ဗြဟ္မစရိယ သတ္တုသာသန အတ္ထသာဝ မနုဿလောက (စုဥနိမ္ဗေသ ဘောဂက အမှင့်)တို့တွင် တရုတ်ကို အခြေအနေယောက်ဆ၍ စွဲလေ။

မြောက်သော။ ဒီသံ၊ ကို။ တထာ၊ ထို့အတူ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဒီသံ၊ ကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဒီသံ၊ ကို။တထာ၊ ထို့အတူ။ဖရိတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဌာနင်း။အဓော၊ အောက်ဌာနင်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာဌာနင်း။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်ဌ။ သဗ္ဗတ္ထတာယ၊ အလုံးစုံသောသူတို့ဌ မိမိနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ ရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ မျှားစွာသော သတ္တဝါအာရုံရှိသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အဗ္ယာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္တာ၊၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အကြွင်း တူပြီ။) (၅)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစ္စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ပ။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ပ။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ (အကြွင်း တူပြီ။) (၆-၇၈)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစ္စပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (အချင်းခပ်သိမ်းဟုပေးလျှင် သမတိက္ကမာ-ဌ္ဌစပ်) ။ရူပသညာနံ၊ရူပသညာတို့ကို။ (သညာနှင့်တကွ ရူပစျာန်စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် ၎င်း၏အာရုံကိုယူ) ။သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ပဋိဃသညာနံ၊ဝတ္ထုအာရုံထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပဉ္စဒ္ဒါရိကသညာဘို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တ-သညာနံ၊ အထူးထူးသောသဘောရှိသော (ရူပ သဒ္ဒ-စသော အာရုံဌ်ဖြစ်ကုန်သော)သညာတို့ ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။အာကာသော၊ (ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခွါ၍ရအပ်သော)ကောင်းကင်ပညတ်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများ၍။ ဝါ၊ပွါးများ၍ရအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အကြွင်း တူပြီ)။ (၉)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစ္စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။သဗ္ဗသော၊သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍ ။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်သည်။ အနန္တံ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများ၍။ ဝါ၊သော။ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူပြီ) (၁၀)

ဂဟပတိ ကြွယ်။ ပုနစ္စပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗ္ဗသော၊ သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍ ။ ကိဉ္စိ၊အနည်း ငယ် ဘင်ကြွင်းမျှ၊ နတ္ထိ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပွါးများ၍။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူပြီ) (၁၁)

၂၁။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ အဌကနာဂရော၊ သော။ ဒဿမော၊သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။“ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ။ ကော်ဝ၊ တလုံးသာလျှင်ဖြစ်သော။ နိဓိနုခံ၊ ရွှေအိုးကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေသော။ဟုရိသော၊သည်။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ကောဒဿနိဓိမုခါနိ၊ ရွှေအိုးထဆယ်တလုံးတို့ကို။ အဓိဂစ္ဆေ-ယျသေယျထာပိ၊ ရရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဧကံ၊ တခုသော။ အမတဒ္ဒါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင်ဝင်ရာတံခါး၊ကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေ၍ နေသော။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ သကိဒေဝ၊လျှင်။ ကောဒဿ၊ တဆယ်ဘပါ၊ကုန်သော။အမတဒ္ဒါရာနိ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင်ဝင်ရာတံခါး၊တို့ကို။ ဘာဝနာယ၊ ပွါးများရန်အလို့ငှါ။ အလတ္တံ၊ ရပြီ။

ဘန္တေ၊ရား။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကောဒဿဒ္ဓါရံ၊ တံခါးတဆယ့်တပေါက်ရှိသော။ အဂါရံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တသ္မိံ အဂါရေ၊ ထိုအိမ်သည်။ အာဒိတ္တေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်။ ကေမေကေနပိ ဒ္ဒါရေန၊ တခုခုသော တံခါးပေါက်ဖြင့်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သောတ္ထိံ ၊ ချမ်းသာစွာ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကုဏေယ္ယုံ၊ သေယျထာပိ၊ စွမ်းနိုင်ရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။အဟံ၊သည်။ ကောဒဿနံ၊ကုန်သော။ ဣမေသံ အမတဒ္ဓါရာနံ၊ တို့တည်း။ ကေမေကေနပိ အမတဒ္ဓါရေန၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင် ဝင်ရာတံခါး တပါးပါးဖြင့်လည်း။အတ္တာနံ၊ကို။ သောတ္ထိံ ၊စွာ။ ကာတုံ၊ငှါ။ သက္ကုဏာမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါအံ့။

ဘန္တေ၊ရား။ ဣမေ အညတိတ္ထိယာ၊ ဣဿရသာသနာတော်မှ အပဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်။အာစရိ-ယဿ၊ ဆရာ၏ (အလို့ငှါ)။ အာစရိယနံ၊ ဆရာ၏ဥစ္စာကို။ ပရိယေသိဿန္တိ နာမ၊ ရှာဖွေကြကုန်သေး၏။ အဟံပန၊ တပည့်တော်သည်ကား။ အာယသ္မတော၊ သင်္ကတော်ရှည်သော။ အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အလို့ငှါ။ ပုတ္တံ၊ ပုဏ္ဏားခြင်းကို။ ကိမင်္ဂ နကရိဿာမိတိ၊ အဘယ်ကြောင့် မပြုလုပ်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း"ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

အထခေါဠ်။ အဌကနာဂရော၊သော။ ဒဿမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ ပါဋ္ဌလိပုတ္တကေ၊ ပါဋ္ဌလိပုတ်ပြည်၌ နေသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ကိုရင်း။ ဝေသာလိကေ၊ ဝေသာလီပြည်၌နေသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ကိုရင်း။ သန္ဓိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍ ။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်ရင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်ရင်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မဝါရေသိ၊ တားမြစ်စေပြီ။ ကေမေကဉ္စိ ဘိက္ခုံ၊ တပါးတပါးသော ရဟန်းကိုလည်း။ ဝါ၊ ရဟန်းတော်တိုင်းကို။ ပစ္စေကံ၊ အသီးသီး။ ဒုဿယုဂေန၊ ပုဆိုးအစုံဖြင့်။ အစ္ဆာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီ။ ဝါ၊ လှူပြီ။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာကိုကား။ တိစီဝရေန၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ဖြင့်။ အစ္ဆာဒေသိ၊ ပြီ။ စ၊ရင်းပြင်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ အတွက်။ ပဉ္စသတဝိဟာရံ၊ ငါးရာတန်ကျောင်းကို။ (ပဉ္စသတဂ္ဃနိကံ ပဏ္ဏသာလံ) ကာရာပေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။သုတံ၊ပြီ။

ဒုတိယံ ၊ သော။ အဌကနာဂရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ "အာစရိယဿ၊ ၏။ (ဓနံ-ဌာနေ) ။အာစရိယနံ၊ ဆရာသည် (ရအပ်သော) ဆရာအား (ပေးအပ်သော) ဥစ္စာကို" ဟုလည်း သုဒိန္နဘာဏဝါရ လာ "ဣတ္ထိကာယ ဣတ္ထိဓနံ" အဖွင့်ကို မှီ၍ပေး။ လဒ္ဓမ္ဗ, ဒိန္နပုဗ္ဗ အကြေ မဏ္ဍလေ၁ပါကြ၏။ "သိပ္ပမတ္ထဒါယကဿ ဓနံ ပရိယေသိဿန္တိ" ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားရိပ်ကို ကြည့်လျှင်ကား အာစရိယဓနံ-သည် သုဂတစီဝရံ-ကဲ့သို့ သမာသ်ပြီးသောအခါ ဆရာ၏+ဥစ္စာဟု မရပဲ နေ အဖိုးအခဥစ္စာ၊ (ဝါ)ဥာဏ်ပူဇော်ခ ဟူသော အနက်သာမန်ဖြစ်၍ အာစရိယဿ-ဟု ဝိသေသန မ,ရသည် ဟု ဆိုသင့်၏။ တဠိ-

သမာသေသာ စ တဒ္ဓိတောစ၊ ဝါကျတ္ထေသု ဝိသေသကာ။

ယသ္မိဒ္ဓိယံ တု သာမညံ၊ တေလံ သုဂတစီဝရန္တိ။

သုဂတဿ သုဂတစီဝရံ, ဒေဝါနံ ဒေဝါနုဘာဝေါ, ရာဇုနော ရာဇတေဇော-ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ ဂမက-နိစ္စသမာသ်ပုဒ်တည်း။ ဒ္ဒိဟိ ပဒေဟိ ဝိသိဋ္ဌောတ္တေ ဂမကတ္တာ သမာသော နိစ္စံ။ (သဒ္ဒနီတိ) ။

၃-သေခသုတ်

၂၂။ (ဝေ ဓ သုတ်၊ ပေးမြဲ)

ကော်သော။သမယ်၏။ ဘဂဝါ။သည်။သင်္ကေသု၊ သံကွတိုင်းတို့၌။ကပိလဝတ္ထုသို့ ၏။ နိုဂြော-ဓာရုမေ၊ နိုဂြောဓာရုံကျောင်းတိုက်၌။ ဝိဟာရတိ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ ကာပိလဝတ္ထုဝါနံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သားဖြစ်ကုန်သော။သက္ကာနံ၊ သာကီဝင် တို့သည်။ ဝါ.တို့၏။အစိရကာရိတံ၊ဆောက်လုပ်၍ မကြာသေးသော။ ဝါ၊ ဆောက်လုပ်ပြီးကာစဖြစ်သော[1]။ နဝံသန္ထာဂါရံ၊ အပန်းဖြေစခန်း မင်းကွန်းနန်းသစ်သည်။ ဟောတိ၏။ သမဏေနဝါ၊ သည်ရင်း။ ब्राह्मणेनवा၊ သည်ရင်း။ မနုဿ-ဘူတေန၊ လူဖြစ်သော။ ကေနစိဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်မူလည်း။ အနုဝါတဉ္စ၊ မနေအပ် ဝှေးသေးသည်။ ဟောတိ၏။ အထခေါ၏။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊တို့သည်။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊၍ ။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိဒိံသု၊ နေကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာခေါ၊ ကုန်သော။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဣဒေ၊ ဤအရပ်၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ပ။ အနုဝါတဉ္စ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ဘန္တေ၊ရှုး။ တံ၊ ထိုမင်းကွန်း နန်းသစ်ကို။ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ပရိဘုဉ္ဇတု၊သုံးဆောင်တော်မူစေချင်ပါ၏။ (သုံးဆောင် တော်မူပါ)။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်ပြီးသည်ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ ။တံ၊ ထိုသုံးဆောင်ခြင်း သည်။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရပါ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဘဂဝါ၊သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူ၏။ အထခေါ၏။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ခြင်းကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိရှိကြကုန်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ကုန်၍။ ပဒက္ခိဏာ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္တာ၊ ကုန်၍ ။ ယေန၊ ၌။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္ထာဂါရံ၊ သည်။(အတ္ထိ၏။)တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကုန်ပြီးသော်။ သန္ထာဂါရံ၊ကို။ သမ္မသန္ထရိ[2]၊ အလုံးခုံခင်းသဖြင့်။ ဝါ၊ အခင်းပြည့်အောင်[2]။ သန္ထရိတ္တာ၊ ခင်းစေကုန်၍။အာသနာနိ၊ နေရာတော်တို့ကို။ ပညာပေတ္တာ၊ သတ်မှတ်ခင်းထား စေကုန်၍။ ဥဒကမဏိကံ၊ ရေအိုးကြီးကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္တာ၊ တည်ထားစေကုန်၍။ တေလပ္ပဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ အာရောပေတ္တာ၊ ညှိထွန်းစေကုန်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။(အတ္ထိ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကုန်ပြီး သော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ကုန်၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ကုန်ပြီးသော။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။

၁။ "အစိရံ ကာရိတာ ယာဿာတိ အစိရကာရိတံ။ဆောက်လုပ်အပ်သော နန်းသစ်အား(၏)မကြာမြင့်သည် ရှိလတ်သော်"ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။

၂။ သန္ထရဏံ သန္ထရိသမ္ဘော သန္ထရိ ဧတ္ထာတိ သမ္ဘသန္ထရိ။သန္ထရိတန္တိ ဝါ သန္ထရိ၊သမ္ဘံ သန္ထရိ သမ္ဘသန္ထရိ၊ တံ-ဟု ပြု၍ ဘာဝနပုံသကအဖြစ်ဖြင့် သဒ္ဒတ္ထ ကျကျ ပေးလေတိုး။

"ဘန္တေ၊ရား။ သန္ဓာဂါရိရဲ့၊ ကို။ သဗ္ဗသန္ဓရီ၊ သဖြင့်။ သန္ဓတဲ့၊ ခင်းစေအပ်ပါပြီ။ အာသနဿနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းစေအပ်ပါကုန်ပြီ။ ဥဒကမဏိကော၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပိတော၊ တည်ထားစေအပ်ပါပြီ။ တေလပ္ပဒီပေါ၊ ကို။ အာရောပိတော၊ ညှိထွန်းစေအပ်ပါပြီ၊ ဘန္တေ၊ရား။ ဒါနိ၊ ယဒုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏ခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညသိတိ၊ သိတော်မူပါလော့" ဟူသော။ စော်၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

အထခေါ၊ဌ။ဘဂဝါ၊သည်။ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍ ။ ဘိက္ခုသံ့ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ တကွ၊ ယေန၊ဌ။ (နဝံ၊သော။) သန္ဓာဂါရံ၊သည်။ (အတ္တိရှိ၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍ ။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလေတွာ၊ ဆေးကြောမ်း၍ ။ သန္ဓာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်တော်မူ၍ ။ ဗဇ္ဈိမ်ထမ္ဘံ၊ အလယ်တိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍ ။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှု(မျက်နှာမူ)လျက်။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုသံ့ဃောပိ၊သည်လည်း။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ပက္ခာလေတွာ၊၍ ။ သန္ဓာဂါရံ၊သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ၍ ။ ပစ္ဆိမံဘိတ္တိံ ၊ အနောက်နံရံကို။ နိဿာယ၊၍ ။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ လျက်။ ဘဂဝန္တံယေव၊ ကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့ခံ(ထားသည်ကို)ပြု၍ ။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ကာပိလဝတ္ထဝေါ၊ ကုန်သော။ သက္ကျာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ ပစ္ဆိမာဘိမုခါ၊ အနောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု(မျက်နှာမူ)ကြကုန်လျက်။ နိသီဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ။ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာပိလဝတ္ထဝေ၊ ကုန်သော။ သက္ကေ၊ တို့ကို။ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ ၊ များစွာ ညဉ့်ပတ်လုံး ၁။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ (ကျောင်းအလှူနှင့်စပ်သော) တရားစကားဖြင့်။ သန္ဒဿေတွာ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၍။သမာဒပေတွာ၊ကောင်းစွာဆောက်တည်စေပြီး၍။ သမုတ္တေ-ဇေတွာ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူပြီး၍။ သမ္မဟံသေတွာ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေတော်မူပြီး၍ ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။"အာနန္ဒ။ နွာ။ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။ ပါဒိပဒေါ၊ ကျင့်ဆဲသော။ သေခေါ၊ သေခပ္ကိုလ်သည်။တံ၊ သင့်အား။ဗဇ္ဈိဘာတု၊ ထင်စေလော့။(အဌကထာ နည်း)။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တံ၊သင့်ကို။ ဟဠ်၊ စွဲ၍။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။ ပါဒိပဒေါ၊ သော။ သေခေါ၊ သည်။ ဘာတု၊ ထင်စေလော့။ (ကစ္စည်းနည်း)။ မေ၊ ငါ၏။ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းသည်။ အာဂိလာယတိ၊ ညောင်းညာ၏။ အဟံ၊ငါသည်။ တံ၊ ထိုကျောက်ကုန်းကို။ အာယမိဿာမိတိ၊ ဆန့်ဦးအံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေ ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှုပြု၍ နားထောင်ပြီ။ (ဟတိ+သုဝေတ်ပြစ်၍အား-ဟုပေးလျှင်။ "စကား တုံ့ပြန် ဝန်ခံလျှောက်ပြီ"ဟုပေး။ သဒ္ဒနီတိဌ်အကျယ်ရှုလေ)။အထခေါ၊ဌ။ဘဂဝါ၊သည်။ သင်္ဃာဋိ ၊ သင်္ကန်းကြီးကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်လေးလှာ။ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ယာနံပါး ဖြင့်။ ပါဒေ၊ လက်ယာခြေတဘက်ဌ။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေတဘက်ကို။ အစ္စာဓာယ၊ အနည်းငယ် လွန်ထား၍။ သတော၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊ ၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအံ့ဟူသော အမှတ်

၁။ အတိရေကတရံ ဒိယဋ္ဌယာမံ။ ဌ။ ပုဗ္ဗာသဠှာရတ္ထာယ ပဌမယာမော ခေပိတော၊ ဘဂဝတော ဒေသနာယ-အပ္ပါဝေသော မဇ္ဈိမယာမော ဂတော။ဌ။

၂။ အာမန္တယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ပဋိဝေဒယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ၌ အာမန္တန-ကား ဥာပန။ဟေ တို့ ဘိက္ခု မေ ဝေနေန သာရိပုတ္တံ အာမန္တေတိ-ဌ် ပဏ္ဍောသန၊ ဣဌ် ဘာသန။ ပဏ္ဍောသန-ဘာသန (ခေါ်ပြော)ရနိုင်သော နေရာ လည်း အနည်းအကျဉ်း ရှိနိုင်သေး၏။

သည်ဘဝကို။ မနသိကရိတ္တာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သီဟသေယျ၊ ခြေသီ့မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။

၂၃။ အထခေါ၇ဉ်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒောသည်။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်မည်သော။ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းသားကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ မဟာနာမ၊ ဟေဝနာမ်။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာတပည့်သား အပေါင်းသည်။ သီလဝမ္မဿေ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိသည်။ ဟောတိ၏။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်။ ဟောတိ၏။ ဇာဂရိယံအনु၊ နိုးကြားခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၏။ သတ္တဟိ သဒ္ဓမ္မေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတရား ခုနစ်ပါးတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၏။ အာဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန်ဖြစ်ငြား သော စိတ်ကို မှီကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရလေ့ရှိသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊ မပြိုင်ခြင်းသဖြင့် ရလေ့ရှိသည်။ အကသိရလာဘီ၊ မပင်ပန်းသဖြင့် ရလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၏။

၂၄။ မဟာနာမ၊နာမ်။ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သီလဝမ္မဿေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊ ဤ။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သီလဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ရှိသည်ဖြစ်၍။အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော'အကျင့်ကျက်စားရာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊နေ၏။ အဏုမတ္တေသု၊ အနည်းငယ်မျှလောက်ကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌လည်း။ ဘယဒဿာဝီ၊ ဘေးဟူလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧवံခေါ၊ ဤသို့လျင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။ သီလဝမ္မဿေ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ကထဉ္စ၊ လျင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။(ကန္ဒရကသုတ် စာပိုဒ်နံပါတ် ၁၂-နှင့်တူပြီ)။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧवံခေါ၊ လျင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။ ဣန္ဒြိယေ-သု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊သည်။ ဟောတိ၏။ (၂)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊ လျင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူ၊သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊ ၌။အရိယသာဝကော၊သည်။ယောနိသော၊အသင့်အားဖြင့်။ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယ၊ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍။အာဟာရံ၊ဆွမ်းအစရှိသော အဟာရကို။အာဟာရေတိ၊သုံးဆောင်၏။ဒဝါယ၊ ရွှာသူသားငယ်စသည်တို့ကဲ့သို့ မြူးတူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။နေဝအာဟာရေတိ၊ မသုံးဆောင်။ မဒါယ၊လက်ဝှေ့ လက်ပမ်းသည်စသည်တို့ကဲ့သို့ အားဟူသော မာန်ရစ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာ-ရေတိ၊ ဆောင်။မဏ္ဍနာယ၊နန်းတွင်းသူ ပြည်တန်ဆာမစသည်တို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ ဆောင်။ ဝိဘူသနာယ၊ ဂျမ်းသမားကခြေ သည် စသည်တို့ကဲ့သို့ အရေအဆင်း လှပတင့်တယ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ ဆောင်။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝဋ္ဌိတိယာ

ဝေ၊ တည်ရှိ၏သာလျှင်။ ယာဝ ယာပနာယ ဝေ၊ မျှတရှိ၏သာလျှင်။ ယာဝဒိဟိ သူပရတိယာဝေ၊ ပင်ပန်းခြင်းငြိမ်းရှိ၏သာလျှင်။ ယာဝပြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယဝေ၊ သာသနပြဟ္မစရိယ, မဂ္ဂပြဟ္မစရိယ နှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရှိ၏သာလျှင်။ အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေတိ၏။ ဤတို၊ ဤသို့သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော်။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်း ဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟန်မိ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဝေဒနာကိုလည်း။ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့။ မေ၊ ငါအား။ ဘဝိဿတိ၏။ ယာတြာစ၊ မျှတခြင်းသည်ရင်း။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ အပြစ်မရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း။ ဖာသုဝိဟာရောစ၊ ခွေးမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤတို၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဝေဒေါ၊လျှင်။ အရိယ-သာဝကော၊သည်။ ဘောဇနေ၊၌။ မတ္တညူ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၃)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇာဂရိယံအနု၊၌။ ယုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဤဓ၊၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဒိဝသံ၊ နေ့၌။စက်မေန၊ ငြား သွားခြင်းဖြင့်ရင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ (ကုသိုလ်တရားတို့ကို) တားမြစ်ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ (နိဝရဏ)တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏ ။ ပဌမံယာမံ၊ ပဌမယာမ်ပတ်လုံး။ စက်မေန၊ ရင်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ရင်း။ပ။ ပရိသော-ဓေတိ၏။ရတ္တိယာ၏။ မဇ္ဈိမံယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမ်ပတ်လုံး။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ ဖြင့်။ပ။ ကပ္ပေတိ၊ ၏။ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံယာမံ၊ ပစ္ဆိမယာမ်ပတ်လုံး။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ။ပ။ ပရိသောဓေတိ၏။ မဟာနာမ၊နာမ်။ ဝေ၊ ခေါ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇာဂရိယံအနု၊ ၌။ ယုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

၂၅။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။သဒ္ဓေါ၊ကုန်သော။သဒ္ဓမ္မေ-ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဤဓ၊၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၏။ တထာဂတဿ၏။ ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သမ္မညုတဉာဏ်ကို။ "သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဤတိပိ ဤမိုနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ဂုဏ်လေးသောတို့မှ ဝေးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန်, ကိုယ်တော်တိုင် အလုံးမုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း။ သမ္မာ,သမ္မုဒ္ဓေါ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာ စရဏနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ဤသို့ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂ-တော၊မည်တော်မူ၏။သောဘဂဝါ၊သည်။ဤတိပိ၊ဤသို့လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသောအကြောင်း ကြောင့်လည်း။လောကဝိဒူ၊မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ဤသို့ အတုမရှိ မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ မယဉ်ကျေးသော ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။

၁။ ပယိနေ ဥဒ္ဒေကဂ္ဂုဒ္ဒေတိ နိဒ္ဒါဒေဝေ ဘုမ္ပံ။(သံယုတ်ဋီကာ)၌ ကဲ့သို့ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်တွင်-ဟု လည်း ဧကဝုစ် နိဒ္ဒါရဏာဖြစ်စေကောင်း၏။

အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ မည်တော်မူ၏ [1] ။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ဤသို့ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဤတိပိ၊ ဤသို့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။" ဤတိ၊ ဤသို့။ သဒ္ဒဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ ဟိရိမာ၊ ရှက်ခြင်း, စက်ဆုပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၏။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်ကိုရှင်း။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ဝစီဒုစရိုက်ကိုရှင်း။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်ကိုရှင်း။ ဟိရိယတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သို့။ သမာပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းမှ။ ဝါ၊ ကို။ ဟိရိယတိ၊ စက်ဆုပ်၏။ ဝါ၊ ရှက်တတ်၏။ သြတ္တပ္ပီ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၏။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကြောင့်ရှင်း။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ကြောင့်ရှင်း။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ ကြောင့်ရှင်း။ သြတ္တပ္ပတိ၊ ထိတ်လန့်တတ်၏။ ပါပကာနံ၊ကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊တို့သို့။ သမာပတ္တိယာ၊မှ။ ဝါ၊ ကြောင့်။ သြတ္တပ္ပတိ၊ တတ်၏ [2] ။ ဗဟုဿုတော၊ များသောကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ သုတဓရော၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားကိုဆောင်သည်။ သုတသန္နိစယော၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားကို လေ့လာစုဆောင်းပြီးသူသည်။ ဟောတိ၏။ (မူလပဏ္ဏာ၊ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ် အဖွင့်ကို ယူသည်)။ ။အာဒိကလ္ယာဏာ၊ ကုန်သော။ ပ။ သဗ္ဗညုနာ၊ ကုန်သော။ ယေတေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ပြဟ္မစရိယံ၊ကို [3] ။ အဘိဝဒန္တိ ပြဆိုဟောကြားကုန်၏။ အဃ၊ထိုအရိယာသာဝကသည်။ ၏။ တထာဂတပါ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊တို့ကို။ ဗဟုဿုတာ၊များစွာကြားနာအပ်ပြီး ကုန်သည်။ ဓာတာ၊ ဆောင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပရိစိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ကုန်ပြီးသည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်ဖန်ရှုအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်းအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ' ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံစေခြင်း အကျိုးငှါ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၏။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ထာမဝါ၊ အားအစွမ်းရှိ၏။ ဒဠ္ဍပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိ၏။ အနိက္ခိတ္တဓုရော၊ မချအပ်သော တာဝန်ရှိ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ သတိနေပက္ကေန၊ သတိပညာ

---

[1] ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဒုတိယနည်းအရ ဂုဏ်တော်တခုတည်းအဖြစ် ယောဇနာသည်။

[2] ဤသို့ ဟိရိအယှဉ်၍ ဥပယောဂတွဏရိုး၊သြတ္တပ္ပအယှဉ်၍ ဟေတုတွဏရိုးပေးသည်ကား ဤအဌကထာနှင့် အဋ္ဌသာလိနီတို့အလို။ထေရဂါထာ၌၊ ၈၅-၌ကား "ဘယသာဟတိ နိဿဏ္ဌေ သာမိဝစနံ" ဟု ဖွင့်၏။သံ၊ ၁။ ၂၇၀-ယိုရီ-အဖွင့်၌လည်း "ပါပကေဟိ ဓမ္မေဟိတိ နိဿဏ္ဌဝစနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဟေတုမှိ ဝါ ကရဏဝစနံ" ဟု ဖွင့်၏။ သဒ္ဒနီတိ အလိုအားဖြင့်ကား ဇာတံ သရဏတော ဘယ်-စသော ဥပ္ပတ္တိဝိသယအပါဒါန်မှတပါ။ ဘီ၊ တသ၊တပ၊ (သြတ္တပ္ပ)ဟူသော ဘီရုတာ ယောဂမှန်သမျှ ကမ္မတ္ထချည်းပေး။ ယင်း ကမ္မတ္ထ၌လည်း ခု-တ-ဆင့် သုံးမျိုးသာ သက်။ ပဋ္ဌမဝိဘတ်နှင့် ပဋ္ဌမျတ္ထ မရှိစေရ။ "ဆဋ္ဌီ ဘီရုတာယောဂေ ဒုတိယာ တတိယာပိ စ၊ တတ်ကောဝ ပါဠိယံ ဟောန္တိ၊ နှ တု သမ္ဘောတိ ပဋ္ဌမီ" ဟု ၏။ သို့ရာတွင် "ဇိဂုစ္ဆတိ နာဟိရိကော ။ပ။ သလတော ဝိယ ပါပကာ" (ဋီကာကျော်)စသည်ဖြင့် ပဋ္ဌမဝိဘတ်အားဖြင့်သော်၎င်း ပဋ္ဌမျတ္ထအားဖြင့်သော်၎င်း ရေးကြ၊ ပေးကြသေး သည်။

[3] ပါဠိရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။ပါစိတ်၊စတုကဂုတ္တရပါဠိတော်မှားနှင့် ဝိ၊ဌ၊ဝ၊ဝိမတိတို့ အလို သာဓကို ။ပ။ ပရိသုဒ္ဓံ-ဂုဏ်သည် ပြဟ္မစရိယံ-၌ ဝိသေသန။ ဒီဃ၊ဝ-အလို အာဒိကလ္ယာဏံ ။ပ။ ပရိသုဒ္ဓံ-ကုပ်လုံး ဓမ္မ-၌ ဝိသေသန။

နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်။ ဟောတိ၏။ စိရကတမ်မိ၊ ကြာမြင့်စွာပြုအပ်ပြီးသော အမှုကိုရင်း။ စိရဘာသိတမ်မိ၊ ကြာမြင့်စွာပြောဆိုအပ်ပြီးသောစကားကိုရင်း။ သရိတာ၊ အောက်မေ့နိုင်သည်။ အနုဿရိတာ၊ အဖန်ဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့နိုင်သည်။ ဟောတိ၏။ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ အဖြစ်အပျက်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငါ့ စွမ်းနိုင်သော။ (ဂတိအတ္ထာ ဓာတုသဒ္ဒါ ဗုဒ္ဓိအတ္ထာ ဟောန္တိ။ဋ္ဌိကာ)။အရိယာယ၊ စင်ကြယ်သော။နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲတတ်သော။ သမ္မာ၊ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခကိလေသဒုက္ခကို ကုန်ခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သော။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၍ ။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သတ္တဟိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊သည်။ ဟောတိ၏။ (၅-၁၀)

၂၆။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာနံ၊ အလွန်မြတ်သောစိတ်ကို မှီးကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ သည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊သည်။ အကသိရလာဘီ၊သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ဣဒ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ပဋိမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ အကသိရလာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ (၁၂-၁၅)

၂၇။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယတော-ယောအရိယသာဝကော၊ အကြင်အရိယသာဝကသည် ၁။ ဝေ၊ ဤသို့။ သိလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အကသိရလာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အယံအရိယသာဝကော၊ ကို။ပါဠိပဒေါ၊သော။သေခေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။

☰ အပုစ္ဆကတာယ၊ မပုပ်သိုးသော အဉ္ဇန့်တူသော ဝိပဿနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သို့။သမာ-ပန္နော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အာဘိနိဗ္ဗိဒါယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲခြင်းငါ့။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ သမ္ဘောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာသိသော အရိယာမဂ်အလို့ငါ့။ ဘဗ္ဗော၊၏။အနုတ္တရဿ၊ မြတ်သော "ယောဂက္ခေမဿ၊ အာရုဟာဘိုလ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငါ့။ဘဗ္ဗော၊ ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။သေယျထာပိ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကို ဆိုအံ့၊ ကုက္ကုဋိယာ၊ ကြက်မ၏။ အဏ္ဍာနိ၊အဉ့ကိုသည်။ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒသဝါ၊ ဆယ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒ္ဝါဒသဝါ၊ တဆယ့်နှစ်လုံးတို့သော်၎င်း။ အဿု၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏။တာနိ၊ ထိုအဉ့တို့ကို။ ကုက္ကုဋိယာ၊ သည်။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။အဓိသယိတာနိ၊ ဝပ်အပ်ကုန်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိသေဒိတာနိ၊ ကိုယ်ငွေ့ပေးအပ်ကုန်သည်၂။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိဘာဝိတာနိ၊ (ကြက်နို့ဖြင့်) ထုံအပ်ကုန်သည်။အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တဿာ ကုက္ကုဋိယာ၊ ၏။ "ဣမေ ကုက္ကုဋပေါတကာ၊ ဤကြက်ငယ်တို့သည်။ ပါဒနခသိခါယ ဝါ၊ ခြေသည်းဖျားဖြင့်ရင်း။ မုခတုဏ္ဍကေန ဝါ၊ နှုတ်သီးဖြင့်ရင်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ ဉ့ခွံကို။ ပဒါလေတ္မာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။အဟော ဝတ အာဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇေယ္ယုန္တိ၊ ပေါက်ကုန်မူကား ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။

၁။ ယတော-ဣ တော-သည် ပစ္စတ္တ။ယဒတာ ခေါ ပေါဠိပါဒ ဘိက္ခုတိ ယောနာမ ပေါဠိပါဒ ဘိက္ခု။ သီ-ဋ။

၂။ ဥပရိအတ္ထော ဟေတ္ထ အဓိသဒ္ဒေါ။(သာရတ္ထ)။အကမ္မကသာပိ သယတိခာတုနော အဓိပုဗ္ဗတာယ သ-ကမ္မကတာ ဒဋ္ဌမ္ဘဝ်။(ဝိမတိ)။ ။"ပရသေဒိတာနိ၊ကိုယ်ငွေ့လွှတ်စေအပ်ကုန်သည်"ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။သီ-မောစနေ။

ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်။ကိုဠာပိ နှ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယ၊ အကယ်၍သော်ကား မဖြစ်ရာ၊ အထခေါ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း။တေ ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကာ၊တို့သည်။ ပါဒနခ၊သိခါယ၀ါ၊ ဖြင့်ရင်း။ မုခ၊တုဏ္ဍကေန၀ါ၊ ဖြင့်ရင်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ကို။ ပဒါလေတ္မာ၊၍ ။ သောတ္ထိနာ၊ စ္စာ။ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇိတုံ၊ ဖောက်ခဲခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗာ၀၊ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧ၀မေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယတော-ယော အရိယသာ၀ကော၊ သည်။ပ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။

၂၇။ မဟာနာမ၊နာမ်။ သ ခေါ သော အရိယသာ၀ကော၊ ထိုအရိယသာ၀ကသည်။ အနုတ္တရံ၊ မြင့်မြတ်လှုန်ကဲသော။ ဣမံယေ၀ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ၊ ဤဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထစျာန်သမာဓိကို သာလျှင်။ အာဟမ္မ၊ စွဲ၍။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊၏။

သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဘ၀နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်သကဲ့သို့။ ဧကမ္ပိ ဇာတိ ၊ ကိုရင်း။ပ။ အနုဿရတိ၊ ၏။ အဏ္ဍကောသမ္မာ၊ ဥခ္ခံမှ။ ကုက္ကုဋ္ဌစ္ဆာပကာ၊ ကြက်ငယ်၏။ ပဌမာဘိနိဗ္ဗိဒါ၊ဏ္ဍ၀၊ ဤရှေးဦးစွာပေါက်ဖွားခြင်းကဲ့သို့။ အယံ၊ ဤပုဗ္ဗေနိ၀ါသာနုဿတိဉာဏ်သည်။ အဿ၊ ထိုအရိယသာ၀ကမ်း။ ပဌမာဘိနိဗ္ဗိဒါ၊ ရှေးဦးစွာ (အဝိဇ္ဇာတည်း ဟူသော ဥခ္ခံမှ) ပေါက်ဖွားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ (၁)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ပ။ အဏ္ဍကောသမ္မာ၊မှ။ ကုက္ကုဋ္ဌစ္ဆာပကာ၊၏။ ဒုတိယာဘိနိဗ္ဗိဒါ၊ဏ္ဍ၀၊ ကဲ့သို့။ အယံ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်။ အဿ၊၏။ ဒုတိယာဘိနိဗ္ဗိဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (၂)

မဟာနာမ၊ နာမ်။သ ခေါ သော အရိယသာ၀ကော၊သည်။အနုတ္တရံ၊သော။ဣမံယေ၀ဥပေက္ခာ-သတိပါရိသုဒ္ဓိ ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဟမ္မ၊၍ ။ အာသ၀ါနံ၊ တို့၏။ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသ၀ံ၊ အာသ၀ေါကင်းသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိ ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ သိ၍။ (၀၊)သိသောကြောင့်။သစ္ဆိကတ္မာ၊မျက်မှောက်ပြု၍။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။(သီ-ဋ-မဟာလိသုတ် အဖွင့်ကိုယူသည်။) အဏ္ဍကောသမ္မာ၊ မှ။ ကုက္ကုဋ္ဌစ္ဆာပကာ၊ ၏။ တတိယာဘိနိဗ္ဗိဒါ၊ဏ္ဍ၀၊ သုံးကြိမ်မြောက် ပေါက်ဖွားခြင်းကဲ့သို့။အယံ၊ဤအာသ၀က္ခယ ဉာဏ်သည်။ အဿ၊၏။ တတိယာဘိ-နိဗ္ဗိဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (၃)

၂၉။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အရိယသာ၀ကော၊ သည်။ ယမ္မိ သီလသမ္ပန္နော၊ အကြင်သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ ၏။ အဿ ၏။ ဣဒမ္မိ၊ ဤသီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း။ စရဏာသ္မိ ၊ စရဏအပေါင်းဌ။ ဟောတိ၊ အကျိုးဝင်၏။ (ရှေ့သောခါ-ကဲ့သို့တည်း) ။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ပ။ အဿ၏။ဣဒမ္မိ၊ဤအာသ၀က္ခယဉာဏ်သည်လည်း။ဝိဇ္ဇာယ၊ဝိဇ္ဇာအပေါင်းဌ။ဟောတိ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အယံအရိယသာ၀ကော၊ ကို။ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ဆိုရ။ စရဏသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဟူ၍ဆိုရ။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဟူ၍ဆိုရ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ အဿ ၏။ ဣဒမ္မိ၊ သည်လည်း။စရဏာသ္မိ ၊ သည်။ဟောတိ၏။ဟုလည်းပေး။ (အဋ္ဌကထာနည်း) ။ ဝနပ္ပဂုမ္မေ ယထရုဿိတဂ္ဂေ-ကဲ့သို့တည်း။ (သီလက္ခန်ဓိကာသစ်) ။အဿ၏။ ဣဒမ္မိ၊သည်လည်း။ စရဏာသ္မိ ၊ စရဏအပေါင်းတွင်။ ဟောတိ ၏။ဟု ကေဝုစ်နိဒ္ဒါရဏလည်းပေး။ အဓိပတိပစ္စယေ သဟဇာတာဓိပတိနာမ ဓမ္မေကဒေသောကဲ့သို့တည်း။ ဗောဓိလျှာန်ဌိကား ဝနပ္ပဂုမ္မေ-သျှာဒျန္တ။ သီ-ဓ-ပြု။

၃၀။ မဟာနာမ၊နာမ်။သနက်ုံမာရေန၊ သနက်ုံမာရမည်သော။ပြဟ္မုနာပိ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်း။ ခတ္တိယော။ပ။ ဒေဝမာနုသေတိ၊ ဒေဝမာနုသေ-ဟူသော။ သောဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ ဘာသိတာ၊ ရွတ်ဆိုအပ်ပြီ။

ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဂေါတ္တပဋိသာရိနော။ အနုယ်ကို အောက်မေ့တတ်ကုန်၏။ (တေသု၊ တို့တွင်။) ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ ဇနေတသ္မိံ၊ လူ့လောကဘ၌။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒေဝမာနုသေ၊ လူ့လောက နတ်လောကဘ၌။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ဤကား ဂါထာနက်)။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ သနက်ုံမာရေန၊ သော။ ပြဟ္မုနာ၊သည်။ သာ ခေါ် ဟနေသာ ဂါထာ၊ ကို။ သုဂီတာ၊ ကောင်းစွာသီဆိုအပ်၏။ နော ဒုဂ္ဂီတာ၊ မကောင်းသဖြင့် သီဆိုအပ်သည်မဟုတ်။ သုဘာ-သိတာ၊ကောင်းစွာ ရွတ်ဆိုအပ်၏။နော ဒုဗ္ဘာသိတာ၊မဟုတ်။အတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးနှင့် စပ်ယှဉ်၏။ နောအနတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးနှင့်မစပ်ယှဉ်သည်မဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုမတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဘုံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္မာ၊ (နေထုတော်မှ) ထ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "သာဓု သာဓု အာနန္ဒ၊ ကောင်းလေစွ အာနန္ဒာ ကောင်းလေစွ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ကာပိလဝတ္ထဝေါ၊ ကုန်သော။ သက္ကာနံ၊ တို့အား။ သေခံပါဠိပဒံ၊ ကို။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဘာသိတံ၊ ဟောပေပြီ"ဟု။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ဤ၊ဤသုတ်ကို။အဝေါစ၊ပြီ။သဗ္ဗာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ သမနုညော၊ ကောင်းစွာခွင့်ပြုအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကာပိလဝတ္ထဝေါ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အတ္တမနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊ သော။ သေခသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ပေါတလိယသုတ်

၃၁။ (ဧवं မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)

ကော်ေ သော။ သမယော်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂ်ုတ္တရာပေသု၊ အဂ်ုတ္တရာပတိုင်းတို့၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာပဏ်နာမ၊ အာပဏမည်သော။ အဂ်ုတ္တရာပါနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အာပဏံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ ခေါ်၊ ဝင်ပြီ။ အာပဏေ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။

၁။ ဇနေတသ္မိန္တိ ဇနိတသ္မိံ၊ ပဇာယာတိ အဋ္ဌော။ (မ၊ဌ ၃-စသည်)။ ဇနိတသ္မိံ-ဟူလိုလျက် ဤ-ကို ဖြေ-ပြု။ (ဤသေခသုတ်ရှိကာ)။ကမ္မကိလေသေဟိ ဇနေတဗ္ဗော 'တေဟိ ဝါ ဇာယတိတိ ဇနိတော၊ သောယေဝ ဇနေတော၊ တသ္မိံ-ဟုပြု။ (သီ၊ဋီ၊သစ်နည်း)။ ပြဟ္မသံယုတ်ရှိအလို ဇနံ ဤခေတ် ဇနေတော-ဟုလုပ်။ ဒီ၊ဋ္ဌ၊ ဥ-အဋ္ဌကထာသုတ်နှင့် သီ-ဋီ-ယောင်းဌာကား ဇနေတေသ္မိံ-ဟု ဖွင့်၏။အဲ၊ဋီ(၁၁-နိပါတ်)၌ မူ ဇနာ တေသ္မိံ-နေလိုလျက် အာ-ကို ဖြေ-ပြု၍ ဇနေတသ္မိံ-ဖြစ်သည်ဟု တမျိုးဖွင့်ပြန်သည်။ ယင်း၏ အဓိ-ဗျဒေဖွင့်မှာလည်း အခြားအဖွင့်တို့နှင့် မတူလေ။ ဤ၌ကား ပိုမိုကောင်းမွန်ပေါ် လွင်၍ ကျွဲ့ကြီးသောနည်းကိုသာ ပေးလိုက်သည်။

စရိုတ္ဝ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲလတ်သော်။ ယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့အခါနေခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တံဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္ဝာ၊ သက်ဝင်၍။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်စင်ခြင်းငှါ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ပေါ်တလိယော၊ ပေါ်တလိယမည်သော။ ဂဟပတိ ခေါ်ပါ၊ သည်သည်း။ သမ္ဘုန္နဒ်ဝါသနပါဝုရဏော၊ ပြည့်စုံသော အဝတ်အရုံရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆတ္တုပါဟနာဟိ၊ ထီးဘိနပ်ကိုဖြင့်။ ဇဏ္ဏော-ဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ၂။ အနုစင်္ကမမာနော၊ အစဉ်လျှောက်လျက်။ အနုဝိစရ-မာနော၊ ထိုထိုဤဤလှည့်လည်လျက်။ ယေန၊ ၌။ ပ။ အဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံခေါ၊ သော။ ပေါ်တလိယံ၊ သော။ ဂဟပတိ ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အာသနာနိ၊နေရာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။သစေအာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအုံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့" ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဝေါ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ ပေါ်တလိယော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ "သုမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟပတိဝါဒေန၊ သူကြွယ်ဟူသော အသုံးအနှုန်းဖြင့်။ သမုဒါစရတိတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏" ဟူ၍။ ကုပိတော၊ စိတ်ဆိုးသည်ဖြင့်၍။ အနတ္တမနော၊ ၍။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (တုဏ္ဍီ အဟောသိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေပြီ)။

ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ ပ။ သမုဒါစရတိတိ၊ ဟူ၍။ ကုပိတော၊ ၍။ အနတ္တမနော၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ မံ၊ ကို။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဂဟပတိဝါဒေန၊ဖြင့်။ ယံသမုဒါစရသိ၊ ၏။ တယိဒံ-တံ၊ ထိုခေါ်ခြင်းသည်။ (ဣဒံ အနက်မဲ့ သီ-အမ္ပဋ္ဌ-ဌ)။နစ္ဆန္နံ၊ မလျော်။ နပ္ပတိရူပန္တိ၊ မသင့်တော်ပါ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂဟပတိသား ၏။(ယေ အာကာရာဒယော၊ အကြင် အမူအရာ အသွင်စသည်တို့သည်။ ဘဝန္တိယထာ၊ ရှိကုန်သကဲ့သို့)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေ၊ သင်၏။ တေအာကာရာ၊ ထိုအမူအရာတို့သည်။ တေလိင်္ဂါ၊ ထိုအသွင်အပြင်တို့သည်။ တေနိမိတ္တာ၊ ထိုအမှတ် အသားတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သမုဒါစရामိ၊ ဂဟပတိ-ဟု ခေါ်၏ ?)။

၁။ ဒိဝါဝိဟာရံ နိသိဒိတိ ဒိဝါဝိဟာရတ္ထာယ နိသိဒိ။ (မူ၊ပ၊၊ဌ၊ ၂။ ၆၁)။ အလဂဒ္ဒူပရိယေသနံ-စသည်ဖြင့်ကဲ့သို့ တဒတ္ထ-ဖြင့် သက်သော သ-ကို အာယစတုတ္ထေကသုတ်-တုသဒ္ဒါဖြင့် အံ-ပြု။ "ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်စင်လျက်။ နေ့သန့်စင်သည်မည်အောင်။ နေ့သန့်စင်သောအားဖြင့်"ဟုလည်း စာရိုက် စရမာနော-စသည်ကဲ့သို့ အဘေဒေါဒူ၊ကြံ၍ ဘာဝနပုံ့လည်း ပေး။ (သီ၊ဋီ၊သစ်နည်း)။ ဝေဖန် ဒိဝါဝိဟာရံ-ကို အဓိကရဏသာဓ်, ဘုမ္မတ္ထဥပယောဂဝစနကြံ၍ "ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်စင်ရာဖြစ်သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌"ဟုဋီး၊ ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ-ဟူလျှင်လည်း ကတ္တာ-ထည့်စပ်၍ရင်း ပေးနိုင်သည်။

၂။ ဇဏ်ဝိဟာရန္တိ ဇဏ်ဘက်လမထဝိနောဒနတ္ထံ ဇဏ်စာရံ။ (မူ၊ပ၊ဌ၊ ၁။ မဇ္ဈိမ၊ ဒီ၊ဌ၊ ၁။) ဇဏ်စာရန္တိ စက်မတော ဣတောစိတော စ ရေဏမာဟာ၊ သော ဟိ ဇဏ်သူ ကိလမထဝိနောဒနတ္ထော စာရော တိ ဘဏာ-ဝုတ္တော။ (သီ၊ဋီ ဟောင်း၊တေဝိဇ္ဇ)။ ဤအလို "ဇဏ်စာရံ၊ ခြေခြင်းဖြစ်သော ညောင်းညာပင်ပန်းခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ"ဟု (တဒတ္ထ-သ-ကို အံ-ပြု၍)ပေး။ ဇဏ်တိ ဝိဟာရော(ရေဏ)ဇဏ်ဝိဟာရောဟူပြု။ သုတ္တနိ၊ဌ၊၂၊၁၆၉-၌ ဇဏ်ယ ဟိတံ ဝိဟာရံ-ဟုပြုသည်။ "ဇဏ်ဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်လျှောက်လျက်။ အနုစင်္ကမ-မာနော၊ လှည့်လည်လတ်သော် ."ဟုဋီး။ "ဇဏ်ဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်၊အနုစင်္ကမမာနော၊ လျှက်"ဟုဋီး ဘာဝနပုံ-စသည်ကြံ၍ ပေးနိုင်သေးသည်။

၃။ တေန တာဟ် ဝေ သမုဒါစရာမိတိ ဒယော်တိ။ဌ၊၃-ကို ထောက်၍ "ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်"-ဟု အနက်ပေး ပြီးလျှင် အဟံ သမုဒါစရာမိ၊ ထည့်သည်။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တထာဟိ၊ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်။မေ၊ သည်။ သမ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကမ္မန္တာ၊ လူ့အမှုတို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဝေါဟာရာ၊ ဝေါဟာရ တို့ကို။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘေ၊ သည်။ သမ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ကမ္မန္တာ၊ တို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သနည်း။သမ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဝေါဟာရာ၊ တို့ကို။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ မေ၊ ၏။ ယံဓနံဝါ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၎င်း။ ယံဓညံဝါ၊ အကြင် စပါးသည်၎င်း။ယံရဇတံဝါ၊ အကြင်ငွေသည်၎င်း။ယံဇာတရူပံဝါ၊ အကြင်ရွှေသည်၎င်း ၁။ အဟောသိ၊ ရှိပြီ။ သမ္ဗဲ၊ သော။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ (တံသမ္ဗဲ-ဟုလည်းတွဲ)။ ပုတ္တာနံ၊ သားသမီးတို့၏။ ဒါယဇ္ဇံ၊ ဟစ္စည်း အမွေအဖြစ်သို့။ (ဘာဝတဒ္ဓိတ်)။နိယျာတံ၊ ရောက်စေအပ်ပါပြီ။တတ္ထ၊ထိုဥစ္စာဟစ္စည်းဌ်။ အဟံ၊သည်။ အနောဝါဒီ၊ ဆုံးမလေ့မရှိသည်။ အနုပဝါဒီ၊ အပြစ်တင်လေ့မရှိသည်။ ဃာသစ္ဆာဒနပရမော၊ စားလောက်ခဲ့မျှ ဝတ်လောက်ခဲ့မျှ (အတိုင်းအတာ)ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေ်ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မေ၊ သည်။ပ။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ သည်။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒံ၊ ဝေါဟာရ ဖြတ်ခြင်းကို။ အညထာခေါ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝဒသိ၊ ဆို၏။ အရိယဿ၊ ဝါဟုရား၏။ ဝိနယေ ပန၊ ဆုံးမရာ သာသနာ၌ကား။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ အညသာစ၊ အားဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှား။ ယသာ-ကသံပန၊ လျှင်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ ရှား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ အားဖြင့်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။သုဏာဟိ၊ နားထောင်လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ လော့။ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအုံ့။ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ "ဧဝံဘဒ္ဒေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား" ဟူ၍။ ပေါတလိဃော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

၃၂။ ဘဂဝါ၊သည်—

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အဒ္ဓ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ မေဿ၊တို့သည်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒါ၊ ဝေါဟာရကို ဖြတ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဝေါဟရတိ ဘေနာဘိ ဝေါဟာရော၊ စောနာ၊ ဌီ)။ ကတမေ အဒ္ဓ၊ တို့နည်း။ အပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကိုမသတ်ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အကြောင်းပြု၍။ ပါဏာတိပါတော၊ ကို။ ပဟာ-တဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ဒိန္နာဒါနံ၊ ပေးအပ်သည်ကိုယူခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနံ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစ္စဝါစံ၊ အမှန်ကို ဆိုခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အပိသုဏံ ဝါစံ၊ကုံးမချောသောစကားကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပိသုဏာဝါစာ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ၏။ အဖရုသံ၊ မတပ်မက်ခြင်းဟူသော အလောဘကို။နိဿာယ၊၍။ ဖရုသောဘော၊ တပ်မက် ခြင်းဟူသောလောဘကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အနိန္ဒာရောသံ၊ မကဲ့ရဲ့ မထိပါးခြင်းကို။ (နိန္ဒာယ ပဋိပက္ခဘူတံ ပရေသံ အယဉ္စနံ။ ဌီ)။ နိဿာယ။ ၍။ နိန္ဒာရောသော။ ကဲ့ရဲ့ ထိပါးခြင်းကို။

၁။ ဇာတရူပန္တိ သုဝဏ္ဏံ၊ ရဇတန္တိ ယံကိဉ္စိ ဝေါဟာရူပဂံ လောဟမာသကာဒိ။ မ၊ ၃၊၂၇၅။ ဣဒံ ပန သုဝဏ္ဏံ ဌပေတ္မာ ယံ ကိဉ္စိ ဥပဘောဂပရိဘောဂါရဟံ ရဇတံတေဝ ဂယှတိ။ ရင်းခို။

ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အကြောဓူပါယာသံ၊ အမျက်မထွက်ခြင်းဟူသော ပြင်းစွာမပင်ပန်းခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ကောဓူပါယာသော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဟူသော ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းကို။ ပဟာ-တဗ္ဗော၊ ၏။ အနတိမာနံ၊ အလွန်မာန်မမူခြင်းကို။ နိဿာယ၊၍။ အတိမာနော၊ အလွန်မာန်မူခြင်းကို။ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂယာပတိ၊ ကြွယ်။သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ဝုတ္တာ၊ဟောအပ်ကုန်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဝိဘတ္တာ၊ မဝေဘန်အပ်ကုန်သေးသော။ ဣမေ ခေါ အဋ္ဌမမ္မာ၊ တို့သည်။ အရိယသာ၊ ၏။ ဝိနယော၊ ၌။ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒါယ၊ ၎။သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မေ၊ အား။ ဘဂဝတာ၊သည်။ သံခိတ္တေန၊ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ဖြင့်။ အဝိဘတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယော အဋ္ဌမမ္မာ၊ တို့သည်။ အရိယသာ၊ ၏။ ဝိနယော၊ ၌။ ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒါယ၊ ၎။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သာဓု၊၏။ မေ၊ အား။ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စိတ်ဖြင့်ယူ၍။ ဝါ၊အကြောင်းပြု၍။ ဣမေ အဋ္ဌမမ္မေ၊ တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇတု၊ ဝေဖန်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ပ။ ဘာသိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ မိန့်ပြီ။ ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဥ၃။ အပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ ဟူ သော။ ဣတိတော်၊ ဤစကားကို။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ကိဉ္စ၊ အာဃယ်ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ တော်၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သနည်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဣဓ၊ သို့။ ပဋ္ဌိသဒ္ဓိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေသံ သံယောဇနာနံ၊ အကြင် သံယောဇဉ်တို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ တေသံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ၎။ သမုဋ္ဌေဒါယ၊ ၎။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ ကျင့်၏။ ခေါပန၊ စင်။ အဟဿေဝ၊ ငါသည်သာ။ ပါဏာတိပါတီ၊ သည်။ အဿံ၊ ဖြစ်အုံ့။ အတ္ထာပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဥပဝဒေယ္ယ၊ စွပ်စွဲရာ၏။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝိညူပိ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း။ မံ၊ကို။ အနုဝိစ္စ၊ နှိုင်းချိန်စိစစ်၍ ။ ဂရဟေယ္ယုံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။

ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယဒိဒံ ပါဏာတိပါတော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေဒေဝ၊ သည် ပင်လျှင်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်မည်၏။ တေ၊ ဤပါဏာတိပါတသည်။ နိဝရဏံ၊ နိဝရဏမည်၏။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည် ၎င်း။ ယေဝိဃာတပရိဠာဟာ၊ အကြင်ဆင်းရဲခြင်း ပူပန်ခြင်းတို့သည်၎င်း၂။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဏာတိပါတာ၊မှ။ ပဋိဝိရတဿ၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ တေအာသဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ တေ ဝိဃာတပရိဠာဟာ၊ တို့သည်၎င်း။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အပါဏာတိပါတံ၊

၁။ အနုဝိစ္စ-ကို အနုဝိဒိတ္မာ,အနုဝိစာရေတ္မာ,အနုပဝိသိတ္မာ, တုလယိတ္မာ- စသည်ဖြင့် အ၊ ဌ၊ ၂၃ စသည် တွဲ၍ ဖွင့်ကြ၏။ အနု+ဝိ+ဋ္ဌ+တ္မာ-ပြု၍ အဓေစ္စ-ကဲ့သို့ပြီးသည်။ ဝေတုန် အနေကတ္ထတာ-ပင်တည်း။ ဝိဓောတ် ကြံသော် အနုဝိစ္စ-သာ ဖြစ်ရာ၏။

၂။ ဥပ္ပန္နံ ဝိဃာနတိ ဗာဓေတီတိ ဝိဃာတောဒုက္ခံ။ ပရိဠာဟနံ အနုတ္ထုပ္ပါဒဝသေန ဥပတာပနံ ပရိဠာ-ဟောဒုက္ခံ။

ကို။ပ။ ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ ဟူ၍။ ဤတို၊ သို့။ ယန္တံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ဤခံ၊ ဤဆိုပြီးကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တေ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၄။ ဒိန္နာဒါနံ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာ ယူခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနံ၊ ကို။ ပဟာ-တဗ္ဗန္တိ၊ ပယ်အပ်၏ဟူသော။ ဤတိတေ၊ ဤစကားကို။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တေ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဤမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ပ။ အဒိန္နာဒါယီ၊ မပေးအပ်သည်ကို ယူလေ့ရှိသူသည်။ အသေ၊ ၏။ပ။ဝုတ္တံ၊ ၏။ (သိသာပြီ)

၃၅။ သစ္စဝါစံ၊ အမှန်ကို ဆိုခြင်းကို။ပ။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့ရှိသူသည်။ အသေ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၆။ အပိသုဏံ ဝါစံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ပိသုဏာ၊ သော။ဝါစာ၊ကို။ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ဟူသော။ ဤတိတေ၊ ကို။ ခေါပန၊ စင်စစ်။တေ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ပ။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပိသုဏဝါစော၊ကုန်းချောစကား ရှိသူသည်။ အသေ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၇။ အဖိဠိလောတံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဖိဠိလောဘာ၊ တပ်မက်ခြင်းဟူသော လောဘကို။ ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ အပ်၏ဟူသော။ ဤတိတေ၊ ကို။ခေါပန၊စင်စစ်။ဝုတ္တံ၊ ၏။ပ။ဖိဠိလောဘီ၊ တပ်မက်ခြင်းလောဘရှိသူသည်။ အသေ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၈။ အနိန္ဒာရောသံ၊ ကို။ပ။ နိန္ဒာရောသီ၊ ကဲ့ရဲ့ထိပါးလေ့ရှိသူသည်။ အသေ၊ ၏။ပ။ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၉။ အကျောဓူပါယာသံ၊ ကို။ပ။ ကောဓူပါယာသီ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဟူသော ပြင်းစွာပင်ပန်း ခြင်းရှိသူသည်။ အသေ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၀။ အနတိမာနံ၊ ကို။ပ။ အတိမာနီ၊ အလွန်မာန်မူလေ့ရှိသူသည်။ အသေ၊၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၁။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်[1]။ ယေဓမ္မာ၊အကြင်တရားတို့သည်။အရိယသေ၊၏။ဝိနယေ၊ ၌။ဝေါဟာရ-သမုဒ္ဓေဒါ၊ ၎။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤမေ အဋ္ဌမမ္မာ၊ တို့ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘတ္တာ၊ ကုန်၏။

အရိယသေ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အကြွင်းမဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအပို့ အားဖြင့်[2]။ ဝေါဟာရသမုဒ္ဓေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထေ၀ ဟာ၀ ဟောတိတိ၊ မဖြစ်သေးသည်သာတည်း ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၃၂-ပြန်)။

၁။ ဂဟပတိ၊သူကြွယ်ဟု ပေးရိုးပေးစဉ်အရသာပေးလိုက်သည်။ ဤသုတ်၌ ဒိမ်ရှင်တည်ထောင်၍ လူ့ဘောင်နေသူ လူဝတ်ကြောင်-ဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ (သဗ္ဗေန သဗ္ဗန္တိ 'သဗ္ဗာကာရေန သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗန္တိ သဗ္ဗကောဋ္ဌာသေဟိ သဗ္ဗံ၊ ဤကို ပဋ္ဌာဌ။ ၇၉-ပိုဒ်နှင့် ၎င်းဋီကာ စာမျက်နှာ ၂၆၁- ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်ကိုမှီး၍ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗံ-ကို ဆုနက်ပေးသည်။ သဗ္ဗ-ကား အနဝဿသတ္တတည်း)။

ဘန္တေ၊ ရားဟု။ ယထာကထံပန၊ သို့လျှင်။ အရိယာသာ၊ ၏။ပ။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ရားဟု။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အရိယာသာ၊ ၏။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ မေ၊ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ဟောတော်မူပါလေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။တေနဟိ၊ လျှင်။ပ။ ပစ္စယောသိ၊ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ကာမဘီနုဝကထာ

၄၂။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ဇီဝန္တာဒုမ္မလျှပရေ-တော၊ ဆာလောင်ခြင်း အားနည်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ကုက္ကုရော၊ ခွေးသည်။ ဂေါဃာတ-ကသုန်၊ နွားသတ်သမားတို့၏ စဉ်းတီတုံးသို့။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဒဏ္ဍော၊ ကျမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတကောဝါ၊နွားသတ်သမားသည်ရင်း။ ဂေါဃာတကန္တေ၀ါသိ၀ါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်ရင်း။ တမေနံ ဥပ၊ ထိုခွေး၏ အနီးဌာ။ သုနိက္ကန္တံ၊ အကြင်းမဲ့ ခွါခြစ်သောအားဖြင့်။ နိက္ကန္တံ၊ အကြင်းမဲ့ ခွါခြစ်အပ်ပြီးသော။ နိမ္မံသံ၊ အသားမရှိသော။ လောဟိတမက္ခိတံ၊သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံသော။ အဋ္ဌိကင်္ကလံ၊ အရိုးစုကို။ သုမ္ဘေယျ၊ ပစ်ချရာ၏ ။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ထိုစကားကို။ ကိं မညသိ၊ အသို့ထင်သနည်း။ သော ကုက္ကုရော၊ထိုခွေး သည်။သုနိက္ကန္တံ၊အားဖြင့်။နိက္ကန္တံ၊ သော။နိမ္မံသံ၊ သော။လောဟိတမက္ခိတံ၊သော။အဋ္ဌိကင်္ကလံ၊ ထိုအရိုးစုကို။ ပဇလေယ္ယန္တော၊ လျက်သည်ရှိသော်။ ဇီဝန္တာဒုမ္မလျှံ ကို။ ပဋိဝိနေယျ၊အပိနုခေါ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ဤစကား သည်။ နော၊ဟိ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုသို့မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ အဒုံ အဋ္ဌိကင်္ကလံ၊ ထိုအရိုးစုသည်။ သုနိက္ကန္တံ၊ အားဖြင့် နိက္ကန္တံ၊ အပ်၏။ နိမ္မံသံ၊ အသားလည်း မရှိ။ လောဟိတမက္ခိတံ၊ သွေးမျှသာ လိမ်းကျံ၏။သော ကုက္ကုရော၊သည်။ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ဝိဃာတဿ၊စိတ်ဆင်းရဲခြင်း

၁။ အဋ္ဌိကင်္ကလံ=အဋ္ဌိ+ကင်္ကလ၊ကမ္မဓာရယ်သမာသ်တည်း။ ကင်္ကလ၊က+ကလ+အ။ကံ သုခံ သိရော ၀ါ ကာလယတိ ခိပတိတိ ကင်္ကလံ၊ ဣတိ၀ုတ်၊ ဌ၊ဂ၀-ဌ် အဋ္ဌိကင်္ကလ, အဋ္ဌိပ္ဟ, ဌဋ္ဌိရာသိ-ဟု သုံးပုဒ်လာရှိရာ "အဋ္ဌိ(ကင်္ကလောတိ အဋ္ဌိဘာဂေါ၊ အဋ္ဌိခလောတိပိ ပဌမန္တိ,အဋ္ဌိသဠ္ဌယောတိ အတ္ထော။ပ။ သမ္ဘမေတံ သမ္ဘဟယောဝ ပရိယာယ၀စနံ"ဟု ဖွင့်၏။ဤအဋ္ဌကထာ ၄၂-ဌ် ဥဒ္ဒေ၀ ၀ါ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍက်၀ါ သိသဋ္ဌ ၀ါ၊ တဋ္ဌိ နိမ္မံသတ္တာ ကင်္ကလန္တိ ဝုစ္စတိ-ဟူ၍ရင်း။ ရင်းရှိ်ဌ် ဥဒ္ဒေ၀ါ။ပ။ သိသဋ္ဌိ ၀ါ ကင်္ကလသဒ္ဒေါ နိရုဠ္ဠောတိ ဒဿေတိ၊ ဟုရင်း မိန့်ဆိုပြီ။

တမေနံ။ပ။ ဥပသုမ္ဘေယျ-၀ါကျဌ် တမေနံ ကုက္ကုရံ ဥပသုမ္ဘေယျ၊ တဿ သမီပေ ခိပေယျာတိ အတ္ထော-ဟု အဌကထာ ၄၂-အပိုဒ်ကို ထောက်၍ရင်း။

ဥပသုမ္ဘေယျာတိ တ္ထေ ဥပသဒ္ဒေါ သမီပတ္ထော၊ သုမ္ဘနံ ဝိကေ္ခပနံ တေနေ၀ တမေနန္တိ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂ-ဝစနန္တိ အာဟ တဿ သမီပေ ခိပေယျာတိ၊ တဿ ကုက္ကုရဿ သမီပေ အဋ္ဌိကင်္ကလံ ခိပေယျာတိ အတ္ထော။ ရင်းရှိကာတို့ကိုထောက်၍ကား သုမ္ဘ-ကား ဝိကေ္ခပနတ္ထတည်း။ ဥပအတ္ထက် အနက်ကား သမီပတ္ထတည်း။ ထို့ဥပ၏ ယှဉ်ရာ တမေနံ-ပုဒ်ကား ဘုမ္မတ္ထဌ် ဒုတိယာ ဝိဘတ်တည်း။ ဥပ-ကို ဘယ်ပုံ အနက်ပေးရမည်နည်း၊ တမေနံ-ပုဒ်ကို ထိုခွေးဌ် ဟု အနက်ပေး၍ ဥပကို သီးခြားအနက်ပေးရမည်လော-ဟူသော သံသယတ္ထကို ရှိကာဆရာသည် ပယ်ဖျက်၍ တမေနံ ဥပ၊ ထိုခွေး၏အနီးဌ် ဟု အနက်ပေးတော်မူ၏။

၏။ ယာဝဘာဝိဝေ၊ အဘိုရှိရုံသာလျှင်[1]။ အဃ၊ ဖြစ်ရုပါ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ။(ဣတိ- အကြောကြံ)။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဝေမေဝ ခေါ။ ဤအတူသာလျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့.ကို။ အင်္ဂါကဏ်လူပမာ၊ အရိုးစုလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ တွေ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျောတိ၊ များ၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသင်္ခါကွတိ၊ဆင်ခြင်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝေါ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်[2]။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ယာယံ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ္ဍပေက္ခာသည်။ နာနတ္တာ၊ အထူးထူးသော (အာရုံ)သဘောရှိ၏။ နာနတ္တသိတာ၊ အထူးထူးသော (အာရုံ) သဘောတို့၌ မှီ၏။ တံ၊ ထိုကာမဂုဏ္ဍပေက္ခာကို။ အာဘိနိဝေဇ္ဇေတ္မာ၊ ကြဉ်ရှိ။ ယာယံ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်စတုတ္ထစျာနုပေက္ခာသည်။ ကေတ္တာ၊ တခုတည်းသောအာရုံသဘောရှိ၏။ ကေတ္တသိတာ၊ တခုတည်းသော အာရုံ သဘော၌ မှီ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်စတုတ္ထစျာနုပေက္ခာ၌။ သမ္ဘဝေါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ (သမ္ဘေန ဘမ္ဘံ။ ၌)။ လောကာမိသ-ပါဒါနာ၊လောကာမိသတို့ကို ပြင်းစွာစွဲလမ်းခြင်းတို့သည်[3]။အပရိသေသာ၊အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ နိဂ္ဂဠှန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တမေဝေ ပေက္ခံ၊ ထိုစတုတ္ထ စျာနုပေက္ခာကိုပင်လျှင်။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၏။

၇၃။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဂိဒ္ဓော ဝါ၊ လင်းတသည်ရင်း။ ကကော်ဝါ၊ ဌက်ကြီးတုံးစပ်သည်ရင်း။ ကုလလော ဝါ၊ လင်းယုန်သည်ရင်း။ မံသပေသိ ၊ သားတစ်ကို။ အာဒါယ၊ ချီ၍။ ဥဋ္ဌေယျ၊ ပြန်သွားရာ၏။

တမေနံ၊ ထိုသားတစ်ကို။ ဂိဒ္ဓါပိ၊ တို့သည်ရင်း။ ကကံ်ဝပိ၊ တို့သည်ရင်း။ ကုလလာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ အနုပတိတ္မာ အနုပတိတ္မာ၊ အဝဉ်လိုက်၍ အစဉ်လိုက်၍။ ဝိတစ္ဆေယျုံ၊ ထိုးဆွကုန်ရာ၏။ ဝိဿဇ္ဇေယျုံ၊ ဆွဲငင်၍ ချကုန်ရာ၏[4]။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ကိ ံ မညသိ၊ နည်း။ သော ဂိဒ္ဓော ဝါ၊ သည်ရင်း။ သော ကကော်ဝါ၊ သည်ရင်း။ သော ကုလလော ဝါ၊ သည်ရင်း။ တံ မံသပေသိ ံ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ သစေ နု ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ မစွန့်လွှတ်ငြားအုံ့။ သော၊ ထိုဂိဒ္ဓ ကကံ် ကုလလသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသားတစ်ကို မစွန့်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ (ဤကား သမာသတ္ထ)။

၁။ ယာဝဒေဝ၊ အနက်ကို ဘာဂီနှင့်တွဲ၍ ပေးသည်ကား-သမ္ဘာသဝေသုတ်ရှိကာ ကိုရင်း ဝိုသုဒ္ဓိမဂ် ပစ္စယသန္နိ-ဿိတ သီလအဖွင့်ကိုရင်း အမျိုးပြု၍ ပေးသည်။

၂။ ပညာယာတိ ဝိပဿနာပညာယ။ ဗုဒ္ဓဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်အဋ္ဌကထာ။ ဝိပဿနာပညာယာတိ အရိယာမဂ္ဂ-ပညာယ။ ဍင်းရှိကာ။

၃။ လောကာမိသသခ်ါတာတိ အဟရိညာတဝတ္ထုနှာ လောကေန အာမသိတမ္ဘတော ဝေါ အာမိ-သောတိ. သခ်ံ ဂတာယ ဝသေန ကာမဂုဏာနံ် ကာမဘာဝေါစ အာမိသဘာဝေါစ။ ဍီကာ။

၄။ ဝိသဇ္ဇေကား အာကာနုဇ္ဇတည်း။ ဍီ။

ထိုသားတစ်ကို မစွန့်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ။ (ဤကား ဝါကျတည်း)။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆေယျ ဝါ၊ ရောက်မူလည်း ရောက်ရာသလော။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်နီးပါးသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆေယျ ဝါ၊ သလော။ ဣတိ၊ သို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေဿာ၊ ဘုရား ရောက်ရာပါ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ မံသပေသူပမာ၊ သားတစ်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ ဘိယျောတိ၊ မျှား၏" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ပ။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးမျှား၏။

၄၄။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဒီတ္တံ၊ တောက်လောင်သော။ တိဏုက္ကံ၊ မြက်မီးရှူးကို။ အာဒဟေယျ၊ ယူ၍။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ အာဒီတ္တံ၊ သော။ တံ တိဏုက္ကံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ သစေ နပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ အာဒီတ္တာ၊ သော။ သာ တိဏုက္ကာ၊ သည်။ တဿ၊ ဒုဗ္ဗယာကျိုး၏။ ဟတ္ထံ ဝါ၊ လက်ကိုသော်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ပူလောင်ရာ၏။ ပါဒံ ဝါ၊ လက်မောင်းကို သော်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ရာ၏။ အညတရံ ဝါ အညတရံ ဝါ၊ တပါးပါးလည်းဖြစ်သော။ အင်္ဂမင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို။ ဒဟေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျိုးသည်။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုပူလောင်ခြင်းလျှင် အဓိကြောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ထိုပူဒလောင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ၊ သို့။ နိဂစ္ဆေယျ ဝါ၊ သလော။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သို့။ နိဂစ္ဆေယျ ဝါ၊ သလော။ ဣတိ၊ သို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေဿာ၊ ဘုရား ရောက်ရာပါ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ တိဏုက္ကူပမာ၊ မြက်မီးရှူးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏" ဟူ၍။ ပ။ ဘိယျောတိ၊ မျှား၏" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ ပ။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးမျှား၏။

၄၅။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ သာခိကပေါရိသော၊ အလွန်နှင့်တကွ တသူအနက် ရှိသော။ ဝီဘစ္ဆိ ကာနံ၊ ကင်းသော အလျှံရှိကုန်သော။ ဝီတဓူမာနံ၊ ကင်းသော အခိုး ရှိကုန်သော၊ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်။ ပုရာ၊ ပြည့်သော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးတွင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကိဿ ပုရိသဿ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို အလိုရှိသော။ အမရိတုကာမော၊ သေခြင်းငှါ အလိုမရှိသော။ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသော။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလော၊ ဆင်းရဲဟူသော စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော။ (ကန္ဓရကသုတ် အပိုဒ် ၅-ပြန်ကြည့်။) ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျိုးကို။ ဗလဝန္တော၊ အားကြီးကုန်သော။ ဒွေပုရိသာ၊ ယောကျိုး

၁။ တဏှာ နိဒါနံ-ကို ဗျာဂရဏ်း တို့ဥ် ဝါကျသာ၊ ဌ-ဋ-တို့ဥ် သမာသ်လည်း ပြုကြ၏၊ တံ နိဒါနံ အဿာတိ တဏှာနိဒါနံ-ဟု အလုတ္ထသမာသ်ပြု။ တဏှာ-ကား ပစ္စတ္ထဝစနသာ တောအာဒေသော။ (ဝိဘင်္ဂေ။ ၁၇၇။) ပစ္စတ္တေ နိဿက္ကဝစနံ ။ (သာရတ္ထ။ပ၊ဂဝ)။ ပစ္စတ္တေ တောပစ္စယော။ (အဘိသာလိနီယောဇနာ)။ နိဒါနံ-ကား နိ-ဒါနဒ္ဓိ ပဋ္ဌမျှတ္တေ ဒုတိယာ၊ ပဋမာ ဝါ။ (ယင်းယောဇနာ)။ စင်စစ် နှစ်ပုဒ်လုံး ဟေတုတ္ထ-ဌ် ချည်းပင်။ မောဂ္ဂလ္လာန် ဆရာ ဟောတဲ့ဏ္ဍဟိ-သုတ်နှင့် နိတိ တဿိပရိတာနဋ္ဌ-သုတ်ဌ။ ထံကိဏ ဟောတု (ဝါကျသာ)ပုဒ်ကိုလည်း ယင်းတို့ဥ် ရှုလေ။ သဒ္ဒနီတိ၌ကား ပါဠိနယာနုံ ဒုဇ္ဇာနတ္ထာ-ဟု အကြောင်းပြု၍ ယင်းပုဒ်မျှားအားလုံးကို နိပါတသမုဒါယ-ဟုပင် ယူလုပ်ခဲ့တာဟုလည်း မှာထားသည်။

နှစ်ယောက်တို့သည်။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသောလက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတွာ[1]၊ ကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့။ဥပကဧယျုံ၊ ရှေးရှု့ဆဲငင်ကုန်ရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။သော ပုရိသော။သည်။ဤတစိတစေ၊ ထိုထို့ဤ့ဤသာလျှင်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။သန္နာမေယျ၊ အပိန့်ခေါ်၊ ညွှတ်ကိုင်းစေရာသလော။ ဝါ၊ ချိုးကန်ရာသလော။ ဤတိ၊ သို့ မေးပြီ။ ဧवံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ထိုထို ဤ့ဤ ညွှတ်ကိုင်းစေပါ၏။ တံ၊ သည်။ ကိသဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ရား။ ဟိ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ တဿ ပုရိသဿ၊ သည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဤမ်စ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့သာလျှင်။ ပပတိဿာမိ၊ ကျအံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမီးကျီးတွင်းသို့ကျခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ကြောင့်။ မရဏံဝါ၊ သို့လည်း။ နိဂစ္ဆိဿာမိ၊ ရောက်အံ့၊ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ သို့လည်း။ နိဂစ္ဆိဿာမိတိ၊ရောက်အံ့"ဟူ၍ ။ဝိဒိတံ၊သိအပ်ပြီ ။ဤတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဤတိလုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ဝေမေဝခေါ၊သာလျှင်။အရိယသာဝကော၊သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ အင်္ဂါရကာသူပမာ၊ မီးကျီးတွင်းလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍ ။ပ။ ဘိယျောတိ၊ မျှားဏ"ဟူ၍။ ဤတိ၊သို့၊ ပဋိသဋ္ဌိကွတိ၊ ၏။ပ။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးမျှားဏ။

ဤ ၄၆။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုရိသော၊ သည်။ သုပိနကံ၊ အိပ်မက်ကို။ အာရာမရာမဏေယျကံ၊ အရာမ်၏မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို။ ဝနရာမဏေယျကံ၊ တောတို့၏မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို။ ဘူမိရာမဏေယျကံ၊ မြေ၏မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို။ ပေါက္ခရဏိရာမဏေယျကံ၊ ရေကန်၏ မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို[2]။ ပဿေယျ၊မြင်မက်ရာ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊ နိုးလတ်သော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ နပဿိပဿေယျ၊ မတွေ့မြင်ရာ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ကာမာ၊တို့ကို။သုပိနကူပမာ၊အိပ်မက်လျှင် ဥပမာ ရှိကုန်၏ ဟူ၍ ။ပ။ ဘိယျောတိ၊ မျှား၏" ဟူ၍။ဤတိ၊ သို့။ ပဋိသဋ္ဌိကွတိ၊ ၏။ပ။ဘာဝေတိ၊ ပွါးမျှား၏။ (သုပိနကံ-ကား သာမညကံ၊အိပ်မက်၌ဖြစ်သောလည်းဟူ။ အာရာမရာမဏေယျ-စသည်ကား ဝိသေသကံ)။

၁။ ဤအနက်ကား မောဂ္ဂလ္လာန်-သဒ္ဒနီတိတို့၌အလျော်။ ဤနည်းအရ တမေနံ-နေရာ၌ ဆင်ခြင်ခဲ့သော် ကမ္မဓာရယ်ဆင့်ကြုံ။သုဒိန္နဿ ပါဒေသု ဂဟေတ္မာ-ကိုဖွင့်ရာ၌ ပါဒေသု ဝါ တံ (သုဒိန္နံ)ဂဟေတ္မာ ဟူသော-ဝိ၊ဌ၊၁။ ၁၇၇။ ဒု-ဝိကပ်အလို။

နာနာဗာဟာသုကို တို့ကို-ဟု (ကစ္ဆည်း၊ ရှုအရ)ပေးလိုလျှင်လည်း ဥပယောဂတ္ထတ္ထမ္ဘူဝစနကြောင့်။ တမေနံ-ကို လည်း သာမျတ္ထဒုတိယာဟုယူ။ သုဒိန္နဿ-ကဲ့သို့ ဆင့်ရှိပြီး ဖြစ်လျှင်ကား အထူးပြောဘွယ်မလို။ ပါဒေသု ဂဟေတ္မာတိ ပါဒေ ဂဟေတ္မာ၊ ဥပယောဂတ္ထေ ဘုမ္မဝစနံ-ဟူသော ယင်းပဌမဝိကပ်အလို။

၂။ ရမိတမ္ပေါ ရမဏီယော၊တဿ ဘာဝေါ ရာမဏီယက-ဟုပြု။(ရမဏီယာဒိတောကဏ်၊ အနုဗန်ချေ၊ ရဒ္ဓ်ဝုဒ္ဓိ။) အာရာမ-စသည်နှင့် ဆင့်တွဲ။ ဝေဟယန္ဓဿ ပါသာဒဿ ရာမဏီယက-ဟူသော မူပံ-စုဋ္ဌ တဏှာသခ်ယသုတ် ထောက်။ ဤကား"ရာမဏီယကန္တိ ရမဏီယဘာဝံ-ဟု ဖွင့်သော ဒီ၊ဋ္ဌ၊ j။ ၃၉၉။ စုဋ္ဌ. တဏှာသခ်ယ၊ဋီ။ အံ၊ ဌ၊ (ဧက ဓမ္မာဂ်)မောဂ္ဂလ္လာန်တို့နှင့် အညီတည်း။ နိတိ-၌ ရမိတမ္ပေါ ရမဏီယော၊ သာဝေ ရာမဏေယျာ-ဟု ဏေယျ-သကတ္ထ၊ အာရာမ-စသည်နှင့် ကမ္မဓာရ်။ သမာသန္ဓေက-ပြု၍ပြီးသည်။ နိရုတ္တိဒီပနီ၌ကား ရမိတမ်ံ ရမဏံ ဣတ္ထေ ရာမဏော အာရာမော၊ အာရာမရာမဏသ ဘာဝေါ အာရာမရာမဏေယျက-ဟု ဏေယျနှင့် သကတ္ထ၌ ကပြုင့် ပြီးသည်။ ယတ္ထ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံဘူမိ ရာမဏီယက။ ပါဠိ အပ္ပင့် (ဓမ္မပဒ၊။၄၀၀)၌ ယတ္ထ ဌာနေ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံ ရမဏီယမေဝ။ သော ၂ဒေ့သော ရမဏီယော ဧဝ-ဟု ဖွင့်သည်ကို ကြည့်ပြန်လျှင်ကား ကဏ်ပစ္စည်း၊သကတ္ထယူသင့်၏။ ကြံဆ၍ ကြိုက်ရာယူ။

၄၇။ သေယျထာပိ၊အုံ့။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ပုရိသော၊သည်။ ယာစိတကံ၊ ဌားရမ်းအပ်သော။ ပေါ်ရိသေယျံ၊ ယောကျ်ားအား လျှောက်ပတ်သော။ ယာနံ၊ ယာဉ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဘောဂ်ဝါ၊ အသုံးအဆောင်ကိုရင်း။ပဝရမဏိကုဏ္ဍလံ၊အထူးထူး အပြားပြား မြတ်သော ပတ္တမြားနားဆောင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဘောဂ်ဝါ၊ အသုံးအဆောင်ကိုရင်း။ယာစိတ္စာ၊ ဌားရမ်းရ၍။ (ဝဋ္ဌဇော်ယု၊ သုံးစွဲရာ၏။) သောပုရိသော၊ သည်။ ယာစိတကေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိဘောဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပုရက္ခတော၊ ရှေ့ဆောင်ပြု၍ ။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ အန္တရာပဏံ၊ စျေးတွင်း၌။ ပဋိပဇ္ဇယျ ၁ သွားရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ "ဘော၊ တို့။ ပုရိသော။ ယောကျ်ားသည်။ဘောဂီ ဝတ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိစုတကား။ ဘောဂိနော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသူတို့သည်။ ဘောဂါနိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ ဝေါ၊ ဤ။ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ကိုရုတိ၊သုံးဆောင်ခံစား၊ကြ၊ကုန်သတတ်"ဟု၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ သာမိကာ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ။ ယတ္တ ယတ္တေ၀၊ အကြင်-အကြင် အရပ်၌သာလျှင်။ ပသောယျုံ၊ တွေ့မြင်ကုန်ရာ၏။ တတ္တ တတ္တေ၀၊ ၌သာလျှင်။ သာနိ၊ မိမိဥစ္စာတို့ကို။ (အတ္တနော ဘဏ္ဍာနိ။ဌ)။ ဟရေယျုံ၊ ဆောင်ယူကုန်ရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ အဉ္ဇ ထတ္ထာယ၊ (ဌားရမ်းသည်မှ) တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းငှါ။အလံနခေါ၊သင့်လျော်ပါ၏ဟုလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဝေ၀ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့မသင့်လျော်ပါဘုရား။ တံ၊ ထိုသို့ မသင့်လျော်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သာမိနော။ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ ဟိ၊ ကြောင့်။ သာနိ၊ တို့ကို။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧ၀မေတံ ခေါ၊ သာလျှင်။ အရိယသာ၀ကော၊ သည်။ "ဘဂဝတော၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ ယာစိတကူပမာ၊ ဌားရမ်းသောဥစ္စာလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍ ။ပ။ ဘိယျောတိ၊ မျှား၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊၏။ပ။ ဘာ၀ေတိ၊ ၏။

၄၈။ သေယျထာပိ၊အုံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဂါမသာ ၀ါ၊ ရွာ၏ဂုင်း။ နိဂမသာ ၀ါ၊ နိဂုံး၏ဂုင်း။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ တိဏ္ဍော၊ ထူထဲသော။ ဝနသဏ္ဍော၊တောအုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတြ၊ ထိုတောအုပ်၌။ သမ္ဘန္နဖလောစ၊ ချိုသောသစ်သီးလည်းရှိသော။ (ဤကား သမ္ဘန္နဖလန္တိ မဓုရဖလံ-ဟူသော ဌ-၏ အလိုတည်း)။ သမ္ဘန္နဖလောစ၊ ကောင်းသော အသီးလည်းရှိသော။ (ဤကားသမ္ဘန္နံ သုန္ဒရံ ဖလမဿာတိ သမ္ဘန္နဖလံ- ဟူသော ဌ၏အလိုတည်း)။ ဥပဟန္နဖလောစ၊ သစ်သီးတို့ဖြင့် ပြည့်စုံ သည့်လည်း ဖြစ်သော။(ဤကား သဒ္ဒတ္ထ)။(၀ါ)မျှားသော အသီးလည်း ရှိသော။ ရုက္ခော၊သစ်ပင် သည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ ကာနိစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဖလာနိ၊ အသီးတို့သည် ။ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိ-တာနိ၊ ကျကုန်သည်။ နု စဿ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်ကုန်ရာ။ အဿ၊ ထိုအခါ၌။ ဖလတ္ထိကော၊ အသီးကို အလိုရှိသော ၂။ ဖလဂဝေသီ၊ အသီးကိုရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဖလပရိယေသနံ၊

၁။ အန္တရာပဏန္တိ အာပဏာနမန္တရေ။ပ။ ရုစ္ဆမုခံ ပဋိပဇ္ဇယျန္တိ ဂစ္ဆေယျုံ။ မ၊ဋ္ဌ၊၁-အနုဂ်ဘသုတ်၊ ၆၁-ဝိုဒ်။

၂။ ပစ္ဆတ္ထိကော-ပုစ်ကဲ့သို့ အတ္ထယာတိ အတ္ထိကော၊ ဖလံ အတ္ထိကော ဖလတ္ထိကော-ဟု ကြံသည်။ (ဆူ-ကို အဂ၊ က-ကို ဗွ-ပြု)။ ထန့်-အတ္ထိယာတိ အတ္ထိကံ (တ-က-ပြု)။ ဖလံ အတ္ထိက် ထေသ-ဟုလုပ်။ လိုချင်တောင့်တ အပ်သော အသီးရှိသော-ဟုပေး။ အတ္ထိကဟုဉ်ဆုဋ္ဌ နာယံ ရဇ္ဇေန မတ္ထိကော (ကုသဒေတ်)အရ ကရိုဏ်းလည်း ဟူရကား ဖလေန အတ္ထော ဖလတ္ထော၊ ဖလတ္ထော အသ အတ္ထိသိ-ဟုဝိဂ္ဂဟမူ။ ပါရုဒိကတ်ယောဇနာ၌ အတ္ထော-ကို ဗယောဇနတ္ထ ကြံသည်။

အသီးကိုရှားမိုးခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်လျက်။ အာဂစ္ဆယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ တံဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ အဗျောဂါဟေတွာ၊ ၍။ သမ္မန္နဖလဋ္ဌ၊ သော။ ဥပမန္နဖလဋ္ဌ၊ သော။ တံရုက္ခံ၊ ကို။ ပသေယျ၊ တွေ့မြင်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏ (စိတ်၌)။ "အယံ ခေါ ရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်။သမ္မန္နဖလော၀၊ကောင်းသော အသီးလည်းရှိ၏။ဥပမန္နဖလော၀၊များသော အသီးလည်းရှိ၏။ ဘူမိယံ၊ဌိတော။ ပတိတာနိ၊ ကုန်သော။ကာနိစိ ဖလာနိ၊ အချို့သော သစ်သီးတို့သည်။ နတ္ထိစ၊ ရှိလည်းမရှိကုန်။အာမ၊ ငါသည်။ ရုက္ခံ၊ သို့။အာရောဟိတုံ၊ တက်အံ့သောငှါ။ ဇာနာမိခေါ၊ (မည်သို့တက်ရမည်ဟု) သိသည်သာတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံရုက္ခံ၊ ကို။ အာရောဟိတွာ၊ ၍။ ယာ၀ဒတ္ထဋ္ဌ၊ အလိုရှိတိုင်းလည်း။ ခါဒေယျံ၊ ခဲစားရမူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစု၊ ဥစ္ဆင်ဋ္ဌ၊ခါးပိုက် ကိုလည်း။ ပူရေယျံ၊ပြည့်စေရမူကား။ယံနူနာတိ၊ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ဝေါ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ရာ၏။သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံရုက္ခံ၊ကို။ အာရောဟိတွာ၊ ၍။ ယာ၀ဒတ္ထဋ္ဌ၊လည်း။ ခါဒေယျ၊ရာ၏။ဥစ္ဆင်ဋ္ဌ၊ကိုလည်း။ပူရေယျ၊ရာ၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ဖလံတိုကော၊ သော။ဖလဂေသီ၊ သော။ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊သည်။ ဖလပရိယေသနံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ လျှက်။တိဏ္ဍံ၊ထက်လှစ်သော။ကုဋ္ဌာရိ ်၊ပေါက်ဆိန်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍ ။ အာဂစ္ဆယျ၊လာရာ၏။ သော။ ထိုဒုတိယ ယောကျ်ားသည်။ တံ၀နသဏ္ဍံ၊သို့။ အဗျောဂါဟေတွာ၊ ၍။ သမ္မန္နဖလဋ္ဌ၊သော။ ဥပမန္နဖလဋ္ဌ၊သော။တံရုက္ခံ၊ကို။ ပသေယျ၊ရာ၏။တဿ၊၏(စိတ်၌)။ "အယံခေါ ရုက္ခော၊ သည်။ပ။ နတ္ထိစ၊ ရှိလည်းမရှိ။ အဟံ၊ သည်။ ရုက္ခံ၊ ကို။ အာရောဟိတုံ၊ ငှါ။ နခေါဇာနာမိ၊ သိလည်းမသိ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံရုက္ခံ၊ ကို။ မူလတော၊ အမြစ်အရင်းမှ။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ ယာ၀ဒတ္ထဋ္ဌ၊ အလို ရှိတိုင်းလည်း။ ခါဒေယျံ၊ ခဲစားရမူကား။ ယံနူန၊ စု။ဥစ္ဆင်ဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ပူရေယျံ၊ ကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သည်။ အသု၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုဒုတိယ ယောကျ်ားသည်။ တံရုက္ခံ၊ကို။ မူလတော၀၊လျှင်။ ဆိန္နေယျ၊ရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ကို။ ကိ ်မညသိ၊နည်း။ အမုကော၊ သော။ ယောသော၊ပုရိသော၊အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ပဌမံ၊ စု၀။ ရုက္ခံ၊ကို။ အာရုဠှော၊ တက်ခဲ့၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ခိပ္ပမေ၀၊ သာလျှင်။ သစေ နသြရောဟေယျ၊ အကယ်၍ မသက်ဆင်းငြားအုံ့။ သောရုက္ခော၊ သည်။ ပဟတန္ဓော၊ လဲသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုတက်သောယောကျ်ား၏။ ဟတ္ထံ၀ါ၊ လက်ကိုသော်လည်း။ဘဇ္ဇေယျ၊ချိုးရာ၏။ပါဒံ၀ါ၊ခြေကိုသော်လည်း။ဘဇ္ဇေယျ၊ချိုးရာ၏။အညတရံ၀ါ အညတရံ ၀ါ၊ တပါးပါးလည်းဖြစ်သော။အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ ်၀ါ၊ကိုလည်း။ ဘဇ္ဇေယျ၊ချိုးရာ၏။သော ပုရိသော၊ သည်။တတောနိဒါနံ၊ ထိုချိုးခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ ၀ါ၊ ထိုချိုးခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။မရဏံ၀ါ၊သို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊သလော။မရဏမတ္တံ၊သော။ဒုက္ခံ၀ါ၊သို့မူလည်း။နိဂစ္ဆေယျ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဝေါဘဏ္ဍေ၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဝေ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။အရိယသာ၀ကော၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ ရုက္ခဖလူပမာ၊ သစ်သီးရှိသော သစ်ပင်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ဘိယ္ယောတိ၊များ၏" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသင်္ခါတိ၊ ၏။ပ။ ဘာ၀ေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၉။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။သ ခေါ သော အရိယသာ၀ကော၊ ထိုအရိယာသာ၀ကသည်။ အနုတ္တရံ၊ မြင့်မြတ်လွန်ကဲသော။ ဣမေယေ ဥပေက္ခာသတိ ပါရိသုဒ္ဓိ ်၊ ဤဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော ·စတုတ္ထစျာန်သမာဓိကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍ ။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ သေယျထာ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဘ၀နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ (အနုဿရတိ၊နည်း။) ဧကမ္ပိ ဇာတိ ်၊ တဘ၀ကိုဝင်း။ပ။ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊

အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သံဃဒ္ဓေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြဖွယ်နှင့်တကွ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။သံ ခေါ် သော အရိယသာဝကော၊သည်။အနုတ္တရံ၊သော။ဣမံယေဝ ဥပေက္ခာ-သတိပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊၍။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ·ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေ ကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ဥတ္ဒိသန္ဓေနေကုန်သော။ဟီနေ၊ယုတ်ကုန်သော။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏေ၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောလားရာ (ဂတိ)ရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောလားရာ(ဂတိ)ရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ပ။ယထာ့ကမ္မုပဂေ၊ကံအားလျော်စွာကပ်ရောက်ကုန်သော။သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။သ ခေါ် သော အရိယသာဝကော၊သည်။အနုတ္တရံ၊သော။ဣမံယေဝ ဥပေက္ခာ-သတိပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊၍။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာ-သဝံ၊ အာသဝေါကင်းသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှလွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို ။သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ သစ္ဆိကတ္လာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တ္တောဝတာခေါ၊ ဖြင့်။ အရိယဿ၊ဝါဘုရား၏။ဝိနယေ၊ ၌။သမ္ဘေနသမ္ဘံ၊ အကြင်းမဲ့။ သမ္ဘထာသမ္ဘံ၊ အားဖြင့်။ ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(၅)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ကို။ ကိ ံ မညသိ၊ နည်း။ ယထာ၊ ဖြင့်။ အရိယဿ၊၏။ဝိနယေ၊ ၌။ သမ္ဘေနသမ္ဘံ၊ မဲ့။ သမ္ဘထာသမ္ဘံ၊ အားဖြင့်။ (ကတ္တာ၊ ၍။) ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒေါ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊သည်။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒံ၊ ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမနု-ပဿာသိအပိနု၊ ကောင်းစွာအဖန်ဖန်ကြည့်ရှု နိုင်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ၊ တပည့်တော်သည်။ကောစ၊ ဘယ်လိုပဋိပတ္တိ၊လ်စားနည်း။အရိယဿ၊မြတ်ဝေါဘုရား၏။ ဝိန-ယေ၊ ၌။ သမ္ဘေနသမ္ဘံ၊ မဲ့။ သမ္ဘထာသမ္ဘံ၊ အားဖြင့်။ ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒေါ၊သည် ။ ကောစ၊ဘယ်လို တရားမျိုးနည်း ။ ဘန္တေ၊ရား။ အာမ၊ တပည့်တော်သည်။ အရိယဿ၊၏။ပ။ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒေါ၊ မှ။ အာရကာ၊ ဝေး၏။ဘန္တေ၊ရား။မယံဟိ၊ တပည့်တော်တို့သည်ကား။ ပုဗ္ဗေ ရှေး၌။အညတိတ္ထိယေ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ ပရိဗိုဇ်တို့ကို။ အနာဇာနိယော၊

၁။ စေတောဝိမုတ္တိ ံ ပညာဝိမုတ္တိန္တိတ္ထေ စေတောဝစနေန အရဟတ္တဖလသမ္ပယုတ္တောဝ သမာဓိ, ပညာဝစနေန တံသမ္ပယုတ္တာ ပညာဝ ဝုတ္တာ၊ တတ္ထစ သမာဓိ ရာဂတော ဝိမုတ္တတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ, ပညာ အဝိဇ္ဇာယ ဝိမုတ္တတ္တာ ပညာဝိမုတ္တိတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ မဇ္ဈ။ ၁။၆၉-ပိဋ်။ သမာဓိ ဝုတ္တော စေတောသံသေန ယထာ စိတ္တံ ပညဉ္စ ဘာ၀ယန္တိ အဓိပ္ပါယော။ ရင်းအာကခေ်ယျသုတ်-ဋီကာတို့ကို ထောက်၍ ပေးသည်။

၂။ ကောစာဟံ ကော သိဟော၊ ငါကော ဘာမ္မိလဲ, ခြင်္သေ့ကော ဘာကောင်မှိုလဲ-ဟူသကဲ့သို့ အံ့ဩဂုဏ်ပြုခြင်းမျိုးမဟုတ်။ ဤတရားတော်ကို သိနိုင်ရလောက်အောင် တပည့်တော်ဟာ ဘယ်လောက်ဉာဏ်ပညာကြီးတဲ့ သူမှိုလဲဘုရား။ ။ ဓသိနိုင်ပါ-ဟု ဆိုလိုရင်း။ မဇ္ဈ၊၂။ ၂၈၈-ကို နယဂ္ဂါဟမူလေ။

အာစာနည်မဟုတ်သည်တို့သာလျှင် ၁။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ အာစာနိယာတိ၊ အာစာနည်တို့ဟူ၍။ အမည်မှ၊ မှတ်ထင်ခဲ့ကြပါကုန်၏။ အနာစာနိယော၀၊ သာလျှင်။ သမာနေ၊ကုန်လျက်။ အာစာနိယဘောဇနံ၊ အာစာနည်တို့အား ထိုက်သောဘောဇဉ်ကို။ဘောဇဝိမှ၊ကျွေးမွေးခဲ့ပါကုန်၏။ အနာစာနိယော၀၊ သာလျှင်။ သမာနေ၊ ကုန်လျက်။ အာစာနိယဌာနေ၊ အာစာနည်တို့အား ထိုက်ထိုနေရာ၌။ ဌာဝိမှ၊ ထားခဲ့ကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခူ၊ပန်၊တို့ကိုကား။ အာစာနိယော၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ပါကုန်လျက်။ အနာစာနိယာတိ၊ တို့ဟူ၍။ အမည်မှ၊ မှတ်ထင်ခဲ့ပါကုန်၏။ပ။ဘောဇဝိမှ၊ ကုန်၏။ပ။ဌာဝိမှ၊ ထားခဲ့ပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ဣဒါနိ ပန၊ ယာ၀ဇီ၀ံ ဣဒါနိ ကိ၀ ကရောမ။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အ၊ဘုတိတ္ထိယော၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ အနာစာနိယော၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တနည်း။ အနာစာနိယော၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ အညာဘိတ္ထိယ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ အနာစာနိယာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရပါကုန်အံ့။ပ။ဘောဇေဿာမ၊ ကျွေးမွေးကြပါကုန်အံ့။ပ။ဌပေဿာမ၊ ထားကြပါကုန်အံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခူ၊ပန်၊ တို့ကိုကား။ အာစာနိယော၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တနည်း။ အာစာနိယော၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ပန်၊ ရဟန်းတို့ကိုကား။ အာစာနိယာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရပါကုန်အံ့။ပ။ဘောဇေဿာမ၊ ကျွေးမွေးကြပါကုန်အံ့။ပ။ဌပေဿာမ၊ ထားကြပါကုန်အံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဘဂ၀တိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမဏေသု၊ ရဟန်းတို့၌။ သမဏပေါမ်၊ ရဟန်းဟူ၍ ချစ်ခြင်းကို။ သမဏေသု၊ တို့၌။ သမဏေပသာဒံ၊ ရဟန်းဟူ၍ ကြည်ညိုခြင်းကို။ သမဏေသု၊ တို့၌။ သမဏဂါရ၀ံ၊ ရဟန်းဟူ၍ ရိုသေခြင်းကို။ အဇနေသိ ၀တ၊ ဖြစ်စေတော်မူပေစ့တကား။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စ့။ဘန္တေ၊ ရား။နိက္ကုဋ္ဌိတံ၊မှောက်ထားအပ်သော၀တ္ထုကို။ ဥက္ကုဋ္ဌေယျ သေယျထာပိ၀၊ လှန်ရာသကဲ့သို့ငင်။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းထားအပ်သောအရာ၀တ္ထုကို။ ဝိ၀ရေယျ သေယျထာပိ၀၊ ဖွင့်ပြရာသကဲ့သို့ငင်။ မူဠှဿ၊ ခရီးပျောက်တွေ၀ေသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျထာပိ၀၊ပြောကြားရာသကဲ့သို့ငင်။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်မှောင်၌။ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဟု နှလုံးသွင်း၍။ တေလပဒီ၀ေ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို "ဓာရေယျ သေယျထာပိ၀၊ ညွှန်ထုန်းဆောင်ပြုရာဘိသကဲ့သို့ငင်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေမေ၊ သာလျှင်။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များသော ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။ ဘန္တေ'ရား။ သောဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကိုငင်။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုငင်။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုငင်။သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍ ၂။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်

၁။ အနာစာနိယေတိ ဂိဟိ၀ေါဟာရသမုဋ္ဌေဒနသာ ကာရဏံ အစာနုနကေ။ ၌။ ကဿစိ နာမ အတ္ထဿာပိ အစာနုနတော နု အာစာနုန္တိတိ အနာစာနိယာ။ရှိကာ။

၂။ အဇ္ဇတံ အာဒိ ကတ္မာ။ အဇ္ဇတန္တိ အဇ္ဇတာ၀ံ။ အဇ္ဇဒဂ္ဂေတိ၀ါ ပါဠေ၁-ဟု ယင်းပုဒ်ပါသော အဇ္ဇကလာ-ကြီး ၇-ရောင်တို့အလို အဇ္ဇတာ အဂ္ဂ-ဟုငင်း၊အဇ္ဇ အဂ္ဂေ-ဟုငင်း ပဒစ္ဆေဒပြု။ဒ-နှင့်ရှိလျှင် အဇ္ဇ အဂ္ဂံ ကတ္တာ-ဟုပေး။ အဂ္ဂကား ၀ေနဝိပလ်။ တာ၀ဟူသည်းဟုသူမှ ယနေ့အဖြစ်ဟူသော သရဏဂုမ်ဆောက်တည်ခြင်းကိုဟုပေး။ အဇ္ဇတန္တိ အဇ္ဇဗျတ္တိ၀ေ အတ္ထော- ဟူသော အဖွင့် (သာရတ္ထ၊ သီ၊ဋီ) တို့အလို တာ၀ဟူသည်း ဒေ၀တာ-ကဲ့သို့ သတ္တ။ တ-ကို အာဂမ-ဟုဆိုသော ကစ္စည်း၊ ရှု၊နိ၊ရှတ္ထိတို့ကား ဌ-ဌိ-တို့နှင့် မည်။ နိတ်ခ် ၈-အာဂုံ။

ဆုံး။ သရဏံ ဂတံ၊ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်သော ။ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဝေရေတု၊ အသိ အမှတ်ပြုတော်မူပါလေ့။ ဤတို၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဤတို၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ပေါတလိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ဇီဝကသုတ်

၅၁။ (ဧवं မေ သုတံ-ပေးမြဲ) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ အဘယမင်းသားသည် မွေးမြူအပ်သော။ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝက၏။ အမ္ဗဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ ။ပ။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌ ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ အာရဘန္တိ၊ သတ်ကြကုန်၏။ (အာရဘန္တိတိ ဃာတေန္တိ။ဋ) ။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာနံ ဇာနန္တော။ သိလျက်။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သော ။ပဋိစ္စကမ္မံ၊မိမိကို အကြောင်းပြု၍ သတ်အပ်ပြီးသော ။တံ မံသံ၊ ထိုအသားကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိတိ၊ သုံးဆောင်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ယေတေ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့သည် ။သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို ။ပ။ ပရိဘုဉ္ဇတီတိ၊ ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြပါကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့ပါနည်း။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး သည်ကို ပြောဆိုကြပါကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ကို ။အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်။ နု စ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲလည်းမစွပ်စွဲကြပါကုန်သလော ။မွေသ၊အကြောင်းအား[1] ။ အနုဝမ္မံ၊ လျော်သော အကြောင်း

၁။ ပဋိစ္စ ကမ္မံ-ပုဒ်သည် သဒ္ဒ-အတ္ထ နှစ်မျိုးပင် ဆန်းကြယ်သည်။(၁)အတ္ထာနုံ ပဋိစ္စ ကတံ၊မိမိကို ရည်ညွှန်း၍ သတ်အပ်ပြီးသော။ (ကမ္မသဒ္ဒါသတ်ဖြတ်ပြုလုပ်ခြင်းအနက်၊ ရမ္မပစ္စည်း ကံဟာ အတိတ်)။ ဤအလို ဥဒ္ဒိဿ ကတံ-ရှိပြီးဖြစ်၍ ၂၃- ဝိကပ်မျှားလောက် မကောင်းတတ်။ (၂) အတ္ထာနုံ ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဇော အဘိတိ၊ မိမိကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သော မကောင်းမှု (ပါဏာတိပါတ) ကံရှိသော။ (ကမ္မသဒ္ဒါ မကောင်းမှုကံဟော)။ ဤ၌-ဌ။ ဝိ၊၌၊၃။ အံ၊ဌ-တို့၌ ဤနှစ်ဝိကပ်သာပြု၏။ (၃) တံ မံသံ ပဋိစ္စ ပဝတ္တံ ကမ္မံ၊ထိုအသားကို စွဲ၍ ဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို။ (ဖုသတိ၊ ရ၏)ဟု ပါဠိသောသတည်း။ ဤနည်းကား အံ၊ဌ၊ ၃။ ၂၁၅ ။ သာရတ္ထ၊ ၃။ ၂၃၇-တို့အရ တိတ္ထိတို့ အယုတ္တအဆအတိုင်း ပေးအပ်သောအနက်။ ဇာတ်၊ဌ၊၃။ တိတ္ထိရဇာတ်၌ ၄ကမ္ဘုဆိုး၏-တည်ခါ (ခါတိန်ညင်) အဖြစ် အသုံးပြုသော ခါတကောင်ရှိ၏။ ၎င်းခါသည် "ငါ၏ တုန်သံကြောင့် ခါမျှား လာကြ၏။ မှုဆိုးကလည်း ၎င်းတို့ကို သတ်ဖြတ်၏။ ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိ၊ မှုဆိုးသည် ငါ့ကို အကြောင်းပြု စွဲမှီ၍ ပါဏာတိပါတကံကို ရ၏။ ထို မကောင်းမှုသည် ငါ၏ မကောင်းမှုပင်လော"ဟု သံသယဖြစ်၍ ရသေ့အား လျှောက်ထားရာ ဧတေနာမပါ သဖြင့် မဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူသည်။ ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတီတိအာဒိသုဝိယ- ဟူသော ဌီကာတို့၏ သာဓကပြုရာ ဇာတ်တည်း။ ယင်းအသားကို လှ||သူတဝက်၊ အလှ||ခ် (စား) သူတဝက် အကုသိုလ်ရသည်ဟု တိတ္ထိတို့ယူဆ ကြောင်း ဤ ၂၃-ဝိကပ်မျှား က ပြသည်။ ယင်းအယူရှိသည်အတိုင်း လည်း တိတ္ထိတို့သည် သီဟစစ်သူကြီး၏ ဆွမ်းကျွေးပွဲအပြီးတွင် ဘုရားရှင်အား ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိ၊အသားကို စွဲ၍ဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို ရသည် စသဖြင့် ဝေသာလီပြည် လမ်းလေးခွဲ၌ လှည့်လည်ကြွေးကြော်၍ ဝါဒဖြန့်ကြဘူး၏။ အဌဂုတ္တရနှင့် မဟာဝဂ္ဂ ဘေသဇ္ဇ ခန္ဓကလာ သီဟဝတ္ထုတို့၌ အကျယ်၌။

၂။ မွေတူသည် တိကောဋိပရိသုဒ္ဓမ်သကို သုံးဆောင်ခြင်း၏ အကြောင်းယုတ္တိဟု ဆိုလိုသည်။ ဤ-ဌ။မွေနံ့မ ကထိတကထာ၊ အနုမ္မေနနှမ ကသိတသ ပဋိကထန်-ဟု ဖွင့်ပြသည် အံ၊ ၆၊၂၊ ၃၉၉-အလို .မွေ-စကားပင်။

ကို။ ဗျာဂဏ္ဍာန်ကို၊ ထင်စ္ဆာလည်း ပြုကြကုန်သလော။ ဝါ၊ ပြောလည်း ပြောဟောကြကုန်သလော။ သဟာမ္ပတိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ဝါဒါနုဝါဒါ၊ ဘုရားရှင်၏ဝါဒ ထိုဝါဒသို့အတုလိုက်သော အနုဝါဒသည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော အကြောင်းသို့။ ကောစိ နု စ အာဂစ္ဆတိတိ၊ အနည်းငယ်မျှပင် မကျရောက်တဲ့လည်း ရှိပါသလောဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅၂။ ဇီဝက၊ ဇီဝက။ ယေတေ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့သည်။ သမဏ ဂေါတမ၊ ကို။ပ။ ပရိဘုဉ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ နဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောအပ်ပြီးသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။အသတာ အဘူတေန၊ ထင်ရှားမရှိသော မဟုတ်မမှန်သော အားဖြင့်။အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲလည်းစွပ်စွဲကြကုန်၏။ဇီဝက၊က။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိဟိ ခေါ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်း သုံးပါးတို့ဖြင့်။ မံသံ၊ အသားကို။ အပရိဘောဂန္တိ၊ မသုံးဆောင်အပ် မသုံးဆောင်ကောင်းဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟောတယ်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သောအသားရင်း။ သုတံ၊ ကြားအပ်သောအသားရင်း။ ပရိသင်္ကိတံ၊ ယုံမှားအင်သောအသားရင်းတည်း။ ဇီဝက၊က။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ မံသံ၊ကို။ အပရိဘောဂန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၏။ပ။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သောအသားရင်း။ အသုတံ၊ မကြားအပ်သော အသားရင်း။ အပရိသင်္ကိတံ၊ မယုံမှားအပ်သောအသားရင်းတည်း။ပ။ ပရိဘောဂန္တိ၊ သုံးဆောင်အပ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၅၃။ ဇီဝက၊က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အညတရံ၊ တခုခုသော။ ဂါမံဝါ၊ ရွာကိုဝင်း။ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံးကိုဝင်း။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။

(မေတ္တာသဟဂတေန-မှ စ၍ အဗျာပဇ္ဇေန ဖရိတ္မာ ဝိဟရတိ-တိုင်အောင် သောဝါဂျကားအဌကနာဂရသုတ် အပိုဒ် နံပါတ် ၂၀-နှင့် တူပြီ)။

တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဂဟပတိဝါ၊ သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊သည်ရင်း။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ သ္မာတနာယ၊ နက်ဖန်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သောပုညပိတိပါမောဇ္ဇအကျိုးငှါ[1]။ ဘတ္တေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နိမန္တေတိ၊ ပင့် ဘိတ်၏။ ဇီဝက၊ က။ဘိက္ခု၊သည်။ အာဂတံဝေါ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဓိဝါသေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။တဿ၊ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ကုန်လွန်သဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏှာသမယံ၊နံနက်အခါ၌။ပ။ပညတ္တေ၊သော။အာသနေ၊၌။ နိသီဒိ.ပြီ။တမေနံ၊ကို။သော၊ဂဟပတိဝါ၊ သည်ရင်း။သော၊ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ သည်ရင်း။ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ သားပြွမ်းဆွမ်းဖြင့်။ပရိဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (ဝိတ်၌)။ "မံ၊ ငါ့ကို။ အယံ ဂဟပတိဝါ၊ ဤသူကြွယ်သည်ရင်း။ အယံ ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊သည်ရင်း။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ သားပြွမ်းဆွမ်းဖြင့်။ ပရိဝိသေယျ၊ လုပ်ကျွေးပါမူကား။ သာဓုဝတာတိ၊ ကောင်းလေစု" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့(သောအကြံ)သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ မံ၊ငါ့ကို။ပ။အာယတိ ပိ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ပ။ အဟောဝတာတိ၊ ဟူ၍။ဝေမို့၊ ဤသို့လည်း။ အဿ၊ထိုရဟန်း၏(စိတ်၌။)နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ အဂဏိတော၊ တဏှာဖြင့်မတပ်မက်သည် ဖြစ်၍။ အမုစ္ဆိတော၊ တဏှာဖြင့် ,မတွေ့ဝေသည်ဖြစ်၍။ အနဇ္ဈောပန္နော၊ အာသာငမ်းငမ်း မစွဲလမ်း မမျှော်သိပ်သည် ဖြစ်၍ ။ အာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်ကို ရှုမြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဿရဏပညော၊ ရသတဏှာမှ

---

[1] သ္မာတနာယ(သ္မေအနာယ)၊ နက်ဖန်ဆွမ်းစားခြင်းငှါ။ (မိန္ဒောင်းနည်း)

ထွက်မြောက်ကြောင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဇာတိ၏။ ဇီဝက၊ က။တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့ စကားကို။ ကိုယ်မည်သည်နည်း။ သော ဘိက္ခု၊သည်။တဿ ဘိက္ခဝေ သမယော၊ ထိုအခါ၌။ အတ္တမျှာဗာဟာယ၀၊မိမိကိုယ်ကို ဆင်းရဲအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ အပိနု၊ အားထုတ်ရာသလော။ ပရမျှာဗာဟာယ၀၊ ထပါးသူ ဆင်းရဲအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ အပိနု၊လော။ ဥဘယမျှာဗာဟာယ၀၊ မိမိ-သူတပါးနှစ်ဦးသား တို့၏ ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။စေတေတိ အပိနု၊ လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ဘန္တေ၊ ရှုး။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဇီဝက၊က။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ တဿ ဘိက္ခဝေ သမယော၌။ အနုဝဇ္ဇယော၀၊ အပြစ်မရှိ သည်သာဖြစ်သော။အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ နု၊ သုံးဆောင်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့မေးတော်မူပြီ။ ဝေဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဟုတ်ပါ၏။

ဘန္တေ၊ရှုး။ မေ၊သည်။"ပြဟ္မာ၊ ပြဟ္မာသည်။ မေတ္တာ၀ိဟာရတိတိ၊ မေတ္တာစျာန်ဖြင့် နေလေ့ ရှိသည်"ဟူသော။တေ၊ ကို။ သုတ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ မေ၊ ၏။ တံဣဒံ၊ ထိုကြားအပ်ဟူသော မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသူဟူသည်။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ မျက်မှောက်တွေ့မြင်အပ်သော။ ဘဂ၀၊ မြတ်စွာ ဘုရားပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဟိ၊ မှန်လှပါ၏။ ဘဂ၀၊ သည်။ မေတ္တာ၀ိဟာရီ၊ မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ ရှိသူပါတည်း။ ဣတိ၊ သို့လျှောက်ပြီ။ ဇီဝက၊ က။ ယေန ရာဂေန၊ အကြင်ရာဂကြောင့်ဝင်း။ ယေန ဒေါသေန၊ ကြောင့်ဝင်း။ ယေန မောဟေန၊ ကြောင့်ဝင်း။ ဗျာပါဒ၀၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြင်ရာ၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သော ရာဂေါ၊ ကို။ သောဒေါသော၊ကို။ သောမောဟော၊ကို။ ပဟီနော၊ ဖယ်အပ်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိပြီ။ တာလာ၀တ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ။ အနဘာ၀ံ-ကတော၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီ။ အာယတိ အနုပ္ပါဒ၀မ္မော၊ နောင်အခါ၌ တဖန်မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဇီဝက၊က။ တေ၊သင်သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ညွှန်း၍။ သစေခေါ ဘာသိတံ၊ အကယ်၍ လျှောက်အပ်သည်ဖြစ်ခဲ့။ (ဝေ၀ံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။) တေ၊ သင်၏။ ဘေ၊ ဤစကားကို။ အနုဇာနာမိ၊ (ငါဘုရား) ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ မေ၊ သည်။ ဘေ၊ ခေါ ခေါ်ပန်၊ ဤစကားကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍ ။ ဘာသိတံ၊ လျှောက်အပ် ပါ၏။

၅၄။ ဇီဝက၊က။ ပ။ အာဟာရေတိနု၊ သုံးဆောင်သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဝေ၀ံဘန္တေ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရှုး။ မေ၊သည်။ "ပြဟ္မာ၊ ပြဟ္မာသည်။ ဥပေက္ခာ၀ိဟာရီတိ၊ ဥပေက္ခာစျာန်ဖြင့် နေလေ့ ရှိသည်"ဟူသော။ တေ၊ကို။ သုတ၊ပြီ။ပ။ ဥပေက္ခာ၀ိဟာရီ၊ ဥပေက္ခာဖြင့် နေလေ့ရှိသူပါတည်း။ ဣဘို့ လျှောက်၏။ ဇီဝက၊ က။ပ။ ဝိဒေဟသ၀၊ ညွှဲ့ဆံခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အရုတိ၀၊ အဓိကုသလမ္မေတ္တိ၌ မမ္မေလျှော်ခြင်း ရှိသည် မူလည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ ပဋ္ဌိယ၀၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ရှိသည်မူလည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၅၅။ ဇီဝက၊က။ ယော ခေါ၊အကြင်သူကြွယ်သည်။ တထာဂတံ၀၊ ကိုဝင်း။ တထာဂတဿ၀-ကံ ၀၊ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားကိုဝင်း။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ပါဏံ၊ ကို။ အာရဘတိ၊ သတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဋ္ဌမံ ဌာနေဟိ၊ ငါးပါးသောအခြေကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဗဟု၊ များစွာသော။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်။ပသ၀တိ၊ ပွါးစီး၏[1]။ သော ဂဟပတိ၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ "ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ

---

[1] ပသ၀တိ၊ ဖွားမြူ၏၊ ဖြစ်၏၊ ဖြစ်စေ၏။ ရမ်းပေးနိုင်သည်ချည်း။

ကုန်လော့။ အမှုကံနှာမ ပါ၏၊ ဤမည်သော သတ္တဝါကို။ အာနေဏာတိ၊ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ယမ္မိ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော ပါဏော။ ထိုသတ္တဝါသည်။(ပဋိသံဝေဒေတိ-ဌာ်စပ်)။ဝါ၊ထိုသတ္တဝါကို။(အာနိယမာနော-ဌာ်စပ်)။ဂလပွဝေဌကေန၊ လည်ခွံ ကြိုးချည်ရစ်ပတ်သဖြင့်။အာနိယမာနော၊ဆွဲငင်အပ်သည်ရှိသော်။ဒုက္ခံ၊ကိုယ်၏ဆင်းရဲကိုဝင်း။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းကိုဝင်း။ ယမ္မိ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော။ ထိုသူကြွယ်သည်။ “ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဣမံပါဏံ၊ ကို။ အာရုဘထာတိ၊ သတ်ကြကုန်လော့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ယမ္မိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာဟ၊ ပြီ။ တတိယေ-နေ၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော၊ ပါဏော။ သည်။ ဝါ၊ ကို။ အာရဘိယမာနော၊ သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခံ၊ ကိုဝင်း။ ဒေါမနဿံ၊ ကိုဝင်း။ ယမ္မိ၊ ကြောင့်လည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၏။ စတုတ္ထေန၊ သော။ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊သော။ အပုညံ၊သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ တထာဂတံ၊ဝါ၊ကိုဝင်း။ တထာဂတသာဝကံ ဝါ၊ကိုဝင်း။အကပ္ပိယေန၊ မအပ်သောအသားဖြင့်။ ယမ္မိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာသာဒေတိ၊ ထိပါးပြော ဆို၏”။ ပဌမေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။

ဧဝံဝါ၊ ကပေယောခေါ၊အကြင်သူသည်။ တထာဂတံ၊ဝါ၊ကိုဝင်း။ တထာဂတသာဝကံ၊ဝါ၊ ကိုဝင်း။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ပါဏံ၊ကို။ အာရဘတိ၊ သတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ဣမေ-ဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ဗဟုံ၊သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ပွါးစီးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန်တော်မူပြီ။

ဝေဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန်တော်မူသည်ရှိသော်။ ကောမာရဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စုံ။ ဘန္တေ၊ရား။အဗ္ဘုတံ၊ စုံ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကပ္ပိယံ အာဟာရံ၊အပ်သောအာဟာရကိုသာ။ အာဟာရေန္တိ၀တ၊ သုံးဆောင်တော်မူကြပေကုန်စု။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အနဝဇ္ဇံအာဟာရံ၊ အပြစ်မဲ့သော အာဟာရကိုသာ။ အာဟာရေန္တိ ၀တ၊ ပေကုန်စု။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စုံ။ပ။ဓာရေတူဘိ၊ပါလော့”ဟူသော။တော်၊ကို။အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဣဘိ၊ ဤ ဟု။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ပဌမံ၊ သော။ ဇီဝကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-ဥပါလိသုတ်

၅၆။ (ဧဝံ ဣမ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ဌာ်။ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒာ မြို့ဌာ်။ ပါ၀ါရိကမ္ဗဝနေ၊ ဒုဿပါ၀ါရိကသူဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ်ဌာ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌာ်။ နာဠန္ဒာယံ၊ ကခြေသည်၏သားဖြစ်သော်။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ မဟာတိယာ၊

၁။ အာ+ဿ-ဃရနုတ္ထ။ အာသာဒိမှသောတိ ဃရယိမှ။ (ဒီဃ၊၁၊၈။) တနဲ့-အရှိန်အစော်မဲ့စေ၏။ အာသနှ-ပေကွာတိ အာသဒနံ ဆေဒနံ မဂ္ဂံကရုဏတ္ထာ၀ အပေကွမာနော။ (ဝိ၊ဌ၊၁။ ၉၂)

များပြားသော။ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နိဂဏ္ဌာရိသတ်နှင့်။ သခ္ခိ ၊အတူတကွ။ နာဠန္ဒာယ်၊ နာဠန္ဒာမြို့၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒီဃတပဿီ၊ ဒီဃတပဿီ မည်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ စရိတ္မာ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ၍။ ပ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ ဒီဃတပဿီ ၊သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ‘‘တပဿီ၊ ဒီဃတပဿီ။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။သစေ အာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ (ထိုင်) လိုသည်ဖြစ်အံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့’’ဟူသော။တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧवံဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒီဃတပဿီ၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊သည်။အညတရံ၊ တခုသော။နီစံ အာသနံ၊နိမ့်သောနေရာကို။ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ပြီ။ကေမန္တံ၊ ၌။နိသိန်းခေါ၊ သော။ဒီဃတပဿီ ၊သော။နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “တပဿီ၊ သီ။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ပါပသာ ကမ္မသာ၊မကောင်းမှုကို။ ကိရိယာယ၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ပါပသာ ကမ္မသာ၊ ကို။ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်။ကတိပနကမ္မာနိ၊အာဘယ်မျှလောက် ကုန်သောကံတို့ကို။ ပညာပေတိတိ၊ ပညတ်ထားသနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မေးတော်မူပြီ။

အာဝုသော ဂေါတမ၊ ငါ့ရှင် ဂေါတမ။ ကမ္မံ ကမ္မန္တိ၊ ကံ ကံ ဟူ၍။ ပညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာဠန္ဒပုတ္တသာ၊ သော၊ နိဂဏ္ဌသာ၊ ၏။ နခေါအာစိက္ခေ၊အလေ့အကျက် မဟုတ်။အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ဒဏ္ဍं ဒဏ္ဍန္တိ၊ ဒဏ် ဒဏ် ဟူ၍။ ပညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာဠန္ဒပုတ္တသာ၊ သော။ နိဂဏ္ဌသာ၊ ၏။ အာစိက္ခေခေါ၊ အလေ့အကျက် သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့လျှောက်ပြီ။

တပဿီ၊ သီ။ ပ။ကတိပနဒဏ္ဍာနိ၊ တို့ကို။ ပညာပေတိ၊ ပညတ်ထားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ပ။ တီဏိ ခေါ၊ ဒဏ္ဍာနိ၊သုံးပါးကုန်သော ဒဏ်တို့ကိုသာလျှင်။ ပညပေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ (ဤသို့လျှောက်)၏။ (ဤ၌ ဣတိ သဒ္ဒါ ပိုအံ့ထင်သည်။ ထိုထိုပါဠိတော်တို့၌-သေယျထိဒံ-ဝါကျ၏ရှေ့၌ ဣတိသဒ္ဒါပါသည်ကို မတွေ့ရှိ။ လာမည့် ၅၇-ဝါကျ၌လည်း မပါပေ)။

သေယျထာ ကတမာနိ၊ ကုန်သော။ဣဒံ-ဣမာနိ၊ တို့ကို။(ပညာပေတိ၊ နည်း။)ကာယဒဏ္ဍံ၊ ၎င်း။ ဝစီဒဏ္ဍံ၊ ၎င်း။ မနောဒဏ္ဍံ၊ ၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တပဿီ၊ သီ။ ကာယဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညဒေဝ ကိံ ပန၊ အခြားတပါး ဖြစ်သလော။ဝစီဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံကိံ ပန၊ လော။ မနောဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံကိံ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ ကာယဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညဒေဝ၊ အခြားတပါးသာလျှင်တည်း။ ဝစီဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ မနောဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တပဿီ၊ သီ။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိဝိဘတ္တာနံ၊ အနက်အားဖြင့် ကွဲပြားကုန်သော။ (ပဋိဝိဘတ္တာနန္တိ အတ္ထတော ဘိန္နာနံ။ဍီ)။ ဧवं၊ သို့။ ပဋိဝိသိဋ္ဌာနံ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့် ထူးခြားကုန်သော။ (ဝိသေသနပဒဝသေန သဒ္ဒတောပိ ဘိန္နာနံ။ဍီ)။ ဣမေသံ တိဏ္ဏံ ဒဏ္ဍာနံ၊ ဤ သုံးပါးသော ဒဏ်တို့တွင်။ ကဘမံ ဒဏ္ဍံ၊ အာဘယ်ဒဏ်ကို။ ပါပသာ ကမ္မသာ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ကြောင့်။ ပါပသာ ကမ္မသာ၊ ကို။ ပဝတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇတရံ၊ အပြစ်အကြီး

ဆုံးဟူ၍။ ပညာပေတိ၊ ပညတ်သနည်း။ ယဒိ၀ါ ကာယဒဏ္ဍံ၊ ကာယဒဏ်ပင်လော။ ယဒိ ၀ါ ၀စီဒဏ္ဍံ၊ လော။ ယဒိ ၀ါ မနောဒဏ္ဍံ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤ သို့ မေးတော်မူ၏။

အာ၀ုသော ဂေါတမ၊မ။ ပ။ ကာယဒဏ္ဍံ၊ ကို။ မဟာသာ၀ဇ္ဇတရံ၊ ဟူ၍။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ၀စီဒဏ္ဍံ၊သည်။နောတထာ၊ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီး။မနောဒဏ္ဍံ၊ သည်။ နောတထာ၊ မကြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တဟဿိ၊ သိ။ ကာယဒဏ္ဍန္တိ၊ ဟူ၍။ ၀ဒေသိ၊ (သင်)ဆိုသလော။

အာ၀ုသော ဂေါတမ၊မ။ ကာယဒဏ္ဍန္တိ၊ ဟူ၍။ ၀ဒါမိ၊ (ကျွန်ုပ်) ဆိုအံ့။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဒီဃတပဿိ ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဣမသ္မိ ၊ ကထာ-၀တ္ထုသို့ ၊ ဤပြောဆိုအပ်ပြီးသော စကားဌာ။ (ကထာယေ၀ ကထာ၀တ္ထု)။ ယာ၀တတိယကံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေပြီ။ ၀ါ၊ ၀နံ့ခံစေပြီ ၁။

၅၃။ [ဤ၌-အဟံ၊ ၀ါသည်။ မနောကမ္မံ၊ ကို။ မဟာသာ၀ဇ္ဇတရံ၊ ဟူ၍။ ပညာပေမိ၊ ၏။ စသည်ဖြင့် ဒဏ်နှင့်ကံမျှသာ ထူးသည်။ ၅၆-၀ါကျကို မှီး၍ ပေးလေ]။

ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒီဃတပဿိ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဣမသ္မိ ကထာ-၀တ္ထုသို့ ၊ ၌။ ယာ၀တတိယကံ၊ တိုင်တိုင်။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ၀နံ့ခံစေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ယေန၊ ၌။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။

၅၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ မဟတိယာ၊ သော။ ဂိဟိပရိသာယ၊နှင့်။ ဗာလကိနိယာ၊ ဗာလကရှာသားဖြစ်သော။ ဥပါလိပမုခါယ၊ ဥပါလိ သူကြွယ်အမှူးရှိသော။ ပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာဠ-ဒုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊သ ည်။ ဒီဃတပဿိ ၊ နိဂဏ္ဌံ၊ကို။ ဒုရတောဝ၊ အ၀ေးမှသာ၊လျှင်။ အာ-ဂစ္ဆ န္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊မြင်လေပြီ။ ဒီဃ၀ုဿ၊မြင်ပြီးလတ်သော်။ဒီဃတပဿိ ၊ နိဂဏ္ဌံ၊ကို။ "တပဿိ၊သိ။ တံ၊ သင်သည်။ ဟန္ဒ၊ယခု။ ဒိ၀ါဒိ၀ဿ၊နေမွန်းလွဲချိန်၌ ၂။ ကုတော၊အာဃယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆသိနု၊တံ၊ လာခဲ့ရသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်နာဠန္ဒပုတ္တ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊၏။သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဣတော ဟိ ခေါ၊ ဤအရပ်သို့ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

ဟဿိ၊ သိ။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊တကွ။တေ၊ သင်၏။ ကောစိဒေ၀၊တစုံ တခုသာလျှင်ဖြစ်ခဲ့သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ တရားစကားဆွေးနွေးခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်ခဲ့သ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်နာဠန္ဒပုတ္တ ။ပ။ အဟုခေါ၊ ဖြစ်ခဲ့သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။

၁။ ပတိဋ္ဌတန္တိ ဟူသည်ကား၊စူးဆစ်ကသုတ်,ဋီကာ။

၂။ ဒီ၀ုဿ ဒိ၀ါနာ၀မ ဟူသည်ကား၊ ။သမ်ဏမုဏ္ဍိကသုတ် အဖွင့်နှင့် ပါထိကဝဂ္ဂ။

တပယၸိ၊ ဩ။ ယထာကထံပန၊ အာဘယ်သ္ဒိလျှင်။ ပ။ အဟု၊ဖြစ်ခဲ့လေသနည်း။ ဤတို၊ ဤသို့မေး၏။ အထခေါ၊ ဦ့်။ ဒီဃတပယၸိနိဂဏ္ဍော၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ထိုဆွေးနွေးချက်အားလုံးကို။ နာဠန္ဒပုတ္တသ္မာ၊သော။ နိဂဏ္ဌာသ္မာ၊အား။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြားလေပြီ။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော့်။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဒီဃတပယၸိ ံ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ "သာဓု သာဓု တပယၸိ၊ ကောင်းပေစွ တပယၸိ-ကောင်းပေစွ။သတ္တုသာသနံ၊ဆရာ၏အဆုံးအမ ကို။ အာဇာနုန္တေန၊သိသော။ သုတဝတာ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ သာဝကေန၊ တပည့်သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ဗျာကတံယထာ၊ ဖြေဆိုနိုင်သကဲ့သို့။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ ဒီဃ-တပယၸိနာ နိဂဏ္ဌေန၊ သည်။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုနိုင်ပေပြီ။ ဝေ၀ ဤသို့။ ဩဠာရိကဿ၊ အပြစ်ကြီးသော (ကြီးမားရှုန့်ရင်းသော)။ ဤမဿ ကာယဒဏ္ဍဿ၊ ဤကာယဒဏ်၏။ ဥပနိဓာယ၊ အနီးဌာ ထား၍။ (အဋ္ဌကထာ)။ဆဒေါ၊ သေးနုတ်ယုတ်သည်သော။ မနောဒဏ္ဍော၊ မနောဒဏ်သည်။ ကိ ံဟိ သောဘတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် သင့်တင့်နိုင်အံ့နည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ပ။ ကာယဒဏ္ဍောဝ၊ သည်သာလျှင်။ မဟာသာ-ဝဇ္ဇတရော၊ အပြစ်အကြီးဆုံးတည်း။ ဝစီဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီး။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာတိ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီး"ဟူသော။ ဝေါ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

၅၉။ ဝေါ၊ဝုတ္တေ၊ သော့်။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ ဥပါလိသူကြွယ်သည်။ နာဠန္ဒပုတ္တံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဠန္ဒပုတ္တ။ ဒီဃတပယၸိ၊ သည်။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းပေစွ ကောင်း ပေစွ။ပ။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီးပါ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ဟန္ဒ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားချေအံ့။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဣမဿိ ံ ကထာဝတ္ထုသ္မိ ံ၊ ၌။ ဝါဒံ အာရောပေဿာမိ၊ အပြစ်တင်ချေအံ့။ ဘဒန္တေန တပယၸိနာ၊ အရှင်ဒီဃတပယၸိသည်။ ပတိဋ္ဌာပိတံ ယထာ၊ ဝန်ခံစေအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သစေ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံအံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ پုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဒီဃလောမိကံ၊ အမွေးရှည်သော။ ဧဠကံ၊ သိုးကို။ လောမေသု၊ အမွေးတို့၌။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ တနည်း-ဧဠကံ၊ သိုး၏။ လောမေသုတို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ အာကဗ္ဗေယ္ယ၊ ဆွဲငင်ရာ၏။ ပဝိ-ကဗ္ဗေယ္ယ၊ တွန်းထိုးရာ၏။သမ္ပဝိကဗ္ဗေယ္ယ၊ ဆွဲရမ်းပစ်မွှေ ငင်လေရာ၏။ဝေမေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊ ဖြစ်သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဝါဒေန၊ စကားအစီအစဉ်ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ ဝါဒေန ဝါဒံ၊ ဝါဒအချင်းချင်း။ အာကဗ္ဗိဿာမိ၊ အုံ့။ ပဝိကဗ္ဗိဿာမိ၊ အုံ့။ သမ္ပဝိကဗ္ဗိဿာမိ၊ အုံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကကမ္မကာရော၊ သေတင်းကုပ်အလုပ် သမားသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ သောဏ္ဍိကာကိလဉ္ဇံ၊ သေတင်းကုပ်၌ ခင်းသောဖျာကို။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်ရှိုင်းသော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပိတ္မာ၊ နှစ်ချ၍။ ကဏ္ဏေ၊ ဖျားစွန်း၌။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ပ။ သမ္ပဝိကဗ္ဗိဿာမိ၊ အုံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာဓုတ္တော၊ သေသောက်ကြူးသည်။ ဝါလံ၊ သေစ်မှသာအိတ်ကို။ ကဏ္ဏေ၊ အစွန်း၌။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ သြခုနေယျ၊ မှောက်၍ ခါထုတ်။

နိဗ္ဗုန်နေယျ၊ လှန်ရှိခါရာ၏။ နိပ္ပေါဠေယျ၊ အကြိမ်ကြိမ်လှုပ်၍ ခါရာ၏။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ နိပ္ပေါဠေဿာမိ၊ အုံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအုံ့။ သင်္ခိတာယနော၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ကုဋ္ဌရောဆင်သည်။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်ရှိုင်းသော။ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်သို့။ သြဂါဟေတ္မာ၊ သက်ဆင်း၍။ သာဏာဒေါဝိကံနာမ၊ သာဏာဒေါဝိကလျှော်မျှင် ဖွပ်ခြင်းမည်သော။ ကိဋ္ဌိတဇာတံ၊ ကစားမျိုးကို။ ကိဋ္ဌတိ၊ ကစား၏။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ ကိဋ္ဌိဿာမိ၊ အုံ့။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဠပုတ္တ။ ဟန္ဒ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားချေအုံ့။ပ။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေဿာမီတိ၊ တင်ချေအုံ့ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ တုံ၊ သင်သည်။ပ။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဟိ၊ တင်ချေလော့။ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အဟံ ဝါ၊ ငါသည်မူလည်း။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေယ်၊ တင်ရာသလော။ ဒီဃတပဿီဝါ နိဂဏ္ဌော၊ သည်မူလည်း။ အာရောပေယျ၊ တင်ရာသလော။ တုံ ဝါ၊သင်(ဥပါလိ)သည်မူလည်း။ အာရောပေယျာသိ၊ တင်ရာသလော။

၆၀။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ နိဂဏ္ဌံ နာဠပုတ္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဠပုတ္တ၊ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ကို။ ယံအာရောပေယျ၊ အကြင်တင်ရာ၏။ ဧတံ၊ ထိုသို့ တင်ခြင်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ် ဒီဃတပဿီအား။ နခေါ ရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဟိ၊ မှန်လတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယာဝီ၊ မာယာမျှားသည်ဖြစ်၍။ အာဝဇ္ဇနီ မာယာ၊ လှည့်ပတ်သော မာယာကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယာယ၊ အကြင်မာယာကြောင့်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ သာဝကေ၊ တပည့်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတိ၊ လှည့်ပတ်၍ ယူတတ်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တပဿီ၊ သီ။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ တပည့်အဖြစ်သို့။ ယံဥပဂစ္ဆေယျ၊အကြင် ဆည်းကပ်ရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ အဌာနံခေါ၊ အကြောင်းမဟုတ်ပါ။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်ပါ။

သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ယံဥပဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဂစ္ဆ၊ သွားသာသွားချေလော့။ပ။ တုံဝါ၊ သင်သည်မူလည်း။ အာရော-ပေယျာသိ၊ တင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (နာဠပုတ္တ)ပြောဆို၏။

ဒုတိယမ္ပိ၊ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒီဃတပဿီ၊သည်။ပ။တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တံ၊ ကို။ပ။ တုံ ဝါ၊ သင်သည်မူလည်း။ အာရော-ပေယျာသိ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့(နာဠပုတ္တ)ပြောဆို၏။

ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်နာဠပုတ္တဟူ၍။ နိဂဏ္ဌဿ နာဠ-ပုတ္တဿ၊ အား။ ပဋိသုတ္တာ၊ ဝန်ခံစကားပြောကြား၍။ပ။နိသိဒိ၊ နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌာ။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤအရှင်ဘုရားထံမှောက်သို့။ အာဂမာနုခေါတိ၊ ရောက်ဘူးပါသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌာ၊ သည်။ ဣဒ၊ သို့။အာဂမာ ခေါ်၊ ရောက်ဘူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဒီဃတပဿီနာ နိဂဏ္ဌေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ကောစိ ဒေဝ၊ သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊သည်။ အဟုခေါ်ပန်၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။အဟုခေါ်၊ သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယထာကထံပန၊ ဘယ်သို့လျှင်။ပ။ အဟု၊ သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ်၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။

၆၁။ ဝေဝုတ္တေ၊ သော်။ပ။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ကြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တုံ့၊ သင်သည်။ သစ္စေ၊ ပဋ္ဌိဿာဠိမုန်ကန်သောစကား၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သစေ မန္တေယျာသိ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုဆွေးနွေးသည်ဖြစ်အုံ့။(ဝေ၀သတိ၊သော်။)တွေ့၊ ဤပြောဆိုဆွေးနွေးရာ၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ သစ္စေ၊ ဌ။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ မန္တေဿာမိ၊ အုံ့။ တွေ့၊ ဌ။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၆၂။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဒ၊ ဤလောကဌ။ သိတောဒက-ပဋ္ဌိကွေ့တွေ့၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ရေအေးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဏ္ဏောဒကပဋ္ဌိသော၊ ရေနွေးကို မှီ၀ဲ သောက်သုံးလေ့ရှိသော။ယော နိဂဏ္ဌော၊ အကြင်နိဂဏ္ဌသည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာနှိပ်စက်သည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းစွာ နာဖျားသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ သိတောဒကံ၊ ရေအေးကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ရှိသော်။ ကာလင်္ကရေယျ၊ သေရာ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ ဣမဿပန၊ ဤသေသော နိဂဏ္ဌ၏။ကတ္တု-ပဟတ္တိ၊ အဘယ်ဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မနောသတ္တာ၊ စိတ်၌ စွဲလမ်းကုန်သော။ ဒေ၀ါနာမ၊ နတ်တို့မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ဘုံ၏ဘုံ၌။ သော၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေတည်နေရ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အသု၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ မနောပဋ္ဌိပဒ္ဓါ၊ စိတ်၌ငြိတွယ်သည်ဖြစ်၍။ ကာလင်္ကရောတိ၊ သေရ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့(စဉ်းစားလော့)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ မနသိကရိတ္ဝာ ခေါ်၊ရှိသာလျှင်။ ဗျာကရောဟိ၊ ဖြေကြားလော့။ တေ၊သင်၏။ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သောစကားနှင့်။ ပစ္ဆိမံ၀၊ နောက်ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ နခေါသန္ဓိယတိ၊ မဆက်စပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပစ္ဆိမေန၊နှင့်။ပုရိမံ၀၊သည်မူလည်း။ နခေါသန္ဓိယတိ၊ တည်း ၂။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။

၁။ နိဂဏ္ဌော သတ္တသညာယ သိတောဒကံ ပဋိက္ခိပန္တိ။ (ဋ)။ သိတောဒကေ အမတာ ပါဏာ ပါနကာလေ ပန မရန္တိ။ (ဋီ)

၂။ မနောပဋ္ဌိပဒ္ဓါ ကာလင်္ကရောတိဟု ဆိုသဖြင့် မနောဒဏ်သာလျှင် အပြစ်ကြီးကြောင်း ဝန်ခံရာရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် ကာယဒဏ် အပြစ်ကြီးသည်ဆိုသော ရှေစကားနှင့် မနောဒဏ် အပြစ်ကြီးသည်ဆိုသော ဤနောက်စကားသည် မဆက်စပ်မိ ဟု ဆိုလိုသည်။

တေ၊ သင်သည်။ "ဘန္တေ၊ ထုံး။ပ။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်ပါစေ"ဟူသော။ သော်ဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာခေါပန၊ ပြောဆိုအပ်ခဲ့သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ထုံး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကိန္တာပိ အာဟ၊ အကယ်၍ကား မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်လည်း။ပ။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတ္ထိ၊ ထိုကာယကံကဲ့သို့ အပြစ်မကြီးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၆၃။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောကတွင်။နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ စာတုယာမသံဝရသံဝုတော၊ လေးပါးသောအတို့ရှိသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ (အဋ္ဌကထာ)။လေးပါးသော ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ (ဋီကာ)။ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော၊တားမြစ်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော ရေအေးရှိသည်။ဝါ၊အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်သဖြင့် တားမြစ်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်။ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်။ သဗ္ဗဝါရိဓုတော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းဖြင့် ခါတုန်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်။ သဗ္ဗဝါရိဓုတော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော မကောင်းမှုရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ အဘိက္ကမန္တော၊ ရှေသို့တက်သည်ရှိသော်။ ပဋိက္ကမန္တော၊ နောက်သို့ဆုတ်သည်ရှိသော်။ ဗဟူမျှားဘုန်သော။ ခုဒ္ဒကေ ပါဏေ၊ ငယ်သောသတ္တဝါတို့ကို ။ သံဃာတံ၊ သတ်မိခြင်းသို့။ အာပါဒေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ ဣမဿ၊ ဤနိဂဏ္ဌအတွက်။ ကံ ပန ဝိပါကံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ ပညပေတိ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ထုံး။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ အသဒ္ဓေတနိကံ၊ စေတနာ ထင်ရှားမရှိသည်ကို။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ အပြင်းကြီး၏ဟူ၍။ နောပညပေတိ၊ မပညတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ သစေ ပန စေတေတိ၊ အကယ်၍စေတနာပါရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ (ဧဝံ သတိ၊သော်။ ကံ ဝိပါကံ၊ ကို။ ပညပေတိ၊ နည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ထုံး။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ စေတနံပန၊ စေတနာကိုကား။ ကိသ္မိं ၊အဘယ်ဒဏ်၌။ ပညပေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ထုံး။ မနောဒဏ္ဍသ္မိं ၊ ၌။ ပညပေတိ၊ ပါ၏။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ မနသိ ကရောဟိ၊လော့။ပ။မနောဒဏ္ဍော၊သည်။ နောတထာ၊ ထိုကာယကံကဲ့သို့ အပြစ်မကြီးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၆၄။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။အယံနာဋပုတ္တော၊ ဤနာဋပုတ္တသည်။ဣဒါ စေဝ၊ ပြည့်စုံလည်း ပြည့်စုံကုံလုံသည် မဟုတ်လော။ ဖိတာစ၊ စည်ပင်ထွန်းကား ကြီးပွါးလည်း ကြီးပွါးသည်မဟုတ်လော။ ဗဟုဇနာ၊ မျှားသောလူ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာဂတိဂတမုဿာ၊ လှည့်လည်ဖြတ်သန်း ပြွမ်းသောလူရှိသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဧवံဘန္တေ၊ မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်ပါ၏။ အယံ နာဋပုတ္တော၊သည်။ပ။အာဂတိဂတမုဿာ၊၏။ ဣဘိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၁။ သုဂ္ဂဒဏ္ဍက, ပုရာဏပဏ္ဍိ, သဂ္ဂရကဝလိကာနိပိ ပါဌောတောဝ ယသပေတိ။ ဘတ္တ, ခုဒ္ဒက ဥဒကမိန္ဒုံ ခုဒ္ဒကော ပါဌော၊ မဟန္တံ မဟန္တောတိ သညီ ဟောတိ၊ တံ သန္ဓာယေတံ ဝုတ္တံ။ (ဋီ)

ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ုမည်သည်၊ နည်း။ ဥက္ခိတ္ထာသိကော၊ မြောက်ကိုင်အပ်သော သန့်လျှက်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣဝ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့သို့။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ဣမိဿာ နာဠန္ဒာယ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့၌။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါ တို့သည်။ယာဝတိကာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ ကေန ခဏေန၊ တခဏ ခြင်းဖြင့်။ ကေန မုဟုတ္တေန၊ တမုဟုတ်ခြင်းဖြင့်။ ကေ ုမ်သခလံ ကေ ုမ်သပုဏ္ဏံ၊ တခုတည်းသော အသားစု အသားပုံကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ုမည်သည်၊ နည်း။သော ပုရိသော၊ သည်။ပ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ပဟောတိ နုခေါ၊ စွမ်းနိုင်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဒသပိပုရိသာ၊ တကျိပ်သော ယောကျ်ားတို့သည်ရင်း။ ပ။ ပညာသံပိ ပုရိသာ၊ ငါးကျိပ်သော ယောကျ်ားတို့သည်ရင်း။ (နပ္ပဟောန္တိ-၌စပ်)။ ဣမိဿာနာဠန္ဒာယ၊ ၌။ ပါဏာ၊ တို့သည်။ ယာဝတိကာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ပ။ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နပ္ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကြပါ ကုန်။ ဆဝေါ၊ အနည်းငယ်သော။ ကေစိ၊ တယောက်တည်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကိ ုဟိ သောဘတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် သင့်တင့်ပါမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ုမည်သည်၊ နည်း။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တုန်ခိုးရှိသော။ စေတောဝသိပ္ပတ္တော၊ စိတ်ကိုစိုးပိုင်စေစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ သမဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဣဒံ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့သို့။အာဂစ္ဆေယ္ယ၊လာရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်း ပုံကားသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ဣမံ နာဠန္ဒံ၊ကို။ ဧကေန၊ တကြိမ်သော။ မနောပဒေါသေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်။ဘသ္မံ၊ ပြာကျအောင်။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့"ဟူ၍။ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ ပ။ပညာသံပိ နာဠန္ဒာ၊ ငါးဆယ်သောနာဠန္ဒာမြို့တို့ကိုသော်ရင်း။ ဧကေန မနောပဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဘသ္မံကာတုံ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ ၏။ပ။ကိ ုဟိ သောဘတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ မနုသိကရောဟိ၊ လော့။ပ။မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတဝေ၊ မကြီးပါ။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၆၅။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ုမည်သည်၊ နည်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဒဏ္ဍကီရညံ၊ ဒဏ္ဍကီ တောသည်ရင်း။ ကာလိင်္ဂရညံ၊ ကာလိင်္ဂတောသည်ရင်း။ မဇ္ဇာရညံ၊ မဇ္ဇာတောသည်ရင်း။ မာတင်္ဂရညံ၊ မာတင်္ဂတောသည်ရင်း။ အရညံ အရညဘူတံ၊ တောကြီးအတိုဖြစ်၏ဟူ၍။ သုတံ၊ ကြားဘူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဧवံဘန္တေ၊ ဤသို့ကြားဘူးပါသည်အရှင်ဘုရား။ပ။သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ကို။ ကိ ုမည်သည်၊ နည်း။ တေ၊ သင်သည်။ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ သုတံ၊ ကြားဘူးသနည်း။ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်။ တံ ဒဏ္ဍကီရညံ၊ သည်ရင်း။ပ။တံမာတင်္ဂရညံ၊ သည်ရင်း။ အရညံ အရညဘူတံ၊ တောဖြစ်ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ဣသိနံ၊ရသေ့တို့၏။မနောပဒေါသေန၊အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်။တံဒဏ္ဍကီရညံ၊ သည်ရင်း။ပ။အရညဘူတန္တိ၊ တောဖြစ်သည်ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (အကြွင်း ၆၄-နှင့်တူပြီ)။

၆၆။ ဘန္တေ၊ရှင်း။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော။ ဩပမ္မေနေဝ၊ ဥပမာ ဖြင့်သာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္ထမနော၊ ဖြစ်၍။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန်ကြည်ညို

နှစ်သက်လှပါ၏။ (အာဘိရဒ္ဓေါတိ အာဘိပွသနေ။ပါရာသိရာဇည၊ ၌။ အာဘိရဒ္ဓေါတိ အာရာဓိတစိတ္တော။ ၎င်းဌီကာ)။အဝိစ၊ သို့ပါသော်လည်း။ အဟံ၊ ဂဟည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝိစိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ဣမာနိ ပဋ္ဌပဒ္ဓိဘာနာနိ၊ ဤအမေးအဖြေတို့ကို။ သောတုကာမော၊ နာလိုသည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပစ္စနီကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို။ ကာတမ္ဘံ၊ ပြုသင့်၏ဟူ၍။ အမည်ဿ၊ ထင်မှားမိခဲ့၏။ (အကြောင်း သိသာပြီ)။

၆၇။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အနုဝိစ္စကာရံ၊ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်ပြုခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ အနုဝိစ္စကာရော၊ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်ပြုခြင်းသည်။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော (သင်တို့ကဲ့သို့သော)။ဥာတမနုဿာနံ၊ ကျော်စောထင်ရှားသော သူတို့အား။ သာဓု၊ကောင်းမြတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘဂဝါ၊သည်။ "မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။ သာဓု၊ သည်။ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍၊ ဝေ၊ ဤသို့။ ယံ၊ အကြောင်ကြောင့်။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ အဟံ၊သည်။ ဣမိနာပိ၊ ဤစကား ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘိယ္ယောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ (ဤကား သဒ္ဓနိတိစသော ဆရာတို့အလို၊ နိပါတသမုဒါယတ္ထ)။တနည်း-သော၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။မတ္တာယ၊ အတိုင်း အရှည်ထက်။ ဘိယ္ယော၊ လွန်စွာ။ (ဤကား ရူပသိဒ္ဓိအလို)။အတ္တမနော၊ ၍။ အာဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန်နှစ်လိုကြည်ညိုပါ၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ အညတိတ္ထိယာ၊ တို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သော။ သာဝကံ၊ တပည့်သားကို။ လဘိတ္တာ၊ ရကုန်သည်ရှိသော်။ "ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။သာဝကတ္တံ၊တပည့်သား အဖြစ်သို့။ ဥပဂတောတိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ"ဟူ၍။ ကေဝလကပ္ပံ နာဠန္ဒံ၊ နာဠန္ဒာတမြို့လုံး။ ပဋ္ဌာကံ၊ အလံတံခွန်ကို။ ပရိဟရေယျုံ၊ ကိုင်ဆောင်လှည့်လည်ကုန်ရာ၏။ အထစပန၊ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။ သာဓု၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (အကြောင်း သိသာပြီ)။

၆၈။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေ၊ သင်၏။ ကုလံ၊ အိမ်သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ ပတ်လုံးသာလျှင်။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ဩပါနဘူတံ၊ ရေတွင်းသဖွယ်ဖြစ်၏။ ယေန၊ ယင်းကြောင့်။ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်ရောက်လာကြကုန်သော။ နေသံ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့အား။ ပိဏ္ဍကံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏ ဟူ၍။ မညေယျာသိ၊ အောက်မေ့လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။ မညေယျာသိတိ၊ အောက်မေ့လေလော့ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ယံ၊အကြောင်ကြောင့်။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ရှုး။ အဟံ၊သည်။ ဣမိနာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ပ။ အာဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန်နှစ်လိုကြည်ညိုပါ၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ "မယှမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ ဒါနံ၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ မယှံ၊ ငါ၏။ သာဝကာနံဝေ၊ တပည့်သားတို့အားသာလျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသော သူတို့၏။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဒါနံ၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်။ မယှမေဝ၊ ငါအားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးများ၏။ အညေသံ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊ သည်။ နမဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးမများ။ မယှံ၊ ၏။ သာဝကာနံဝေ၊ တို့အားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ ၏။

အလေသံ၊ တို့၏။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊ သည်။ နမဟပ္ပသန္တိ၊ အကျိုးမမျှား”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဣတိဝေါ၊ ဤသို့ပြောဆိုသည်ဟူ၊သောစကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ (နိဂဏ္ဌတို့သံမှ) ကြားဘူးပါ၏။

အထစပန၊ ထိုသို့ကြားဘူးသော်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဂဏ္ဌောသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒါနေ၊ လှူ၊ဒါန်းခြင်း၌။သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဇဏ္ဍ၊ ဤလှူ၊ဒါန်းရာ၌။ ကာလံ၊ အခါကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိကြပါကုန်အုံ့။ ။ပ။ဥပါသက၊ ဟူ၍။ ဓာရေဘု၊ လော့။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

(၆၉)။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဥပါလိသာ ဂဟပတိသာ၊ အား။ အနုပုဗ္ဗိံ၊အစဉ်ဖြစ်သော။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သေယျထာ၊ သော။ ဣဒံ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊ ကို။ (ကထေသိ၊ နည်း။)ဒါနကထံ၊ ဒါနနှင့်စပ်သောစကားကိုရင်း။ သီလကထံ၊ ကိုရင်း။ သဂ္ဂကထံ၊ ကိုရင်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကိုရင်း။ သြကာရံ၊ အယုတ်ကိုရင်း။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုရင်း။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမတို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကိုရင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူပြီ။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥပါလိ ဂဟပတိ ၊ ကို။ ကလ္လစိတ္တံ၊ ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ မုဒုစိတ္တံ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနီဝရဏစိတ္တံ၊ နီဝရဏာတို့မှ ကင်းသော စိတ်ရှိသည်ကို။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ကို။ ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူပြီ။အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာမုက္ကံသိကာ၊ ကိုယ်တော်တိုင် ထုတ်ဆောင်၍ ယူအပ်သော။ ယာဒေဝ ဒေသနာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်ထသော။ပ။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုဓမ္မဒေသနာကို။ ပကာသေသိ၊ ပြီ။ သေယျထာပိနာမ၊ အုံ့။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်ထသော။ အဟတကာပ္ပဋံ၊ ကင်းသောမည်းညစ်ခြင်းရှိသော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာပင်။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ဧवमेव၊ သာလျှင်။ ဥပါလိသာ ဂဟပတိသာ၊ အား။ တသ္မိံ ယေव အာသနေ၊ ထိုနေရာ၌ပင်။ “ယံ ကိဉ္စि၊ တရားအပေါင်းသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုဘရားအပေါင်းသည်။ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏”ဟူ၍။ ဝိရဇံ၊ ကင်းသောကိလေသာ မြူရှိထသော။ ဝီတမလံ၊ ကင်းသောကိလေသာ အညစ်အကြေးရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သောတာပတ္တိမဂ် ဓမ္မစက္ခုသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ သိမြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိ၏သော။ ပတ္တဓမ္မော၊ ရအပ်ရောက်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသော။ ဝိဒိတဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီ.သော သစ္စာတရားရှိသော။ ပရိယောဂါဠှဓမ္မော၊ ထက်ဝန်းကျင်သက်ဝင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရား ရှိသော။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော. ယုံမှားခြင်း ရှိသော။ ဝိဂတကထံကထော၊ ကင်းပြီးသော သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းရှိသော။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ အပရပ္ပစ္စယော၊ ယုံကြည်ဘွယ်တပါး မရှိသော။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှင်း။ပ။ ဘဂဝတိ ဟိ ဟုကရဏီယာတိ၊ မျှားသော ပြုဘွယ်ကိစ္စရှိကြပါကုန်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(အကြင်းသိသာပြီ)။

(၇၀)။ အထခေါ၊ ၌။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ဘဂဝတော၊ သည်။ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ အနုမောဒနာ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။

အာသနာ၊ မှ။ ဥဒ္ဒါယ၊ ထရ်။ ဘဂဝန်၊ ကို။ အာဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိ။ ပဒက္ခိဏ်ကတွာ၊ အရိုအသေ ပြု၍။ ယေန၊ ဌ်။ သက်၊ မိမိပိုင် ဖြစ်သော။ နိဝေသနံ၊ နေအိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရှိ။ ဒေါဝါရိကံ၊ တံခါးစောင့်ကို။ "သမ္မဒေါဝါရိက၊ အမောင်တံခါး စောင့်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ နိဂဏ္ဌဘိုးအတွက်။ နိဂဏ္ဌီနံ၊ နိဂဏ္ဌီဘိုးအတွက်။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ အာဝရာမိ၊ (ငါ) ပိတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအတွက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အတွက်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အတွက်။ ဥပါသကာနံ၊ တို့အတွက်။ ဥပါသိကာနံ၊ တို့အတွက်။ ဒ္ဝါရံ၊ ကို။ အနာဝဋံ၊ မပိတ်အပ်။ ဝါ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ သစေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ လာအုံ့။ တုံ၊ သင်သည်။ တမေနံ၊ ထိုလာသော နိဂဏ္ဌကို။ 'ဘန္တေ၊ အရှင်နိဂဏ္ဌ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ပါဦး။ မာပါဝိသိ၊ မဝင်ပါလင့်။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်နိဂဏ္ဌ၊ တော၊ သင်သည်။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ သစေအတ္ထော၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ဧတ္ထော၊ ဤနေရာ၌ပင်။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ပါဦး။ ဧတ္ထော၊ ၌ပင်။ တေ၊ သင့်အတွက်။ အာဟာရိဿန္တိ၊ ဆောင်ယူလာပါကုန်အုံ့' ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆိုလော့" ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုမှာကြားလေပြီ။ ဒေါဝါရိကော၊ သည်။ ဝေဘန္တေ၊ ကောင်းပါပြီ သခင်ဟူ၍သာလျှင်။ ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

၇၁။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ "ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ တပည့်သားအဖြစ်သို့။ ဥပဂတော ကိရတိ၊ ကပ်ရောက်သတဲ့" ဟူ၍။ အယောသိခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ ၌။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ပ။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားနာဋပုတ္တ၊ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ဥပဂတောကိရတိ၊ ဟူသော။ (ဣတိအကြေကြံ)။တေ၊ ဤသတင်းစကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ သုတန္တိ၊ ကြားမိပါ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ အဟံ၊ သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခုပင်။ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါရှေ့အုံ့။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်လေသလော။ ယဒိ ဝါ နော ဥပဂတော။ မကပ်ရောက်လေသလော။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး။ ဇာနာမိ၊ သိနိုင်ပါ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ (ဇာနိဿာမိ၊ သိအောင်ပြုပါအုံ့။) ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ တပဿီ၊ ဿီ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်လေသလော။ ယဒိ ဝါ နော ဥပဂတောတိ၊ မကပ်ရောက်လေသလောဟူ၍။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင် ပြုချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။

၇၂။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဒေါဝါရိကော၊ သည်။ ဒီဃတပဿီ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဥပရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသ္ဝာန၊ ပြီး၍။ ဒီဃတပဿီ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ပ။ အာဟာရိဿန္တိတိ၊ ဆောင်ယူလာပါကုန်အုံ့ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

"အာဝုသော၊ တုံခါးစောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ပိဏ္ဍကေန၊ဆွမ်းဖြင့်။နအတ္ထောတိ၊ အလိုမရှိ" ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ပြောဆိုလျက်။ ဘတော၊ ထိုနေရာမှ။ ပဋိနိဝတ္တိတ္တာ၊ ပြန်လှည့်၍ ။ပ။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ။ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ယံဥပဂတော၊ ယင်းသို့ကပ်ရောက်၏ဟူသည်။ သစ္စံယေव၊ မှန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ မ။

အာဝဇ္ဇေတိတိ၊ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏ (အတ်ဌ)။ နာလတ္ထံ၊ (ပြောခွင့်)မရခဲ့။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။တေ၊ သင်၏။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ ကို။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ အာဝဇ္ဇနီယာမဟယာယ၊ ဖြင့်။ အာဝဇ္ဇောခေါဘိ၊ လှည့်ပတ်အပ်ပြီ ဟူသော။ တေ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ (ယဒိ ဝါ နောတိ၊ တိုင်အောင်ကား သိသာပြီ)။

အထခေါ၊ ဘ္ဘ။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊သည်။မဟာတိယာ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊တက္ခ။ပ။ အာဟရိတ္ထန္တိတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သမ္မဒေါ၀ါရိက၊ အမောင်တံခါးစောင့်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ပ။ ဥပါလိ ံဂဟပတိ ံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ သခင်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ မဟာတိယာ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တက္ခ။ ဗဟိဒ္ဓါရုကောဌကေ၊ တံခါးမုခ်ထွက် အပြင်ဘက်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်လျှာပါ၏။ သော၊ ထိုနာဋပုတ္တ သည်။ တေ၊ သခင်ဥပါလိကို။ဒဿနကာမောတိ၊ မြင်တွေ့လိုဟု"ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောချေ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောမည်။ ဒေါ၀ါရိကော၊ သည်။ ဝေ၊ဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင် ဟူ၍သာ လျှင်။ နိဂဏ္ဌဿ နာဋပုတ္တဿ၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတ္စာ၊ ဝန်ခံ၍။ပ။ တေ၊ သခင်ဥပါလိကို။ ဒဿနကာမောတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။

သမ္မ ဒေါ၀ါရိက၊ စောင့်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။မဇ္ဈိမာယ ဒ္ဓါရသာလာယ၊ အလယ်တံခါးမုခ် စရပ်၌။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညပေဟိ၊ ခင်းချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုမည်။ ပ။ ဘန္တေ၊သခင်။ မဇ္ဈိမာယ ဒ္ဓါရသာလာယ၊ ၌။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ ခေါ၊ (အကျွန်ုပ်) ခင်းအပ်ပြီးပါပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ယဿ။ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိတိ၊ သိပါလော့ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၃။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဥပသက်မိတ္စာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ၌။ အဂ္ဂေ၊ အဦးလည်းဖြစ်သော။ သေဋ္ဌေ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥတ္တမေ၊ မြတ်လည်းမြတ်သော။ ပဏီတေ၊ ကောင်းလည်း ကောင်းမွန်သော။ယံ အာသနံ၊ အကြင်နေရာသည်။ (အတ္တိ၊ရှိ၏။)တတ္ထ၊ ၌။ သာမံ.မိမိ.ကိုယ်တိုင်။ နိသီဒိတ္စာ၊ ထိုင်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဒေါ၀ါရိကံ၊ ကို။ ပ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိတိ၊ ပြောဆိုချေလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဋပုတ္တ။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မှာကြားလိုက်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။ သစေ အာကခ်သိ၊အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ပဝိသ ကိရ၊ ဝင်ပါတဲ့။ ဣတိတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ (ရှေ့ သစေအာကခ်သိတိ-တိုင်အောင် မခဲ့ပြီ)။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ဥပသက်မိ၊ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ဥပါလိဂဟပတိ၊သည်။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်။ ယံ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ ကို။ဒဿနကာမော၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ယတော၊ အကြင်အရပ်မှ။ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒိသ္စာန၊ မြင်သောကြောင့်။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ပစ္စုဂ္ဂန္တ္စာ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုပြီ။ တတ္ထ၊ ၌။ အဂ္ဂတ္ထ၊ သော။ပ။ ယံ အာသနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုနေရာကို။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးဖြင့်။ သမ္မဇ္ဇိတ္စာ၊ ပွတ်တိုက်သုတ်သင်၍။ ပရိဂ္ဂဟေတ္စာ၊ ရင်သိုင်း၍။ နိသီဒါပေတိ၊ နေစေ၏။ သော၊ ထိုဥပါလိသည်။ဒါနိ၊ ၌။ပ။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ကို။"ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဋပုတ္တ။ အာသနာနိ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သစေအာကခ်သိ၊ အကယ်၍ အလို ရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။

နိဂဏ္ဌောနာဋပုတ္တော၊ သည်။ဥပါလိ ဂဟပတိ ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တို့၊ သင်သည်။ဥမ္မတ္တောသိ၊ ရူးသလော။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တို့၊ သည်။ ဒတ္တောသိ၊ မိုက်မဲသလော။ ဘန္တေ၊ အရှင်နာဋပုတ္တ။ အဟံ၊ သည်။ပ။ အာရောပေဿာမိတိ၊ အံ့ဟူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွားခဲ့ပြီးမှ။ မဟတာ၊ များသော။ ဝါဒသဃံဘရေန၊ ဝါဒအပေါင်းဖြင့်။ ပဋိမုဏ္ဍော၊ ဦးခေါင်း၌ စွပ်၍။ ဝါ၊ ဦးထိပ်ပန်၍။ အာဂတော၊ ပြန်လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ဘိ၏။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ အဏ္ဍဟာရကော၊ ဝေးစေ့ကိုထုတ်ဆောင်တတ်သော။ ပရိသော၊ သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥဗ္ဗတောဟိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသော။ အဏ္ဍေဟိ၊ ဝေးစေ့တို့ဖြင့်။ အာဂစ္ဆေယ္ယ သေယ္ယထာပိ၊ ပြန်လာရာသကဲ့သို့ရင်း ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အက္ခိကဟာရကော၊ မျက်စိကို ထုတ်ဆောင်တတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဥဗ္ဗတောဟိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသော။ အက္ခီဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်။ အာဂစ္ဆေယ္ယ သေယ္ယထာ ဝါ၊ ပြန်လာရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဝေမေ၀၊ သာလျှင်။ တို့၊ သည်။ပ။ အာ၀ဋ္ဋော၊လှည့်ပတ်ခြင်းခံရသည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။

၇၄။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။ အာ၀ဋ္ဋနီ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော။ မာယာ၊ မာယာသည်။ ဘဒ္ဒိကာ၊ ကောင်းလှ၏။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။အာ၀ဋ္ဋနီ၊ သော။ မာယာ၊သည်။ ကလျာဏီ၊ ကောင်းလှပါ၏။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။ မေ၊ ၏။ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းဘို့သည်။ ဣမာယ အာ၀ဋ္ဋနိယာ၊ ဤလှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်။ (စေ) အာ၀ဋ္ဋေယ္ယုံ၊ အကယ်၍ အလှည့်ခံရကုန်သည်ဖြစ်အုံ။ မေ၊ ၏။ ပိယာနံ၊ ချစ်မြင်နိုးအပ်ကုန်သော။ ဉာတိသာ-လောဟိတာနံပိ၊ တို့အားလည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ခတ္တိယာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအုံ့။ ဣဓ၊ ဤဒေသာဘ၌။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ကေစိ ပုရိသာ၊ အချို့သောယောကျ်ားတို့သည်။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။ ဘာသိတဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်(အဓိပ္ပါယ်)ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

[1] ၇၅။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၌ စင်စစ် ဖြစ်ဘူး၏။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသော။ ဝုဒ္ဓေ၊ ကြီးသော။ မဟလ္လကော၊ အရွယ်လွန်သော။ အညတရော ပြာဟ္မဏော၊ ၏။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ မာဏ၀ကော၊ နုပျိုသော။ ပဇာပတိ၊ မယားသည်။ ဂဗ္ဘိနီ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဥပဝိဇ္ဇော၊ ဖွားအုံ့ဆဲဆဲသည်။ အဟောသိ၊ ရှိဘူးပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။အထခေါ၊ ၌။သော မာဏ၀ကော၊ သည်။တံပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ပြာဟ္မဏ၊ ပုံစားကြီး။ တို့၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ယော၊ အကြင်မျောက်ငယ်သည်။မေ၊ငါ၏။ကုမာရကော၊သားငယ်၏။ ကိဠာပနကော၊ ကစားစံရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အာပဏော၊ ဈေးမှ။ (တံ)မဏ္ဍဏ္ဍ၀ပကံ၊

၁။ အဓိပ္ပါယ်ကား သူတပါးလှေးစေ့ကို ထုတ်ဆောင်နိုင်စွမ်းသော ယောကျ်ားသည် ထုတ်ဆောင်ရန် သွားသော်လည်း, မိမိ၏လှေးစေ့ကိုသာ အထုတ်ခံရ၍ ပြန်လာရသကဲ့သို့ ဟူလို။

ထိုမျောက်ငယ်ကို။ ကိုးကိုးတွာ၊ ဝယ်၍။ အာခံနေဟီတိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

ဝေ၀ဏ္ဏော၊ သော်။သောပြာဟွဏောသည်။ တဲ မာဏ၀ိကံ၊ ကို။ "ဘောတိ၊ အိုရှင်မ။ယာ၀၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိဇာယတိ၊ ဖွားမြင်၏။ တာ၀၊ ထိုမျှလောက်။ အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့ဦးလော့။ ဘောတိ၊ရှင်မ။တုံ၊သင်သည်။ကုမာရကံ၊သတ္တိသားငယ်ကို။သစေ၀ိဇာယိဿသိ၊အကယ်၍ ဖွားမြင်အုံ့။ ယော၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ ကုမာရကဿ၊ ၏။ ကိဉ္စာ၀နကော၊ သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အဟံ၊ သည်။ တဿာ တေ၊ ထိုမိခင်ဖြစ်သောသင့်အတွက်။ အာ၀ဏာ၊ မှ။ တံမဏ္ဍဋ္ဌာ၀ကံ၊ ထိုမျောက်ငယ်အထီးကို။ ကိုးကိုးတွာ၊ ဝယ်၍။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ခဲ့ပါအုံ့၊ ဘောတိ၊ ရှင်မ။ တုံ၊ သည်။ ကုမာရိကံ၊ သတ္တိသမီးငယ်ကို။ သစေ ပန ၀ိဇာယိဿသိ၊ အုံ့။ ယာ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ ကုမာရိကာယ၊ သတ္တိသမီးငယ်၏။ ကိဉ္စာ၀နိကာ၊ သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ အုံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿာတေ၊ ထိုမိခင်ဖြစ်သောသင့်အတွက်။ အာ၀ဏာ၊ မှ။ တံမဏ္ဍဋ္ဌာ၀ိကံ၊ ထိုမျောက်ငယ်အမကို။ ကိုးကိုးတွာ၊ ၍။ အာနေဿာမိ၊ အုံ့"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ပ။ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ အထခေါ၊ ဌ်။ သော ပြာဟွဏော၊ သည်။ တဿာ မာဏ၀ိကာယ၊ ဌ်။ သာရတ္တော၊ ပြင်းစွာ တပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိ၀ဒ္ဓိစိတ္တော၊ နှောင်ဖွဲ့ရစ်ပတ် ချစ်မြတ်နှိုးအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာ၀ဏာ၊ မှ။ မဏ္ဍဋ္ဌာ၀ကံ၊ ကို။ ကိုးကိုးတွာ၊ ၍။ အာနေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ တံမာဏ၀ိကံ၊ ကို။ "ဘောတိ၊ ရှင်မ။ ယော၊သည်။တေ၊ ၏။ ကုမာရကဿ၊ ၏။ ကိဉ္စာ၀နကော၊ သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊လတ္တံ့။ အယံ မဏ္ဍဋ္ဌာ၀ကော၊ ကို။ တေ၊ သင်၏ (သားအတွက်)။ အာ၀ဏာ၊ မှ။ ကိုးကိုးတွာ၊ ၍။ အာနီတောတိ၊ ပြီ"ဟူသော။တော်၊ကို။အ၀ေါစ၊ပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဝေ၀ဏ္ဏော၊ သော်။ သာမာဏ၀ိကာ၊ သည်။ တံပြာဟွဏံ၊ ကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ကြီး။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တုံ၊ သည်။ ဣမံ မဏ္ဍဋ္ဌာ၀ကံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ယေန၊ ဌ်။ရတ္တပါဏိ၊ မည်သော။ ရဇကပုတ္တော၊ ကဝါသည်၏သားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥ၀သက်မ၊ ချဉ်းကပ်ချေ။ ဥ၀သက်မိတွာ၊ ၍။ ရတ္တပါဏိ ၊ သော။ ရဇကပုတ္တံ၊ ကို။ သမ္မ ရတ္တပါဏိ၊ အမောင်ရဏ္ဍာပါဏိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာကောဋ္ဌိတ ပစ္စာကောဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုပုတ်ခတ် အထပ်ထပ် ဖုပ်လျှောက်အပ်သော။ ဥဘာတော-ဘာဂ၀ိမဋ္ဌံ၊နှစ်ဘက်သောအဘျှိတို့ဌ် အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသော။ ပိတာ၀လေပနံ၊နာမ၊ပိတာ၀လေပန မည်သော ။ရဂ်ဇာတံ၊ ဆိုးရည်ကို။(ဂဟေတွာ၊ယူ၍။)ရဇိတံ၊ဆိုးအပ်ပြီးသော။ဣမံ မဏ္ဍဋ္ဌာ၀ကံ၊ ကို။ ဣဒ္ဓာ၀ိတိ၊ အလိုရှိ၏ဟု၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောဆိုလေ"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ပ။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဝေ၀ဏ္ဏော၊ သော်။ ရတ္တပါဏိ၊ မည်သော။ ရဇကပုတ္တော၊ သည်။ တံပြာဟွဏံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ပုံဟား။ တေ၊ သင်၏။ အယံ မဏ္ဍဋ္ဌာ၀ကော၊ သည်။ ရဂ်ကွမော ဟိ ခေါ၊ ဆိုးခြင်းဌာ၀ိခဲ့၏။နောအာကောဋ္ဌနကွမော၊ဖုပ်လျှောက်ခြင်းဌာ၀ိမခဲ့။ နော ဝိမဋ္ဌနကွ-မောတိ၊ ပွတ်တိုက်ခြင်းဌာ၀ိမခဲ့" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဌာတိ၊ဌ်သို့ရတ္တပါဏိကပြော၏။

၁။ ပိတာ၀လေပန-ဟူသည် အ၀ါရောင် ညိုဝါ နှစ်မျိုးရောသော မဏ္ဍိုင်-စသောအရောင်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံကြောင်းဖြစ်သော ဆိုးရည်ကို ဆိုလိုသည်။ "ဗဟလဗဟလ ပိတာ၀လေပန် ရဂ်ဇာတန္တိ အတိ၀ိယ ဗဟလ ပိတ၀ဏ္ဏမဏ္ဍိုင်ကာဒိအ၀လေပနရဇနံ။ဌ်။ ဤအလို ပိတာ၀လေပန-ဌ် ပိတသဒ္ဒါ ဥပလက္ခဏ-ဟုလို။

သ၀ိညာဏကမ္မဋ္ဌာန်း အ၀ိညာဏကမ္မဋ္ဌာန်း ရဂ် ပိ၀တိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာထောက်လျှင် ပိ၀သဒ္ဒါကို အဆင်းဟော မကြံဘဲ ပိ၀နတ္ထ-သော်လည်း ကြံနိုင်သည်။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဗာလာနံ၊ မိုက်ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ဝါဒေါ၊ သည်။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗာလာနံ ခေါ၊ သူမိုက်တို့အား သာလျှင်။ ရဂ်ကွမော၊ တပ်မက်ခြင်းငှါ ခဲ့၏။ နောဟဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့အား တပ်မက်ခြင်းငှါမခဲ့။ နော အနုယောဂကွမော၊ စီစစ်ခြင်းငှါမခဲ့။ နော ဝိမဇ္ဇနကွမော၊ စူးစမ်းခြင်းငှါမခဲ့။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ၊ အထခေါ၎်။သော ပြာဟွဏောဝ၊သည်။အပရေန သမယေန၊တပါးသောအခါ၌။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဒုဿယုဂံ၊ အဝတ်အစုံကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ပ။ ရဇကပုတ္တံ၊ ကို။ပ။ ဣဒ္ဓိဘာမိတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဧတံဝုတ္တေ၊ သော်။ ရတ္တပါဏိ၊ သော။ ရဇကပုတ္တော၊ သည်။ တံ ပြာဟွဏံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ပုံဏား။ တေ၊ သင်၏။ နဝံ၊ သော။ ဣဒ္ဓိဘာယုဂံ၊ သည်။ ရဂ်ကွမ်စေဝ၊ဆိုးခြင်းငှါလည်းခဲ့၏။ အာဂေါဘဇနကွမ်စ၊ ဖွပ်လျော်ခြင်းငှါလည်းခဲ့၏။ ဝိမဇ္ဇနကွမ်စာတိ၊ ပြုတ်တိုက်ခြင်းငှါလည်းခဲ့၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ရတ္တပါဏိ-ကပြောဏ်။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဧဝမေဝ ခေါ။ သာလျှင်။ အရဟာတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သော။ တထာ ဘဂဝတော၊ဏ်။ ဝါဒေါ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ တို့အား။ရဂ်ကွမော်စေဝ၊ တပ်မက်ခြင်းငှါလည်းခဲ့၏။ အနုယောဂကွမောစ၊ စီစစ်ခြင်းငှါလည်းခဲ့၏။ ဝိမဇ္ဇနကွမောစ၊ စူးစမ်းခြင်းငှါလည်းခဲ့၏။ ဗာလာနံ၊တို့အား။နောစေဝ ရဂ်ကွမော၊မခဲ့။နော စ အနုယောဂကွမော၊မခဲ့။ နော စ ဝိမဇ္ဇနကွမော၊ မခဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုဏ်။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ၊သဒ္ဓေါ၊ကာ၊ မင်းနှင့်တကွသော။ ပရိသာ၊သည်။"ဥပါသိကဟပတိ၊သည်။ နိဂဏ္ဌာသံ နာဋပုတ္တာသာ၊ ၏။ သာဝကောတိ၊ တပည့်သာဝက"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ဗာနာတိ၊ သိ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ သင့်ကို။ ကသ၊ အဘယ်သူ၏။ သာဝကံ၊ တပည့်ဟူ၍။ ဗာရေမ၊ (ငါတို့) မှတ်ယူကြရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (နာဋပုတ္တ) မေး၏။

ဝေဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥပါသိကဟပတိ၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ဧကံသံ၊ ၌။ ဥတ္တရာ-သင်္ဃံ၊ ကို။ ကရိတ္တာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။အဉ္ဇလိံ၊ ကို။ ပဏာ-မေတ္တာ၊ မြှောက်ချီ၍။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ပုတ္တ။ တေနဟိ၊ဆိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏောဟိ၊ နာလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယဿ၊ ယင်းမြတ်စွာဘုရား၏။သာဝကောတိ၊ တပည့်ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကား၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂ၆။- (ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။) အဟံ၊ငါသည်။ ဧဝံ၊ကား၊ ပညာရှိတော်မူသော။ ဝိဂတမောဟာသာ၊ ကင်းသော မောဟရှိတော်မူသော။ ပဘိန္နခီလသာ၊ ပယ်ဖျက်အပ်သော စေတောခီလ ငါးပါး ရှိတော်မူသော။ ဝိဓိတဝိဓယသာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော။ အနီဃသာ၊ ဒုက္ခမှ ကင်းဝေးတော်မူသော။သုသမစိတ္တသာ၊ကောင်းမွန်ညီမျှသောစိတ်ရှိတော်မူသော။ဝုဋ္ဌသီလသာ၊ ကြီးပွါးသော အကျင့်ရှိတော်မူသော။သာရေ၊ညသာ၊ကောင်းမြတ်သော ပညာရှိတော်မူသော။ ဝေသမန္တရသာ၊မညီမညွှတ်သော ရာဂစသည်ကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ (အဋ္ဌကထာ)။ အဆိပ်တည်းဟူသောရာဂစသည်ကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ (ဋီကာ)။ဝိမလသာ၊ကင်း သောရာဂစသော အညစ်အကြေးရှိတော်မူသော။ တထာ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်သ်ားသည်။အသို့၊ ဖြစ်၏။

အဟံ၊ သည်။အကသံ၊ကထိသာ၊သို့လော ,သို့လော တွေးတောခြင်းရှိတော်မမူသော။တုသိ-တသာ၊ ,နှစ်သက်အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော။ ဝန္ဒလောကာမိသာ၊ ထွေ၊အံ့ပြီးသော

ကာမဂုဏ်ရှိတော်မူသော။ မုဒိတာဃ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိတော်မူသော။ ကတာသမဏာဃ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ရဟန်းတရား ရှိတော်မူသော။ မနုဇာဃ၊ လူသားဇာတ်အစစ်ဖြစ်တော်မူသော။အန္တိမသာရီရဃ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ခန္ဓာရှိတော်မူသော။နရဃ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော။(အဋ္ဌကထာ)။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော။(ဋီကာ)။ အနောဟမဃ၊ နှိုင်းခိုင်းစရာ ဥပမာရှိတော်မမူသော။ ဝိရဇာဃ၊ ကိလေသာမှုကြေးကင်းဝေးတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

'အဟံ၊ သည်။ အသံ်သယဃ၊ ယုံမှားခြင်း ကင်းတော်မူသော။ ကုသလဃ၊ လိမ်မာတော်မူသော။ ဝေနေယျိကဃ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော။ သာရထိဝရဃ၊ မြတ်သော ရထားထိန်းနှင့်တူတော်မူသော။ အနုတ္တရဃ၊ အတုမဲ့သော။ ရုစိရမမ္မဃ၊ စင်ကြယ်သော တရားရှိတော်မူသော။ နိက္ကခ်ဃ၊ ယုံမှားခြင်းကင်းတော်မူသော။ ပဘာသကဃ၊ အရောင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတော်မူတတ်သော။ မာနစ္ဆိဒဃ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော မာန်ကိုးပါးရှိတော်မူသော။ ဝိရဃ၊လွတ်သဝိရိယရှိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊၏။သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။နိသဘာဃ၊ဥသဘ ဝသဘတို့ထက် မြတ်သော နိသဘဖြစ်တော်မူသော။(ဋီကာ၌ နိဃဏ်ဃ-ဟု ရှိနေသည်)။ အပ္ပမေယျဃ၊ မရေတွက်နိုင်သော ဂုဏ်တော်ရှိတော်မူသော။ ဂမ္ဘီရဃ၊ နက်နဲသော ဂုဏ်ရှိတော်မူသော။ မောနုပတ္တဃ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့ ရောက်တော်မူသော။ ခေမက်ခဃ၊ဘေးမရှိသည်ကို ပြုတော်မူသော။ဝေဒဃ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဓမ္မဋ္ဌဃ၊ တရားအပေါင်းတို့ တည်တော်မူသော။ သံဝုတတ္တဃ၊ မကောင်းမှုကို ပိတ်ပင်အပ်ပြီးသော သဘောရှိတော်မူသော။ သင်္ဂါတိဂဃ၊ ရာဂစသော ကပ်ငြိခြင်းကို လွန်တော်မူပြီးသော။ မုတ္တဃ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကင်းတော်မူပြီးသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

(ဒ) အဟံ၊ သည်။ နာဂဃ၊ မကောင်းမှု ရှိတော်မမူသော။ ပန္ထသေနဃ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာ ရှိတော်မူသော။ ခီဏာသဝေါဃ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိတော်မူသော။မုတ္တဃ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ လွတ်တော်မူပြီးသော။ ပဋိမန္တကဃ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အယူအားလုံးကို တွန်းပြန်ဆွေးနွေးနိုင်သော ပညာရှိတော်မူသော။ ဓောနဃ၊ကိလေသာကိုခွါတွက်ဖွပ်လျှော်နိုင်သော ပညာရှိတော်မူသော။ ပန္နဓဇဃ၊ ချီအပ်ပြီးသော မာန်တံခွန်ရှိတော်မူသော။ (ပတိတ-

---

၁။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာတို့၌"မောနံ ဝုစ္စတိ ဉာဏံ၊ တေန သမန္နာဂတဿ"ဟု အရေးအကူး မှားယွင်းလျက်ရှိကြသည်။ မောန-ဟု ဒုန္ဒဘတုတ္တကွဏ်ရှိ ရှိမှ မှန်သည်။ မ-အကွဏ်ရှိနှင့် မောနေ-ကား မလို။ မောနပတ္တဿ-ဟု ရှေးဂါထာ၌လည်း ရှိပြီးဖြစ်သည်။ ဝဂ်သဏ္ဌာပဒါန်နှင့် သုတ္တနိပါတ် နိဂ္ဂြောဓကပဿုတ်ခေါ် ဝဂ်သသုတ်၌ နိဂ္ဂဃ် မောနံ ဝေဒိဿာမိ ဓမ္မံ-ဟု လာရှိသည်ကိုလည်း မဟာနိဒ္ဒေသနှင့် သုတ္တနိပါတ် ပသူရသုတ်-ဒုဋ္ဌဂေါဏသုတ်တို့၌ "မောနေန၊ မောနဿ"စသည်ဖြင့် လာရှိသည်ကိုလည်း။ မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတော်၌ မောနဿ ပညာကို ဟောကြောင်း "မောနာ ဝုစ္စတိ ပညာ၊ ယာ ပညာ ပဇာနနာ ဝိစယော-စသည်ဖြင့် လာရှိသည်ကိုလည်း ထောက်ထားလေ။ ကဿပဒုစ္ဆိုက်စသည်ကို ခါတုက်ဒုပ်လျှော်ထမ်းသောကြောင့် မောန-ကို ပညာဟု ဆိုသည်။ ထိုကြောင့် နီထိ ဓာတုမာလာ၌ "ဓာတူနမနေကတ္ထတာယ ဓု-ဓာတု ကမ္မနတ္ထေပိ ဓောဝနတ္ထေပိ ဝတ္ထတိ-ဟု မိန့်သည်။ သဗ္ဗပါဓေ ဓုနာထီတိ ဓော်နော၊ ဓောနော ဝါ အသာ အတ္ထီတိ ဓော်နော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။

မာနဒ္ဓဇော-အလဂဒ္ဒူပမသုတ်ဖွင့်)။ ဝိတရာဂဿ၊ ရာဂကင်းတော်မူသော်။ ဒန္ဓဿ၊ ယဉ်ကျေးတော်မူပြီးသော။ နိပ္ပပဉ္စဿ၊ ပပဉ္စတရားရှိတော်မမူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အတ္ထိ ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ ဣသိသတ္တမဿ၊ (ဝိပဿီ-အစရှိသည်တို့ကိုထောက်၍) ခုနှစ်ဆူမြောက် ဣသိဖြစ်တော်မူသော။ အကုဟဿ၊ ဝါကြွားခြင်းရှိတော်မမူသော။ တေဝိဇ္ဇဿ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိတော်မူသော။ ပြဟ္မပ္ပတ္တဿ၊ သမ္မည္ဇုတညာဏ်မြတ်သို့ ရောက်တော်မူသော။ နှာတကဿ၊ စင်ကြယ်စေအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိတော်မူသော။ ပဒကဿ၊ အကွရာပုဒ်ဗျည်းတို့ကို ပေါင်းစည်းဖွဲ့ဆိုခြင်း၌ လိမ်မာတော်မူသော။ ပဿဒ္ဓဿ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ငြိမ်းအေးတော်မူပြီးသော။ ဝိဒိတဝေဒဿ၊ သိအပ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိတော်မူသော။ ပုရိန္ဒဒဿ၊ အစအဦးတရားထူးကို ပေးတော်မူတတ်သော။ သက္ကဿ၊ သည်းခံနိုင်ခဲသည်ကို သည်းခံနိုင်စွမ်းတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။အတ္ထိ ၊ ၏။

အဟံ၊သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်တော်မူသော။ ဘာဝိတတ္တဿ၊ ပွါးများအပ်ပြီးသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော။ ပတ္ထိပတ္တဿ၊ ရောက်အပ်သော ဘုရားဂုဏ်သို့ရောက်တော်မူပြီးသော။ ဝေယျာဝစ္စဿ၊ အကျွယ်ချေ၍ ဟောကြားတော်မူတတ်သော။သတိမတော၊ သတိရှိတော်မူသော။ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿနာကို ပွါးတော်မူတတ်သော။ အနဘိနတဿ၊ ညွတ်ကိုင်းခြင်းရှိတော်မမူသော။ နော အပနတဿ၊ ဒေါသကင်းတော်မူသော။ အနေဇဿ၊ တဏှာကင်းတော်မူသော။ ဝသိပ္ပတ္တဿ၊ ဝသီတော်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အတ္ထိ ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ သမ္ဘဝ္ဘတဿ၊ ကောင်းစွာထင်ရှား ကျော်ကြားတော်မူသော။ ဗျာယိဿ၊ မကောင်းမှုကို လောင်မြိုက်စေတော်မူပြီးသော။ အနနုဂတန္တရဿ၊ ကိလေသာသို့ အစဉ်လျှောက်ရှိဖြစ်သော စိတ်ရှိတော်မမူသော။ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်တော်မူသော။ အသိတဿ၊ ကိလေသာနှောင်ဖွဲ့ခြင်း မရှိသော။ ဟိတဿ၊ အစီးအပွါးကို ဆောင်တော်မူတတ်သော။ ပဝိဝိတ္တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ နေတော်မူသော။ အဂ္ဂပတ္တဿ၊ အထွတ်အမြတ် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်တော်မူသော။ တိဏ္ဏဿ၊သံသရာမှ ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ တာရယန္တဿ၊ ကူးမြောက်စေတော်မူတတ်သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အတ္ထိ ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ သန္တဿ၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော။ ဘူရိပညဿ၊ မြေထုပမာ ပညာကြီးတော်မူသော။ မဟာပညဿ၊ ကြီးမြတ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဝိတလောဘဿ၊ ကင်းသောလောဘရှိတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကောင်းသောလာခြင်းရှိတော်မူသော။ သုဂတဿ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလဿ၊ အတူမမှီပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ အသမဿ၊ အတူရှိတော်မမူသော။ ဝိသာရဒဿ၊ ရဲရင့်တော်မူသော။ နိပုဏဿ၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ တဏှာခီဏဿ၊ ဖြတ်တောက်အပ်ပြီးသော တဏှာရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးဆူ သိတော်မူသော။ ဝိတဓူမဿ၊ ကိလေသာခိုးငွေ့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ အနုပလိတ္တဿ၊ ကိလေသာမြူတို့ဖြင့် မလိမ်းကျံအပ်သော။ အာဟုနေယျဿ၊ ''ဆောင်ယူ၍

ပူဇော်အပ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော။ ယက္ခဿ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို ပြတော်မူသော။ ဥတ္တမပုဂ္ဂလဿ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ အတုလဿ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘက်သူရှိတော်မမူသော။ မဟာတော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိတော်မူသော။ ယသဂ္ဂပတ္တဿ၊ကျော်စောခြင်း၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်တော်မူသော။တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသို့တိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၇။ ဂဗာပတိ၊ သူကြွယ်။ တေ၊ သင်သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဣမေ ဝဏ္ဏာ၊ ဤဂုဏ်တော်တို့ကို။ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌။ သဒ္ဒဟာ၊ ပေါင်းစည်းစုရုံးသိကုံးအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (နာဠန္ဒပုတ္တ)မေး၏။

ဘန္တေ၊ နာဠန္ဒပုတ္တ၊ နာနာပုပ္ပါနံ၊ အမျိုးမျိုးသော ပန်းတို့၏။ မဟာပုပ္ဖရာသိ၊ မျှားစွာသော ပန်းအစုသည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) တမေနံ၊ ထိုပန်းအစုကို။ ဒကွော၊ လိမ္မာသော။ မာလာကာရော ဝါ၊ ပန်းသည်သည်ရင်း။မာလာကာရန္တေ ဝါသိဝါ၊ပန်းသည်၏ဘယည်သည်ရင်း။ဝိစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော။ မာလံ၊ ပန်းကုံးကို။ ဂန္ထေယျ သေယျထာပိ၊သိကုံးရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။သောဘဂဝါ၊ သည်။အနေကဝဏ္ဏာ၊ မျှားစွာသောဂုဏ်တော်ရှိတော်မူ၏။အနေကသတ-ဝဏ္ဏာ၊ အရာမကမျှားလှစွာသော ဂုဏ်တော်ရှိတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ကော ဟိ၊ အဘယ်သူသည်။ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ချီးမွမ်းထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။နာဘိသဿတိ၊ မပြုဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဥပါလိ)ပြော၏။အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်ရှိသေခြင်းကို။ အာသဟမာနဿ၊သည်းမခံနိုင်သော။နိဂဏ္ဌဿ နာဋပုတ္တဿ၊၏။ မုခတော၊ ခံဘူင်းမှ။ ဥဏ္ဏံ၊ ပူသော။လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဥဂ္ဂစ္ဆိ၊ အန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ဥပါလိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

ဥကုက္ကုရဝတိကသုတ်

ဣဒ။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောလိယေသု၊ ကောလိယဇနပုဒ်၌။ ဟလိဒ္ဒဝသနံနာမ၊ ဟလိဒ္ဒဝသနမည်သော။ ကောလိယာနံ၊ ကောလိယမင်းသားတို့၏။ နိဂမော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။တသ္မိံ ၌။) ဝိဟရတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂေါဝတိကော၊ နွားကျင့်ကျင့်သော။ ကောလိယပုတ္တော၊ ကောလိယ၏သား ဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏသည်ရင်း။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ ခွေးကျင့်ကျင့်သော။ သေနိယော၊ သေနိယသည်ရင်း။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကုန်ပြီး၍။ ဂေါဝတိကော၊ သော။ ကောလိယပုတ္တော၊ သော။ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊၍။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ သေနိယော၊ပန၊ သည်ကား။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ်၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ကို။ ဝီတိသာ-ရေတ္မာ၊ ၍ ။ ကုက္ကုရော ဝတိ၊ ခွေးကဲ့သို့။ ပလိကုဋ္ဌိတ္မာ၊ ဝပ်၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ပ။

ပုဏ္ဏော၊သည်။ ဘဂဝန်၏ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ အယံသေနိယော၊ ဤသေနိယသည်။ ဒုက္ကရကာရကော၊ ပြုနိုင်ခဲသည်ကို ပြုလေကုန်။ ဆမာ-နိကိုတော်၊ မြေ၌ချထားအပ်သော။ ဘောဇန၊ အစာကို။ ဘုဥ္ဇတိ၊ စား၏။ ဟာသ၊ ထိုသေနိယသည်။ တံကုက္ကုရဝတိ၊ ထိုခွေးအကျင့်ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ သမာဒိန်၊ ဆောက်တည်အပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုသေနိယ၏။ ဂတိ၊လားရာကား။ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိသမ္ပရာယော၊ ရှေးရှုရောက်ရာဘဝသည်။ ဝါ၊ တမလွန်ဘဝသည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း" ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ အလံ၊ မသင့်။ ဧတေ၊ ဤအမေးသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိစေဦးလော့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဧတေ၊ ဤအမေးကို။ မာပုစ္ဆိ၊ မမေးလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (အကြောင်းလွယ်ပြီ)။

၇၉။ "ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊သင်အား။ပ။ မာပုစ္ဆိတိ၊မမေးလင့်" ဟူ၍။ အဒ္ဓါခေါ၊ အမှန်ပင်။ နလဘာမိ၊ တားမြစ်မရ။ အပိစ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေကြားရပေအံ့။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစိ၊ လူအချို့သည်။ ကုက္ကုရဝတိ၊ ခွေးတို့၏အကျင့်ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စုံစွာ။ အပ္ပေါဘိဇ္ဈာ၊ မပြတ်။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ကုက္ကုရသီလံ၊ ခွေးတို့၏အလေ့ကို။ပ။ကုက္ကုရစိတ္တံ၊ ခွေးတို့၏စိတ်ကို။ပ။ ကုက္ကုရကပ္ပံ၊ ခွေးတို့၏အမူအရာကို။ပ။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ 'သော၊ ထိုအချို့သောသူသည်။ ။ပ။ဘာဝေတ္တာ၊၍။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊၌။ ကုက္ကုရာနံ၊ ခွေးတို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤအလေ့(သီလ)ကြောင့်ရင်း။ ဣမိနာ ဝတေန ဝါ၊ ဤအကျင့်(ဝတ) ကြောင့်ရင်း။ ဣမိနာတပေန ဝါ၊ ဤခြိုးခြံသောအကျင့် (တပ) ကြောင့်ရင်း။ ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ ဤ(မေထုန်မှရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော)မြတ်သော အကျင့်ကြောင့်ရင်း။ ဒေဝေါ၀ါ၊ ထင်ရှားသောနတ်သော်ရင်း။ ဒေဝညတရော၀ါ၊ မထင်ရှားသော နတ်သော်ရင်း။ ဘဝိဿာမိတိ၊ ဖြစ်အံ့" ဟူသော။ ဧवं ဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်။သစေဟောတိ၊ အံ့။ (ဝေ၊သော်။) အဿ၊ ထိုသူ၏။ သာ၊ ထိုအယူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူသည်။ ဟောတိ၊၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဿ၊ မှားသောအယူရှိသူအတွက်။ဒွိန္နံ၊နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတီနံ၊ လားရောက်ရာဂတိတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ နိရယံ၊ နိရယဖြစ်သော။ ဂတိ ဝါ၊ ဂတိကိုရင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ ၊ တိရစ္ဆာန်ဘို၏ နွားအဖို့အစုဖြစ်သော။ ဂတိ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဥဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကုက္ကုရဝတိ၊ ခွေးကျင့်သည်။ သမ္ဘတ္တမာနံ၊ ပြည့်ဝံ့လတ်သော်။ ကုက္ကုရာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဝိပတ္တမာနံ၊ မပြည့်စုံလတ်သော်။ နိရယံ၊ နရဲသို့။ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ သေနိယော၊ သည်။ ပရောဒိ၊ ငိုပြီ။ အာသူနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တေသိ၊ဖြစ်စေပြီ။အထခေါ၊ဌ်။ဘဂဝါ၊သည်။ဂေါ၀တိကံ၊သော။ကောလိယပုတ္တံ၊ သော။ ပုဏ္ဏံ၊ကို။ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ပ။ မာပုစ္ဆိ၊လင့်။ ဣတိတေ၊ကို။အဟံ၊ သည်။ တေ၊အား။ နာလတ္တံတိ၊ တားမြစ်မရခဲ့ဟူသော။တေ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။မံ၊ တပည့်တော်(သေနိယ)ကို။ ယံ၊ အကြင်ဂတိကို။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တေ၊ ဤဂတိကို ဟောတော်မူခြင်းကို။ အဟံ၊

၁။ သမ္ဘတ္တမာနံ-အရ ခွေးကျင့်သက်သက်သာဟူ။ ဝိပတ္တမာနံ-အရ ဒီဋ္ဌိအယူနှင့်ယှဉ်၍ ခွေးကျင့်မပြည့်စုံခြင်းကိုယူ။ (၄)

တပည့်တော်သည်။ နရောဒါမိ၊ မင်ကိုယို မည်ညည်းတွေးပါ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အပိစ၊ ဝင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ သည်။ဤခဲ့ ကုက္ကုရဝတ်၊ကို။ဒီဃာရတ္တေ၊ လုံး။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ သမာဓိနံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အယံ၊ ဤသူကား။ဒဂါ၀တိကော၊ သော။ကောလိယပုတ္တော၊ သော။ ပုဏ္ဏော၊ တည်း။ တဿ၊၏။ ပ။ကော၊ နည်း။ ဤဘိ၊ ဤသို့ သေနိယာ လျှောက်၏။ သေနိယ၊ ယ။ အလံ၊မသင့်။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၇၀။ သေနိယ၊ယ။ပ။ သမာဓိနံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘဂ၀တိ၊ ဌ်။ အာဟ်၊ တပည့်တော်သည်။ ဧဝံ ပသ်န္နော၊ အမှန်ပင်ကြည်ညိုပါ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟ်စေ၀၊ တပည့်တော်ပုဏ္ဏသည်လည်း။ဤမ် ဂေါ၀တ်၊ကို။ပဇဟေယျ၊စွန့်ရာ၏။အဧလော၊သော။ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ အယ်စေ၀ သေနိယော၊ ဤသေနိယသည်လည်း။ တံ ကုက္ကုရဝတ်၊ကို။ ပဇဟေယျ၊ ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ၎။ ပဟောတိ၊ စွမ်းဆောင်တော်မူပါ။ ဤဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂ၀၊ သည်—

၇၁။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ မယာ၊ ဝါဘုရားသည်။ သယ်အဘိညာ၊ ကိုယ်တိုင်သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြုလျက်။ ပ၀ေဒိတာနိ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်။ ဤမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဂဏ္ဍံ၊ မည်းသော။ ဂဏ္ဍ၀ိပါကံ၊ မည်းသော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊၏။ (၁)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ သုက္ကံ၊ ဖြူသော။ သုက္ကဝိပါကံ၊ ဖြူသောအကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (၂)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ အမည်းအဖြူရောသော။ ကဏ္ဍသုက္ကဝိပါကံ၊ အမည်းအဖြူရောသော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ (၃)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ အကဏ္ဍ အသုက္ကံ၊ မမည်းနက်မဖြူစင်သော။ အကဏ္ဍအသုက္ကဝိပါကံ၊ မမည်းနက်မဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ ၏။(ဤခဲ့၊သည်။)ကမ္မက္ခယာယ၊ ကံကုန်ခြင်းငှါ။ သံ၀တ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ (၄)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ကဏ္ဍံ၊ သော။ ကဏ္ဍ၀ိပါကံ၊သော။ကမ္မဉ္စ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဣဓ၊ဤ၌။ ကေစိ၊ သည်။ သမ္ပဿဒ္ဓိ၊ မိမိသည်ဖြစ်စေအပ်သော ဆင်းရဲရှိသော။ဝါ၊ ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်သော။ ကာယသခ်ါရံ၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာကို။ အဘိသခ်ရောတိ၊

၁။ နာဟ် ဘန္တေ တေ် ရောဒါမိတိ အဟ် တေ် ဘဂ၀တော ဗျာကရဏံ် နရောဒါမိ နု ပရိဒေ၀ါမိ၊ နု အနုတ္ထု-နာမိတိ အတ္ထော။ဧ၀ံ သကမ္မကာ၀သေနေတ္ထ အတ္ထော ၀ေဒိတ၊ဗ္ဗော၊နု အဿုမောစနမတ္ထေန ။မတ် ၀ါ အမ္မ ရောဒန္တီ ။ပ။ အယဉ္ဉေတ္ထ ပယောဂ၊ဝါ-ဟု ၌- ၌ ဖွင့်၏။ နိတိ၀ါတုမာလာ၌လည်း ဤ ၌-ဌ်ကို သာ၀ကပြု၍ ရှု-ဝေတ်သည် သကမ္မက ဟု ဆုံးပြတ်တော်မူ၏။ သဏ္ဌတ၌ကား ဌ်ရှိသက်သက်ဌ်ရာ၌ အကမ္မက၊ အ၀ါန ဝိသိဋ္ဌ ရောနေ အရာ၌ သကမ္မကဟူ၏။

၂။ ယင်းသို့သောသူများအတွက် ရဲ့တိရစ္ဆာန်မှတပါး အခြားလားရောက်ရာမရှိ-ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသောကြောင့် ကြောက်လန့်ကာ ငိုကြွေးညည်းတွားခြင်းမဟုတ်ပါ။ စင်စစ်အားဖြင့် ဤမျှလောက်ကာလ ပတ်လုံး ပြုလုပ်ခဲ့သော အကျင့်သည် အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးဖြစ်ရလေခြင်း ဟု ငိုကြွေးညည်းတွားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ပြုလုပ်၏။ သဗ္ဗာဟတ္ထံ၊ သော။ ဝစီသခ်ါရံ၊ ဝစီဒ္ဓါရဏ် ဖြစ်သော အကုသိုလ် စေတနာကို။ အာဘိသခ်ရောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗာဟတ္ထံ၊ သော။ မနောသခ်ါရံ၊ကို။ အာဘိသခ်ရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗ္ဗာဟတ္ထံ၊ သော။ ကာယသခ်ါရံ၊ကို။ အာဘိသခ်ရိတ္မာ၊ အားထုတ်၍ ။ ဝါ၊ စုရုံးပေါင်းဆုံ၍။ သဗ္ဗာဟတ္ထံ၊ သော။ ဝစီသခ်ါရံ၊ကို။ အာဘိသခ်ရိတ္မာ၊၍။ သဗ္ဗာဟတ္ထံ၊သော။ မနော-သခ်ါရံ၊ ကို။ အာဘိသခ်ရိတ္မာ၊ ၍။ သဗ္ဗာဟတ္ထံ၊ သော။ လောကံ၊ အပါယ်လောကသို့။ ဥပဟဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ သဗ္ဗာဟတ္ထံ၊ သော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပဟန်း၊ ကပ်ရောက်သည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တမေနံ၊ ထိုသူ့ကို။သဗ္ဗာဟတ္ထာ၊ ကုန်သော။ ဖဿာ၊တွေ့ထိခြင်း အကျိုးတရားတို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗ္ဗာဟတ္ထောဟိ၊ ကုန်သော။ဖဿောဟိ၊ တွေ့ထိခြင်း အကျိုးတို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။ သဗ္ဗာဟတ္ထံ၊ သော။ ကေန္ဒဒုက္ခံ၊မပြတ်မလပ်ဆင်းရဲသော။ဝေဒနံ၊ ခံစားခြင်းကို။ဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ နေရယိကာ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ သေယျထာပိ၊ သတ္တဝါတို့ကဲ့သို့တည်း။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဍ။ ဌတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘူတာ၊ ဖြစ်သောကံကြောင့်။ ဘူတာ၊ ဖြစ်သော သတ္တဝါ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဟော်ဘိ၊၏။ ယံ၊အကြင်ကံကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တေန၊ ထိုပြုသော ကံကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏။ ဥပပန်း၊ ပဋိသန္ဓေနေသော။နေ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ။ ကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဍ။ ဝေပိ၊ ဤသို့လည်း။.အဘိ၊ ငါဘုရားသည်။ "သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကမ္မဒါယာဒါတိ၊ ကံသာလျှင် အမွေခံရှိကုန်၏" ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဍ။ ဌဒံ၊ ဤဧတနာကို။ ကဏ္ဍ ၊ သော။ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊သော။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောအပ်၏။ (၁)

ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဍ။သုက္ကံ၊ သော။ သုက္ကဝိပါကံ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊နည်း။ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ ဌခ၊ ၌။ ကေစ္စော၊သည်။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ ဆင်းရဲကင်းသော။ ကာယသခ်ါရံ၊ ကာယဒ္ဓါရဏ် ဖြစ်သော ကာမာဝစရ ကုသိုလ် စေတနာကို။ အာဘိသခ်ရောတိ၊ ပြုပြင်၏။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ သော။ ဝစီသခ်ါရံ၊ ဝစီဒ္ဓါရဏ်ဖြစ်သော ကာမဝစရ ကုသိုလ်စေတနာကို။ အာဘိသခ်ရောတိ၊ ၏။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ သော။ မနောသခ်ါရံ၊မနောဒ္ဓါရဏ်ဖြစ်သော ကာမာဝစရ ရူပါဝစရကုသိုလ်စေတနာကို။အာဘိသခ်ရောတိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဗျာပဇ္ဇံ၊သော။ ကာယသခ်ါရံ၊ ကို။ပ။ အာဘိသခ်ရိတ္မာ၊ အားထုတ်၍ ။ ဝါ၊ စုရုံးပေါင်းဆုံ၍ ။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ ဆင်းရဲကင်းသော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ သော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပပန်း၊သည်။ သမာနံ၊ သော်။ တမေနံ၊ ထိုသူ့ကို။ အဗျာပဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဗျာပဇ္ဇောဟိ၊ ကုန်သော။ ဖဿောဟိ၊ တို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော။ သော်။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ သော။ ကေန္ဒသုခံ၊ မပြတ်မလပ်ချမ်းသာသော။ ဝေဒနံ၊ ခံစားခြင်းကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုဘာကိဏ္ဏာ၊ သုဘာဏုကိဘဏ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ သေယျထာပိ၊ ပြဟ္မာတို့ကဲ့သို့တည်း။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဍ။ ဌတိ၊ ခေါ၊လျှင်။ပ။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဍ။ ဝေပိ.လည်း။ အဘိ၊သည်။သတ္တာ၊တို့သည်။ ကမ္မဒါယာဒါတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဍ။ပ။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ.၏။ (၂)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဍ။ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ သော။ ကဏ္ဍသုက္ကဝိပါကံ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဍ။ ဌခ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ သဗ္ဗာပဇ္ဇံပိ၊ မိမိသည် ဖြစ်စေ

၁။ ကံကြောင့် ဝိပါကဖြစ်၏။ဝိပါကကြောင့် ဥပပတ္တိဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့် တေန-အရ ကံကြောင့်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဆိုထားသော်လည်း ဝိပါကကို ယူရမည်။

အပ်သော ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အဗျာပဇ္ဇံပိ၊ ဆင်းရဲကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကာယသခ်ါရံ၊ ကာယဒုါရဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာ ကုသိုလ်စေတနာကို။ပ။ အဘိသခ်-ရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗျာပဇ္ဇံပိ၊ သော။ အဗျာပဇ္ဇံပိ၊ သော။ ကာယသခ်ါရံ၊ ကို။ပ။ အဘိသခ်ရိတ္ဝာ၊ အားထုတ်၍။ သဗျာပဇ္ဇံပိ၊ သော။ အဗျာပဇ္ဇံပိ၊ သော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ သဗျာပဇ္ဇံပိ၊ သော။ အဗျာပဇ္ဇံပိ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နံ၊ ကပ်ရောက်သည်။ သမာနံ၊ သော်။ တမေနံ၊ ထိုသူကို။ သဗျာပဇ္ဇာပိ၊ သော။ အဗျာပဇ္ဇာပိ၊ သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ပ။ ဝေါကိဏ္ဏာသုခံ ဒုက္ခံ၊ ရောနှောသော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ မနုဿာ သေယျထာပိ၊ လူတို့သဲ့သို့တည်း။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝါစ သေယျထာပိ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိနိပါတိကာစ သေယျထာပိ၊ အလိုအာသာကင်း၍ ကျရောက်ရာဘုံ၌ဖြစ်သူတို့ကဲ့သို့ တည်း။ (ဝေမာနိကပြိတ္တာ,တိရစ္ဆာန် စသည်တို့ကိုယူ)။ပ။ (၃)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ အကဏ္ဏအသုဏ္ဏံ၊ သော။ အကဏ္ဏအသုဏ္ဏဝိပါကံ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်း။ ကမ္မကွယာယ၊ ၎။ သံဝတ္တတိ၊ နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဏ။ တတြ၊ ထိုကံသုံးပါးတို့တွင်။ ယမိဒံ-ယံ ဣဒံ ကမ္မံ၊အကြင်ကံသည်။ ကဏ္ဍ၊မည်း၏။ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းသော အကျိုးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကံကို။ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ယာ စေတနာ။အကြင်မက်စေတနာသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ယမိဒံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ သုက္ကံ၊ ဖြူ၏။ သုက္ကဝိပါကံ၊ ဖြူစင်သောအကျိုးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကံကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ယာ စေတနာ၊ အကြင်မက်စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ယမိဒံ ကမ္မံ၊သည်။ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မည်းလည်းမည်း ဖြူလည်းဖြူ၏။ ကဏ္ဍသုက္ကဝိပါကံ၊ မည်းလည်းမည်း ဖြူလည်း ဖြူသော အကျိုးရှိ၏။တဿ၊ ထိုကံကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ယာ စေတနာ၊အကြင်မက်စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဣဒံ၊ ဤစေတနာကို။ အကဏ္ဍအသုဏ္ဏံ၊ မမည်းမဖြူသော။ အကဏ္ဍအသုဏ္ဏ-ဝိပါကံ၊ မမည်းမဖြူသော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ကမ္မကွယာယ၊ ကံကုန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊၏။ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။မယား၊ငါဘုရားသည်။သယံအဘိညာ၊ ကိုယ်တိုင်သိ၍။သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြုလျက်။ပဝေဒိတာနိ၊ကုန်သော။စတ္တာရိ ကမ္မာနိ၊ဘို့ဟူသည်။ဣမာနိ ခေါတိ၊ဤသည် တို့ပင်တည်း ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (၄)

၇၂။ တေ၊ သို့။ ဝုတ္တေးသော်။ ဂေါဝတိကော။ သော။ ကောလိယပုတ္တော၊သော။ပုဏ္ဏော။ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဒ္ဒေ၊ရေး။ အဘိက္ကန္တံ၊ စ္ဆ။ပ။ဘေရေတူတိ၊မှတ်တော်မူပါလော့ ဟူသော။ ဘေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။သေနိယောပန၊သည်ကား။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဘဒ္ဒေ၊ရေး။ အဘိက္ကန္တံ၊စ္ဆ။ပ။ ဘဒ္ဒေ၊ရေး။ သောဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ပ။ ဂစ္ဆာမိ၊၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရေး။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။သန္တိကေ၊အထံ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋိဉာဏ်အဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊လိုပါ၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သေနိယ၊ ယ။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ သာသနာတော်မှတပါး သောအယူရှိသူဖြစ်ဘူးသော။ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဓမ္မဝိနယဟူသော သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏[1]။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋိဉာဏ်အဖြစ်ကို။ အာကင်္ခတိ၊

၁။ အာကင်္ခတိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-ကား "ဥတ္တရိဒိရတ္တထိရတ္တံ"၌ ဒိရတ္တ-ကဲ့သို့ ဝါစာသိလိဋ္ဌမျှသာ ဖြစ်၏၊ သာမဏေပြုပြီ ကာလဂိဟီဘာဝဖြင့် ပရိဝါသ်နေတတ်မလို။တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသူ၏ ရှင်,ရဟန်းပြုဆုံ၌ လိုက်နာရမည့် ကျင့်ဝတ်ထုံးစံများ ကို ဝိ၊ ဥ၊ဧ၊ ၎။ ၎င်းမှ ရှိ။ဒီ၊ ၁။ ၁ဗြ(ပဟာသိဟနာဒသုတ်)။ ၎င်းမှ ရှိတို့၌ အကျယ်ရှုလော။

အလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေလတ္တိပတ်လုံး။ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝတ်နေရ၏။ စတုန္နံ မာသာနံ၊ လေးလတို့၏။ အစ္စယေန၊ ကုန်လွန်သောအခါ၌။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ပြုပေးကုန်၏။ ဘိက္ခုဘावဝါယ၊ ရဟန်းဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဋိဉာဏ်ပြုပေးကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ တ္တေ၊ ဤအရာ၌။ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ခြားနားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဘावဝါယ၊ ငှါ။ သစေ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ (ဝေ်သတိ၊ သော်။) အယံ၊ တပည့်တော်သည်။ စတ္တာရိ ဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသိဿामိ၊ ပရိဝတ်နေပါအုံ့။ စတုန္နံဝဿာနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ၌။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဗ္ဗာဇေန္တု၊ ရှင်ပြုပေးပါစေကုန်လော့။ ဘိက္ခုဘावဝါယ၊ ငှါ။ ဥပသမ္ပာဒေန္တု၊ ပဋိဉာဏ်ပြုပေးပါ စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ သေနိယော၊ ဆုည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ကို။အလတ္ထခေါ၊ ရလေပြီ။ဥပသမ္ပဒံ၊ကို။ အလတ္ထခေါ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ-သေနိယော၊ အရှင်သေနိယသည်။ အစိရူပသမ္ပန္နော ခေါ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီပင်။ (အစိရံ ဥပသမ္ပန္နသာ အသောတိ-ဟု ဗဟုဗိဟိပြု၍ သဒ္ဒတ္ထပေးလေဦး)။ ကော၊ တယောက်တည်း။ ဝူပကट्ठော၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရသ္သေव၊ မကြာ မြင့်မီပင်လျှင်။ ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်း သားတို့သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ (သမ္မဒေဝါတိ ဟေတုနာဝ ကာရဏေနေဝ။ဌ။ မဟာသီဟနာဒသုတ်သီ၊ဋီ-သစ်ဌ်အခ်ိုပါယ်ရ)။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက် ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ब्रह्मचरियပရိယောသာနံ၊မဂ္ဂ ब्रह्मचरियအဆုံးဖြစ်သော။တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်ဌ်ပင်လျှင်။ သယံ၊အဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ လျက်။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ ဇာတိ၊ သည်။ ပ။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍။ အမ္ဗညာသိ၊ သိပြီ။ ခေါပန၊ စင်စစ် "အာယသ္မာ သေနိယော။သည်။အရဟတ်၊ ရဟန္တာတို့ဘုင်။အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၈-အာဘယရာဇကုမာရသုတ်

ဂဝု။ (ဝေ် မေ သုတ်၊ပေးမြဲ)။

ကော်၊သော။ သမယံ၊ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ဌ်။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့ကိုအစာ ကျွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ဌ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ အဘယော၊ အဘယမည်သော။ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ယေန၊ဌ်။ နာဋပုတ္တော၊ ကခြေသည်၏ သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ နာဋပုတ္တံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊၍။ဧကမန္တံ၊ဌ်။ နိသိဒိ၊ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ဌ်။ နိသိန္နံ၊ခေါ၊ သော။ အဘယံ၊သော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊သည်။ "ရာဇကုမာရ၊မင်းသား။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ အား။ဝါဒ်၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဟိ၊တင်ချေလော့။ ဝေ၊ဤသို့ တင်သည်ရှိသော်။ 'ဝေ်မဟိဒ္ဓိကဿ၊

ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ ဧဝံမဟာနုဘာဝံသာ၊ ဤသို့ကြီးသောအနုဘော်ရှိသော။ သမဏသာ ဂေါတမသာ၊ အား။ အာဘယေန၊ သော။ ရာဇကုမာရေန၊သည်။ ဝါဒေါ၊ အပြစ်ကို။အာရောပိတောပိ၊ တင်အပ်ပြီ ဟူသော။ တေ၊ သင်၏။ကလျာဏော၊ကောင်းသော။ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိဿတိတိ၊ ပြန့်နှံ့လိမ့်လတ္တံ့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင် နာဠပုတ္တ။ယထာကထံပန၊အာဘယ်သို့လျှင်။အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဧဝံသို့။ မဟိဒ္ဓိကသာ၊ သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝသာ၊ သော။ သမဏသာ ဂေါတမဿ၊အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဿာမိ၊ တင်ပါအံ့နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ရာဇကုမာရ၊မင်းသား။တုံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ ယေန၊ ဟု။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ လော့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။သမဏံဂေါတမံ၊ကို။“ဘဒ္ဒေ၊ မြတ်စွာဘုရား။တထာဂတော၊ သည်။ ယာ သာ ဝါစာ၊ အကြင် စကားသည်။ဝါ၊ကို။ ပရေသံ၊သူတပါးတို့သည်။ အပ္ပိယာ၊ မနှစ်သက်အပ်။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျံ့ပြားစေတတ်။ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို။ ဘာသေယျနုခေါတိ၊ ပြောဆိုရာသလော” ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောဆိုချေလော့။ တေ၊ သင်သည်။ ဧवं၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။“ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ပ။ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို။ တထာဂတော၊ ဝါဘုရားသည်။ ဘာသေယျာတိ၊ ပြောဆိုရာ၏”ဟူ၍ ။ဧवं၊သို့။ သဧဗျာကရောတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုအံ့။ ဧवं၊ သော်။ တမေနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ တုံ၊ သင်သည်။ “ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ အဃ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဧတေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပုထုဇ္ဇနေန၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။ နာနာကရဏံ၊ ထူးခြားချက် သည်။ကိဉ္စရဟိ၊အာဘယ်မှာနည်း။ဟိ။ မှန်၏။ ။ပ။ တံဝါစံ၊ကို။ ပုထုဇ္ဇနောပိ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်း။ ဘာသေယျာဝိ၊ပြောဆိုရာ၏”ဟူ၍။ဧवं၊သို့။ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆိုချေလော့။ တေ၊သည်။ ဧवं၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊သော။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။“ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ပ။တံ ဝါစံ၊ ကို။ တထာဂတော၊သည်။ နဘာသေယျာတိ၊မပြောဆိုရာ”ဟူ၍။ ဧवं. သို့။ သစေ ဗျာကရောတိ၊အံ့။ ဧवं၊ သော်။ တမေနံ၊ကို။တုံ၊သည်။“ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ အဃ၊ လျှင်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ‘ဒေဝ-ဒတ္တော၊ သည်။ အာပါယိကော၊ အပါယ်၌ ဖြစ်မည့်သူတည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ နေရယိ ကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်မည့်သူတည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊သည်။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ (အဝီဠိ၌) အန္တရကပ်ပတ်လုံးတည် မည့်သူတည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ အတေကိစ္ဆော၊ ဘုရား အထောင်သောင်းလည်း ကုစား၍ မရနိုင်သူတည်းဟူ၍။ ဒေဝဒတ္တော၊ကို။ ဗျာကတော၊ ဗျာဒိပ်ပေးအပ်၏။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ တာယ ဝါစာယ၊ဖြင့်။ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ကုပိတော၊အမျက်ထွက်သည်။ အနတ္တမနော၊မိမိစိတ်မရှိ သည်။ ဧါ ပနုစ်သက်သည်။ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ပြီ”ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆို ချေလော့။ ရာဇ ကုမာရ၊ မင်းသား။ တေ၊ သင်သည်။ ဥဘတောကောဋိကံ၊အစွန်းနှစ်ဘက်ရှိသော။ ဣမံ ခေါ ပဉှံ၊ ဤအမေးပုစ္ဆာပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ဥဋ္ဌိလိတုံ၊ ထွေးအံ(ပယ်ချ)ခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ခိတိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ။ သြဂိလိတုံ၊မျိုချ(လက်ခံ) ခြင်းငှါ။နသက္ခိတိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ။ သေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်သင့်ဖြင့်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ပုရိသဿ၊ယောကျ်ား၏။ဂဠေ၊လည်ချောင်း၌။ ဝိလဂ္ဂံ၊ကပ်ငြိသော။ အယော-သိဃံ၊ဓားကို၊ သံတွေ့ခဲကို။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ဥဋ္ဌိလိတုံ၊ ထွေးအံခြင်းငှါ။နေဝ သက္ကုဏေ-ယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။ သြဂိလိတုံ၊ မျိုချခြင်းငှါ။ နေ သက္ကုဏေယျ၊မစွမ်းနိုင်ရာ။ ဝေမေဝ၊ခေါ၊ ဤဥပမာ အတူသာလျှင်။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။တေ၊ သည်။ ဥဘတောကောဋိကံ၊ အစွမ်းနှစ်ဘက်ရှိသော။ ဣမံခေါပဉှံ၊ကို။ ပုဋ္ဌော၊သည်။ သမာနော၊ သော်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥဋ္ဌိလိတုံ၊ငှါ။ နေဝ သက္ခိတိ၊ လတ္တံ့။ သြဂိလိတုံ၊ငှါ။ နသက္ခိတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ဧवံ၊ဘဒ္ဒေ-

တိ ခေါ်၊ သာလျှင်။ အဘယောရာဇကုမာရော၊ သည်။ နာဠန္ဒပုတ္တသာ၊ သော။ နိဂဏ္ဌသား၏ (စကားကို။) ပဋိဿုတ္တွာ၊ နာခံ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ နာဠန္ဒပုတ္တံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ အဘိဝါ၊ ဒေတ္တွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္တွာ၊ ၍။ ယေန၊ ဘဂဝါ၊ သ၊ ည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါ၊ ဒေတ္တွာ၊ ၍ ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။

၇၄။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နသေ၊ ခေါ်၊ နေပြီးသော။ အဘယသ၊ အဘယမည်သော။ ရာဇကုမာရသ၊ မင်းသား၏ (သန္တာန်၌) ။ သူ့ရှိယံ၊ နေကို။ ဥလ္လောကေတ္တာ၊ မော်ကြည့်၍။ "အဠ၊ ယနေ့။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေတုံ၊ တင်ခြင်းငှါ။ အကာလော၊ ခေါ်။ အချိန်အခါမဟုတ်သည်သာ တည်း။ သေ့၊ နက်ဖန်။ (ဒါနိ နိပါတ်မျှသာ) ။ အဟံ၊ သည်။ သကေနိ ဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဿာမိ၊ တိ၊ တင်အံ့" ဟူသော။ တေ၊ ကျွေ့အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ အတ္တာ၊ စတုတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် လေးယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေတု၊ တိ၊ လက်ခံတော်မူပါ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ သမ္ပဝါ၊ ရေသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ အဘယ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ဖြစ်၍။ သြနီတပတ္ထ-ပါဏိ၊ သပိတ်မှ ဖယ်ထားပြီးသော လက်ရှိသည်ကို။ (ဥ တ္တာ၊ ၍ ။) အညတရံ၊ သော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။

၇၅။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ်၊ သော။ အဘယော၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ ပ။ တံဝါစံ၊ ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ ဘာသေယျနုခေါ်တိ၊ ပြောဆိုရာသလော" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တ္တေ၊ ကျွေ့အမေး၌။ ကော်သေနု၊ မုချ အားဖြင့်။ နခေါ်၊ ပြောဆိုခြင်းငှါမသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ တ္တေ၊ ကျွေ့ တပည့်တော်အမေး၌။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ အနဿံ၊ ပျက်စီးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁။ (က) အဝနိယတ္ထ ဩနိယတ္ထာတိ ဩနိတော၊ ဩနိတော ပတ္ထတော ပါဏိ ယေနာတိ ဩနိတပတ္ထပါဏိ၊ (အဝ+နီ+တ၊ ရူပသိဒ္ဓိအလို နှ-ကို ဏ-ကြီးပြန်၊ သက္ကတအလို ပြန်ဘွယ်မရှိ။ ဩနိတော ပါဏိနော-ဟုလည်း လုပ်နိုင်သည်။ ဘိန္နာဝိကရဏ တိပဒဟုဇ္ဈဟိ သမာသ်) ။ သပိတ်တော်မှ ချအပ်ပြီးသော လက်တော်ရှိသော ဘုရား။ (ခ) ဩဏိတော ပတ္ထတော ပါဏိ ယေနာတိ ဩဏိတပတ္ထပါဏိ၊ (ဩဏ-အပနယနေ ။) သပိတ်တော်မှ လက်ဖယ်ရှားပြီးသောဘုရား။ (ဂ) ဩနိတ္တံ ပတ္တံ ပါဏိ စ အဿာတိ ဩနိတ္ထပတ္ထပါဏိ၊ (နိဒ-သ္ဒိယ်-ဟူသော ဓာတုတ္ထ၊ ဟတ္ထေ စ ပတ္ထေ ဓောဝိတ္ဝာ-ဟု ဖွင့်သောအဋ္ဌကထာနှင့် သုစိကတ်-ဟု ဖွင့်သော သာရတ္ထ-ဋီကာကို မှီ၍လုပ်၊ တ္ထ-သံယုတ်နှင့်ရှိစေ၊ သိ-ဋ္ဌ-သစ်အလို မုဒ္ဓ ဏ-နှင့် ဩဏိတ္ထ-ဟုရှိသည်။ အဝနိတ္ထ-သူ သောမယိ-သူတို ဩနိတ္ထာ၊ ပတ္ထေ ပါဏိ စ ပတ္ထပါဏယော၊ ဩနိတ္ထာ ပတ္ထပါဏယော ယေနာတိ-ဟုလည်း လုပ်လေ။ သာရတ္ထဋီကာ ဩနိတ္ထံ ပတ္ထံ ပါဏိတော အဿ-ဟု လုပ်သည်။ "ဟတ္ထေ စ ပတ္ထေ ဓောဝိတ္ဝာတိ ဣမိနာ အသံသဋ္ဌနတော ဝိစာရေတဗ္ဗံ" ဟု သိ-ဋ္ဌ-သစ်၌ ဆိုအံ) ။ သပိတ်နှင့် လက်ဆေးပြီးသော ဘုရား။ (ဃ) ဩနိတ္ထံ ပတ္ထံ ပါဏိတော အဿ၊ (ဩနိတ္ထံ-ကို နာနာဘူတ် ဝိနာဘူတ်-ဟုဖွင့်သော ဒီ၊ ဌ၊ ၁။ ၂ဂဂ။ မ၊ ဌ၊ ၂ ။ ၁ဂဂ။ ဘုဝရတ္ထ။ ၁၊ ၇၅-တို့ အလိုတည်း။ ဩနိတ္ထာ ပတ္ထပါဏယော-ဟုလည်း လုပ်နိုင်၏။) လက်မှ သီးခြားကင်းကွာ သော သပိတ်ရှိသော။ ဝါ-တခြားစီဖြစ်သော သပိတ်နှင့်လက်ရှိသောဘုရား။ ဘဂဝန္တံ ဘုတ္တာဝိ ဩနိတပတ္ထပါဏိ-တို့သည် - ကေမန္တံ နိသိဒိ-၌ မစပ်နိုင်ရကား ဒီ၊ ဌ၊ ။ မ၊ ဌ၊ ၂-တို့အလို ဥ တ္တာ-ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ဘုတ္ထနီ၊ ဌ၊ ၂ ။ ၁၇၇-အလိုအားဖြင့် "ဘုတ္တာဝိ" သော။ ဩနိတပတ္ထပါဏိ" သော။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပဂန္တ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍" ဟု ပါဌသေသထည့်၍ ဖေးလေ။

ဆုဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တုံ့သည်။ ကိုပန်၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ ရား။ တွေ့ခဲ့။ နိုဂဏ္ဍာ၊ တို့သည်။ အနသုန္ဓိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ပြောဆိုသနည်း။ ဤတို့၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဤမ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ ဩဂိလိဘုံ၊ဌာ။ နသက္ခိတိတိ၊မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့ ဟူသော။တော်၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ဤတို့၊ဤသို့လျှောက်ပြီ။ (ဤတို့-ကြေ)။

၇၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဒဟရော၊ ဝယ်သော။ မန္ဒော၊ ပညာနုန့်သော။ ဥတ္တာန-သေယ္ယကော၊ ပက်လက်အိပ်တတ်သော။ ကုမာရော၊ သူငယ်သည်။ အဘယသာ၊ သော၊ ဆုဇကုမာ ရဿာ၊၏။"အကော်၊ရင်ခွင်၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ အဘယ်၊ သော။ ဆုဇကုမာရံ၊ကို။ "ဆုဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ ကို။ ကိုမညသိ၊ နည်း။ အယံ ကုမာရော၊ ဤသူငယ်သည်။ တုယ္ဟံ၊ သင်မင်းသား၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အန္ဝာယဝါ၊ စွဲ၍ရင်း။ ဘေတိယာ၊ နို့ထိန်းမ၏။ ပမာဒံ၊ ကို။ အန္ဝာယဝါ၊ ရင်း။ ကဠေဝါ၊ သစ်သားကိုရင်း။ ကဠသံဝါ၊ အိုခြမ်းကွဲကိုရင်း။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ သစေ အာဟရေယ္ယ၊ အကယ်၍ မျိုခြားအုံ့။(ဧဝံ-သော်။)ကိန္တိ၊အဘယ်သို့လျှင်။နံ၊ထိုသူငယ်ကို။ကရေယ္ယာသိတိ၊ ပြုရုအုံ့နည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ၊ ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏ (မျိုမိသော အရာဝတ္ထု၊ကို)။အာ ဘရေယ်၊ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ဘန္တေ၊ရား။အာဒိကေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာထုတ်ဆောင် ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။အာဟရိတ္တုံ၊ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ။သစေနသက္ကုဏေယ်၊အကယ်၍မစွမ်းနိုင်ခြားအုံ့။ (ဧဝံ:ဤ သို့ မစွမ်းနိုင်သော်။)ဝါမေန ဟတ္ထေန၊လက်ဝဲလက်ဖြင့်။သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ပရိဂ္ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်၍ ။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ လက္ခိုလက်ဖြင့်။ ဝက်ဂုံလိ ်၊ ကောက်သောလက်ကို။ကရိတ္တာ ပြု၍။ သလော ဘိတ်ပါ၊ သွေးနှင့်တကွလည်း။ အာဟရေယ်၊ထုတ်ဆောင်ရာပါ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထုတ်ဆောင် ခြင်းသည်။ ကိသဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ကုမာရေ၊ သူငယ်၌။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ အနုကမ္ပာ၊ သနားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဤတို့၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဤတို့ ဤ သို့လျှောက်၏။ (ဤတို့-ကြေ)။ ဆုဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူပင်လျှင်။ တထာဂတော၊ သည်။ ယံဝါစံ၊ ကို။ အဘူတံ၊ မဟုတ်ဟူ၍။ အတစ္ဆံ၊ မမှန်ဟူ၍ ။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်ယှဉ်ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ (အဘူတံ-စသော သုံးပုဒ်ကို ယံဝါစံ-၏ ဝိသေသနသော်လည်း ပေး)။ သာစ၊ထိုစကားကိုလည်း။ပ။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့သည်။အပ္ပိယာ၊ အပ်။ အမနာပါ၊ စေတတ်။ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို။ တထာဂတော၊ ဝါဘုရားသည်။ နဘာသတိ၊ ပြောတော်မမူ။ (၁)

ဣဒါနိ ဘဂဝတော၊ သည်။ ယမ္ပိ ဝါစံ၊ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ ဟုတ်၏ဟူ၍။ တစ္ဆံ၊ မှန်၏ဟူ၍။ အနတ္ထ-သံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်ယှဉ်ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ သာ စ၊ ကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ အပ္ပိယာ၊ အပ်။ အမနာပါ၊ စေတတ်။ တမ္ပိ ဝါစံ၊ ကိုလည်း။ တထာဂတော၊သည်။ နဘာသတိ၊ ပြောတော်မမူ။ (၂)

တထာဂတော၊ သည်။ ယဒေ ခေါ ဝါစံ၊ ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ ဟုတ်၏ဟူ၍ ။ တစ္ဆံ၊ မှန်၏ဟူ၍။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်ယှဉ်၏ဟူ၍ ။ ဇာနာတိ၊၏။ သာစ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ အပ္ပိယာ၊ အပ်။ အမနာပါ၊ စေတတ်။ တတြ၊ ထိုစကား၌။ တဿာ ဝါစာယ၊ ထိုစကားကို။ ဝေယျာဝစ္စကရဏတာယ၊ ဖြေကြားပြောဆိုခြင်းငှါ။ တထာဂတော၊ သည်။ ကာလညူ၊ အချိန်အခါကို သိတော်မူသည်။ ဟောတိ၊၏။ (၃)

တထာဂတောသည်။ ယံဝါစံ၊ကို။ အာဘူတံ၊ဟူ၍။ အတစ္ဆံ၊ ဟူ၍။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ ဟူ၍။ ဗာနာတိ၊၏။ သာစ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ ပိယာ၊အပ်၏။မနာပါ၊စေတတ်၏။ တံဝါစံ၊ ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ နဘာသတိ၊ပြောတော်မမူ။ (၄)

တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္ပိဝါစံ၊ ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ ဟူ၍ ။ တစ္ဆံ၊ ဟူ၍ ။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ဟူ၍။ ဗာနာတိ၊ ၏။ သာစ၊ ကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ ပိယာ၊ အပ်၏။ မနာပါ။၏။ တထာဂတော၊ သည်။ တမ္ပိဝါစံ၊ ကိုလည်း။ နဘာသတိ၊ မမူ။ (၅)

တထာဂတော၊ သည်။ ယဉ္စဝါစံ၊ ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ဟူ၍ ။ တစ္ဆံ၊ ဟူ၍ ။ အတ္ထသံဟိတံ၊ ဟူ၍။ ဗာနာတိ၊၏။ သာစ၊ကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ ပိယာ၊ ၏။ မနာပါ၊ ၏။ စကြာ၊ ထိုစကားဌ။ တဿာ ဝါစာယ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ပြေကြားပြောဆိုခြင်းငှါ။ တထာဂတော၊ သည်။ ကာလညူ၊ အချိန်အခါ.ကို သိတော်မူသည်။ ဟောတိ၊၏။ (၆)

တံ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ရာဇကုမာရ၊မင်းသား။ တထာ-ဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ အနုကမ္ပာ၊ သနားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ။(ဣတိ-ကြေ)။

၇၃။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ယေမေ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့သောမင်းပညာရှိတို့သည်ရင်း။ယေမေ-ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့သော ပုံကားပညာရှိတို့သည်ရင်း။ယေမေ ဂဟပတိပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့ သောသူကြွယ် ပညာရှိတို့သည်ရင်း။ ယေမေ သမဏပဏ္ဍိတာပိ၊ယင်းသို့သော ရဟန်းပညာရှိတို့သည် ရင်း။ ပဠုံ၊ အမေးပုစ္ဆာကို။ အဘိသံခရိတ္မာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကြပါကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ရား။ "ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိသန္တိ၊ မေးကြကုန်လတ္တံ့ ။ တေသံ၊ ထိုသူ တို့အား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧवं၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ဧवं၊သို့။ ဗျာကရိဿာမိတိ။ ဖြေကြားအံ့"ဟုသော။ ကေ၊ ဤအကြံအစည်ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ပင်လျှင်။ ဘဂဝတော၊၏။စေတသော-ပရိဝိတက္ကိတံ၊ စိတ်ဖြင့်ကြံဆအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်ပါသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဌာနသော၊ အကြောင်း အားလျော်စွာ ဖြစ်သော (တခ်ကူပ္ပတ္တိ)ဉာဏ်ဖြင့်။ ကေ၊ ထိုအမေး ပြဿနာ သည်။ တထာဂတံ၊ အား။ ပဋိဘာတိ နုခေါ၊ ထင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်ပင်လျှင်။ တညေव၊ သင့်ကိုသားလျှင်။ ဘဏ္ဍ၊ ဤအရာ၌။ ဗဒ္ဓိပုစ္ဆိသာမိ၊ ပြန်၍မေးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေကြားလော့။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ ကို။ ကိं မညသိ၊ နည်း။ တံ၊ သင်သည်။ ရထဿ၊ ရထား၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါ-ကြီးငယ်ဟူ၌။ ကုသလော၊ တတ်သိလိမ္မာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ရား။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ သည်။ ရထဿ၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ တို့၌။ကုသလော၊ လိမ္မာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် ၏။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ကို။ ကိं မညသိ၊ နည်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တံ၊ ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ရထဿ၊ ၏။ ဣဒံ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ ၊ ဤအင်္ဂါကြီးငယ်သည်။ကိं နာမာတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ယေ၊တို့သည်။ မံ၊ကို။ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပုစ္ဆိသန္တိ၊ လတ္တံ့ ။ တေသံ၊ တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရိဿာမိတိ၊ ဟူသော။ ကေ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကပင်လျှင်။ ဘော၊ သင်၏။ စေတသော-

ပရိဝိတက္ကိတံ၊သည်။ အဿ နု ခေါ၊ဖြစ်ရာသလော။ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်။ ဌာနသော၊ ဖြင့်။တော်၊ သည်။ ပဠိဘာသေယျာနုခေါ၊လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံဟိ၊ တပည့်တော်သည်သာ။ ရထိကော၊ ရထားစီးသူသည်။ သညာတော၊ (ရထားပိုင်သူဟု)ထင်ရှားသူသည်။ ဟုတ္စာ၊ ၍။ ရထဿ၊ ၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ တို့၌။ ကုသလော၊ တတ်သိလိမ္မာ၏။ ရထဿ၊ ၏။ သမ္ဘာနိ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ မေ၊သည်။ သုဝိဒိတာနိ၊ ကောင်းစွာသိအပ်ပါကုန်၏။ ဌာနသော၊ ဖြင့်။ တော်၊ ဤ(ရထား၏)အင်္ဂါကြီးငယ်သည်။ မံ၊ တပည့်တော်၏(ဉာဏ်၌)။ ပဠိဘာသေယျ၊ ထင်ရှားပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ဝေမေဝခေါ၊ လျင်။ပ။ ပဠိဘာတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထင်ရှင်းသည်။ ကိသ္မာဟေတု၊ နည်း။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ဟိ၊ကြောင့်။ယဿ၊ ဓမ္မဝေါတုယာ၊ အကြောင်းဓမ္မဝေါတ်(သမ္ဘည္ဘာဉာဏ်)ကို။ သုပ္ပဋိပဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။တော်၊ ဤအမေးပြဿနာသည်။ ဌာနသော၊ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ၏(ဉာဏ်၌)။ ပဠိဘာတိ၊ ထင်၏။သဝ ဓမ္မဝေါတု၊ကို၊ ဧတဘာဂတဿ၊ သည်။ သုပ္ပဋိပဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဘယော၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ အတိက္ကန္တံ၊စု။ပ။ ဓာရေတု၊တိ၊ လော့"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊၏။

အဌမံ၊ ဧသော။ အဘယရာဇကုမာရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ဗဟုဝေဒနီယသုတ်

ဤ ၇၇။ (ဝေ၀ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊အရုမ်ဖြစ်သော။ ဧတဝဝေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ ပဲခွပ် စသောအင်္ဂါငါးပါးရှိသောကြောင့် ပဉ္စကင်္ဂအမည်ရှိသော။ ထပတိ၊ လက်သမားကြီးသည်။ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ အရှင်ဥဒါယီသည် ၁။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္စာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ ၂၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္စာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ပဉ္စကင်္ဂေါ၊ သော။ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ ၂၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ဥဒါယီ၊ အရှင်ဘုရား ဥဒါယီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ကတိနုခေါတိ၊ အဘယ်မျှတို့ပါနည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "ထပတိ၊ လက်သမားကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိသော ခေါ၊သုံးပါးတို့ သာတည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာဝင်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာဝင်း။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဝင်းတည်း။ ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိသောတိ. ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ အပ်သော်။ ပဉ္စကင်္ဂေါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ ၂၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ဥဒါယီ၊ ယီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။နခေါ တိသောတ၊သုံးပါးတို့မဟုတ်။ဘဂဝတာ၊ သည်။ဝုတ္တာ၊ဟောအပ်ကုန်သော။ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ဝင်း။ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဝင်းတည်း။ ဘန္တေ၊ ယီ။ယာယံ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ဤအဒုက္ခမသုခါဝေဒနာကို။ သန္တသို့ ငြိမ်းအေး

၁။ ဥဒါယီတိ ပဏ္ဍိတဥဒါယီတ္ထေရော။ဌ။နကာဠုဒါယီတ္ထေရော။မ၂၂ဋ္ဌ။ နလာဋုဒါယီတ္ထေရော။သံ၂ဋ္ဌ။

သော။ပဏီတော၊ မွန်မြတ်သော။သုခေ၊ သုခဝေဒနာ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာတိ၏” ဟူသော။ တော်၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္မိ ခေါ၊ လည်း။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိ၊ကို။“ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ နခေါ၊ဒေ့၊ နှစ်ပါးတို့သာမဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ဝေဒနာ၊တို့သည်။တိ၊ဆာ၊ သုံးပါးဟူတည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊၎င်းတည်း။ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာခေါ တိ၊ဆောတိ၊ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း”ဟူသော။ တော်၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ဒုတိယမ္မိခေါ၊ လည်း။ပ။ ဝုတ္တာတိ၊ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာဥဒါယီ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိ၊ ကို။ သညာပေတု၊ နားလည်ဘိမ့်သောငါ့။ နေဝ ခေါ် သက္ခိ၊မစ္ဆမ်းနိုင်သည်သာတည်း။ပဉ္စကင်္ဂါ၊သော။ထပတိ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ၊ ကို။ သညာပေတု၊ ငါ့။ နှ ပနာသက္ခိ၊ တည်း။

ဤ-၇၉။ အာယသ္မာ အာနန္ဒာ၊ သည်။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ပဉ္စကင်္ဂန်၊ သော။ ထပတိနာ၊ လက်သမားကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဣမံ ကထာသလ္လာပံ၊ ဤ(ဝေဒနာနှင့်စပ်သော) စကားပြောဆိုခြင်းကို။ အဿောသိ၊ခေါ်၊ကြားသည်သာတည်း။အထခေါ၌။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ပဉ္စကင်္ဂန်၊ သော။ ထပထိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာဝတာ၊ကော၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ အရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်ထားသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သန္တညော၊ ထင်ရှားရှိသည်သာဖြစ်သော။ပရိယာယံ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုဖြစ်စေ တတ်သော အကြောင်းကို။ (ဒု) ။ ဝါ၊ ပရိယာယ်ကို။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊သော။ထပတိ၊သည်။ဥဒါယိဿ၊ အား။ နာဇ္ဇနုမောဒိ၊ဝမ်းမမြောက်စေနိုင်။သန္တညော၊ပန်၊သော။ ပရိယာယံ၊ ကို။ ဥဒါယိ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိဿ၊ အား။ နာဇ္ဇနုမောဒိ၊စေနိုင်။ အာနန္ဒ'နှာ။ မယာ၊ငါ၎င်းသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဒေ့ပါ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊တို့ကို။ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ပ။အဌသတံပါ၊ တရာ့ရှစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေ၊ သို့။ မယာ၊ ငါ၎င်းသည်။ ဧမ္မော၊ တရားကို။ပရိယာယ ဒေသိတော ခေါ်၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဟောအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတော၊ သော။ ဧမ္မော၊ ၌။ ယေ: အကြင်သူတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုသည်ကို။ သုလပိတံ၊ ကောင်းစွာပြောသည်ကို။ နသမနုဇာနိဿန္တိ၊ ခွင့်မပြုနိုင်ကုန်ငြားအုံ့။ နသမနုမညိဿန္တိ၊သဘောမတူနိုင်ကုန်ငြားအုံ့။ နသမနုမောဒိဿန္တိ၊ ဝမ်းမ မြောက်နိုင်ကုန်ငြားအုံ့။ တေဆ'ထိုသူတို့သည်။ ဧတံ၊ ဤဆိုအံ့လတ္တံ့သည်ကို။ ပါဋိကင်္ခံ၊ အလိုရှိ အပ်၏။ (မချုတ်ဖြတ်လတ္တံ့သည်ဟူလို)။ဘဒ္ဒနုဇာတာ၊ ဖြစ်သော ခိုက်ရန်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ မုခသတ္တီဟိ၊ နှုတ်လှံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွ ကုန်လျက်။ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကြရကုန်လတ္တံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ဧမ္မော၊ကို။ ပရိယာယဒေသိတော၊ ခေါ်၊ တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတော၊

သော။ဧမ္မေ၎ဏ်။ယော၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကို။သုလပိတံ၊ကို။ သမနုဇာနိဿန္တိ၊ အုံ့။ သမနုမညိဿန္တိ၊ အုံ့။ သမနုမောဒိဿန္တိ၊ အုံ့။ တေသံ၊ တို့သည်။ တေံ၊ကို။ပါဋိကခ်ံ၊၏။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မောဒမာနာ၊ ရမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဝိ-ဝဒမာနာ၊ ငြင်းခုံခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခီရေါဒကီဘူတာ၊ နို့နှင့် ရေ ရောသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်ဖွယ်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္မဿန္တာ၊ ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုကြကုန်လျက်။ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကြကုန်လတ္တံ့။

၉၀။ အာနန္ဒ၊နှာ။ကာမဂုဏာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်။ဤမေ ပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း။ကတမေပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ဤဇိဝှာ၊ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊စိတ်ကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော။ပိယရူပါ၊ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ကာမူ-ပသံဟိတာ၊ ကာမဆုဂဏမြင့် ကပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမဆုဂဏနှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။စက္ခုဝိညေယျာ၊စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ဝါ၊စက္ခုဒ္ဒါရိကဝိညာဏ်တို့သည် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ရူပါရုံဘို့ဌာန်း။ပ။ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဘို့ဌာန်းတည်း။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဤမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။အာနန္ဒာ၊ နှာ။ဤမေ ပဉ္စ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စဲ၍။ ယံသုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ဤဒံ၊ ဤချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ကာမသုခံ၊ ကာမသုခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်။ "သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တေပရမံ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ခံစားကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ဤဒံ၊ ဤပြော ဆိုခြင်းကို။နာနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မမူ။တံ၊ ထိုသို့ခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ဧတမ္ပိ သုခါ၊ ဤကာမသုခမဟု။အည်၊ တပါးသော။ သုခံ၊ ပဌမစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ အလွန်လည်း နှစ်သက်အပ်၏။ ဝါ၊ အလွန်လည်းကောင်း၏။ (အဘိက္ကန္တတရန္တိ သုန္ဒရတရံ)။ ပဏီတတရဉ္စ၊ အလွန်လည်း မွန်မြတ်၏။ ဝါ၊ မရောင့်ရဲသည်း မရောင့်ရဲနိုင်။ ဤဘိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဤတိ-ကြေ။ ပဏီတတရန္တိ အတပ္ပကတရံ။ဋ္ဌ)။အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧတမ္ပိ သုခါ၊ ဤကာမသုခထက်။ အည်၊ သော။ ကတမံ သုခံ၊ အဘယ်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ နည်း။ ပဏီတတရဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဤ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေव၊ ၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဌမံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧတမ္ပိ သုခါ ဤကာမသုခထက်။အည်၊ သော။ဤဒံ ခေါ သုခံ၊ဤပဌမစျာန်သုခသည်သာ။အဘိက္ကန္ဒ-တရဉ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ၏။အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယောခေါ၊ သည်။ "သတ္တာ၊ တို့သည်။ တေပရမံ၊ဤ မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ဏ်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဒုတိယံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ဧတမ္ပိ သုခါ၊ ဤပဌမစျာန်သုခထက်။ အည်၊သော။ဤဒံ ခေါ ၊သုခံ၊ ဤဒုတိယစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္ဒတရံ ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ၊ခေါ၊ သည်။ပ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ဧတမ္ပိ သုခါ၊ ဤဒုတိယစျာန်သုခထက်။ အည်၊ သော။ကတမဉ္စ သုခံ၊ အဘယ်သုခသည်လည်း။ပ။ ဤဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤတတိယစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္ဒတရဉ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ဤ ခေါ သုခ၊ ဤစတုတ္ထစျာန် သုခသည်။ အဘိဂ္ဂန္ဓ-တရဟု၊ ၏။ ပဏီတတရဟု၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ ဤ သုခ၊ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သုခသည်။ အဘိဂ္ဂန္ဓတရဟု၊ ၏။ ပဏီတတရဟု၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ဤသုခ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သုခသည်။အဘိဂ္ဂန္ဓ-တရဟု၊ ၏။ ပဏီတတရဟု၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယော ခေါ၊ သည်။ပ။ ဤသုခ၊ ဤအာကိဉ္စညာယတန စျာန်သုခသည်။ အဘိဂ္ဂန္ဓတရဟု၊ ၏။ ပဏီတတရဟု၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ဤသုခ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနစျာန်သုခသည်။ အဘိဂ္ဂန္ဓတရဟု၊ ၏။ ပဏီတတရဟု၊ ၏။

. အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ "သတ္တာ၊ တို့သည်။ တေပရမ်၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုခ ဟောမနသော်၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ခံစားကုန်၏ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုထုတ်။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ဝေ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းကို။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ တံ၊ ထိုသို့ခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤနေဝသညာ နာသညာယတနစျာန်သုခထက်။ အညံ၊ တပါးသော။ သုခံ၊ သည်။ အဘိဂ္ဂန္ဓတရဟု၊ ၏။ ပဏီတ-တရဟု၊ ၏။ ဤဘိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဤတိ- ၎ကြ)။ အာနန္ဒ၊နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ထက်။ အညံ၊ သော။ ကတမံ သုခံ၊ သည်။ အဘိဂ္ဂန္ဓတရဟု၊ နည်း။ ပဏီတတရဟု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဤခ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာ လွန်ခြင်းကြောင့်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊နွာ။တေမှာ သုခါ၊ ဤနေဝသညာ နာသညာယတနစျာန်သုခထက်။ အညံ၊သော။ဤဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤသညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ်သည်။ အဘိဂ္ဂန္ဓတရဟု၊ ၏။ ပဏီတတရဟု၊ ၏။

၉၁။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယံ၊အကြင်ကြောင့်။အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ရဟန်းဂေါတမသည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သမာပတ်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုသညာဝေဒယိတနိရောဓ သမာပတ်ကိုလည်း။သုခသို့ ၊သုခ၌။ပညာပေတိ၊ပညတ်တော်မူ၏။တယိဒံ၊ထိုသညာဝေဒယိတနိရောဓ သမာပတ်သည်။ ကိ သု၊ အဘယ်နည်း။ တယိဒံ၊ သည်။ ကတံသူတိ၊ အဘယ်နည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ဝဒေယျုံ၊ပြောဆိုကုန်ရာ၏။တေ ဌာနံ၊ဤအကြောင်းသည်။ဝိဇ္ဇတိခ၊ ရှိသည်သာတည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ဝေ၊ဝါဒိနော၊ ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။အညတိတ္ထိယာ၊ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။"အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ သုခံယေव ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။သုခသို့ ၊သုခ၌။နခေါပညပေတိ၊ ပညတ်သည်မဟုတ်။ ဝါ၊ သိစေသည်မဟုတ်။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ယတ္တ ယတ္တ ယဟိ ်ယဟိ ်၊ အကြင်အကြင် အရာ၌။သုခ၊ ဝေဒယိတ ဣဋ္ဌ,အ,ဝေဒယိတ သုခကို။ဥပလဗ္ဘတိ၊ရအပ်၏။တတ်တ၊ ထိုထိုဝေဒယိတ ဣ,ခ, အဝေဒယိတ်သုခကို။ သုခသို့ ၊ သုခ၌။ တထာဂတော၊ သည်။ ပညပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဝါ၊ သိစေတော်မူ၏ဟူ၍။ဝေ၊ဤသို့။ဝစနီယ၊ပြောဆိုအပ်ကုန်သည်။အဿုတိ၊ဖြစ်ကုန်၏"ဟူ၎ဲ့သော။

တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤမဟာဝေဒနီယသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ဟော တော်မူ၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီ။

နဝမ်၊ သော။ မဟာဝေဒနီယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-အပဏ္ဏကသုတ်

၉၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ကော်သမယံ၊ အခါတပါးဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့ဌ်။ မဟတာ၊ မျှားမြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ တက္ခ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိလှည့် လည်ခြင်းအကျိုးငှါ။ စရမာနော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ဌ်။ သာလာနာမ၊ သာလာမည်သော။ ကောသလာနံ၊ ကောသလတိုင်းသူတို့၏။ ပြာဟ္မဏဂါမော၊ ပုံဏား ရွာသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ထိုပုံဏားရွာသို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ သာလေယျကာ၊ သာလာ ရွာသား ဖြစ်ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံဏားသူကြွယ်တို့သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သက္ကပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်သော။ သက္ကကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကောသလေသု၊ တို့ဌ်။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ တက္ခ။ စာရိကံ၊ငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ သာလံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ လေ့၊ ရောက်တော်မူသတတ်။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ ထိုဘဂဝန်ဂေါတမ၏။ ဧवं၊ ဤ၌ သို့။ ကလ္လာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ ပြန့်နှံ့၍ တက်၏ ။ (ကိံ ဥဂ္ဂတော၊ အဘယ်သို့ ပြန့်နှံ့၍တက်သနည်း ?)။ 'သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းမျှားစွာ ကိုးလသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏။ပ။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏'။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥဂ္ဂတော၊ ၏။(ဤဂုဏ်တော်အနက်ကို စာပိုဒ် ၂၅-သောခသုတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ သော၊ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ဝါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝသတို့ နတ်ပြည်နှင့်တကွသော။ သပြဟ္မကံ၊ ပြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံ လောကံ၊ ဤသြကာသလောကကို။ပ။ပကာသေတိ၊ ၏။ (ကန္ဒရကသုတ်အပိုဒ်၁၀-၌ရေးခဲ့ပြီ)။ တထာဂတပါနံ၊ ထိုသို့သောဘာဝရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ အရဟန္တာပဋိပတ္တိလိုလ်တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓုခေါ ပန၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏"ဟု၍။ အသောသုံခေါ၊ ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ ဌ်။ သာလေယျကာ၊ ကုန်သော။ ပြာ ဟ္မဏဂဟပတိကာ၊တို့သည်။ပ ။ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို

၁။ ပညာပေတိတိ-ဌ် ဣတိ တလုံးကား ဝေမဇ္ဈ ဝစနီယာ-အမှီတည်း။ အဿုတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ အကြေ ကြံကာ ပါဠိတော်စာမျက်နှာ ၆၀၊ အပိုဒ် ၈၃၊ကြောင်းရေ ၅၊အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ တေဒဝေါစ-အမှီ အာဟာရ တည်း။

၂။ အဇ္ဇုဂ္ဂတောတိ ဣတ္ထေ အတိသဒ္ဒါ ဣတ္ထမ္ဘူတာဝုစ္စတေ၊ တံ ယောဂတော ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမန္တိ ဥပယောဂဝစနံ သာမိအတ္ထေပိ သမာနံ ဣတ္ထမ္ဘူတယောဂဒီပနတော ဣတ္ထမ္ဘူတာဝုစ္စတေတိ ဝုတ္တံ၊ တေနာဟ ဘဂဝါ ခေါ ပန ဘောတော ဂေါတမသ္သာတိ။မ၊၁၊ဋီ။သာလေယျကသုတ် အဖွင့်နှင့်အညီ ယောဇနာသတည်း။

၃။ "ဣတိသဒ္ဒါ၊ အာဟာရတ္ထာ၊ နောက်ဌ်ပြမှု၊ ဝါစကပုစ္ဆာ၊ကို သဒ္ဒါကို၊ရှေ့မှာစွဲ၍၊ အနက်သမ္ဗန်ပြ" ဟူ သော နိယံနှင့်အညီတည်း။

သောသူတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေဘွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌိတာ။ နိသိဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ပ။ နိသိဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ဌာ။ ဘဂဝါ။ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ သို့။ အဠလိ ံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေဘွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌာ။ နိသိဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌာ။ နာမဂေါတ္တံ၊ မိမိတို့၏အမည်အနွယ်ကို။ သာဝေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌာ။ နိသိဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ တုဏ္ဍိဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်လျက်။ ဧကမန္တံ၊ ဌာ။ နိသိဒိ ံသု၊ထိုင်နေကုန်ပြီ။

၉၃။ ဧကမန္တံ၊ ဌာ။ နိသိန္နေ၊ ခေါ်၊ ထိုင်နေကုန်သော။ သာလေယျကော၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏ-ဂဟပတိကေ၊တို့ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ "ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ ဝေါ၊သင်တို့သည်။ ယသ္မိ ံ၊ အကြင် ဆရာ၌။ အာဂါရဝတာ၊ အကြောင်းရှိသော။ (သဟေတုကာ။ဌ) ၊လွန်ကဲသောအကြောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ချီးကျူးထိုက်သောအကြောင်းရှိသော ံ။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ မနာပေါ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော။ (သော) သတ္ထာ၊ ထိုဆရာ သည်။ အတ္ထိပနာတိ၊ ရှိသလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။နော၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ယသ္မိ ံ၊ အကြင်ဆရာ၌။ အာဂါရဝတာ၊ သော။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ ပဋိလဒ္ဓါ၊ ၏။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ကောစိ၊သော။ မနာပေါ၊ သော။ (သော) သတ္ထာ၊ သည်။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ဂဟပတယော၊တို့။ မနာပေါ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာကို။ အလဘန္တေဟိ၊ မရကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။အယံ အပဏ္ဏကော ဓမ္မော၊ ဤမချုတ်မယွင်းသောတရားကို။ သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍။ဝတ္တိတမ္ဘော၊ ကျင့်အပ်၏။ ဟိ၊မှန်၏။ ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ သမတ္တော၊ ပြည့်စုံသော။ သမာဒိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာဆောက်တည် အပ်သော။အပဏ္ဏကော၊ မချုတ်မယွင်းသော။ (ယော) ဓမ္မော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဂဟပတယော၊တို့။အပဏ္ဏကော ဓမ္မော၊ သည်။ ကတမောစ၊အဘယ်နည်း။

၉၄။ ဂဟပတယော၊ တို့။ "ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်သော်အကျိုးသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ယိဋ္ဌံ၊ အလှူကြီး ပေးလှူပူဇော်ကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ (လက်ဆောင်ပဏ္ဏာပေးခြင်းစသော)အလှူငယ် အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ကံတို့၏။ဖလံ၊ အကျိုးဖျားသည်။ ဝိပါကော၊အကျိုးရင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ အယံ၊လောကော၊ (နောက်လောကမှ လာရာ)ဤလောကသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပရောလောကော။ (ဤဘဝဤလောကမှ သွားရာ)တမလွန်လောကသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။မာတာ၊အမိ၌ပြုအပ်သောကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ပိတာ၊အဖ၌ပြုအပ်သော ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တပါတိကာသတ္တာ၊ စုတေ၍ပဋိ သန္ဓေနေသော သတ္တဝါတို့မည်သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ကုန်။ယော၊အကြောင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ဣမဉ္စ လောကံ၊ ဤလောကကိုလည်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊တမလွန်လောကကိုလည်း။ အဘိညာ၊ထူးသောပညာဖြင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။သစ္ဆိကတ္တွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ပဝေဒေန္တိ၊ သိစေကုန်၏။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ကြောင့်မှန်သော

၁။ ဝတိသဒ္ဒါ နဂေဝယ် အတ္ထိတာမတ္တဒီပကော၊ အထခေါ အာဘိသသဒ္ဒဒီပကော ပါသံသဒ္ဒဒီပကော ဝါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဦ။

အရိယာ့မက်သို့ရောက်ကုန်သော။ ဝါ၊မှန်စွာသိုကုန်သော။ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ နိဗ္ဗာန်အားလျော်သော အကျင့်ကို ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော။ (အဋ္ဌသာလိနီ၊ ပဋိသံ၊ဋ္ဌ-နှင့် မူလဋီကာ၌)။တေ သမဏ-ပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။လောကေ၊ ဌ္ဌ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိကြကုန်”ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ပြောလေ့ရှိကုန်သော။ ဝေဒိဋ္ဌနော၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ကေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ အချို့သော ရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။ ဂဟပတယော၊တို့။ တေသံယေဝ ခေါ သမဏပြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်းပုဏားတို့တွင်။ ကေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဥဒုဝိပစ္စနိကဝါဒါ၊ အချင်းချင်း ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော ဝါဒရှိကုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ “ဒိန္နံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ ‘လောကေ၊ ဌ္ဌ။ အတ္ထိတိ၊ ရှိကြကုန်၏”ဟူ၍။ ‘ဝေ၊ ဤ-ဆို။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြလေကုန်ပြီ။

ဂဟပတယော၊ တို့။ တံ၊ကို။ ကိံ ’မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ဣမေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ တယောက်သည်တယောက်အား။ ဝါ၊အချင်းချင်း။ဥဒုဝိပစ္စနိကဝါဒါနု၊ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော ဝါဒရှိကြကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ.ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဝေဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်လှပါ၏။

ဣတိ။ ဂဟပတယော၊တို့။တတြ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့တွင်။ ယေတေသမဏပြာဟ္မဏာ၊အကြင် ရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ “ဒိန္နံ၊သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ပ။လောကေ၊ဌ္ဌ။နတ္ထိတိ၊မရှိကြကုန်”ဟူ၍။ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဝေဒိဋ္ဌိနော’ကုန်၏။တေသံ၊ထိုရဟန်းပုံဏား၊တို့သည်။ ဧတံ၊ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သောအပြစ်ကို။ ပါဋိဟဝံ ’အလိုရှိအပ်၏။ယမိဒံ ကာယသုစရိတံ၊အကြင်ကာယသုစရိုက်သည်ရင်း။ယမိဒံ ဝစီသုစရိတံ၊ သည်ရင်း။ ယမိဒံ မနောသုစရိတံ၊သည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကုသလေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ ဤဘာရားတို့ကို။ အဘိနိဝဇ္ဇတ္ထာ၊ ကြဉ်ထား၍။ ယမိဒံ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ သည်ရင်း။ ယမိဒံ ဝဝိဒုစ္စရိတံ၊ သည်ရင်း။ ယမိဒံ မနောဒုစ္စရိတံ၊ သည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တယော၊ ကုန်သော။ အကုသလေ၊ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍။ ဝတ္ထိသန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်လတ္တံ့ ၊ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။

ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။တေသမဏပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ အကုသလာနံ၊ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊တို့၏။အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကိုရင်း။ဩ ဘာ ဝသာ၊ အယုတ်ကိုရင်း။သံကိလေသံ၊ညစ်ညူးခြင်းကိုရင်း။ နဝ ဟိ ပဿန္တိ၊ မမြင်ကြကုန်။ ကုသလာနံ၊ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊တို့၏။ နေက္ခမ္မေ၊ (အကုသိုလ်မှ)ထွက် မြောက်ခြင်းဌ။အာနိသံသံ၊ကိုရင်း။ဝေါဒါနုပက္ခံ၊ဖြူစင်သောအဖို့ကိုရင်း။ နဟိပဿန္တိ၊ မမြင်ကြကုန်။ ပန၊ထို့မှတပါး။ သန္တံယေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာဖြစ်သော။ ပရံလောကံ၊တမလွန်လောကကို။“ပရော လောကော၊သည်။နတ္ထိဘိ၊မရှိ”ဟူ၍။အဿ၊ထိုသူ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊အယူသည်။ ဟောတိ၊၏။အဿ၊၏။ သာ (ဒိဋ္ဌိ)၊ထိုအယူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားယွင်းသောအယူသည်။ဟောတိ၊၏။ခေါပန၊စင်စစ်။သန္တံယေဝ၊ သော။ ပရံလောကံ၊ ကို။ “ပရော၊သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ သက်ပွေတိ၊ ကြံဆ၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။သော (သင်္ကပ္ပေါ)၊ ထိုအကြံသည်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊ မှားယွင်းသော အကြံသည်။ဟောတိ၊၏။ ခေါပန၊စင်စစ်။ သန္တံယေဝ၊ သော။ ပရံလောကံ၊ ကို။“ပရော၊ သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ’မရှိ”ဟူ၍။ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသတိ၊ပြောဆို၏။အဿ’၏။သာ (ဝါစာ)၊ ထိုစကားသည်။ မိစ္ဆာဝါစာ၊မှားယွင်းသောစကားသည်။ဟောတိ၊၏။ခေါပန၊ စင်စစ်။ သန္တံယေဝ၊ သော။ ပရံသောကံ၊ ကို။ “ပရော၊သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။အာဟ၊ဆိုပြီ။ ယေ တေ အရဟန္တော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရလောကဝိဒူနော၊ တမလွန်လောကကို

သိမြင်ကုန်၏။ အယုံ၊ ဤမိစ္ဆာဒိट्ठိသည်။ တော်သ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပစ္စနီက၊ဆန့်ကျင်ဘက်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ခေါပန၊စင်စစ်။သန္တံယေဝ၊သော။ ပရံလောကံ၊ကို။"ပရော၊သော"။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ပရံ၊သူတပါး၊ကို။ သညာပေတိ၊သိစေ၏။အဿ၊၏။ သဝ် သညာပနာ၊ ထိုသိစေခြင်းသည်။ အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိ၊ တရားမဟုတ်သည်ကိုသိစေခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာယ စ အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိယာ၊ဖြင့်လည်း။အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပရံ၊ သူတပါး၊ကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ရှုတ်ချ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပုဗ္ဗေဝခေါပန၊ ရှေးဦး၊ကပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ သုသီလျံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ပဟီနံ၊ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဒုဿီလျံ၊ အကျင့်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေ့ရှု့တည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အယဉ္စ မိစ္ဆာဒိट्ठိ၊ သည်၎င်း။ အယဉ္စ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်၎င်း။အယဉ္စ မိစ္ဆာဝါစာ၊ သည်၎င်း။ အယဉ္စ အရိယာနံ ပစ္စနီကတာ၊ ဤအရိယာတို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ်သည်၎င်း။ အယဉ္စ အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိ၊ သည်၎င်း။ အယဉ္စ အတ္တုက္ကံ-သနာ၊ သည်၎င်း။အယဉ္စ ပရဝမ္ဘနာ၊သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) ဝေါ၊ဤဃို့။အဿ၊ ၏။ အနေကေ၊ တပါးမက မျိုးလှုကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ မိစ္ဆာဒိट्ठိပစ္စယာ၊ မိစ္ဆာဒိट्ठိတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဆမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကြ ကုန်၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုံ၊စား၊တို့၏အယူတို့တွင်။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ခါဘိ၊ ဆင်ခြင်၏—

ပရော၊ သော။ လောကော၊သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သစေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အုံ။ ဝေါ၊ဤသို့မရှိခဲ့သော်။အယံ ဘဝံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ဤအရှင်ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဝါ၊သတ္တာသည်။ ကာယဿ၊ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်း၊ကြောင့်။အတ္တာနံ၊မိမိ.ကိုယ်ကို။ သောတ္ထိ.၊ ချမ်း သာစွာ။ ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့။ ပရော၊ သော၊ လောကော၊ သည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အုံ။ ဝေါ၊ ဤသို့ရှိခဲ့သော်။ အယံ ဘဝံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊နောက်ကာလ၌။အပါယံ၊ သော။ဒုဂ္ဂတိ.၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ ကျရောက်လတ္တံ့။

ခေါပန။ စင်စစ်။ပရော၊ သော။ လောကော၊သည်။ကာမံ မာဟု၊အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အုံ။ နေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ထိုအရှင်ရဟန်းပုံ၊စား၊တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။သစ္စံ၊မှန်သည်။ ဟောတု၊ဖြစ်ပစေ။ အထ စ ပန၊ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း"ပုရိသပုဂ္ဂလော'သည်။ဒုဿီလော၊သီလမရှိ။ မိစ္ဆာဒိट्ठိ၊မှားသောအယူရှိ၏။ နတ္ထိကဝါဒေါတိ၊ တမလွန်ဘဝစသည်မရှိ'ဟုယူလေ့ရှိ၏"ဟူ၍။ ဣမံ ဘဝံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဝိညူ၊နှံ၊တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင်။ ဂါရယှော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။

ခေါ၊စင်စစ်။ပရော၊သော။လောကော။သည်။သစေ အတ္ထေဝ၊ရှိသည်သာဖြစ်အုံ။ဝေါ၊သော်။ ဤမဿ ဘောတော ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊၏။ ဥဘယတ္ထာ၊ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်နှစ်တန်သော်ဘဝတို့၌။ ကလိဂ-ဟော၊ အခွံ့ကို ယူသည်မည်၏။ (၄)။ ဝါ၊ အကျိုးခံ့ကိုယူသည်မ ည်၏။ (ဌ)[1]။

၁။ ဤအနုက်ကား သန္ဓိ,သမာသ်အဖြစ် ဓယူပဲပေးခြင်းဖြစ်၏။သန္ဓိ၊သို့မဟုတ် သမာသ်အဖြစ်ယူ၍ ပေးလိုသော် "ဥဘယတ္ထ ကလိဂ္ဂဟော၊ နှစ်ပါးသော အကျိုးတို့ကို အခွံ့ယူခြင်း"ယူပေး။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဤဋီကာတို့၌ ကား "ကလိဂ္ဂဟောတိ ပရုဟေဂ္ဂါဟော" ဟု ဥဘယတ္ထ နှင့် သန္ဓိ, သမာသ်မကြဲပဲ ဝါကျအဖြစ်သာ ဖွင့်သည်။

ဒိဋ္ဌေ၀ဓမ္မေ၁ွန်ပင်လျှင်။ ဝိညူနှင့်၊ တို့သည်။ ယဉ္စ ဂါရယော၊ အကြင်ကဲ့ရဲ့လည်း ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ ကာယသာ၊၏။ပ။ နိရယ၊သို့။ ယဉ္စ ဥပပဇ္ဇိသတိ၊ အကြင်ကပ်ရောက်လည်း ကပ်ရောက်ရလတ္တံ့။ ၀ေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။အာသာ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အ၀ပဏ္ဏကော၊ မ၁ွတ်ယင်းသော။ အယံ ဓမ္မော၊ သည်။ ဒုဿမတ္တော သမာဒိနော၊ မကောင်းသဖြင့်ယူအပ် သုံးသပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ။ ကော်သ၊တ၁ုသော အဖို့အစုကို။ဝါ၊မိမိ၀ါဒကိုသာလျှင်။ ဖရိတ္ဝာ၊ပြန့်နှံ့စေ၍။တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ ကုသလံ ဌာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်းကောင်းမှုကို။ရိဉ္စတိ၊ပယ်ကြဉ်၏။

၉၆။ "(ဤ၌ထူးသည်ကိုသာ အနက်ယောဇနာအံ့)။ ၀ေ၊ သော်။ ဣမဿ ဘောတော ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဥဘယတ္ထာ၊ ဘ၀နှစ်ပါးစုံ၌။ ကဋ္ဌဂ္ဂဟော၊ အောင်မြင်ခြင်းကိုသာယူသည်မည်၏။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ ၁ွန်သာလျှင်။ ဝိညူနှင့်၊ တို့သည်။ ယဉ္စ ပါသံသော၊အကြင် ချီးကျူးလည်း ချီးကျူးအပ်၏။ ကာယသာ၊၏။ပ။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ သို့။ ယဉ္စ ဥပပဇ္ဇိသတိ၊ အကြင်ကပ်ရောက်လည်း ကပ်ရောက်လတ္တံ့။ ၀ေ၊ သော်။ အသာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အ၀ပဏ္ဏကော၊ သော။ အယံ ဓမ္မော၊ သည်။ သုသမတ္တော သမာဒိနော၊ ကောင်းစွာယူအပ် ကောင်းစွာ သုံးသပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ။ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးစုံသော အဖို့အစုကို။ ဝါ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ နှစ်ပါးသော အယူ၀ါဒကို။ ဖရိတ္ဝာ၊စေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ အကုသလံ ဌာနံ၊ ကို။ ရိဉ္စတိ၊ပယ်၏။

၉၇။ ဂဟပတယော၊တို့။ "ကရောတော၊ကိုယ်တိုင်ပြုသောသူသည်၎င်း။ ကာရယတော၊ပြုစေသောသူသည်၎င်း။ဆိန္ဒတော၊(သူတပါးတို့၏ လက်ခြေစသည်ကို) ကိုယ်ဘိုင်ဖြတ်သောသူသည်၎င်း။ ဆေဒါပယတော၊ ဖြတ်စေသောသူသည်၎င်း။ ပစတော၊ တုတ်သို့ဘဲဖြင့်ကိုယ်ဘိုင်ညှဉ်းပန်းသူသည်၎င်း။ပါစာပယတော၊ညှဉ်းပန်းစေသူသည်၎င်း။သောစယတော၊(သူတပါးစိုးရိမ်ခြင်းကို)ကိုယ်တိုင်ပြုသူသည်၎င်း။ သောစာပယတော၊ ပြုလုပ် စေသူသည်၎င်း။ ကိလမတော၊ ကိုယ်တိုင်ပင်ပန်းမှုပြုသောသူသည်၎င်း။ ကိလမာပယတော၊ပြုစေ သောသူသည်၎င်း။ ဖန္ဒတော၊ကိုယ်တိုင်တုန်လှုပ်သောသူသည်၎င်း။ ဖန္ဒာပယတော၊ တုန်လှုပ်စေသူသည်၎င်း။ ပါဏံ၊သူ အသက်ကို။အတိပါတယတော၊ ကိုယ်တိုင်ချသူ ချစေသူသည်၎င်း[၂]။ အဒိန္နံ၊ကို။ အာဒိယတော၊ ကိုယ်တိုင်ယူသူ ယူစေသူသည်၎င်း။

သဒ္ဒနီတိ သဒ္ဒိခန်းနှင့် ပါဠိနယာဒီသင်္ဂီဟအခန်းတို့၌ သန္ဓိ, သမာသ်ဖြစ်ပုံ, မဖြစ်ပုံ ပေးမျိုးပြလျက်ရှိသည်။ "ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော စ၀ဏ္ဏော သမ္ဘရုယိကောစာတိ ဥဘယော အတ္ထာ ဥဘယတ္ထာ၊ ဥဘယတ္ထာနံ ကဋ္ဌံ ဂါဟော ဥဘယတ္ထကဋ္ဌဂ္ဂါဟော။ ၀ေ သမာသပဒံ ဟောတိ။ ဥဘယတ္ထ ဌာနေသု ကဋ္ဌဂ္ဂါဟော ဥဘယတ္ထကဋ္ဌဂ္ဂါဟော။ ၀ေ အသမာသပဒံ ဟောတိ။ သေနယော ဥဘယတ္ထ ကလိဂ္ဂဟောတိ အာဒီသုပိ" (နီတိ)။ ဥပဟ်၊ ဗာလပဏ္ဍိတ သုတ်အနှင့်၌ "ကလိဂ္ဂဟေနာတိ ပရာဇယေန"၊ ၎င်းဋီကာ၌လည်း "ကလိယတိ ခလိယတိ အဗ္ဘဟိယျတိ သာသနံ ဇေတေနာတိ ကလိ၊ ဇုတပရာဇယော။ သော ၀ေ ဂဟသဒ္ဒိသတာယ ကလိဂ္ဂဟောတိ ဝုစ္စတေ"ဟု ဖွင့်သည်ကို ထောက်လျှင် ဂဟ-အနက်အထူး မယူပဲ ကလိဂ္ဂဟ-ခွန်းခြင်း (ရှေ့ခွဲပြုလတ္တံ့သော) ကဋ္ဌဂ္ဂဟ-နှိုင်ခြင်းဟု အနက်ပြန်ဆိုသော် ပိုမို နားလွင်းတွယ် ရှိ၏။

၁။ ဒုဿမတ္တော သမာဒိနော၊ သုသမတ္တော သမာဒိနော-တို့၌ ဒုနှင့် သုကို သမာဒိနော-၌လည်းစပ်ရမည်ဖြစ်၍ နှစ်ပုဒ်စီတွဲလျက် အနက်သမ္မန်သည်။ ဒုဿမတ္တောတိ တ္ထေ ဒုဿဒ္ဓေါ သမာဒိနော်တိတ္ထောပိ အာနေတ္ဝာ ယောဇေတဗ္ဗောတိ အာဟ ဒုပ္ပရုမဗ္ဗောတိ။ ဋီ။

၂။ ပါဏမတိပါတယတောတိ ပါဏံ ဟနန္တဿပိ ဟနာပေန္တဿပိ။ ၀ေ သဗ္ဗတ္ထ ကရဏကာရာပန-ဝသေနေ၀ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟူ၀သော ဌ-နှင့်အညီ သဒ္ဒကာရိတ်ကေသိက်ဩ၍ ၂ ဝှက်စီပေးသည်။

သန္ဓိ ၊ အိမ်အစပ်ကို။ ဆိန္နတော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်၍ ခိုးသူ ဖြတ်၍ ခိုးစေသူ-သည်ရင်း။ နိလ္လောပ၊ အကြွင်းမဲ့လုယက်ခြင်းကို။ဟရတော၊လုယက်သူ လုယက်စေသောသူသည်ရင်း။ ဧကာဂါရိကံကရော တော၊ တအိမ်တည်းကိုဝန်းရံလုယက်သူ လုယက်စေသူသည်ရင်း။ပရိပန္ထေ တိဋ္ဌတော၊ ခရီးဆုံ၌ရပ်၍ လုယက်သူ လုယက်စေသူသည်ရင်း။ပရဒါရဂမနေတော၊ သူတပါးသားမယားကို သွားလာသူ သွားလာ စေသူသည်ရင်း။ မုသာဘဏေတော၊ မဟုတ်မမှန်ပြောသူ ပြောစေသူသည်ရင်း။ပါပ၊မကောင်းမှုကို။ ကရောတော၊ပြုသော်လည်း။နကရီယတိ၊ပြုအပ်သည်မမည်။ယော၊အကြင်သူသည်။ ခုရပရိယန္တေန၊ သင်ဓုန်းသွားတပ်သော။ စက္ကေန၊စက်ဖြင့်။ ဣမိဿာ ပထဝိယာ၊ဤမြေအပြင်၌။ ပါဏေ၊သတ္တဝါ တို့ကို။ ဧကံမံသခလံ၊ တခုတည်းသော အသားစုကို။ ဧကံသပုဋ္ဌံ၊တခုတည်းသောအသားစိုင်ကို။ စေပိကရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုလုပ်ပြားအုံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပါပဿ၊၏။ အာဂမော၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဟနန္တော၊ ကိုယ်တိုင်သတ် သောသူသည်ရင်း။ ဃာတေန္တော၊သတ်စေသောသူသည်ရင်း။ ဆိန္ဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်သောသူ သည်ရင်း။ ဆေဒါပေန္တော။ ဖြတ်စေသောသူသည်ရင်း။ ပစန္တော၊ ညှဉ်းပန်းသောသူသည်ရင်း။ ပါစေန္တော၊ညှဉ်းပန်းစေသော်သူသည်ရင်း။ ဂဂ်ါ၊ယ၊ ဂဂ်ါမြစ်၏။ ဒက္ခိဏံ တီရံ၊တောင်ဘက်ကမ်း သို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊သွားပြားအုံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပါပံ၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပါပဿ၊၏။ အာဂမော၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဒဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ပေးလှူသောသူသည်ရင်း။ ဒါပေန္တော၊ပေးလှူ စေသောသူသည်ရင်း။ ယဇန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ယဇ်ကြီးပူဇော်သောသူသည်ရင်း။ ယဇာပေန္တော၊ ပူဇော်စေသောသူသည်ရင်း။ ဂဂ်ါ၊ယ၊၏။ ဥတ္တရံ တီရံ၊မြောက်ဘက်ကမ်းသို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ သွား ပြားအုံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပုညံ၊ကောင်းမှုသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုညဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဒါနေန၊ အလှူပေးခြင်းကြောင့်ရင်း။ဒမေန၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းကြောင့်ရင်း။ သံယမေန၊သီလစောင့်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ သစ္စဝစေန၊မှန်ကန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်ရင်း။ ပုညံ၊သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ပုညဿ၊၏။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊မရှိ”ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော ၊ ကုန်သော။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (အကြွင်း လွှယ်ပြီ)။

၉၇။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သန္တံယေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကိရိယံ၊ကောင်းမှု မကောင်းမှုကို။ ကိရိယာ၊သည်။နတ္ထိတိ၊မရှိဟူ၍။ အဿ၊ထိုသူ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊အယူသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

[ဤ ၉၇-၌ ဤမျှသာ ထူး၏။အကြွင်းကို ၉၇-အပိုဒ်မှီး၍ယောဇနာလေ။ ၉၉-အပိုဒ်၌လည်း နတ္ထိ-အတ္ထိ-မျှသာ ထူးတော့သည်]။

၁၀၀။ ဂဟပတယော၊တို့။“သတ္တာနံ၊သတ္တဝါဘို့၏။သံကိလေသာယ၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ။ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ ပစ္စယော၊အထောက်အပံ့သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။သတ္တာ၊တို့သည်။ အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပ။အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မရှိကုန်ပ။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်ညူးကြရကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ဖြူစင်ခြင်းငှါ။ပ။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ ဖြူစင်ကုန်၏။ ဗလ၊ ညစ်ညူးကြောင်း ဖြူစင်ကြောင်း ဖြစ်သောအားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝီရိယံ၊ ရဲရင့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ပုရိသထာမော၊ ယောကျ်ားတို့၏အစွမ်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပုရိသပရက္ကမော၊ ယောကျ်ားတို့၏လှုံ့လသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ သမ္ဘေ၊အလုံးစုံကုန်သော။သတ္တာ၊ကပ်ငြိတတ်သောသတ္တဝါတို့သည်ရင်း။သမ္ဘေ၊ကုန်သော။ပါဏာ၊ရှူ ရှိုက်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ဘူတာ၊ဖြစ်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။

သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဇီဝါ၊ အသက်ရှင်သကဲ့သို့ ကြီးပွါးသော (သစ်ပင်) ဇီဝတို့သည်ရင်း။ အဝသာ၊ မိမိတို့၏အစွမ်းမရှိကြကုန်ပဲ။ ဗလာ၊ အားမရှိကြကုန်ပဲ။ အဝီရိယာ၊ ရဲရင့်မှုဝီရိယမရှိကြကုန်ပဲ။ နိယတိ သဂ်တိ ဘာဝပရိဏတာ၊ မြေခြင်း ပြောင်းရွှေ့ခြင်းသဘောကြောင့် ညွှတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆသု၊ ခြောက်မျိုးကုန်သော။ အဘိဇာတိသုဝေ၊ အထူးထူးသောဇာတ်တို့ဌာသာလျှင်။ သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ခံစားကြရကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်သော။ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ)။

၁၀၁။ ခေါပန၊ စင်စစ်။သန္တံယေဝ၊ သော။ဟေတုံ၊အကြောင်းကို။ “ဟေတု၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ အဿ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ဤ ၁၀၁-အပိုဒ်၌ ဤမျှသာထူးသည်။ ၁၀၂-အပိုဒ်၌လည်း ရှေးနည်းကိုမှီ၍ ယောဇနာလေ]။

၁၀၃။ ဂဟပတယော၊ တို့။သမ္ဗော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။အာရုပ္ပါ၊ အရူပဗြဟ္မာလေးဘဝသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်သော။ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ပ။ ဝေဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား ဟုတ်ပါ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ တတြ၊ တို့၌။ ဝိညူ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ “ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်အရှင်ရဟန်းပုံကားတို့သည်။ ‘သမ္ဗော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာရုပ္ပါ။သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ’ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤအရူပဘုံကို။ မေ၊ ငါသည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်။ ဝါ၊ မမြင်ရ။ပ။ ဣဒံ၊ ဤအရူပဘုံကို။ မေ၊ ငါသည်။ အဝိဒိတံ၊ မသိအပ်။ ဝါ၊ မသိနိုင်။ အဘံစေဝ ခေါပန၊ ငါသည်သာလျှင်။ အဇာနန္တော၊ မသိပဲလျက်။ အပသ္သန္တော၊ မမြင်ပဲလျက်။ ဟေဌေန၊ တပ္ပိအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဝါဒအဖို့အစု တခုထဲဖြင့်။ အာဒါယ၊ စွဲယူ၍။ ‘ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏အယူသာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ တပါးသောအယူသည်။ မောဃန္တိ၊ အချည်းနှီးသာ’ဟူ၍။ ဝေါဟရေယ်၊ ပြောဆိုကြားအံ့။ မေ၊ ငါ၏။ တေ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည်။ ပတိရူပ်၊ သင့်လျော်သည်။ နအာသ၊ မဖြစ်ရာ။

ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။‘သမ္ဗော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာရုပ္ပါ’ သည်။နတ္ထိတိ၊မရှိ’ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ကုန်၏။ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ကုန်၏။တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ’ တို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ သစေ သစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝေသတိ၊ သော်။ ယေ ဧေ ဒေဝါ၊ အကြင်ဗြဟ္မာဘုံသည်။ ရူပိနော၊ ရူပ်ရှိကုန်၏။ မနောမယာ၊ စျာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ တတြ၊ ထိုရူပဘုံ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အပဏ္ဏကံ၊ မချွတ်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တေဌာနံ၊ ထိုအခကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

ယေ ပန တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ သစေသစ္စံ၊ အံ့။ဝေသတိ၊ သော်။ ယေတေဒေဝါ၊ တို့သည်။ အရူပိနော၊ ရူပ်မရှိကုန်။ သညာမယာ၊ အရူပစျာန်သညာဖြင့် ပြီးကုန်၏။ တတြ၊ ထိုအရူပဘုံ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အပဏ္ဏကံ၊ မချွတ်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တေဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏။

ရူပါဓိကရဏံ၊ရူပ်တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒဏ္ဍာဒါနသတ္ထာဒါနကလဟဝိဂ္ဂဟဝိဝါဒ-တုံတုံပေယျညမုသာဝါဒါ၊တုဘက်ကိုင်ခြင်း လက်နက်ကိုင်ခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ဆန့်ကျင်ဘက်ယှဉ်ခြင်း

ဆန်ကျင်ဘက်ပြောဆိုခြင်း နင်ဘဲဆေပြောဆိုခြင်း ကုန်းချောခြင်း မုသားပြောခြင်းတို့သည်။ ဒိဿန္ဒီခေါပန၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း[1]။

တော်၊ ဤဒဏ္ဍာဒါန စသည်သည်။သမ္ဘသော၊ အားချင်းမေ်သိမ်း။ အရှုပေ၊ ၌။ နတ္ထိ ခေါတိ၊မရှိသည်သာတည်း"ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ဂဏှတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

သော၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသခ်ါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ ရူပါနံ ယေဝ၊ ရူပ်တို့၏သာလျှင်။ ဝါ-တို့၌။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဂိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းငှါ။နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဝဋ္ဌ။ ဂဟပတယော၊ ဘို့။ပ။ တေဝ်ဌာနံ၊သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊၏။ "ယေပန တေ ဘောန္တော သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်ကား။ 'သမ္ဘသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိဘိ၊ရှိ၏'ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ တေသံ ဘဝတံ သမဏပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ သစေသစ္စံ၊ အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ယံ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ဘဝ၌ ပင်လျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့။ တေဝ်ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။

ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ 'သမ္ဘသော၊ သိမ်း။ ဘဝနိရောဓော၊ သည်။နတ္ထိတိ၊မရှိ'ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏားတို့၏။ အယံဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်။ သာရာဂါယ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သန္ဓိကော၊ နီး၏။ သံယောဂါ-ယ၊ သံယောဇဉ်အလို့ငှါ။ သန္ဓိကော၊ ၏။ အဘိနန္ဒနာယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့် အလွန်နှစ်သက်ခြင်းငှါ။ သန္ဓိကော၊၏။ အဇ္ဈောသာနာယ၊ မျိုမတတ်စဲ့လမ်းခြင်းငှါ။ သန္ဓိကော၊ ၏။ ဥပါဒါနာယ၊ ပြင်းစွာယူခြင်းငှါ။သန္ဓိကော၊၏။

ယေ ပန တေ ဘောန္တော သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်ကား။ 'သမ္ဘသော၊သိမ်း။ဘဝနိရောဓော၊ သည်။အတ္ထိတိ၊ရှိ၏'ဟူ၍။ဧဝံဝါဒိနော၊ကုန်၏။ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ အယံဒိဋ္ဌိ၊သည်။ အသာရာဂါယ ပြင်းစွာမတပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သန္ဓိကော၊၏။ အသံယောဂါယ၊ ငှါ။ သန္ဓိကော၊၏။ အနဘိနန္ဒနာယ၊ ငှါ။ သန္ဓိကော၊ ၏။ အနဇ္ဈောသာနာယ၊ ငှါ။ သန္ဓိကော၊ ၏။ အနုပါဒါနာယ၊ ငှါ။ သန္ဓိကောတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ဂဏှတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ပြန်စပ်)။

သော၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသခ်ါယ၊ ၍။ဘဝါနံယေဝ၊ သာလျှင်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

[အပဏ္ဏကသုတ် ၁၀၅-အပိုဒ်မှစ၍ အပိုဒ်၁၀၆-သုတ် အဆုံးတိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ်၄-မှ စ၍ အပိုဒ် ၁၆-အထိ ဝါကျများနှင့်တူပြီ]။

ဒသမံ၊ သော။ အပဏ္ဏကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ သော။ ဂဟပတိဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ ကလဟ ဝိဂ္ဂဟ ဝိဝါဒတို့၏ ထူး မထူးကို ဓာတ်ကျမ်း အဘိဓာန် သီလက္ခန်ဘေဝိဋ္ဌသုတ် ၃၂၂။ နဝဂုံတ္တရ တဏှာမူလကသုတ် ၂၂၄။ မဇ္ဈိမ၊ ၌။ဒီဃနခသုတ်။ ၁၄၄။ သုတ်မဟာဝါ မဟာနိဒါနသုတ် ၉၀။ မူလပဏ္ဏာသဋ္ဌကထာ။ မရုဝိဇ္ဇကသုတ် ၃၂၉။' ပါစိတ်အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌ ရှုတော်မူ။

တဿ၊ ထိုဂဟပတိဝဏ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အချုပ်ဥဒ္ဒါန်းသင်္ဂဟဝါသဝကား ။ —

ကန္ဒရနာဂရသေခဝတောစ၊ ကန္ဒံရကသုတ် အင္ဂကနာဂရသုတ် သေခသုတ်ဌင်း။ ပေါတလိ-ယော၊ ဌင်း။ ပုန၊ တဖန်၊ ဇီဝကာဘဏ္ဍော၊ ဇီဝကသုတ်ဌင်း။ ဥပါလိဒမတော၊ ဥပါလိသုတ်ဌင်း။ ကုက္ကုရအာဘယော၊ ကုက္ကုရဝတိကသုတ် အာဘယဆုဇကုမာရသုတ်ဌင်း။ ဗဟုဝေဒနီယံ၊ ဌင်း။ ဒသမော၊ သော။ အပဏ္ဏကတော၊ အပဏ္ဏကသုတ်ဌင်းတည်း။

၂-တိကျုဝဏ်

၁-အမ္မလင္ဒိုကဆုဟုလောဝါဒသုတ်

ဝတ္ထု။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ) ။ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဆုဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဆုဟုလော၊သည်။ အမ္မလင္ဒိကာယံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းအနီး အမ္မလင္ဒိကာမည်သော ပြာသာဒ်၌ ၂။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူရာမှ။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်မှ။ ဝုट्ठိတော၊ ထတော်မူလျက်။ ယေန၊ ၌။ အမ္မလင္ဒိကာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဆုဟုလော၊

၁။ ယောအပ်ပြီးသော အနက်မျှားကို မပျောက်ပျက်စေရန် တဝက်တဝက်၏ အဆုံး၌ စုံးအကျဉ်းချုပ်၍ မှတ်တမ်းတင် (စောင့်ရှောက်) ထားသော ဂါထာမျှားကို ဥဒ္ဒါန်းဟုခေါ်သည်။ ဥဒ္ဒံ ဒါတိ ရက္ခတီတိ ဥဒ္ဒါန်။ ဥ-ကြောင့် ဒဿဒ္ဓိတ္တံ။ ။ကျူးရှင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟော ဥဒါနကား ဥဒဂ္ဂ-ကဲ့သို့ ဥဒဓောတ်၊ ဒေဘာဝမလို။ တနဲ-ဥ-အန+ဏ။ ဥဒ္ဒံ အနုတိ ဇဝတိ ဘေနေ ဟုလုပ်။ ဥ-နောင် ဒ်လာ။ ဥဒါနပြီး။ ဒေဘာဝမလို။(ဥဒါန အဓိပ္ပါယ်ကို ဥဒါန်း ၌ ၌ရှု)။

"ဥဒ္ဒါနန္တိ ဝုတ္တဿ အတ္ထဿ ဟက္ခမာနဿ ဝါ ဝိပ္ပကိဏ္ဏတာဝေန နဿိတုံ အဒတ္မာ ဥဒ္ဒံ ဒါနံ ရက္ခနံ ဥဒ္ဒါနံ၊ သင်္ဂဟ ဝေနန္တိ အတ္ထော။ အထဝါ ဥဒ္ဒါနန္တိ ပစ္စုဒ္ဒါနာဒိကံ ဥဒ္ဒါနံ။ (သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ)။

၂။ ဝေဠုဝန်ကျောင်းအနီး ၌ ဆောက်လုပ်ထား သော အမ္မလင္ဒိကာ အမည်ရှိ ကမ္မဋ္ဌာန်းပြာသာဒ်ဟု ဖွင့်သည်။ ဒီ၊ ဌား။ ၄၂-စသည်၌ကား မင်းဥယျာဉ်၏တံခါ-ဝ၌ရှိသော သရက်ပင်ပျို(အမ္မလင္ဒိကာ)ကို အစဲပြု၍ မင်းဥယျာဉ်ကိုလည်း အမ္မလင္ဒိကာ-ဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း လာသည်။

ဤ၌ လင္ဒိကာ-ပုဒ်သည် ပတောဒလင္ဒိ၊ပတောဒယင္ဒိ (နှင်တံ) ကဲ့သို့ ယင+တိ၊ ယ-ကို လ-ပြု၍ အရိုးအတံ နွယ်ပိန်းဟူသော အနက်ကိုဟောသည်။ လင္ဒိဝနေတိ တာလုယျာနေ=စီရရီ ပြောင့်တန်းနေသော ထန်းတော။ (ဝိ၊ဌ၊၃။ ၂၅၄)။ အင်္ဂလင္ဒိန္တိ သရိရံ=ပြေပြစ်ပြောင့်ဖြူးမ္ပ အချိုးအစားကျသော ခန္ဓာကိုယ်။ (သီ၊ဋီ-ဟောင်း ၁၃၀)။ စာပသဒ်သအင်္ဂလင္ဒိတာယတိ သာစာပါတိနာမံ လဘတိ။ လောက်လေးသဖွယ် သွယ်ပျောင်းနဲ့ညွှတ်သော ကိုယ်ဟန်ရှိသည့် စာပါတေရိမ။ (ထေရီ ဌ။ ၂၃၄)။ အင်္ဂုလိ"ပတောဒလင္ဒိ"ကတ္တာ၊ လက်ချောင်းကို အတံပြု၍။ (အံ၊ဌ၊၃။ ၂၅၄)။ ရထလင္ဒိဘောတ် (စတုက္ကဏ)။ လင္ဒိဟာတ္ထော တောင်ဝှေးစဲ့သူ (ထေရိဂါထာ)။ လင္ဒိကောဠိ နွယ်စဉ်းရှည်(သုဝဏ္ဏသာမ)။ လင္ဒိမဇု=နွယ်ချို (အပဓါန်)စသည်ဖြင့် လင္ဒိသဒ္ဒါ၏ ကို အတံ, အနွယ်, အချောင်း, အသွယ်, အရှည်, အပျောင်း ဖြစ်သော ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို ပြုဆုဂ္ဂိသာ သုံးစဲ့သည်ကို တွေ့ရ၏။

သို့ဆုတွင် အမ္မလင္ဒိကာပုဒ်ကို ဖွင့်ရာ -ဌ် တို့၌ "တရုဏအမ္ဗရုက္ခော"ဟုဌင်း၊ "ဝေလဝလင္ဒိကာယ မူလေတိ တရုဏဝေလုဝရုက္ခမူလေ"(သံ'ဌ၊၂။ ၂၇၅) ဟုဌင်း ဖွင့်ကြသဖြင့် သီ၊ဋီ-သစ် ဆရာသည် "တရုဏပရိယာယော လင္ဒိကာသဒ္ဒေါ"ဟု ဆုံးဖြတ်ဟော်မူခဲ့သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင်လည်း "လဋ္ဌမာလျပရိဘာသနေသု၊ ဥ။(အဘိ ဓာန်ရှိ)။ တနဲ-ဏ္ဍ-ဖြင့် ပြီးသည်ဟု ယူဆသင့်၏။ "လဋ္ဌတိ တရုဏော ဟုတ္မာ ပဝတ္တတိတိ လင္ဒိကာ၊သော ဝေ

သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဒေမ္မလင်္ဂီကာပြာသာဒ်ကျောင်း အရှင်ရာဟုလာ၌ရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသ္မာန၊ မြင်လတ်သော်။ အာသနံ၊ နေရာတော်ကို။ ပညာပေသိ၊ ပြူပြင်ခင်းထားပြီ။ ပါဒါနံ၊ ခြေဆေးရန်အလိုင့်၊ ဥဒကဋ္ဌ၊ ရေကိုလည်း။ ဝါ၊ ဥဒကဋ္ဌ ပါဒါနံ၊ ခြေဆေးရေကိုလည်း။ ပညာပေသိ၊ တည်ထားပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ပက္ခာလေသိ၊ သုတ်သင်ပြီ။ အာယသ္မာပိ ခေါ် ရာဟုလော၊ သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

ဘဂဝ။ အထခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော။ ဥဒကာဝသေသံ၊ ရေကြွင်းကို။ ဥဒကာဒါနေ၊ ရေခွက်၌။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ "ရာဟုလ၊ ရာဟုလာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ ဤမ် ဥဒကာဝသေသံ၊ ကို။ ဥဒကာဒါနေ၊ ၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော" ဟု။ အာမန္တေသိ၊ မေးတော်မူပြီ။ ဝေါ်ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မြင်ပါ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ ယော သံ၊ အကြင်သူတို့အား။ သမ္မာနမုသာဝါဒေ၊ သိလျက်ချုတ်ယှင်းသော စကားကို ပြောဆိုရာ၌။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သာမည်၊ ရဟန်းတရားသည်။ ဝေါ်၊ ဤရေကဲ့သို့။ ပရိတ္တကံ ခေါ်၊ နည်းသည်သာတည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ ဥဒကာဝသေသံ၊ ကို။ ဆဒ္ဓေတ္မာ၊ စွန့်တော်မူ၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ "ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ ဥဒကာဝသေသံ၊ ကို။ ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်အပ်သည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော" ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဝေါ်ဘန္တေ၊ ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ ပ။ ဝေါ်၊ ဤရေကို စွန့်အပ်သကဲ့သို့။ သာမည်၊ ရဟန်းတရားကို။ ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်ပယ်အပ်ပြီ။

အထခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဥဒကာဒါနံ၊ ထိုရေခွက်ကို။ နိက္ကုဇ္ဇိတ္မာ၊ မှောက်၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ "ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သည်။ ဤမံ ဥဒကာဒါနံ၊ ကို။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်အပ်သည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ လော" ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဝေါ်ဘန္တေ၊ ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ ပ။ ဝေါ်၊ ဤရေခွက်ကို မှောက်အပ်သကဲ့သို့။ သာမည်၊ ကို။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်အပ်ပြီ။

အထခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဥဒကာဒါနံ၊ ကို။ ဥက္ကုဇ္ဇိတ္မာ၊ လှန်၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ "ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဤမံ ဥဒကာဒါနံ၊ ကို။ ရိတ္တံ တုစ္ဆံ၊ ချည်းနှီးပလာ ဘာမျှမရှိသည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ လော" ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဝေါ်ဘန္တေ၊ ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ ပ။ ဝေါ်၊ ဤချည်းနှီး သက်သက် ရေခွက်အတူ။ သာမည်၊ သည်။ ရိတ္တံ တုစ္ဆံ ခေါ်၊ ချည်းနှီးပလာ၊ ဘာမျှမရှိသည်သာတည်း။

လင်္ဂါ" ဟူသင့်၏။ အံ၊ ဌ။ သံ၊ ဌ။ ဆုတ္တနိ၊ ဌ ဟု ရှိ၌ "ပေလုဝသလာ ရှုကမတ္ထိယောတိ ထရှထပေလုဝမတ္ထိယော" ဟု သလာရှု-၌ လရှု-ဓာတ်၏ တရုဏဝါစီ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်သည်ကိုထောက်။

ဧင်းပြင် အမ္ဗလင်္ဂီကာ ဗုဒ်သည် အရှုရှာအနက်၌ သက်သော အဂ် (ဏ) ပစ္စည်းကြောလျှင် (ဥယျာန-စသည်နှင့် တုလျှာခံကရဏ ဖြစ်သော်သည်း) ရှေဏာ နှင့်၊ ဂေါ်ခ ဂါ်ဟေ၊ ဗုဒ်တို့ကဲ့သို့ ပကတိလင်္ဂ ဝုဒ်အတိုင်း ထိ-ကေဝုစ် ရှိစေရမည်။ (ဓေဝ် ၃၊ ၁၉-သုတ်)။

ဆုဟုလ၊ လာ။ သေယျထာပိ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကိုဆိုအုံ့။ ရညော၊ မင်း၏။ ဤသာဒန္ဓော၊ ရထားလှည်းသန်နှင့်တူသော အစုယ်ရှိသော။ဥဇ္ဇင္ဂဝါ၊ တိုးတက်ကြီးမြင့် လုံးရပ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အတိ ဇာတော၊ မျိုးကောင်း မျိုးမှန်ဖြစ်သော။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားဘူးသော။ သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော။ နာဂေါ။ ဆင်သည်။ ပုရိမေဟိပိ ပါဒေဟိ၊ ရှေ့ခြေတို့ဖြင့် လည်း။ ကမ္မံ၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှုကို။ကရောတိ၊ ပြု၏။ပစ္ဆိမေဟိပိ ပါဒေဟိ၊ နောက်ခြေတို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ပုရိမေနပိ ကာယေန၊ ရှေ့ပိုင်းကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊၏။ ပစ္ဆိမေနပိ ကာယေန၊ နောက်ပိုင်းကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ သိသေနပိ၊ ဦးကင်း ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောတိ၊ ၏။ကဏ္ဏေဟိပိ၊ နားရွက်တို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောတိ၊ ၏။ ဒန္တေဟိပိ၊ အစွယ်တို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ နဂုဇ္ဇေနပိ၊ အမြီးဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကိုကား။ရက္ခတေဝ၊(အာခံတွင်း ၌ သွင်းရ)စောင့်ရှောက်သည် သာတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဆင်ပြုလုပ်ရာ၌။ ဟတ္ထာရောဟာသု၊ ဆင်ဦးစီးအား။ ဝါ၊၏။ "ခေါ၊ စင်ကစ်။ ရညော၊ ၏။ပ။အယံနာဂေါ၊ သည် ။ပ။ သောဏ္ဍံ၊ ကိုကား။ ရက္ခတေဝ၊ သာတည်း။ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂဿ၊ဆင်သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကိုကား။ အပရိစ္စဇ္ဇံခေါတိ၊ မစွန့်သည်သာတည်း" ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ဤသို့ သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဆုဟုလ၊ လာ။ ယတောခေါ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်။ရညော၊ ၏။ပ။နဂုဇ္ဇေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောဘိ၊ ၏။သောဏ္ဍာယပိ၊ နှာမောင်းဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဝတ္ထု၊၌။ ဟတ္ထာရောဟာသု၊ အား။ ဝါ၊၏။ "ခေါ၊ စင်စစ်။ ရညော၊ ၏ ။ပ။ အယံနာဂေါ၊ သည်။ပ။ သောဏ္ဍာယပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောဘိ၊ ၏။ ရညော၊ ၏။ နာဂဿ၊ သည်။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ပရိစ္စဇ္ဇံ ခေါ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သည်သာတည်း။(သက်စွန့်ကြိုးပမ်းသည်ဟူလို)။ဒါနိ၊ ယခု။ရညော၊၏။ နာဂဿ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အာဟရဏီယံ၊ မပြုသေးသော အမှုမည်သည်။ နတ္ထိတိ မရှိ" ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊၏။

ဆုဟုလ၊ လာ။ ဝေဒမဝခေါ၊ဤ အ ဟူ သာလျှင်။ ယဿ၊ဘဿ၊ အကြင်တစုံတယောက်သော ရဟန်းအား။ သမ္မာနမုသာဝါဒေ၊ ၌။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အာဟရဏီယံ၊ မပြုမလုပ်အပ်သေးသော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှု မည်သည်။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဆုဟုလ၊ လာ။ တဿာတိဟ၊ထို့ကြောင့်။(တေ-ပိုဟန်ရှိသည်။ ၁၀၂-ပိုဒ်နှင့်စပ်၍ရှု)"(အဟံ၊ ငါသည်။) မုသာ၊ မုသားစကားကို။ ဟဿာပိ၊ ရယ်ရှင်လိုသောကြောင့်လည်း။ နဘာဏိဿာမိ၊ တိ၊ မပြောဆိုအုံ့" ဟူ၍။ဝေါ၊ဤသို့။ဆုဟုလ၊လာ။တေ၊သင်သည်။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်သည်သာတည်း။

၁၀၃။ ဆုဟုလ၊ လာ။ တံ၊ဆိုသို့ ငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။(တံ့၊သင်သည်။)ကိံ ၊ မည်သည်၊အသို့ ယူဆမှတ်ထင်သနည်း။ အာဒါသော၊ ကြေးမုံသည်။ ကိမတ္ထိယော၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ဤတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပစ္စဝေက္ခဏတ္ထော၊ ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုးရှိပါ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဖြေလျှောက်၏။ ဆုဟုလ၊ လာ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်ရှု၍ ကြည့်ရှုရ။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ

ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ၍။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တမ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပစ္စဝေက္ခိဘာ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ၍။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တမ္ဗံ၊ အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တံ့၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယဒေဝကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တုကာ-မော၊ ပြုလိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေ၊ သင်သည်။ တဒေဝ ကာယကမ္မံ၊ ထိုမိမိပြုလိုသော ကာယက် ကိုသာလျှင်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယံ ဣဒံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တု-ကာမော၊ ပြုလို၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ အတ္တဗျာပါဒါယပိ၊ မိမိကိုယ်ကို ဆင်းရဲစေ ခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တေယျုနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ပရဗျာပါဒါယပိ၊ တပါးသူကို ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ လည်း။ သံဝတ္တေယျုနုခေါ၊ လော။ ဥဘယဗျာပါဒါယပိ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ပါးစုံ ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ လည်း။သံဝတ္တေယျုနုခေါ၊ လော။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ အကုသလံနုခေါ၊ အကုသိုလ်လေလော။ ဒုက္ခဒြယံနုခေါ၊ ဆင်းရဲကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သလော။ ဒုက္ခဝိပါကံနုခေါတိ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိ သလော"ဟု ။ပစ္စဝေက္ခိတမ့်၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

ရာဟုလ၊လာ။တံ့၊သင်သည်။ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။"အဟံ၊ငါသည်။ပ။ ခေါ၊စင်စစ်။ဒုက္ခဝိပါကန္တိ၊ရှိ၏"ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့။သစေ ဇာနေယျာသိ၊အကယ်၍ သိမြင်သည်ဖြစ်အုံ့။ ဝေသတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကို။ သသက္ကံ၊ (ကော်သေနေ၀-ဌ)စင်စစ်အားဖြင့်။ နကရဏီယံ၊ မပြုအပ်။

ရာဟုလ၊ လာ။တံ့၊သင်သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယံဣဒံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလို၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အတ္တဗျာပါဒါယပိ၊ ဌာနိ။ နေ၀သံ၀တ္တေယျ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ ပရဗျာပါဒါယပိ၊ ဌာနိ။နသံ၀တ္တေယျ၊ ရာ။ ဥဘယဗျာပါဒါယပိ၊ ဌာနိ။ နသံ၀တ္တေယျ၊ရာ။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ကုသလံ၊တည်း။သုခဒြယံ၊၏။ ခေါ၊စင်စစ်။သုခ၀ိပါကန္တိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။သစေ ပန ဇာနေယျာသိ၊အကယ်၍ကား သိမြင်သည်ဖြစ်အုံ့။ဝေသတိ၊ သော်။ရာဟုလ၊လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ဖြင့်။ ဝေရှပ်၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တေနပိ၊ ပြုဆဲလည်း။ တေ၊ သင်၏။ တဒေ၀ကာယကမ္မံ၊ ကိုသာလျှင်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ယံဣဒံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ ၀ါ၊ ပြုဆဲ။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ အတ္တဗျာပါဒါယပိ၊ ဌာနိ။ နေ၀သံ၀တ္တေ-ယျ၊ ဖြစ်လေသလော။ပ။ဒုက္ခဝိပါကံနုခေါတိ၊ လော"ဟူ၍။ပစ္စဝေက္ခိတမ့်၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တံ့၊ သင်သည်။ပ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒုက္ခဝိပါကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ သစေ ပန ဇာနေ-ယျာသိ၊ အကယ်၍ သိမြင်ပါမူကား။ ဝေသတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တံ့၊ သင်သည်။ ဝေရှပ် ကာယကမ္မံ၊ ကို။အနုပ-ဒဇ္ဇေယျာသိ၊ အဆင့်ဆင့်အားပေးရာ၏။ ၀ါ၊ အထပ်ထပ် ပြုလုပ်ရာ၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ ဇေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တာပိ၊ ပြုပြီး၍လည်း။ ဇေ၊ သင်၏။ တဒေ၀ ကာယကမ္မံ၊ ကိုသာလျှင်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယံ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ကို။

အကာသိ၊ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ကျွန်ုပ် ကာယဒုစရိုက်မှ၊ သည်။အတွေ့ဗျာပါဒခေါ်ယူပါ၊ ဘုရားရှင်။ သံဃာတို
နုခေါ်၊ ဖြစ်လေသလော။ပ။ ဒုက္ခဝိပါက်နုခေါ်တိ၊ လော"ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခိတမ္ပိ၊ အပ်၏။

ရာဟုလ၊လော။ "တုံ့၊ သင်သည်။ပ။ ဒုက္ခဝိပါကန္တိ၊ရှိ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ သစေ ခေါ ဇာနေ-
ယျာသိ၊ အုံ့။ ဝေဒနာတိ၊ သော်။ရာဟုလ၊ လော။ တေ၊ သင်သည်။ ဝါ၊ သင်၏။ ဝေဒနာပိ၊ သော။
ကာယကမ္မံ၊ ကို။ သတ္တဌိဝါ၊ ဆရာ၌ရှင်း။ ဝိညူသု၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ ။
သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ရှင်း။ဒေသေတမ္ပိ၊ပြောကြားအပ်၏။ဝိဝရိတမ္ပိ၊ဖွင့်လှစ်အပ်၏။ ဥတ္တာနီကာတမ္ပိ၊
ထင်စွာပြုအပ်၏။ ဒေသေတွာ၊ ပြီးသော်။ ဝိဝရိတ္မာ၊ ပြီးသော်။ ဥတ္တာနီကတ္မာ၊ ပြီးသော်။
အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတမ္ပိ၊ ရောက်အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လော။ တုံ့၊ သင်သည်။ပ။သုခဝိပါကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။သစေ ပန ဇာနေယျာသိ၊
မုဏား။ ဝေဒနာတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊လော။ တုံ့၊ သင်သည်။တေနေဝ ပီတိပါမောဇ္ဇေန၊ထိုနှစ်သက်ဝမ်း
မြောက်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်။ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊တို့၌။အဟောရတ္တာနုသိက္ခီ၊ နေ့ညဥ့်ပတ်လုံး ကျင့်သုံး
လျက်။ဝိဟရေယျာသိ၊ နေရာ၏။ ဝါ၊ နေလော့။

[၁၁၀-အပိုဒ်ကား ဝစီကံကို ပြခြင်းမျှသာ ထူးတော့သည်။ ၁၁၁-အပိုဒ်၌လည်း မနောကံကို၊
ပြခြင်းဖြစ်ရာ ထူးသည်ကိုသာ ယောဇနာအုံ့]။

ရာဟုလ၊ လော။ တေ၊ သင်သည်။ ဝေရွှပ်၊ သော။ မနောကမ္မံ၊ ဖြင့်။ အဠိယိတမ္ပိ၊
မိမိကိုယ်ကို နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့ ပြုအပ်၏[1]။ ဟရာယိတမ္ပိ၊ ရှက်နှိုးအပ်၏။ ဇိဂုစ္ဆိတမ္ပိ၊ စက်ဆုပ်
အပ်၏။ အဠိယိတ္မာ၊ ပြီးသော်။ ဟရာယိတ္မာ၊ ပြီးသော်။ ဇိဂုစ္ဆိတ္မာ၊ ပြီးသော်။ အာယတိ၊ ၌။
သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတမ္ပိ၊ အပ်၏။

၁၁၂။ ရာဟုလ၊ လော။ ဟိ၊ မှန်၏။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော။ သမဏာဝါ၊ မဂေါဓမ္ဘကို ပြိမ်းအေးကုန်ပြီးသူ (ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာသာဝက)တို့
သည်ရှင်း။ပြာဟ္မဏာဝါ၊မဂေါဓမ္ဘကို အပယ်ကုန်ပြီးသူ(ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရိယာသာဝက)တို့သည်
ရှင်း။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ သုတ်သင်ခဲ့ကြလေကုန်ပြီ။ပ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့
သည်။ ဓေမေတုံ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခိတ္မာ ပစ္စဝေက္ခိတ္မာ၊ ၍။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊
ကုန်ပြီ။ပ။ မနောကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ ကုန်ပြီ။

ရာဟုလ၊လော။ဟိ၊မှန်လတ္တံ့၏။အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊၌။ယေပိ ကေစိ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိသောဓေဿန္တိ၊
သုတ်သင်ကြကုန်လတ္တံ့။

၁။ ဘိက္ခုဘာဝံ အဠိယမာနော-၌ ဘိက္ခုဘာဝံ-သည် အဠိယမာနော-၏ ကံမဟုတ်ခြင်း "အဠိယမာနော-
တိတ္ထေ အန္ဓမိဝ အတ္ထာနုမာစရတိ အဠိယတီတိ အဠိယသဒ္ဒေ အနေ္ဓဝဂဝေါပမာနုဘူတကမ္မတ္ထာ ဥပမေယျ-
ဘူတေန အတ္ထနာဝ သကမ္မကတ္တာ၊ နဘိက္ခုဘာဝေနာတိ အာဟ ဘိက္ခုဘာဝဉ္စ ဘိက္ခုဘာဝေန"ဟု သာရတ္ထ-
စာပိုဒ် ၄၅-၌ ဖွင့်ဆိုသည်ကို ထောက်၍သိအပ်၏။

ထိုအတူ ဤ၌လည်း ဝေရွှပ် မနောကမ္မံ-သည် အဠိယိတမ္ပံ-၏ ကံမဟုတ်၊ ဥပမာနုဖြစ်သော ကံအတွင်းရှိပ်
သောကြောင့် ဥပမေယျဖြစ်သော အတ္တသာ ကံဖြစ်သင့်၏။ ထိုကြောင့် ဘိက္ခုဘာဝံ-ကိုကရိယာသမ္ဗန်ကဲ့သို့
ဝေရွှပ် မနောကမ္မံ-ကို ကရိယာအဖြစ်ဖြင့် အနုက်ယောဇနာလိုက်သည်။

ရုဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်လှ၏။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယေပိကေစိ၊ ကုန်သော။ပ။ပရိသော-ဧန္တိ၊ သုတ်သင်ကြကုန်၏။

ရုဟုလ၊ လာ။ တသ္မာတိဟ၊ ထိုကြောင့်။ "(အဟံ၊ ငါသည်။)ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၍။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ပ။ မနောကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဝေသာမိတိ၊ အံ့"ဟူ၍။ ဧवံဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရုဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏။ဤတို၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဤ၊ ဤသို့ဝါဒကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရုဟုလော၊ သည်။အတ္တမနော၊ မိမိ၏ (နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။ ဤတို၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊သော။အမ္ဗလဋ္ဌိကရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၂-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်

ဘဒ္ဒ။ (ဧवं မေ သုတံ-မှ သာဝတ္ထိယံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ)။အာယသ္မာပိ ခေါ ရာဟုလော၊ အရှင်ရာဟုလာသည်လည်း။ ပုဗ္ဗဏှာသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ပိဏ္ဍိတာ ပိဏ္ဍိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ပါပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ အပလောကေတ္မာ၊ ပြန်လှည့်ကြည့်၍။ "ရာဟုလ၊ လာ။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ သြဠာရိကံဝါ၊ ရုန်ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမံဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဟီနံဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ပဏီတံဝါ၊ မြတ် သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံဒူရေဝါ၊ဝေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံသန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော်။ ရူပံ၊ ရူပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။)သမ္မံ၊သော။တေရူပံ၊ထိုရူပ်ကို။(ဒဋ္ဌမ္ဘံ-စပ်)။'တေရူပံ၊ ဤရူပ်သည်။မမ၊ငါ၏ဥစ္စာသည်။ နဟောတိ၊သော၊ ဤရူပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအသ္မိ၊ မဖြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်' ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌမ္ဘန္တိ၊ ရှုအပ်၏'ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ရူပမေဝ နု ခေါ၊ ရူပ်ကိုသာလော။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ရူပမေဝ၊ နုခေါ၊ လော်။ ဤတို၊ ဤသို့လျှောက်၏။ရာဟုလ၊ လာ။ ရူပမ္ပိ၊ ကိုလည်း (ဒဋ္ဌမ္ဘံ၊ ရှုအပ်၏။)ရာဟုလ၊ လာ။ ဝေဒနာပိ၊ ကိုလည်း။ (ဒဋ္ဌမ္ဘာ၊ ၏။)ရာဟုလ၊ လာ။ သညာပိ၊ ကိုလည်း။(ဒဋ္ဌမ္ဘာ၊ ၏။) ရာဟုလ၊ လာ။ သင်္ခါရာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ (ဒဋ္ဌမ္ဘာ၊ ကုန်၏။) ရာဟုလ၊ လာ။ ဝိညာဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ (ဒဋ္ဌမ္ဘံ၊၏။)ဤတို၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။အထခေါ၊၌။အာယသ္မာရာဟုလော၊သည်။"အဠ၊ယနေ့။ဘဂဝ-တာ၊ သည်။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ ဩဝါဒေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်။ ဩဝဒိတော။ ဆုံးမအပ်သော။ ကော၊ အဘယ်မည်သော ပညာရှိသည်။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ။ ပဝိသိဿတိ နု၊ ဝင်လတ္တံ့နည်း"။ ဤတို၊ ဤသို့ ကြံ၍။ တတော၊ ထိုဩဝါဒပေးရာ အရပ်မှ။ ပဋိနိဝတ္တေတ္မာ၊ ပြန်လှည့်၍။အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊(ကျောင်းအနီး၌)တခုသောသစ်ပင်ရင်း၌။ ဝါ၊ အနီး၌။ ပဇ္ဇလ္လိကံ ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာသနံ၊ ခွေ၍။ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ သတိ ၊ သတိကို။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ဥปฏฐเปตွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ ဌိတော။ နိသိန္နံ၊ နေသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ပြီးသော်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ ရာဟုလ၊လာ။ အာနာပါနဿတိ ဘာဝနံ၊အာနာပါနဿတိဘာဝနာကို။ဘာဝေဟိ၊ပွါးမျာ်းလော့။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာနာပါနဿတိဘာဝနာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးမျာ်းအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်မျာ်းစွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်။ မဟပ္ဖလာ၊ အကျိုးမျာ်းသည်။ မဟာ-နိသံသာ၊ အာနိသင်မျာ်းသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဘဒ္ဒန္တေ။ အထခေါ၊ ဌ။ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိန္နောခေါ၊ နေပြီးသော။ အာယသ္မာရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘာဝိတာ၊သော်။ ကထံ၊လျှင်။ ဗဟုလီကတာ၊ သော်။ မဟပ္ဖလာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိနုခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ရာဟုလ၊ လာ။ ယံကိဉ္စိ၊ သည်။ အဋ္ဌေဟိ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်၏။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စဲ၍ ဖြစ်၏။ ကက္ခဠံ၊ ကြမ်းထမ်း၏။ ခရိဂတံ၊ ရှန့်ရင်း၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ယူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤရူပ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့ရင်း။ လောမာ၊ မွေးညှင်းတို့ရင်း။ နခါ၊ ခြေသည်း· လက်သည်းတို့ရင်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့ရင်း။ တစော၊ အရေထူ အရေပါးရင်း။ မံသံ၊ အသားရင်း။ နှာရု၊ အကြောရင်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးရင်း။အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီရင်း။ ဝက္ကံ၊ အညှိ့ရင်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံးရင်း။ ယကနံ၊ အသည်းရင်း။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးရင်း။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းရင်း။ ပပ္ဖာသံ၊ အဆုတ်ရင်း။ အန္တံ၊ အူမရင်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်ရင်း။ဥဒရိယံ၊အစာသစ်ရင်း။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းရင်းတည်း။ အဥ္ဇမ်ိ၊ ဤမှဘပါးလည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော။ယံဝါပန၊ အကြင်ရူပ်သည်လည်း။ အဋ္ဌေဟိ၊၏။ပ။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ရာဟုလ၊လာ။ အယံ၊ ဤရူပ် အပေါင်းကို။ အဋ္ဌေဟိကာ၊ အဋ္ဌတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ခေါပန၊စင်စစ်။ အဋ္ဌတ္တိ ကာ၊ သော။ယာစေ ပထဝီဓာတု၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်ရင်း။ ဗာဟိရာ၊သော။ ယာစပထဝီဓာတု၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) သော၊ ဤဓာတ် နှစ်ပါးသည်။ ပထဝီဓာတုရေဝ၊ သည်သာတည်း။ တံ-တေံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပထဝီဓာတ်ကို။ "တေံ၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်။ နမမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ သော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအသ္မိ၊ မဖြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။ ဧवံ၊ သို့။ တေံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ဒေသာ်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ဌ။ နိဗ္ဗိန္ဒာတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ဌ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေ၏။

ဘဒ္ဒန္တေ။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာပေါဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ သိယာ၊ အဒ္ဓါ၊သော။ အဋ္ဌတ္တိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ ၎င်း။ သိယာ၊ အဒ္ဓါသော။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်ရင်းတည်း။ ရာဟုလ၊ လာ။ အဋ္ဌတ္တိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင်ရူပ်သည်။ အဋ္ဌေဟိ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ အာပေါ၊ ယိုစီး တတ်၏။ အာပေါဂတံ၊ ယိုစည်းခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေရင်း။ သေမှံ၊ သလိပ်ရင်း။ ပုမ္မော၊ ပြည်ရင်း။ လောဟိတံ၊ သွေးရင်း။ သေဒေါ၊ ချွေးရင်း။မေဒေါ၊အဆီခဲရင်း။ အဿု၊ မျက်ရည်ရင်း။ ဝသာ၊ ဆီကြည်ရင်း။ ခေဠော၊ တံတွေးရင်း။

သိယ်ားဏီကာ၊ နှုပ်ရင်း။ လသီကာ၊ အစေးရင်း။ မုတ္တံ၊ ကျင်ယမ်ရင်းတည်း။ အညမ္မိ၊ သော။ပ။ ဝိရာဇေတိ၊ စေ၏။

၁၁၆။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေဇောဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင်ရှိပ်သည်။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ တေဇော၊ ပူလောင်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဧတေဇောဂတံ၊ ပူလောင်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ယေန စ၊ အကြင်တေဇောဓာတ်ဖြင့်လည်း။ သန္တပ္ပတိ၊ ပူလောင်၏။ ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ ဇီရီယတိ၊ ဆွေးမြေ့၏ ၂။ ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ ပရိဍယှတိ၊ လောင်မြိုက်၏။ ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ စားဘွယ် သောက်ဘွယ် ခဲဘွယ်လျက်ဘွယ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဏာမံ၊ ကျက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ (အကြင်းတူပြီ)။

၁၁၇။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဝါယောဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင်သည်။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ ဝါယော၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားတတ်၏။ ဝါယောဂတံ၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓင်္ဂမာ၊ အထက်သို့ဆန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ဦးတည်း။ အဓောဂမာ၊ အောက်သို့စုန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ဦးတည်း။ ကုစ္ဆိဿယာ၊ ဝမ်းဘက်တည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ဦးတည်း။ ကောဋ္ဌာသယာ၊ အအူ၌ တည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ဦးတည်း။ အင်္ဂမင်္ဂါနုသာရိနော၊ အင်္ဂါကြီးယမ်းသို့ လျှောက်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ဦးတည်း။ အဿာသော၊ ဝင်သက်ခင်း။ ပဿာသော၊ ထွက်သက်ခင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ (ကြင်းတူ)။

၁၁၈။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာကာသဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင်ရှိပ်သည်။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ အာကာသံ၊ ရေးခြစ်၍ မရသော သဘောရှိ၏။ အာကာသဂတံ၊ ရေးခြစ်၍ မရသော သဘောသို့ရောက်၏။ (တနည်း-ဂတအနက်မဲ့လည်းကြ၊ အာကာသော၀ အာကာသဂတံ၊ ဌေ့ဂတာဒိ၀ိယ။ အဌသာလိနီ)။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။

---

၁ ။ မတ္တလုဂ်-ပုဒ်သည် မုတ္တံ မတ္တလုဂ်ဆီ-ဟု ပဋိသမ္ဘိဒါနှင့် မိလိန္ဒပါဠိတို့၌သာ ပါရှိသည်။ ပဋိသံဃေါ၌လည်း ဤအစဉ်အတိုင်းပင် ဖွင့်ပြသည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် ခုဒ္ဒကပါဌတို့၌ကား ကရီသံ မတ္တလုဂ်-ဟု အစဉ်ထားရှိ ဖွင့်ကြသည်။ ဤသို့ ဖွင့်ရကြောင်းနှင့် အခြားမည်သည့်နိကာယ် မည်သည့်သုတ်တွင်မျှ မတ္တလုဂ်-ပုဒ်မပါရှိခြင်း၏ အကြောင်းကို အောက်ဖော်ပြပါ သာဓကတို့ဖြင့် သိလေ။

ဣမံ တန္တိ-အနာဂုဇ္ဇမ္မိ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ အာဂတံ မတ္တလုဂ်- ကရီသာ၀သာနေ တန္တိ-အာရောပေတွာ။ (ဝိဘင်-၆၊ ၂၁၄)။ အထ ဘဒန္တေ ဝုတ္တမ္ပိ မတ္တလုဂ်- ပထ၀ိမာတုအာကာရေဟိ သဒ္ဒိ- ကေတော ဘာ၀နတ္ထံ ဣဒ ပဏ္ဍိတွာ မတ္တလုဂ်ပဏ္ဍကံ အဒ္ဒမာသိ။ပ။ဘာ၀ေတမ္ပိ။ (ခုဒ္ဒကပါဌ ၃၁)။

မတ္တလုဂ်- ပန နု ဣဒ ပါဠိအာရုဠှံ။ (မ၊ဌ၊၂။ ၁၂၆)။ မတ္တလုဂ်-အဒ္ဓိမိဠှဣဟာ၀ေန ဂဟိတန္တိ ဣဒ ဝိသုံ နု ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတမ္ပိ။ (မူလဋီ၊၂။ ၄၂)။

ယင်း ၃၂-ကောဋ္ဌာသကို မည်သည့်သုတ်၌ မည်သို့သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဟောတော်မူကြောင်းကိုလည်း ဝိဘင်္ဂ။ ၂၁၆-၌ ရှုလေ။

၂။ ယေန စ ဇီရီယတိ ယေန အယံကာယော ဇီရတိ-ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိ ၁-စာပိုဒ် ၃၀၇။ မဗ္ဗ၊ ၂-စာပိုဒ် ၃၀၄-ထိမှဇင်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ ဇီရီယတိ-ဟူသော ကမ္မရှပ်ကို ဘာ၀တ္ထုပေါ် လွင်စေရန် ဆွေးမြေ့၏ဟု ကတ္တားနက်ပြန်ဆိုသည်။ ကံဟာ၀ါကျဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ယောဇနာသော် ယေန၊ အကြင်ဓာတ်သဟေတုသည်။ (အယံကာယော-ကို)။ ဇီရီယတိ၊ ဆွေးမြေ့စေအပ်၏ဟုသမ္ဗန်။ ယေနစ ပရိဍယှတိ-ဟူသော ကံဟာ၀ါကျကိုလည်း နည်းတူသိလေ။

ကဏ္ဍစ္ဆိဒ္ဒံ၊ နားပေါက်ရင်း။ နာသစ္ဆိဒ္ဒံ၊ နာခေါင်းပေါက်ရင်း။ မုခဒ္ဒါရံ၊ ခံတွင်းပေါက်ရင်းတည်း။ ယေနစ၊ အကြင် အပေါက်ဖြင့်လည်း။ အသိတပိတခါယိတသာယိတံ၊ ကို။ အဇ္ဈောဟရတိ၊ မျိုရ်။ ယတ္ထစ၊ အကြင်အရပ်ဌာလည်း။ အသိတပိတခါယိတသာယိတံ၊ သည်။ သန္ဓိဋ္ဌတိ၊ တည်ရ်။ ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပိတခါယိတသာယိတံ၊ သည်။ အဓောဘာဂံ၊ အောက်အဖို့သို့။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်ရ်။ အညမ္ပိ၊ သော။ပ။ အဃံ၊ ထိပါးရှိ မရသော သဘောလက္ခဏာရှိ၏[1]။ အဃဂတံ၊ မထိပါးအပ်သောသဘော သို့ရောက်ရ်။ ဝိဝရံ၊ဟင်းလင်းသဘောလက္ခဏာရှိ၏။ ဝိဝရဂတံ၊ ဟင်းလင်းသဘောသို့ ရောက်ရ်။ မံသလောဟိတေပိ၊ အသားအသွေးတို့ဖြင့်။ အသမ္ဘုဏ္ဍံ၊ မတွေ့ထိအပ်။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ (အကြင်းတူပြီ) ။

၁၁၉။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ မြေနှင့်တူစွာ။ဘာဝေဟိ၊ ပွါးများလော့။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်ရ်။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ စွာ။ ဘာဝယတော၊ ပွါးများသော။ တေ၊ သင်ရ်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သော။ မနာပါ မနာပါ၊နှစ်သက်ဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဖဿာ၊ အတွေ့ဟူသည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ သိမ်းကျုံးယူ၍။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။

ရာဟုလ၊ လာ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပထဝိယာ၊ ဌ်။ သုစိ ပိ၊ စင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ပစ်ချကြ ကုန်ရ်။ အသုစိ ပိ၊ မစင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်ရ်။ ဂူထဂတံပိ၊ မစင်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်ရ်။ မုတ္တဂတံပိ၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်ရ်။ ခေဠဂတံပိ၊တံတွေးကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်ရ်။ ပုဗ္ဗဂတံပိ၊ ပြည်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်ရ်။လောဟိတဂတံပိ၊ သွေးကိုလည်း။နိက္ခိပန္တိ၊ပစ်ချကြ ကုန်ရ်။တေန၊ ထိုသို့ပစ်ချခြင်းကြောင့်။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ နစအဓိုယတိဝါ။ မိမိကိုယ်ကိုနှိပ်စက်သကဲ့သို့မူလည်းမပြု။ နစ ဟ.ရုယတိဝါ။ ရှက်လည်းမရှက်။ နစဇိဂုစ္ဆတိဝါ၊ စက်ဆုပ်လည်း မစက်ဆုပ်။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤ အတူသာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ မြေနှင့်တူစွာ၊ ဘာဝေဟိ၊ လော့။ ရာဟုလ၊ လာ။ပ။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။

ရာဟုလ၊ လာ။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အာပေါသမံ၊ ရေနှင့်တူစွာ၊ ဘာဝေဟိ၊ လော့။ (ဤ အာပေါ ဓာတ် အရာ၌ အာပသို့၊ ရေ၌။ သုစိ ပိ၊ စင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်း။ ဓောဝန္တိ၊ ဖွပ်လျော်ဆေးကျောကြကုန်ရ်။ ဤမျှသာ ထူးသည်။ တေဇောဓာတ်၌လည်း တေဇော၊ မီးသည်။ သုစိ ပိ၊ ကိုလည်း၊ ဒဟတိ၊ လောင်ကျွမ်းရ်။ ဤမျှသာထူးရ်။ ဝါယောဓာတ်၌လည်း ဝါယော၊ သည်။ သုစိ ပိ၊ ကိုလည်း။ ဥပဝါယတိ၊ တိုက်လွှင့်ရ်။ ဤမျှသာထူးရ်) ။

ရာဟုလ၊လာ။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အာကာသသမံ၊ တူစွာ။ဘာဝေဟိ၊ လော့။ပ။ ရာဟုလ၊လာ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။အာကာသော၊သည်။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌။ နပတိဋ္ဌတော၊မတည်။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည်နိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။

၁၂၀။ ရာဟုလ၊ လာ။ မေတ္တံဘာဝနံ၊ မေတ္တာဘာဝနာ.ကို။ဘာဝေဟိ၊ လော့။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်လှရ်။ မေတ္တံဘာဝနံ၊ ကို။ ဘာဝယတော၊ ပွါးများသော။ တေ၊ သင်ရ်။ ယောပမ္ပါပါခေါ၊

---

[1] နဟညတိတိ အဃံ၊ အဃဠနိယန္တိ အတ္ထော။ အဠသာလိနီ။

အကြင်အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ ပယာဓိယိသတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။ (ကရုဏာဘာဝနာ၌ ယာ ဝိဟေသာ၊ အကြင်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ မုဒိတာ ဘာဝနာ၌။ ယာ အရတိ၊ တောကျောင်း တောင်ကျောင်းနှင့် ကောင်းမွတ်ရှိ၍ အကြင်မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဥပေက္ခာဘာဝနာ၌ ယောပဋိဃော၊ အကြင်နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ အသုဘဘာဝနာ၌ ယောရာဂေါ၊ အကြင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ အနိစ္စသညာဘာဝနာ၌ ယောအသ္မိမာနော၊ အကြင် ငါဟူသော မာန်သည်။ (၁၂၀)အပိုဒ်၌ ဤမျှသာ ထူးတော့သည်)။

၁၂၁။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာနာပါဏသတိ ဘာဝနံ၊ ကိုး။ ဘာဝေဟိ၊ လော့။ ပ။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဤမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော ဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်ရောက်၍သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတော ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်ရောက်၍သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတော ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်၍သော်၎င်း။ ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတော ဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဿသတိ၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေ၏။ သတော ဝ၊ သာလျှင်။ ပဿသတိ၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေ၏။

ဒီဃံ ဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ။ အဿသာမီတိ၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေ၏ဟု၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဒီဃံ ဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမီတိ၊ ဟု၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

ရဿံ ဝါ၊ တိုစွာမူလည်း။ ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ဝင်လေ အပေါင်းကို ထင်စွာပြုလျက်။ အဿသိဿामီတိ၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေအံ့ဟု၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်၏။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ထွက်လေအပေါင်းကို ထင်စွာပြုလျက်။ ပဿ-သိဿာမီတိ၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေအံ့ဟု၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရှုနှုန်ရင်း သော ကာယသင်္ခါရကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းအေးစေလျက်။ ပ။ သိက္ခတိ၊ ၏။

[ဤမှ ရှေ့၌ ထူးရာကိုသာ အနက် ယောဇနာအံ့]။

ပီတိပဋိသံဝေဒီ၊ ပီတိကို ထင်စွာပြုလျက်။ သုခပဋိသံဝေဒီ၊ သုခကို ထင်စွာပြုလျက်။ ။ စိတ္တသင်္ခါရပဋိသံဝေဒီ၊ စိတ်ကိုပြုပြင်တတ်သော ဝေဒနာ၊ ကွန္ဓာ သညာ ကွန္ဓာတို့ကို ထင်စွာပြုလျက်။ ။

စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဘိပ္ပမောဒယံ၊ ဝမ်းမြောက်စေလျက်။ ။စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒဟံ၊ ကောင်းစွာ ထားလျက်။ ။စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိမောစယံ၊ လွတ်စေလျက်။

အနိစ္စာနုပဿီ၊ အနိစ္စ၏ အဖန်ဖန်ရှုသလျက်။ ။ဝိရာဂါနုပဿီ၊ ရာဂကင်းခြင်းကို အဖန်ဖန် ရှုသလျက်။ ။နိရောဓာနုပဿီ၊ သင်္ခါရ ဘို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို အဖန်ဖန်ရှုသလျက်။ ။ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၊ ကိလေသာစွန့်ခြင်းကို အဖန်ဖန် ရှုသလျက်။

ရာဟုလ၊ လာ။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ ဝေါ ဤသို့။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးများအပ်သည်ရှိသော်။ ဝေါ၊ သို့။ ဗဟုလီကတာ၊ သော်။ မဟပ္ဖလာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ အာနာပါနဿတိယာ၊ ကို။ ဝေါ၊ သို့။ ဘာဝိတာယ၊ သော်။ ဝေါ၊ သို့။ ဗဟုလီကတာယ၊ သော်။ တေ၊ သင်၏။ စရိမကာ၊ အဆုံးဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိ အဿာသာ၊ အကြင်ဝင်လေတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေပိ၊ ထိုဝင်လေတို့သည်လည်း။ ဝိဒိတာ ဝ၊

သိမြင်ထင်ကုန်လျက်သာလျှင်။ နိဗ္ဗာန်ဟု၊ချုပ်ပျောက်ကုန်၏။ အဝိဒိတာ၊မသိမမြင် မထင်ကုန်ပဲလျက်။ နောနိဗ္ဗာန်ဟု၊ ချုပ်ပျောက်သည်မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သော (မိမိ)စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃-စူဠမာလုက္ကျသုတ်

၁၂၂။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။

အထခေါ၊ ခ္ဍ။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ဂပ်ရောက်သော။ပဋိသလ္လီနဿ၊တပါးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ အာယသ္မတောမာလုက္ကျပုတ္တဿ၊အရှင်မာလုက္ကျပုတ္တအား။ဝါ၏။ "လောကော၊ လောကသည်။ သဿတောတိပိ၊ မြဲ၏ဟူ၍ရှိ၏။ လောကော၊ သည်။ အသဿတောတိပိ၊ မမြဲဟူ၍ ရှိ၏။ လောကော၊ သည်။ အန္တဝါဘိပိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား ရှိ၏ဟူ၍ရှိ၏။ လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါတိပိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိဟူ၍ရှိ၏။ တံ ဇီဝံ၊ထိုအသက်သည်ပင်။ တံ သရီရန္တိပိ၊ ထိုကိုယ်ဟူ၍ရှိ၏ ၁။ ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ၊ ကိုယ်မှတပါး အခြားတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညန္တိပိ၊ အသက်မှ တပါး အခြားတည်းဟူ၍ရှိ၏။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ ပရံမရဏာ၊သေသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ဟောတိဘိပိ၊ ဖြစ်၏ ဟူ၍ရှိ၏။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရံမရဏာ၊ ခ္ဍ။ နဟောတိဘိပိ၊ မဖြစ်ဟူ၍ရှိ၏။ တထာဂတော၊သည်။ ပရံမရဏာ၊ ခ္ဍ။ ဟောတိစ နဟောတိစပိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏ ဖြစ်လည်း မဖြစ်ဟူ၍ရှိ၏။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရံမရဏာ၊ ခ္ဍ။ နေဝ ဟောတိ နနဟောတိစာပိ၊ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍ရှိ၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဗျာကတာနိ၊ မဖြေကြားမူ၍။ ဌပိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ ပယ်မြစ်အပ်ကုန်သော။ ယာနိမာနိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အကြင် အယူဘို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။) ဘဂဝါ၊ သည်။ တာနိ၊ ထိုအယူဘို့ကို။ မေ၊ငါ့အား။ နဗျာကရောတိ၊ဖြေကြားတော်မမူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယာနိ၊ အကြင်အယူဘို့ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ နဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြားတော်မမူ။ မေ၊ ငါ့အား။တံ၊ ထိုမဖြေကြားခြင်းသည်။ နရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်။ မေ၊ အား။ဘဂဝါ၊သည်။နက္ခမတိ၊ အလိုမရှိ။သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ပုစ္ဆိဿामိ၊မေးလျှောက်အံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိဝါ၊ ဟူ၍ရှိ၏။ပ။ နေဝ ဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ မဟုတ်ဟူ၍ရှိ၏။ သစေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုလတ်အံ့။ ဧवं(သတိ)၊သော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိဿामိ၊ ကျင့်အံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။မေ၊ ငါ့အား။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိဝါ၊ ဟူ၍ရှိ၏။ပ။ နေဝ ဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ မဟုတ်ဟူ၍ရှိ၏။ နောစေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ မဖြေဆိုလတ်အံ့။ ဧवं(သတိ)၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ သိက္ခံ၊ အကျင့်သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဟီနာယာဝတ္တိဿာ-

---

၁။ ဇီဝဉ္စ သရီရဉ္စ ဧကမေဝါတိ ဥပ္ပန္နဒိဋ္ဌိ။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်၊၃။ ၃၁၆။

မီတိ၊ လူထွက်အုံ့”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်စွာဖြစ်ပြီ။

၁၂၃။ အထဝေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ မာလုက္ကျပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

၁၂၄။ “ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်ဌ။ ရဟောဂတသ၊ သော။ ပဋိသल्लीနဿ၊ သော။ မယှံ၊ အား။ဝါ၏။“လောကော၊ သည်။ပ။ ဟီနာယာဝတ္တိတ္တာမိတိ၊ လတ်အုံ့”ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့။စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။သဿတော လောကောတိ၊ ဟူ၍။ သစေ ဇာနာတိ၊ အုံ့။(ဧဝံ သတိ၊ သော်။) သဿတောလောကောတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊သည်။ မေ၊ အား။ ဗျာကရောတု၊ ဖြေကြားစေချင်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ အသဿတောလောကောတိ၊ ဟူ၍။ သစေဇာနာတိ၊ အုံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အသဿတော လောကောတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဗျာကရောတု၊ ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ သဿတော လောကောတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ အသဿတော လောကောတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ နော စေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ မသိအုံ့၊ (ဧဝံသတိ၊ သော်။) နဇာနာမိ နပဿာမိတိ၊ ငါမသိမမြင်ဟူသော။ယဒိဒံ၊အကြောင်းစကားသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ အဇာနတော အပဿတော၊ မသိမမြင်သော မြတ်စွာဘုရား၏။ဧတေဒေဝ၊ ထို ငါမသိမမြင် ဟူသော စကားသည်ပင်လျှင်။ခေါနု၊ စင်စစ်။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်မတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဟောတိစ နစ ဟောတိတထာ-ဂတော ပရံမရဏာတိ ဝါ၊ ပရံမရဏာ”ဟူ၍ ဌင်း။ “နေဝ ဟောတိ နနဟောတိ တထာဂတော ပရံမရဏာ တိဝါ၊ပရံမရဏာ”ဟူ၍ဌင်း။ နော စေ ဇာနာတိ၊အကယ်၍ မသိအုံ့။(ဧဝံသတိ၊ သော်။ နဇာနာမိ နပဿာမိတိ၊ မိဟူသော။ ယဒိဒံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဇာနတော အပဿတော၊ ၏။ ဧတေဒေဝ၊ သည်သာ။ ဥဇုကံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (နပဿာမိတိ၏ဌ ဤတိအပိုတလုံးအကြေကြံ။ စာပိုဒ် ၁၂၃-၌ ဧတံ၊ ပြန်စပ်။)

၁၂၅။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊သင့်အား။“မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ မယိ၊ ငါဘုရား၏ အထံ၌။ ब्रह्मစရိယံ၊ ကို။ စရ၊ ကျင့်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊သင့်အား။သဿတောလောကောတိဝါ၊ဟူ၍ဌင်း။ပ။နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ ဗျာကရိဿာမိတိ၊ ဖြေအုံ့” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝစ (ကိ ံ နု)၊ဆိုဘူးသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ကို။ နောဟိ၊ မဆိုဘူးပါ။

တုံ ဝါ၊ပန၊ သင်သည်မူလည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ သဿတော လောကောတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ ဗျာကရိဿတိ၊ဖြေဆိုလတ္တံ့။ (ဧဝံသတိ၊သော်။) အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ဌ။ ब्रह्मစရိယံ၊ ကို။ စရိဿာမိတိ၊ အုံ့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝစ (ကိ ံ နု)၊ဆိုဘူးသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ကို။ နောဟိ၊ မဆိုဘူးပါ။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။“မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ မယိ၊ ငါဘုရား၏အထံ၌။ ब्रह्मစရိယံ၊ကို။ စရ၊ ကျင့်လော့။ အဟံ၊ သည်။ သဿတော လောကောတိဝါ၊ဟူ၍ဌင်း။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ တေ၊ သင့်အား။ဗျာကရိဿာမိတိ၊ အုံ့”ဟူ၍။ နေဝ ဥဒါမိ ကိရ၊ စင်စစ်မဆိုစဘူး။

တုံ့ပြီ၊ သင်သည်လည်း။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ ထုး။ ဘဂဝါ၊ သည်။မေ၊ အား။ သဿတော လောကောတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဗျာကရိဿာတိ၊အုံ့။ (ဝေဒံသတိ၊ သော်။)အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိဿာမိတိ၊ ကျင့်အုံ့"ဟု။ နဝဒေသိ ကိရ၊ ဧင်စစ်လျှောက်စဘူး။

မောဃပုရိသ၊ အချည်းနှီး ယောကျ်ား။ ဝေံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါ၊ ဖြစ်လျက်။ ကော သန္တော၊ တောင်းပန်အပ်သူ တောင်းပန်သူတွင် သင်သည် အာဘယ်မည်သော သူဖြစ်၍။ ကံ၊ အာဘယ်မည်သောငါ့ကို။ ပစ္စာစိက္ခသိ၊ တုံ့ပြန်လျှောက်ထား ပြောကြားတိသနည်း [1]။

၁၂ဖ။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ယောခေါ၊ အကြင်တစုံတယောက်သည်။"ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သဿတော လောကောတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ရင်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ နဗျာကရိဿတိ၊ မဖြေကြားလတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတိ၊၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ နစရိဿာမိတိ၊ မကျင့်အုံ့"ဟု၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တထာဂတော၊ သည်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ အဗျာကတမေव၊မဖြေကြား အပ်သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုသို့မဖြေကြားသော်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာလံကရေယျ၊ သေရာ၏။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂါဠှပလေပနေန၊ ထူထဲစွာ လိမ်းကျံခြင်းရှိသော။ သဝိသေန၊ မြားဆိပ်သူးသော။ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ဟပ်အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ရင်း။ ညာတိသာ-လောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ သလ္လကတ္တံ့ မြားကို ပယ်နုတ်နိုင်သော။ဝါ၊မြားကျွတ် မန္တာန် ရွတ်အံ့ဘတ်သော [2]။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးသမားသို့။ ဥပဋ္ဌပေယျုံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုမြားပစ်ခံရသောယောကျ်ားသည်။ "ယေန၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ခတ္တိယောဝါ၊ မင်းဟူ၍ရင်း။ ပြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုရောဟူ၍ရင်း။ ဝေဿောဝါ၊ ကုန်သည်ဟူ၍ရင်း။ သုဒ္ဒေါဝါ၊ သူဆင်းရဲဟူ၍ရင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံပုရိသံ၊ ထိုပင်သော ယောကျ်ားကို။ ယာဝ နုဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။ ဣမံ သလ္လံ၊ ဤမြားကို။ နတာဝအာဟရိဿာမိတိ၊ နုတ်ဦးမည် မဟုတ်" ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။(ဤမှ ရှေတွင်ကား ထူးရှုလိုသားယောင်နှာအုံ့)။ ဇေနှာမော ဣတိဝါ၊ ဤသို့ အမည်ရှိသူဟူ၍ရင်း။ ဝေ ဂေါတ္တော ဣတိဝါ၊ ဤသို့ အနွယ်ရှိသူဟူ၍ရင်း။

ဒီဃောဝါ၊မြင့်သူ ဟူ၍ရင်း။ ရဿောဝါ၊ နိမ့်သူဟူ၍ရင်း။ မဇ္ဈိမော ဝါ၊ အလယ်အလတ် ဖြစ်သူဟူ၍ရင်း။

၁။ "မာလုက္ကျပုတ္တ သင့်ကို ငါဘုရားအထံ၌ ပြဟ္မစရိယကျင့်လှည့်ဟုလည်း မခေါ်စဘူး။သင်ကလည်း ကျင့်ပါရစေဟု မတောင်းပန်ခဘူးပဲလျက် ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို ခြင်းပယ်စကား လျှောက်ထားတို့ပြန်တို့ လိုသေးသလဲ"ဟု ဆိုလိုသည်။

တို့ ပန နေဝ ယာစကော၊ နယာစိတကော ဝေ သန္တေ မောဃပုရိသ ကော သန္တော ကော သမာနော ကံ ပစ္စာစိက္ခသိတိ ဒဿောဘိ။ (ပါဘိကသုတ်အဖွင့်)။ ကော သမာနောတိ ယာစကယာစိတကေသု ကော နာမ ဟောန္တော။ကန္တိ ယာစကယာစိတကေသုဧဝ ကံနာမ ဟောန္တံ မံ ပစ္စာစိက္ခသိ။(ဂင်းဋီ)။ဤ ဌာနဒီ၌လည်း ဖွင့်သည်။

၂။ သလ္လံ ကန္တတိ သလ္လကခဏ္ဍာ၊ ကဘိခာတ် နုတ်ခြင်း ဖြတ်ခြင်း ဟော-ဟု ခေတ်ကျမ်းမျှား၌ဆုခံ။

. ကာဠောဝါ၊ မည်းနက်သူ ဟူ၍ရင်း။ သာမောဝါ၊ ရွှေသောသူဟူ၍ရင်း။ မဂ္ဂုရစ္ဆဝိဝါ၊ ကြမ်းပိုးကျောက်ကုန်းကဲ့သို့ အရေအဆင်း ရှိသူဟူ၍ရင်း။

အမုကသို့ ဂါမေဝါ၊ ဤမည်သော ရွာ၌(နေသူ)ဟူ၍ရင်း။အမုကသို့ နိဂမေဝါ၊ ဤမည်သော နိဂုံး၌ (နေသူ) ဟူ၍ရင်း။ အမုကသို့ နဂရေဝါ၊ ဤမည်သောမြို့၌ (နေသူ) ဟူ၍ရင်း။

ယဒိ ဝါ စာပေါ၊ လင်းလေးလေ လောဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါ ကောဓဏော၊ ဒူးလေးလေလော ဟူ၍ရင်း။ ယေန၊ အကြောင်လေးဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပစ်အပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံခဏံ၊ ထိုလေးကို။ယာဝ နဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။

ယာယ၊ အကြောင်ညို့ဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။အမှိ၊၏။ ယဒိ ဝါ အက္ခဿ၊ မှရိုးလျှော်၏ ညို့လေ လောဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါ သကဋဿ၊ ဝါးလျှော်၏ ညို့လေလောဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါနာဝဿ၊ အကြော၏ ညို့လေလောဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါ မဏ္ဍဝါယ၊ သင်ပန်းလျှော်၏ ညို့လေလောဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါ ခီရပဏ္ဍိနော၊ ဥမွန်းလျှော်၏ ညို့လေလောဟူ၍ရင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံဝိယံ၊ ထိုညို့ကို။ ယာဝ နဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ဝါ၊ ကို။ ယေန၊ အကြောင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ယဒိဝါဂစ္ဆံ၊ ခဲ့ချမှ ဖြစ်သော မြားလေလောဟူ၍ရင်း။ယဒိဝါ ရောပိမံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော ခဲ့ချမှ ဖြစ်သောမြားလေလော ဟူ၍ရင်း။ တံဂဏ္ဍံ၊ ထိုမြား ကို။

ယေန၊ အရွက်တပ်အပ်သော အကြောင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြောင် သတ္တဝါ၏။ ပတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါဝိတံ၊ အရွက်တပ်အပ်၏။ ယဒိဝါ ဂိဒ္ဓဿ၊ လင်းတ၏ (အရွက်) လေလောဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါ ကက်ဿ၊ ငှက်ကြီးတုံးစပ်၏ (အရွက်)လေလောဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါ ကုလလဿ၊ စွန်ရ၏။ ဝါ၊ သိန်း၏ (အရွက်) လေလောဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါ မောရဿ၊ ဥဒေါင်း၏ (အရွက်) လေလောဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါ သိထိလဟနုနော၊ နှံကောင်၏(အရွက်)လေလောဟူ၍ရင်း။

ယေန၊ အကြောင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြောင်သတ္တဝါ၏။နှာရှနှာ၊ဖြင့်။ ပရိကိဏ္ဏော၊ ရစ်အပ်၏။ ယဒိဝါ ဂဝဿ၊ နွားဏ(အကြော)လေလောဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါ မဟိံ သဿ၊ ကျွဲ၏(အကြော)လေလောဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါ ဘေရဝဿ၊ ခြသေ့နှက်၏ (အကြော)လေလော ဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါ သေမှာရဿ၊ မျောက်၏(အကြော)လေလောဟူ၍ရင်း။

ယေန၊ အကြောင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပစ်အပ်သည်။အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒိ ဝါ သလ္လံ၊ (ပကတိ) မြားလေ့လောဟူ၍ရင်း။ ယဒိဝါ ခုရပ္ပံ၊ သင်ဓနုန်းသွားကဲ့သို့ အသွားတပ်သော မြားလေလောဟူ၍ ရင်း။ ယဒိဝါ ဝေကဏ္ဏံ၊ နှားရွက်လျှင် အပိုင်းအခြားရှိသော မြားလေလော။ ဝါ၊ နှားတွင်းသို့ ဖောက်ထွင်းနိုင်သော မြားလေလောဟူ၍ရင်း။ (ဝေကဏ္ဏ-ဟုမ္ဗုဇဏကြီး ၂-လုံးနှင့် ရှိသင့်ရာ၏)။ ယဒိဝါ နာရာစံ၊စဉ်းသွားတပ်သော မြားလေလောဟူ၍ရင်း။ ယဒိ ဝါ ဝစ္ဆဒန္တံ၊ နွားငယ်၏ သွား ကဲ့သို့ အသွားရှိသော မြားလေလောဟူ၍ရင်း။ (ဆင်ငယ်၏ အစွယ်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော မြားလေလော ဟုလည်း ပေးကြ၏)။ ယဒိဝါ ကရဝီရပတ္တံ၊ ကုလား ဇလပ်ပန်းရွက် သဏ္ဌာန်ဖြင့် ပြုအပ်သော မြားလေလောဟူ၍ရင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံသလ္လံ၊ ထိုမြားကို။ ယာဝ နဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။ဤမ်သလ္လံ၊ ဤမြားကို။ နတာဝ အာဟရိဿာမိတိ၊ ထုတ်ဆောင်လိမ့်မည်မဟုတ် ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေန ပုရိသေန၊ထိုမြားပစ်ခံရသောယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုမြားကို။ အညာတမေ၀၊ မသိအပ်သည်သာလျှင်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ အ၀၊ ထိုသို့မသိသည်ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကာလံကရေယျ၊ သေရာ၏။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ ယော၊အကြင်သူသည်။"ဘဂ၀၊သည်။ပ။ နေ၀ဟောဘိ နုနဟောတိတိ၊ ဟူ၍ဥပုန်း။နုဗျာကရိဿတိ၊ လတ္တံ ။တာ၀၊ လောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂ၀တိ၊ ၌။ မြ ဟ္ဘစရိယံ၊ကို။ နုစရိဿာမိတိ၊အံ့" ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ၀ဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တ၀ဘဂ၀တေန၊ သည်။ တံ၊ ထိုအမေးပြဿနာကို။ အဗျာကတမေ၀၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ အ၀၊ သော်။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကာလံကရေယျ၊ သေရာ၏။

၁၂၇။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ မြဲ၏ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူမှားခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ မြ ဟ္ဘစရိယ၀ါသော၊ မဂ္ဂမြ ဟ္ဘစရိယကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ အာဘ၀ိဿ၊ဖြစ်ရာသလော။ဣတိ၊ ဤသို့မေးဘော်မူ၏။ဧ၀ံနော၊ဤသို့မဖြစ်ပါ။မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ပ။ ဧ၀ံပိနော၊ ဤသို့လည်းမဖြစ်ရာပါ။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ လောကော၊ သည်။ သဿ-တောတိ၊ မြဲ၏ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊သည်။ သတိ၀ါ၊ သော်၎င်း။ လောကော၊ သည်။ အသဿတောတိ၊ ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ သည်။ သတိ၀ါ၊ သော်၎င်း။ဇာတိ၊သည်ကား။အတ္တော၀၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဇရာ၊ သည်ကား။အတ္တိ၊ သာတည်း။မရဏံ၊ သည်ကား။ အတ္တိ၊ သာတည်း။ သောကပရိဒေ၀ ဒုက္ခ-ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်ကား။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘ၀၌ပင်လျှင်။ယေသံ၊ ယင်းသို့သော ဇာတိ ဇရာ စသည်ဘို့၏။ နိဿာတံ၊ ပျက်စီးခြင်း ကိုသာလျှင်။ ပညပေမိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ)။

၁၂၈။ မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တသ္မာတိဟ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။မေ၊ငါဘုရားသည်။အဗျာက-တဉ္စ၊ မဟောကြားအပ်သည်ကိုလည်း။ အဗျာကတဇာတာ၊ မဟောကြားသောအားဖြင့်။ ဓာရေထ၊ မှတ်ယူဆောင်ထားကုန်လော့။ မေ၊သည်။ ဗျာကတဉ္စ၊ ဟောကြားသည်ကိုလည်း။ ဗျာကတတောတာ၊ ဟောကြားသောအားဖြင့်။ဓာရေထ၊ ကုန်လော့။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားကို။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြား အပ်သနည်း။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ငါသည်။လောကော၊ သည်။သဿတောတိ၊ ဟူ၍။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်။ပ။ နေ၀ဟောဘိ နုနဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ အဗျာကတံ၊ အပ်။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ ငါသည်။ တေ၊ ဤသဿတော လောကော-စသည်ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်သနည်း။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဟိ၊ မှန်၏။ တေ၊ ဤသဿတော လောကော-စသည်သည်။ ၀ါ၊သဿ-တော လောကောစသည်ကို ဟောကြားခြင်းသည်။နအတ္ထသံဟိတံ၊အကျိုးနှင့်မစပ်ယှဉ်။ နအာဒိဗြဟ္မ-စရိယကံ၊ မြ ဟ္ဘစရိယ၏ ရှေးဦးအစ သီလမှုကိုပင် ရကြောင်းမဟုတ်။ ၀ါ၊ မဂ္ဂမြ ဟ္ဘစရိယ၏ အခြေခံ မျက်နှာပင် ရကြောင်းမဟုတ်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ (၀ဋ်ဆင်း) ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှု ကင်းခြင်းငှါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂချုပ်ခြင်းငှါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ'

ရာဂမီး ငြိမ်းခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ တရားထူးကို သိခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ စာ၊ ကို။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်။

မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘာယ်တရားကို။ ဗျာကတံ၊ ဟောကြားအပ်သနည်း။

မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမကသင်္ခါရသည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခသစ္စာ ဟူ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဗျာကတံ၊ ဟောကြားအပ်၏။ အယံ၊ ဤလောကသည်။ ဒုက္ခသမုဒယောတိ၊ ဆင်းရဲကြောင်းဟူ၏။ ဝါ၊ သံမုဒယသစ္စာဟူ၏။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓောတိ၊ ဆင်းရဲ ချုပ်ရာဟူ၏။ ဝါ၊ နိရောဓသစ္စာ ဟူ၏။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်္ဂါရှစ်ပါးသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါတိ၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ဟူ၏။ ဝါ၊ မဂ္ဂသစ္စာ ဟူ၏။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။

မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဧတံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ နည်း။

မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဟိ၊ မှန်လို၏။ တေ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောခြင်းသည်။ အတ္ထသံဟိတံ၊ ၏။ တေ၊ သည်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ တံ၊ တိုသစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တသ္မာတိဟ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အဗျာကတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဗျာကတတော၊ အားဖြင့်။ ဓာရေထ၊ မှတ်ယူကုန်လော့။ မေ၊ သည်။ ဗျာကတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဗျာကတတော၊ အားဖြင့်။ ဓာရေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မာလုက္ယပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အတ္ထမနော၊ ပီတိသောမနဿတ္ထိသည် ယူအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ [1]။ အဘိနန္ဒိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊သော။စူဠမာလုက္ယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၁။ အတ္ထမနော-ကို အဋ္ဌသာဝယိနီ အဗျင်ရှုမှ "အတ္ထနော မနော ယဿ" ဟုကြံကာ "မိမိ၏(နှစ်သက်ရှင်ရမ်းမြောက်သော)စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍" ဟု ရှေးဦး ပေးခဲ့ပြီ။ ဤ၌ "ပီတိသောမနဿတ္ထိသည် ယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍"ဟု ပေးသည်ကား "ပီတိသောမနဿောဟိ ဂဟိတ္တမနော"ဟု ဖွင့်သော မဂ္ဂ၊၁။ ၁၅၆-နှင့် သမ္ဗာသဝဏ္ဏီ ကာ,ဒု-ပဏ္ဏာသ်အလိုဖြစ်သည်။ ဤအတ္ထမနော-၌ အတ္ထ-ကား အာ+ဏ+တ-ဖြင့် ပြီးသည်။ မဂ္ဂ၊ ၃။ ၂၉၉-လာ အတ္ထ ဒဏ္ဍော-ပုဒ်ကဲ့သို့တည်း။ "အတ္ထော (ဂဟိတော)မနော ယဿ"ဟု လုပ်။ တဖန် ပ+ဒေ-ဖြင့် ပြီးသော ပတ္ထ-ပုဒ်ကဲ့သို့ အပ-ဓာတ်ဖြင့် ကြံ၍ "အတ္ထော (ပတ္ထဒ္ဓော)မနော ယဿ"ဟုလည်း လုပ်နိုင်သည်။ "ပီတိသောမနဿတ္ထိသည် ရောက်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍"ဟုပေး။

၄-မဟာဝမာလုကျသုတ်

၁၂၉။ (ဧ၀ံ မေ သုတ်-ပေးမြဲ)။

ကော်၊ ထပါးသော။ သမယ်၊ အခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။သာ၀တ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကာရာ၊ ၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်သော။ ဧတဒဝေါ၊ ၌။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ အောက်အဖို့ဟုဆိုအပ်သော ကာမဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်ငါးမျိုးတို့ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဓာရေထ နော ဓာရေထ နူတိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားမကြကုန်၏လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဝေ၀ဏ္ဏော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူအပ်သော်။အာယသ္မာ မာလုကျပုတ္တော၊အရှင်မာလုကျပုတ္တထေရ် သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ တယည့်တော်သည်။ ဓာရေမိ၊ ခေါတိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားမိသည်သာတည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ယထာကထံ ပန၊ ဘယ်သို့လျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဓာရေသိ၊ ဆောင်ယူ မှတ်သားမိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သော။ သြရမ္ဘာဂိယံ၊ သော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သံယောဇနံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်ကို။ အဟံ၊သည်။ဓာရေမိ၊ခေါ်၊သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆံသံယောဇနံ၊ ကို။ပ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသံ သံယောဇနံ၊ ကို။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒံ သံယောဇနံ၊ ကို။ပ။ ဗျာပါဒံ သံယောဇနံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဓာရေမိ၊ခေါ်၊ သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဧ၀ံ၊ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏ ၊

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ ဤသံယောဇဉ် ငါးမျိုးတို့ကို။ ကတ ဌာနေ၊ အဘယ်မည်သောသူအား။ ဧ၀ံဒေသိတာနိ၊ ဤသို့ ဟောကြားအပ်သည် တို့ကို။ တုံ၊ သင်သည်။ ဓာရေသိ၊ မှတ်သားမိသနည်း။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ဣမိနာ တရုဏူပမေန၊ ဤ(ဆိုလတ္တံ့သော)သူငယ်ဥပမာရှိသော။ ဥပါဒေမ္ဗေန၊ စွဲစဲခြင်းဖြင့်။ ဥပါဒမ္ပိယဿ ဌာနေ၊ စွဲစဲကြ ကုန်မည်မဟုတ်လော။ ဟိ၊ ချဉ်းအုံ့။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မဒ္ဒဿ၊ နှုန်သော။ ဥတ္တာနသယျကဿ၊ ပက်လက်မျှသာအိပ်တတ်သေးသော။ ဒဟရဿ ကုမာရဿ၊ သူငယ်အား။ သက္ကာယော တိပိ၊ သက္ကာယဟူ၍လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်အုံ့နည်း။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌာနုသယော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟူသော အနုသယသည်။ အနုသေတိဧ၀ (မယယ်ဇယ်သေးရကား) အကြောင်းအားလျော်စွာ ကိန်းဝပ်သည်သာတည်း။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ပ။ဒဟရသာ ကုမာရသာ၊ အား။ ဓမ္မာတိပိ၊ ဓမ္မတ္ထိဟ္ရ၍လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ အာသ၊ အား။ ဓမ္မေသု၊ တ္ထိ၌။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အုံ့နည်း။ပ။ သီလာတိပိ၊ သီလတ္ထိဟ္ရ၍လည်း။နဟောတိ၊ သေး။ အသ၊အား။ သီလေသု၊ တ္ထိ၌။ သီလဗ္ဗတပရာ-မာသော၊သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊အုံ့နည်း။ပ။ကာမာတိပိ၊ ကာမတ္ထိဟ္ရ၍လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ အသ၊ အား။ ကာမေသု၊ တ္ထိ၌။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အုံ့နည်း။ပ။ သတ္တာတိပိ၊သတ္တဝါတ္ထိဟ္ရ၍လည်း။နဟောတိ၊သေး။အသ၊အား။ သတ္တေသု၊တ္ထိ၌။ ဗျာပါဒေါ၊သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အုံ့နည်း။ အသ၊ အား။ ဗျာပါဒါနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ=ဝေ၊ သာတည်း။

မာလုက္ကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ပ။ ဥပါဒါန္ဟိဿန္တိနနု၊ စွပ်စွဲကြကုန်မည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဒုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊တို့ကို။ ယံဒေသေယျ၊ အကြင်ဟောတော်မူရာ၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ တေဿ၊ ထိုဟော့တော်မူခြင်း၏။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတဿ၊ ၏။ ကာလော၊ ပြီ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတော်ကို)။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရကုန်သော်။ ဓာရေဿန္တိတိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားနိုင်ပါကုန်အုံ့ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဧဝံ ဘဒန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်—

ဝ၃ဝ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင် မြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ မသိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သင်ကြား ဆုံးမပြီးသူမဟုတ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ ၌။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သော။ ဣသုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမဟူသော သုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊သည်။သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌိတေန၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ (ဋ)။ဝါ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်နိုင်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသော။ (ဌ)။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရေတေန၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် အစဉ်လိုက်အပ်သော။စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဥပ္ပန္နာယ၊ဖြစ်သော။သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာစ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏ လည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (သောတာပတ္တိမဂ်)ကို။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ယထာ-ဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ ထာမဂတာ၊ အားအစွမ်းသို့ ရောက်သော။ အပ္ပဋိဝိနီဘာ၊ မယယ်ဖျောက်အပ်သေးသော။ သာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။သြရမ္ဘာဂိယံ၊ သော။ သံယောဇနံ၊ မည်၏။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။

ဝ၃၁။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်မြင်လေ့ရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ ၌။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ၌။ သုဝိနီတော၊ ကျောင်းစွာ ဆုံးမ

အပ်ပြီးသော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင် မြင်လေ့ရှိသော။သပ္ပုရိသမ္မတ္တ၊ ၌။ ကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသမ္မေ၊ ၌။ သုဝိနီတော၊ သော။ သုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမဟူသော သုတရှိသော။အရိယသာဝကော၊ အရိယာ၏ တပည့်သားသည်လည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌိတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နဝိဟရတိ၊ မနေ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရေတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နဝိဟရတိ၊ မနေ။ ဥဗ္ဗိန္နာယ၊ သော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာစ၊ ၏လည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (သောတာပတ္တိမဂ်)ကို။ဝါ၊ နိမ္မာန်ကို။ယထာဘူတံ၊ စွာ။ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တဿ၊ ထိုအရိယာ သာဝကသည်။ သာနုသယာ၊ အနုသယနှင့်တကွသော။ သာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ။(အကြွင်းမခံယူပြီ)။

၁၃၂။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ယော မဂ္ဂေါ၊ အကြင်လမ်းစဉ်သည်။ ယာ ပဋိပဒါ၊ အကြင်ကျင့်စဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဝါ၊ သို့။ တံပဋိပဒံ၊ ကို။ ဝါ၊ သို့။ အနာဂမ္မ၊ မစဲမူ၍။ ဝါ၊ မသက်ရောက်မူ၍။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ဥ ဿတိဝါတိ၊ သိမူလည်း သိအံ့ဟူသော။ ဒက္ခတိဝါတိ၊ မြင်မူလည်းမြင်အံ့ဟူသော။ ပဇဟိဿတိဝါတိ၊ ပယ်မူလည်း ပယ်အံ့ဟူသော။ တေဌာနံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ သေယ္ယထာပိ၊ ဆိုအံ့။ မဟာတော၊ ကြီးသော။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝ-တော၊ အနှစ်ရှိသော။ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။တစံ၊ အခွံကို။အဇ္ဈော်တ္ထာ၊ မဖြတ်မူ၍။ဖေဂ္ဂုံ၊ အကာကို။ အဇ္ဈော်တ္ထာ၊ ၍။ သာရဇ္ဈောဒါ၊ အနှစ်ကို ဖြတ်ခြင်းသည်။ ဘဝေယျတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ပဇဟိဿတိဝါတိ၊ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ပဇဟိဿတိဝါတိ၊ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ သေယ္ယထာပိ၊ ဆိုအံ့။မဟာတော၊ ကြီးသော။ပ။ပဇဟိဿတိဝါတိ၊ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ သေယ္ယထာပိ၊ ဆိုအံ့။ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်နှက် ၏။သမတိတ္ထိကာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှ ရေတည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ကာကပေယ္ယာ၊ ကျီးသောက်နိုင်၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုတ္ထရလာ၊ အားနည်းသော။ပုရိသော၊သည်။ "အယံ၊ ငါသည်။ ဣမိဿာ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်၌။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ဗာဟာယ၊ လက်ရုံးဖြင့်။ သောတံ၊ ရေအယဉ်ကို။ ဆေတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ သောတ္ထိနာ၊ချမ်းသာစွာ။ပါရံ၊ ဟိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ ဂစ္ဆိဿာမိတိ၊ ကူးသွားအံ့"ဟူ၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောဂျီသည်။ ဂင်္ဂါယနဒိယာ၊ ၌။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ ဗာဟာယ၊ ဖြင့်။ သောတံ၊ ကို။ ဆေတ္တာ၊ ၍။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ ပါရံ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။နသက္ကုဏေယ္ယ၊ မတွေ့မ်ားနိုင်ပေရာ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယေသံ ကေသံစိ၊ အကြင်အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ဝါ၊ တို့အား။ သက္ကာယနိရောဓာယ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ ဒေသိယမာနေ၊

ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ နပဂ္ဂန္ဓတိ၊ မသက်ဝင်။ နပ္ပသီဒတိ၊ မကြည်လင်။ နသန္တိट्ठတိ၊ မတည်။ နဝိမုစ္စတိ၊ နှလုံးမသွင်း[1]။

ဒုဗ္ဗလကော၊ ခွန်အားနည်းသော။ သောပုရိသော သေယျထာပိ၊ ထိုယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ ဝေဟ၊ ထိုသဒ္ဒါစသော အားနည်းပါးသူတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။သေယျထာပိ၊ဆိုအံ့။ဂင်္ဂါနဒီ၊သည်။ပ။ကာကပေယျာ၊ကျီးသောက်လောက်၏။ အထ၊ ဌ။ ဗလဝါ၊ အားကောင်းသော။ ပုရိသော သည်။ပ။ ဒေဝဝဿေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုအားကောင်းသော ယောကျ်ားသည်။ပ။ ပါရံ၊ ကမ်းတဖက်သို့။ ဂန္တုံ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။ သက္ကုဏေယျ၊ စွမ်းနိုင်ရာ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ယေသံကေသံစိ၊ တို့၏။ဝါ၊ တို့အား။ သက္ကာယနိရောဓာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မေ၊ ကို။ ဒေဿိယမာနေ၊ အပ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပဂ္ဂန္ဓတိ၊ သက်ဝင်၏။ ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ သန္တိट्ठတိ၊ တည်၏။ ဝိမုစ္စတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဗလဝါ၊ သော။ သောပုရိသော သေယျထာပိ၊ ထိုယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ ဝေဟ၊ ထိုသဒ္ဒါစသော အားကြီးမားသောသူတို့ကို[2]။ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ဘဒ္ဒဝ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ညြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဥပဓိဝိဝေကာ၊ဥပဓိတို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လာနံ၊ ကိုယ်၏ပျင်းရိခြင်းတို့၏။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ သော။ သဝိစာရံ၊ သော။ ဝိဝေကဇံ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်သမာပတ်အတွင်း၌။ ယဒေव ရူပဂတံ၊ အကြင်ရူပ်တရားသည်။ ယဒေဝ ဝေဒနာဂတံ၊ အကြင်ဝေဒနာတရားသည်။ ယဒေဝ သညာဂတံ၊ အကြင်သညာတရားသည်။ ယဒေဝ သင်္ခါရဂတံ၊ အကြင်သင်္ခါရတရားသည်။ ယဒေဝ ဝိညာဏဂတံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်တရားသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တေ ဓမ္မေ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး တရားတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသော အားဖြင့်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ ရောဂတော၊ အနာနှင့်တူသော ရောဂါအားဖြင့်။ဂဏ္ဍတော၊အိုင်းအမာအနာစိမ်းနှင့်တူသောအားဖြင့်။ သလ္လတော၊ညောင်နှင့်တူသောအားဖြင့်။ အဃတော၊ ဆင်းရဲသော အားဖြင့်။ အာဗာဓတော၊ ထိုးကျင့် နှိပ်စက်တတ်သော အဖျားစသောရောဂါနှင့်တူသောအားဖြင့်။ ပရတော၊ ကိုယ်မပိုင် စိုးမရ ပြင်ပဖြစ်သောအားဖြင့်။

၁။ နဝကအဂ်ိတ္ထရအဋ္ဌကထာ တပုဿသုတ်အဖွင့် ၂၇၂-၌ ပစ္စနီကဓမ္မေဟိ ၀ ဝိမုစ္စတိ-ဟု ဖွင့်ပြသည်။ ပဉ္စကအဂ်ိတ္ထရအဋ္ဌကထာ နိဿာရဏီယသုတ်အဖွင့် ၇၄-၌ကား နဝိမုစ္စတိတိ နု အဓိမုစ္စတိ-ဟု ဖွင့်ပြ၏။ ဓာတ်ကျမ်းမျှားဌီကာ ဒီဝါဒီဂ်ိတ်းဖြင့် မုစ္စတိ၊ မှ လွတ်ခြင်း-ရွှေ့ခါဒီဂ်ိတ်းဖြင့် မုဉ္စတိ၊ကို လွတ်ခြင်း-စသည်ကိုသာ ပြဆိုထားသည်။

၂။ အဘာဝိတာသဒ္ဒါတိ ဗလဝါယ ရုဇ္ဇလံနှာမကာယာ ပဋိက္ခေပေ။ (ဋီ)

ပလောကတော၊ ပျက်စီးတတ်သောအားဖြင့်။သုညတော၊ ကင်းဆိတ်သော်အားဖြင့်။အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်သောအားဖြင့် ။ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ထိုခန္ဓာ၎င်းပါး တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ ပဋိဝါပေတိ၊ ပယ်ခွါ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ဝိပဿနာစိတ်ကို။ ပဋိဝါပေတွာ၊ ပယ်ခွါစေ၍။ အမတာယ ဓာတုယာ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ "ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊သင်္ခါရအားလုံး၏ ငြိမ်းအေးရာဖြစ်၏။ သဗ္ဗူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အားလုံးသော ဥပဓိတို့ကို စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်၏။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ ကုန်ခန်းရာဖြစ်၏။ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂကင်းရာဖြစ်၏။ နိရောဓော၊ ဇာဂခေ့ုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်းအေး၏။ တေ၊ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ပဏီတန္တိ၊မွန်မြတ်၏"ဟူ၍။ဥပသံဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာ၌။ ဌိတော၊တည်လျက်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊သို့။နောစေ ပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍ မရောက်သည်ဖြစ်အုံ့။ အေနေဝ ဓမ္မရာဂေန၊ ထိုသမထဝိပဿနာတရား၌ တပ်မက်သော ဆန္ဒရာဂဖြင့်။ တာယ ဓမ္မနန္ဒိယာ၊ ထိုသမထဝိပဿနာတရား၌ နှစ်သက်သော စိတ်ဖြင့်။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကော၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံလောကမှ။ အနာဂင်္တွာမော၊ အောက်သို့ တဖန် မပြန်လည်ခြင်း သဘောရှိ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ငါ။ အယမ္မိ မဂ္ဂေါ၊ ဤသည်လည်း လမ်းစဉ်တည်း။ အယမ္မိပဋိပဒါ၊ ဤသည်လည်း ကျင့်စဉ်တည်း။

အာနန္ဒ၊နှာ။ ပုန စပရံ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရေနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့် ။ပ ။ဒုတိယံ စျာနံ၊ကို ။ပ ။စတုတ္ထံ စျာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏ ။ပ ၊အယမ္မိပဋိပဒါ၊ တည်း။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ဝါ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့် ။ပ ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏ ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ် အတွင်း၌။ ယဒေव ဝေဒနာဂတံ၊ သည် ။ပ ။ အယမ္မိ ပဋိပဒါ၊ တည်း။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ ။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏ ။ သော ။ သည် ။တတ္ထ ၊ထိုအာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်အတွင်း၌ ။ယဒေဝ ဝေဒနာဂတံ၊ သည် ။ပ ။ အယမ္မိ ပဋိပဒါ၊ ဟူသော ။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၁၂၉-အပိုဒ်ရှိ တေဒဝေါစ-ပြန်စပ်)။

၁။ အနိစ္စတော, ပလောကတော-နှစ်ဘုန်းဖြင့် အနိစ္စလက္ခဏာကိုပြသည်။ ဟရတော, သုညတော, အနတ္တတော-သုံးပုံးဖြင့် အနတ္တလက္ခဏာကိုပြသည်။ဒုက္ခတော-စသော ၆-ပုံးဖြင့် ဒုက္ခလက္ခဏာကိုပြသည်။ "သုညတော အနတ္တတောတိ ဒ္ဒီဟိ အနတ္တမနသိကာရော" ဟု ဖွင့်ပြသော သံ-ဋီ၊ ၂။ဒုဝေ-လာ စကားသည် ဤအဋ္ဌကထာနှင့်တောဝဝ-အဏုယ်ပြသော ပဋိသံ ပါဠိ၊ ဋီကာနှင့် မည်။ ထို့ကြောင့် ဂင်းအဖွင့် (သံ-ဋီ၊ ၂။ ၂၇၉)၌ "သုညတော အနတ္တတောတိ ဧတ္ထ ဟရတောတိ ပဒဿ ဆက်လာ ကာတဗ္ဗော၊ တသ္မာ ဒ္ဒီဟိ အနတ္တမနသိကာရေ ဆောတ္ဗ္ဗံ" ဟုပြည့်စုံအောင် ဖွင့်ဆိုသည်။ ..

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။သော မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းစဉ်သည်။ သော ပဋိပဒါ၊ ဤကျင့်စဉ်သည်။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငါ။ စေ (ဟောတိ)၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဂိဟိ ဗြဟ္မစာရီ ဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ ဘိက္ခုတော်၌။ ကေစိ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ စေတောဝိမုတ္တိနော၊ စေတောဝိမုတ္တိမည်ကုန်သနည်း။ ကေစိ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပညာဝိမုတ္တိနော၊ ပညာဝိမုတ္တိမည်ကုန်သနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဘေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါးပြားရာ၌။ ဣသောဟံ၊ ထိုငါဘုရားသည်။ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတော်၊ ဣန္ဒြေထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ မဟာမာလုက္ယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ဘဒ္ဒါလိသုတ်

ဧဝံ၊ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ပစ္စဿောသုံ-ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။အယံ၊ငါဘုရား သည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ ကောသနဘောဇနံ၊တချိန်တည်းသော နံနက်ကာလ၌ ဘောဇဉ်အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်းကို"။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ (ကောသနိကဓုတင်နှင့်မတူ)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊သည်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်သည်ရှိသော်။ အပ္ပါဗာဓတ္တာ၊ အနာကင်းသည်အဖြစ်ကိုလည်း။ အပ္ပါတင်္ကတ္တာ၊ ဆင်းရဲကင်းသည် အဖြစ်ကိုလည်း။ လဟုဋ္ဌာနတ္တာ၊ လျင်စွာထကြွနိုင်သည်ကိုလည်း။ ဗလတ္တာ၊ ခွန်အားရှိသည်ကိုလည်း။ ဖာသုဝိဟာရတ္တာ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကိုလည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သဠာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒေ၊ လာကြကုန်။ တုမှေပိ၊ သင်ကိုသည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇဿု၊ သုံးဆောင်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ အပ္ပါဗာဓတ္တာ၊ ကိုလည်း။ အပ္ပါတင်္ကတ္တာ၊ ကိုလည်း။ လဟုဋ္ဌာနတ္တာ၊ ကိုလည်း။ ဗလတ္တာ၊ကိုလည်း။ ဖာသုဝိဟာရတ္တာ၊ ကိုလည်း။ သဠာနိဿထာတိ၊ သိကြကုန်လတ္တံ့" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဟုး။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိဘုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငါ။ နဥဿဟာမိ ခေါ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ဟုး။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇတော၊ သော။ မေ၊ တပည့်တော်

၁။ အသိယတိတိ အသနံ၊ အာဟာရဘောဇဉ်ကောက်။ ဘုဉ္ဇနံ ဘောဇနံ၊ စားခြင်း ကိရိယာကောက်။ အသနဿ ဘောဇနံ အသနဘောဇနံ။ အာဟာရပရိဘောဂေါ။ ဌ။ ကေသို့ ကာလေ အသနဘောဇနံ-ဟုလို့။

ကောသနိက် ဓုတင်အရှင်ကား ကေ+အာသန-မှ ကောသန ဖြစ်သည်။ကောသနေ ဘောဇနံ ကောသနံ။ (ဝိသုဒ္ဓိ။၁။၅၈)။ ကော်သနေတိ ဟုရိယာပထဿရေန အနုဿရိတာယ ကောယယော နိဿဇ္ဇာယ။ (ဎီး-ဌ။ဂ၉) ဤ၌ ကေ+အာသန-မှ ကောသန-ဖြစ်သည်၊ ရွှေ့ ထင်ရှားလတ္တံ့။..

ကောသနဘောဇနဿ ကေ ပုရေဘတ္တဘောဇနံ၊ သူရိယုဂ္ဂမနတော ဟိ ယာဝ မဇ္ဈန္ဓိကာ သတ္တက္ခတ္တုံ ဘုတ္တ-ဘောဇနမ္ပိ ဟုစ ကောသနဘောဇနဿေव အဓိပ္ပေတံ။ (မဟာ။ ၂၂၃။ ကကၡပမ)။

သတ္တက္ခတ္တုံ ဘုတ္တဘောဇနမ္ပိ ဟုမသို့ သုတ္တေ ကောသနဘောဇနဿေव အဓိပ္ပေတံ၊ နကောသနိကတာယ ဧကာယ ဧव နိဿဇ္ဇာယ ဘောဇနံ။ (ဎီး-ဌ)။

၏။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သို့လောသို့လောယုံမှားခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရာပါ၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်။ အဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဧကဒေသံ၊ တစ်စိတ်တဖို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္မာ၊ ၍။ ကေဒေသံ၊ ကို။ နိဟရိတ္မာပိ၊ ထုတ်ဆောင်၍လည်း။ ဘုဉ္ဇေယ္ယာသိ၊ သုံးဆောင်နိုင်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဝေမိဒါ၊ ဤသို့လည်း။ တုံ၊သင်သည်။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သော်။ ကောသနော၊ တချိန်တည်းသော နံနက်ကာလ၌ သုံးဆောင်ခြင်း ရှိသည်သာဖြစ်၍။ ယာဝေဿသိ၊ မျှတလတ္တံ့ လော"။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေမိ၊ ဤသို့လည်း။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၎။ အဟံ၊ သည်။ နဥဿဟामိ၊ မစုမ်းနိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဟိ၊မှန်ပါ၏။ ဝေမိ၊ လည်း။ ဘုဉ္ဇတော၊ သော။ မေ၊ ၏။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပိယမာနေ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသံ့ယေ၊ရဟန်းအပေါင်းသည်။သိက္ခံ၊ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို။ သမာဒိယမာနေ၊ ဆောက်တည်နေပါလျက်။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊သည်။အနုဿာဟံ၊မစုန်းနိုင်ခြင်းကို။ ပဝေဒေတိ၊ ကြားသိစေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သတ္ထုသာ-သနေ၊ ၌။သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌။ အပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့မရှိသူသည်။ ဘဂဝ-တော၊ အား။ သမ္မုခီဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကို။ နဒဒေယျယတာ၊ မပေးသကဲ့သို့။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ သမ္ဘံ တံ ဟေမာသိ၊ ထိုဝါတုင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဘဂဝတော၊ အား။ သမ္မုခီဘာဝံ၊ ကို။ နဒ အဒါသိ၊ မပေး။ (နသမ္မုခီဘာဝံ အဒါသိ၊အတ္ထေမခံ။)

၁၃၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ဘဟုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "နိဋ္ဌိတစီဝရော၊ပြီးလုပ်ပြီးဆုံးပြီးသော သင်္ကန်းရှိသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။တေမာသဇ္ဇယေန၊ ဝါတုင်းသုံးလလုန်သောအခါ၌။ စာရိကံ၊ဌာ။ ပက္ကမိဿတိတိ၊ ဖဲကြွတော်မူလတ္တံ့" ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စီဝရကမ္မံ၊ သင်္ကန်းခူပ်ဆိုးခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ပ။နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံခေါ၊ သော။အာယသ္မန္တံ ဘဒ္ဒါလိံ၊ ကို။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။"အာဝုသော ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ဘဂဝတော၊ ၏။ဣဒံ စီဝရကမ္မံ၊ကို။ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ နိဋ္ဌိတစီဝရော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမာသဇ္ဇယေန၊ ၌။စာရိကံ၊ ၎။ ပက္ကမိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အာဝုသော ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဃ၊ တိုက်ဘွန်းပါ၏။ တေ ဒေါသကံ၊ ထိုချွတ်ယွင်းချက်ကို။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ တေ၊ သင့်အား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဒုက္ခရတရုံ၊ အလွန်ခက်ခဲခြင်းသည်။ မာအဟောသိတိ၊ မဖြစ်စေလင့်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝမာဝုသောတိ၊ ဝါ့ရှင် ကောင်းပါပြီဟု၍။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ အာယသ္မာဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယောအဟံ၊ အကြင် တပည့်တော်သည်။ဘဂဝတာ၊သည်။ သိက္ခာပဒေ၊ကို။ပညာပိယမာနေ၊ သော်။ဘိက္ခုသံ့ယေ၊သည်။ သိက္ခံ၊ ကို။ သမာဒိယမာနေ၊ လျက်။ အနုဿာဟံ၊ ကို။ ပဝေဒေသိ၊ လျှောက်ကြားခဲ့မိပြီ။ ယထာဗာလံ၊ မိုက်သောအလျောက်။ ယထာမူဠှံ၊ တွေဝေသောအလျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ မသိမ်မွာသောအလျောက်။ အစ္ဆယော၊ အပြစ်သည်။မ၊တပည့်တော်ကို။ အစ္ဆဂမာ၊ လွန်၍ဖြစ်ပါပြီ။ ဝါ၊ လွှမ်းမိုးပါပြီ။ ဘန္တေ၊ရှင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယတိ၊ နောက်ကာလ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ တဿ မေ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ အစ္ဆယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္ဆယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ သည်းခံတော်မူပါလော့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယံတံ့၊ အကြောင်သင်သည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။ ပဝေဒေသိ၊ ပြီ။ တဋ္ဌ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ယထာဗာလံ၊ မိုက်သောအလျောက်။ ယထာမုဠှံ၊ လျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ လျောက်။ အစ္ဆယော၊ အပြစ်သည်။ တံ့၊ သင့်ကို။ အစ္ဆဂမာ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ တေ၊ သင်သည်။ သမယောပိခေါ၊ ထိုးထွင်းရှု သိထိုက်သောအကြောင်းကိုလည်း။ (ဌ)။ သိက္ခာပုဒ် ဖြည့်ကျင့်ခြင်း အကြောင်းကိုလည်း။ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်းရှုမသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိခေါ၊ နေသည်သာတည်း။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ "ဘဒ္ဒါလိ နာမ၊ ဘဒ္ဒါလိမည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သတ္ထုသာသနေ၊ငါဘုရား၏ ဆုံးမရာ သာသနာတော်၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ အပရိပူရကာရီတိ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသူ မဟုတ်ဟု ရှု၍။ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေ၊ သင်သည်။ အယမ္ပိ သမယော၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သမ္ဘဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝဿံ၊ စံသို့။ ဥပဂတာ၊ကပ်ရောက်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ပ။ ဘိက္ခုနိယော၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ပ။ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်။ ပ။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမတို့သည်။ ပ။ နာနာတိတ္ထိယာ၊ အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုံစားတို့သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းပုံစားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ "ဘဒ္ဒါလိနာမ၊ ဘဒ္ဒါလိမည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သမဏာ ဝေါတမာ၊ ရဟန်းဝေါတမ၏။ သာဝကော၊ တပည့်တည်း။ ထေရညတရော၊ မထေရ်တို့တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။ သာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခာယ၊ ၌။ အပရိပူရကာရီတိ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကိုပြုလေ့မရှိသူတည်း" ဟူ၍။ ဇာနိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေ၊သည်။ အယမ္ပိ ခေါ သမယော၊ ကိုလည်း။ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ။)

ဘုဇ။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ တံ့ထိုဆိုသတ္တံ့သော စကားကို။ ကိ မည္ဟိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ (အရှုပစျာန်, အရိယာမဂ်ဟူသော) ၂-ပါး သောအာဘိုအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှလွတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ (ဓမ္မာနုသာရီ, သဒ္ဓါနုသာရီ ဟူသော မဂ္ဂသမင်ကိုရှုလ်တည်း) ။အသေ(ရှိသည်)ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ထိုရဟန်းကို။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေ၊ လာလော့။ ဧ့ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပဂေ၊ ညွှန်ကြား။ သက်မော၊ ပြောင်းရွှေ့သည် (တံ့တားခင်းခြင်းသည်) ။ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယ္ယံ၊ ဆိုပြောအံ့။ အပိနုခေါ၊ စင်စစ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သက်မေယျဝါ၊ ပြောင်းရွှေ့မူလည်း ပြောင်းရွှေ့ရာသလော။ အညေန၊ တပါးသောအရပ်သို့။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ သန္ဓာမေယျဝါ၊ ညွှတ်မူလည်း ညွှတ်စေရာသလော။ နော၊ တိ၊ ပြောင်းလည်းမပြောင်းရွှေ့ ညွှတ်လည်းမညွှတ်ဟူ၍။ ဝဒေယျဝါ၊ ဆိုမူလည်း ဆိုရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရှင်း။ ဝေ၊ သည်။ နော၊ ဟိ၊ မသင့်ပါ။

၁။ သမယသဒ္ဒါအတွက်ဒုဒ္ဓါရ ပြု။မဗ္ဗ-ဘမ္ဘလပရိယာယသုတ်။ သမယောပိခေါ၊ သိက္ခာပဒပူရဏသာ ဟောတုပိ။ ရင်းခံကား၊ ၃၅။ အပရိပူရကာရီတာယ ဘိက္ခုအာဒီနံ ဇာနနံ, တမ္ပိ ကာရဏံ ကတ္တာ၊ သိက္ခာပုဒ်ဖြည့်ကျင့်ခြင်း မရှိသည်၏အကြောင်း ရဟန်းစသည်တို့၏ သိခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကိုလည်း။ (ဣတိသုတ်ရှိကာ)

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမည္သည်၊ အာသိမ္ပတ်ထင်သနည်း။ ဗျာမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပညာဝိမုတ္တော၊ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမှ လွတ်သော။ ကာယသက္ခိ၊ စျာန်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ကိုယ်တွေ့မျက်မှောက်ပြုပြီးသော။ ဒိဋ္ဌိပတ္တော၊ တွေ့မြင်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော။ ဓမ္မာနုသာရီ၊ ပညာတရားကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့လေ့ရှိသော။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ-ပ-ဝိကပ်နှင့်အညီ ပေးသည်)။ သဒ္ဓါနုသာရီ၊ သဒ္ဓါတရားကို အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့လေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဿ၊(ရှိသည်)ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ပ။ဟောဟိတိ၊ လော့" ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုဩာဝါဒ်။ အပိနုခေါ၊ စင်စစ်။ပ။ဝဒေယျဝါ၊ဆိုမူလည်းဆိုရာ သလော။ ဗျတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ပ။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တံ၊ သည်။ တသ္မိ ံသမယေ၊ ၌။ ရိတ္တော တုစ္ဆော နနု၊ အချည်းနှီးလော။ အပရဒ္ဓေါနနု၊ ချွတ်ယွင်းသလော။ ဗျတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊ ဤမေးတော်မူတိုင်း အမှန်ပါဘုရား။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ အစ္စယော၊ သည်။ တံ၊ ကို။ အစ္စဂမာ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။တံ၊ သင်သည်။အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ဒိသ္မာ၊သိမြင်၍။ယထာဓမ္မံ၊ အပြစ်သဘောအလျောက်။ ပဋိကရောသိ၊ ပြုပြင်၏။ ဝါ၊ တောင်းပန်၏။ တေ၊ သင်၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ ဝါ၊ ချွတ်ယွင်းချက်ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ ခံယူကုန်၏။ ဝါ၊ သည်းခံကုန်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္စယံ၊ ကို။အစ္စယတော၊ အားဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ယထာဓမ္မံ၊ လျောက်။ ပဋိကရောတိ၊ ၏။ အာယတိ ံ၊ ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ဤသို့ ပြုခြင်း ရောက်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာသာသနာ၌။ ဝုဒ္ဓိဟိ၊ ကြီးပွါးခြင်း မည်၏။

၁၃၇။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဗျမ၊ ၌။ကဿ၊ အ၌ပြုသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ အပရိပူရကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တဿ၊ထိုရဟန်း၏(စိတ်၌)။"အဟံ၊ငါသည်။ ဝိဝိတ္တော်၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဟူသော။ အရညံ၊တောသို့ဝင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ဝင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့ဝင်း။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်သို့ဝင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊တောင်လိုဏ်ဂူသို့ဝင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းသို့ဝင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်သို့ဝင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်သို့ဝင်း။ပလာလပုဉ္ဇံ၊ကောက်ရိုးပုံသို့ဝင်း။ဘဇေယျ၊ချဉ်းကပ်ရမ္မကား။ယံနူန၊ ကောင်းလေစ့။(အရည်-စသည်ကိုသေနာသန၏ဝိသေသနအဖြစ်သော်လည်းပေး)။အဟံ၊ငါသည်။မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသလကမ္မပထတရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာဖြစ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်အထူးကို။ အလေဝနာမ သစ္ဆိကရေယျန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ငြားအံ့လည်း မသိ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဝိတ္တော်၊ သော။ပ။ဘဇတိ၊ချဉ်းကပ်၏။တထာဝုပကဋ္ဌဿ၊ ထိုသို့ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဥပဝဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ သမ္ပြဟ္ဘစာရီ၊ သိတင်းသုံးဘော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိညူပိ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း။ အနုဝိစ္စ၊စိစစ်၍။ ဥပဝဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ ဥပဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာပိ၊ မိမိသည်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပဝဒတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထာရာပိ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ဥပဝဒီတော၊ကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။သမ္ဗြဟ္မစာရီဟု၊ကုန်သော။ ဝိညူဟိပိ၊ တို့သည်လည်း။အနုဝိစ္စ၊ စိစစ်၍။ဥပဝဒီတော၊ ၍။ ဒေဝတာဟိပိ၊နတ်တို့သည်လည်း။ဥပဝဒီတော၊ ၍။ အတ္တနာပိ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥပဝဒီတော၊ .၍။ မနုဿမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နသစ္စိကရောတိ၊ မျက်မှောက်မပြုနိုင်။ တံ၊ ထိုသို့မျက်မှောက်မပြုနိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။သတ္တုသာသနေ၊မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌။ အပရိပူရကာရိယ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့မရှိသူ၏။ တံ၊ ထိုမျက်မှောက်မပြုခြင်းသည်။ ဘဝေ-ယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။တံ၊ ထိုမျက်မှောက်မပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသ္မာ၊ထို့ကြောင့် တည်း။)

၁၃၈။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ ဣဓမေကစ္စ၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ဧကစ္စော၊ ခဲသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ပ။ ဘဇေယ္မံ၊ ချဉ်းကပ်ရမ္မကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစု။ အဟံ၊ ငါသည်။ပ။ အပ္ပေဝနာမ သစ္ဆိကရေယ္ယန္တိ၊ . မသေ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ပ။ဘဇတိ၊ချဉ်းကပ်၏။ တထာ-ဝူပကဋ္ဌဿ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။နဉ္ဉပဝဒတိ၊ မကဲ့ရဲ့။ပ။ အနုပဝဒီတော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ မနုဿမ္မော၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿန ဝိသေသံ၊ ကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့မှ။ဝိဝိစ္စ(ဝေ)၊သာလျှင်။သဝိတက္ကံ၊ သော။သဝိစာရံ၊ သော။ ဝိဝေကဇံ၊သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ပဌမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့နေခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ သတ္တုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ပရိပူရကာရီ၊ ၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို . မျက်မှောက်ပြုခြင်း ပဌမဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းသည်။ဘဝေယျယထာ၊ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ တံ၊ ထိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း ဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသ္မာ၊တည်း။)

၁၃၉။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။စေတသော၊ ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ သော။ စေတသော၊ ၏။ ဧကော-ဒိဘावံ၊ သော။ အဝိတက္ကံ၊ သော။အဝိစာရံ၊ သော။သမာဓိဇံ၊ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့နေနိုင်ခြင်းသည်။ကိဿဟေတု၊ နည်း။ဟိ၊ကြောင့်။ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။သတ္တုသာသနေ၊ ၌။သိက္ခာယ၊ ၌။ ပရိပူရကာရီ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဒုတိယဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းသည်။ ဘဝေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ တံ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။(တသ္မာ၊တည်း။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ပ။အာသဝါနံ ခယညာဏာယ၊ ဌာ။ စိတ္တံ၊ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ၏။ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ဟိ၊ ကြောင့်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ပ။ ဘဝေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ တံ၊ ထိုသို့ သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ (တသ္မာ၊တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ကန္ဒရကသုတ်ဗျိုဟ်ရေ ၁၄,၅၊ ၆-၌ ပေးခဲ့ပြီ)။

၁၄၀။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ အယသွာဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယေန၊အကြင်အကြောင်းအထောက်အပံ့ဖြင့်။ဣမေ၊ဤသာသနာတော်၌။ကေစိ၊အချို့သော။ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို။ ပသယှ ပသယှ၊အဖန်ဖန်ဆုံးမနှိပ်ကွပ်၍။ကာရဏံ၊ ဒဏ်ထားခြင်းစသော အကြောင်းကို။ (ဒဏ္ဍကမ္မပဏာမနာဒိကာရဏံ၌) ။ကရောန္တိ၊ပြုကြကုန်၏။ဘန္တေ၊ရား။ သော ဟေတု၊ထိုအကြောင်း သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘာယ်ပါနည်း။သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ၊ နည်း။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း အထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစိ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ပသယှ ပသယှ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ဒဏ်ထား ခြင်းစသော အကြောင်းကို။ နော ကရောန္တိ၊ မပြုကြကုန်။ သောဟေတု၊ သည်။ ကောပန၊ နည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။ ကောပနာတိ၊ အာဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိဏှာပတ္တိကော၊ မပြတ်အာပတ်သင့် သည်။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ်များသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညေန၊ တပါးသောအကြောင်းအားဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသောအကြောင်း အရာကို။ ပဋိစရတိ၊ဖုံးလွှမ်း၏ ။(အညေနအညံပဋိစရတိ၊ လှိုးလှဲ၏။) ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေတိ၊ တွန်းဖယ်၏။ ကောပဠ္ဠ၊ အမျက်ကိုဝင်း။ ဒေါသဠ္ဠ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုဝင်း။ အပ္ပစ္စယဠ္ဠ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုဝင်း။ ဝါ၊ မယုံကြည်ခြင်းကိုဝင်း။ ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နဝတ္တတိ၊ မကျင့်။ လောမံ၊ မာန်တည်းဟူသောအမှေးကို။ နပါတေတိ၊ မချ။နေတ္ထာရံ၊ ထုက်မြောက်ကြောင်းကျင့်ဝတ်ကို။ နဝတ္တတိ၊ မကျင့်။ ယေန၊အကြင် အမှုဖြင့်။ သံဃော သံဃာသည်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နာဟ၊ မပြောဆို။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိဏှာပတ္တိကော၊ မပြတ်အာပတ်သင့် သည်။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ်များသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညေန၊ တပါးသောအကြောင်းအားဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသောအကြောင်း အရာကို။ ပဋိစရတိ၊ဖုံးလွှမ်း၏ ။(အညေနအညံပဋိစရတိ၊ လှိုးလှဲ၏။) ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေတိ၊ တွန်းဖယ်၏။ ကောပဠ္ဠ၊ အမျက်ကိုဝင်း။ ဒေါသဠ္ဠ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုဝင်း။ အပ္ပစ္စယဠ္ဠ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုဝင်း။ ဝါ၊ မယုံကြည်ခြင်းကိုဝင်း။ ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နဝတ္တတိ၊ မကျင့်။ ယေန၊အကြင် အမှုဖြင့်။ သံဃော သံဃာသည်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နာဟ၊ မပြောဆို။ အာယဿ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့။ (တုမ္ဟေ၊တို့သည်။) ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဣဒံ အဓိကရဏံ၊ ဤအဓိကရဏ်းသည်။ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ နဝူပသမေယ္ယ၊ မငြိမ်းအေးရာ။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပဟရိတ္ဝာ၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးကြပါကုန်မူကား။ သာဓုဝတာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဣဒံ အဓိကရဏံ၊ ဤအဓိကရဏ်း သည်။ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ နဝူပသမ္မတိ၊ မငြိမ်းအေး။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပဟရိတ္ဝန္တိ၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးကြကုန်၏။

၁၄၁။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိဏှာပတ္တိကော၊ သည်။ပ။နုပဋ္ဌိစရတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ပ။နုပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ပ။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောမိတိ၊ပြုအံ့ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊

၁။ ပဋိစရတိ ပဋိစ္စာဒနဝသေန စရတိ ပဝတ္တတိ၊ ပဋိစ္စာဒနတ္ထော ဝေ ဝါ စရတိသဒ္ဒေါ။ အနေကတ္ထတာ ဓာတူ-နန္တိ အာဟ ပဋိစ္စာဒေတိတိ။ (မူပဏ္ဏာ။ အနုမာနသုတ် ဋီကာ။)

ထိုဆိုလွယ်သည်ကို ပြုခြင်းငှ။ ဘိက္ခုနှုန်း တို့၏။ "အာဝုသော။ တို့။ အယံ ခေါ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အာယသ္မာ ဇန္တာ၊ တို့။(တုမ္ဟေ၊ဘို့သည်။) ယထာ၊ အားဖြင့်။ အသ၊ ထိုရဟန်း၏ (စိတ်ဌ)။ ဣဒံ အခိုကရဏံ၊ သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝူပသမေယ၊၏။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုနော၊ အား။ဥပရိက္ခဏ၊စူးစမ်းရှာဖွေကြပါကုန်မူကား။ သာဓုတာတိ၊ ကောင်းလေစု" ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဝေ၊ သို့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ပ။ ဝူပသမ္မတိ ငြိမ်းအေး၏။ တထာဘထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊။ တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပရိက္ခဏ်၊ ကုန်၏။

၁၄၂။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ဌ။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခုပန်၊ သည်ကား။ အဓိစ္စာပတ္တိကော၊ ရုံခါရုံခါအာပတ်သင့်သည်။ အနာပတ္တိမ ဘုလော၊ အာပတ်သင့်ခြင်းမမျှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပရိက္ခဏ်၊ ကုန်၏။

၁၄၃။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ဌ။ ပ။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တဿ၊ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပရိက္ခဏ်၊ ကုန်၏။(ဤ ၁၄၂-၁၄၃-ကား မခဲပြီ)။

၁၄၄။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ဌ။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခုပန်၊သည်ကား။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ (ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ဟူသော)ယုံကြည်ခြင်းမျှဖြင့်။ပေမမတ္တကေန၊ (ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ဟူသော) ချစ်ခြင်းမျှဖြင့်။ (ဂေဟဿိတသဒ္ဓါ-ပေမတျှားဌ)။ ဝဟာတိ၊(သာသနာတော်ဌ) ဆောင်ရွက်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာဌ။ ဘိက္ခုနှုန်း၊ တို့၏(စိတ်ဌ)။ "အာဝုသော၊တို့။ အယံခေါဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ပေမမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ဝဟာတိ၊ ဆောင်ရွက်၏။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ ဣမံဘိက္ခုံ၊ ဤရဟန်းကို။ ပသယှ ပသယှ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ ကို။ သစေ ကရိဿာမ၊ အံ့။ ဝေ၊ သော်။ အသ၊ ထိုရဟန်းအား။ဝါ၏။ယံပိ တံ သဒ္ဓါမတ္တကံ၊ (အကြင်ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်ဟူသော) ယုံကြည်ခြင်း မျှသည်ရင်း။ ယံပိ တံ ပေမမတ္တကံ၊ (အကြင်ဆရာဥပဇ္ဈာယ် ဟူသော) ချစ်ခြင်းမျှသည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။) တမ္ပာပိ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်း ချစ်ခြင်းမျှမှလည်း။ မာပရိဟာယိတိ၊ မဆုတ်ယုတ်ပါစေလင့်" ဟူ၍။ဝေ၊ သော်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။သေယျထာပိ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ပုရိသဿ၊ အား။ဝါ၏။ ဂေါ စက္ခု၊ မျက်စိတဖက်သည်။ (အသ၊ရှိရာ၏။)တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းအဖော်တို့သည်ရင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားရင်းတို့သည်ရင်း။ တံ ဂေါ် စက္ခု၊ထိုမျက်စိဘဖက်ကို၊ "အသ၊ထိုယောက်ျားအား။ ဝါ၏။ယံပိ တံ ဂေါ်စက္ခု၊ အကြင်မျက်စိတဖက်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တမ္ပာပိ၊ ထိုမျက်စိတဖက်မှလည်း။ မာပရိဟာယိတိ၊ မဆုတ်ယုတ်ပါစေလင့်" ဟူ၍။ ရကွေ့ယှဉ်၊ စောင့်ရှောက်ကုန်ရာ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဝေဒနမဝခါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်ဌ။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ပေမမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ဝဟာတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။တတြ၊ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာဌ။ ဘိက္ခုနှုန်း၊ တို့၏(စိတ်ဌ)။ "အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ မာပရိဟာယိတိ၊ လင့်" ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းအထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဣဓ၊ ဌ။ ကေစ္စံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပသယှ ပသယှ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ သော်ဟေတု၊ သည်။ အယံခေါ၊ဤသည်ပင်တည်း။သောပစ္စယော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယေန၊ ဖြင့်။ ဣဓ၊ ဌ။ ကေစ္စံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ တဿ၊ အားဖြင့်။ ပသယှ ပသယှ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ကို။ နော ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ သောဟေတု၊ သည်။အယံခေါ၊ ပင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၄၅။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယေန၊ အကြောင်းအကြောင်းအထောက်အပံ့ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ အပ္ပတရာနိစစ၀၊ နည်းကုန်သည်သာဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဗဟုဘုရာစ၊ များသည်လည်းဖြင်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌာတိ ယု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။ လောဟေတု၊ သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သောပစ္စယာ၊ သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ရား။ ယေန၊ ဖြင့်။ တေရဟိ၊ ယခု အခါ၌ ၊ ဗ ဟုတရာနိစစ၀၊ များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြင်ကုန်၏။ အပ္ပတရာစ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌာဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ သောဟေတု၊ သည်။ ကောပန၊ နည်း။ သောပစ္စယာ၊ သည်။ ကောပန၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဧတံ၊ ဤသင်လျှောက်သော စကား သည်။ ဧတံ၊ ဤသင်လျှောက်သည့်အတိုင်း။ ဟောတိ၊ (ဟုတ်မှန်သည်) ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေသု၊ သတ္တ၀ါဘို့သည်။ ဟာယမာနေသု၊(ကျင့်ကြံမှု)ဆုတ်ယုတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သဒ္ဓမ္မေ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မသည်။ အန္တရဓာယမာနေ၊ ကွယ်ပျောက်လုလတ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုတရာနိစစ၀၊ များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။အပ္ပတရာစ၊ နည်းသည်လည်းဖြင်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌာဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒါ လိ၊ လိ။ ယာ၀၊ အကြင်မျှလောက်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာ၊ အာသ၀ေါဘရားတို့၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျေးလွန်ခြင်းသဘောတို့သည်။ သံဝေ၊ ၌။ နပါတုဘ၀န္တိ၊ ထင်ရှား မဖြစ်ကုန်သေး။ တာ၀၊ လောက်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာ၀ကာနံ၊ တပည့်သာ၀ကတို့ ဌား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ နပညာပေတိ၊ ပညတ်တော်မမူ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတောစ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။အာသ၀ဋ္ဌာနိယာ၊ကုန်သော။ဓမ္မာ၊တို့သည်။ သံဝေ၊ ၌။ ပါတုဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဃာတာယ၀ေ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျင်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာ၀ကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယာ၀၊ လောက်။ သံဝေါ၊ သ ော်။ မဟာတ္ထံ၊ (သေရ မဏ္ဍိမ နဝ အားဖြင့်)များသော် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ တာ၀၊ လောက်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာ၊ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဝေ၊ ၌။ နပါတုဘ၀န္တိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတောစခေါ၊ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဝေ၊ ၌။ ပါတုဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဃာတာယ၀ေ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျင်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာ၀ကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယာ၀၊ လောက်။ သံဝေါ၊ သ ော်။ မဟာတ္ထံ၊ (သေရ မဏ္ဍိမ နဝ အားဖြင့်)များသော် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ တာ၀၊ လောက်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဝေ၊ ၌။ ပါတုဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဃာတာယ၀ေ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျင်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာ၀ကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယာ၀၊ လောက်။ သံဝေါ၊ သ ော်။ ဣတ္ထာ၊ ဤ၀ယ်ကို၊ လောဘဂ္ဂ၊ လောဘ၏ မြတ်သည်အဖြာသို့။ ဝါ၊ လောဘ်ပေါ်မျှားသည်၏ အဖြစ်သို့။ (ဝါ၊ဌ ၊ ၁။ ၂-ပိုဒ်)။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယသဂ္ဂ၊ အခြံရိုအကျော်စောများသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗာဟုသစ္စ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သ ည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရတ္တညုတံ၊ ညဉ့်ကို သိသူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ မခေတရ်ကြီး အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာ၀၊ လောက်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဝေ၊ ၌။ နပါတုဘ၀န္တိ၊ ကုန်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ ပိ။ ယတော စ ခေါ၊ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဝေ၊ ၌။ ပါတုဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဃာတာယ၀ေ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျင်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာ၀ကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယာ၀၊ လောက်။ သံဝေါ၊ သ ော်။ ရတ္တညုတံ၊ ညဉ့်ကို သိသူ၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဝေ၊ ၌။ ပါတုဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဃာတာယ၀ေ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျင်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာ၀ကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယာ၀၊ လောက်။ သံဝေါ၊ သ ော်။ ဣတ္ထာ၊ ဤ၀ယ်ကို၊ လောဘဂ္ဂ၊ လောဘ၏ မြတ်သည်အဖြာသို့။ ဝါ၊ လောဘ်ပေါ်မျှားသည်၏ အဖြစ်သို့။ (ဝါ၊ဌ ၊ ၁။ ၂-ပိုဒ်)။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယသဂ္ဂ၊ အခြံရိုအကျော်စောများသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗာဟုသစ္စ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သ ည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရတ္တညုတံ၊ ညဉ့်ကို သိသူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ မခေတရ်ကြီး အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာ၀၊ လောက်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဝေ၊ ၌။ နပါတုဘ၀န္တိ၊ ကုန်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ ပိ။ ယတော စ ခေါ၊ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဝေ၊ ၌။ ပါတုဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဃာတာယ၀ေ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျင်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာ၀ကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယာ၀၊ လောက်။ သံဝေါ၊ သ ော်။ ဣတ္ထာ၊ ဤ၀ယ်ကို၊ လောဘဂ္ဂ၊ လောဘ၏ မြတ်သည်အဖြာသို့။ ဝါ၊ လောဘ်ပေါ်မျှားသည်၏ အဖြစ်သို့။ (ဝါ၊ဌ ၊ ၁။ ၂-ပိုဒ်)။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယသဂ္ဂ၊ အခြံရိုအကျော်စောများသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗာဟုသစ္စ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သ ည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရတ္တညုတံ၊ ညဉ့်ကို သိသူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ မခေတရ်ကြီး အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာ၀၊ လောက်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဝေ၊ ၌။ ပါတုဘ၀န္တိ၊ ကုန်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ ပိ။ ယတော စ ခေါ၊ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဝေ၊ ၌။ ပါတုဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသ၀ဋ္ဌာနိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဃာတာယ၀ေ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျင်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာ၀ကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယာ၀၊ လောက်။ သံဝေါ၊ သ ော်။ ဣတ္ထာ၊ ဤ၀ယ်ကို၊ လောဘဂ္ဂ၊ လောဘ၏ မြတ်သည်အဖြာသို့။ ဝါ၊ လောဘ်ပေါ်မျှားသည်၏ အဖြစ်သို့။ (ဝါ၊ဌ ၊ ၁။ ၂-ပိုဒ်)။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယသဂ္ဂ၊ အခြံရိုအကျော်စောများသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗာဟုသစ္စ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သ ည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရတ္တညုတံ၊ ညဉ့်ကို သိသူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ မခေတရ်ကြီး အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ

၌။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ အာသဝဋ္ဌာနိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဧမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌိယာတာယဝေ၊ ဌါသာလျှင်။ သတ္ထာ၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။

၁၄၆။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။တုမှေ၊ သင်တို့သည်။အပ္ပကာခေါ၊ နည်းကုန်သည်သာ။အဟုဝတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယဒါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အာဇာနိယ-သုသူပမံ၊ နုပျိုသော အာဇာနည်မြင်း ဥပမာကို။ (ကတ္တာ၊ ပြု၍။) ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေသိ ၊ ဟောပြီ။(တနည်း- အာဇာနိယသုသူပမံ၊ နုပျိုသော အာဇာနည်မြင်း ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဒေသေသိ ၊ ပြီ။) ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တံ၊ ထိုတရားကို။သရသိ၊အောက်မေ့သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တေ၊ ဤတရားတော်ကို။ နောဟိ၊မအောက်မေ့ပါဘုရား။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊ ထိုမအောက်မေ့ရာ၌။ (တတြာတိ တသ္မိ အသရဏေ)။ကံ ဟောတု၊ အဘယ်အကြောင်းအထောက်အပံ့ကို။ ဝဝစ္ဆေသိ၊ ယုံကြည်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ နှုန၊ စင်စစ်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ဝါ၊ ဖြင့်။ အပရိပူရကာရီ၊ သည်။ အဟောသိ ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဧသေဝဟေတု၊ ဤအကြောင်းသည်သာလျှင်။ သေ(ဧဝ) ပစ္စယော၊ ဤအထောက်အပံ့သည်သာလျှင်။ နခေါ၊ မဟုတ်သေး။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ တံ၊ ကို။ မေ၊ ငါ၏။ ဝါ၊ ငါသည်။ (ဝိဒိတော-စပ်) စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ စေတော၊ (သင်၏)စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ "အယံ မောဃပုရိသော၊ ဤအချည်းနှီးသော ယောကျ်ားသည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓမ္မေ၊ ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ သော်။ အဠ ် ဂ တ္တာ၊ အလိုရှိသည်၏ အပြစ်ကို ပြု၍။ မနသိကတ္တာ၊ ၍။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသောစိတ်ဖြင့် ်။သမန္နာဟရိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်၍။ ဩဟိတသောတော၊ချထားအပ်သော နှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ နစ သုဏာတိ၊နာလည်းမနာယူ" ဟူ၍။ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။အပိစ၊သို့သော်လည်း။အဟံ၊ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ အာဇာနိယသုသူပမံ၊ရှိသော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ဟောအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုဏာဟိ၊ နှားထောင်လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧवံဘန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ ဟူ၍။ အာယသ္မာဘဒ္ဒါလိ၊ အရှင်ဘဒ္ဒါလိသည်။ ဘဂဝတော-အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ဘဂဝါ၊ သည်—

၁၄၇။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ သေယ္ယထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ဒဂ္ဂေါ၊ လိမ္မာသော။ အဿဒမကော၊ မြင်းကို ဆုံးမတတ်သူသည်။ ဘဒြံ၊ ကောင်းသော။ အဿာဇာနိယံ၊ အာဇာနည်မြင်းကို။လဘိတ္တာ၊ ရသော်။ ပဌမေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ မုခါဝေန၊ မြင်းဇက်၌။ ကာရဏံ၊ (ကောင်းစွာ လည်ကို ကိုင်နှိုင်ရန်) အကြောင်းကို။ ကာရေတိ၊ပြုစေ၏။ မုခါဝေန၊မြင်းဇက်၌။ ကာရဏံ၊ကို။ကာရိယမာနဿ၊ ပြုစေအပ်သော။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏။ ကာနိစိ ကာနိစိ၊ အချို့ကုန် အချို့ကုန်သော။ ဝိသူကာယိတာနိ၊မယဉ်ကျေးခြင်းတို့သည်။ဝိသေဝိတာနိ၊ မာန်မူခြင်းတို့သည်။ ဝိပ္ပန္နိတာနိ၊တုန်လှုပ်-

---

၁။ ဤပါဠိ၌ "သဗ္ဗစေတသော"ဟု ရှိနေသော်လည်း၊ မ၊၁။ ဌ်၀၀-တွင် သဗ္ဗစေတသာ သမန္နာဟရိတ္တာ-ဟု ရှိ၍ ၎င်းအတွင်း မ၊ဌ၊ ၂။ ၃၀၀-၌ "အပ္ပမတ္တကမ္ပိ ဝိကွေဒံ အကရောန္တော သကလစိတ္တေန သမန္နာဟရိတ္တာ"ဟူသော အတွင်းကို ထောက်၍ "သဗ္ဗစေတသာ"ဖြင့် ဟု ပြင်၍ ရေးလိုက်သည်။

ခြင်းတို့သည်။ဟောနည်းယော၀၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း။ (ဝိသူကာယိတာနီတိအာဒီဟိ ဝိသေ၀နာစာရံ ကထေသိ။ဌ။ဝိသေ၀နာစာရန္တိ အဒန္တကိရိယံ။ဌီ။ဝိသေ၀ိတာ=ဝိ+သေ၀+တ၊ မာန်ထောင်ခြင်း)။ အကာရိတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၀မပြုဘူးသော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ကာရိယမာနသယတာ၊ ပြုစေ အပ်သောသူ၏ကဲ့သို့တည်း။ သော၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းသည်။ အဘိဏှကာရဏာ၊ မပြတ်ပြုခြင်း ကြောင့်။ အနုပုဗ္ဗကာရဏာ၊ အစဉ်ပြုခြင်းကြောင့်။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသောအရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ မာန်မှုခြင်းကင်း၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတောခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘဒ္ဒြော၊ ကောင်းသော။အဿာဇာနီယော၊ အာဇာနည်မြင်းသည်။ အဘိဏှကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အနုပုဗ္ဗ-ကာရဏာ၊ ကြောင့်။တသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းကို။ အဿဒမကော၊ သည်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ ယုဂါဓာနေ၊ ထမ်းပိုးတင်ခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ယုဂ္ဂါဓာနေ၊ ထမ်းပိုးတင်ခြင်း၌။ကာရဏံ၊ကို။ ကာရိယမာနဿ၊ သော။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏။ပ။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသောအရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းကို။ အဿဒမကော၊ သည်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ အနုဏ္ဏမေ၊ အလျော်သွားခြင်း၌။ (အနုဏ္ဏမေတိ အနုရူပရဝိဂမေ။ဌီ။)ကာရဏံ၊ကို။ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။မဏ္ဍလေ၊လည်၍ ပြေးခြင်း၌။ (မဏ္ဍလေတိ မဏ္ဍလဓာ၀ိကာယံ၊ လုံးနေအောင်ပြေးခြင်း၌။ ဌီ)။ခုရကာသေ၊ခွါတည်ရာ၌။(သဒ္ဒတ္ထ)။ခွါဖျားတို့ဖြင့် မြေကိုထိရုံမျှ သွားခြင်း၌။(ဌီ အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ ဓာ၀ေ၊ လျင်စွာပြေးခြင်း၌။ ဒ၀ဿေ၊ မြူးထူးခြင်း၌။ ရုဇဂုဏေ၊မင်းချီးကျူးအောင်ပြုခြင်း၌။ ၀ါ၊ မင်းသိန်ဂ်ိုလောက်သော ဂုဏ်မြောက်အောင်ပြုခြင်း၌။ ရုဇ၀ံသေ၊ မြင်းရုဇ၀င်တွင်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း၌။ဥတ္တမေ ဇ၀ေ၊လွန်ကဲသောလျင်မြန်ခြင်း၌။ ဥတ္တမေဟယေ၊ မြတ်သောမြင်း၌။ ဥတ္တမေသာ-ခလေ၊ အလွန်နူးညံ့သော စကားရှိသည်၏အဖြစ်၌။ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ဥတ္တမေ ဇ၀ေ၊ လွန်ကဲသော လျင်မြန်ခြင်း၌။ ဥတ္တမေဟယေ၊ မြတ်သောမြင်း၏ အဖြင့်၌။ ဥတ္တမေ သာခလေ၊ အလွန်နူးညံ့သော (ပြောဆိုလွယ်သော)စကားရှိသည်၏အဖြစ်၌။ ကာရဏံ၊ ကို။ ကာရိယမာနဿ၊ သော။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏။ပ။တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသော အရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ထိုအာဇာနည်မြင်းကို။အဿဒမကော၊သည်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ ဝဏ္ဏိယဿ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သော အစာကိုဌင်း။ ပါဏိယဿ၊ သောက်ရေကိုဌင်း။ အနုပ၀ဒ္ဓနဘာ၊ မပြတ်ကျေးမွေး၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣမေဟိ ခေါ ဒသဟင်္ဂေဟိ၊ ဤဆယ်ပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ဘဒ္ဒြော၊ ကောင်းသော။ အဿာဇာနီယော၊အာဇာနည် မြင်းသည်။ရုဇာရဟော၊မင်းအားထိုက်သည်။ရုဇဘောဂ္ဂေါ၊မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏။ အင်္ဂန္တေ၀၊ အင်္ဂါ(တပါး)ဟူ၍သာလျှင်။သင်္ခ်ံ၊ရေတွက်ခြင်းသို့။ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဝေမေ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဒသဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဆယ်ပါးသောတရားတို့နှင့်။ သမန္နာ-ဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယ္ယော၊ အဝေးမှ ဆောင်၍ လှူအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်[1]။ ပါဟုနေယ္ယော၊ ညှော်သည်အလို့ငှါ ထားအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်[2]။ ဒက္ခိ-

---

၁။ အာဟုနေယ္ယော၊ အာ-ဟု+တ၊အာနေတွာ ဟရိတမ္ပန္တိ အာဟုနံ။ပစ္စည်းလေးပါးကောက်။တ-ကို နှ-ပြု။ အာဟုနံ အရဟတီတိ အာဟုနေယ္ယော၊အဝေးမှဆောင်ယူခဲ့သော ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်သော သံဃာတော်။ တနှည်း၊အာ-ဟု+အနီယပစ္စည်း။အာဟုနံ ဟောဘဒ္ဒေါဘတိ အာဟုနေယ္ယော။လောကီပူဇော်အပ်သောသံဃာတော်။

၂။ ပါဟုနေယ္ယော၊ပါဟုန+ဏေယ္ယ၊ပါဟုနံ အရဟတီတိ ပါဟုနေယ္ယော။ညှော်သည်ဘို့၏လှူဘွယ်ကို ခံထိုက်

ဏေယျော၊ မြတ်သောအလျှုကို ခံထိုက်သည်။ အဠလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုထိုက်သည်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဖွယ်သည်။ ဟောတိ၏။

ကတမေဟိ ဒ္ဝေဟိ၊ အဘယ်ဆယ်ပါးတို့နှင့်။ (သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသနည်း)။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အသေခါယ၊ ရဟန္တာပဋိပဒေ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ (အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော)ကောင်းသောအမြင်နှင့်။ (အညာတာဝိဒေ ဩဘာသေ၊ ဋီကာ)။ သမန္နာ-ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသေခေန၊ သော။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေန၊ (အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော)ကောင်းသောအကြံနှင့်။ပ။သမ္မာဝါစာယ၊ ကောင်းသောစကားနှင့်။ပ။ သမ္မာကမ္မန္တေန၊ ကောင်းခသောအမှုနှင့်။ပ။သမ္မာအာဇီဝေန၊ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းနှင့်။ပ။သမ္မာဝါယာမေန၊ ကောင်းသောလုံ့လနှင့်။ပ။ သမ္မာသတိယာ၊ ကောင်းသောသတိနှင့်။ပ။ သမ္မာသမာဓိနာ၊ ကောင်းသောတည်ကြည်ခြင်းနှင့်။ ပ။ သမ္မာဉာဏေန၊ ကောင်းသောသိခြင်းနှင့်။ (ပညိန္ဒြေတည်း၊ ဋီ)။ပ။ သမ္မာဝိမုတ္တိယာ၊ ကောင်းသော (ဖလင်ရှင်ပါးမှ ကြင်းသောတရားတည်းဟူသော) ဝိမုတ္တိနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဌ၊ဌ၊ရှေ့ပါ)။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣမေဟိ ခေါ ဒ္ဝေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤဆယ်ပါးသော တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ သည်။ပ။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ ဘော်၊ ကိုး။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဘဂဝါ-အဆုံးပြန်။ အကြင်းလွယ်ပြီ)။

ပဌမံ၊ သော။ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-လဋ္ဌုကိကောပမသုတ်

(၁၄) ဧवं မေ သုတံ။ပ။ နိဿိဒိ၊ ပေးမြဲ။ ပေါတလိယသုတ်မှီးလေ)။

အထခေါ၊ထိုအခါ၌။ရဟောဂတဿ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်ရောက်သည်ဖြင့်၍။ပဋိသလ္လီနဿ၊(သတ္တ-သန်ါရတို့မှ ဖဲ့၍) တပါးတည်းဂိုန်းအောင်းသော (ဖလသမာပတ်ဝင်စားသော)။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ "နော၊ ဘိတ္ခေ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဒုက္ခမမ္မာနံ၊ ဆင်းရဲသော သဘောတို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အပဟာတ္တာ၊ ပယ်ရှားတော်မူတတ်၏။ နော၊ ဘိတ္ခေ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟုနံ၊ ကုန်သော။ သုခမမ္မာနံ၊ ချမ်းသာသဘောတို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥပဟတ္တာ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏။ နော၊ ဘိတ္ခေ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ဗဟုနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်တရားဘို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အပဟာတ္တာ၊ ပယ်ရှားတော်မူတတ်၏။ နော၊ ဘိတ္ခေ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟုနံ၊ကုန်သော။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဥပဟတ္တာတိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏"

သော သံဃာတော်။ပ-အာ+တု+အနီယ။ ပဌမ အာနေတ္တာ ဟောတဗ္ဗောတိ ပါဟုနေယျော။ အဦးအဖျားယူဆောင်၍ ပူဇော်အပ်သော သံဃာတော်။ သဗ္ဗပဏာဒေန အာဟရိတဗ္ဗောတိ အာဟုနေယျော၊ အလုံးစုံသိမ်းကြုံးပူဇော်သိုက်သော သံဃာတော်။

၁။ ဒက္ခိဏေယျော၊ဒက္ခိဏာ+ဏေယျ၊ဒက္ခိဏာယ ဟိတော ဒက္ခိဏေယျော။ အလှူအား အကျိုးစီးပွါးဖြစ်သော သံဃာတော်။ ·ဒက္ခိဏံ အရဟတိတိ ဒက္ခိဏေယျော။ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သောသံဃာတော်။

၂။ အဠလိကရဏီယော၊အဠလိ+ကရဏီယ၊ အဠလိ=အဠ+အလိ။ အဠတိ ဗျတ္တိ ဂစ္ဆတိ ဟေနဘတိ အဠလိ။ အဠလိ=အာ+ဧလ+ဏ္ဍ၊ အာဘုသံ ဇလတိတိ အဠလိ။ လက်အုပ်။အဠလိ ကရဏီယောတိ အဠလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ပြုထိုက်သော သံဃာတော်-ဝေယျာဝစ္စပြုလေ။

ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံအစည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။သုဘနုသမယံ၊ ဌ။ပဋိသလ္လီနာ၊မှ။ ဝုट्ठိတော၊ ထခဲ့သည် ဖြစ်၍။ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တေန၊ သို့။) ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဣမ၊ ဤအရပ်ဌ။ ရဟောဂတဿ၊ ၍။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သော။ မယှံ၊ ၏။ 'နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဟတ္တာတိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏' ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ စေတသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ဘန္တေ၊ ရှုး။ပါ၊ မှန်၏။မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ (ယိုက္ခာပုဒ်မပညတ်မီ)ရှေးအခါ၌။ သာယဏ္ဟေ၊ ညချမ်း၌ရင်း။ ပါတောစ၊ နံနက်၌ရင်း။ ဝိ.ဘာ.လေ၊ မှန်းလွဲသော။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ရင်း ။ ဘဏ္ဍာဂမ၊ စားကြပါ ဘုန်း၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ (ယသ္မိं သမယေ-ဌ)။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ 'ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနိ၊ ယခုပင်တည်း၏။ (အာဏတ္တိယံ နိပါတော-ဌ)။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတံ ဒိဝါဝိ.ဘာလဘောဇနံ၊ နေ့လွဲ နေ့စာ စားခြင်း ကို။ ပဇဟထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့' ဟူ၍။ အာမန္တေ သိ၊ ပြီ။သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။အဟုခေါ၊ဖြစ်ခဲ့သည်သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ 'နော၊ ငါတို့အား။သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကြည်ညိုကုန်သော။ ဂဟပတိ.ကာ၊ သူကြွယ်ဘို့သည်။ဝိ.ကာလေ၊နေလွဲသော။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ပဏီဟာ၊မွန်မြတ်သော။ ယမ္မိ ခါဒနီယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ် ကိုရင်း။ ယမ္မိ ဘောဇနီယံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်၏။ တဿပိ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်း။ 'နော၊ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း ကို။ အာဟု၏။ တဿပိ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်း။ နော၊ တို့အား။ သုဂတော၊ သည်။ ပဋိနိဿဂ္ဂံ၊ စွန့်ခြင်း ကို။ အာဟာတိ၊ဟု၏တော်မူ၏ ဟူ၍။တဿ မယှံ၊သို့တပည့်တော်၏။အညထတ္တံ၊တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် စိတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ အ.ဟုဒေဝ၊ဖြစ်သည်သာတည်း။ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ တေမယံ၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပေမဉ္စ၊ ချစ်ခြင်းကိုရင်း။ ဂါရဝဉ္စ၊ ရိုသေခြင်းကိုရင်း။ ဟိရိဉ္စ၊ ရှက်ခြင်းကိုရင်း။ သြတ္တပ္ပဉ္စ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုရင်း။ သမ္မာသမာနာ၊ ကောင်းစွာ မြင်ကုန်သည်ဖြင့်၍။ဝေ၊ သို့။တံ ဒိဝါဝိ.ဘာလဘောဇနံ၊ ကို၊ ပဇဟိမှာ၊ ပယ်စွန့်ကြ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ တေမယံ၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည်။ သာယဏ္ဟေ ;ည အခါ၌ရင်း။ ပါတောစ၊ နံနက်စောစော၌ရင်း။ ဘဏ္ဍာဂမ၊ စားကြပါ ဘုန်း၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ ကို။ 'ဘိက္ခဝေ၊ တို့ ကို။ ဣဒါ.ဘိ.ဘုန်း၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။တေ ရတ္တိं ဝိ.ဘာလဘောဇနံ၊ ကို။ ပဇဟထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့' ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သော သမယော၊ထိုအခါသည်။ အ.ဟုခေါ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ 'နော၊ ငါဘုရား၏။ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံ ဘဏ္ဍာနံ၊ ဤနှစ်ထပ်သောဆွမ်းတို့တွင်။ ပဏီတာသခ်ါတတရံ၊ အလွန်မွန်မြတ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော။ ယမ္မိ အကြင်ညစာစားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။တဿပိ၊ ထိုညစာစားခြင်းကိုလည်း။ နော၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပဟာနံ၊ ကို။အာဟ၊ ၏။ တဿပိ၊ ကိုလည်း။ နော၊ ငါဘုရားအား။ သုဂတော၊ သည်။

၁။ သာယ-ညအခါယူ။ပါဘ-နံနက်စောစောယူ။ပါဌောဘ ပဒ သမာ။စာန် ၁၁၅။ ဒိဝါ၊နေ့ဘက်မှ နေဝင်အခါ ကိုယူ။စာန်၊ ၁၁၄။ ဝိကာလ-မှန်းလွဲပိုင်းမစ၍ အရုဏ်မတက်မီအတွင်းယူ။ ဤကား လေးပိုင်း ပိုင်းထား၍ ယူပုံ ဟုတည်း။ ဤ၌ ဝိကာလေ-ကား ဒိဝါစ-၏ ဝိသေသနတည်း။

ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂံ၊ ကိုး။ အာဟာတိ၊ ဟောတော်မူ၏'ဟူ၍။ တဿမယှံ၊ ၏။ အညထတ္တံ၊ သည်။ အဟုဒေဝ၊ တည်း။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ အဟုဒေဝ၊တည်း။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘဝ်ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ သူပေယျံ၊ ဟင်းလျှာကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ၍။ 'ဟန္ဒစ၊ ယခုမူကား။ ဣမံ၊ ဤဟင်းလျှာကို။ နိက္ခိပထ၊ ထားကြကုန်လော့။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ သမ္ဘေဝ သမဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံ ညီညွတ်ပေါင်းဆုံသော ငါတို့သည်။ ဘုဉ္ဇိဿာမာတိ၊ စားကုန်အံ့'ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယာဝကာဒိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သခ်ိတိယော၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ခဲဘွယ်တို့သည် (သန္တိ၊ ကုန်၏။) သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ တာ၊ ထိုခဲဘွယ်တို့သည်။ ရတ္တိ ၊ ညအခါ၌။ (ဟောန္တိ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်ကုန်၏။) ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အပ္ပါ၊ နည်းကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဘန္တေ၊ ရား။ တေမယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပေမဠ၊ ကိုဇင်း။ ဂါရဝ၊ ကိုဇင်း။ ဟိရိ၊ ကိုဇင်း။ သြတ္တပ္ပ၊ ကိုဇင်း။ သမ္မာသမာနာ၊ ၍။ ဧवं၊ သို့။ တံရတ္တိ ဝိကာလဘောဇနံ၊ ကို။ ပဇဟိမှာ၊ ပယ်စွန့်ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယံ၊ အလွန်ညဉ့်မိုက်သော အခါ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တာ၊ လှည့်သည်ကုန်လတ်သော်။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိအားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ရှု၍ သို့လည်း။ ပဝီသန္တိ၊ ဝင်ကြကုန်၏။ ဩသဓိကလ္လေပိ၊ တံဆီးအိုင်ခ၌လည်း။ ပဝတန္တိ၊ ကျကြ ကုန်၏။ ကဏ္ဏကာဝါဠံပိ၊ ဆူးဝိုင်းသို့လည်း။ အာရောဟန္တိ၊ တက်မိကြကုန်၏။ သုတ္တံ၊ အိပ်နေသော။ ဂါဝိ ပိ၊ နွားမကိုလည်း။ အာရောဟန္တိ၊ တက်နင်းမိကြကုန်၏။ ကတကမ္မောပိ၊ ခိုးမှုကျူးလွန်ပြီးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာဏဝေပိ၊ လူလင်တို့နှင့်ရင်း။ အကတကမ္မောပိ၊ ခိုးမှုမကျူးလွန်သေးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာဏဝေပိ၊ တို့နှင့်ရင်း။ သမာဂစ္ဆန္တိ၊ ပေါင်းဆုံမိကြကုန်၏။ မာတုဂါမောပိ၊ မာတုဂါမသည်လည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အသဒ္ဓမ္မေန၊ မသူတော်တို့၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော-မေထုန်ဖြင့်။ နိမန္တေတိ၊ ပင့်ဖိတ်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အညတရာ ဣတ္ထီ၊ တယောက်သောမိန်းမသည်။ ဝိဇ္ဇုဇ္ဇလိကာယ၊ လျှပ်ပြက်သော ခရာ၌။ ဘာဇနံ၊ ခွက်ကို။ ဓောဝန္တီ၊ ဆေးကြောစဉ်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သော်။ မံ၊ ကို။ ဘီတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ "မေ၊ ငါအား။ အဘုံဝတ၊ အကျိုးနဲပြီတကား"။ ပိသာစော ဝတ မန္တီ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးသည် ငါ့ထံသို့လာလေ ပြီတကား" ဟူ၍ ။ ဝိဿရံ၊ ကျယ်လောင်သောအသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ကျယ်လောင်သောအသံကို ဆိုအပ်သော်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တံ ဣတ္ထိ ၊ ကို။ 'ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နပိသာစော၊ မြေဘုတ်ဘီလူးမဟုတ်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဥဒ္ဓတော၊ ရပ်သော။ ဘိက္ခု၊ တီ၊ ရဟန်းပေတည်း'ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏။ အာတုမာရီ၊ အဖေသေလေပြီလော။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ မာတုမာရီ၊ အမေသေပြီလော[၂]။ ဘိက္ခု၊

၁။ အာဘုမ္ဘေထိ ဘူတိ ဝစိုံ၊ အတ္ထတိ အဝစုံ၊ ဝိနာသော မဟန္တန္တိ အတ္ထော။ (၆)။ ဘာဝတိတိ ဘူ၊ နှ ဘူတိ အာဘူ၊ ဆယာဝသေန ပန သာ ဣတ္ထိ အတ္ထံတိ အာဟ။ (ဋီ)။

၂။ အာတူတိ ပိတာ၊ မာတူတိ မာတာ။ ပ။ တုယ္ဟံ ပန မာတာပိတရော မတာမညေ၊ တေန ဧवံ ဝေါသိတိ။ (ဋီ)။ ဋီကာ "အတ္ထာဝေ ပုတ္တော နာမာသိ"ဟူသော (နိဒ္ဒေသ-ဒုတိယ-ကဏ္ဍလာ) ဂါထာကို ကိုးကားရ၍ ပုတ္တကို အတ္တခေါ်သကဲ့သို့ ပိတာ-ကိုလည်း အတ္တခေါ်ကြောင်း။ ထို့ကြောင့် "ဘိက္ခုဿ အတ္တာ မာတာ"ဟု ဆိုလိုလျက် တဖန်ကြောင့်အာတူ၊ မာတူ-ဟု ဆိုသည်။

ရဟန်း။ တိကျေန၊ ထက်စွာသော။ ဂေါ၀ိကန္တဲ့နေ့၊ သားလိုးခေါ်ဖြင့်။ တေ၊သင်၏။ ကုစ္ဆိ၊ဝမ်းကို။ ပရိကန္တော၊ ထိုးဖောက်ဖြတ်လိုးခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယံ၌။ ကုစ္ဆိဟောတု၊ ဝမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄၂။ ယံစရသိ၊ အကြင်လှည့်လည်၏။ (တံ၊ထိုလှည့်လည်ခြင်းသည်။) နတ္ထေ၀ ဝရံ၊မမြတ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မိန်းမကပြော၏။ ဘန္တေ၊ရှင်း။ တံ၊ ထို အဖြစ်အပျက်ကို။ အနုဿရတော၊ အောက်မေ့သော။ တဿမယှံ၊ ထိုတပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ 'နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ပ။ ဥပဟတ္ထာတိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏' ဟူ၍။ (ဣတိ-ကြေ)။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ (၁၄၉-ဘဂ၀နွဲ့ တေဒ၀ေစ-ပြန်သတ်)။

၁၅၀။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေ၀ ပန၊ ဤသို့ခေါ်ယူသောလျှင်။ (ဂရဟတ္ထဇောတကနိပါတ်)။ ဣဒံ' ဤသ်ာသနာတော်၌။ ကောစ္စေ၊ ကုန်သော။ မောဃပုရိသာ၊ တို့ကို။ "ဣဒံ၊ ဤညစာစားခြင်းကို။ ပဇာထာတိ၊ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့" ဟူ၍ ။မယာ၊ငါဘုရားသည်။ ဝုတ္တမာနာ၊ မိန့်ဆိုအပ်ကုန်သော်။ တေ၊ ထိုမောဃပုရိသတို့သည်။ အပ္ပမတ္တကာ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ဩရမတ္တကာ၊ အသေးအဖွဲမျှဖြစ်သော။ ဣဒမဿ (ဟေတု)၊ ဤညစာကိုပယ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ (ဟေတုမှီ ဇောတေတမ္ပေ စေတံ သာမိ၀စနံ။ ဌီ။ မောဂ်-ဆဋ္ဌီဟေတုတ္ထေ ဟိသုတ်၏ဝိဓိတည်း)။ ကိံ ပန၊ အဘယ်မှာလျှင်ပြောဘို့လိုအံ့နည်း။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းကြီးဂေါတမသည်။ အဓိသလ္လိ၊ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်လွန်းသည်သာလျှင်တည်း" ဟူ၍ (ကြောင်ကြစိုက်လွန်းသည်ဟူလို)။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။ တဿေ၀ ဣဒံ ဘုဥ္ဇာ ဘုဥ္ဇခြင်းကိုလည်း။ နုပ္ပဇဟန္တိ၊ မပယ်စွန့်ကြကုန်။ မယိ၊ ငါဘုရား ဌိတေ ဌိတ်။ သိက္ခာကာမာ၊ အကျင့်သိက္ခာ၌ အလိုရှိကုန်သော။ ယောဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့၌ဌိတ်။) အပ္ပဘုဿ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း။ ဥပဋ္ဌာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ တေသံ၊ ထိုမောဃပုရိသတို့အား။ ဝါ၊တို့၏။ တံ၊ ထိုအနည်းငယ်မျှ ပယ်စွန့်ရခြင်းသည်။ ဗလ၀ံ ဗန္ဓနံ၊ အားကြီးသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ဒဠ္ဍံ ဗန္ဓနံ၊ မြဲမြံသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ထိရံ ဗန္ဓနံ၊ ခိုင်ခံ့သော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ အပ္ပတိကံ ဗန္ဓနံ၊ မဆွေးမြေ့သော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ထူလော ကလိဠ်ရော၊ ကြီးသော (လဲည်ခတ်) ထင်းတုံးသည်။ ဝါ၊ ထိပ်ခတ်တုံးကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယ္ယထာပိ၊ ဆိုအံ့။ လရ္ဝကိ'ကာသကုဏ်'ကာ၊ ဗီလုံးငှက်သည် ။ ပူတိလတာယ ဗန္ဓနေန၊ ဆင်သမန္ဒယ် (ဆင်တုံးမန္ဒယ်) ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ တဓေ၀ တတ္ထ၀၊ ထိုနှောင်ဖွဲ့ရာ အရပ်၌ပင်လျှင်။ ဝဓံ ဝါ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းသို့ရင်း။ ဗန္ဓံ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့ရင်း။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့ရင်း။ အာ၀ဟေတိ၊ ရောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယော၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူသည်။ "သော လရ္ဝ'ကိ'ကာ သကုဏ်'ကာ၊ထိုဗီလုံးငှက်သည်။ ပူတိလ-တာယ၊ သော။ ယေန ဗန္ဓနေန၊ ကြိုးဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓါ၊ ၍။ တတ္ထေ၀၊ ၌ပင်လျှင်။ ဝဓံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ဗန္ဓံ ဝါ၊သို့ရင်း။ မရဏံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ အာ၀ဟေတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့သည်။ တဿ၊ ထိုဗီလုံးငှက်၏။ အဗလံ ဗန္ဓနံ၊ အားမရှိသော အနှောင်အဖွဲ့တည်း။ ဒုဗ္ဗလံ ဗန္ဓနံ၊

၁။ လရ္ဝကိ'ကာ သကုဏ်'ကာတိ စာတကသကုဏ်'ကာ-ဟူသော ဌာနင် ဓာန် ၉၄၁ အလိုပေးသော် ပုံ့လွှားငှက်၊ သို့မဟုတ် မိုးဆွဲငှက်ဟုပေး။ လရ္ဝကိ'ကာတိ ခေတ္တလေ ဌိတုံ အနုဇေ နိ'ဝါသိနီ ခုဒ္ဒကသကုဏ်'ကာ။ (ဒီ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၂၉) ခေတ္တ ဌိတာနုမဇ္ဇေ နိ'ဝါသိတဘ္ဘာ ခေတ္တ'ကိ'ကာ ဣစ္စေ'ဝ သညာတာ ခုဒ္ဒကသကုဏ်'ကာ ။ဝ။ နိ'ယကုသတ္ထေ'ပိ ပန ဝတ် လာပသကုဏ်'ကာတိ ဝေဒ္ဓိ။ (သီ၊ ဋီ။ သစ်)။

အားနည်းသော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ ပူဘိကံ ဗန္ဓနံ၊ ဆွေးမြေ့သော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ အသာရကံ ဗန္ဓနန္တိ၊ အနှစ်မရှိခဲသော အနှောင်အဖွဲ့ ဘည်း ဟု၏။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျနုခေါ၊ ပြောဆိုရာ သလော။ ဥဒါယီ။ သော၊ထိုသူသည်။ ဝဒမာနော၊ ဤသို့ပြောဆိုလတ်သော်။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျနုခေါ၊ ပြောဆိုသည် မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာ လဋ္ဌိကာ သကုဏိကာ၊သည်။ ပူတိလတာယ၊ သော။ ယေန ဗန္ဓနေန၊ ဖြင့်။ ပ။ အာဝမေတိ ၏။ ဟိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ တဿ၊ ၏။ ဗလဝံ ဗန္ဓနံ၊အားကြီးသော အနှောင်အဖွဲ့တည်း။ ဒဠှံ ဗန္ဓနံ၊ မြဲမြံခဲသော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ ထိရဗန္ဓနံ၊ ခိုင်ခန့်သော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ အပူတိကံ ဗန္ဓနံ၊ မဆွေးမြေ့သော အနှောင်အဖွဲ့ ဘည်း။ထူသော ကလိဂ်ရှာ၊ ကြီးသော (လည်ခတ်)ထင်းတုံး တည်း။ ဝါ၊ ထိပ်ခပ်ဘုံးကြီးတည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဝေဒေဟခေါ၊ ဤဥဟမာအတူသာလျှင်။ ဣဒ၊ ၌။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ မောဃ-ပုရိသာ၊ဘို့ကို။ "ဣဒံ၊ ဤညစာစားခြင်းကို။ ပဇဟထာတိ၊ပယ်စွန့်ကြကုန်" ဟု၏။ မယာ၊ ငါဘုရား သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ဆိုအပ်.ကုန်သည်ရှိသော် ။ ပ။ ထူလော ကလိဂ်ရော၊သည်။ ယောတိ ၏။

ဘဒ္ဒန္တ၊ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဒ၊ ပန၊ ၌။ ကေစေ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသား တို့ကို။ "ဣဒံ၊ ဤညစာစားခြင်း ကို။ ပဇဟထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့" ဟု၏။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ကုန်သော်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ "နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်ပယ်သင့်သည်ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ၏။ နော၊ အား။ သုဂတော၊ သည်။ ယာဝ၊ ကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂံ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ၏။ အပ္ပမတ္တကာ၊ သော။ ဩရမတ္တကာ၊ သော။ ပဟာဘဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်သော။ ဣမာ (ဟေတု)၊ ဤညစာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကိံ ပနဘာတိ၊ မလိုက်နာနိုင်ဘွယ်ရာ အဘယ်မှာရှိပါအံ့နည်း" ဟု၏။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားဘို့သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ ပယ်သင့်သော ညစာ စားခြင်းကိုလည်း။ ပဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ မယိ၊ ငါဘုရား၌ရှင်း။ ပ။ (တေ သုစ၊ ထိုရဟန်းတို့၌ရှင်း။) အပ္ပမတ္တကာ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း။ န ဥပဋ္ဌာပေန္တိ၊ မဖြစ်စေကြကုန်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ တံ၊ ထိုညစာစားခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အပ္ပေါဿုက္ကာ၊ အားထုတ်ခြင်းမှာင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကြောင့်ကြမဲ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပန္နလောမာ၊ ချထားအပ်သော (မာန်တည်းဟူသော)အမှေးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရဒတ္တဘုတ္တာ၊ သူတပါးတို့သည် ပေးအပ်သော ပစ္စည်းဖြင့် အသက်မွေးခြင်းရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မိဂဘူတေန၊ သားကောင်သမင်သဖွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ (တောင့်တမှု ကင်းသော) စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ တံ၊ ထိုညစာကို ပယ်စွန့်ကြဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ သည်။ ဟေ သံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့၏။ ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊အနှစ်မရှိသော် အနှောင်အ.ဖွဲ့ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယ္ယထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ရဇ ဘာ၊ မင်း၏။ ဤသာဒန္တော၊ရထားလှည်းသန်နှင့်တူ သော အစွယ်ရှိသော။ ဥရုဠှော၊ တိုးတက်ကြီးမြင့် လုံးရပ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အာဇာ၊ မျိုးကောင်း မျိုးနှန်သော။ သင်္ဂါမာ၊ စစ်မြေ ပြင်၌ ကျင်.စားဘူးသော။ ဒဠှော၊ မြဲမြံကုန်သော။ ဝရတ္ထော၊ ဗန္ဓနေဟိ၊ လွန်ကြီး အခန့်.အနဲ့ ဘို့ ဖြင့်။ ဗဟု၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ နာဂေ၊ ဆင်သည်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဣ ဘ.ကံယော၊ စည်းငယ်သာလျှင်။ သန္ဓာမေတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ညွှတ်စေ၍။ တာ.နိ.ဗန္ဓနာ.နိ၊

တို့ကို။ သံဆိန္ဒိတ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ ဖြာတ်တောက်၍။ သံပဒါလေတ္ဘာ၊ ကောင်းစွာဖောက်ခွဲ၍။ ယေန၊ ကာမ၊ အကြင်အာသိုရှိရာအရပ်သို့။ ပဏ္ဍမတိ၊ ဖဲ့ သွားတ၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဣသာဒန္တော၊ သော။ ပ။ ယေပိ ဗန္ဓ-နေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေ၊ ၍။ ပ။ ပဏ္ဍမတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုကြိုးတို့ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဆင်၏။ ဗဟဝံ ဗန္ဓနံ၊ တည်း။ ပ။ ထူလော ကလိင်္ဂရောတိ၊ ထိပ်ခတ်တုံးတည်းဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျနုခေါ၊ လော။ ဥဒါ ယိ၊ ယိ။ ဟော၊ သတ္တိ။ ဝဒမာနော၊ ဣသို့ပြောဆိုသ ^ ရှိသော်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဣ ဒို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုသည်မဟုတ်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရညော၊ ၏။ ဣသာဒန္တော၊ သော။ ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဣ ဒို့ခလျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ဟေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ပဇဟာထာတိ၊ ဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ သော်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ပ။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ သော။ ပ။ ကိံ ပနာတိ၊ နည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ အနှစ်မရှိသော အနှောင်အဖွဲ့ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၂။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒလိဒ္ဓေ၊ ဆင်းရဲ၏။ အဿကော၊ ဥစ္စာမရှိ။ အနာဠ္ဍိ ဃယားမကြွယ်ဝ။ တဿ၊ အား။ သြသုဂ္ဂဝိသုဂ္ဂ၊ ဖရိုဖရဲ ပျက်စီးသော။ ကာကာတိ-ဒါယိ ^ ၊ ကျီးတို့သည် ဝင်လွယ် ထွက်လွယ်ရှိသော။ (ဒ္ဒီ-ကြည့်)။ နု ပရမရှုပ်၊ မမြတ်သောသဘော ရှိသော။ ဝါ၊ ယုတ်ညံ့သော သဘောရှိသော။ ကော်၊ တလုံးသော။ အဂါရကံ၊ အိမ်ငယ်သည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ သြသုဂ္ဂဝိသုဂ္ဂ၊ သော။ နု ပရမရှုပါ၊ သော။ ကော၊ တခုသော။ ခဒ္ဒေါပိကာ၊ ထန်းလျှော်စသည်ဘို့ ဖြင့် ယက်အပ်သော ခေါင်းသည်။ အဿ၊ ၏။ ကော်သော ကုမ္ဘိယာ၊ အိုးတလုံး၌။ နု ပရမရှုပ်၊ သော။ ဣညသမ ဝါ ^ ၊ ကောက်စပါး ဥတုအားလျှော်စွာ စိုက်ပျိုးအပ်သော မူးစသော မျိုးစေ့သည်။ အဿ၊ ထိုသူ့ အား။ နု ပရမရှုပါ၊ သော။ ကော၊ တယောက်သော။ ဇာယိကာ၊ အကျည်းတန်သော မယားသည်။ (ဂရ ဂာယံ ကသဒ္ဒေါ-ဠီ)။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ သော။ ထိုယောကျ်ားသည်။ အာရာမဂတံ၊ အရာမ်ဘုံးသို့ရောက်သော။ သုခေ-တေ ဣဟပါဒ်.ကောင်းစွာဆေးကြောအပ်ပြီးသော လက်ခြေရှိသော။ မနုညံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဥ္ဇာဝိ ^ ၊ စားပြီးသော။ သီတာယ၊ အေးမြသော။ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌။ နိ ဃိန္နံ၊ ထိုင်သော။ အဓိဝိတ္ထေ၊ လွန်မြတ်သော စိတ်၌။ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ ပဿေယ္ယ၊ တွေ့မြင်ရာ၏။

ဣဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏ (စိတ်၌)။ "သော၊ အချင်းတို့။ သာမည်၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ သုခံ ဝတ၊ ချမ်းသာလေစုတကား။ ဘော၊ တို့။ သာမည်၊ သည်။ အာရောဂ္ယံ ဝတ၊ အနာကင်းလေစု တကား။ ယောဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ကေသမဿု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ သြဟာရေတ္ဘာ၊ ပယ်ရိတ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရေကို သောက်တတ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ တနည်း-ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဘာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဝါ၊ ဝတ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇေယ္ယံ၊ ဝင်ရောက်အံ့။ သောအဟံ၊ သည်။ အဇ္ဇ ဝတာတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါမူကား ကောင်းလေစု" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဣသို့ခသော အကြံသည်။ အဿ၊ ၏။ (ဒ္ဒီ-ကြည့်)။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သြသုဂ္ဂ ဝိသုဂ္ဂ၊ သော။ ကာကာတိဒါယိ ^ ၊ သော။ နု ပရမရှုပ်၊ သော။ ကော်၊ သော။ အဂါရကံ၊ အိမ်ငယ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်ဒွန်၍။ ပ။ နပရမရှုပ်၊ သော။ ကော်၊ သော။ ဇာယိကံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿု၊ ကို။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကုဏေယ္ယ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ယော၊အကြင်သူသည်။ "သော ပုရိသော၊ သည်။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ သြသုဠ္ဍဝိလုဠ္ဍံ၊ သော။ ကာကာတိဒါယိ ၁ ၊ သော။နပရမ္ပရပ်၊ သော။ ကော်၊ သော။ အဂါရကံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌာ။ နသက္ကောတိ၊ မစ္ဆမ်းနိုင်။ ဟိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ တံ၊ ထိုအိမ်အိုစသည်သည်။ အဗလံ ဗန္ဓနံ၊ တည်း။ပ။အသာရကံ ဗန္ဓနန္တိ၊တည်း" ဟူ၍။ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ လော။ ဥဒါယိ၊ ယီ။သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဒမာနော၊ ဤသို့ပြောဆိုလတ်သော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျနုခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုသည် မမည်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။သော ပုရိသော၊ သည်။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌာ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဟိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ တံ၊ .သည်။ပ။ ထူလော ကလိင်္ဂရော၊ ထိပ်ခတ်ဘုံးတည်း။ ဣတိ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ထူလော ကလိင်္ဂရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၃။ ဥဒါယိ၊ ယီ။သော်ယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ဂဟပတိ ဝါ၊သူကြွယ်သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သူကြွယ်သားသည်ရင်း။ အဓေါ၊ ကြွယ်ဝ၏။ မဟာဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိ၏ ၁ ။ နေကာနံ၊ များစွာကုန်သော။ နိက္ခဂဏာနံ၊ ရွှေနိက္ခအရာတို့၏။ စယော၊ အစုအပေါင်းသည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဓညဂဏာနံ၊ စပါးလှည်းအရာဘို့၏။ စယော၊ သည်။နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ခေတ္တဂဏာနံ၊ လယ်မြေအရာဘို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန် သော။ ဝတ္ထုဂဏာနံ၊ ယာမြေအရာတို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘရိယဂဏာနံ၊ မယားအရာဘို့၏။စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ကုန်သော။ ဒါသဂဏာနံ၊ ကျွန်ယောကျ်ားအရာတို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဒါသီဂဏာနံ၊ ကျွန်မိန်းမအရာဘို့၏။ စယော၊ သည်။ (အဿ၊ ရှိရာ၏။) သော၊ ထိုသူသည် ။ပ။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ပဘောယျ၊ မြင်ရာ၏။တဿ၊ ၏(စိတ်ဌ)။ ဘော၊ တို့။ ပ။ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေါ၊ သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။သော၊ထိုသူသည်။ နေကာနိ၊ ကုန်သော။ နိက္ခဂဏာနိ၊ ရွှေနိက္ခ အရာဘို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ပ။ နေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒါသိဂဏာနိ၊ ကျွန်မိန်းမအရာတို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌာ။ သက္ကုဏေယျ၊ စွမ်းနိုင်ရ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယော၊သည်။ "သော ဂဟပတိ ဝါ၊သည်ရင်း။သောဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊သည်ရင်း။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ အပ်သော်လည်း။ နေကာနိ၊ ကုန်သော။ပ။ ပဟာယ၊ ၍။ ကောသမဿုံ၊ ကို။ပ။ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌာ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုရွှေနိက္ခစ သည်သည်။ ဗလဝံ ဗန္ဓနံ၊ ၏။ပ။ထူလော ကလိင်္ဂရောတိ၊ထိပ်ခတ်ဘုံးတည်း" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ ပြောဆိုရာသလော ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သော၊ သည်။ ဝဒမာနော၊ သော်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုသည် မမည်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သော ဂဟပတိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ သောဂဟပတိ ပုတ္တော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ အပ်သော်လည်း။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ နိက္ခဂဏာနိ၊ တို့ကို။ပ။ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌာ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ၁၅၂-အပိုဒ်ကဲ့သို့ မဟာဘောဂေါ၊ 'တဿ' ဿ နေကာနံ နိက္ခဂဏာနံ စယော-ဟု 'ဿ'-ရှိလျှင် ရွှေနောက် ညီညွတ်ရာ၏။

ဘုရား။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ဤမေ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသို့ ၊ လောကခ္ခ။ သန္ဓော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ် လေးယောက်တို့နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဤမ၊ ဤလောကခ္ခ။ ကေစော၊ အခ္ခါသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ဥပဓိပဟာနာယ၊ ဥပဓိလေးပါးတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ဥပဓိလေးပါးတို့ကို စွန့် ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဓိပဟာနာယ၊ငှါ။ ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ငှါ။ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်သော။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပဓိပဋိသံယုတ္တာ၊ ဥပဓိလေးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ သရ-သက်ပွါ၊ ပြေးသွားတတ် ကြံစည်တတ်သော သဘောတို့သည်။ ဝါ၊ ကာမဂုဏ်ကို ကြံ(ညှိ)တတ် သော ဝိတက်တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုး၍ ဖြစ်ကုန်၏။သော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေ၊ ထိုကာမ ဝိတက်တို့ကို။ အဓိဝါသေတိ၊ သာယာ၏။ ဝါ၊ လက်ခံ၏။ နပ္ပဇဟတိ၊ မပယ်စွန့်။ နဝိနောဒေတိ၊ မပယ်ဖျောက်။ နဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို မပြု။ အနဘावं၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့။ နဂမေတိ၊ မရောက်စေနိုင်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဤမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သံယုတ္တောတိ၊ (ကိလေသာတို့နှင့်) ယှဉ်စပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိသံယုတ္တော၊ (ကိလေသာတို့မှ)ကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ ထိုသို့ မဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဤမသို့ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဤနှိယဝေမတ္တတာ၊ ဤနှြောဘို့၏ အထူးထူးရှိသည် အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ဤနှြောဘို့၏ အနုအရင့် အမြတ်အယုတ် ရှိသည့် အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဤမ၊ ခ္ခ။ ပ။ သမုဒါစရန္တိ ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေ၊ ထိုကာမဝိတက် တို့ကို။ နာဓိဝါသေတိ၊ လက်မခံ။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ။ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တီ-ကရောတိ၊ ကင်းသော အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို ပြု၏။ အနဘावं၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဤမမို့ ခေါ် ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ သံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နောဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်တည်း။)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဤဝပန၊ ခ္ခ။ ကေစော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပဓိပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဥပဓိ-ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဓိပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နံ၊ သော။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကဒါစိ ကဒါစိ၊ ရံဖန်ရံခါ။ ဝါ၊ အချိန်မျှားစွာ။ (ဗဟုကာလံ ဝိတိဝတ္တေတ္တာ)။သတိသမ္ဘောသာ၊ သတိ၏ပျောက်ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဥပဓိပဋိသံယုတ္တာ၊ကုန်သော။ သရသက်ပွါ၊တို့သည်။သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ဥဒါယိ၊ယီ။ သတုပ္ပါဒေါ၊ သတိ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒန္ဓော၊ နှေး၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နံ၊ ထိုကာမဝိတက်စသည်ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ပ။ဂမေတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ဒီဝသံ၊ တနေ့ပတ်သုံး။ သန္ဓတ္တေ၊ ပူလောင်သော။ အယောကဋာဟေ၊ သံအိုးကင်းခ္ခ။ ဒေ္ဓဥဒကဖုသိတာ-နိ ဝါ၊ ရေပေါက်နှစ်ပေါက်တို့ကိုငင်း။တိဏိ ဥဒကဖုသိတာနိ ဝါ၊ရေပေါက် သုံးပေါက်တို့ကိုငင်း။ နိဟိ-တေယျ၊ ချထား၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဥဒကဖုသိတာနံ၊ရေပေါက်တို့၏။ နိဟိတော၊ ကျခြင်းသည်။ ဒန္ဓော၊ နှေး၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ကျရာ၌။ နံ၊ ထိုရေပေါက်သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ပဟိဿတိ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပဟိယာဒါနံ၊ အကြွင်းမဲ့ ခန်းခြောက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ရာ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဒ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။ ဂမေတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမမ္ပိ ခေါ ပုဂ္ဂလံ၊ ကိုလည်း။ သံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ထို ကြောင့်တည်း။)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓပန၊ ၌ကား။ ကေစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပဓိ၊ ခန္ဓာပဓိသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ မူလန္တိ၊ အကြောင်းဟူ၍။ ဣတိ ဝိဒိတ္မာ၊ ဤသို့သိသောကြောင့်။ နိဗ္ဗဓိ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) ဥပဓိမရှိသည်။ ဥပဓိသင်္ခယေ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) ဥပဓိ၏ ကုန်ရာ၊ ကုန်ခြင်း၌။ ဝိမုဒ္ဓော၊ (အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ) လွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣမံ ခေါ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ တံ၊ ထိုသို့ မဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌။ မေ၊ သည်။ ဣန္ဒြိယာဒေဝမတ္တတာ၊ ကို။ ဝိဒိတာ၊ အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ သန္ဓောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိ.ကုန်၏။

၁၅၅။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဣဿာ၊ ရှာမှီးအပ် ကုန်သော။ဝါ၊ အလိုရှိအပ်.ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ် ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ် ကို ပျိုးစေတတ် ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘော ရှိ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့်ပ ပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်စွဲအပ် ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ စက္ခုဒ္ဒါရိကဝိညာဏ်တို့ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ဝင်း။ ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့ဖြင်းတည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ ပဉ္စ ကာမဂုဏေ၊ တို့.ကို။ပဋိစ္စ၊ ပြု၍။ ယံ သုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်ခံမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤခံမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ကာမ ၊ ခံ၊ ကာမသုခဟု၍။ မိဒ္ဓသုခံ၊မခင်(ကျင်ကြီး)ကဲ့သို့သော ချမ်းသာဟူ၍။ (ကာယသုခံသန္ဓိဿိတတ္တာ -ဦ။ မိဒ္ဓံ ဝိယ သုခံ မိဒ္ဓသုခံ-ဟု ပြု၊အ ,စ် ,ခံ-ဌ)၊ ပဋိဝေဓနသုခံ၊ ပဋိဝေဓနိ်တို့၏ခ,မ်းသာ ,ဟူ၍။ အနရိယသုခံ၊ အရိယာ မ ,ဟုတ် ,ဟူ.ကို,သည် မ်ိုဝဲအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ နိ သေဝိတမ်ပိ၊ မမှီဝဲအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ နိ ဘာဝေတမ်ပိ၊ မပွါးများအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။နိ ဗဟု ,ီကာတမ်ပိ ကြိမ်ဖန်များစွာမပြုအပ်သော ချမ်းသာ ,ဟူ၍။ဝုစ္စတိ.ဟိ,အပ်၏။တေသာ သုခသာ၊ ဤချမ်းသာ.မှ။ ဘာယိတမ္ပိ၊ (ဂ,ိလေသာဆင်းရဲ အပါယ်ဆင်းရဲဟူသော လားရာရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်)ကြောက်အပ်၏ ဟူ၍။ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၅၆။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ဘိက္ခု၊သည်။ပ။စတုတ္ထံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိ ,ဟရတိ၊ နေ၏။ ဣဒံ၊ ဤစျာန်ချမ်းသာကို။ နေက္ခမ္မသုခံ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်ရာ ချမ်းသာဟူ၍။ ပဝိဝေကသုခံ၊ (ဂဏ ,ိသေ နှစ်ထွေ မွေ့လျော်ရာမှ) ကင်းဆိတ်ရာ ချမ်းသာဟူ၍။ ဥပသမသုခံ၊ (ရာဂစသည် ,ကို၏) ငြိမ်းအေးခြင်းကို ဆောင်တတ်သော ချမ်းသာဟူ၍။သမ္မောဓသုခံ၊ သစ္စာလေးပါး ကို ဖြစ်ချန် အလို့ငှါ ချမ်းသာ ,ဟူ၍။ အာသေဝိတမ်ပိ၊ မှီဝဲအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ ဘာဝေတမ်ပိ၊ပွါး များအပ် သော ချမ်းသာ ,ဟူ၍။ ဗ ,ဟုလီကာတမ်ပိ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘေသာ သုခသာ၊ မှ။ နိ ဘာယိတမ္ပိ၊ မကြောက်အပ် ,ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣမ၊ ဘ္ဒ။ ပ။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကိုး။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤပဌမဈာန်ကို။ ဣဒ္ဓိဘသ္မိ ၊တုန်လှုပ်ခြင်းဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟော တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်၌။ ဣဒ္ဓိတသ္မိ ၊ တုန်လှုပ်ကြောင်းသည်။ကိဉ္စ၊ အဘာယ်နည်း။ဘတ္တ၊ထိုပဌမ ဈာန်၌။ သဒေဝ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊အကြင်ဝိတက်ဝိစာရ ဘို့သည်။အနိရုဒ္ဓါ၊မချုပ်ငြိမ်းကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုပဌမဈာန်၌။ဣဒံ၊ ဤဝိတက်ဝိစာရသည်။ ဣဒ္ဓိတသ္မိ ၊ တုန်လှုပ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဈာန်၌။ ဣဒံ၊ ဤပီတိသုခသည်။ ဣဒ္ဓိတသ္မိ ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယဈာန်၌။ ဣဒံ၊ ဤဥပေက္ခာသုခသည်။ ဣဒ္ဓိတသ္မိ ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣမ၊ ဤသောကဘ၌။ သုခဿ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပ။ စတုတ္ထံ၊ သော။ဈာနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ခေါ၊ ဤစတုတ္ထ ဈာန်ကိုသာလျှင်။ အနိဒ္ဓိတသ္မိ ၊တုန်လှုပ်ကြောင်းမရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣမ၊ ဘ္ဒ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကိုး။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤပဌမဈာန်ကို။ အနလန္တိ၊(ကပ်ငြိခြင်းဌာ)မသင့်ဟူ၍။(ဌ-ဋီ-အယုတ္တတ္ထ)။တနည်း။ဣဒံ၊ဤပဌမဈာန်သည်။အနလ န္တိ၊ အစွမ်းမရှိဟူ၍ ။(ဌ-အပဒါယတ္ထ)။ဝဒါမိ၊၏။ပဇဟတေတိ၊ ယယ်စွန့်ကြဉ့်လေ ဟု၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သမတိက္ကမတေတိ၊ လွန်မြောက်ကြကုန်လေသဟု၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပဌမ ဈာန်၏။ ဝါ၊ ကို။ သမတိက္ကမော၊ လွန်မြောက်ကြောင်းတရားသည်။ ကောစ၊ အဘယ်နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပဌမဈာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ ဤဒုတိယဈာန်ပင် တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒမ္ပိ ခေါ၊ ကိုလည်း။ အနလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ပဇဟတေတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သမတိက္ကမတေတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဒုတိယဈာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ပ။ သမတိက္ကမတေတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဒုတိယဈာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အနေ့င်းခပ်သိမ်း။ ရူပ သညာနံ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ ဝါ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသော ရူပ်တို့ကို ၂။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက် ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ ဝတ္ထုအာရုံ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော ပဉ္စဒ္ဒါရိကသညာ တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော (ရူပ-သဒ္ဒ-စသော)အာရုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော သညာတို့ကို။ ဝါ၊ အထူးထူးသော သဘော ရှိကုန်သော (ကာမာဝစရကုသလသညာစသော) ၄၄-ပါးသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊

၁။ ဣဒ္ဓိတသ္မိန္တိ ပစ္စတ္တေ ဘုမ္မဝစနန္တိ အာဟ ဣဒ္ဓိန္တိ အာဒိ၊ ဣဒ္ဓိတိ ဘေနာတိ ဣဒ္ဓိတံ၊ တဿ တဿ ဈာနဿ ခေါဘကရံ ဩဠာရိကံ ဈာနန်္တိ ။ဋီ။ ဣဒ-ဘု၊ ဂတိယံ နိန္နာယံ၊ ကမ္မနေ။

၂။ ရူပေသညာဟု-ဝဏ္ဏယပြုသော်လည်း ပဝေနဥပလက္ခဏနည်းအရ ရှယ်၌ သညာကိုသာ မကောက်ပဲ သညာ စေတသိက်နှင့်တကွ ရူပဈာနစိတ္တုပ္ပါဒ် အကုန်ကောက်။ ဤကား ပဌမအတ္ထယောဇနာနည်းတည်း။ နောက်နည်း အလို ပထဝီကသိုဏ်း စသောရူပ်တို့ကိုကောက်။ မ၊နီ၊ ၁။အဋ္ဌ ၇၂ ပြန်ကြည့်။

ထိုစတုတ္ထစျာန်၏။ သမတိက္ခမော၊ သည်။ အယံ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ပင်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒမ္ပိခေါ၊ ကိုလည်း။ ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဝိညာဉ်သည်။ ဝါ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်သည်။ အနန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပ္ပါးမျှားအပ် သော။ ပ။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း ဘင်အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သော့။ ပ။ နေဝသညာနာသညာ-ယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနစျာန်၏။ သမတိက္ခမော၊ သည်။ အယံ၊ တည်း။ ပ။ တဿ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနစျာန်၏။ သမတိက္ခမော၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္ဘသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နေဝသညာ-နာသညာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ခမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာ-ယတနစျာန်ကို။ သမတိက္ခမော၊ သည်။ အယံ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်ပင်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အဟံ၊ သည်။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ နေဝသညာနာသညာယတနဿပိ၊ ကိုလည်း။ ယဟာနံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယဿ၊ အကြင်သံယောဇဉ်၏။ ဝါ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ အဏုဝါ၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ထူလံဝါ၊ ကြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံသံယောဇနံ၊ ထိုသံယောဇဉ်ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ယဿသိ နော၊ မြင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဧတံ၊ ဤသံယောဇဉ်ကို။ နောဟိ၊ မမြင်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။လဒ္ဓကိကောပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-စာတုမသုတ်

၁၅၇။ (ဧवं မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စာတုမာယံ၊ စာတုမာ ရှာ၌။ အာမလကီဝနေ၊ သျှီသျှားတောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနပ္ပမုခါနိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဘိက္ခု-သတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြော်ခြင်းငှါ။စာတုမံ၊ စာတုမာရှာသို့၊ အနုပ္ပတ္တာနိ၊ရောက်လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဂန္တုကာ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ တေစ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ နေဝါသိကေဟိ၊ ကျောင်းနေဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋ္ဌိသမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုကြကုန်သည်ရှိသော်။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာတို့ကို။ ပညာ-ပယမာနာ၊ ခင်းကြကုန်သည်ရှိသော်။ ပတ္တစီဝရာနိ၊ သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို။ ပဋိသာမယမာနာ၊ သိမ်းဆည်းကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဥစ္စာသद္ဒါ၊ မြင့်သောအသံရှိကုန်သည်။ မဟာသဒ္ဒါ၊ ကျယ်သော အသံရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ "အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။တေ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ ထိုမြင့်သော အသံ ကျယ်သော အသံတို့သည်။ ကေပန၊ အဘယ်အသံတို့နည်း။ မစ္ဆ-ဝိလောပေ၊ ငါးတို့ကို လုယက် (ဖမ်းယူ)ရာ၌။ ကေဝဋ္ဋာ မညေတိ၊ တံငါသည်တို့ ဖြစ်ယောင် တကား"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ပ။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တေနဟိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပဉ္စင်္ဂလျှင်။

မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တောဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာယာသွန္တေ၊ အရှင်တို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ဟူ၍။ အာမန္တေဟိ၊ သံဃေလေ့။ ဝါ၊ပြော ချေလော့"။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဘန္တေတိခေါ်၊ အရှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ ဟူ၍။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ ကေမန္ဆံ၊ ၌။ နိသိန္နေခေါ်၊ ကုန်သော။ တောဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ နု၊ အာယဿ်ကြောင့်။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ နည်း။ မစ္ဆရိလောပေ၊ ၌။ကေဝဋ္ဋာမညေတိ၊ တံငါသည်တို့ဖြစ်ယောင်တကား" ဟူသော။ စတေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ရှား။ပ။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံ ကျယ်သော အသံ ရှိကြပါကုန်၏။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဝေါ၊သင်တို့ကို။ ပဏာ-မေမိ၊(ငါ)နှင်တော်မူ၏။ (နိုဗာရဒိ၊ဌ)။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နှ ဝတ္ထုမ္ဘု၊ မနေထိုက်။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ဝေဘန္တေတိခေါ်၊ ဟူ၍။တောဘိက္ခု၊တို့သည်။ပ။ ပဏ္ဏမိ သုဖဲသွားကြကုန်ပြီ။

၁၅၈။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ စာတုမေယ္ယကာ၊ စာတုမာရ္ဌာသား ဖြစ်ကုန်သော။ သက္ကာ၊ သာကီဝင်တို့သည်။ သန္ဓာဂါရေ၊ ပြည်တွင်းရေးရာနန်းနှောရာ လွတ်တော်၌။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတရာ ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏။ စာတုမေယ္ယကာ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ တောဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဒ္ဒရတောဝ၊ အားဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသံသုခေါ်၊ မြင်ကုန်သည်သာတည်း။ ဒိသ္မာန၊ မြင်သောကြောင့်။ ယေန၊ ၌။ တောဘိက္ခု၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဟန္တ၊ ယခု။ဝါ၊ လျှောက်ထားပရစေ။ကဟံပန၊ အာဘယ်အရပ်သို့။ဂစ္ဆထာတိ၊ သွားကြကုန်သနည်း" ဟူသော။ တေ၊ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံ္ဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ခေါ်၊ စင်စစ်။ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့ ပြောကြကုန်၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ မုဟုတ္တံ၊ တဘဏမျှ။ နိသီဒထ၊ ထိုင်ကြပါကုန်ဦးလော့။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပသာဒေတုံ၊ ကြည်ညိုစိမ့်သောဌ။ အပ္ပေဝနာမသက္ကုဏေယျာမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်ငြားအုံ့လည်း မသိ။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဤသို့လျှောက် ကုန်၏။ ဧဝမာဝုသောတိခေါ်၊ ဒါယကာတို့ကောင်းပါပြီဟူ၍။ တောဘိက္ခု၊ တို့သည်။ စာတုမေယျ-ကာနံ၊ ဗုဒ္ဓုန်သော။ သက္ကာနံ၊ တို့အား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ်၊ ၌။ စာတုမေယျကာ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံ္ဃံ၊ ကို။ အာဘိနန္ဒတု၊ နှစ်သက်စေချင်ပါ၏။ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံ္ဃံ၊ကို။ အာဘိဝဒတု၊ (လာလေ့ဟု)ဆိုစေချင်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ဘိက္ခု-သံ္ဃော၊ ကို။ အနုဂ္ဂဟိတော သေယျထာပိ၊ ချီးမြှောက်တော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ဘိက္ခုသံ္ဃံ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဏှာတု၊ ချီးမြှောက်စေချင်ပါ၏။ဘန္တေ၊ ရှား။ တွေ၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၌။ နဝါ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ငယ်ကုန်သော။ အစိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာသေးကုန်သော။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤဓမ္မဝိနယသာသနာသို့။ အဓုနာဂတာ၊ ယခုမှ

၁။ အာမန္တေဟိတိ ဇာနာပေဟိ။ အာမန္တေတိတိ ပဇာနာဘတိ။ (မဟာ၊ ၂။ ၂။ ကကရုဟ)

လာရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။သင်္ဂီ၊ ကုန်၏။တောင်း၊တို့သည်။ဘဂဝန်၏၊ လို့။ ဒဿနာယ၊ ငဲ့၊။ အလဘန္တောနှင့်၊ မရကြကုန် သည်ရှိသော်။ အညထာ ဘွေ့ (ပိတ်၏)တပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဝိပရိဏာမော၊ (စိတ်၏) ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တရားနှင့် ပြီးနှင်နှုပ္ပါသောမျိုးစေ့တို့သည်။ (မုခ်ရွတ်)။ ဝါ၊ နှုပ္ပါသော စပါးပင်ဟူ၏သည်။(ကာရဏူပစာရတွင်။ဌီ၊ဌ)။ ဥဒကံ၊ ရေ ကို။ အလဘန္တောနှင့်၊ မရကြ ကုန်သည်ရှိသော်။ အညထာ ဘွေ့၊ မညီးနွမ်းသော အခြင်းအရာမှ ညိုးနွမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ ဟုံး။ ဝိပရိဏာမော၊ ညိုးနွမ်းသော အားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ ရှင်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တရားသာ ဝစ္ဆာ၊ နှီ့ ဒ့ီနွားငယ်သည်။ မာတရံ ကို။အပဿာ ဘွေ့သား၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ အညထာ ဘွေ့၊ သည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ရှင်း။ ဝိပရိဏာမော၊ သည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ ဟုံး။ ဘန္တေ၊ ရား။ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဘိက္ခု သံဃ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ အနုဂ္ဂဟာတူတိ၊ ချီးမြှောက်စေချင်ပါ၏ဟူသော်။ ဇော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။

၁၅၉။ အထခေါ၊ ဘုန်း။ ဗြဟ္မာသဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်။စောသာ၊မိမိစိတ်ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။စေတောပရိဝိတက္ကံ စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ ပုရိသော၊ သည်။သမ်ဓိဗျာဘ်၊ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟာ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျဝါ၊ သေယျထာပိ နာမ၊ ဆန့်ရှုသကဲ့ သို့ရှင်း။ ပသာရိတာ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟာ၊ကို။ သမိဉ္ဇေ ယျဝါ၊ သေယျထာပိ နာမ၊ ကွေးရှုသကဲ့သို့ရှင်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပြဟ္မဒေဝေါ၊ ဘုန်း။ အန္တရဟိတော၊ကွယ်ခဲ့၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားပြပြီ။ အထခေါ၊ ဘုန်း။ ဗြဟ္မာသဟမ္ပတိ၊ သည်။ ဧကံသံ၊ ဘုန်း။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကရိတ္ဝာ၊တင်၍။ပ။အဥ္ဇလိံ၊လက်အုပ်ကို။ပဏာမေတ္ဝာ၊ မြှောက်ချီ၍။ (အကြင်း ၁၅၈-နှင့် ဝေပြီ)။

၁၆၀။ စာဘုမေယျာဘာ၊စာဘုမာ၃ာသား ဖြစ် ကုန်သော။ သက္ကာ၊စ၊ သာကီဝင်ဘို့သည်ရင်း။ ဗြဟ္မာသဟမ္ပတိစ၊ သည်ရင်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဗီဇူပဓေနစ၊ မျိုးစေ့ဥပမာဖြင့်ရင်း။ တရုဏူပမေနစ၊ နှီ့ စို့နွားငယ် ဥပမာဖြင့်ရင်း။ ပသာဒေတုံ၊ ကြည်စိမ့်သောငှါ။အသက္ခိ သုခေါ၊ စွမ်းနိုင်ကြကုန်သည် သာတည်း။ အသခေါ၊ ဘုန်း။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘို့၊ ဥဒ္ဒေထ၊ ထကြ ကုန်လော့။ ပဘာ့စိဝဏ်၊ သပိတ်သာဏ်နှင်းကို။ ဂဏှထ၊ ယူကြကုန်လော့။ စာဘုမေယျကေဟိ၊ ကုန်သော။ သကေ့ဟိစ၊ တို့သည်ရင်း။ ဗြဟ္မာ'နာ သဟမ္ပတိနာ စ၊ သည်ရင်း။ ဗီဇူပမေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ တရုဏူပမေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဘဂဝါ၊ ကို။ ပသာဒိတောတိ၊ ကြည်ညိုခစ အပ်ပြီ"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ပြီ။ဝေမာတုသောဘိ၊ ငါ့ရှင် ကောင်းပါပြီဟူ၍။ တောဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တာ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "သာရိပုတ္တာ၊ သာရိပုတ္တရာ။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃ၊ ရဟန်းသံဃာ ကို။ ပဏာဒိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ကိန္တိ၊ အတယ်သို့လျှင်။ တေ၊ သင်၏(စိတ်၌)။ အဇ္ဈာသယော၊ ဖြစ်သနည်း"ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပဏာဒိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ (တပါးသောကိစ္စတို့၌)အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊ မျက်မှောက်၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်ဖြင့် နေခြင်းကို။ အနုယုဇ္ဇော၊ အားထုတ်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေလတ္တံ့။ (အနုယုဇ္ဇောဘွဲ့ အနုသည်၊

ဓာတုတ္ထဝိသေသက တည်း)။ ဒိဋ္ဌမ္မသုခဝိဟာရံအနုဒ္ဓ။ ယုတ္တောဝ၊ ယုဉ္ဇသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ လတ္တံ။ (ကမ္မပ္ပဘဝနိယတ္ထတည်း)။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဒါနိ၊ ဒ္ဓ။ အပ္ပေါဿုက္ကာ၊ ၍။ ဒိဋ္ဌမ္မသုခဝိဟာရံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟူ၍။ မေ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ ဝေဒေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ"။ (ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။)

သာရိပုတ္တ၊ရာ။တဲ့၊ သင်သည်။ အာဂမေဟိ၊ဆိုင်းငံ့ဦးလော့။သာရိပုတ္တ၊ရာ။ တဲ့၊သည်။ ဒိဋ္ဌမ္မ-သုခဝိဟာရံ၊ ကို။ အာဂမေဟိ၊ လော့။ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ဒ္ဓ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ , မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို ။ပ။ ဒါနိ၊ ဒ္ဓ။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်ရင်း။ အာယသ္မာ သာရိ-ပုတ္တောဝ၊ စ၊ သည်ရင်း။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပရိဟရိဿာမာတိ၊ မွေးမြူစောင့်ထိန်းပါကုန်အံ့ဟူ၍။ မေ၊၏ (စိတ်၌)။ဝေဒေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သာဓု သာဓု၊ကောင်း၏ ကောင်း၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ အဟံဝါ၊ ငါဘုရားသည် မူလည်း။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ကို။ ပရိဟရေယ္ယ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ ဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ (ဘိက္ခုသံဃံ၊ကို။ ပရိဟရေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။) ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၁၆၁။ အထခေါ၊ ဒ္ဓ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကောရောဟနေ၊ ရေသို့သက်ဆင်းသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ စတ္တာရိ လေးပါးကုန်သော။ဤမာနိ ဘယာနိ၊ ဤဘေးတို့ကို။ ပါဠိ-ကခီတဗ္ဗာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဥမိဘယံ၊ လှိုင်း တံပိုးဘေးရင်း။ ကုမ္ဘီလဘယံ၊ မိကျောင်းဘေးရင်း။ အာဝဋ္ဋဘယံ၊ ဝဲဘေးရင်း။ သုသုကာဘယံ၊ ကြမ်းသော ငါးဘေးရင်းတည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဥဒကောရောဟနေ၊၌။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဤမာနိ ဘယာနိ၊ တို့ကို။ ပါဠိ-ကခီတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ဤမာနိ ဘယာနိ၊ တို့ကို။ဤမ ဤမသို့ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော။ ဘောစ္ဆေ၊ အခ္ခါသော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ပါဠိ-ကခီတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့နည်း။ ဥမိဘယံ၊ ၎င်း။ ကုမ္ဘီလဘယံ၊ ၎င်း။ အာဝဋ္ဋဘယံ၊ ၎င်း။ သုသုကာဘယံ၊ ၎င်းတည်း။

၁၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥမိဘယံ၊ လှိုင်းတံပိုးဘေးသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤ၊ ၌။ ဘောဇ္ဇေ၊ သော။ ကုလပုတ္တောဝ၊သည်။ "ဇာတိယာ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်ရင်း။ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည် ရင်း။မရဏေန၊ သေခြင်းသည်ရင်း။သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်ရင်း။ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့သည်ရင်း။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်ရင်း။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း တို့သည်ရင်း။ဥပါယာသေဟိ၊ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်ရင်း။ (အဟံ၊သည်။)ဝါ၊သို့။ ဩတိဏ္ဏော၊ သက်ဝင်အပ်သည်။ အမို၊ ဖြစ်၏။ဒုက္ခေါတိဏ္ဏော၊ဆင်းရဲသို့ သက်၏။ ဒုက္ခပရေတော၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်၏။ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဤမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်။ အပ္ပေဝ နာမ ပညာယေထာတိ၊ ထင်ရှားပြောအံ့လည်းမသိ"ဟူ၍။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။အနဂါရိယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။သင်ပြဟူစာရီ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့သည်။"ဝေ၊ ဤသို့။ တေ၊ သင်သည်။ အတိက္ကမိတမ္ပိ၊ ရွှေသို့တက်အပ်၏။ ဝေ၊

၁။ ဝေတ်ကျမ်းထို့ပ် ပရိ+ဟရ-ဝေတ်၏- နိစ္စဘောဂတ္တကိုသာ ပြ၏။ ပရိဟရိဿာမိတိ ပဋိဇဂ္ဂိဿာမိ, ဂေါပယိဿာမိ။ (အံ၊၆၊၃။၄၁)။ရာဇာဟံ ဤသာရော တေသံ, ယူယသာ ပရိဟာရရကောဒ။(သတ္တဂ-မဟာဝဂ်ပါ ဇာတ်)

သို့။ တေ၊ သည်။ ပဋိက္ကမိတဲ့ဖ၊ နောက်သို့ ဆုတ်အပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ အာလောကိတဲ့ဖ၊ ရှေ့ရှု(တူရ)ကြည့်အပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ ဝိလောကိတဲ့ဖ၊ တဖက်ကြည့်အပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ ဇေ၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတဲ့ဖ၊ ကွေးအပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ ပသာရိတဲ့ဖ၊ ဆန့်အပ်၏။ဝေ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ သံဃာဋိပတ္တစီဝရံ၊ ဒုကဋ္ဌသပိတ်သင်္ဃာန်းကို။ ဓာရေတုမဟန္တိ၊ ဆောင်အပ်၏"ဟူ၍။ သြဝဒန္တိ၊ ဆုံးမကြကုန်၏။ အနုသာသန္တိ၊ ကဲမြင်ကြကုန်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏(စိတ်၌)။ "ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။အဂါရိယဘူတာ၊လူဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ မယံခေါ၊ ငါတို့သည်သာ။ အညေ၊ တပါးသူတို့ကို။ သြဝဒါမ၊ ကုန်၏။ အနုသာသာမ၊ကုန်၏။ ဣမေပန၊ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တမတ္တာမညေ၊ သားမျှလောက် ဖြစ်ကုန်ယောင်တကား။ နတ္တမတ္တာမညေ၊ မြေးမျှလောက်ဖြစ်ကုန်ယောင်တကား။ အမ္ဘေ၊ ငါတို့ကို။ သြဝဒိတဲ့ဖ၊ဆုံးမအပ်၏ဟု။အနုသာသိတဲ့ဖ၊ကဲမြစ်အပ်၏ဟု။ မညန္တိတိ၊ အောက်မေ့ကြကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ထိုရဟန်း သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ခေ၍။ ဟီနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ ဥမိဘယတ္ထ၊ လို့ငြားတံပိုးဘေးမှ။ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ ၊သိက္ခံ၊ ကို။ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တော၊ လူထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥမိဘယန္တိ ခေါ တေ၊ လိုင်းတံပိုးဘေးဟူသော အမည်သည်။ ကောဓုပါယာသာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း၏[1] ။ အဓိဝစန၊အမည်တည်း။

၁၆၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုမ္ဘီလဘယံ၊ မိကျောင်းဘေးဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပမ္ဘဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ၊ အားဖြင့်။ပမ္ဘဇိတံ၊သ ်။ သမာနံ၊ သော။ တမေနံ၊ ကို။ သဗြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ "ဣဒံ၊ ဤခဲဘွယ်ကို။ တေ၊သင်သည်။ခါဒိတဲ့ဖ၊ ခဲအပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တေ၊ သည်။ နခါဒိတဲ့ဖ၊ မခဲအပ်။ ဣဒံ၊ ဤဘောဇဉ်ကို။ တေ၊ သည်။ဘုဉ္ဇိတဲ့ဖ၊ စားအပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တေ၊သည်။ နဘုဉ္ဇိတဲ့ဖ၊ အပ်။ ဣဒံ၊ ဤလျက်ဘွယ်ကို။ တေ၊ သည်။သာယိတဲ့ဖ၊ လျက်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။တေ၊ သည်။ နသာယိတဲ့ဖ၊ မလျက်အပ်။ ဣဒံ၊ ဤသောက်ဘွယ်ကို။ တေ၊ သည်။ ပါတဲ့ဖ၊ သောက်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တေ၊ သည်။ နပါတဲ့ဖ၊ မသောက်အပ်။ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ခဲဘွယ်ကို။ တေ၊ သည်။ ခါဒိတဲ့ဖ၊ အပ်၏။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော ခဲဘွယ်ကို။တေ၊သည်။နခါဒိတဲ့ဖ၊မခဲအပ်။ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ပ။အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော ဘောဇဉ် ကို။ပ။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောလျက်ဘွယ်ကို။ပ။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော လျက်ဘွယ်ကို။ပ။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောသောက်ဘွယ်ကို။ပ။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော သောက်ဘွယ်ကို။ တေ၊ သည်။ နပါတဲ့ဖ၊မသောက်အပ်။ကာလေ၊နံနက်အခါ၌။တေ၊ သင်သည်။ခါဒိတဲ့ဖ၊ စားအပ်၏။ပ။ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ တေ၊ သည်။ နပါတဲ့ဖ၊ မသောက်အပ်"ဟူ၍။ သြဝဒန္တိ၊ကုန်၏။အနုသာသန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊၏။ "ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဂါရိယဘူတာ၊ ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ကုန်သော။ မယံခေါ၊ ငါတို့သည်သာ။ ယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ကို။ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ အလိုရှိကုန်၏။ တံ၊ ထိုခဲဘွယ်ကို။ ခါဒါမ၊ ခဲကုန်၏။ ယံ၊ ကို။ နဣဒ္ဓိဗလေန၊ အလိုမရှိကုန်။ တံ၊ ကို။ နခါဒါမ၊ မခဲကုန်။ပ။ ကပ္ပိယမ္ပိ၊ အပ်သော ခဲဘွယ်ကိုလည်း။ခါဒါမ၊ ခဲကြကုန်၏။ အကပ္ပိယမ္ပိ၊မအပ်သော ခဲဘွယ်ကိုလည်း။ ခါဒါမ၊ ခဲကြကုန်၏။ပ။ ကာလေပိ၊ နံနက်အခါ၌လည်း။ ခါဒါမ၊ ခဲကြကုန်၏။ ဝိကာလေပိ၊ မွန်းလွဲအခါ

---

[1] ကောနှင့် ဥပါယာသတဆုံးကိုယ်အားဖြင့် ဒေါသစေတသိက်ချည်းတည်း။ ကောဓုပါယာသဿာတိ ဣဒ္ဓေ ကုဗ္ဗနဒ္ဒေန ကောဓော သေ့ဝ စိတ္တဿ ကုဃသ ၀ အဘိပ္ပမဒ္ဒနမဿနုပ္ပါဒေနဟိ ဒဋ္ဌံ အာယာသဒ္ဒေန ဥပါယာသောဒဋ္ဌိ။

ဌ်လည်း။ ခါဒါမ၊ခဲကြကုန်၏။ပ။ နော၊ ငါတို့အား။ သဒ္ဓါ၊ ကြည်ညိုကုန်သော။ ဂဟပတိကာ၊ သူကြွယ်တို့သည်။ ဒီဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ဝိကာလေ၊ မွန်းလွဲအခါ၌။ ဒီဝါဝိကာလေ၊ နေလွဲသော အခါ၌။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ယံပိ ခါဒနီယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ကိုရင်း။ ယံပိ ဘောဇနီယံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်၏။ တတ္ထပိ၊ ထိုလှူအပ်သော ခဲဘွယ် ဘောဇဉ်၌လည်း။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းဘို့သည်။ မုခါဝရဏံမညေ၊ ခံတွင်းကို ပိတ်သကဲ့သို့။ ကဲရော့ဆိုတိ၊ ပြုကုန်၏"ဟူ၍။ဝေ၊ သည်။ဟောတိ၊၏"။ သော၊ သည်။ပ။ ဝုစ္စတိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုမ္ဘီလဘယန္တိ ခေါ ဝေး၊ မိကျောင်းဘေးဟူသော အမည်သည်။ သြဒရိကတ္တာသေ၊ ဝမ်းပြည့်ရုံမျှ ကြည့်သူ၏ အဖြစ်၏[၂]။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဝဋ္ဋဘယံ၊ ဝဲဘေးဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ကေစ္စောဝ၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပဒ္ဓဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဝေ၊ သို့။ ပဒ္ဓဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သော။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏ-သမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္တာ၊ သင်္ဃန်းကို ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ဃန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂါမံဝါ၊ ရွာသို့ရင်း။ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံးသို့ရင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ။ အရကို့တေနော၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်သာ ဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း။အရကို့တာယ၊မစောင့်ရှောက်အပ်သော။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ရင်း။ အနုပဒ္ဒိတာယ၊ မဖြစ်သော။ ဝါ၊ မထင်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်ရင်း။ အသံဝုတောဟိ၊ မပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေဘို့ဖြင့်ရင်း။ ဟဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား ရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုံး၌။ ပဋ္ဌပိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။သမပ္ပိတံ၊ရောင့်ရဲသော။ သမင်္ဂီဘူတံ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပရိစာရယမာနံ၊ တင့်တယ်စမ္းသပ်သော။ဂဟပတိ ဝါ၊ သူကြွယ်ကိုရင်း။ ဂဟပတိ-ပုတ္တံဝါ၊ သူကြွယ်သားကိုရင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။တဿ၊ထိုရဟန်းအား။ဝါ၏ (စိတ်၌)။"ပုဗ္ဗေခေါ၊ ၌။ အဂါရိယဘူတာ ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ငါဘို့သည်။ပဋ္ဌဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ ရှောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရိမှာ၊ စမ္းယင်းကြ ကုန်၏။ မေ၊ ၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ ခေါ ပန၊ရှိကုန်သည်သာတည်း။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်း။ဘုဉ္ဇာတု၊ သုံးဆောင်ခံစားခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ပုညာနိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာတိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သော၊ သည်။ပ။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဝဋ္ဋဘယန္တိ ခေါ ဝေး၊ ဝဲဘေး ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဋ္ဌန်း၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမ-ဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဉ္ဇုကာဘယံ၊ ကြမ်းသော ငါးဘေးဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ကေစ္စောဝ၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပိဏ္ဍာယ၊

၁။ ၁၆၂-ပိုဒ်၌ ဣမေ ပန။ပ။မညန္တိ ဝါကျဝယ် မညန္တိ-၏ ကတ္တား ဣမေ-ရှိသည်ကို ထောက်၍ ဤတတ္ထပိမေ-ဒန္တိလည်း တတ္ထပိ ဣမေ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်ကာ ကရောန္တိ-၏ ကတ္တားအဖြစ်ဖြင့် "ဣမေ၊ တို့သည်" ဟု ပေးလိုက်သည်။ နိဿယဟောင်းဌီကား "မေ၊ ငါ၏"ဟု ယောဇနာ၏။

၂။ သြဒရိကတ္တာ-သြဒရိက+တ္တာ၊ ဥဒရ+ဏိက။ ဥဒရေ ပဿိတော သြဒရိကော။ ဝမ်းပြည့်ရုံမျှကြည့်သူ၊ သြဒရိကသ ဘာဝေါ သြဒရိကတ္တံ။ဂုဏ်ကောက်။ သြဒရိကဘာဝေနဋ္ဌိ။

ဆွမ်းအလှိုင့်။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိုင်ငံ၌။ ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ဝတ်ဆင်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ဝတ်ရုံသည်လည်း ဖြစ်သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ၊ သော်။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ သော။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။အနုဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဝါ၊ ပင်ပန်းညှဉ်းနှမ်းစေ၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ရာဂါနုဒ္ဓံသေန၊ ရာဂသည် ဖျက်ဆီး အပ်သော။စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ သိက္ခံ၊ ကို။ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤ။ သုသုကာဘယဿ၊ ကြမ်းသော ငါးဘေးမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တော၊ လူထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုသုကာဘယန္တိခေါ တေ၊ သည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဘယာနိ၊ တို့ကို။ဣမ ဣမသို့ ဓမ္မဝိနယေ၌။ အဂါရဿ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော။ ကေစေ၊ သော။ ပဋိလေ၊ ၌။ ပါဠိဂေါ၌ တဗ္ဗာနိတိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (အပိုဒ် ၁၆၁-ပြန်စပ်။ အကြောင်းလွှယ်ပြီ)။

သတ္တမံ၊ သော။ စာတုမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဂ-နဠကပါနသုတ်

၁၆၆။ ။(ဝေ ဒေမ သုတ်၊ ပေးမြဲ)။

ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ နဠကပါနေ၊ နဠကပါနရွာ၏အနီး၌ ။ (မုခ္ယတ္ထ)။ ဝါ၊နဠကပါနရွာ၌။ (ဥပစာရတ္ထ)။ ပလာသ-ဝနေ၊ပေါက်ပင်တော၌။ (ကိ သုက- ပလာသ- ပေါက်ပင်၊ဓာန်-၅၅၅)။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ မှူးစွာကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ထင်ရှားကုန် ထင်ရှားကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ရွယ်၍။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အာ,ုယသ္မာ စ အနုရုဒ္ဓေါ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါရင်း။ပ။အာယသ္မာ စ အာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာရင်း။ အညေ၊တပါးကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာစ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ရင်းတည်း။ တေနခေါ ပန သမယေန၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံ၊ဃရိုဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဇေဟကာသေ၊ လှင်တီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၏။ အထခေါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ တေကုလပုတ္တေ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယေ တေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။မမ၊ငါဘုရားကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊၍။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကစ္စိ၊အသို့နည်း။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သောအကျင့်၌။ အဘိရတာတိ၊ မွေ့လျော်ကြကုန်၏ လော"ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေဘိက္ခူ၊

၁။ ကေလာသိပါတ် နဠကပါနဇာတ်တော်၏ ဖြစ်ရာဌာနဖြစ်၍ "နဠကပါန"တွင်ပုံကို ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ၌ အဋ္ဌကထာနှင့် ဒသဂ္ဂုတ္တရနဠကပါနသုတ် အဋ္ဌကထာတို့၌ အကျယ်ရှုလေ။

တို့သည်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ၃တိယမ္ပိုခေါ်၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။၀။ ၄တိယမ္ပိုခေါ်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၆၇။ အထခေါ၇်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "အဟံ၊ဝါသည်။ တေကုလပုတ္တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့ကို။ ပုစ္ဆေယ္ယုံ၊မေးရမ္ဟုကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၇်။ ဘဂဝါ၊သည်။အာယသ္မန္တံအနုရုဒ္ဓံ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို။ "အနုရုဒ္ဓါ၊တို့"။ ကိစ္စိ၊ နည်း။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ပြဟ္မစရိယေ၊၇်။ အဘိရတာတိ၊မွေ့လျော်ကြကုန်၏လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ,တဂ္ဂ၊အမှန်စင်စစ်အားဖြင့်။ ပြဟ္မစရိယေ၊၇်။ အဘိရတာ၊ မွေ့လျော်ကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းပေစု ကောင်းပေစု။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ပြဟ္မစရိယေ၊ ၇်။ယံအဘိရမေယျာထ၊အကြင်မွေ့လျော်ကုန်ရာ၏။သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ တုမ္ဟာကံ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့အား။ တေ၊ ဤမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ပတိရူပံ၊ သင့်လျော်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယေန ယောဗ္ဗနေန၊ အကြင်အရွယ်နှင့်။ ယေန ပဌမေန ဝယသာ၊ အကြင်ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာ-ဂတာ၊ ပြည့်စုံကြကုန်၏။ သုသုကာဠကေသာ၊ ကောင်းသော မည်းနက်သော ဆံပင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (မ၊ဌ၊၁၊၌ ၂၇၇-ပိုဒ်နှင့် အညီပေးသည်)။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇေယျာထ၊ ခံစားကုန်ရာ၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒြေန၊သော။ တေန ယောဗ္ဗနေန၊နှင့်။တေန ပဌ-မေန ဝယသာ၊နှင့်။သမန္နာဂတာပိ၊ ပြည့်စုံကြကုန်လျက်လည်း။ သုသုကာဠကေသာ၊ ကုန်လျက်လည်း။အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တေ စ ခေါ ပန တုမ္ဟေ၊ ထိုသင်တို့သည်ကား။ ရာဇာဘိနီတာ၊ မင်းသည် (ရဟန်းပြုခြင်း၇)) ရှေးရှုဆောင်အပ်သည်ဖြင့်၍[၂]။ ရာဇာဘိနီတာ၊ မင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ နေဝ ပဗ္ဗဇိတာ၊ သည် မဟုတ်ကုန်။ စောရာဘိနီတာ၊ ခိုးသူနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြင့်၍။ပ။ နပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်။ ဣဏဒ္ဓာ၊ ကြေးမြီသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်။ ဘယဋ္ဌာ၊ တစုံတခုသော ဘေးသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်။ အာဇီဝိကာဘယတာ၊ အသက်မွေးမှုသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်။ အပိစ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဇာတိယာ၊ သည်ရင်း။ပ။ဥပါယာသေဟိ၊ တို့သည်ရင်း။ (အဟံ၊သည်။ ဝါ၊သို့။) ဩတိဏ္ဏော၊ သက်ဝင်အပ်သည်။ အမှိ၏။ဒုက္ခေါတိဏ္ဏော၊ဆင်းရဲသို့သက်၏။ဒုက္ခပရေတော၊ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်၏။ ကေဝလသ၊ အလုံးစုံသော။ ဣမသ ဒုက္ခက္ခန္ဓသ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။အန္တဂ်ိရိယာ၊အဆုံးကို

၁။ သံဃာအမျိုးဖြစ်လျက် အနုရုဒ္ဓါ ဟု သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ခြင်း အကြောင်းကို မ၊ ဌ၊ ၂။ ၁၄၁ (စူဠ ဂေါသိင်သုတ်)၌ "တဿ သင်္ဃော ကတော သေသသန် ကတောဝ ဟောတိတိ ထေရညော တေ ကစ္စိ ဝေါ အနုရုဒ္ဓါတိ အာဒိဝစနံ အဝေါစ" ဟု ဟောနှုတ်ကပ်အားဖြင့် သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ဖွင့်ပြသည်။ သဒ္ဒနီတိ၌လည်း ဝိဂ္ဂဟေက သေသဝိဓိမှကင်းလွတ်သော သဒ္ဒနယူပဒေသတခုအပြစ်ဖြင့် "သမောဝေနိ ဋ္ဌ ဘယမေကတ္ထေ ဗဟုဝစနံ" ဟု သုတ်တည်လျက် ဤပြဿုဒ်ကိုထုတ်သည်။ စူဠဂေါသိင်ဋီကာ၌ကား "အနုရုဒ္ဓါတိ ဝါ ကေသေသနယေန ဝုတ္တံ၊ ဝိဂ္ဂဟေကသေ၊သဿာပိ ဗုဒ္ဓတ္ထာ" ဟု အဋ္ဌကထာကို နှယ်နွှယ်ရတက်၍ ဧကသိတ် နည်းအားဖြင့် သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ဖွင့်ဆိုသည်။

၂။ ရာဇ+အဘိ+နီ+တ၊ နှယ်နှွယ်။ ရညာ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ အဘိနီတာတိ ရာဇာဘိနီတာ။ ဋီ။

ပြုခြင်းသည်။အပ္ပေဝနာမ ပညာယျေထ၊ ထင်ရှားပြောဆိုသည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့နလုံးသွင်း၍။ (ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြုကြကုန်၏။)အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တုမှေ၊တို့သည်။ ဧवံ၊ ဤသို့။ သဒ္ဓါ၊ ရှိ။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ နနု၊ကုန်လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မှန်ပါ၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ဧဝံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းပြုသော။ ကုလပုတ္တေန ၀ ပန၊ အမျိုးကောင်း သားသည်ကား။ ကိံ ၊အဘယ်ကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါဘို့။ ဣဟမေဝ၊ကာမဂုဏ်တို့မှ။ ဝိဝေကံ၊ ကင်းဆိတ်၍[1]။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ် တရားဘို့မှ။ ဝိဝေကံ၊ ကင်းဆိတ်၍။ပီတိသုခံ၊ (ပဌမစျာန်၊ဒုတိယစျာန်ဟုဆိုအပ်သော)ပီတိသုခကို။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရအံ့။ အည်၊ တပါးသော။ တတော၊ ထိုပီတိသုခထက်။ သန္တတရံ၀၊ အထူးသဖြင့် ငြိမ်သက်သော စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊လည်း။နာဓိဂစ္ဆတိ၊မရနိုင်။ အဘိဇ္ဈာပိ၊ အဘိဇ္ဈာသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခန်းစေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဗျာပါဒေပိ၊ ဗျာပါဒသည်လည်း။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ထိနမိဒ္ဓံပိ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်လည်း။ပ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံပိ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်လည်း။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာပိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်လည်း ။ပ။ အရတိပိ၊ (လွန်မြောက်သော ကုသိုလ်တရားတို့၌) မမွေ့လျော်ခြင်း သည်လည်း။ပ။ တန္ဒိပိ၊ပျင်းရိခြင်းသည်လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခန်းစေ၍။ တိဋ္ဌတိ၏[2]။

(အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ပ။ သန္တတရံ၀၊ ကိုလည်း။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရနိုင်။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ပ။ သန္တတရံ၀၊ ကိုလည်း။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရနိုင်၏။ ။(ဤကား သုက္ကပက္ခ ထုံးသမျှတည်း)။

၁�système။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ (စိတ်အကြံသည်)။ ဂိန္ဓိ၊ အသို့နည်း။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ "သံဂိလေသိကာ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပေါနောဘ္ဘဝိကာ၊ တဖန်ဘ၀သစ် အလိုငှါ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါ-ကာ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်သော။ အာယတိံ ၊ နောင်အကျိုးပေးရာကာလ၌။ ဇာတိဇရာ-မရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ယေအာသဝါ၊ အကြင် အာသဝေါ တရားတို့သည်။(သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေအာသဝါ၊ တို့ကို။ တထာဂတဿ၊ သည်။(ယသ္မာ၊ ကြောင့်။)အပ္ပဟီနာ၊မယယ်အပ်ကုန်သေး။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊သည်။ဧကံ၊ အခ္ခါကို။ သခ်ါယ၊ သိ၍ ။ (သခ်ါယာတိ ဇာနိတ္ဝာ-ဌ)။ ပဋိသေ၀တိ၊ မှီ၀ဲ၏၊ ဧကံ၊ ကို။ သခ်ါယ၊ သိ၍။ အဓိ၀ါသေတိ၊ သည်းခံ၏။ ဧကံ၊ကို။ သခ်ါယ၊ ၍ ။ ပရိ၀ဇေတိ၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဧကံ၊ကို။ သခ်ါယ၊ ၍ ။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏"ဟူ၍ ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣဘိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏ (စိတ်အကြံသည်)။ဘဂ၀တိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ "သံဂိလေ-သိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ဧကံ၊ အခ္ခါကို။ သခ်ါယ၊ ၍ ။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏"ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ နု ခေါ၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်ပါ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ နော၊ သည်။ ဘဂ၀တိ၌။ "သံဂိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ဧကံ၊ အခ္ခါကို။သခ်ါယ၊ ၍။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏" ဟူ၍။ ဧवံခေါ၊ ဤသို့ သာ။ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊

---

[1] ဝိ၀ေကန္တိ ဝိ၀ိစ္စ ဝိ၀ိတ္တော ဟုတ္ဝာ။ ဌ။ ဝိ၀ေကန္တိ ပုဗ္ဗကာလိကကြိယာပဓာနံ အဗျာ၀ဇ္ဇံ ဥပေတန္တိ အာဒီသု ဝိယာတိ အာဟ ဝိ၀ိစ္စာတိ၊ ဝိ၀ိစ္စိတာ ဝိ၀ိတ္တော ဟုတ္ဝာ ဝိနာဟုတ္ဝာတိ အတ္ထော။ ဋီ။

[2] စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ။ပ။ ပရိယာဒိယိတ္ဝာ ဂဏှိတ္ဝာ ခေ၀ေတ္ဝာ တိဋ္ဌတိ။ အံဋ္ဌ၊၀။ စာပိုဒ် ၁၊ စာမျက်နှာ- ၁၅။

ကောင်းပေစ,ကောင်းပေစ,။အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တထာဂတသ၊ ငါဘုရား၏။(ယေအာသ ဝါ-စပ်)။ဝါ၊သည်။ (ပဟီနာ-စပ်)။သံ.ဘိလေသိကာ၊ကုန်သော။ပ။ယေအာသ ဝါ၊ တို့သည်။(သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေအာ-သ ဝါ၊ တို့ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အမြစ်ရင်းကို ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလာဝတ္ထု-ကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျွင်း).ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘावံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်.ကုန်ပြီ။ အာယတိं၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ မတ္ထကစ္ဆိန္နော၊ လည်ဆစ်ပြတ်ပြီးသော။တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ပုနဝိရူဠ္ဍိယာ၊တဖန်စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောသယျာသော၊ မဆိုက်သ ကဲ့သို့။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ တထာဂတသ၏။ ဝါ၊သည်။ သံ.ဘိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ ယေအာသ ဝါ၊တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။)တေအာသ ဝါ၊ တို့ကို။(ယသ္မာ၊ ကြောင့်။) ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ပ။အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တသာဂတော၊ သည်။ ကော်.ကို။ သစ်ဃ၊ရှိ ။ ပ။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိं မညသိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း။ ကံ်အတ္ထဝသံ၊ အဘယ်အကျိုးထူးကို။ သမ္မသ္ဓမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ တထာ-ဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အဗ္ဘုတံတော၊ လွန်ကုန်ပြီးသော။ ကာလဂ်.တော၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို ပြု.ကုန်ပြီးသော။ (သဗ္ဗတ္ထ)။ဝါ၊ သေ.ကုန်ပြီးသော။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။သာဝကေ၊ တပည့်သားတို့ကို။ ဥပပဗ္ဗိသု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့၌။ "အသု၊ ဤမည်သူသည်။ အမုတြ၊ ထိုမည်သော ဘုံဘဝ၌။ ဥပပန္နော၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏။ အသု၊ ဤမည်သူသည်။ အမုတြ၊ ထိုမည်သော ဘုံဘဝ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏ "ဟူ၍ ။ ဗုဒ္ဓဝကရောတိ၊ ဟောကြားတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှုး။ နော၊ တပည့်တော်ဘို့၏။ ဓမ္မော၊ သဘောတရားတို့သည်။ ဘဂဝံ မူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင်အရင်းမူလရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိပါကုန်၏။(မူလပဏ္ဏာသနိဿယ အပိုဒ် ၄၇၃-၌ အဆုံးအဖြတ်ရေးခဲ့ပြီ)။ဘဂ္ဂေ၊ ရှုး။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။တေသ ဘာသိတသ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားဒေသနာတော်၏။ အတ္ထောအနက်သဘောသည်။ ဘဂဝန္တံယေव၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်၌သာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာစေတော်မူပါ။ (ဤကား ပါဠိနှိုင်ရှင် ကဋ္ဌည်း ကွဲဒုတိယာဆင်ခြင်နှမတ္ထော-သုတ်အရအနက်တည်း)။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှုး။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၏။ တေသ ဘာသိတသ၊ ၏။ အတ္ထော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံယေဝ ပဋိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တာဝန်) သည်သာ။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ ။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏(တရားတော်ကို)။ သုတ္တာ၊ ကြားနာ ရကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းဘို့သည်။ ဓာရေသုန္တိ၊ ဆောင်ပါကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။

" အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဇနကုဟနတ္ထံ၊ လူအပေါင်း၏ အံ့ဘွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ (ဣဟ ဝိမှာပနေ။ ဌ)။ ဝါ၊ လှည့်စားခြင်းငှါ။ နခေါဗျာကရောတိ၊ ဟောကြား တော်မမူ (ဟောကြားသည် မဟုတ်)။ ဇနလပနတ္ထံ၊ လူအပေါင်းကို ပလ္လား ဝါကြွားရှိပြောဆို ခြင်းငှါ။ (ဥပ=လပ+ဝိကတ္ထနတ္ထ-တည်း)။ နဗျာကရောတိ၊ မမူ။ လာဘသက္ကာရသိလောကာ-

---

၁။ ဤကား မဟာမွှေသမာဒါနသုတ်၊ မူလပဏ္ဏာသဠေကာစာမျက်နှာ ၃၀၄-အလိုအနက်တည်း။ ပဋိ-ကား ဥပသာရမဟုတ်၊ အာဂတ္ထကမ္မပ္ပဝစနီယတည်း။ ရင်းအယူဉ်ခြင်းဖြစ်သော ဘဂဝန္တံ-ကို ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တော-ဖြင့် စီရင်သည်။ ဤကား ဋီကာ၏ အာဘော်တည်း။

နိသံသတ္တံ၊ လာဘ်ပ္ပဇော် အကျော်အစောအကျိုးငှါ။ နဗျာကရောတိ၊ မမ္ဟု။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ သည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း (ဟု ရည်ရွယ်လျက်)။ အဗ္ဘတီတေ၊ ကုန်သော။ ကာလကံတေ၊ ကုန်သော။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ ဥပယတ္ထိသု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့၌။ အသု၊သည်။ ပ။ ဥပယန္တောတိ၊ ဟူ၍ ။ နဗျာကရောတိ၊ မမ္ဟု။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သဒ္ဓါ၊ယုံကြည်ခြင်း(သဒ္ဓါ)ရှိကုန်သော။ ဥဋ္ဌာရဝေဒါ၊ ပြန့်ပြောသော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သော။ (ဌ-ဋ္ဌ)။ ဥဋ္ဌာရပါမောဇ္ဇာ၊ ပြန့်ပြောသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သော။ ယေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သန္ဓိ စ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ တေ၊ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊၍။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပသံဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တံ၊ ထိုစိတ်ကိုဆောင်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

၁၆၉။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဣဒံ၊၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ "ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသော"။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာလကံတော၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ 'သော၊ထိုသေသော ရဟန်းကို။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌဟိတိ၊ တည်ပြီ'ဟု။ ဗျာကာသောတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏"ဟူ၍။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအရှင်သည်။ စေသိလော၊ ဤသို့သော သီလရှိသည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ ဖြစ်ပြီဟူ၍ရှိ၏။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ စေမ္ဗော၊ ဤသို့သော တရားရှိသည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ ဟူ၍ရှိ၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ စေပညော၊ ဤသို့သော ပညာရှိသည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ ဟူ၍ရှိ၏။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ စေဝိဟာရီ၊ ဤသို့သော်နေလေ့ရှိသည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ဟူ၍ရှိ၏။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ စေဝိမုတ္တော၊ ဤသို့သော ကိလေသာမှ လွတ်သည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ဟူ၍ ရှိ၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့။သော အာယသ္မာ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောရဟန်းကို။အဃ၊ထိုကြားသောရဟန်းသည်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဒိဋ္ဌောဝါ၊ မြင်အပ်သည်ရှိ၏။ အနုဿဝဿုတောဝါ၊ တဆင့်ကြားအပ်သည်ရှိ၏။ ဟောတိ၏။ သော၊ ကြားသောရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ရဟန်း၏။ သဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါကိုရှိ၏။ သီလဿ၊ သီလကိုရှိ၏။ သုတဿ၊ အကြားအမြင်ကိုရှိ၏။ စာဂဿ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုရှိ၏။ ပညဿ၊ ပညာကိုရှိ၏။ အနုဿရနော်၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့လတ်သော်။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပသံဟရတိ၊ ဆောင်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဝေမ္မိခေါ၊ ဤသို့လည်း။ဘိက္ခု၊နော်၊ရဟန်း၏။ဖာသုဝိဟာရော၊(ဖလသမာပတ်ဖြင့်)ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်။ ဟောတိ၏။(ဓမ္မ-အရ သမာဓိပက္ခိကဓမ္မ၊ဝိဟာရီ-အရ သမာဓိယူ။ ဝိမုတ္တိ-အရ ဖလဝိမုတ္တိယူ-ဌ)။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ဣဒ၊၌။ ဘိက္ခု၊သည်။(သုဏာတိ-ဌ)။ "ဣတ္ထန္နာမော၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကာလကံတော၊ ၏။ သော၊ ထိုသေသောရဟန်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ 'ပဌမေ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော[1]။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဩပပါတိကော၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသူတည်း။ တတ္ထ၊ လောကာ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ပြန်လည်ခြင်း သဘော မရှိသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိတိ၊

၁။ ဧတ-သဒ္ဒါသာ ဣတ္ထံ-အာဒေသော ဟောတိ နာမသဒ္ဒေ ပရေ။ ဣတ္ထံ နာမံ ယဿ သောယန္တိ ဣတ္ထန္နာမော။ (သဒ္ဒနီတိ)

၂။ အဝ+ရာ+အ၊ဟောင်္ဂတည်း၊ သြဝ် ဘဇနကာနိ ကာမဘဝေ ဥပပတ္တိပဓာနာနိ။ ဗျ၊ ၂။ အပိုဒ် ၂၄၅။

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည်သူတည်း'ဟု။ ဗျာဂကတောတိ၊ မ္ဟေ"ဟူ၍။သုဏာတိ၊ ကြားရ၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုမြတ်ဘုရားပြည်ခ်ီ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည်ရဟန်းသည်။ဝါ၊ အနုဂ ါမ် ရဟန်းသည်။ ဧဝံသီလော၊ သည်။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဣဒ၊ ခ္ဍ။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဣတ္ထန္နာမော၊ သော။ဘိက္ခု၊သည်။ကာလက်တော၊၏။ သော၊ ကို။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ရာဂ ဒေါသ မောဟာနံ၊ရာဂဒေါသမောဟတို့၏။ ဝဏ္ဏတ္ထာ၊ ခေါင်းပါး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ် ဟုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဟုတ္ထာ၊ ၍။) သကိ ဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤကာမဘုံသို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏အဆုံး ကို။ ကရိဿတိတိ၊ ပြုလတ္တံ့ ဟု။ ဗျာဂကတောတိ၊ ၏"ဟူ၍။ သုဏာတိ၊ ၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုသကဒါဂါမ်ရဟန်းသည်။ ဧဝံသီလော၊ သည်။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ဣဒ၊ခ္ဍ။ဘိက္ခု၊သည်။ "ဣတ္ထန္နာမော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကာလက်တော၊၏။ သော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်း ကြောင့်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဟုဂ္ဂိုလ်တည်း။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ ပျက်စီး၍ ကျခြင်း သဘောမရှိ။ နိယတော၊ မဂ္ဂနိယမအားဖြင့် မြဲ၏။ သမ္ဗောဓိပရာယဏော၊ အထက်မဂ်သုံးပါး လျှင် လည်းလျှောင်းရာ ရှိသူတည်းဟု။ ဗျာဂကတောတိ၊ ၏"ဟူ၍ ။ သုဏာတိ၊၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ရဟန်းသည်။ ဧဝံသီလော၊ သည်။ပ။ဖာသုဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

၁၇၀-၁-၂။ ။(ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသိကာ ကတ္တား ပုဒ်မျှသာ ၁၆၉-စာပိုဒ်နှင့်ထူး၏။ ကြွင်းသမျှ အကုန်တူ၏)။

အဌမံ၊ သော။ နဋ္ဌကပါနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ဂေါလိယာနိသုတ်

၁၇၁။ ။(ဧဝံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ခ္ဍ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ရာဇဂဟေ၊ခ္ဍ။ကလန္ဒကနိဝါပေ၊သော။ ဝေဠုဝနေ၊ခ္ဍ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါ၊နသမယေန၊ ခ္ဍ။ ဂေါလိယာနိနာမ၊ ဂေါလိယာနိမည်သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အာရညိကော၊ တောကျောင်းခ္ဍ နေသည်ဖြစ်၍။ ပဒသမာစာရော၊ လျှာ့ယဲ့သော အကျင့်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုတ္တဟ်ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ သံဃမဇ္ဈေ၊သံဃာ့ အလယ်သို့။ ဩသရိတွာ၊ ဝင်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဝ၊ တြဟခေါ၊ ထိုသို့ဝင်သောအခါခ္ဍ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဂေါလိယာနိ ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍ ။ဘိက္ခု၊တို့ကို—

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ သံဃဂတေန၊ သံဃာ့အထံသို့သွားရောက်သော။ သံဃော၊ သံဃာ့အလယ်ခ္ဍ။ဝိဟရန္တေန၊ နေသော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံး ဘော်တို့ခ္ဍ။သဂါရဝေန၊ ရိုသေခြင်းရှိသည်။ သပ္ပတိဿေန၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရ၏။ အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကော၊ သော။ သံဃဂတော၊ သော။ သံဃော၊ခ္ဍ။ ဝိဟရန္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။သဗြဟ္မစာရီသု၊တို့ခ္ဍ။အဂါရဝေါ၊ရိုသေခြင်းမရှိသည်။ အပ္ပတိဿော၊ ရိုသေတုပ်ဝပ်ခြင်း

မရှိသည် ။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ တဿ၊ထိုရဟန်းအား။ "ယော အယံ အာယသ္မာ၊ အကြင်အရှင်သည်။ သမ္ပဿာစာရီသု၊ တို့၌။ အဂါရဝေါ၊ သည်။ အပ္ပတိဿော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အာရညိကဿ၊ သော။ ဣမဿ အာယသ္မတော၊ ဤအရှင်အား။ အရညေ၊ တော၌။ ဧကဿ၊ တယောက်ထီးတည်း။ သေရိယာရေန၊ မိမိအလိုအတိုင်း နေခြင်းဖြင့် ၂။ ကိန္တိ၊ အာယာမ်အကျိုး ရှိအုံ့နည်း" ဟူ၍။ဝတ္တာရော၊ ကဲ့ရဲ့စကားပြောကြားသူတို့သည်။ ဝါ၊ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုဖွယ်တို့သည်။ဘဝန္တို၊ ကုန်၏။ (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။) တဿ၊ အား။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တို၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရညိကေန၊ သော။ သံဃဂတေန၊ သော။ သံဃေ၌။ ဝိဟရန္တေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သမ္ပဿာစာရီသု၊ တို့၌။သဂါရဝေန၊သည်။ သပ္ပတိဿေန၊သည်။ဘဝိတဗ္ဗံ၊ရော၏။ (၁)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော ။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရေ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခုဩ၊တို့ကိုလည်း။အနုပခဇ္ဇ၊ တိုးဝှေ့၍ ။ နနိသီဒိဿာမိ၊(၎) မနေအုံ့။နဝေ၊ငယ်ကုန်သော။ဘိက္ခုဩ၊ တို့ကိုလည်း။ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ နပဋိဗာဟိဿာမိ၊ (၎) မတားမြစ်အုံ့။ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသနကုသလေန၊ နေရာ၌သိမ်မွာသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။အာသနကုသလော၊သည်။ သစေ နု ဟောတိ၊အုံ့။တဿ၊အား။ "ယောအယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ အာသနကုသလော၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာရညိကဿ၊သော။ ဣမဿ အာယသ္မတော၊ အား။ အရညေ၊ ၌။ ဧကဿ၊ တယောက်ထီးတည်း။ သေရိယာရေန၊ ဖြင့်။ ကိန္တိ၊အုံ့နည်း" ဟူ၍။ဝတ္တာရော၊တို့သည်။ ဘဝန္တို၊ ကုန်၏။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ပ။ဘဝိတဗ္ဗံ၏။ (၂)

အာဝုသော၊ဘို့။ အာရညိကေန၊ သော ။ပ။ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အတိကာလေန၊ အလွန်စောသောအခါ၌။ ဂါမော၊ ရွာသို့။ နပဝိသိတဗ္ဗော၊ မဝင်အပ်။ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်သောအခါ၌။နပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ မဖဲ့သွားအပ်။ (အခြားရဟန်.တို့နှင့်အတူဘက္ခုသာ သွားလာဝင်ထွက်ရမည်ဟူလို။ ကြွင်း လွယ်ပြီ) (၄)

၁။ ဘုဟ+ပတိ+သိ+အ-ဟု ပဒဝိဘာဂပြု။ ပတိဿိယတေ (သေဝိယတေ) ပတိဿော။ မိုခိုအပ် မှီခိုခြင်း။ တနည်း-သုခေါတ်ဖြင့် ပတိဿဝန် ပတိဿော။(ရှိသေစွာ)နာယူခြင်း။ သ-ကို ဒွေဘာဝပြု။ ပတိဿေန သဟ ယော၏ ဝတ္ထုတိတိ သပ္ပတိဿော၊ မှီခိုအပ်သူနှင့် တကွဖြစ်သည်။ မှီခိုခြင်းရှိသည်။ ရိုသေစွာ နာယူခြင်း ရှိသည်ကျိုသူ-ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။ ထို့ကြောင့် အ၊ ၌ ၃။ ဘဝ-၌ "သပ္ပတိဿောတိ သဗ္ဗေဿကော သဂါရဝေါ" ဟုဋီး၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌ "သပ္ပတိဿေနာတိ သဗ္ဗေဿကေန၊ နု အတ္ထာနံ ဇေဋ္ဌကံ ကတ္တာ ဝိဟရိတဗ္ဗံ"ဟုဋီး ဖွင့်ဆိုကြသည်။ သဒ္ဒါရေး ဖွင့်ဆိုချက် အကျယ်ကိုမူ ဤရိုကာနှင့် သာရတ္ထ၊ ၃။ ၂၃၁ (မဟာခန္ဓက-ဥပဇ္ဈာယ ဝတ္ထုကထာ၌) ရှုလေ။

၂။ သေရိယာရေန-၌ သေရိ-ပုဒ်ကား သ(အတ္တ)+ဣရ (ဂတိ)+ဏ-ဖြင့် ပြီးသည်။ ဣရ-ဝစန, ဂတိ, ကမ္မန, ဘေဒန-အနက်တို့တွင် ပဝတ္တနဂတျတ္ထ-ဟု ကြံ။ ထို့ကြောင့် ၌၊ ဋီ၌ "သေရိယာရေနာတိ သဒ္ဓိန္ဒ-ဝိဟာရေန နိရက္ခုသဝိဟာရေန"ဟုဋီး၊ "သေရိယာရော နာမ အတ္တပ္ပဓာနဝါသော" ဟုဋီး ကိုယ်စီး ကိုယ်ပိုင် ကိုယ့်သဘောအရ နေထိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ဆိုကြသည်။

အာဝုသောတို့။ပ။ ဘိက္ခုနာသည်။ ပုရေဘတ္တံ၊ ဆွမ်း၏ ရှေ့အဘို့ခွဲ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်း၏ နောက်အဘို့ခွဲ၍။ ကုလေသု၊ ဒါယကာ(အိမ်)တို့ခွဲ။ စာရိတ္တံ၊ လှည့်လည်သည်အဖြစ်သို့။ နှ အာ-ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မရောက်အပ်။ (ဝိ၊၂။၁၃၄-၌)။ အာဝုသော၊ တို့ ။ပ။ အာရညိကသာ၊သောဃ။ "ဣမသ္မာ အာယသ္မတော၊ ဤအရှင်သည်။ အယံ ဝိကာလစရိယာ၊ ဤနေလွဲသောအခါ၌ လှည့်လည်ခြင်းကို။ ပဟုလိကတာ နှုန်း၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်လေယော်ဝင်တကား။ သံဃဂတံပိ၊ လည်း ဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သမုဒါစရတိတိ၊ ပြောဆိုခဲ့"ဟူ၍။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ကြွင်း လွယ်ပြီ) (၅)

အာဝုသော၊ တို့ ။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ အနုဒ္ဓတေန၊ မပျံ့လွင့်သည်။ အစပလေန၊ မလျှပ်ပေါ် မလော်လီသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့ ။ပ။ ဥဒ္ဓတော၊ ပျံ့လွင့်သည်။ စပလော၊ လျှပ်ပေါ် လော်လီသည်။ သစေ ဟောတိ၊အုံ့။ တဿ၊ အားး။ "အာရညိကသာ၊ သောဃ။ပ။ ဣမဿ အာယသ္မ-တော, သည်။ ဣဒံဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဤပျံ့လွင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဣဒံ စာပလံ၊ ဤလျှပ်ပေါ် လော်လီသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဟုလိကတံ နှုန်းယောင်တကား။ သံဃဂတံပိ၊ သော။ တမေနံ၊ကို။ သမုဒါစရတိတိ၊ ပြောဆိုခဲ့" ဟူ၍ ။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကြွင်းလွယ်) (၆)

အာဝုသော၊ တို့ ။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အမုခရေန၊ မကြမ်းထမ်းသော နှုတ်ရှိသည်။ အဝိ-ကိဏ္ဏဝါစေန၊ဖရိုဖရဲ မကြဲသော စကားရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ (အကြွင်းလွယ်) (၇)

အာဝုသော၊တို့ ။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သုဝစေန၊ ဆုံးမလွယ်သောစကားရှိသည်။ ကလျာဏ-မိတ္တေန၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့ ။ပ။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဆုံးမခက်သောစကားရှိသည်။ ပါပမိတ္တော၊ မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊အုံ့။ (ကြွင်း လွယ်) (၈)

အာဝုသော၊တို့ ။အာရညိကေန၊ သော ။ဘိက္ခုနာ၊သ ည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊စက္ခု၊သောဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရေန၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ (အကြွင်း လွယ်) (၉)

အာဝုသော၊တို့ ။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညုနာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်) (၁၀)

အာဝုသော၊တို့ ။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ဇာဂရိယံအနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ ယုတ္တေန၊ ယှဉ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့ ။ပ။ဇာဂရိယံအနု၊၌။ အယုတ္တော၊ မယှဉ်သည်။ သစေဟောတိ၊ အုံ့။ (ကြွင်းလွယ်) (၁၁)

အာဝုသော၊တို့ ။အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာရဒ္ဓဝီရိယေန၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့ ။ပ။ ကုသီတော၊ ပျင်းရိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ (အကြွင်း လွယ်) (၁၂)

အာဝုသော၊တို့ ။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌိတဿတိနာ၊ ထင်သောသတိ ရှိသူသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့ ။ပ။ မုဋ္ဌဿတိ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ (အကြွင်းလွယ်) (၁၃)

အာဝုသော၊တို့ ။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သမာဟိတေန၊ တည်ကြည်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ) (၁၄)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ပညဝေဘာ၊ ဥပါယပညာရှိသည်။ ဘဝိဘဗ္ဗ၏။ အာဝုသောတို့။ပ။ ဒုဗ္ဗညော၊ ဥပါယပညာမရှိသည်။သစေ ဟောတိ၊ အုံ့။ (အကြွင်းလွယ်) (၁၅)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌ရင်း။ အဘိဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌ရင်း။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဘိဓမ္မေ၊၌ရင်း။ အဘိဝိနယေ၊ ၌ရင်း။ ပဉ္ဍံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတာရော၊ မေးတတ်သောသူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဘိဓမ္မေ၊ ၌ရင်း။ အဘိဝိနယေ၊၌ရင်း။ ပဉ္ဍံ၊ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ သစေ နသမ္မာယတိ၊ အကယ်၍ ပြည့်စုံစွာ မဖြေဆိုနိုင်အုံ့။ ။(ကြွင်းလွယ်) (၁၆)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရူပေ၊ ရူပစျာန်တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍ ။ သန္ဌာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော်။ ဝိမောက္ခာ၊ နိဝရဏတို့မှ လွတ်ကုန်သော။ ယေ တေ အာရုပ္ပါ၊ အကြင်ရူပ်ပါးကုန်သော အရူပသမာပတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရူပ်ပါးကုန်သော အရူပသမာပတ်တို့၌။ယောဂေါ၊ကို။ ကရဏီယော၊၏။ (ကြွင်းလွယ်) (၁၇)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊ လူတို့၏ လောကီတရားထက် သာလွန်သော လောကုတ္တရာတရား၌။ ယောဂေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ပ။ တဿ၊အား။ "ယော အယံ အာယသ္မာ၊သည်။ ယဿ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရား၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ပမ္ဘဒိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားဟူသော အကျိုးကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အာရညိကဿ၊သော။ ပ ။ ကိं ပနာတိ၊ အုံ့နည်း"ဟူသော။ ဝတ္ထာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။) တဿ၊ အား။ ဝတ္ထာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။"အာရညိကေန၊ သော။ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊၌။ ယောဂေါ၊ကို။ ကရဏီယောတိ၊ ၏"ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (၁၈)

ဝေဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ အာယသ္မန္တံသာရိပုတ္တံ၊ကို။"အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာရညိကေန၊သော။ဘိက္ခုနာဝေ၊ သည်သာလျှင်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိတမ္မာ နု ခေါ၊ ကျင့်အပ်ကုန်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဂါမန္တဝိဟာရိနာပိ၊ ရွာနီးကျောင်း၌ နေသော ရဟန်းသည်လည်း။ ဝတ္တိတမ္မာ နု ခေါတိ၊ ကျင့်အပ်ကုန်လေသလော"ဟူသော။ တေ၊ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာပိ၊ သည်လည်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ၍ ။ ဝတ္တိတမ္မာ၊ ကျင့်အပ်ကုန်၏။ ဂါမန္တဝိဟာရိနာ၊သည်။ပဂေဝ (ဝတ္တိတမ္မာ)၊အဘယ်မှာလျှင် မကျင့်အပ်ပဲရှိကုန်အုံ့နည်း။ ဝါ၊ ဦးစွာကျင့်အပ်ကုန်သည်သာတည်း။ (စာပိုဒ် ၁၀၅. တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်၌ ပဒဝိစာရဏာ ပြုအုံ့။) ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဣတိ၊သို့။ သုတံ၊၏။

နိဒါန်း၊ သော။ ဂေါလိယာနိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ကိဋ္ဌာဂိရိသုတ်

ဘုရား။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ကော်သော။ သမယံ၌။ဘဂ ဝါ၊သည်။ ကာသီသု၊ ကာသိတိုင်းတို့၌။ မဟာတာ၊ သော။ ဘိက္ခု-သံဃေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကွ။ စာရိကံ၊ ဌ၊။ စရတိ၊ ၏။ တတြခေါ၊ ထိုလှည့်လည်တော်မူသော အခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံခေါ၊ သည်။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ ညစာစားခြင်းကို။အညတြေ၀၊ ကြဉ်၍ သာလျင်။ ဘုဉ္ဇामိ၊ စား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံခေါပန်၊ သည်။ ရတ္တိဘောဇန်၊ကို။ အညတြ၊ ၍ ။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သော်။, အပ္ပါဗာဓတာ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။အပ္ပါတင်္ကတာ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း ။ လဟုဋ္ဌာနတာ၊ လျင်စွေးထနိုင်ခြင်းကို လည်း။ ပလဿဒ၊ အားရှိခြင်းကိုလည်း။ ဖာသုဝိဟာရတာ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကိုလည်း။ သဇ္ဇာနာမိ၊သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထေ၊ လာကြကုန်။တုမှေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ ကို။ အညတြ၀၊သာ လျင်။ ဘုဉ္ဇထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေပိ၊လည်း။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ ကို။ အည တြ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ အပ္ပါဗာဓတာ၊ ကိုလည်း။ အပ္ပါတင်္ကတာ၊ ကိုလည်း။ လဟုဋ္ဌာနတာ၊ ကိုလည်း။ ပလဿဒ၊ကိုလည်း။ ဖာသုဝိဟာရတာ၊ ကိုလည်း။ သဇ္ဇာနိဿထာတိ၊သိကြကုန်လတ္တံ့ "ဟူ၍။ (ဌီကာဌ်ကား ဣတိသဒ္ဒါအာဒျတ္ထ-ဟုဖွင့်၏)။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ဝေဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ဘဂဝတော၊ အား။ပစ္စဿောသုံ၊ကုန်ပြီ။အထခေါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ကာသီသု၊ တို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ စာရိကံ၊ဌ၊။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊၌။ ကိဋ္ဌာဂိရိနာမ၊ သော။ ကာသိနံ၊တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တံ၊သို့။ အဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိဋ္ဌာဂိရိသို့ ကိဋ္ဌာဂိရိအမည်ရှိသော။ ကာသီနံ၊ တို့၏။ တတြ နိဂမေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏[1]။

၁။ အပ္ပါဗာဓ, အပ္ပါတင်္ကတို့၏ အထူးကို ဤသုတ်ရှိကာ၊ သီလကွန် သုဘသုတ် အဖွင့်နှင့် သဒ္ဓန်တိ တကိ-ဓာတ်အခန်းတို့၌ အကျယ်ပြဆိုတားသည်။ ရှုလေ။

၂။ ဤကိဋ္ဌာဂိရိနယ်ပယ်(ဝိနည်းအလို)သို့မဟုတ် မြို့ငယ် (သုတ္တန်အလို)သည် ဝိနည်းပါဠိတော်များအရ အလွန် ထင်ရှားသော ဌာနဖြစ်သည်။ "တေန ခေါ ပန သမယေန အာယဿမာ ဥပနန္ဒသက္ယပုတ္တော ကိဋ္ဌာဂိရိသ္မိံ အာဝါသိကာ ဟောန္တိ အလဒ္ဓီ ပါပဘိက္ခုနော" စသည်ဖြင့် (ဝိ၊၁၊ ၂၄၇။ ဝိ၊၄၊၂၂-နှင့် ၂၈၄-တို့၌) လာရှိသည်။ ကုလဒူသကအမှု ကြောင့် ၎င်းတို့အား ကိဋ္ဌာဂိရိမှ နှင်ထုတ်ကြောင်း ဆဗ္ဗဂိုဏ်ခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြောင်း ဝိနည်း၌ အကျယ်ရှုလေ။

ဤသုတ်သည် ရတ္တိဝိကာလဘောဇနနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောတော်မူသောသုတ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေ ဒိ၀ါဝိကာလဘောဇနံ ဇဟာပေသိ၊ ဣဓ ရတ္တိ ဝိကာလဘောဇနံ"ဟု ဖွင့်ပြသည်။ သိုဏ္ဍာတ္ထ-မ-၌ ၂၂၃-(ကကစူပမသုတ်)၌ကား" ဣဓ ဒိ၀ါဝိကာလဘောဇနံ ဇဟာပိတကာလေ၊ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေ ပန ရတ္တိ ဝိကာလဘောဇနံ ဇဟာပိတကာလေ ကထိတော"ဟု ဖွင့်ဆိုထားခဲ့သည်။ ရှေနောက်မည်။ တနည်း အားဖြင့် ဘဒ္ဒါလိသုတ်၌ သာမညအားဖြင့် နေမွန်းမလွဲမီအတွင်း စားသောက်ခြင်းကိုသာ ဖော်ပြသဖြင့် ရတ္တိ ဒိ၀ါဝိကာလ ဘောဇန နှစ်မျိုးစလုံးကိုပင် ပယ်မြစ်သည်ဟုကား ဆိုနိုင်၏။ ဤသုတ်ကိုယောက်လျှင်ကား ဒိ၀ါ၀-ကာလ ဘောဇန ပယ်သော သုတ်ဖြစ်သည်။ ကကစူပမသုတ်လည်း ဘဒ္ဒါလိသုတ်နှင့် တူသည်ဟု ယူသင့်၏။ ၎င်းသုတ်တို့၏ သဘောကို ဝေဖန်၍ အဋ္ဌကထာ၏စကားကို စဉ်းစားကြံဆလေ။ ယင်းဘောဇဉ်နှစ်မျိုးကိုပယ်ရာ၌ နှစ်ချိန်ခွဲခြား၍ ဟောတော်မူခြင်းမှာ အစားကောင်းကြိုက်သောသူတို့အား စိတ်ကွက်ငြိုငြင် ပင်ပန်းမှု မဖြစ်စေရန် တချိန်တည်း မဟောကြားပဲ အချိန်ခွဲခြား၍ ဟောကြားတော်မူသည်။ ဤသို့ရှောင်ကြဉ်ရသဖြင့် မည်မျှ စိတ် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ကြောင်းကို လရှကိကောပမသုတ်နှင့် ဘဒ္ဒါလိသုတ်တို့ကိုယောက်၍ သိနိုင်သည်။ ယင်းသို့ ဟောရာ၌လည်း ချုတ်ချယ်၊ နှိပ်ကွပ်ခြင်းမပြုပဲ အပ္ပါဗာဓ-စသော အကျိုးငါးပါးကိုပြ၍ ဟောတော်မူ၏။ ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်တို့နှင့်လည်း စပ်၍ရှုလေ။

၁၇၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယဿ ဝုပုန္ဒဿ ကုသိနာရာမ၊ အာယဿ ဝုပုန္ဒဿ ကုသိနာရာမည် ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဂိဒ္ဓာဂိရိသို့ ၌။ အာဝါသိကာ၊ အမြဲနေကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "အာဝုသောတို့။ ဘဂဝါ၊ သည်ရင်း။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်ရင်း။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ မှ။ အညတြေဝ၊ ၍သားလျင်။ ဘုဥ္ဇတိ၏။ ပ။ သဠာနိသဏ္ဌာတိ၊ လော့ ဟူသော၊ စကား၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဝေဝုတ္ထေး သော့်။ အာယဿ ဝုပုန္ဒသုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ "အာဝုသော၊ တို့။ မယံခေါ၊ တို့သည်။ သာယဏ္ဍေ၊ ညနေချမ်း၌ရင်း။ ပါတောစ၊ နံနက်၌ရင်း။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသော။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ရင်း။ ဘုဥ္ဇာမ၊ ကုန်၏။ တေမယံ၊ တို့သည်။ ပ။ သဠာနာမ၊ ကုန်၏။ တေမယံ၊ တို့သည်။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ရအပ်သော အကျိုးကို။ ပဋိတ္ခာ၊ စုန်ချ။ ကာလိဂ၊ နောင်အခါ၌ ရအပ်သော အကျိုးသို့။ ကိ အနုဝေ-ဝိယာမ၊ အဘယ် ကြောင့်ပြေးချီလိုက် ကုန်အံ့နည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သာယဏ္ဍေ၊ ၌ရင်း။ ပါတောစ၊ ၌ရင်း။ ဝိကာလေ၊ သော။ ဒိဝါစ၊ ၌ရင်း။ ဘုဥ္ဇိယာမာတိ၊ စားကုန်အံ့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာယဿ ဝုပုန္ဒသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ယတော၊ အကြောင်းအခါ၌။ သညာပေတုံ၊ သိစေသောငါ့၊ နာသက္ခိ သုဝမ္ပမ်းနိုင်ကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဒ၊ ဤကိဒ္ဓာဂိရိနိုဂုံ၌။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ပ။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ သဠာနိသဏ္ဌာတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုမှ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေ-ဝုတ္ထေ၊ သော့်။ အာယဿ ဝုပုန္ဒသုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ကို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ ပ။ ဘုဥ္ဇိယာမာတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယဿ ဝုပုန္ဒသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ယတော၊ ၌။ သညာပေတုံ၊ ငါ့။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ တေမဏ္ဍိ၊ ကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၇၆။ အထခေါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ မမ၊ ငါ့ဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကား ဖြင့်။ အာယဿ ဝုပုန္ဒသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏' ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧवံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊ အား။ ပဋိဿုတ္စ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ပ။ အာယဿ ဝုပုန္ဒသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ရှိ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တုမှေ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္စာ၊ ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ သဠာနိသဏ္ဌာတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ ကိရ၊ ဆိုကုန်ကုန်တဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ဝုတ္ထေ၊ သော့်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ တေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံခေါ၊ တို့သည်။ ပ။ ဘုဥ္ဇိယာမာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဝစုတ္ထ ကိရ၊ ပြောကြကုန်သတဲ့။ ဣဒါနိ၊ ဤသို့ တဆင့်ကြားရသည်ကား။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော" ဟူ၏သော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေ၊ ဤသို့ ကြားတိုင်း မှန်ပါ၏။

၁၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ တုမှေ၊ သင်ဘို့သည်။ "အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ သုခံ ဝါ၊ သုခဝေဒနာကိုရင်း။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုရင်း။ အဒုက္ခမသုခံ ဝါ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုရင်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊ ၏။ အာကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ခုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။

အဘိဝစ္ဆိတိ၊ တိုးပွါးကုန်၏"ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊သို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်သော။ မမ်ွ၊ တရားကို။ အာစာနာထကိ ုနှ၊ သိကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ရား။ တေ၊ ဤတရားကို။ နောဟိ၊ မသိကြပါဂုန်။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ထုမ္ပေ၊ တို့သည်။ "ဣဒ၊ ဘဒ္ဒ။ ဝေဠုပံ၊ ဤသို့သောဘောရှိသော။သုခံ ဝေဒနံ၊သုခဝေဒနာကို။ ဝေဒယတော၊ ခံစားသော။ ကေစ္စသာ၊ အား။ဝါ၊ ၏။ အကုသလာမမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝစ္ဆိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ပ။ ကုသလာမမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝစ္ဆိ၊ တိုးပွါးကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ မေ၊သည်။ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာစာနာထ ဘုန်း၊ သိကြကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ ရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သိကြပါ ကုန်၏။

၁၇၈။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သာဓု၊ကောင်း၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။"ဣဒ၊ဘဒ္ဒ။ပ။ပရိဟာယန္တိတိ၊၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤတရားစကားကို။ မယာ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။အညာသိ၊ မသိအပ်သည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သည်။ အဝိဒိတံ၊ ထင်ရှားမသိအပ်သည်။ အသစ္ဆိကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သည်။ အဖဿိတံ၊ မတွေ့အပ်သည်။ စေ အာဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ခြား အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။အစာနန္တော၊ မသိပဲလျက်။ အဟံ၊သည်။ ဝေဠုပံ၊ ဤသို့သောဘောရှိသော။ သုခံဝေဒနံ၊ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဟောရာ၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေ၊ ဤသို့ ဟောခြင်းသည်။ မေ၊ အား။ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်သည်။ အာဘဝိဿအပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာစခေါ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ မယာ၊ သည်။ ဣဒ၊ ဘဒ္ဒ။ပ။ ပရိဟာယန္တီတိ၊ ကုန်၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ ပညာယ၊ဖြင့်။ ဉာတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဒိဋ္ဌံ ပြီ။ ဝိဒိတံ၊ပြီ။ သစ္ဆိကတံ၊ ပြီ။ ဖဿိတံ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဝေဠုပံ၊ သော။ သုခံဝေဒနံ၊ကို။ ပဇဟတိ၊ ကုန်လော့ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊၏။ (ကြွင်းလွယ်)။ (ပဇဟတ-နှင့် ဥပသမ္ပဒ ဝိဟရတ-သားထုး၏)။

၁၇၉။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ-ဟောသည်သာ ထူး၏။

၁၈၀။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ-ဟောသည်သာ ထူး၏။

၁၈၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ သဗ္ဗေသံ၊ယေဝ၊ အလုံးစုံသားလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။သဗ္ဗေသံ၊ယေဝ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ နကရဏီယန္တိ၊မပြုအပ်ဟူ၍။ နု ပန ဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးကုန်၏။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်၏။ ဝုသိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ်ရှိကုန်၏။ကတကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ခွက်မဂ်ကိစ္စ ရှိကုန်၏။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓာ ကိလေသ,အတိသ ခ်ီရ-ဟူသော) ဝန်ရှိကုန်၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်)ရှိကုန်၏။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်၏။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သိကုန်၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာဘေးမှ လွတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊ သည်။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သောဘောရှိကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊မမူ။ တံ၊ ထိုသို့မဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင်းကြောင့်နည်း။

တောသ်၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပမဒ္ဒိတုံ၊ မေ့လျော့ခြင်းငှါ။ အဘာမ္ဘာ၊ မထိုက်ကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေတ္ဘာ၊ သေကွဲဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပတ္တမာနသာ၊ မရောက်အပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိကုန်သော။ (မ၊ဌ၊၁။၄၂)ယေ စ ခေါ၊ တေ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အနုတ္တရံ၊ အလွန်မရှိ မြတ်သော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးဘေး ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္ထယမာနာ၊ကုသလစ္ဆန္ဒဖြင့် တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ အဟံ၊ သည်။ တထာရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။တံ၊သည်။ကိဿဟေတု၊နည်း။ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ဤအရှင်တို့သည်။ အနုလောမိကာနိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို။ ပဋိသေဝမာနာ၊ မှီဝဲကုန်လျက်။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ကောင်းသော မိတ်ဆွေတို့ကို။ ဘဇမာနာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လျက်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို။ သမန္နာနယမာနာ၊ အညီအမျှဆောင်ကုန်လျက်။ ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ပု။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။အနုတ္တရံ၊ သော။ ပြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယအဆုံးရှိသော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဤသာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသော်ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ အပ္ပေဝနာမ ဝိဟရေယျုံ၊ နေကုန်ငြားအုံ့လည်း မသိ။ (နေမူလည်းနေနိုင်ကြကုန်ရာ၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒမသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဣမံ အပ္ပမာဒဖလံ၊ ဤမမေ့မလျော့ခြင်း၏ အကျိုးကို။ သမ္မာသမာနော၊ မြင်ခတ်မူသည် ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။

၁၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သတ္တ၊ ခုနှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊လောကဌ။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ သတ္တ၊ခုနှစ်ယောက်တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခ, သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခ ဟူသော ၂-ပါးသောအဖို့ဘို့ဖြင့် ရူပကာယ, နာမကာယဟူသော ၂-ပါးသောအဖို့ဘို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း ၁။ပညာဝိမုတ္တော၊မဂ်ပညာဖြင့် ဂ-ိလေသာတို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။၀၊ ပညာ၌ ညွှတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ကာယသက္ခိ၊ (ဘေဒဏိအပ်သော အရူပဈာန်တို့၏ အဆုံးဖြစ်၍) နာမကာယဖြင့် မျက်မှောက်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏ အဆုံးဖြစ်၍ (မဂ်သို့) ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ သဒ္ဓါဖြင့် ဂ-ိလေသာတို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ၀၊ သဒ္ဓါ၌ ညွှတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ဓမ္မာနုသာရီ၊ပညာတရားကို အစဉ်အောက်မေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ သဒ္ဓါ-နုသာရီ၊သဒ္ဓါကို အစဉ်အောက်မေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်းတည်း။

၁။ ဧကစိတ္တလို သမာပတ်ဟူသော ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခ, မဂ်ဟူသော သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခဟူသော ၂-ပါးသော အဖို့ဘို့ဖြင့် (ဂ-ိလေသာတို့မှ) လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။

အညေအလု ရူပကာယ, နာမကာယဟူသော ၂-ပါးသောအဖို့ဘို့မှလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။

အပရေအလို သမာပတ်ဟူသော ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခ, မဂ်ဟူသော သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခတည်းဟူသော ၂-ပါး သောအဖို့ဘို့ဖြင့် (၂-ကြိမ်တိုင်တိုင်) (ဂ-ိလေသာတို့မှ)လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရင်း-ဟု အသီးသီးပေးလေ။ စာကိုယ်ခွဲ ပေးသော အနက်ကား ဥဘတော ဥဘယတော ဥဘောဟိ ဘာဂေဟိ ဝိမုတ္တောတိ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောဧကဒေသ သရူပေကဒေသနယေန-ဟူသော ရှိနှင့် အညီတည်း။ ကေစိ၀ါဒ-စသည်ကို ဋီကာအရယ်ရှု။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမောစ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစိ၊ အဒ္ဓိဝေသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ရူပေ၊ တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊၍။သန္တာ၊ကုန်သော။ဝိမောက္ခာ၊ကုန်သော ။ယေ တေ အာရုပ္ပါ၊ဘုံသည်။ (အတ္တိ၊ကုန်၏။) တေ၊ တို့ကို။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုသိတ္မာ၊ ဝိတ္တွေ၍ ။ ဝိဟရတိ၊၏။ အယံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိဋ္ဌာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုမြင်ခြင်းကြောင့် ၁။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်ခန်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောဿ၊ ဟူ၍ ။ဝုစ္စတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ အဘိ၊ဘုရား။ ဣဒံ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍ ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ တံ၊ သည်။ကိဿဟေတု၊နည်း။တဿ၊သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ ပမဒ္ဒိတုံ၊ဌိ။ အဘာဗ္ဗော၊ မသို့။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ပ။ အဘာဗ္ဗော၊ မထို့။ (နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ ဤမျှသာထူး၏)။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာယသက္ခိ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ကတမောစ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဝဒါမိ၊၏။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုးထွင်း၍ သိစေတော်မူအပ်ကုန်သော။ဓမ္မာစ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ဂုဏ်လည်း။ပညာယ၊မဂ်ပညာဖြင့်။ ဝေါဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝေါစရိတာ၊ အထူးသဖြင့် လေ့ကျက်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊၏။ တထာဂတဿ၊ ၌သည်း။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နိဝိဋ္ဌာ၊ သက်ဝင်သည်။ မူလဇာတာ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်ဖြစ်၍ ။ပသာဒိတာ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဝဒါမိ၊၏။ (၅)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဓမ္မာနုသာရီ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ကတမောစ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ အား။ ဓမ္မာစ၊ တို့သည်သည်း။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ မတ္တာသော၊ အတိုင်းအရှည်အား၊ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ရှုခြင်း၌။ ခမန္တိ၊ ခံ့ကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အယံ၊ ၏။ ဣဒမ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဘုရားတို့သည်။ သေယ္ယထာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ပ။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဓမ္မာနုသာရီ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊၏။ပ။ ဝဒါမိ၊၏။ (၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါနုသာရီ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ၏။ တထာဂတဿ၊ ၌သည်း။ သဒ္ဓါမတ္တံ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ပေမမတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ဝဒါမိ၊၏။ (၇)

ဘဂဝ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ အာဒိကေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်။ အညာရာဓနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြီးစေခြင်း၊ကို။ ဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ခြင်းကို။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

၁။ ဒိသခေတ်သည်ပင် ဟေတုကြိယာဖြစ်သောကြောင့် ဒိသခေတ်နှောင် ဆက်သော တွာပစ္စည်းသည် ဟေတုတ္ထကိုမဟော၊ ဘာဝတ္ထကိုသာ ဟောသည်။ ပုဂ္ဂလပညတ်ဒုသန္ဓီကာ၌ တွာသဒ္ဒါ ဟောဘုအ ၊တ္ထာတ် ဒယေတိ။ တွာပစ္စည်းသည်ပင် ဟေတုတ္ထကို ဟော၏ဟုဖွင့်၏။

အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ၊အစဉ်အတိုင်းသင်ခြင်းဖြင့်။အနုပုဗ္ဗကိရိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း ပြုခြင်းဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ၊ အစဉ်အတိုင်းကျင့်ခြင်းဖြင့်။ အံ့ဩဖွယ်ရာနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အာဘယ်သို့လျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ သဒ္ဓါဇာတော၊ ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသူသည်။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ချဉ်း ကပ်သောသူသည်။ ပယိရုပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ပယိရုပါသန္တော၊ ဆည်းကပ်သောသူသည်။ သောတံ ဩဒဟတိ၊ နားထောင်၏။ ဩဟိတသောတော၊ ထောင်အပ်သော နားရှိသူသည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ ဓာတာနံ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဥပပရိက္ခတိ၊ စုံစမ်း၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဥပပရိက္ခတော၊ စုံစမ်းသော သူအား။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ခမန္တိ၊ ခံကုန်၏။ မေနိဗ္ဗာနက္ခန္တိယာ၊ တရားတို့၏ ရှုခြင်းငှါ ခံခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဆန္ဒော၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဆန္ဒ ရှိသူသည်။ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဥဿာဟေတ္ဝာ၊ အားထုတ်၍။ တုလေတိ၊ နှိုင်းချိန်၏။ တုလ-ယိတ္ဝာ၊ နှိုင်းချိန်၍။ ပဓာနတိ၊ အားထုတ်၏။ ပဓာနတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကယေန စေ၊ နာမကာယဖြင့်လည်း။ ပရမသစ္စံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန် သစ္စာကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ပညာယစ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ နံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး တရားကို။ အတိဝိဇ္ဈ၊ ထိုးထွင်းသိ၍။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာပိ သဒ္ဓါနာမ၊ ထိုသဒ္ဓါ သည်လည်း။နအဟောသိ၊မဖြစ်ခဲ့ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမ္မိ ဥပသင်္ကမနံနာမ၊ ထိုခုဉ်းကပ်ခြင်းမည်သည် လည်း။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ ပယိရုပါသနာနာမ၊ ထိုဆည်းကပ်ခြင်းသည် လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမ္မိ သောတာဝဓာနံနာမ၊ ထိုနားထောင်ခြင်းမည်သည် လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမ္မိ ဓမ္မဓာရဏာနာမ၊ ထိုတရားနာခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ အတ္ထူပပရိက္ခာနာမ၊ ထိုအနက်ကို စုံစမ်းခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာပိ ဓမ္မနိဗ္ဗာနက္ခန္တိနာမ၊ ထိုတရားတို့၏ ရှုခြင်းငှါ ခံခြင်း မည်သည် လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောပိ ဆန္ဒောနာမ၊ထိုဆန္ဒမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောပိ ဥဿာဟောနာမ၊ထိုအားထုတ်ခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ တုလနာနာမ၊ ထိုနှိုင်းချိန်ခြင်း မည်သည်လည်း။နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တမ္မိ ပဓာနံနာမ၊ ထိုအားထုတ်ခြင်း မည်သည်လည်း။နအဟောသိ၊ခဲ့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။(တုမှေ၊တို့သည်။) ဝိပ္ပဋိပန္နာ၊ ဖောက်ပြန်စွာ ကျင့်ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာပဋိပန္နာ၊ မှားသော အားဖြင့် ကျင့်ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဣမေ မောဃပုရိသာ၊ ဤမင်းဖိုလ်မှ အချည်းနှီး ကုန်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ ဒူရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌။ ဣမမှာ ဓမ္မဝိနယာ၊ ဤသာသနာတော်မှ။ ကိဝ၊ အာဘယ်မျှလောက်။ အပက္ကန္တာ၊ ဖဲသွားကြကုန်သနည်း။

'ဘဂဝ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုဟ္ပဓံ၊ လေးပုဒ်ရှိသော။ ဝေယျာဝစ္စကရဏံ၊ ဗျာဝစ္စကိုပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိညုဂု၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥဒ္ဒိဿ၊ အကျဉ်းပြအပ်သော။ ယဿ၊ အကြင်ဗျာဝစ္စကိုး

၁။ ယသ္မာ။ပ။ပစ္ဆိုဗုဒ္ဓမနမတ္ထမ္ပိ နုအဟသ်သု၊ တသ္မာ တေသံ စရိယံ ဂရုယန္တော သာပိနာမ ဘိက္ခဝေ သဒ္ဓါ နာဟောသိတိ အာဒိမာဃ-ဟ္ကသောဌ-နှင့်အညီ နာမ သဒ္ဓါ ဂရုဟတ္ထ၊ထင်ရှားစေရန် "သာပိသဒ္ဓါ၊ထိုသဒ္ဓါသည်လည်း။ နအဟောသိနာမ၊ မဖြစ်တုံ့ဘိ၏။ တမ္ပိ ဥပသင်္ကမနံ၊ သည်လည်း။ နအဟောသိနာမ၊ တုံ့ဘိ၏"-စသည်ဖြင့် သော်လည်း ပေးလေ။

၏။ အတ္ထိ၊ သဘောကို။ နစိရသော၀၊ သာလျှင်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အာဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ (တံ၊ ထိုဗျာဃဂ္ဃဏ်းကို။) ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဥဒ္ဒိသိဿာမိ၊ အကျဉ်းပြုပေအုံ့။ မေ၊ ငါ၏ရှုးမ်။ တံ၊ ထိုဗျာဃဂ္ဃဏ်းကို။ အာဇာနိဿထ၊ သိကြကုန်လတ္တံ့။ ကုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ကေစ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဣဿ၊ တရုးကို။ အညာတာရော၊ သိသောသူတို့သည်။ ကေစ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ကုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယောပိ သော သတ္ထာ၊ အကြင်ဆရာသည်လည်း။ အာမိသဂရု၊ အာမိသကို အလေးပြု သည်ဖြစ်၍။ အာမိသဒါယာဒေါ၊ အာမိသကိုအမွေခံသည် ဖြစ်၍။ အာမိသေဟိ၊ တို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿပိ၊ ထိုဆရာ၏လည်း။ ဝေဠု၊ ဤသို့ကုန်စေးနှုန်း ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ နော၊ ငါတို့၏(အရောင်းအ၀ယ်သည်)။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ သော်။နုံ၊ ထိုအမှုကို။ ကဒေ့ယျာမ၊ပြု ကုန်ရာ၏။ဝေ၊ ဤသို့(ကုန်စေးနှုန်းပြောဆိုသည်ရှိသော်)။နော၊ ငါတို့၏ (အရောင်းအ၀ယ်သည်)။နု ဧ အဿ၊မဖြစ်ရာ။ နုံ၊ ထိုအမှုကို။နု ကရေယျာမာတိ၊ မပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ဝေ၊ ရှေ့ပေါ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံ ပဏောပဏ၀ီထိ၊ ဤရောင်းဝယ်စကားသည်။ နဥ္စပေတိ၊ မသင့်။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ဗုဿော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာမိသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိသံသဋ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ယံ ဝိဟရတိ၊ အကြင်နေ၏။ (ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိသံသဋ္ဌဿ၊ သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောဘုရားအား။ ပဏောပဏ၀ီထိ၊ သည်။)ကိ ပန၊ အာဃယ်မှာ သင့်အုံ့နည်း ၂။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ သံဒ္ဒဿ၊ သဒ္ဒါတရားရှိသော။ သတ္ထု သာသနေ၊ ၌။ ပရိယောဂါဟိယ၊ သက်ဝင်၍။ ဝတ္တတော၊ ကျင့်သော။ သာ၀ကဿ၊ ၏။ "ဘဂ၀ါ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာ၀ကော၊ တပည့်သည်။ အသို့၊ ဖြင့်၏။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။အဟံ၊ ငါသည်။နဇာနာမိတိ၊မသိ"ဟူသော။အယံအနုဓမ္မော၊ ဤသင့်လျော်သောသဘောသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။သဒ္ဒဿ၊ သော။သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ ပရိယောဂါဟိယ၊ ၍။ ဝတ္တတော၊ သော။ သာ၀ကဿ၊ ၏။သတ္ထုသာသနံ၊ သည်။ ရုဇ္ဇနီယံ၊ စည်ပင်သည်။ သြ၀ဏ္ဏံ၊ သြ၀ဏ်ရှိသည်။ (သိနေဟာ၀ဏ္ဏံ၊ ၌)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ပ။ သာ၀ကဿ ၏။ "တစောစ၊ အရောသည်ရင်း။ နှာသုစ၊ အကြောသည်ရင်း။ အဋ္ဌစ၊ အမှီးသည်ရင်း။ ကာမ် အ၀သိဿာဘု၊ ကြွင်းကျန်မူလည်းကြွင်းကျန်ပါစေ။ သမိရေ၊ ကိုယ်၌။ မံသလောပ၊တံ၊ အသားအသွေးသည်။ ကာမ် အ၀သုဿတု၊ ခန်းခြောက်မူလည်း ခန်းခြောက်ပါစေ။ ပုရိသထာမေန၊ ယောဂျားတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပရိသ၀ီရိယေန၊ ယောဂျားဘို့၏ လုံ့လဖြင့်။ ပုရိသ၀ရက္ကမေန၊ ယောဂျားဘို့၏ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ယံတံ၊ အကြင်အရာဘဏ္ဍာဖိုလ်သို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထိုအရာဘဏ္ဍာဖိုလ်သို့။ အပါပုဏိဘ္ဘာ၊ မရောက်မူ၍။ ဝီရိယဿ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဝီရိယ၏။

၁။ "ပဏောပဏ၀ီထာတိ ပဏ၀ီထာ၀စ ဩပဏ၀ီထာ၀စ-ဟူသော ဌ-အလို ပဏ၀ီထောပဏ၀ီထာ"-ဟု ဆိုလို လျက် ဝီထ ၀ပုဒ်အကြေကြံ၍ ပဏောပဏ၀ီထာ-ဟု ဆိုလိုသည်။ ပဏေန ဝေါဟာရေန ဗျာ၀ဟရတိ ပဏ၀ီထာ၊ ပဏ၀ီထာ အဘာ၀ေန ဩပဏ၀ီထာ - ဟူသော ဋ္ဌ-အလို ပဏပုဒ်၊ ပဏ-ဗျ၀ဟာရေ ထုတိယ ၀ (ခ၊တုမာလာ)၊ ဗ္ဗယ၊ သို့မဟုတ် ဏိကပစ္စည်း။ ဗျာ၀ဟရတဒ္ဓိတ်။ အတ္ထနိယံ၊ ပုဒ်၌။ ဋ-အာဂုမ်လာ သကဲ့သို့ ၀-အာဂုမ်ကြုံ။ ဓမ္မပဒ, ဝိသာခါ၀တ္ထု၌ကား ပဏိယာ၀ဏ္ဏာ ဟု ၀-အာဂုမ်မလာပဲလည်းရှိ၏။

၂။ "ယောပိ သော သတ္ထာ၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿပိ၊ ၏လည်း။ ဧ၀ဝါဒီ၊ သော။ အယံ ပဏော-ပဏ၀ီထာ၊ သည်။နဥ္စပေတိ၊မသင့်"ဟူသော အထက်ပါ၀ါကျအသွားကိုမှီ၍။"ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယံ တထာဂတော၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထဿ၊ ထိုဘုရားအား။ ပဏောပဏ၀ီထာ၊ သည်။ ကိ ပန၊ အုံ့နည်း"ဟု အဋ္ဌကထာနည်းမှ တပါး တမျိုးပေးနိုင်၏။

(တစ နှာရှ အဋ္ဌ မံသလောဟိတ-အင်္ဂါ၊လေးပါးတည်း)။ သဏ္ဌာန်၊ တန်ရယ်ခြင်းသည်။ နဘဝိဿ-တိတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ အယံ အနုမ္မောဒ၊ ဤသင့်လျော်သော သဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝတ္ထုတော၊ သော။ သာဝကဿ၊ သည်။ "ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဌိတင်လျှင်။ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သော်၎င်း။ ဥပါဒိသေသေ၊ စွဲလမ်းမှုအကြွင်းအကျန်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သော်၎င်း"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိန္နံ ဖလာနံ၊ နှစ်ပါးသောဖိုလ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို။ ပါဋိကင်္ခံ ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ အာဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊၏။

ဒသမံ၊ သော။ ကိဠာဂိရိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယော၊ သော။ ဘိက္ခုဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

· တဿ၊ ထိုဘိက္ခုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ခေါင်းစဉ်အချုပ် ဥဒ္ဒါန်းသင်္ဂဟဂါထာ ၁ကား—

ကုဋ္ဌ ရာဟုလ သဿတလောကော စ၊ ဆင်ဥပမာဖြင့် ဟောအပ်သော အမ္ဗလဋ္ဌိက ရာဟုလောဝါဒသုတ်-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်-လောကသည် မြတ်၏ဟု အယူရှိသော စူဠမာ-လုက္ခသုတ်ဌင်း။ မာလုက္ခပုတ္တောစ၊ မဟာမာလုက္ခပုတ္တသုတ်ဌင်း။ ဘဒ္ဒါလိနာမောစ၊ ဘဒ္ဒါလိ မည်သော သုတ်ဌင်း။ ခုဒ္ဒဒီဃာစ၊ လဋ္ဌုကိကောပမသုတ်ဌင်း။ အထ၊ ထိုမျှ။ သဟမ္ဘတိ ဃာစ၊ သဟမ္ဘတိပြဿနာတောင်းပန်လာသော စာတုမသုတ်ဌင်း။ နာဠကရည်ကိဠာ-ဂိရိနာမောစ၊ နာဠကပါနသုတ်-တောနေရဟန်းအား ဟောသော ဂေါလိယသုတ်-ဂင်္ဂါဂိရိ မည်သော သုတ်ဌင်း။ ဣတိ၊ ဤဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်

၁-တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်

ဘဂ္ဂေ။ (ဝေ၊ မေ သုတ်-ပေးမြဲ)။ ကော်၊ သော။ သမယော်၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဌ်။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တောဌ်။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မှန်းချုန်အထွတ်တပ်သော စရပ်ကျောင်းဌ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ ဝစ္ဆအနွယ်ဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ကေပုဏ္ဏဝိကေ၊ တပင်သော သရက်ပြူပင်ရှိသောကြောင့် ကေပုဏ္ဏရိကအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမေ၊ ပရိဗိုဇ်အရာမ်ဌ်။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ။ ဌ်။ပ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "ဝေသာလိယံ၊ ဌ်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ၊။စရိတုံ၊ ဌ၊။ အတိပဿဝေါ်ခေါ

၁။ ဝုတ္တသောဝ အတ္ထသ္မိ ဝိပ္ပကိဏ္ဏဘာဝေန နဿိတုံ အဒတ္ဝာ ဥဒ္ဓံ ဒါနံ ရက္ခဏံ ဥဒ္ဒါနံ၊ သင်္ဂဟဝနန္တိ အတ္ထော။ (နေတ္တိဋ္ဌ၊ ၁၈)။ ဥဒ္ဓါနေ အသုတ္တေ သတိ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တသ္မိ အတ္ထသ္မိ ဝိပ္ပကိဏ္ဏဘာဝေါ ဒီနော ဝိယ ဘဝေယ္ယ၊ တသ္မာ ဝိပ္ပကိဏ္ဏဘာဝသ္မိ နိဝါရဏတ္ထံ ဥဒ္ဓါနန္တိ အဓိပ္ပါယော။ (နေတ္တိဋ္ဌ၊ ၁၄၉)

တာဝ၊ အလွန်စောသေး၏ ၁။အာဟ်၊ သည်။ယေန၊ ၌။ ကေဝုဏ္ဏာ၊ သော။ ပရိမ္ဘာဇကာ၊ ရှုမော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)ယေန၊ ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိမ္ဘာဇကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊သို့။ ယံနူနဥပသင်္ကမေယျာန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ရမူကောင်းလေစ့” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှုး။ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဝါ၊ ၏(ကြွလာခြင်းသည်)။ သ၊ဘဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာခြင်းပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အကာသေ၊ စပ်)။ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနာယ၊ ကြွလာခြင်းငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလှည့်သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်ကို။ စိရဿံ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသိဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါ။ ဣဒံ အာသနံ၊ ဤနေရာကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပြီ”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိမ္ဘာဇကောပိ၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှုး။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ‘သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်တော်မူ၏။ စရတော၊ သွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတော၊ ရပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတ္တဿ၊ အိပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဇာဂရ-

---

၁။ အတိပ္ပဂေါ ခေါ်, ပဂဝ-တ္ထိနှင့် ပတ်သက်၍ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာတို့ကို မူတည်လျက် အဘိဝေန်နှင့် ဗျာကရုဏ်း တို့၏ ဝါဒမျှားကို ဖော်ပြဦးအုံ။ လေဒ္ဓပါဒသုတ် ဋီကာသစ်၌ ယင်း ပဂ-ပုဒ်ကို (က)ဥပသာရ(ခ) နိပါတ် (ဂ) နာမ်ဟု သုံးမျိုးကြံ၍ ဖွင့်ပြထားသည်။ ဎီကာသစ်ဆရာ၏ ထောက်တည်ရည်ညွှန်းရာတို့ကား အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေမည်။

(က) ပ-ဥပသာရသည် ပါတောအနက်ဟော။ ဂ-နှင့်ဩလာ။ ပ-ဥပသာရကြောင့် ဒေဘာဝရောက်၍ အတိပ္ပဂေါခေါ်ပြီးသည်။ ရူပသိဒ္ဓိ, နျာသ, ဗာလာဝတာရ,တို့၌ကား အတိပ္ပ+ခေါ်ဟု ပဒဿေဒပြု၍ ဂ-ဩ-လာသည်။ “အတိပ္ပ ဂေါ ခေါတိ အတိဝိယ ပဂေါ ခေါ။ အတိဝိယ ပါတော” (ပါထိကာ-ဌ၊ဋီ)စသော အဖွင့်များနှင့် ဝေးလွန်းသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ပ-ကို ဥပသာရအဖြစ် ယူဆကြပုံရသည်။

(ခ) သဒ္ဒနီတိ၌ အတိဝိယ ပါတော-ဟူသော (ပါထိကသုတ်)အဖွင့်ကိုထောက်၍ “ပဂေါသဒ္ဒေါ ပါတော. သဒ္ဒေန သမာနတ္ထော နိပါတော”ဟု ပြသည်။ ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓကလည်း ယင်းအဖွင့်ကိုပင် ထောက်ဆ၍ (ယင်း နိဿယ၌) “အတိတော ပါတောသဒ္ဒသာ ပဂေါ” စသည်ဖြင့် သုတ်တည်၍ ပြသေးသည်။ ပဂေ-ပုဒ် နိပါတ် ဖြစ်ကြောင်း အောက်ပါတို့ဖြင့်လည်း သိသာနိုင်၏။ ပါတောဝ-ပဂေယေဝ-အတိပဂေဝ (အလမ္ဘုသာဒေတ်၊ ပါတရာ သ-ပုဒ်အဖွင့်)။အာမိသခါဒနတ္ထာယ အနုပ္ပဂေယေဝ သန္ဓိယတိတာနံ ကာကာနံ (ဝိ၊ဌ၊ ၂)။ ပဂေဝ ဘိ ပဋိပဇ္ဇတ္ထော နိပါတော (သီ-ဋီ-သစ်)။ ပြဂေ(သက္ကတ အဘိဓာန်များ)။ ပဂေ (ပါဠိအဘိဓာန်)။ပဂေဝ တရုံ (မဟာအနုရုဒ္ဓ) စသည်ဖြင့်လည်း တွေ့လတ္တံ့ ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ပဂေ-နိပါတ်ဟုသာ ယူခဲ့သော် အတိ+ပဂေါ+ခေါ။ ပဂေ+ဝေ-တို့အတွက် သုတ်သီးခြားတည်၍ စိရင်ဘွယ်မလိုတော့ပြီ။ တဖန် ပ-အဋ္ဌ-ဖြင့် ပြီးသော (သက္ကတဌ) ပြာစီ(ပါဠိ၌) ပါစီပုဒ်ကိုပင် “အဋ္ဌာ လောပေါ”ဟူသော ပါဏိနီသုတ်ဖြင့် စီရင်၍ ပြာဂ်(ပါဠိဇရော၌) ပါ-ဖြစ်လာသည်ဟု ကြံဆကာ အတိပါ+ခေါ။ ပါ+ဝေ-ဟု ပဒဿေဒ ပြုသင့်ကြောင်းကိုလည်း တေပိဋကသာရ ရတနာဝလီဆရာဆုံး ဖြတ်သည်။

(ဂ) နာမ်ပုဒ်ဝါဒကို ပြုရာ၌ သီ-ဋီ-သစ်ဆရာသည် “သ္ဝရိယံ ဩလောကေတ္မာ အတိပ္ပဂဘာဝမေဝ (စောလွန်းသေးသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်)ဒီသ္မာ”ဟူသော ပေါဠိပါဌသုတ်ကို ကိုးကားမ၍ “အတိပ္ပဂေါ ခေါ တာဝတိ ပဋ္ဌမန္ဓော ပဂသဒ္ဒေါ ဝ”ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်ကို ရည်ရွယ်ဟန်တူသည်။ ဟုတ်၏။ နိပါတ်ဖြစ်လျှင် ‘အတိပ္ပဂေါဘာဝ မေဝ’ဟုလည်း ‘အတိပ္ပဂေဘာဝမေဝ’ဟုလည်း သာ ပါ၍ရှိရာသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကဲ့သို့သော နေရာမျိုး၌ ပဂ-သဒ္ဒါ ပဋ္ဌမန္ဓနာမ်ပုဒ်ဟု မှတ်ယူသင့်၏။ ပဋ္ဌမံ ဂစ္ဆတိ ဒီဝသဘာဝေန ပဝတ္တတိတိ ပဂေါ-ဟုပြု။ (ပဂေဝ-ပုဒ်ကို ဌ၊ ဋီ-ဒို၌ ,ပဋ္ဌမတ္ထ-ဟုလည်း ပဋ္ဌမတ္ထ-ဟုလည်း ဖွင့်သည့်အလိုအရ အောက်သုတ်၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။

သစ၊ နိုးသည်လည်းဖြစ်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဥာဏဒဿနံ၊ ဥာဏ်အမြင်သည်။သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှုထင်၏ဟု။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ ဥာဏဒဿနံ၊ ဥာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယေတေ၊ အကြင်ရဟန်း ပုံကားတို့သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ပဋိဇာနာ-တိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ဆိုကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံကားတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း ပြောဆိုကုန် ပါသလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။နှ စ အဇ္ဈာစိုက္ခန္တိ၊စွပ်စွဲလည်း မစွပ်စွဲကြပါကုန်သလော။ ဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ် ဟူသော အကြောင်းအား။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော အကြောင်းကို။ ဗျာကရောန္တိစ၊ ဖြေဆိုလည်း ဖြေဆိုကုန်ပါသလော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ ဆိုအပ်သည်သို့ အတုလိုက်၍ ပြောဆို ခြင်းသည်။ ဂါရယ္ဟံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရာသို့။ နှ စ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လည်း မရောက်ပါ သလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ယေတေ၊ တို့သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ပဋိဇာနာတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည့် အတိုင်း ပြောဆိုကြကုန်သည်။ နဟောန္တိစ၊ မဖြစ်ကုန်။ မံစ၊ ကိုလည်း။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိ သောအားဖြင့်။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်။ အဇ္ဈာစိုက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဝဂ်။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဗျာကရမာနော၊ ပြောဆိုကြကုန်သည် ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော စေဝ၊ ကုန်သည်လည်း။ အဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေနစ၊ အားဖြင့်လည်း။ နအဇ္ဈာစိက္ခေယျာမ၊ မစွပ်စွဲသည်မည်ပါကုန်သနည်း။ ဓမ္မဿ၊ အား။ အနုဓမ္မဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ဗျာကရေယျာမ၊ ပြောဆိုသည်မည်ပါကုန်သနည်း။ ကောစိ၊ သော။သဟဓမ္မိကော၊ သော။ဝါဒါနုဝါဒေါ၊သည်။ဂါရယ္ဟံ၊ သော။ ဌာနံစ၊ သို့လည်း။နအာဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်သည်မည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဧးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိတော်မူ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိစေဝ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက် သာလျှင်။ အာကခံ္ခမိ၊ (အောက်မေ့ခြင်းဌာ) အလိုရှိ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင်။ အနေကဝိဟိတံ၊ မျိုးသောအပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဦးနေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရာမိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင်၏။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဦး နေဘူး သော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရာမိ၊နည်း။ ကေမ္ပိ ဇာတိ ၊ တဘဝကိုရင်း။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သဥ္ဇာတေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်းပြဘွယ်နှင့်တကွ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရာမိ၊ ၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေဝ၊ သာလျှင်။ အာကခံ္ခမိ၊ ၏။ တာဝဒေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဘိညာဏ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ธေနေ ကုန်သော။ ပ။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော ' လားရာရှိကုန်သော။ သုဂ္ဂေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။

ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကံအားလျောက်စွာ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်(စိတ်)နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သောသမာဓိ ကို။ ပညာဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာဝိမုတ္တိကို။ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဣသာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္စ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရามိ၊ ၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တေဝိဇ္ဇော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ပ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ လူတို့၌ စွဲလမ်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟူသော သံယောဇဉ်ကို။ အပ္ပဟာယ၊ မယဉ်မူ၍။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နကခန္ဓာ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးကို ပြုတတ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဂိဟီ၊ လူသည်။ အတ္ထိနုခေါဘိ၊ ရှိပါသလော”ဟူသော။ ဧवं၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ပ။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ သဂ္ဂူပဂေါ၊ နတ်ပြည်သို့ကပ်ရောက်သော။ ကောစိ၊ သော။ ဂိဟီ၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ယေဂိဟိ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ သဂ္ဂူပဂါ၊ နတ်ပြည်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ (တေဂိဟိ၊တို့သည်။)ကော်ယေဝ သတ်၊တရာသည်သာလျှင်။နေ၊ မဟုတ်ကုန်။ဒေ့ယေဝသတာနိ၊ နှစ်ရာ တို့သည်သာလျှင်။ နေ၊ မဟုတ်ကုန်။ တိဏိယေဝသတာနိ၊ သုံးရာတို့သည်သာလျှင်။ နေ၊ မဟုတ်ကုန်။ စတ္တာရိယေဝသတာနိ၊ လေးရာတို့သည်သာလျှင်။ နေ၊ မဟုတ်ကုန်။ ပဉ္စယေဝသတာနိ၊ငါးရာတို့သည် သာလျှင်။ နေ၊ မဟုတ်ကုန်။ (ဧဝသဒ္ဒါပုဒ်တိုင်းလိုက်စပ်)။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘိယျောဝ၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကာယဿ၊ ၏။ပ။ ကောစိ၊ သော။ အာဇီဝကော၊ အာဇီဝကသည် ံ။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကာယဿ၊ ၏။ ပ။ ကောစိ၊ သော။ အာဇီဝကော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အာမ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်ကပ်ကို။ အနုဿရာမိ၊ ၏။

၁။ ဤပရိဗ္ဗာဇကဝဏ္ဏ ဗာဟိရပဗ္ဗဇိတ္တို၏ အထူးကို အဖင့်သံဝဏ္ဏနာတို့မှ ထုတ်နုတ်၍ စုပေါင်းပြဦးအံ့။ သာသနာပ အယူရှင်များအားလုံးကို တိတ္ထိယ-ဟု ခေါ်သည်။ သတ္တာ တရန်တို့ (ပ္ပဝဇ္ဇနိ ဥမ္မဂ္ဂနိမဂ္ဂ် ကရောန်တို့) ဣဿာတိ ထိတ္ထံ၊ (ရေဆိပ်)။ တိတ္ထံ ဝိယ တိတ္ထံ၊ (အယူ)။ တိတ္ထေ ဘဝါ တိတ္ထိယာ၊ ဒဋ္ဌိသင်္ခါတံ ဝါ တိတ္ထံ ဘေဒေသိ အတ္ထိတိ တိတ္ထိကာ၊ တိတ္ထိကာ ဧव တိတ္ထိယာ၊ (အယူရှိသူ)။ ဤ၌ ကမ္မဝါဒီ ကိရိယဝါဒီဖြစ်သော ရသေ့စသူများလည်း ပါဝင်သည်။

ပရိဗ္ဗာဇက+ပရိ+ဝဇ+ဏ္ဍ။စသောဝါသံ ပရိစ္စဇိတ္မာ, ပဗ္ဗဇိတဝေသံ ဝါ ပရိဂ္ဂဟေတ္မာ ဝဇတိ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတီတိ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ (ရဟန်းထု ရဟန်းယောင်)။ ၎င်းသည်လည်း ဦးပြည်းလျက် သက်နီးဝတ်သူ (ဆန္နပရိဗ္ဗာဇက) မဝတ်သူ (အစ္ဆန္နပရိဗ္ဗာဇက)ဟူ၍ ၂မျိုးပြားသည်။ အစ္ဆန္နပရိဗ္ဗာဇက သည်လည်း အဓေလက, အာဇီဝက-ဟု ၂မျိုးပြားပြန်သည်။ ယင်းတွင် အဓေလက ဟူသည် အချင်းစပ်သိမ်း အဝတ်မဝတ်သူတည်း။ အာဇီဝကကား

သော၊ ထိုကပ်သည်ကား။ ဣဒေတာ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ဧကနဝုတော ကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့်တကမ္ဘာ တည်း ။ (ဗြဟ္မာ့ရေ၊ ဤကိုးဆဲ့တကမ္ဘာအတွင်း၌။) ဧကေန၊ တယောက်သော အာဇီဝကကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော။ အာဇီဝကံ၊ ကို။ နဝဘိဝနာမိ၊ မသိ။ သောပိ၊ ထိုအာဇီဝကသည်လည်း။ ကမ္မဝါဒီ၊ ကံသာလျှင် ပြုပြင်အပ်၏ဟု အယူရှိသည်။ ကိရိယဝါဒီ၊ ပြုအပ်သော လှုံ့လ၏ အကျိုးရှိ၏ဟု အယူရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေ၊ သို့။ သန္တေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အဒုံ တိတ္ထာယတနံ၊ ထိုဒိट्ठိတို့၏ အယူအကျင့်သည်။ အန္ဓမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်။ သဝ္ဂူပဂေနပိ၊ နတ်ပြည်သို့ ကပ်ရောက်သော အာဇီဝကမှလည်း။ သုညံ၊ ဆိတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဝေ၊ ဟုတ်၏။ပ။ သုညံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ပဌမံ၊ သော။ တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်

ဘဂဝါ။ (ဝေ၊ မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။

ကော်၊ သော။ သမယော်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ 'လောကော၊ သည်။ သဿတော၊ မြဲ၏။ ဣဒမေဝ

ကိုယ်အထက်ပိုင်းခွဲသော အဝတ်အထည်သိုင်းလျက် အောက်ပိုင်းခွဲ အဝတ်မဝတ်။ ယင်း ၂-မျိုးစလုံးကိုပင် နဂ္ဂပရိဗ္ဗာဇကဟု ခေါ်သည်။(သာရတ္ထ၊ ၃၊ ၂၄၁-နှင့် ပေါ်ဌပါဒ သီ-ဋီ-သစ်)။အဝတ်ဖြူ၊ဝတ်သော တိတ္ထိကို ပဏ္ဍရင်ခေါ် သည်။

နိဂန္ထ-နိဂ္ဂတော ဂန္ထေဟိ,နှုတ္ထိ ဝါ ဂန္ထော ယဿာတိ နိဂန္ထော-နိဂဏ္ဌော။ကိလေသာစသော အနှောင်အဖွဲ့မရှိဟု ယူဆသောတိတ္ထိများတည်း။ (ဒီဃ၊ ၁၊ ၁၃။ သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၁၂၇)။ ၎င်းတို့ကား အဝတ်ဖြူကို ဝတ်ကြောင်း "နိဂဏ္ဌာ တိ သေတပဋဂ္ဂဟဏာ"(ဥဒါန်း၊ ၄၊ ၃၀၀)ကိုထောက်၍၎င်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ရှေ့ပိုင်းမှသာ အဝတ်ဝတ်ကြောင်း "နိဂဏ္ဌောတိ ပုရိမတာဝဂ္ဂပ္ပဋိစ္ဆန္နော(အံ-၄၊ ၃၊ ၃၅)ကို ထောက်၍၎င်း သိရသည်။. ဤမှတပါး နိဂဏ္ဌတို့ကဲ့သို့ အဝတ်တထည်သာ ရှေ့ပိုင်းခွဲ ဝတ်သော (ဧကသာဋက)တိတ္ထိ၊ အမေးရှည်ထားသော တိတ္ထိ-စသည်ဖြင့် များစွာရှိပေသေးသည်။ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်လက်ထက်ခွဲကား၊ တိတ္ထိ-ဟူ၍ မရှိကြောင်း ဗာတ် အဋ္ဌကထာ နိဒါန်း (၄၅)ဗုဒ္ဓဝံ၊ ၄၊ (၂၃၂)တို့ခွဲ လာသည်။ ရသေ့ဒေဝမျိုးမျိုးနှင့် ၎င်းတို့၏ အမူအကျင့်ကို အမဋ္ဌသုတ်, စဏ္ဍဝဂ္ဂိသုတ် အဖွင့် ဥဒါန်းသတ္တဇဋိလသုတ်အဖွင့် စသည်တို့၌ အကျယ်ရှုပါကုန်။ မြန်မာမှ၌ အစေလက-စသူတို့ကို တက္ကတွန်းဟု ဘာသာပြန်ကြသည်။ "တက်ကတွန်တိုဝ် ဆွမ်းခံစားသောတေ" (ပုဂ်-စိနည်းဓိုရ်မင်စာ)။တိတ္ထိတသွန်းထက္ကတွန်း၊ ဒွန်းစဏ္ဍာ၊မျိုးဆွေ။ (ကဝိလက္ခဏာ)စသည်ဖြင့် သုံးစွဲကြသော ယင်းဝေါဟာရကို တ-နှင့်န-ဆင်တူရိုးမှားရှိသော သီဟိုဠ်အက္ခရာ နဂ္ဂမှ တက္ကဖြစ်သည်ဟုဝင်း၊တက္ကဒွန္ဒ(အကြံနှစ်ခွရှိသူ)ဟုဝင်း အမျိုးမျိုးကြံဆကြသည်။တပ်အပ်မသိသာ။ ထို့ကြောင့် ဤတက္ကတွန်းဟူသော ဝေါဟာရသည် မည်သည့် ပါဠိ၏ အနက်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆက်လက်ကြံဆရန် ဖြစ်သည်။

၁။ ဣတော ခေါ ဝစ္ဆ ကေနဝုတေ ကပ္ပေ-ဟု သတ္တမျှနှုန်းဖြင့်ရှိသော ပါဌန္တရသည်။ကေဝိ" သေ ဣတောကပ္ပေ၊ (သိဒီဗုဒ္ဓဝံသ)။ 'ပဌဝီသေ ဣတောကပ္ပေ။ ဒွေနဝုတေ ဣတောကပ္ပေ (အဗဒါန်) တို့နှင့် အသွား ချင်းညီ၏။ ကေနဝုတိကပ္ပမတ္တကေ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့်လည်းညီ၏။ဤပါဌန္တရကို ဤသို့ယောနောထုတ်။ "ယံ၊ အကြောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အယံ၊ ငါတုရားသည်။ အနုဿရामိ၊ အောက်မေ့၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ကေနဝုတေ ကပ္ပေ၊ ဧ၁-ကမ္ဘာထက်ခွဲ။(ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သော။)သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တည်း"။သော အရ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ဘုရားပင်တည်း။ (အတ္ထသာလိနီယေ ဂဟေတ္ဗာ ကထေတိ၊ ၄)။ ကေနဝုတိ-မှ ကေနဝုတ ဖြစ်နိုင်ပုံကို မောဂ္ဂလ္လာန် ၄-ကဏ္ဍ၊ ၅၀-နှင့် ၅၁-သုတ်၌ ရှုလေ။

ဤ၀ါ၏ အယူသည်သာလျှင်။ သစ္စာ၊ မှန်၏။ အည်း၊ တပါးသော အယူသည်။ မောဃန္တီ၊ အချည်းနှီး တည်း'ဟူ၍။ ဝေ၀ဒိဋ္ဌိကိ' နုခေါတိ၊ ဤသို့အယူရှိသလော"ဟူသော။တေ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ၀စ္ဆ!၀စ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ "လောကော၊ သည်။ပ။မောဃန္တီ၊ အချည်းနှီးတည်း"ဟူ၍။ နခေါ ဝေ၀ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ အယူမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

[ကြင်းသော ၀ါကျမျှားခ်ီ၊ အသဿတော လောကော-စသည်ကို စွဲမှီလေ့ကျသုတ် ၁၂၄-ပုဒ်ကို ကြည့်၍ရင်း၊ အကြင်းပါဠိကို ယခု ပေးပြီးကို နည်းမှီး၍ရင်း အနက်သမ္မန်။]

၁၈၈။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ "ဘ၀ံဂေါတမော၊ သည်။ လောကော၊သည်။ သဿတော၊ ၏။ ဣဒမေ၀၊ သည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အည်း၊ သည်။ မောဃန္တီ၊ ဟူ၍။ ဝေ၀ဒိဋ္ဌိကိ' နုခေါတိ၊ ဤသို့အယူရှိသလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ၀စ္ဆ!၀စ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ လောကော၊ သည်။ပ။မောဃန္တီ၊ ဟု။ နခေါ ဝေ၀ ဒိဋ္ဌိတိ၊ ဤသို့ အယူမရှိ" ဟူ၍။ ဝ၀ေသိ၊ ဆိုပြီ။ပ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိ' ပန အာဒီနဝံ၊ အာဘယ်သို့သော အပြစ်ကို။ သမ္မဿမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဝေ၀၊ ဤသို့။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ဤဒိဋ္ဌိဘို့သို့။ အနုပဂတော၊ မကပ်ရောက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

၁၈၉။ ၀စ္ဆ!၀စ္ဆ။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူ သည်။တေ ဒိဋ္ဌိဂဟနံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော တောချုံသည်။ သော ဒိဋ္ဌိကန္တာရော၊ ဤမိစ္ဆာ အယူတည်းဟူသော ခရီးခဲသည်။တေ ဒိဋ္ဌိ၀ိသူကံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော ငြောင့်ထံကျင်သည်။ တေ ဒိဋ္ဌိ၀ိပ္ဖန္ဒိတံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ တေ၊ဒိဋ္ဌိသံယောဇနံ ဤမိစ္ဆာအယူ တည်းဟူသော သံယောဇဉ်သည်။ သဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲနှင့်တကူ ဖြစ်၏။သ၀ိဃာတံ၊ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် တကူဖြစ်၏။ သဥပါယာသံ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကူ ဖြစ်၏။ သပရိဠာဟံ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကူဖြစ်၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ၄ါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ ၀ိရာဂါယ၊ ၄ါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ၄ါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ၄ါ။ နသံ၀တ္တတိ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ ၄ါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ ၄ါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ၄ါ၊ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ပ။ အနုပဂတော၊ ကပ်ရောက်တော်မူ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အာ။ ဂိဠ္ဠိ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ၀စ္ဆ!၀စ္ဆ။ တထာဂတဿ၊ သည်။ တေ၊ဤအယူကို။ ဒိဋ္ဌိဂတန္တိ၊ မိစ္ဆာအယူဟူ၍။ အပနီတံ၊ ပယ်တော်မူအပ်ပြီ။ ၀စ္ဆ!၀စ္ဆ။ ပဟီ၊ ကြောင့်။ တထာဂတေန၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကား။ ရူပံ၊ ရူပ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ ၏။ သဒ္ဒေယော ဖြင့်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမောတိ၊ ချုပ်ခြင်း တည်းဟူသော။ တေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အဖြစ်အပျောက်ကို။ ဒိဋ္ဌိ၊ ငါပဿနာပညာနှင့် တကွဖြစ်သော မက်ပညာဖြင့် မြင်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ သမ္ဘဝေသိတာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော မည်နာ (တဏှာဒိဋ္ဌိမာန) တရားတို့၏။ သမ္ဘဝထိတာနံ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော မ၀ေန (တဏှာဒိဋ္ဌိမာန) တရားဘို့၏။ သမ္ဘအဘိကာရ မမံကာရ မာနာနုသယာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဒိဋ္ဌိတဏှာမာနာနုသယဘို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ၀ိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ စာဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊- တဖန်

စုန်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါ၊ တစုံဘခုသောစံလမ်းဘုယ် တရားကို မစွဲလမ်းမှု၍။ ဝိမုတ္တောတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်တော်မူပြီဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဝ၉၀။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေ၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်ဘုံဘဝ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဥပပဇ္ဇတီတိ ခေါ၊ ဖြစ်၏ဟူသော စကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ (နယုဇ္ဇတိ၊ ဌ)။ ဘောဂေါတမ၊မ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ နဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နဥပပဇ္ဇတီတိခေါ၊ မဖြစ်ဟူသော စကားသည်။ နဥပေဘိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ ဥပပဇ္ဇတိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်သလော။ နစဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဥပပဇ္ဇတိစ နစဥပပဇ္ဇတီတိခေါ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏ မဖြစ်လည်း မဖြစ်ဟူသော စကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ နေဝ ဥပပဇ္ဇတိ နဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နေဝ ဥပပဇ္ဇတိ နနဥပပဇ္ဇတီတိ ခေါ၊ သည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေ၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုဟိं၌။ ဥပပဇ္ဇတီတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ ဥပပဇ္ဇတီတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသောစကားသည်။ နဥပေတီတိ၊ မသင့်ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ဆိုပြီ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ နဥပပဇ္ဇတီတိ၊ မဖြစ်သလော ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နဥပပဇ္ဇတီတိခေါ၊ သည်။ နဥပေတီတိ၊ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ပ။ ဝဒေသိ၊ ပြီ။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ အယံ၊ သည်။ တ္တော၊ ဤသို့ ဖြေဆိုရာ၌။ အညာဏံ၊မသိခြင်းသို့။ အာပါဒိ၊ ရောက်ပြီ။ တ္တော၊ ဤသို့ ဖြေဆိုရာ၌။ သမ္မောဟံ၊ တွေဝေခြင်းသို့။ အာပါဒိ ၊ရောက်ပြီ။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပုရိမေန၊ ရှေးဦး ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေန၊ စကားပြောဆိုခြင်းဖြင့်။ မေ၊ ၏။ ယာပိ သော ပသာဒမတ္တာ၊ အကြင်ကြည်လင်ခြင်းမျှသည်လည်း။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ၏။ သာပိ၊ ထိုကြည်လင်ခြင်းမျှသည်လည်း။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ တေ၊ အား။ အညာဏာယ၊ မသိခြင်းငှါ။ အလံဟိ အလံဝေ၊ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ သမ္မောဟာယ၊ တွေဝေခြင်းငှါ။ အလं အလं ဝေ၊ သာလျှင်တည်း။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အယံမဟာ၊ ဤပဋိစ္စသမุปบาทတရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ဒုရနုဗောဓော၊ သိနိုင်ခဲ၏။ သုခုမော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည်စိတ်ကူးဖြင့် သက်ဝင်အပ်သောအရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သာ သိစွမ်းနိုင်၏။ သော၊ ထိုပဋိစ္စသมุปบาทတရားကို။ အညဒိဋ္ဌိကေန၊ တပါးသောအယူရှိသော။ အညခန္တိကေန၊ တပါးသောအယူကို နှစ်သက်ခြင်းရှိသော။ အညရုစိကေန၊ တပါးသော အယူကို နှစ်သိုခြင်းရှိသော။ အညတြယောဂေန၊ တပါးသော အယူ၌ အားထုတ်ခြင်းရှိသော[1]။ အညတြာ-စရိယကေန၊ တပါးသော အယူ၌ ဆရာရှိသော။ တယာ၊ သည်။ ဒုဒ္ဒသော၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဝါ၊မသိနိုင်။

၁။ အညတြ ယောဂေနာတိ အညတ္ထ ပယောဂေန။ ဋီကာ။ အညတ္ထ ပယောဂေနာတိ ဣမမှာ နိယျာနိက-သာသနာ အညသ္မိं ဝိစ္ဆာသမယေ ပဝတ္တပယောဂေန။ ဋီကာ။

၁၉၁။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။(တေန ဟိ ၀စ္ဆာတိ ယသ္မာ တုံ သမ္မောဟ-မာပါဒိန္တိ ၀ဒသိ ဝေသ္မာ။အဋ္ဌကထာ)။ ဣဒေ၊ ဤအမေးပြဿနာ၌။ တညေ၀၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ ပြန်၍မေးဦးအံ့။ ယထာ၊ အဲကြောင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ အား။ ရေယ္ယ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအမေးပြဿနာကို။ ဗ္ယာကရေယ္ယာသိ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တံ၊ ထိုဂါဝုရားမိန့်မည့်စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်သင့်သနည်း။ တေ၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။သစေ ဇလေယ္ယ၊ အကယ်၍ တောက်လောင်ငြားအုံ့။ တုံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ အယံအဂ္ဂိ၊သည်။ဇလတိ၊ တောက်လောင်၏ဟူ၍။ ဘာနေယ္ယာသိ၊ သိရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ သစေ ဇလေယ္ယ၊ အုံ့။ အယံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ၊ တောက်လောင်၏ဟူ၍။ ဘာနေယ္ယ၊ သိရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တံ၊ ကို။ "တေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ ယောအယံအဂ္ဂိ၊ အကြောင်မီးသည်။ ဇလတိ၊၏။ အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဇလတိတိ၊ တောက်လောင်သနည်း"ဟူ၍။ ဧवံ၊ သို့။ သစေ ပန ပုစ္ဆေယ္ယ၊ အကယ်၍ မေးငြားအုံ့။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တုံ၊ သည်။ ဧवံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗျာကရေယ္ယာသိ၊ ဖြေဆိုရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မံ၊ ကို။ တေ၊ ၏။ပ။ ဇလတိတိ၊ သနည်းဟူ၍။ ဧवံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယ္ယ၊ အုံ့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အယံ၊ သည်။ ဧवံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊သော်။ "မေ၊ ၏။ပုရတော၊ မှ။ယောအယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ၊ ၏။ အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ တိဏကဋ္ဌပါဒါနံ၊ မြက်ထင်းဟူသော မီးစာကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဇလတိတိ၊ တောက်လောင်၏"ဟူ၍။ ဧवံ၊ သို့။ ဗျာကရေယ္ယ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ သစေ နိဗ္ဗာယေယ္ယ၊အကယ်၍ ငြိမ်းငြားအုံ့။ တုံ၊သည်။"မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ နိဗ္ဗုတောတိ၊ ငြိမ်း၏"ဟူ၍။ ဘာနေ-ယ္ယာသိ၊ သိရာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ သစေ နိဗ္ဗာယေယ္ယ၊ အုံ့။အယံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ပ။ နိဗ္ဗုတောတိ၊ ဟူ၍။ဘာနေယ္ယ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ တံ၊ ကို။ "တေ၊ သင်၏။ ပုရတော၊ မှ။ယောအယံ အဂ္ဂိ၊အကြောင်မီးသည်။ နိဗ္ဗုတော၊ ၏။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ကတမံ ဒိသံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ဂတော၊ သွားသနည်း။ ပုရတ္ထိမံ၀ါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ဝင်း။ ဒက္ခိဏံ၀ါ၊ တောင်အရပ်သို့ဝင်း။ ပစ္ဆိမံ၀ါ၊ အနောက်အရပ်သို့ဝင်း။ ဥတ္တရံ၀ါ၊ မြောက်အရပ်သို့ဝင်း။ ဂတောတိ၊ သွားလေသလော"ဟူ၍။ ဧवံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယ္ယ၊ အုံ့။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ ဧဝံ၊ ဤ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ တုံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဗျာကရေယ္ယာသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ ယံဘိဏကဋ္ဌပါဒါနံ၊ အကြောင်မြက်ထင်းဟူသော မီးစာကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဇလိ၊ တောက်လောင်ပြီ။ တဿ၊ ထိုမြက်ထင်းဟူသော မီးစာ၏လည်း။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အညဿ၊ တပါးသော မီးစာကိုလည်း။ အနုပဟာရာ၊ မဆောင်ခြင်းကြောင့်။ အနာဟာရော၊ လောင်စာဟူသော အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုတောတေ၀၊ ငြိမ်းအော်၏ ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခ်ံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁၉၂။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ ဝေမေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ယေန ရူပေန၊အကြောင်ရုပ်ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ သတ္တ၀ါ,ကို။ ပညာပယမာနော၊ (ရှုပီဟု)ပညတ်သည်ရှိသော်။ ပညပေယ္ယ၊ ပညတ်ရာ၏။ တထာဂတဿ၊

ငါဘုရားသည်။ ဝါ၊ ၏။ တံမြတ်၊ ထိုရွပ်သည်။ (ဥစ္ဆိန္နမူလံ-စသည်၌စပ်)။ ဝါ၊ ထိုရွပ်ကို။ (ပဟီနံ၊ တာလာဝတ္ထုကတ်၊ အနဘावံကတ်-၌စပ်)။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလံ၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ် အရင်းရှိ၏။ တာလာဝတ္ထုကတ်၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ။ အနဘावံကတ်၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီ။ အာယတိं၊ ၌။ အနုပ္ပါဒမေ့၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ရူပသမ်ယဝိမုတ္တောဘိ၊ ရူပ်၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိ၏။ ဂမ္ဘီရော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် နက်နဲ၏။ အပ္ပမေယ္ယော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်။ ဒုပ္ပရိယောဂါဠှော၊ သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။ သေယျထာပိ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုद्रရာကဲ့သို့တည်း။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသောစကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ (အကြင်းခန္ဓာ ၄-ပါးတို့၌လည်း လွယ်ပြီ)။

ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဂါမဏိ ဝါ၊ ရွာ၏ဝင်း။ နိဂမဏိ ဝါ၊ နိုဂုံး၏ဝင်း။ အဝိဒူရေ၊ မနီးလွန်း မဝေးလွန်းသော အရပ်၌။ မဟာသာလဒူကွေ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဿ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီး၏။ အနိစ္စတာ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ယ ကြေ-ဌ)။သာခါပလာသာ၊အခက်အရွက်တို့သည်။ ပလုဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ပျက်စီးကုန်ရာ၏။ တစပဝဠိကာ၊ အခုံအပွေးတို့သည်။ ပလုဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဖေဂ္ဂု၊ အကာတို့သည်။ပလုဇ္ဇေယ္ယုံ၊ကုန်ရာ၏။သော၊ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။အပရေန၊သော။သမယေန၊ ၌။ အပဂတသာခါပလာသော၊ ကင်းသောအခက်အရွက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အပဂတတစပဝဠိကော၊ ကင်းသော အခုံအပွေးရှိသည်ဖြစ်၍။ အပဂတဖေဂ္ဂုကော၊ ကင်းသော အကာရှိသည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်။ သာရေ၊ အနှစ်၌။ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ အဿ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဝေမေ၊ သာလျှင်။ဘောတောဂေါတမဿ၏။ပါဝစနံ၊ စကားတော်သည်။အပဂတသာခါပလာသံ၊ ဖြစ်၍။ အပဂတတစပဝဠိကံ၊ ဖြစ်၍။ အပဂတဖေဂ္ဂုကံ၊ ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ သာရေ၊ အနှစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဓာရေတူဘိ၊ လော့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊သို့။သုတံ၊ ၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အဋ္ဌိဝစ္ဆသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဝစ္ဆသုတ်

၁၉၃။ (ဧवं မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ကော၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "အဟံ၊ သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ ပတ်သုံး။ဘောတာဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဟကထိ၊ အတူတကွပြောဆိုအပ်သော စကားရှိ၏။သာရု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ဘဝံဂေါတမော၊သည်။မေ၊အား။ သံခိတ္တေန၊အကျဉ်းအားဖြင့်။ကုသလာကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါဘုရား"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ သံခိတ္တေနပိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း။ ကုသလာကုသလံ၊ ကို။ ဒေသေယ္ယုံ၊ ဟောရာ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ဝိတ္ထာရေနပိ၊ အကျယ်အားဖြင့် လည်း။ ကုသလာကုသလံ၊ ကို။ ဒေသေယ္ယုံ၊ ရာ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ကုသလာကုသလံ၊ ကို။ ဒေသေဿामိ၊ ဟောတော်မူပေအုံ့။ တံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ သုဏာဟိ၊-နာလော့။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၁၉၄။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ လောဘော၊ လောဘသည်။ အကုသလ၊ အကုသိုလ်မည်၏။ (ခေါ-ပဒပူရဏာ)။ပ။ အမောဟော၊ သည်။ ကုသလ၊ ကုသိုလ်မည်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဤတိုခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဤမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ ဤမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုန်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ပါဏာတိပါတော၊သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချေခြင်း(သတ်ခြင်း)သည်။ အကုသလ၊ ၏။ (ခေါ-အနက်မဲ့)။ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ (ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း စေတနာသည်လည်းဟု)။ ကုသလ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဒိန္နာဒါန်၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းသည်။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ မေထုန်တို့၌ မှားယွင်းသောအကျင့်သည်။ပ။ မုသာဝါဒေါ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းသည်။ပ။ ပိသုဏာ၊ ချေပစ်ကုံးတိုက်ဆော။ ဝါစာ၊စကားသည်။ပ။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းထမ်းသော။ ဝါစာ၊သည်။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပေါ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားသည်။ပ။ အဘိဇ္ဈာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်၌ တပ်မက်ခြင်းသည်။ပ။ ဗျာပါဒေါ၊ ပျက်စီးစေခြင်းသည်။ပ။ မိစ္ဆာ-ဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသောအယူသည်။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သောအယူသည်။ ကုသလ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ဝစ္ဆ။ ဤတိုခေါ်၊ လျှင်။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဤမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အကုသလာ၊ ကုန်၏။ ဒသ၊ကုန်သော။ ဤမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုန်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ယတောဘိက္ခုနော၊အကြင်ရဟန်းသည်။ (ဇီဝက စကိသုတ်တို့၌ကဲ့သို့ ဖိမိကိုယ်ကို ပင်ရည်ညွှန်း၍ သာမညအားဖြင့် ဘိက္ခု-ဟု ဟောတော်မူသည်)။ ဝါ၊ ၏။ တဏှာ၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ ပဟီနာ၊ သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟံ၊ သည်။ ခီဏာသဝေါ၊ သည်။ ဝုသိတဝါ၊ သည်။ ကတကရဏီယော၊ သည်။ ဩဟိတဘာရော၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထောသည်။ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနော၊ သည်။ သမ္မာ၊ စ္စာ။ အညာ၊ ၍။ဝိမုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤကဲ့ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (အရဟံ-စသည်အနက်ကို ၁၈၁-ပိုဒ် ရှုမျှဆို)။

၁၉၅။ ဘဝ်ဂေါတမော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိပါစေဦး:လော့။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ (သော)ကောဘိက္ခုပိ၊ (ထို)တယောက်သောရဟန်းမျှသည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ကုန်သော။ ယောဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တောဘိက္ခု၊တို့သည်။) ကော်ယော သတ်၊ တရားသည်-သာလျှင်။နေ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဒွေယော သတာနိ၊ တို့သည်သာလျှင်။ -နေ၊ ကုန်။ပ။ ပဉ္စယော သတာနိ၊ တို့သည်သာလျှင်။ နေ၊ ကုန်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘိယျော၊ မျှားကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝ်ဂေါတမော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ ကုန်ဦးလော့။ ယာဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝိကာ၊ သော။ ကော၊ သော။ သာ ဘိက္ခုနီ ပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ သလော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။မမ၊ ၏။သာဝိကာ၊ ကုန်သော။ယာဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တာဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။) ကော်ယော သတ်၊ လျှင်။ နေ၊ မဟုတ်ကုန်။ပ။ ဘိယျော၊ တည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝ်ဂေါ်တမော၊ သည်။ပ။တိဋ္ဌန္တု၊ကုန်လော့။ယောဥပါသကော၊သည်။ပဋ္ဌန်၊ကုန်သော။ပ။ အနာဝတ္ထိမ္ဟော၊ မရှိ။ (ပဋ္ဌန်-စသည်ဘုံ၏ အနက်ကို စာပိုဒ် ၁၆၉-၌)။ ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ ဂိဟီ၊ လူဖြစ်သော်။ သြဒါတဝသနော၊ ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်သော။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သော။ သော ကေ၊ပါသကောပိ၊ ထိုတယောက်သော ဥပါသကာသည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ကုန်သော။ ယေဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။ အနာဝတ္ထိမ္ဟော၊ မရှိကုန်။(တေဥပါသကာ၊တို့သည်။)ကော်ယောဝ သတံ၊လျှင်။နု၊မဟုတ်ကုန်။ပ။ ဘိယ္ယောဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝ်ဂေါ်တမော၊ သည်။ပ။ ဂိဟီ၊ ကုန်သော။ သြဒါတဝသနာ၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မစာရိနော၊ ကုန်သော။ ဥပါသကာ၊တို့သည်။တိဋ္ဌန္တု၊ ဂုန်လော့။ ယောဥပါသကော၊ သည်။တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကုန်းမြောက်အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံကထော၊ ကင်းပြီးသော သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထုသာသနေ၊ ဌ။ အပရပ္ပစ္စယော၊ တပါးသော ယုံကြည်အပ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ ဂိဟီ၊သော။ သြဒါတဝသနော၊ သော။ ကာမဘောဂီ၊ ကာမဂုဏ်ကို ခံစားသော။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမအတိုင်း ပြုကျင့်သော။ သြဝါဒပဋိကရော၊ အဆုံးအမကို လိုက်နာသော။ သော ကေ၊ပါသကောပိ၊ ထိုတယောက်သော ဥပါသကာမျှသည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ကုန်သော။ယေဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေဥပါသကာ၊ တို့သည်။)ကော်ယောဝသတံ၊လျှင်။နု၊မဟုတ်။ပ။ ဘိယ္ယောဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဥပါသိကာ နှစ်ဝါကျတို့ကို ဥပါသက နှစ်ဝါကျ မှီး၍ အနက်သမ္မန်)။

၁၉၆။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤ(အရဟတ္တဖိုလ်)တရားကို။ ဘဝ်ယေဝ ဂေါတမော၊ သည်သာလျှင်။အာရာဓကော၊အကျင့်ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံစေသည်။သစေ အာဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ဘိက္ခူ၊စ၊ရဟန်းတို့သည်ကား။ အာရာဓကာ၊ ကုန်သည်။ သစေနော အာဘဝိဿံသု၊ ကုန်ငြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်။တေန အဂေါ်နေ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ အပရိပူရံ၊ မပြည့်စုံသေးသည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယသ္မာစ၊ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ဘဝ်စေ ဂေါတမော၊ သည်လည်း။ အာရာဓကော၊ ပြီးပြည့်စုံစေ၏။ ဘိက္ခူ၊စ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အာရာဓကာ၊ ပြီးပြည့်စုံစေကုန်၏။ ဧဝံ၊ သော်။တေန အဂေါ်နေ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သည်။ ပရိပူရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ကြင်းသော ဝါကျတို့ကို ဘိက္ခုဝါကျမှီး၍ အနက်သမ္မန်)။

၁၉၇။ ဘော၁ဂေါတမ၊ မ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ သမုဒ္ဒနိန္နာ၊ သမုद्रာသို့ ညွှတ်၏။ သမုဒ္ဒပေါဏာ၊ သမုद्रာသို့ ကိုင်း၏။ သမုဒ္ဒပဗ္ဘာရာ၊ သမုद्रာသို့ ရှိုင်း၏။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုद्रာကို။ အာဟစ္စ၊ ထိ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧवमेव၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ သဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာ၊ လူရဟန်းတို့နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ အယံ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်။နိဗ္ဗာနနိန္နာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွှတ်၏။ နိဗ္ဗာနပေါဏာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ကိုင်း၏။ နိဗ္ဗာနပဗ္ဘာရာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့

ရှိင်းဏ်။ နိမ္ဗာနံ၊ ကို။ အာဟစ္စ၊ ရှိ။ တိဋ္ဌတိ၊ ဏ်။ (အာဘိက္ကန္တံ-အစ အလတ္ထ ဥပသမ္ပဒံ-အဆုံး ရှိသော ဝါကျများကို ကုက္ကုရဝတိကသုတ် စာပိုဒ် ၇၂-၌ အနက်သမ္ပန်)။

[1] အစိရ္ဗပသမ္ပန္နာ၊ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာသေးသော ။ အာယသ္မာ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဒ္ဓမာသူပသမ္ပန္နာ၊ ရဟန်းဖြစ်၍ လ-ဝက်ရှိလတ်သော်။ ယေန၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန်၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ (မယာ၊ သည်။) သေခေန၊ သေခပ္ကိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်။ သေခါယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက်သောဖိုလ်သို့။ ပတ္တမ္ပိ၊ ရောက်ထိုက်၏။ တံ၊ထိုဖိုလ်သို့။ မယာ၊ သည်။ အနုပတ္တံ၊ ရောက်အပ်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဥစ္ဆာရိစ၊ အလွန်သည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ တော်၊ ဟောတော်မူပါဘုရား" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ သမထဿ၊ သမထကို ၎င်း။ ဝိပဿနဿ၊ ဝိပဿနာကိုလည်း။ ဒွေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဘာဝေဟိ၊ ဖြစ်စေလော့ (ပွါးများလော့)။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဧတ၊သည်။ သမထောစ၊ ကိုလည်း။ ဝိပဿနာစ၊ ကိုလည်း။ (ဤတိ၊သို့။) ဒွေ၊ကုန်သော။ဤမေမမ္မာ၊ ဟူ၏သည်။ (သံဝတ္တိယန္တိ-စပ်)။ဝါ.တို့ကို။ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ဘာဝိတာ၊ ဖြစ်စေ အပ်ကုန်သော်။ အနေကဓာတုပဋိဝေဓာယ၊ များစွာသောဓာတ်တို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ။ သံဝတ္တိယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။

၁၉၇။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။သော တံ့၊ ထိုသင်သည်။ "အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအာဒိညာဉ်ကို။ (အဟံ၊ သည်။) ပစ္စနုဘာဝေယ္ယံ၊ ခံစားလိုမိ၏။ ဧကောပိဟုတ္ဝာ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ များသော အပြားရှိလျက်လည်း။ ဧကောအာသံ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်လိုမိ၏။ အာဝိ-ဘာဝံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်ခင်း။ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်ခြင်း။ တိရောဏုဏ္ဏံ၊ နံရံခြားရာခြင်း။ တိရော-ပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာခြင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာခြင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်ခြင်ကဲ့သို့။ အာသင္ဘမာနော၊ မကပ်ငြိမူ၍။ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ သွားနိုင်လိုမိ၏။ ပထဝိယာပိ၊ မြေခွံလည်း။ ဥဒကေ သေယျထာပိ၊ ရေခွံကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်း ငုပ်ခြင်းကို။ ကရေယ္ယံ၊ ပြုနိုင်လိုမိ၏။ အာဘိဇ္ဇမာနော၊ အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် မကွဲမပျက်သော။ ဥဒကေပိ၊ ရေခွံလည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေခွံကဲ့သို့။ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ သွားနိုင်လိုမိ၏။ အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်ခွံလည်း။ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏောသေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသည်ဖြင့်၊ ကမေယ္ယံ၊ သွားနိုင်လိုမိ၏။ ဧတေမဟိဒ္ဓိကေ၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧတေ မဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဇုတမေပိ စန္ဒိမသူရိယေ၊ ဤလ နေ တို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရိမသေယ္ယံ၊ သုံးသပ်နိုင်လိုမိ၏။ ပရိမဇ္ဇေယ္ယံ၊ ဆုပ်ကိုင်နိုင်လိုမိ၏။ ယာဝဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ဘုံအောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ကို။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေယျန္တိ၊ ဖြစ်စေနိုင်လိုမိ"ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှခလောက်လျှင်။ အာကခ်ီဿသိ၊ အလိုရှိအုံ့။ (တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်လျှင်။) တတြတတြ၊ ထိုထိုတန်ခိုး အာဘိညာဉ်အရာ၌။ သတိအာယတနေ၊ သတိဟူသော

၁။ အစိရံ ပဗ္ဗဇိတသ္မာ ယသ္မာတိ အစိရပဗ္ဗဇိတော။ (ရဟန်းပြုသော ဝစ္ဆဂေါတ္တအာ၊ မကြာမြင့်ခြင်းရှိလတ်သော်)။ပဗ္ဗဇနံ ဝါ ပဗ္ဗဇိတံ၊ အစိရံ ပဗ္ဗဇိတံ ယသ္မာ သောယံ-ဟု လည်းပြု။ဤနှင့်အလားတူသော အစိရပရိနိဗ္ဗုတ, သတ္တာဟ ပရိနိဗ္ဗုတ, အစိရပဋ္ဌာန-စသောပုဒ်တို့၏ ဗာဟိရတ္ထာဗာဟိရတ္ထ-ဖြစ်ပုံကို သဒ္ဒနီတိ ဗဟုဇ္ဈခန်းဌ အကျယ်၌။ အဒ္ဓမာသူပသမ္ပန္နော-လည်း ဂေမာသာဘိသိတ္ထ-နှင့် တူ၏။ ၎င်းဌ၌လေ။

အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိ၏သော်။ သက္ခီဘဗ္ဗတဲ့၊ သက်သေထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိယာသိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ (၁)

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။သော တဲ့၊ သည်။ "အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ သော်တပသာဒကို လွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာနုသေန၊ လူ၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သဒ္ဒေ၊ အသံတို့ကို။ သုဏောယ်၊ ကြားနိုင်လို၏။ ယေ၊ အကြင်အသံတို့သည်။ ဒူရေ၊ ဝေးကုန်၏။ ယေ စ၊ အကြင်အသံတို့သည်ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံကုန်သော။ တေသဒ္ဒေ၊ ထိုအသံတို့ကို။ သုဏောယျန္တိ၊ ကြားနိုင်လို၏"ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊လျှင်။ အာဂတ၏ဟုသိ၊ အုံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ ပ။ ပါပုဏိသာသိ၊ တဲ့။ (၂)

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။သော တဲ့၊ သည်။ "စေတသာ၊ မိမိ၏စိတ်ဖြင့်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ဆုံးဖြတ်၍။ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့် သိနိုင်လို၏။ သရာဂဝါ၊တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောဘမူစိတ်ကို။ သရာဂံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ' စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနေယျ၊၏။ ဝီတရာဂဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သဒေါသဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဒေါသမူစိတ်ကို။ပ။ ဝီတဒေါသံ၊ အမျက်ကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သမောဟဝါ၊ တွေဝေခြင်းရှိသ ်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ မောဟမူစိတ်ကို။ပ။ ဝီတမောဟံ၊ တွေဝေခြင်းကင်းသည်သည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သံခိတ္တဝါ၊ ကျဉ်းကြပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ထိန်မိခွန့် ယှဉ်သောစိတ်ကို။ပ။ ဝိက္ခိတ္တဝါ၊ ပျံ့လွင့်သည် လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတစိတ်ကို။ ပ။ မဟဂ္ဂတဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ရူပ အရူပစိတ်ကို။ပ။ အမဟဂ္ဂတဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ် မဟုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကာမစိတ် လောကုတ္တရာ စိတ်ကို။ပ။ သဥတ္တရဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကိ စိတ်ကို။ပ။ အနုတ္တရဝါ၊ သော။ စိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ပ။ သမာဟိတဝါ၊ တည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပ္ပနာအဖြစ်သို့ ရောက်သောစိတ်ကို။ပ။ အသမာဟိတဝါ၊ မတည်ကြည် သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပ္ပနာ သို့ မရောက်သောစိတ်ကို။ပ။ ဝိမုတ္တဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်ကို။ပ။ အဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ် သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်တို့မှ ကြွင်းသော စိတ်ကို။ အဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနေယျန္တိ၊ သိနိုင်လို၏"ဟူ၍။ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။အာဂတ၏ဟုသိ၊ အုံ့။တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိသာသိ၊ လတ္တံ့။ (၃)

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ သောတဲ့၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ပ။ အနုဿရေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။ အာဂတ၏ဟုသိ၊ အုံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိသာသိ၊ လတ္တံ့။ (၄)

[ကန္ဒရကသုတ် ၁၄-ပိုဒ်ကို ရှု၍ အနက်သမ္မန်]။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ သောတဲ့၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ပ။ ပဇာနေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။ အာဂတ၏ဟုသိ၊ အုံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိသာသိ၊ လတ္တံ့။ (၅)

[ကန္ဒရကသုတ် ၁၅-ပိုဒ်ကို ရှု၍ အနက်သုမ္မန်]။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ သောတ္ထိ၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟာရေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။ အာကာခ်ံ ိသာသိ၊ အုံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိသာသိ၊ လတ္တံ့။ (၆)

၁၉၉။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ပ။ ပဏ္ဍာမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ။(ကုက္ကုရဝတိကသုတ် ၇၂-ပိုဒ်၌ အနက်ဆိုခဲ့ပြီ)။

၂၀၀။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အာယသ္မာ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊သည်။ ဒ္ဒရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနု၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ပ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ကတ်ပန၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထာတိ၊ သွားကြပါကုန်အုံ့နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော။ ဝါရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ "အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဒထ၊ ရှိခိုးကြကုန်လော့။ 'ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊သည်။ပ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ မေ၊ တပည့်ခံတော်သည်။ ဘဂဝါ၊ ကို။ ပရိစိဏ္ဏော၊ (တရားတော်ဖြင့်) လုပ်ကျွေးအပ်ပါပြီ။ (အရဟတ္တံ ဗျာကရောန္တော ထေရော ဧဝမာဟ)။ မေ၊ သည်။ သုဂတောဝ၊ကို။ ပရိစိဏ္ဏာ ဘိ၊ပါပြီဟု။ဧဝဉ္စ၊ ဤ သို့လည်း။ ဝဒေတိ ဘိ၊ လျှောက်ပါ၏'ဟု၍။ ဧဝဉ္စ၊ လည်း။ ဝဒေထ၊ ကုန်လော့"။ (ဤဘိ၊ ဤသို့မှာကြား၏။) ဘေဘိက္ခူ။ ဘို့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အာယသ္မာ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သည်။ပ။ ဝဒေတိတိ၊ ၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။မေ၊ သည်။ဟုဗြော၊ ရှေးဦးပင်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ဘိက္ခု၊ ကို။ ဧတသာ၊ ဝါဘုရား၏ စိတ်ဖြင့်။ဧတော၊ ဝစ္ဆ၏စိတ် ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ "ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာရှိ၏။ မဟာဘိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေါတိ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ၏" ဟူ၍။ ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ။ ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ မေ၊ အား။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ပ။ မဟာနုဘာဝေါတိ၊ ဟူသော။ တေမတ္တံ၊ ၏အကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။ပ။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊ သော။ မဟာဝစ္ဆသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ဒီဃနခသုတ်

၂၀၁။ (ဝေဠ မေ သုတ်ပေးမြဲ)။

ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ မည်သော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ သူကရခတာယံ၊ သူကရခတာမည်သော(ဝက်တူး) လိုဏ်ဂူ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒီဃနခေါ၊ ဒီဃနခမည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံဟိ၊ တပည့်တော်သည်ကား။ 'မေ၊ ငါ့အား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ နက္ခမတိတိ၊ မနှစ်သက်

ဟူ၍။ ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဝေဒိဒ္ဓိတိုးဤသို့ အယူရှိ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေ၊ ၏။ "မေ၊ အား။ သမ္ဘ၊ သည်။ နက္ခမတ်တိ၊ သက်"ဟူသော။ ယာပိ သော ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သောပိ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်လည်း။ တေ၊ အား။ နက္ခမတိ၊ မနုစ် သက်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊မ။မေ၊ အား။ သောဒိဋ္ဌိ၊သည်။စေ ခမေယျ၊ခြားအုံ့။တမ္မိ၊ထိုသဗ္ဗ် မေ နက္ခမတိ-ဟု ဆိုအပ်သော စကားသည်လည်း။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသော စကားနှင့်တူသည်သာလျှင်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။တမ္မိ၊ထိုဒိဋ္ဌိဟူသောစကားသည်လည်း။ တာဒိသမေဝ၊ထိုသဗ္ဗ် မေ နက္ခမတိ-ဟူသော စကားနှင့်တူသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ယေ၊ အကြင် ရဟန်းပုံစားတို့သည်။ တမ္မိ၊ လည်း။ပ။ အဿာတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံစားတို့သည်။တံစေဝ ဒိဋ္ဌိ ၊ထိုအယူကိုလည်း။နဗ္ဗ-ဇဟန္တိ၊ မပယ်နိုင်ကုန်။ အညဉ္စ ဒိဋ္ဌိ ၊ တပါးသော အယူကိုလည်း။ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲယူကုန်၏။ အတော၊ ထိုပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုံစားတို့ထက်။တေ၊ ထိုမပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုံစားတို့သည်။ လောကသ္မိ ၊ ဌ်။ ဗဟု၊ များကုန်၏။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ (ဟိကာရော နိပါတမတ္တံ-ဌ)။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ယေ၊ တို့သည်။ တမ္မိ၊လည်း။ပ။ အဿာတိ၊၏ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ တဉ္ဇေဝ ဒိဋ္ဌိ ၊ ကိုလည်း။ ပဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ အညဉ္စ ဒိဋ္ဌိ ၊ကိုလည်း။ နဥပါဒိ-ယန္တိ၊ ကုန်။ အတော၊ ထိုမပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုံစားတို့ထက်။ တေ၊ ထိုပယ်နိုင်သော ရဟန်း ပုံစားဘို့သည်။ လောကသ္မိ ၊ ဌ်။ တနု၊ နည်းပါးကုန်၏။ တနုတရာ၊ အလွန်နည်းပါးကုန်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။မေ၊ အား။ သမ္ဘ၊ သည်။ ခမတိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ ခမတိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန် သော။ ဝေဒိဒ္ဓိနော၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သော။ ကေ၊ အချို့ကုန်သော။သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ပ။ မေ၊ အား။ သမ္ဘ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ မနုစ်သက်ဟူ၍။ပ။ မေ၊ အား။ ကေစ္စ၊ အချို့သောဒိဋ္ဌိသည်။ ခမတိ၏။ မေ၊ အား။ ကေစ္စ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ဟူ၍။(အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ဗဟု၊ ထိုသုံးမျိုးသော ရဟန်းပုံစားတို့တင်။ မေ၊ အား။ သမ္ဘ၊ သည်။ ခမ-တိဘိ၊ ဟူ၍။ပ။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။(အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ တို့၏။ အယံဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်။ သာရာဂါယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏။ သန္ဓိကေ၊ အနီးဌ်ဖြစ်၏။ သသောဂါယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ယှဉ်ခြင်း၏။ သန္ဓိကေ၊ ၏။ အဘိနန္ဒနာယ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်း၏။ သန္ဓိကေ၊ ၏။အဇ္ဈောသာနာယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်းခြင်း၏။ သန္ဓိကေ၊ ၏။ဥပါဒါနာယ၊ စွဲလမ်း ခြင်း၏။ သန္ဓိကေ၊ ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တ၊ဗြ၊ တို့တွင်။ မေ၊ အား။ သမ္ဘ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ ကုန်သော။ဝေဒိဒ္ဓိနော၊ကုန်သော။ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ တို့၏။အယံဒိဋ္ဌိ၊သည်။အသာရာဂါယ၊ပြင်းစွာမတပ်နှစ်သက်ခြင်း၏။သန္ဓိကေ၊၏။ပ။ အနုပါဒါနာယ၊ မစွဲလမ်းခြင်း၏။ သန္ဓိကေ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂၀၂။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒီဃနခေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ အာယူကို။ဥဂ္ဂဏှိသေတိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ဘဝံဂေါတမော၊

သည်။မေ၊ ၏။ ဒီဋ္ဌိဂတ်၊ အယူကို။ သမုဏ္ဍကဲ့သေတိတိ၊ အလွန် ချီးမွမ်းတော်မူ၏”ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့တွင်။ ဝိညူ၊ သိနားလည်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ “မေ၊ ၏။ မော အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ခမတိဘိ၊ ၏”ဟူသော။ ယာအယံ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အဟံ၊ သည်။ ဣမံဒိဋ္ဌိ ၊ ကို။ ထာမသာ၊ အစွမ်းဖြင့်။ ပရာမာသာ၊ မှားသောသုံးသပ်ခြင်းအားဖြင့်။ အဘိနိဝိဿ၊နှလုံးသွင်းမှ်။ “ဣဒမေဝ၊ သာလျှင်။ သစ္စံ၊ ၏။ အညံ၊ သည်။ မောဃန္တိ၊ တည်း” ဟူ၍။ စေ ဝေါဟရေယုံ၊ အကယ်၍ပြောဆိုကြားအုံ့။(ဝေါ၊ သော်။)မေ၊ အား။ ဒ္ဋိဟိ၊ နှစ်မျိုးသော ရဟန်းပုံကားတို့နှင့်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ အဿ၊ ရှု၏။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေါဟိ၊ သော။ ဝေါဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ယော စ ဝယံ သမဏော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယော စ ဝယံ ပြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၏။) မေ၊ အား။ပ။ နက္ခမတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေါဟိ၊ သော။ ဝေါဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ယောစာယံ သမဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ယောစာယံ ပြာဟ္မဏောဝါ၊သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဒ္ဋိဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ၊ ဤရဟန်းပုံကားတို့နှင့်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ သည်။ အဿ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဂ္ဂဟော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဆိုခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရှု၏။)ဝိဝါဒေ၊ သည်။သတိ၊သော်။ဝိဃာတော၊ဆင်းရဲခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရှု၏။) ဝိဃာတေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိဟေသာ၊ဖက်ပန်းခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရှု၏။) ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဏ္ဌိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ထိုယောဂျားသည်။ ဝိဂ္ဂဟဋ္ဌ၊ ကိုရှင်း။ ပ။ ဝိဟေသဋ္ဌ၊ ကိုရှင်း။ အတ္ထနိ၊ ဋ္ဌ။သမ္မာသမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ တဋ္ဌေ ဝ ဒိဋ္ဌိ ၊ထိုအယူကိုလည်း။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။အညဋ္ဌ ဒိဋ္ဌိ ၊ တပါးသောအယူကိုလည်း။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ ဝေ၊ သို့။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ဤဒေယျတို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့ကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ တဖန်စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၂၀၃-၂၀၄-စကြာဘို့ကို ၂၀၂-စကြာကို နည်းမှီး၍ သမ္ဘန်]။

၂၀၅။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ရှုပိ၊ ရှုပ်ရှိသော။စာတုမဟာဘူတိကော၊ မဟာဘုတ်လေးပါးကြောင့် ဖြစ်သော။ မာတာဝေဠေဏ္ဍိကသမ္ဘဝေါ၊ မိဘဘို့၏ သုက်သွေးကြောင့် ဖြင်သော။ ဩဒနကုမ္မာသူပစယော၊ ထမင်း မုယောနှံတို့ကြောင့် ကြီးပွါးသော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မော၊ မမြဲခြင်း လိမ်းကျံခြင်း ဆုပ်နယ်ခြင်း ကွဲပျက်ခြင်း ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသော၊ အယံ ကာယော၊ ဤကိုယ်နွေးကို။ (ဤအနက်အားလုံး မ-၁-ဝမ္မိကသုတ် ၂၅၁- ပိုဒ်ကိုမှီး၍ ပေးသည်)။ အနိစ္စတော၊ မမြဲယောအားဖြင့်။ ဒုက္ခတော၊ မချမ်းသာသော အားဖြင့်။ ရောဂတော၊ ရောဂါနှင့်ဘေးသောအားဖြင့်။ ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာနှင့် တူသောအားဖြင့်။ သလ္လတော၊ ညြောင့်နှင့် တူသောအားဖြင့်။အဃတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ အာဗာဓတော၊ ထိုးကျင့်နှိပ်စက်သောအားဖြင့်။ ပရတော၊ ပြင်ပဖြစ်သော အားဖြင့်။ ပလောကတော၊ ပျက်စီးတတ်သောအားဖြင့်။ သုညတော၊ ကင်းဆိတ်သောအားဖြင့်။ အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်ခြင်းအားဖြင့်။ သမနုပဿိတဗ္ဗော၊ ရှုအပ်၏။ (ဌင်းအနက်များ မ-၂၊ မာလုက္ကျပုတ္တသုတ်၊ ၁၃၃-ပိုဒ်၌ပါ၍ပြီ။ လက္ခဏတ္တယယူပုံ ပြန်ရှု)။ တဿ၊ ထိုယောဂျားသည်။ (ပဟီယတိ-၌စပ်)။ ဣမံကာယံ၊ကို။ပ။ သမနုပဿတော၊ ရှုသော်။ ကာယသ္မိ ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌။ ယော ကာယဆန္ဒော၊ အကြင်ကိုယ်၌ဖြစ်သောတဏှာသည်။ယောကာယသ္ဒေဟော၊ အကြင် ကိုယ်၌ ဖြစ်သော တဏှာစေးသည်။ယော ကာယနေယတာ၊ အကြင်ကိုယ်သို့ အစဉ်လိုက်တတ်သော ကိလေသာ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ ထိုတဏှာကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဣမာဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိဿောဝေဒနာ၊ တို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဒုက္ခံဝေဒနံ၊ ကို။နေ၀ ဝေဒေတိ၊ မခံစား။ပ။ အဒုက္ခမသုခံယေ၀ ဝေဒနံ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊နေ။ သုခါပိ ခေါ ဝေဒနာ၊ သည်လည်း။အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ၊ သင်္ခါတာ၊ အကြောင်း တရားတို့သည်ပြုပြင်အပ်သောတရားဖြစ်၏။ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်၏။ဆယမ္မာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယမ္မာ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝိရောဓမ္မာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော သဘောရှိ၏။နိရောဓမ္မာ၊ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ပ။ နိရောဓမ္မာ၊ ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဝေါ၊ သို့။ ပဿံ၊ ရှုသော။ သုတဝါ၊ကြားအပ်သော အာဂမ အဝိဂမရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သုခါယပိ ဝေဒနာယ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပ။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ ၊ သော်။ ဝိမုတ္တံဣတိ၊ ပြီဟု၍။ ဉာဏံ၊ ပဋ္ဌေဂ္ဂဟာဉာဏ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧာသိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ပြီ။ပ။ နအတ္ထိဘိ၊ ဟု၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နေ။ ဧवं၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကေနစိ၊ တစုံတခုယာဘ်သောသူနှင့်တကွ။ နသံဝဒတိ၊ ငြင်းခုံ။ ကေနစိ၊ နှင့်တကွ။ နဝိဝဒတိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် မဆို။ လောကေ၊ ၌။ ယဒိ၊ အကြင်ပညတ်ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။တေန၊ ထိုပညတ်ဖြင့်။ အပရာ-မာသံ၊မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝေါဟရတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့နိုင်တော်မူ၏။

၂၀၆။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝိဇယ-မာနော၊ ယပ်ခပ်လျက်။ဘဂဝတော၊ ၏။ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ။ဌိတော၊ ရပ်တည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။အာယသ္မာတောသာရိပုတ္တသ၊ ၏။ "နော၊ တို့အား။ဘဂဝါ၊သည်။တေသံ တေသံ မြွာန်၊ တို့ကို။ (ပဟာနံ-၌စပ်)။အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟာရိ၊ ဟောတော်မူသတတ်။နော၊တို့ အား။ပ။ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂံ၊ တဖန် စွန့်ခြင်းကို။အာဟာရိတိ၊၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ပြီ။ဣတိ၊ သို့။ပဋ္ဌိသဉ္ဇိက္ခတော၊ဆင်ခြင်သော။အာယသ္မာတောသာရိ-ပုတ္တသ၊၏။(စိတ္တ-၌စပ်)။အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တစုံတခုသော စွဲလမ်းဘွယ်ကို မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ပြီ။ ဒီဃနခသ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကသ၊ ၏။ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်တရားသည်။ ပ။ နိရောဓမ္မန္တိ၊ ၏ဟူသော။ ဝိရုဒ္ဓံ၊ သော။ပ။ ဧဝမ္ဘဝတု၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လေ့ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဒီဃနခသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-မာဂဏ္ဍိယသုတ်

၂၀၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရုသု၊ ကုရုတိုင်းတို့၌။ကမ္မာသဓမ္မံနာမ၊ သော[1]။ ကုရုနံ၊တို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မာသဓမ္မ နိဂုံး၌။)ဘာရဒ္ဒါဇဂေါတ္တသ၊

၁။ ကမ္မာသဓမ္မ,ကမ္မာသဓမ္မ-အမည်တွင်ပုံကို မ၊ ၌၊ ၁၊ ၂၃၂-(မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်အဖွင့်)၌ ရှုပါ။

ဘာရဒ္ဒါဇအန္နယ်ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏသား၏။ အလျှာဂါခရေ၊ မီးတင်းကုပ်၌။ တိဏသန္ထာရကေ၊ မြက်အခင်း၌။ ဝိဟရတိ၏။အသခေါ၏။ပ။ဒိဝါဝိဟာရာသ၊နေ့သန့်စင်ချိန်အသို့ငှါ။ ဥပသက်မိ၊ ပြီ။ တံဝနသဏ္ဍံ၊ ထိုတောအုပ်သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္မာ၊ ဝင်၍ ။ အညတရသ္မိံ ၊ တပင်သော။ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ ငှါ။ နိသီဒိ၊ပြီ။ အထခေါ၏။ မာဂဏ္ဍိယော၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ ဇင်္ဃဝိဟာရံ၊ခြေကျင်လျှောက်ခြင်းငှါ။အနုစင်္ကမမာနော၊ထိုရောက်ဤရောက် စင်္ကြံ လျှောက်လျက်၊ အနုဝိစရမာနော၊ ထိုဘိုဤဤသည်လည်းလျက်။ (အနု-ပုနပ္ပုနံ-အနက်ဟောကြ)။ပ။ဥပသက်မိ၊ပြီ။ မာဂဏ္ဍိယော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘာရဒ္ဒါဇဂေါတ္တသ၊ သော။ဗြာဟ္မဏသား ၏။အလျှာ-ဂါရေ၊ ၌။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ တိဏသန္ထာရကဲ့၊ ကို။အဇ္ဈသာခေါ၏ပြီ။ဒီသုဘန၊၍ ။ဘာရဒ္ဒါ-ဇဂေါတ္တေ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏ်၊ကို။“ဘောတောဘာရဒ္ဒါဇသား၊သည်။(ပညတ္တော-၌စပ်)။ဝါ၏။အလျှာ-ဂါရေ၊ ၌။ တိဏသန္ထာရကော၊မြက်အခင်းငယ်ကို။ ကသ၊ အဘယ်သူအတွက်။ပညတ္တောနု၊ခင်းထား အပ်ပါသနည်း။ သမဏသေယျာနုရူပမ်မညေတိ၊ ရဟန်းတို့အား လျော်ပတ်သော နေရာထင်၏” ဟူသော့။တေ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ (သမဏသေယျာနုရူပန္တိ သမဏာသ အနုစ္ဆဝိကာ သေယျာ၊ဌိကာ)။ ဘောမာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သက္ကပုတ္တော၊ သာကိုဝင်မင်းသား ဖြစ်သော။ သက္ကကုလာ၊ သာကိုဝင် မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အတ္ထိ၊ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။“သောဘဂဝါ၊သည်။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊၏။ပ။ ဘဂဝါတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဧवं၊ ဤသို့။ ကလ္လာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ဗ္ဗဂ္ဂတော၊ တက်၏။(ဌာနအနက်သည်-မ-၁၊သာလေယျကသုတ် ၄၃၉-ပိုဒ်၌ဌင်း၊ မ-၂သေခသုတ် ၂၅-ပိုဒ်၌ဌင်း၊ အပဏ္ဏကသုတ် ၉၂-ပိုဒ်၌ဌင်း ပါ၏)။တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမအတွက်။သော သေယျာ၊ဤ(မြက်အခင်း)နေရာကို။ ပညတ္တာ၊ ခင်းထားအပ်ပြီ။ ဣဒါ၊ ဤသို့ဘာရဒ္ဒါဇကပြော၏။ ဘောဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဧ။ ယေ မယံ၊ တို့သည်။ ဘုန္နဟုနော၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောကြီးပွါးခြင်းရှိသော။(ကြီးပွါးခြင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်သော)။တဿ ဘောတော

၁။ ဗြာဟ္မဏ-သဒ္ဒါသည် ကိုယ်ဝန်-သူငယ်ဟူသော အနက်ကို ဟောခြင်း ဗြာဟ္မဏဟာ, ဗြာဟ္မဏဟန-သဒ္ဒါတို့သည် ကိုယ်ဝန်ဖျက်ဆီးသူ အနက်ကို ဟောကြောင်း သဏ္ဌတ,ဟိန္ဒီ,အင်္ဂလိပ်(ပါဠိ)အဘိဓာန်တို့၌ ပြဆိုကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤသုတ်ပါ မာဂဏ္ဍိယသည် ဘုရားရှင်အား ကိုယ်ဝန်ဖျက်ဆီးသူအဖြစ် ပြောဆိုလိုသည်ဟု ယူဆကာ အဋ္ဌကထာဟင့် မှားသည်ဟူသော စွပ်စွဲချက်တရပ် ရှိခဲ့ဘူး၏။ (ဟားဗာဒ်ယူနီဗာစီတီ-ထုတ် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဒါန်းရှု)။ သီရာတွင် ယခုခေတ်ရှိ ယင်းအဘိဓာန်များနှင့်ရင်း ဗြာဟ္မဏကျမ်းစာများနှင့်ရင်း မည်ဟု ဆိုလိုက ဆိုနိုင်သော်လည်း ဤပါဠိတော်နှင့်ကား မည်ဟုဆိုရန် အလွန်ခဲယဉ်းလှပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းဘုန်းဟု-ပုဒ်ကို ဖောင်ဖွဲ့ရာ၌ ကာယဒ္ဒါရဝ်သာမက ကျွန်အာရံ၌ ဒ္ဒါရခြောက်ခုလုံး၌ သုံးစွဲထားသည့် အပြင် မာဂဏ္ဍိယကိုယ်တိုင်ကပင် “ဝေ ဟ္ဘိ နော သုတ္ထေ ဩစရတိ” ဟု ဝန်ခံထားသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာနှင့် အခြား မည်သည့်နေရာ၌မဆို ဘုန်ဟု, ဘုန်ဟန-ပုဒ်ရှိသမျှ ဘုန် ကြီးပွါးခြင်း ဟန ဖျက်ဆီးသူ” ဟုသာ အနက်ပြန်ဆိုသင့်လေသည်။ ဤအတိုင်းလည်း ဖွင့်ဆိုလျက်ရှိကြသည်။

ဘုန်ဟုနောတိ ဟတဝဍ္ဎိနော မရိယာဒကာရကဿ၊ ကသ္မာ ဝေမာဟ ၊ ဆသု ဒ္ဒါရေသု ဝစီပညာ ပန လဒ္ဓိကတ္တာ (ဌ)။ ဘုန် ဝုစ္စတိ ဝစီ(တံ)၊ တံ ဟန္တိ ဘုန်ဟုနော၊ တေနာဟ-ဟတဝဍ္ဎိနောတိ။ တံ ပနာယံ စကြာ ဒီသု သံဝရဝိဓာနံ ဝစီဟနနံ မည်တိ၊ တေနာဟ-မရိယာဒကာရကဿာတိ။ (ဍ)။ ဘုန် ဝုစ္စတိ ဝစီ၊ တဿ ဟနနံ ဟာတော ဇေတသန္တိ ဘုန်ဟစ္စာနိ၊ တေနာဟ-ဟတဝဍ္ဎိနီတိ။ (အံ-ဍ)

အံ-ဌ၊ ၃။ ၁၇၉။ ၎င်း၌။ သုတ္တနိ-ဌ၊ ၂။ ၁၉၉။ နေတ္တိ-ဌ၊ ၂၂၃။ ၎င်းဝိဘာဝနီ ၃၇၈။ယဇ္ဇကနိပါတ်-မွေပါလ ဇာတ်၊ (ဘုန်ဟတ-၂)သည်)။ သင်္ခနိပါတ်- သံကိစ္စဇာတ်တို့၌လည်း (အကြောင်းအားလျော်စွာ) မိမိကြီးပွါးရေးကို ဖျက်ဆီးသူနှင့်သမျှအား ဘုန်ဟု, ဘုန်ဟစ္စ, ဘုန်ဟတ-ဟု သုံးစွဲကြောင်း တွေ့နိုင်ပေသည်။

ဂေါတမဿ၊အတ္ထက်။သေယ်၊ကို။အဒ္ဓသာမ၊မြင်ကုန်ပြီ။ (တေမယ်၊တို့သည်။) ဒုဒ္ဒိဋ္ဌိ၊မကောင်းသဖြင့် မြင်အပ်သော အရာကို။ ဝါ။ မမြင်သင့်သော အရာကို။ အဒ္ဓသာမ ဝတ၊ မြင်ရကုန်စ္တတကား။ ဘောဘာရဒ္ဒါ၊ ဇ။ ဒုဒ္ဒိဋ္ဌိ၊ကို။အဒ္ဓသာမ ဝတ၊တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့မာဂဏ္ဍိယကပြော၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တော်ဝါစ်၊ကို။ ရက္ခဿု၊စောင့်စည်းလော့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တော်ဝါစ်၊ကို။ ရက္ခဿု၊လော့။ ဟိ၊မှန်၏။ အရိယော၊စင်ကြယ်သော။ ဉာယော၊ ဝဋ္ဋဆင်း၊ရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကုသလော၊အပြစ် မရှိသော။ခေမော၊(မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်)တရား၌။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သော။ ဝိနီတာ၊ဆုံးမ အပ်ပြီး (ယဉ်ကျေး)ကုန်သော။ ဘောတောဂေါတမဿ၊၏။ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာပိ၊ မင်းပညာရှိတို့ သည်ရင်း။ ပြာဟ္မဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ပုံကားပညာရှိဘို့သည်ရင်း။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတာပိ၊ လူပညာရှိ တို့သည် ရင်း။ သမဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ရဟန်းပညာရှိဘို့သည်ရင်း။ ဗဟု'မျှားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တားမြစ်၏။ ဘောဘာရဒ္ဒါ၊ ဇ။ မယံ၊ တို့သည်။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။စေပါသော-ယျာမ၊ အကယ်၍ မြင်ကုန်အံ့။ (ဝေ်သာ၊ သော်။) သမ္မုခါပိ၊ ၌လည်း။ နံ၊ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ "သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ ဘူနဟုတိ၊ကြီးပွါးခြင်းကို ဖျက်ဆီးသူ"ဟု၍။ဝဒေယျာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုဆိုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နော၊ ဝါဘူ၏။သုတ္တေ၊သုတ်၌။ဝေ၊သို့။ သြစရတိ၊လာ၏။(တသ္မာ၊ကြောင့်တည်း။)ဣတိ၊ဤသို့မာဂဏ္ဍိယက ဆို၏။ဘောတော မာဂဏ္ဍိယဿ၊ အား။ တံ၊ ထိုစကားသည်။သစေ အဂရု၊ အကယ်၍ ဝန်မလေးအံ့။ တံ၊ ထိုစကား'ကို။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ အာရောစေယျာမိ၊ ပြောကြားပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘာရဒ္ဒါဇက ပြောဆို၏။ ဘဝံဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမရှိ သည်ဖြစ်၍ (မင့်ကွက်ပ)။ ဝုတ္တောဝ၊(ငါ)ဆိုအပ်သည့်အတိုင်းသာလျှင်။ နံ၊ ထိုစကားကို။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မာဂဏ္ဍိယက ပြော၏။

၂၀။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊သော။ ဒိဗ္ဗာယသော-တခေတုယာ၊ ဖြင့်။ ဘာရဒ္ဒါဇဂေါတ္တဿ၊ သော။ ပြာဟ္မဏဿ၊၏။ မာဂဏ္ဍိယေန၊ သော။ ပရိဗ္ဗာ ဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဣမံကထာသလ္လာပံ၊ ဤစကားပြောဆိုခြင်းကို။ အဿောသိခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ အထခေါဠ်ဆ။ပ။ဘာရဒ္ဒါဇဂေါတ္တံ၊ သော။ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။"ဘာရ ဒ္ဒါဇ၊ဇ။ တေ၊ သင်အား။ မာဂဏ္ဍိယေန၊သော။ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ဣမံယေဝ တိဏ-သန္ထာရကံ၊ ဤမြက်အခင်းကိုသာလျှင်။အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟုပနာဘိ၊ ဖြစ်သလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေ၊ သို့။ဝုတ္တေ၊'သော်။ ဘာရဒ္ဒါဇဂေါတ္တော၊ သော။ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်သောကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။"မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ဘောတောဂေါတမဿ၊အား။တေဒေဝ၊ဤ(တိဏသန္ထာ-ရက)စကား ကိုသာလျှင်။အာရောစေတုကာမာ၊ပြောကြားလိုပါကုန်၏။ အထစပန၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်။

ဆက်လက်စဉ်းစားဘွယ်ရှိသည်ကား ပြဆိုပြီး ဘုန်းဟု-ပါရှိသည့် နေရာအားလုံးတွင် မည်သည့်နေရာနှင့်မျှ "ကိုယ်ဝန်ဖျက်ဆီးသူ"ဟူသော အနက်သည် မဆီလျော်ရကား အဆိုပါအတိခန့်တို့၌ ပြဆိုသော ဘုန္ဓဏဟာ, ဘုန္ဓဏဟန်-နှင့် ဘုန်းဟု, ဘုန်းဟန်-ပုဗ္ဗတ္ထိကို အတ္ထတူမဟုတ်ပဲ ရောထွေးယူဆခြင်းလော၊ သို့မဟုတ် ပါဠိ၌လည်း ကြီးပွါးခြင်းဟော ဘူတမှတ-နှင့် နှ-ရောထွေး ပြောင်းလဲနေခြင်းလော ဟု စဉ်းစားဘွယ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ (သီဟိုဠ် အက္ခရာ၌ တနှင့် နှ-ဆင်တူယိုးမှားရှိသည်)။

ဘဝ်ဂေါဘမော၊ သည်။ အနုကွာတ်ယော၀၊ မပြောကြားအပ်သေးသော စကားကိုသာလျှင်။ အကွာသီတိ၊ပြောကြားတော်မူပြီ”ဟူသော။ တော်၊ကို။အ၀ေါစ၊ ပြီ။ဘဂ၀တော၊ ၏။ ဘာရဒ္ဒါ၀ဂေါ-တ္တေန၊သော။ပြောဟူ့ဏေနနှင့်။သဒ္ဒီ ၊တက္ခ။အယဉ္စ အန္တရာကထာ:ဤအကြား၌ဖြစ်သော(ပြောဆဲ) စကားသည်။ ဝိပ္ပကတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့မရောက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၌။ပ။မာဂဏ္ဍိယ်၊ သော။ပရိမ္ဗာ၀ကံ၊ကို။ဘဂ၀ါ၊သည်—

(၂၀၉)။ “မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ခေါ၊ စင်စစ်။စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ရူပါရုံမ၊ ရူပါရုံလျှင် မျှော်လျှော်ရာရှိ၏။ ရူပရုတ်၊ ရူပါရုံ၌ မျှော်လျှော်တာ၏။ ရူပသမ္ပဒါတ်၊ ရူပါရုံဖြင့် ၀မ်းမြောက်၏။ ၀ါ၊ ရူပါရုံနှင့် ပေါင်းဆုံ၏။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ ဒဿံ၊ ဆုံးမအပ်၏။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံစေအပ်၏။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ သံ၀ုတံ၊ပိတ်ပင်အပ်၏။ တဿစ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို လည်း။ သံ၀ရာယ၊ ပိတ်ပင်ခြင်းငှါလည်း။ မဂ်ကို။ ဒေသေတိ၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တေ၊ သင်သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားတော်ကို။ သန္ဓာယ၊ရည်ရွယ်၍။ သမဏောဂေါတမော၊သည်။ဘုန်းဟုဘီ၊(စက္ခုဒ္ဒါရုံ) ကြီးပွါးခြင်းကို ဖျက်စီးသူ ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတံနု၊ ပြောဆိုအပ်သလော”။ ဣဟဘီ၊ ဤယို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ မေ၊ ငါသည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ တေဒေ၀၊ ဤတရား ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ ဘုန်းဟုဘီ၊ ဟူ၍။ ဘာသိတံ၊ ပြော ဆိုအပ်၏။ တံ၊သည်။ ကိသဟေတု၊နည်း။ဟိ၊ ကြောင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သုတ္တေ၊ သုတ်၌။ဝေ၊သို့။ သြစရတိ၊လာ၏။ ဣဟဘီ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။(အကြင်းလွယ်ပြီ)။

(၂၁၀)။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ကို။ ကိं ၊မည်သည်နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ ဣဒ္ဓေဟိ၊ ကုန်သော။ ကန္ဒေဟိ၊ ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတေဟိ၊ကုန်သော။ ရဇနီယေဟိ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယေဟိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိ အပ်ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံဘို့ဖြင့်။ ပရိစာရိတပုဗ္ဗော၊ မျှော်လျှော်ခံစားဘူးသည်။ အဿ၊ ရှု၏။ သော၊ထို့သူသည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊၌။ ရူပါနံယေ၀၊ ရူပါရုံတို့၏သာလျှင်။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဘွယ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာ ကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်ဘိုင်းမှန်စွာ၊ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ရူပတဏှံ၊ ရူပါရုံ၌ဘက်တက်သော တဏှာကို။ပဟာယ၊ပယ်၍။ ရူပပရိဠာဟံ၊ ရူပါရုံ ကြောင့်ဖြစ်သော ပူလောင်ခြင်းကို။ပဋိဝိနောဒေတ္ဝာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဝိဂတပိပါသော၊ ကင်းသော မွတ်သိပ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဥ၊ ပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယ္ယ၊ နေရာ၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တေ၊ သင်သည်။ ဣဒါနိ၊ ဤရေတန္တာအား။ ကိं ၊ အဘယ်စကားကို။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဘုန်းဟု-ဟူ၍ ဆိုဦးမည်လားဟူလို)။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတရာဆိုဘွယ်သည်။ နု၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (အကြင်းလွယ်၏)။

(၂၁၁)။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ အဟံခေါပန၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။အဂါရိယဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဣဒ္ဓေဟိ၊ ကုန်သော။ ပ။ စက္ခုဝိညေယ္ယေဟိ၊ ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံ ဘို့ဖြင့်ရင်း။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေ ဟိ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ဆောင်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ပရိစာရေသိं ၊ မျှော်လျှော်ခံစားဘူးပြီ။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တဿ ဃယ်ံ၊အား။ဝါ၊၏။ ကေ၀၊

တဆောင်သော။ဝဿိကော၊ မိုးလပတ်လုံးနေခြင်းငှါထိုက်သော ပြာသာဒ်ရင်း[1]။ ဧကော၊သော။ ဟေမန္တိကော၊ဆောင်းလပတ်လုံးနေခြင်းငှါထိုက်သော ပြာသာဒ်ရင်း။ကော၊ သော။ ဂိမှိကော၊ နွေလပတ်လုံး နေခြင်းငှါထိုက်သော ပြာသာဒ်ရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့ ।) တယော၊ သုံးဆောင်ကုန်သော။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သောခေါအဟံ၊ ထိုင်သည်။ဝဿိကေ၊ သော။ ပါသာဒေ၌။ ဝဿိကေ၊ မိုးဥတု၌ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ နိပ္ပရိဿေဟိ၊ ကင်းသောယောကျ်ား ရှိကုန်သော့။ တူရိယေဟိ၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ပရိစာရယမာနော၊ မွေ့လျော်ခံစားလျက်။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်၏ အောက်သို့။ နသြေခရဟာမိ၊ မဆင်း။ သော၊ ထိုင်သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ ကာမာနံယေव၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၏သာလျှင်။သမုဒယဋ္ဌ၊ဘိုင်ရင်း။ပ။ဝူပသန္တစိတ္တောဝ၍။ဝိဟရာမိ၏။ သော၊ ထိုင်သည်။ ကာမေသု၊တို့၌။အဝိတ ရာဂေ၊ မှင်းသောရာဂ ရှိကုန်သော။ ကာမတဏှာဟိ၊ ကာမတဏှာတို့သည်။ ခဇ္ဇမာနေ၊ ခံအပ်ကုန်သော။ ကာမပရိဠာဟေန၊ ကာမဂုဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော အပူသည်။ ပဋိဒဟ-ီမာနေ၊ လောင်မြိုက်အပ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဋိသေဝန္တေ၊မှီဝဲကုန်သော။အညေ၊ တပါး၊ကုန်သော။ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုင်သည်။တေသံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့အား။ နပိဟေမိ၊ မတောင့်တ ।[2]။ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌။ နအာဘိရမာမိ၊ မပျော်မွေ့။ တံ၊ ထို မတောင့်တ မပျော်မွေ့ခြင်းသည်။ကိဿဟေတု၊ နည်း။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ဟံ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ယာ အယံရတိ၊ အကြင်စတုတ္ထစျာန်နှင့်ယှဉ်သော ဖလသမာပတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြေ၊ကြဉ်၍ သာလျှင်။အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ မမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြေ၊ သာလျှင်။ (ဝေယိုက်စပ်)။ဒိုမ်ပ်၊ နတ်ခ်ြဖစ်သော။ သုခံအပိ၊ ချမ်းသာကိုသော်လည်း။ သမဓိယ၊ လွှမ်းမိုးသာလွန်၍။ (တတော ဝိသိဋ္ဌတရာ။ အဋ္ဌ။ နိဂ္ဂယ့။ ဋီကာ)။ တိဋ္ဌတိ၏။ တာယရတိယာ၊ ဖြင့်။ ရမမာနော၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဟိနယ၊ ယုတ်သော ကာမဂုဏ်အား။ နပိဟေမိ၊ မတောင့်တ။ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌။ နအာဘိရမာမိ၊ မမွေ့လျော်။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း)။

၂၁၂။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ အစ္ဆေ၊ကြွယ်ဝသော။ မဟာဒ္ဓနော၊ မျိုးသော ဥစ္စာရှိသော။ မဟာဘောဂေါ၊ မျိုးသောစည်းစိမ်ရှိသော။ ဂဟပတိ ဝါ၊ သူကြွယ်သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သူကြွယ်၏ သားသည်ရင်း။ပ။ ပရိစာရေယျ၊ မွေ့လျော်ခံစားရာ၏။ သော၊ ထို သူကြွယ်သည်။ ဝါ၊သူကြွယ်၏သားသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ စရိတ္တာ၊ ကျင့်၍။ပ။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ ၌။ တာဝတိံ သာနံ၊ တာဝတိံ သာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သ ဘဗျာ၊အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ် ဟို။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌။ နန္ဒနေ ဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌။ အစ္ဆရာသံဃပရိဝုတော၊ နတ်သီး အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ ပရိစရေယျ၊၏။ သော၊သည်။ ပဋ္ဌမံ၊ ကုန်သော။ ကာမ ဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတံ၊ သော။ သမင်္ဂီဘူတံ၊ သော။ ပရိစာရယမာနံ၊ သော။ ဂဟပတိ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ကိုရင်း။ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။

☰ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ ထိုင်ဘုရားမိန့်မည့်စကားကို။ ကိ ံ မည်သည်၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင်သနည်း။ သောဒေဝပုတ္တော၊ထိုနတ်သားသည်။နန္ဒနေ ဝနေ၊၌။ပ။ပရိစာရယမာနော၊မွေ့လျော်ခံစားသည်ရှိသော်။

---

[1] ဝဿံ ဝါသော ဝဿံ (ဥတ္တရပဒလောပ)။ ဝဿံ အရဟတိ ဝေါ်ကော။ အဋ္ဌကထာ။
[2] ပိဟယတေဟေ ဣစ္ဆိတောဟေ၊ ဒေဝါ ဝိ ဘဝ ပိဟယန္တိ၊ပတ္ထေန္တိ အတ္ထော။ ရူပသိဒ္ဓိ။

အမှုဿ ဂဟပတိဿဝါ၊ ထိုသူကြွယ်၏ရင်း။ အမှုဿ ဂဟပတိပုတ္တဿ ဝါ၊ ၏ရင်း။ မာနုသကာနံ၊ လူ့ဘုံဖြစ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံဝါ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့အား မူလည်း။ ပိဟေယျ အပိနု၊ တောင့်တရာသလော။ မာနုသကေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိဝါ၊တို့ကြောင့်မူလည်း။ အာဝဇ္ဇေယ္ယအပိနု၊ ပြန်လည်ရာသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဘိ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုမသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ မာနုသကာဘိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ထက်။ ဒိဗ္ဗကာမာ၊နတ်ခွေ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဘို့ သည်။ အဘိက္ကန္တတရာစ၊ အထူးသဖြင့် သာလွန်ကုန်သည်ရင်း။ ပဏီတ-တရာစ၊ အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်ကုန်သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏ ။ (တသ္မာ၊ တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။ (အကြွင်းလွယ်၏)။

၂၁၃။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ သေယ္ယထာပိ၊ အံ့။ အရ္ဟဂ္ဂေ၊ ကျင်နာသောကိုယ်ရှိသော။ ဟတ္ထ-ဂတေ၊ အနာခဲညှဉ်ချင့်သောကိုယ်ရှိသော။ ဂိမိဟိ၊ ပိုးသောက်တို့သည်။ ခဇ္ဇမာနေ၊ ကိုက်ခဲအပ်သော။ ကဋ္ဌိ၊ နှုနာစွဲသော။ ပုရိသော၊သည်။ နခေဟိ၊ လက်သည်းတို့ဖြင့်။ ဝဏမုခါနိ၊ အနာဝတို့ကို။ ဝိပ္ပဘစ္ဆမာနေ၊ ကုတ်ခဲ့လျက်။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျီးစုဌာ။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ပရိတာပေယ္ယ၊ ကင်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုနှုနာစွဲသောယောကျ်ား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ရင်း။ ဉာတိ-သာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းဘို့သည်ရင်း။ သလ္လကတ္တံ၊ အနာတည်းဟူသောပြောင့်ကို ပယ်နုတ်တတ်သော။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးသမား ကို။ ဥပဋ္ဌာပေယ္ယုံ၊ ဆည်းကပ် ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ အား။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ သော ဘိသက္ကော၊ သည်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကုခြင်း ကို။ ကရေယ္ယ၊ ပြုရာ၏။ သော၊ ထိုနှုနာစွဲသော ယောကျ်ားသည်။ တံဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍ ။ ကုဋ္ဌေဟိ၊ နှုနာတို့မှ။ ပရိမုစ္စေယ္ယ၊ လွတ်မြောက်ရာ၏။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ သေရီ၊ ဆေးဆရာကင်းခ၌ တဂိုယ်ချင်းနေနိုင်သည်။ (သ+ဣ+ဏီ)။ သယံဝသီ၊ မိမိအလိုအတိုင်း ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ယေန ကာမံဂမေ၊ မိမိအလိုရှိရာသို့ သွားနိုင်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ သည်။ အရောဂဿ၊ သော။ ပ။ ပရိတာပေန္တံ၊ သော။ အညံ၊ သော။ ကဋ္ဌိ ၊ သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ ပသေယ္ယ၊၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။တံ၊ကို။ ကိ ်မညသိ၊နည်း။ သောပုရိသော၊ ထိုနှုနာပျောက်ပြီးသောယောကျ်ား သည်။ ကဋ္ဌိဿ၊နှုနာရှိသော။အမှုဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။အင်္ဂါရကာသုယာဝါ၊အား၎င်း။ ဘေသဇ္ဇံ၊ကို။ ပဋိသေဝနာယဝါ၊ မှီဝဲခြင်းအားဌင်း။ ပိဟေယ္ယ၊အပိနု၊တောင့်တရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါဘမ၊ မ။ပ။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ရောဂေ၊ ရောဂါ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဘေသဇ္ဇေန၊ဖြင့်။ ကရဏီယံ၊ ကုစား အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ရောဂေ၊သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဘေသဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ (ကြွင်းလွယ်၏)။

၂၁၄။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ပ။ယေနကာမံဂမေ၊ သည်။ အဿ ဖြစ်ရာ၏။တမေနံ၊ထိုနှုနာမှ လွတ်မြောက်ပြီးသော ယောကျ်ားကို။ ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ပလဝန္ဓော၊ အားရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ နာနာဗဟာဝေါ၊ အသီးသီးသောလက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတ္မာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့။ဥပကဏ္ဍေယ္ယုံ၊ဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ကို။ ကိ ံမညသိ၊နည်း။ သော ပုရိသော။ သည်။ ဣတိ စိတ်စေ၊ ထိုမှ ဤမှသာလျှင်။ ကာယံ၊ကိုယ်.ကို။သန္နာမေယျ၊အပိနု၊ ညွှာ်စေ ရာသလော (ရှုန်းကန်ရာသလော)။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးဘော်နှင့်။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဝေ၊ ညွှာ်စေဆုံပါ၏။ တံ၊ ထို ဟို့ညွှတ်စေခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အသုအင်္ဂ၊ ထိုမီးသည်။ ဒုက္ခသမ္ဘဝဿာ စေ၀၊ ဆင်းရဲသော အဘွေ့ရှိသည်ရင်း။ မဟာတိဘာဝေါစ၊ အလွန် အလွန်ပူစေခြင်းရှိသည်ရင်း။ မဟာပရိဠာဟောစ၊ ကြီးသော ပူလောင်ခြင်းရှိသည်ရင်း။ ဟောတိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ သောအင်္ဂ၊ သည်။ ဣဒါနေ၀၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဒုက္ခသမ္ဘဝဿာစေ၀၊ သည်ရင်း။ မဟာတိဘာဝေါစ၊သည်ရင်း။ မဟာပရိဠာဟောစ၊ သည်ရင်း။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။သောအင်္ဂ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဦးလည်း။ ဒုက္ခသမ္ဘဝဿာစေ၀၊ သည်ရင်း။ မဟာတိဘာဝေါစ၊ သည်ရင်း။ မဟာပရိဠာဟောစ၊ သည်ရင်း။ အဓေဟာသိနုခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ သောအင်္ဂ၊သည်။ ဣဒါနိစေ၀၊ ယခုအခါ၌လည်း။ပ။ဟောတိ၏။သောအင်္ဂ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ရှေးဦးလည်း။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊မ။အရုဏဝတ္ထော၊သော။ပဏ္ဏဝတ္ထော၊ သော။ ကိမ်ဘိ၊ တို့သည်။ ခဏ္ဍမာနော၊ သော။ကုဋ္ဌိ၊သော။ အသုစိ ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်လည်း။ နခေ ဘိ၊ တို့ဖြင့်။ဝဏမုခါနိ၊ တို့ကို။ဝိပ္ပတစ္ဆမာနော၊လျက်။ဥပဟတိန္ဒြိယော၊ပျက်စီးသော ကာယိန္ဒြေ ရှိသည်ဖြင့်၍။ ဒုက္ခသမ္ဘဝေယေ၀၊ ဆင်းရဲသော အတွေ့ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အဂ္ဂိသို့ ၊ မီးခဲ့။ သုခဒိဘိ၊ ချမ်းသာ၏ဟူ၍။ ဝိပရိတသညံ၊ ဖောက်ပြန်သောအမှတ်ကို။ ပစ္စလတ္ထ၊ ရပြီ။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဝေ၀မ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ အတိတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ၊ အတိတ် အခါ၌လည်း။ ကာမာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခသမ္ဘဝါ၊ ဝေ၊ ၎င်း။ပ။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ၊ နောင်သောအခါ၌လ ည်း။ပ။ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဧတရဟိပိ ပစ္စုပ္ပန္နေ အဒ္ဓါနံ၊ ယခုအခါ ၌လည်း။။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အဝီတရာဂါ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိဠဟမာနာ၊ ကုန်သော။ ဣဓမေ စသတ္တာ၊ ဤသတ္တ၀ါဘို့သည်လည်း။ ဥပဟတိန္ဒြိယာ၊ ပျက်စီး သောပညိန္ဒြေရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသမ္ဘဝေ သုယေ၀၊ ဆင်းရဲသောအတွေ့ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ် ကုန်သော။ ကာမေသု၊ တို့၌။သုခမိဘိ၊ချမ်းသာ၏ဟူသော။ ဝိပရိတသညံ၊ကို။ ပစ္စလတ္ထုံ၊ရကုန်ပြီ။

၂၁၅။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ ပ။ ပရိတာပေတိ၊ကင်း၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အရုဏဝတ္ထော၊ သော။ပ။ ပရိတာပေတိ၊ ကင်း၏။ တထာတတ္ထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အယ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ တာနိ၀ဏမုခါနိ၊ ထိုအနာ၀ တို့သည်။ အသုစိတရုနိစေ၀၊ အထူးသဖြင့်မစင်ကြယ်.ကုန်သည်ရင်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓတရုနိစ၊ အထူးသဖြင့် မဂေါင်းသောအနံ့ရှိကုန်သည်ရင်း။ ပူတိကတရုနိစ၊ အထူးသဖြင့် ပပ်ကုန်သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ၀ဏမုခါနိ၊ တို့၏။ ကဏ္ဍုဝေနေ၀ဟာတု၊ ယားခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ (သာတမတ္တာ အသာ၀ဒမတ္တာ)။ အကြင်ချမ်းသာခြင်းမျှသာယာခြင်းမျှသည်။(အတ္ထိ၏။)ကာစိ၊ အနည်းငယ်သော။ သာ သာတမတ္တာ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းမျှသည်။ သာ အသာ၀ဒမတ္တာ၊ ထိုသာယာ ခြင်းမျှသည်။ ဟောတိစေ၀၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ဧ၀ံ၀ခေါ၊ သာသျှင်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ပ။ ပရိဠဟမာနာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေ၀န္တိ၊ မှီ၀ဲကုန်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယထာယထာ၊ အား ဖြင့်။ပ။ ပဋိသေ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ထိုထိုသတ္တ၀ါတို့၏။

ကာမတဏှာစေ၀၊ သည်လည်း။ ပ၀ေဒုတိ၊ တိုးပွါး၏။ ကာမပရိ ဋ္ဌာဟေနစ၊ သည်လည်း။ ပရိဋ္ဌယျန္တိ၊ ပုဂ္ဂလောင်အပ်ကုန်၏။ ပဋ္ဌကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသော် ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊၍ ။ ယဒိဒံ(သာတမတ္တာ အဿာဒမတ္တာ)၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ သာ သာတမတ္တာ၊သည်။ သာ အဿာဒမတ္တာ၊သည်။ ဟောတိ စေ၀၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊နု သင်း။ ယောဆုဇာ၀ါ၊ အကြင်မင်းသည်ရင်း။ ယောဆုဇ-မဟာမတ္တော၀ါ၊ အကြင်မင်း၏ အမတ်သ ပ်ရင်း။ ပဋ္ဌဘိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ဖြစ်၍ ။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ဖြစ်၍။ ပရိစာရယမာနော၊ လျက်။ ကာမတဏှံ၊ကို။ အ-ဘာယ။ မှု၍ ။ ကာမပရိဋ္ဌာဟံ၊ကို။ အဘ-ဋ္ဌိဒိနောဒေတာ၊ ပ ။ ဝိဂတပိပါ သော၊ ကင်းသော မွတ်သိပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အ-ဗျာ-ဘ-ဋ္ဌ ။ ဝူပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာသိ၀ါ၊ နေသည်းနေဘူး၏။ ဝိ-ဟရတိ၀ါ၊နေလည်းနေ၏။ ဝိဟဋ္ဌိတတိ၀ါ၊နေမှုလည်းနေလတ္တံ့ ။(သော၊ထိုမင်း-မင်း၏ အမတ် ၏။) တေ၊သည်။ ဒိဋ္ဌေ၀ါ၊အ ဝိနေ၊ မြင်မှုလည်း မြင်ဘူးသလော။ သုတေ၀ါ၊အ ပိနေ၊ ကြားမှုလည်း ကြားဘူးသ၊လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ ၏။ ဘောဂေါ-တမ၊မ။ ဣဒံ၊ ဤစကား သည်။ နော-ဘိ၊ မသင့်ပါ။ မာ-ဏ္ဍိယ၊ ယ။ သာ-ရု၊ ကောင်း၏။ မာ-ဏ္ဍိယ၊ယ။ ရုဇာ၀ါ၊ မင်းသည်ရင်း။ ပ ။ ဝိ-ဟ-ဋ္ဌိ-သ-တိ ၀ါ၊ လတ္တံ့ ။ တေ၊ ကို။ မယာ-ပိ၊ ငါ-တု-ရှုး-သည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နေ၀ ဒိဋ္ဌ၊ မြင်လည်းမမြင်စဖူး။ နသုတ၊ ကြားလည်း၊ ကြားစဖူး။ မာ-ဏ္ဍိယ၊ ယ။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော် ကား။ ယေ-ဟိ-ကေစိ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၀ါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ-ဟိ-ကေစိ၊ ကုန်သော။ ပြာ-ဟ္မဏာ၀ါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဝိဂတပိပါ-သာ၊ ကုန်သည်ဖြ-၍။ အ-ဗျာ-ဘ-ဋ္ဌ ။ ဝူပသန္တစိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိ-ဟာ-သုံ၀ါ၊ နေလည်းနေကုန်ပြီ။ ဝိ-ဟ-ရန္တိ၀ါ၊ နေလည်း နေကုန်ဆဲ။ ဝိ-ဟ-ရိ-သ-န္တိ၀ါ၊ နေလည်းနေကုန်လတ္တံ့ ။ သ-ဗ-ဒေ၊ ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံ-စား-တို့သည်။ ကာ-မာ-နံ-ယေ-၀ ၊ တို့၏သာလျှင်။ ပ ။ ဝိ-ဟ-ရိ-သ-န္တိ-၀ါ၊ ကုန်လတ္တံ့ ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အ-ထ-ခေါ၊ ၌။ ဘဂ-၀ါ-သည်။ တာ-ယံ ဝေ-လာ-ယံ၊ ထိုအချိန်၌။ အာ-ရော-ဂျ-ပ-ရ-မာ ။ ပ ။ အမတ-ဂါ-မိ-နန္တိ၊ ဟူ-သော။ ဣ-ဒ-ဝေ-ဒ-ဝါ-နိ၊ ဤ-ဒ-ဝါ-နိ-း-ကို။ ဥ-ဒါ-ဟ-နေ-သိ၊ ကျူ-ရှု-ရင့်ပြီ။

လာ-ဘာ၊ လာ-ဘ်-တို့သည်။ အာ-ရော-ဂျ-ပ-ရ-မာ၊ အနာ-ဂတ်-သည်၏ အ-ဖြစ်-လျှင် အမှန်-အ-မြတ်ရှိ-ကုန်၏။ သု-ခံ၊ ချမ်း-သာ-ဟူ-သည်။ နိ-ဗ္ဗာ-နု-ပ-ရ-မံ၊ နိ-ဗ္ဗာန်-လျှင် အမှန်-အ-မြတ်ရှိ-၏။ စ၊ ထို-မ-တ-ပါ-း။ အ-မ-တ-ဂါ-မိ-နံ၊ အ-မြို-ဂ-နိ-ဗ္ဗာန်-သို့ ရောက်-ကြောင်း-ဖြစ်-ကုန်-သော။ မ-ဂ္ဂါ-နံ၊ မ-ဂ်-တို့-တွင်။ အ-ဋ္ဌ-ဂိ-ကော၊ အင်-္ဂါ-ခြ-စ်-ပါ-း-ရှိ-သော မ-ဂ်-သည်။ ခေ-မ-ခေ-မော၊ ဘေ-း-အ-ဘ-ယ-ဆုံ-း-တည်-း[1]။

၁။ အာ-ရော-ဂျ-ပ-ရ-မံ ၊ တေ-သ-၊ နိ-ဗ္ဗာ-နံ ပ-ရ-မ-ံ ဟော-ဟု-ပြု-။ ထို-ကြောင့် ဓမ္မ-ပ-ဒ-အ-ဋ္ဌ-ကထာ-၌ အာ-ရော-ဂျ-ပ-ရ-မာ လာ-ဘာ-တိ အ-ရော-ဂါ-ဘာ-ဝ-ပ-ရ-မာ-လာ-ဘာ-ဟု-ရှု-ရင်-း။ ဤ-အ-ဋ္ဌ-ကထာ-၌ အာ-ရော-ဂျ-ပ-ရ-မာ ၊ တေ-သ-ပ-ရ-မ-ံ ဥ-တ-တ-မ-ံ-ဟု-ရှု-ရင်-း၊ နိ-ဗ္ဗာ-နံ-တ-ဘ-ဝ ပ-ရ-မ-ံ-ဟု-ရှု-ရင်-း၊ မိ-နိ-ပြီ။ ဤ-ပါ-ဠိ-အ-ဋ္ဌ-ကထာ-တို-၌ နိ-ဗ္ဗာ-နံ ပ-ရ-မ-ံ သု-ခ-ံ-ဟု ရှိ-ကြ-၏။ နိ-ဗ္ဗာ-နု-ပ-ရ-မ-ံ-ဟု သ-မာ-သ-် ရှိ-သ-ည်-၏၊ အာ-ရော-ဂျ-ပ-ရ-မာ ၊ သ-ဗ-ဗ-ဒု-ပ-ရ-မာ ၊ ဝိ-သာ-သ-ပ-ရ-မာ (ဓမ္မ-ပ-ဒ-လာ) သ-ဗ-ဗ-ဒု-ပ-ရ-ိက်-မျ-ား-ကို-လော-က်။ "နိ-ဗ္ဗာ-နံ-သည် မြတ်-သော-ချ-မ်း-သာ-ဖြစ်-၏"-ဟု ဆို-ခြင်း-ထက် "ချ-မ်း-သာ-ဟူ-သ-မျှ နိ-ဗ္ဗာ-နျ-လျှင် အ-မှန်-အ-မြတ်-ရှိ-သည်"-ဟု-ဆို-ခြင်း-က ပို-၍ လေ-နက်-သည်။ နိ-ဗ္ဗာ-နံ-ဟု ဆ-ဒ္ဓါ-နု-ရ-ကွ-ာ ကြံ-လျှင်-လည်း ဝိ-ဘ-တ-္တိ အ-လော-ပ-ဟု ယူ-သင့်-သည်။ အ-ဋ္ဌ-ဂိ-ကော-စ မ-ဂ္ဂါ-နံ ခေ-မ-ံ အ-မ-တ-ဂါ-မိ-နံ-၌ အ-ဋ္ဌ-ဂိ-ကော မ-ဂ္ဂါ-နန္တိ ပု-ဗ္ဗ-ဘာ-ဂ-မ-ဂ္ဂါ-နံ ပု-ဗ္ဗ-ဘာ-ဂ-မ-နေ-နေ-၀ အ-မ-တ-ဂါ-မိ-နံ အ-ဋ္ဌ-ဂိ-ကော ခေ-မ-မော-ဟု အ-ဋ္ဌ-ာ-ထ-ာ-ဒွ-ိ-သော-ကြောင့် ခေ-မ-ံ ခေ-မ-မော-ဟု လိ-ဂ်-ဝိ-ပ-လ္လ-သ ကြံ-လို-က်-၏။ အ-ဋ္ဌ-ကထာ နော-က်-နည်-း-အ-လို "ခေ-မ-ံ အ-မ-တ-ဂါ-မိ-နံ၊ ဘေ-း-မ-ရှိ-ရာ သ-ေ-ခြ-င်-း-ဂ-ဏ-ီ-း-ရာ နိ-ဗ္ဗာ-နျ-သို့ ရော-က်-ကြော-င်-း-ဖြ-စ်-ကု-နျ-သော။ မ-ဂ္ဂါ-နံ၊ တို့-တွ-င်။ အ-ဋ္ဌ-ဂိ-ကော၊ သည်။ ပ-ရ-မော၊အ-မြ-တ်-ဆု-ံ-း-တည်-း"-ဟု အ-နက်-သ-မ-ျှ-။ ခေ-မ-ံ-၌ ဝိ-ဘ-တ-္တိ-အ-လော-ပ-နိ-ဒ-ေ-သ ဟု-ဋီ-ကာ-မိ-နျ-သည်။

၂၁၆။ ဧတံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ မာဂဏ္ဍိယော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘောဂေါတမ၊မ။အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ အာရောဂ္ယ ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကား၊ကို။ ယာဝ၊ အလွန်သာလျှင်။ သုဘာသိတံ၊ကောင်းစွာ ဟောလည်း၊ဟောအပ်ပြီ။ မယာပိ၊ သည်လည်း။ အာရောဂ္ယ ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ ဘာသမာနာနံ၊ ဟောကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ, ဆရာ့ဆရာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဆရာအဆက်ဆက် ဖြစ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏(အထံမှ)။သုတံ.ကြား၊အပ်ဘူး၊ပြီ။ဣဒံ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ အာရောဂ္ယ ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ ယံ.ပန ဧတေ၊ အကြင်စကား၊ ကို။ ဘာသမာနာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့၏ (အထံမှ)။ သုတံ၊ ပြီ။ တံ အာရောဂျံ၊ ထိုအနာကင်းသည်၏အဖြစ်ဟူသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ဣဒံ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဧဝံ၊သို့။ဝုတ္တော၊သော်။မာဂဏ္ဍိယော၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ တံအာရောဂျံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ တံနိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိ။သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဆင်းရဲသည်။ မံ၊ ကို။ နအာဗာဓတိ၊ မနှိပ်စက်" ဟူ၍။ သကာနေဝ ဂတ္တာနိ၊မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်တို့ကို။ပါဏိနာ၊လက်ဖြင့်။ အနောမဇ္ဇတိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။

၂၁၇။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဇစ္စန္ဓော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ကန်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အဃ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။)သော၊ သည်။ကဏ္ဍသုက္ကာနိ၊အမည်းအဖြူ ဖြစ်ကုန်သော။ရူပါနိ၊ အဓာင်းတို့ကို။ နပဿေယျ၊ မမြင်ရာ။ နီလကာနိ၊ အညိုဖြစ်ကုန်သော။ပ။ပီတကာနိ၊အရွှေဖြစ်ကုန်သော။ပ။ လောဟိတကာနိ၊ အနီဖြစ်ကုန်သော။ပ။ မဇိဋ္ဌကာနိ၊ မောင်းကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နပဿေယျ၊ ရာ။ သမဝိသမံ၊ ညီညွတ် မညီညွတ်ကို။ပ။ တာရကရူပါနိ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့ကို။ပ။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ လနေတို့ကို။ နပဿေယျ၊ ရာ။ သော၊ သည်။"ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ဩဒါတံ၊ဖြူစင်သော။ ဝတ္ထံ၊အဝတ်သည်။ ဆေကံဝတ၊ကောင်းလေစွတကား။(ဆေကန္တိ သမ္မန္ဒံ။ဋ)။အဘိရူပံဝတ၊ အလွန်အဆင်းလှလေစွတ၊ကား။နီမ္မလံဝတ၊အညစ်အကြေးကင်းလေစွတကား။သုစိဝတာတိ၊ ၎င်းကြယ်လေစွတကား"ဟူ၍။ဘာသမာနသ၊ပြောဆိုသော။စက္ခုမတော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသူ၏(စကား၊ကို)။ သုဏေယျ၊ ကြားရာ၏။ သော၊ သည်။ ဩဒါတပရိယေသနံ၊ ဖြူသောအဝတ်ကိုရှာမှီးခြင်းငှါ။ စရေ ယျ၊ လှည့်လည်ရာ၏။ တံနံ၊ ထိုယောဂျီ၊ကို။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တေလမလိကတေန၊ ဆီချေး အသိမ်းသိမ်းကပ်သော။ သာဟုဋ္ဌိဝေန၊ သူတော်ကောင်းဘို့သည် ကောက်ယူအပ်သော၊ပံသုကူအဝတ်ဖြင့်။ (သာဓုဟိ လာတော သာဟုဋ္ဌိ-ပြု)။ဝါ၊မည်းနက်ကုန်သော သိုးမွေး၊ဘို့ဖြင့် ပြုအပ်သောအဝတ်သူဖြင့်။"အမ္ဘောပုရိသ၊အမောင်ယောဂျီ၊။တေ၊ ၏။ ဩဒါတံ၊ သော။ ဣဒံဝတ္ထံ၊ သည်။အဘိရူပံ၊ ၏။ နီမ္မလံ၊ ၏။ သုစိဘိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝဒ္ဓေယျ၊ လှည့်ပတ်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ ထိုဆီပေသော အဝတ်သူကို။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍေယျ၊ ခံယူရာ၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ ပါရူပေယျ၊ဝတ်ရုံရာ၏။ ပါရူပေတ္မာ၊၍။အတ္တမနော၊ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။"ဘော၊အိုအချင်းတို့။ ဩဒါတံ၊ သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ ဆေကံဝတ၊ တကား။ပ။ သုစိဝတာတိ၊ တကား"ဟူသော။ အတ္တမနဝါစံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကား၊ကို။ နိစ္ဆာရေယျ၊ မြွက်ဆိုရာ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဇစ္စန္ဓော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဇာနန္ဓော၊ သိလျက်။ ပဿန္ဓော၊ မြင်လျက်။ တေလမလိကတံ၊ သော။အမှု သာဟုဋ္ဌိစီရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍေယျ

အပိန့်၊ ခံယူရာသလော။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပါရိဂေယျအပိန့်၊ ဝတ်ရုံရာသလော။ ပါရိဂေတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တမနော၊ ၍။ ဘော၊ တို့။ပ။ သုစိ၀တာတိ၊ ဟူသော။ အတ္တမနဝါစံ၊ ကို။ နိစ္စာရေယျအပိန့်၊ မြွက်ဆိုရာသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ စက္ခုမတော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောယောကျ်ား၏(စကားကို)။သဒ္ဓါယ၊ယုံကြည်သဖြင့်လည်း။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှေယျအပိန့်၊ သလော။ ပါရိဂေယျအပိန့်၊ သလော။ နိစ္စာရေယျအပိန့်၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ဇစ္စန္ဓော၊သော။ သောပုရိသော၊သည်။အဇာနန္ဓော ဟိ၊ မသိပဲသာလျှင်။ အပဿန္ဓော၊ဟိ၊ မမြင်ပဲသာလျှင်။ ဟေလမလိကတံ၊ သော။ အမုံ သာဟဏ္ဍိကံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှေယျ၊ ၏။ပ။ နိစ္စာရေယျ၊ ၏။ စက္ခုမတော၊ ၏ (စကားကို)။ သဒ္ဓါယ၊ ,သဖြင့်လည်း။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှေယျ၊ ၏။ ပါရိဂေယျ၊ ၏။ နိစ္စာရေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဝေမေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အန္ဓာ:ပညာမျက်စိ ကန်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ အစက္ခုကာ၊ ပညာမျက်စိမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။အာရောဂျံ၊ ကို။ အဇာနန္ဓာ၊ မသိကုန်။ နိဗ္ဗာန်၊ ကို။ အပဿန္ဓာ၊ မမြင်ကုန်။အထ စ ပန၊ ထိုသို့မသိမမြင်ကုန်ပဲလျက်။ အာရောဂျ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ကို။ဘာသန္တိ၊ဆိုကြကုန်ဘိ၏။မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေးဦး ဖြစ်ကုန်သော။ အရဟန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အာရောဂျ။ပ။ ဂါမိနန္တိ၊ဟူသော။ ဧသော ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ ဘာသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

၂၁၀။ သာ၊ ထိုဂါထာသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇနဂါထာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည် ရွတ်ဆိုအပ်သော ဂါထာတည်း[1]။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ အယံ ခေါ ပန ကာယော၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာသည်။ ရောဂဘူတော၊ ရောဂါသဖွယ်ဖြင့်၏။ ဂဏ္ဍဘူတော၊ အိုင်းအမောသဖွယ် ဖြင့်၏။ သလ္လဘူတော၊ ညြောင့်သဖွယ် ဖြစ်၏။ အဃဘူတော၊ ဆင်းရဲဖြင့်၍ဖြစ်၏။ အာဗာဓဘူတော၊ ထိုးကျင့်နှိပ်စက်သော အနာသဖွယ်ဖြစ်၏။ သောတုံ၊ သည်။ ရောဂဘူတံ၊ သော။ပ။ အာဗာဓ-ဘူတံ၊ သော။ ဣမံကာယံ၊ကို။ ဣဒန္တိ ။ပ။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဟိ၊ မှန်၏။ တုံ၊ သည်။ အရိယေန၊ စင်ကြယ်သော။ ယေန စက္ခုနာ၊အကြင်ပညာမျက်စိဖြင့်။ (ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာကိုယူ)။အာရောဂျံ၊ ကို။ ဇာနေယျာသိ၊ သိရာ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဿေယျာသိ၊ မြင်ရာ၏။ တေ၊ အား။ အရိယံ၊ သော။ တံ စက္ခုံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (ဒေသိယမာနေ၊ သော်။) အာရောဂျံ၊ ကို။ ဇာနေယျံ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဿေယျံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောခြင်းငုံ။ ပဒေဟာတိတိ၊ စွမ်းနိုင်၏ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

---

[1] ဝိပဿီပိ ဟိ ဘဂဝါ။ပ။ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ၊ 'အတ္ထနိဿိတာ ဂါထာ'တိ မဟာဇနော ဥဂ္ဂဏှိ၊သဗ္ဗဒိ ပရိနိဗ္ဗုတေ အပရဘာဂေ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ အန္တရေ ပဝိဋ္ဌာ။ထေ ပေါတ္ထကဂတံ ကတ္ဝာ ပဒဒ္ဒယမေ၀ ရက္ခိတုံ သက္ခိ"သု၊ တေနာဟ-သာ ဧတရဟ အနုပုဗ္ဗေန ပုထုဇ္ဇနဂါထာတိ။ (ဋီ)။

၂၁၉။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ပ။ ဘောသင်္ဂီ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တံ ဘောသင်္ဂီ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ စက္ခူနှီ၊ မျက်စိတို့ကို။ နဥ္ဇပ္ပါဒေယျ၊ မဖြစ်စေရာ။ စက္ခူနှီ၊ တို့ကို။ နဝိသောဓေယျ၊ မသုတ်သင်ရာ။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ ကိं မညသိ၊ နည်း။ သော ဝေဒေါ၊ ထို ဆေးသမားသည်။ ယာဝ ကိလမထသာဝေ၊ ပင်ပန်းရှိမျှ၏သာလျှင်။ ယာဝ ဝိဃာတသာဝေ၊ ဆင်းရဲ ရှိမျှ၏သာလျှင်။ ဘာဂီ၊ အဘိရှိသည်။ အသာ အပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော၊ ဤတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေါ၊ မှန်ပါ၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ဤဒန္တံ။ပ။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ စေ ဒေသေယျံ၊ အကယ်၍ဟောကြားအုံ့။ သောတုံ၊ သည်။ အာရောဂျံ၊ ကို။ နဇာနေယျာသိ၊ နိုင်ရာ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ နပဿေယျာသိ၊ နိုင်ရာ။ သော၊ ထိုမသိမမြင်နိုင်ပဲ တရားဟောခြင်းသည်။မမ၏။ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သာ၊ သည်။ မမ၏။ ဝိဃာသော၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ (ကြွင်းတူ)။

၂၂၀။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယံ။ပ။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးဆရာကို။ ဥပဋ္ဌာပေယျုံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုသူကန်းယောက်ျားအား။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ သော ဘိသက္ကော၊ သည်။ ဘောသင်္ဂီ၊ ဆေးကုခြင်းကို။ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဥဒ္ဓံဝိရေစနံ၊ အန်စေခြင်းကိုလည်း။ အဓောဝိရေစနံ၊ ဝမ်းလျှောစေခြင်း ကိုလည်း။ အဉ္ဇနံ၊ မျက်စဉ်းခပ်ခြင်းကိုလည်း။ ပစ္စဉ္ဇနံ၊ နောက်ထပ် မျက်စဉ်းခပ်ခြင်းကိုလည်း။ နဿုကမ္မံ၊ နှာနုပ်ခြင်း ကိုလည်း။ (ကရေယျ၊ပြုရာ၏။) သော၊ သည်။ တံဘောသင်္ဂီ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဝဏ္ဏနှီ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ရာ၏။ စက္ခူနှီ၊ တို့ကို။ ဝိသောဓေယျ၊ ရာ၏။ တဿ၊ အား။ဝါ၊၏။ သဟစက္ခုပ္ပါဒါ၊မျက်စိ (အမြင်) တို့ဖြင့်ပေါ်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက်။ တေလမလိကတော၊ သော၊ အမှုသို့ သာဟဋ္ဌိဝိရော၊ ဌ။ ယောဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပဟီယေထ၊ ပျောက်ကင်းရာ၏။ တဉ္စ နံ ပုရိသံ၊ ထိုမျက်စိအမြင်ရှိသောယောက်ျား ကိုလည်း။ အမိတ္တတောပိ၊ မိတ်ဆွေမဟုတ်သော အားဖြင့်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ထားရာ၏။ ပစ္စတ္ထိကတောပိ၊ ရန်သူအားဖြင့်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ၏။ အပိစ၊ တနည်းအားဖြင့်။ ဧဝံတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတဗ္ဗံ၊ ချအပ်၏ဟူ၍။ မညေယျ၊ မှတ်ထင်ရာ၏။ ဘော၊ တို့။ အဟံ၊ ကို။ ဤနာ ပုရိသေန၊ သည်။ တေလမလိကတေန၊ သော။ သာဟဋ္ဌိဝိရေန၊ ဖြင့်။ အမ္ဟောပုရိသ၊ ကျား။ပ။ သုဝိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာသောကာလပတ်လုံး။ နိကတောဝတ၊ ဝဋ်းလဲအပ်စွ တကား။ ဝဋ္ဋိတောဝတ၊ လှည့်ပတ်အပ်စွတကား။ ပလုဒ္ဓေါဝတ၊ ဖြားယောင်းအပ်စွတကား။ (ဤတို့ ဤသို့အကြံဖြစ်ရာ၏။)

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ဤဒန္တံ။ပ။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ စေ ဒေသေယျံ၊ အုံ့။ သောတုံ၊ သည်။ အာရောဂျံ၊ ကို။ ဇာနေယျာသိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဿေယျာသိ၊ ၏။တဿ တေ၊ အား။ ဝါ၊၏။ သဟစက္ခုပ္ပါဒါ၊ ပညာမျက်စိတို့ ဖြင့်ပေါ်လာ သည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ပဇ္ဇသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။

၁။ အဉ္ဇနန္တိ ဒွေ ဝါ ထိတိ ဝါ ပဋ္ဌလာနိ နိဟရဏသမတ္ထံ ခါရဉ္ဇနံ၊သစ္စဉ္ဇနန္တိ နိဗ္ဗာယနိယံ သိတလ ဘောသဉ္ဇနံ။(ဋီ၊ ၂၊ ၉၂)။ သိတမေဝ သစ္စံ နိရုတ္တိ နယေန၊တဿ ကာရကံ အဉ္ဇနံ သစ္စဉ္ဇနန္တိ အာဟ-သိတလဘောသဉ္ဇနန္တိ။ (သိန္ဓိ၊ သစ်)။ ဤကို ထောက်၍ ယင်း ၂-မျိုး၏ အထူးကိုလည်း၊ ပစ္စဉ္ဇနံ-ပုဒ်၌ သ-အက္ခရာဖြင့် သစ္စဉ္ဇနံ-ဟု ရှိသင့်သည်ကိုလည်း ဆတ္တရ၏ ပါဠိ ရှိတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

အတ္ထိ၏။ သော၊ သည်။ ပဟီယေထ၊ ကင်းပျောက်ရာ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ တေ၊ အား။ "ဘော၊ တို့။ 'အဟံ၊ သည်။ (ဟိ အနက်မဲ့)။ရူပံယေဝ၊ ရူပကွန်ရှာကိုသာလျှင်။ ဥပါဒိယမာနော၊ စွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပါဒိယိ ံ၊ စွဲလမ်းပြီ။ပ။ ဝိညာဏံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပါဒိယမာနော၊ ၍။ ဥပါဒိယိ ံ၊ ပြီ။ တဿ မေ၊ အား။ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ပ။သမ္ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ ဧवं၊ ဤအစီအရင်ဖြင့်။ ကေဝလဿ၊ သက်သက်သော။ တေဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏'ဟူ၍။ ဣမိနာစိတ္တေန၊ ဤဝဋ္ဋသို့အစဉ်လိုက်သောစိတ်သည်။ အယံ၊ ငါ့ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ နိကတောဝတ၊ တကား။ ဝဉ္စိတောဝတ၊ တကား။ ပလုဒ္ဓေါဝတာတိ၊ တကား"ဟူသော။ ဧवं၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။)

အာဟ၊ သည်။ "ယထာ၊ အားဖြင့်။(ဒေသိယမာနေ၊ သော်။)ဣမမှာ အာသနာ၊ ဤနေရာမှ။ အနန္ဓော၊ ပညာမဂ်ဝိမုတ္တိနန်းသည်ဖြင့်၍။ ဝုဋ္ဌဟေယျ၊ တရား၏။ တထာ၊အားဖြင့်။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ၄ါ။ ပဟောတိဘိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ ပဿန္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၂၁။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်။ တုံ့၊ သင်သည်။ သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဇေယျာသိ၊ ဆည်းကပ်လော့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယတောခေါ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တုံ့၊ သင်သည်။ သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဇိဿသိ၊ ဆည်းကပ်လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဘတော၊ ထို့ကြောင့်။ တုံ့၊ သင်သည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။သောဿသိ၊ နာရလတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယတောခေါ၊ ကြောင့်။ တုံ့၊ သင်သည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ သောဿသိ၊ လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယဒတာ၊ ကြောင့်။ တုံ့၊ သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊ ကျင့်လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယတောခေါ၊ ကြောင့်။ တုံ့၊ သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊ လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တဒတာ၊ကြောင့်။ တုံ့၊သည်။"ဣမေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ရောဂါ၊ရောဂါနှင့်တူကုန်၏။ ဂဏ္ဍာ၊ အိုင်းအမာနှင့်တူကုန်၏။ သလ္လာ၊ ညောင်နှင့်တူကုန်၏။ ဣမ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ ရောဂါ၊ ရောဂါနှင့်တူသော ခန္ဓာငါးပါးဘို့သည်။ ဂဏ္ဍာ၊ တို့သည်။ သလ္လာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့ကုန်သည်ဖြင့်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ခေါ်ကုန်၏။ တဿမေ၊ ထို၄ါ့အား။ ဥပါဒါနနိရောဓော၊ ဥပါဒါန်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဘဝနိရောဓော၊ ၏။ပ။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧवं၊ သို့။ ဧကေဝလဿ၊ သော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူ၍။ သာမံယေव၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဥဿသိ၊သိလတ္တံ့။သာမံဝေ၊သာလျှင်။ ဒက္ခိဿသိ၊ မြင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၂၂။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ မာဂဏ္ဍိယော၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ပ။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မာဂဏ္ဍိယော၊ သည်။ အရဟတံ၊ တို့တွင်။ အညတရော ခေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ၏။ ။(ကုက္ကုရဝတိကသုတ် ၇-ပိုဒ်ကိုရှု၍သမ္မန်)။

ပဌမံ၊ သော။ မာဂဏ္ဍိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-သန္ဓကသုတ်

၂၂၃။ (ဝေ၊ မေ သုတ်၊ ၁ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္မိယံ၊ ၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံ ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ၊ ပနသမယေန၊ ၌။ သန္ဓကောဝ၊ သန္ဓက အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာ-ဇကော၊ သည်။ ပိလက္ခဂုဟာယံ၊ (ဂူတံခါး၌ ညောင်ကြပ်ပင်ရှိသောကြောင့်) ပိလက္ခအမည်ရှိသော လိုဏ်ဂူ၌။ မဟာဘိယာ၊ မျှားစွာသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်နှင့်။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ၊ ငါးရာ အဘိုင်းအရှည်ပျိုကုန်သော ပရိဗိုဇ်ဘို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အသခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိ-သလ္လာနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝุฏฐိတော၊ ထသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော၊ ဘိက္ခဝေ။ အာယာမ၊ လာသွားကြစို့။ယေန၊ ၌။ ဒေဝကတသောဒ္ဓေ၊ မိုးသည် ပြိုအပ်သော ထုံးအိုင်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဂုဟာဒဿနာယ၊ ပိလက္ခဂူကို ကြည့်ရှုရန် အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပ။ ဥပသင်္ကမိံ၊ ပြီ။

တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ သန္ဓကောဝ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဥန္နာဒိနိယာ၊ ပဲ့တင် ထပ်သော။ ဥစ္စာသဒ္ဒမဟာသဒ္ဒါယ၊ မြင့်သောအသံ ကျယ်သောအသံရှိသော။ အနေကဝိဟိတ၊ သော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ဘို့၏ ဖိလာဖြစ်သောဝကားကို။ ကထေန္တိယာ၊ ပြောဆိုသော။ မဟာတိယာ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျထာပိ၊ အဘာယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤနတ်ရွာနိဗ္ဗာန်တို့၏ ဖိလဝ်ဖြင့်သော စကားကို။ ကထေတိ၊ ဆိုသနည်း။ ရာဇကထံ၊ မင်းနှင့်စပ်သောစကားကိုရင်း။စောရကထံ၊ ခိုးသူနှင့် စပ်သောစကားကိုရင်း။ မဟာမတ္တကထံ၊ အမတ်ကြီးနှင့်စပ်သောစကားကိုရင်း။ သေနာကထံ၊ စစ်သည်နှင့်စပ်သော စကား ကိုရင်း။ဘယကထံ၊ဘေးနှင့်စပ်သောစကားကိုရင်း။ယုဒ္ဓကထံ၊စစ်ထိုးခြင်းနှင့်စပ်သောစကားကိုရင်း။ အန္နကထံ၊ထမင်းနှင့်စပ်သော စကား ကိုရင်း။ပါနကထံ၊အဖျော်နှင့်စပ်သောစကားကိုရင်း။ဝတ္ထကထံ၊ အဝတ်နှင့်စပ်သော စကားကိုရင်း။ သယနကထံ၊ အိပ်ရာ နေရာနှင့် စပ်သောစကားကိုရင်း။ မာလာ ကထံ၊ ပန်းနှင့်စပ်သောစကားကိုရင်း။ဂန္ဓကထံ၊နံ့သာနှင့် စပ်သောစကား ကိုရင်း။ဉာတိကထံ၊ဆွေမျိုး နှင့် စပ်သောစကားကိုရင်း။ယာနကထံ၊ ယာဉ်နှင့်စပ်သောစကားကိုရင်း။ ဂါမကထံ၊ ရွာနှင့်စပ်သော စ ကားကိုရင်း။နိဂမ ကထံ၊နိဂုံးနှင့်စပ်သောစကား ကိုရင်း။ နဂရကထံ၊ မြို့နှင့်စပ်သော စကားကိုရင်း။ ဇနပဒ ကထံ၊နယ်နှင့်စပ်သောဝကား ကိုရင်း။ဣတ္ထိကထံ၊ မိန်းမနှင့် စပ်သောစကားကိုရင်း။ သူရကထံ၊ သူရဲကောင်းနှင့်စပ်သောစကား ကိုရင်း[1]။ ဝိသိခါကထံ၊ (မြို့တွင်း ရွာတွင်း)သမ်းနှင့်စပ်သော စကားကို ရင်း။ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ရေခပ်ဆိပ်နှင့်စပ်သောစကား ကိုရင်း။ ပုဗ္ဗပေတကထံ၊ ရှေးဘီ သေလွန်သူနှင့်စပ် သောစကား ကိုရင်း၊ နာနတ္တကထံ၊ အထွေထွေနှင့် စပ်သောစကားကိုရင်း။လောကက္ခာယိကံ၊လောက ကြောင်းကိုပြောကြားသော စကားကိုရင်း။ သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ၊ သမုဒ္ဒရာကြောင်းကို ပြောကြားသော

၁။ မဟာဝဂ္ဂသစ္စသံယုတ်-ဒသမသုတ်နှင့် အဂ်ုတ္တရ၊ ဒသကနိပါတ်၊ ကထာဝတ္ထု သုတ်အနှင့်တို့၌ သုရကထံ-ဟု သာ၌ ဥရဿနှင့် ရှိသည်အလို "သေရည်နှင့်စပ်သော စကား"ဟု အနက်ပေး။

စကားကိုဋ္ဌင်း။ ဣတိဘဝါဘဝကထံ၊ ဤသို့ မြဲခြင်း ပြတ်ခြင်း ကြီးပွါးခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ကာမဂုဏ်ခြမ်းသာ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်းတို့နှင့်စပ်သော စကားကိုဋ္ဌင်း။ ဣတိ၀ါ၊ ဤသည်ဘို့ပင် တည်း။ ၀ါ၊ ဤသို့စသည်အပြားရှိသော တိုရစ္ဆာနကထာတို့ကိုဋ္ဌင်းတည်း"။

သန္ဓကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယဿမန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ သက်ပရိသ်၊ မိမိပရိသတ်ကို။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ အပ္ပသဒ္ဒါ၊ နည်းသောအသံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြကုန်။ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ (တုမ္ဟေ၊တို့သည်။)သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ မာအကတ္ထ၊ မပြုကြကုန်နှင့်။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။အာယဿမတော အာနန္ဒော၊ ဤရဟန်းအာနန္ဒာ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာတော်မူ၏။ ယာ၀တာ ခေါ ပန၊ အတြင်မျှလောက်ကုန်သော။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ ကောသမ္မိ ယံ၊ ၌။ ပရိ၀သန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ အယံ သမဏော အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘေသံ၊ ထိုရဟန်းဘို့တင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအ၀င်တည်း။ တေ အာယသ္မန္တော ခေါ ပန၊ ထိုအရှင်ဘို့သည်ကား။အပ္ပသဒ္ဒကာမာ၊ နည်းသော အသံရှိသည်ကို အလိုရှိ ကုန်၏။ အပ္ပသဒ္ဒ၀ိနီတာ၊ နည်းသော အသံရှိတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ဆုံးမအပ်သူတို့တည်း။ အပ္ပသဒ္ဒဿ၊ နည်းသော အသံရှိရာအရပ်၏။ ဝဏ္ဏာ၀ါဒီနော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ အပ္ပသဒ္ဒံ၊ နည်းသောအသံရှိသော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဥ၀သင်္ကမိတုံ၊ ချဉ်းကပ် အပ်၏ဟူ၍။အပ္ပေ၀နာမ မညေယျာတိ၊ မှတ်သင့်ပြားအံ့လည်း မသိ"ဟူ၍။သဏ္ဌာပေတိ၊ ငြိမ်သက် စေပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊တို့သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။

၂၂၄။ အထခေါ၊ ၌။ အာယဿာ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ အာယဿန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘဝံ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဧတု ခေါ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘောတော အာနန္ဒဿ၊ အား။ ၀ါ၏ (ကြွလာခြင်းသည်) ။သွားဘက်၊ ကောင်းသောလာခြင်းပါ၏ဟု။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဣဒေ၊ ဤ အရပ်သို့။အာဂမနာယ၊ ကြွလာခြင်း၏။ ယဒိဒံ(ယော အယံ ပရိယာယော)၊ အကြင် အလှည့်အကြိမ် သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣဒံ ပရိယာယံ၊ ကို။ စိရဿံ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊သည်။ ဒိဋ္ဌိ၀ဘု၊ ထိုင်တော်မူပါလေ၀။ ဣဒံ အာသနံ၊ ကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပါ၏" ဟူသော။တော်၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ အာယဿာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ ခေါ၊ သိုင်နေပြီ။ သန္ဓကောပိ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ သော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊နေရာ ကို။ဂ၊ ဘဘ္ဘာ၊ဟူ၍။ကေ၊ မန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ကေ၊ မန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ သန္ဓကံ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ကို။ အာယဿာ အာနန္ဒော၊ သည်။ "သန္ဓက၊ က။ တေ၊ ရဟိ၊ ယ ခုအ၊ ခါ၌။ (တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။)

၁။ ဣတိဘ၀ါဘ၀ကထာ၌ ဘ၀-အရ သဏ္ဌာန၊ ဝုဍ္ဎိ, ကာမသုခ(၃)၊ အသ၀-အရ ဥစ္ဆေဒ, ဟာနိ, အတ္တကိလ မထ(၃)အား၊ဖြင့် ၆-မျိုးပြားသည်။ "ဣတိ ဣမာယ ဆဒ္ဓိ၀ယ ဣဘ၀ါဘ၀ကထာယ သဒ္ဓိ" ဟူ၏ သ တိရစ္ဆာန-ကထာ နာမ ဟောတိ" ဟု ၄-ခွဲ ဖွင့်သည်။ ရာဇကထာမှစ၍ သမုဒ္ဒကွာယိကကထာ အထိ ၂၆-ပါးနှင့် ဣတိဘ၀ါဘ၀ ကထာ ၆-ပါး ပေါင်းလျှင် မာတိ(၃၂)ဖြစ်၏။ သို့သော် သာရတ္ထ ဝိကာသဂါမဗေဒေသနသိက္ခာပုဒ်အစဉ် အ၊ ဌိ၊ နှင့် သီ-ဌိ-သစ်ဘို့ဌ်ကား "အထ၀ါ ပါဠိယံ သရ္ဝပတော အနာဂတာ၀ိ အရညပဗ္ဗတ-နဒီ-ဒီပကထာ ဣတိသဒ္ဒေန သင်္ဂဟေတ္ဗာ မာတိ" သ တိရစ္ဆာနကထာတိ ဝုစ္စတိ" ဟု ဣတိဘ၀ါဘ၀ကထာကို ဝုဍ္ဎိ, ဟာနိ-၂-မျိုးယူ၍ ၂၇-ဖြစ်၏။ ယင်း၌ ဣတိသဒ္ဒါဖြင့်ပြအပ်သော တော, တောင်, မြစ်, ကျွန်း ၄-ပါးထည့်ကာ ၃၂-ရေတွက်၍တမျိုး ပြကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဣထိ ကို ပကာရတ္ထ အာဒျတ္ထကြံ၍ တနည်း အနက် ပေးလိုက်သည်။ (သာရတ္ထ၊ဋီ၊ ၁၀၀-၌ ဆတ္တိ" သ-နေရာ၌ မာတိ" သ-ဟု ပါ၍မှန်ရှိစေသင့်၏။

ကာယကထာယ၊အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ မရောက်သေးသော။ အန္တရုကထာ၊သည်။ ကာစပနာတိ၊ အဘယ်နည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘောအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ ယာယ.ကထာယ၊ ဖြင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ စည်းဝေးကြကုန်၏။ သော ကထာ၊ထိုစကားသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိပါစေဦး။ ဘောတောအာနန္ဒာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏။သောကထာ၊ သည်။ ပစ္ဆာပိ၊ နောက်၌သည်း။ သဝနာယ၊ ကြားနာခြင်းငှါ။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲသည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ သာဓုဝတ၊ တောင်းပန်ပါ၏။သကေ အာစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏ အယူ၌။ ဓမ္မိကထာ၊ တရားစကားသည်။တဝန္တံယေव အာနန္ဒ ဟဋ္ဌိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏အဘို့ တာဝန်သည်သာလျှင်။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သန္ဓက၊ က။ တေနဟိ၊ လျှင်။ပ။အာယသ္မာအာနန္ဒော၊သည်။သန္ဓက၊ က။ ယတ္ထ၊ အကြင်အဖြ ဘွစရိယဝါသ(အနဿာသိက)ဖြ ဘွစရိယတို့၌။ ဝါ၊ အကြင်ဆရာ၌။ ဝိညူ၊ သိကြားသိမ္မာခသော။ပုရိသော၊ သည်။ သသက္ကံ၊ စင်စစ်။ ဖြ ဘွစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ နဝဿယ္ယ၊ မကျင့်သုံးရာ။ ဝသန္တော၊ ကျင့်သုံးသော်လည်း။ ဥာယံ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကုသလံ၊အပြစ်မမှီသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နာရာဓေယ္ယ၊မပြီးစေရာ။ဇာနတာ၊ သော။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေန၊သော။ တေန ဘဂဝတာ၊သည်။အက္ခာတာ၊ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ ဣမေ အဖြ ဘွစရိယဝါသာ၊ဤအဖြ ဘွစရိယဝါသတို့သည်။စတ္တာရော၊လေးပါးတို့တည်း။အက္ခာတာနိ၊ ကုန်သော။အနဿာသိကာနိ၊ သက်သာရာမှ ကင်းကုန်သော။ ဣမာနိ ဖြ ဘွစရိယာနိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရိတိ၊ လေးပါးတို့တည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ဘောအာနန္ဒ၊နော။ပ။တေ အဖြဘွ-စရိယဝါသာ၊ တို့သည်။ကတမေပန၊ တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။

၂၂၅။ သန္ဓက၊ က။ ဣဓ၌။ ကေစိ၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ပ။ ပဝေဒေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။(မ၂၂စာပိုဒ် ၉၄-အပဏ္ဏကသုတ်၊မာ၊၄၄၀-တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ။)အယံပုရိသော၊ဤသတ္တဝါသည်။ စာတုမဟာဘူတိကော၊မဟာဘုတ်လေးပါးဖြင့်ပြီး၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။(ကာလံ ကရောတိ၊ သေ၏။) ပထဝီ၊ အဋ္ဌာတ္ဘပထဝီသည်။ ပထဝီ ကာယံ၊ ဗဟိဒ္ဓပထဝီသို့။ (ပထဝီဒေဝ ပထဝီကာယော)။အနုပေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ အနုပဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်ကပ်၏။ပ။ဣန္ဒြိယာနိ၊မနိန္ဒြေသျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ သက်မန္တိ၊ ပြောင်းရွှေ့ပြေးဝင်ကုန်၏။ အာသန္ဒိပဉ္စမာ၊ သေရာညောင်စောင်းလျှင် ငါးယောက်မြောက်ရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ မတံ၊ သေသူကို။ ယာဝတိဃာတေန၊ သုသာန်သင်းချိုင်းတိုင်အောင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပဒါနိ၊ ဂုဏ်အစုတို့သည်။ (ကောင်းမကောင်းဂုဏ်ယူ)။ ဝါ၊ ကိုယ်တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ကာပေါတကာနိ၊ ခိုတောင်အဆင်းရှိကုန်သော။အဋ္ဌီနိ၊ အရိုးတို့သည်။ ဘဿန္တိ၊ကုန်၏။ အာဟုတိယော၊ လက်ဆောင်ပေးလှူ ပူဇော်ခြင်းတို့သည် (ပူဇော်ကြောင်းစေတနာတို့သည်)။ဘဿန္တော၊ ပြာလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏။ ယဒိဒဒါနိ၊ အကြင် အလှူပေးခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံဒါနိ၊ ကို။ဒတ္တုပညတ္တံ၊ လူမိုက်တို့ ပညတ်အပ်၏။ ယေ၊ကစိ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အတ္ထိကဝါဒံ၊ အကြင်အလှူ,အလှူ၏

၁။ ဒဗ္ဗန္တိ မုယ္ဟန္တိတိ ဒတ္တု။ ဗာလယုဂ္ဂလာ။တေဟိ ပညတ္တံ. ဒတ္တုပညတ္တံ။ဒဗ္ဗမုဠ္ဟာယံ၊ တု၊ ဘုဇောဒီနမဇ္ဇော နော ဒ္ဒိစ္စတိ ဒဗ္ဗဝေတုဿန္တော ဗ္ဗကာရေ နော ယောတိ၊တဿ စ ဒ္ဒတ္တံ၊ တေန သိဒ္ဓတိ ဒတ္တု။တိ၊ အသိဝေနဋ္ဌကာယံ ပန "ဒါ-ဗ္ဗဒ္ဓာယံ" ကတိယံ ဝါ၊ တု၊ ခ္ခတ္တံ။ ရဿာဒီ"တိ ဝုတ္တံ၊ ဒတ္တုပညတ္တန္တိ စ ဗ္ဗမိနာ ကိ ဒဿောတိတိ အာယ ဗာလာ ဒေန္တိ ပဏ္ဍိတာ ဂဏှန္တိတိ။

အကျိုးရှိ၏ဟု ယူသောဝါဒ.ကို။ ဝဒန္တိ.ပြောဆို.ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏စကားသည်။ တုစ္ဆာ.အချည်းနှီးတည်း။ မုသာ၊ အမှားတည်း။ ဝိလာပေါ၊ ယောင်ယမ်း.ပြောဆိုခြင်းတည်း။ ဗာလေ၊ သူမိုက်တို့သည်ရှင်း။ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိသူတို့သည်ရှင်း။ (ပဌမာယော-ပြီး။) ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်.ကုန်၏။ ဝိနဿန္တိ၊ ပျက်စီး.ကုန်၏။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ နဟောန္တိတိ၊ မဖြစ်ကုန်ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ သည်။ ဧဝံဒိट्ठိ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။

သန္ဓက၊ က။ တတြ၊ ထိုအယူ၌။ ဝိညူ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အယံခေါ ဘဝံသတ္ထာ၊ သည်။ပ။ နဟောန္တိတိ၊ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊၏။ ဧဝံဒိट्ठိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပဋိသင်္ခိကွတိ၊ဆင်ခြင်၏။

ဣမဿ ဘောတော သတ္ထုနော၊ ဤအရှင်ဆရာ၏။ ဝစနံ၊စကားသည်။ သစေသစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်အုံ့။ မေ၊ သည်။ အကာတေန၊ မပြုအပ်သော ရဟန်းတို့၏ အမှုဖြင့်။ တွေ:ဤဆရာ၏အယူ၌။ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်မည်၏။ မေ၊ သည်။ အဝုယ်တေန၊ မကျင့်သုံးအပ်သော မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်။ တွေ၊ ၌။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသည်မည်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တွေ၊ ဤရဟန်းတရားနှင့်။ သမသမာ၊ ထပ်တူညီမျှဖြစ်.ကုန်၏။ သာမည်၊ တူသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ယောစာယံ၊ အကြင်ငါသည်ကား။ ဥဘော၊နှစ်ယောက်ကုန်သော ငါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇိဿာမ၊ ပြတ် ကုန်အုံ့။ ဝိနဿိဿာမ၊ ပျက်စီး ကုန်အုံ့။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နဘဝိဿာမာတိ၊ မဖြစ်ကုန်အုံ့ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊မဆို။ (နိယတ်မဲ့ဝါကျ)။ ဣမဿ ဘောတော သတ္ထုနော ပန၊ ၏ကား။ နဂ္ဂိယံ၊ အဝတ်မဝတ်သူ၏ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်သည်ရှင်း။ မုဏ္ဍိယံ၊ ဦးပြည်းသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်သည်ရှင်း။ ဥက္ကုဋိကပ္ပဓာနံ၊ ဆောင့်ကြောင့် အားထုတ်သော အကျင့်သည်ရှင်း။ ကေသမဿု လောစနံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို နုတ်သော အကျင့်သည်ရှင်း။ အတိရေကံ၊ ပိုလွန်၏။

ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ပုတ္တသမ္ဘာဝသယနံ၊သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော အိပ်ရာ ၌။ အဗ္ဘောဝသန္တော၊နေလျက်။ ကာသိကစန္ဒနံ၊ ကာသီတိုင်းထွက် အာတာ်.စန္ဒကူးကို။ပစ္စနုဘောသန္တော၊ သုံးဆောင်လျက်။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျော်းကို။ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်လျက် (ပန်ဆင်လိမ်း.ကျံလျက်)။ ဇာတရူပရဇတံ၊ရွှေငွေကို။ သာဒိယန္တော၊ သာယာလျက်။ ဣမိနာ ဘောတာ သတ္ထာရာ၊ ဤအရှင်ဆရာနှင့်။ အဘိသမ္ဘုဏယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သမသမဂတိကော၊ ထပ်တူညီမျှဧသာ လားရာဂတိရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အုံ့။ သောဟံ၊ သည်။ ကိं၊ အဘယ်အကျိုးကို။ ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ကိं၊ ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်လျက်။ ဣမဿိ သတ္ထရိ၊ ထင်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်အုံ့နည်း။

သော၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ အယံ၊ ဤအကျင့်သည်။ အပြဟ္မစရိယဝါသောတိ၊ အပြ ဟ္မစရိယဝါသတည်း ဟူ၍။ ဣဘိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ တသ္မာ ပြဟ္မစရိယာ၊ထိုမြတ်သောအကျင့်မှ။ နိဗ္ဗိဒ္ဓ၊ ငြီးငွေ့၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ဗဟုသုတ၏။ သန္ဓက၊ က။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆရာ၌။ပ။နာရာဇယ္ဟေ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဏ္ဍာတော၊သော။ပဌမော၊သော။ အပြ ဟ္မစရိယ-ဝါသော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၁။ လောကော အတ္ထိတိ မတိ ယေသန္တေတိ အတ္ထိကာ။အတ္ထိတိ စေဒံ နေပါတိကပဒံ၊ တေသံ ဝါဒေါ အတ္ထိက-ဝါဒေါ။ "တံ အတ္ထိကဝါဒံ။(သီဟိုဠ်.သစ်)အလို တမလွန် လောကရှိ၏ဟု အယူရှိသော သူတို့၏ ပြောဆိုကြောင်း ဖြစ်သော အယူဝါဒကို။ ဝါ၊တမလွန်လောကရှိ၏ဟူသော အယူကို"ဟုပေး။

၂၂၆။ (ကရောတော။ပ။ အာဂမောတိ ဝါကျကို မ၂-အပဏ္ဏကသုတ် ၉၇-ပိုဒ်၌ အနက်ဆိုခဲ့ပြီ၊ ကြွင်းဝါကျများကို ဤ၂၂၅-ပိုဒ်အတိုင်း အနက်သမ္မန်။ ပုနစပရံ၊ တဖန်တပါးလည်း။ ကုရုတာ၊ ပြုကုန်သော။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော ငါတို့သည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရိ-ယာဘိ၊ မပြုအပ်။ ဒုဘိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဤမျှသာထူး၏) ။

၂၂၇။ ။(ဤဝါကျလည်း မ၂-အပဏ္ဏကသုတ် ၁၀၀-ပိုဒ် အတိုင်းပင်။ဥဘောနှစ်ယောက်သော ငါတို့သည်။ အဟေတူ၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။ အပစ္စယာ၊ အဲထောက်အပံ့မရှိကုန်ပဲ။ ဝိသုဒ္ဓိသာမာတိ၊ စင်ကြယ်ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဤမျှသာ ထူး၏) ။

၂၂၈။ သန္ဓာ၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓ၊ ၌။ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊သည်။ "အကဒ္ဓ၊ မပြုအပ်ကုန်သော။ အကဒ္ဓဝိဓ၊ မပြုအပ်သော အစီအရင်ရှိကုန်သော။ အနိမ္မိတာ၊ မဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော။ အနိမ္မာတာ၊ မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊ မြုံကုန်သော။ ကုဋ္ဌဋ္ဌာ၊တောင်ထုတ်ကဲ့ဆို တည်ကုန်သော။ သေကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်သော။ (ဒီ၊ဋ္ဌ၊ဝ။ဥ၁) ။ ဣဓမကာယဲ၊ ဤကာယဟူသည်။ သတ္ထာ၊ ခုနှစ်ပါးတို့တည်း။ တေ၊ ထိုကာယတို့သည်။ နဣဇ္ဇန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။ နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ မဖောက်ပြန်ကုန်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နဗျာဗာဓေန္တိ၊ မနှိပ်စက်ကုန်။ အညမညဿ၊ အား။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါငုံး။ ဒုက္ခါယ၊ ဆင်းရဲအလို့ငှါငုံး။ သုခဒုက္ခါယ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲအလို့ငှါငုံး။ နာလံ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်။ကတမေ သတ္တ၊ အဘယ်ခုနှစ်ပါးဟူနည်း။ ပထဝီကာယော၊ပထဝီကာယငုံး။ အာပေါကာယော၊ငုံး။ တေဇောကာယော၊ ငုံး။ ဝါယောကာယော၊ ငုံး။ သုခေ၊ ချမ်းသာငုံး။ ဒုက္ခေ၊ဆင်းရဲငုံး။သတ္တမေ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သော။ ဇီဝေ၊ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေငုံးတည်း။ အကဒ္ဓာ၊ မပြုအပ်ကုန်သော။ပ။ဣဓ၊ သတ္တကာယာ၊ ဤခုနှစ်ပါးသော ကာယဟူသည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုခုနှစ်ပါးသော ကာယတို့သည်။နဣဇ္ဇန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ မဖောက်ပြန်ကုန်။ပ။နာလံ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်။တတ္ထ၊ထိုဇီဝလျှင် ခုနှစ်ခုမြောက်သော ကာယဟူ၏။ ဟန္တာဝေါ၊ သတ်တတ်သူသည်ငုံး။ဃာတေတာဝေါ၊ သတ်စေတတ်သူသည်ငုံး။သောတာဝေါ၊ ကြားတတ်သူသည်ငုံး။သာဝေတာဝေါ ကြားစေတတ်သူသည်ငုံး။ဝိညာတာဝေါ၊ သိတတ်သူသည်ငုံး။ ဝိညာပေတာဝေါ၊ သိစေတတ်သူသည်ငုံး။နတ္ထိ၊ မရှိ။ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ တိဏေန၊ ထက်လှစ္စာသော။ သတ္ထေန၊ (ဓား) လက်နက်ဖြင့်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကဠေ၊တစုံတယောက်သောသူကို။ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေနှင့်။ နဝေါဟရေယျ၊ မချနိုင်။ သတ္တန္နံတေ၊ ခုနှစ်ပါးတို့သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ကာယာနံ၊ ကာယဟူ၏။ အန္တရေန၊ အကြားဖြင့်။ သတ္ထံ၊ (ဓား) လက်နက်သည်။ ဝိဇရံ၊ ဟင်းလင်းသို့။ အနုပဝဋိ၊ ကျ၏။

ခေါပန၊စင်စစ်။ဣမာနိ စုဒ္ဒသယောနိပမုခသတသဟဿာနိ၊ဤမြတ်သော ယောနိတို့၏ တသန်းလေးသိန်းဟူသည်ငုံး။ သဋ္ဌိစသတာနိ၊ ခြောက်ထောင်တို့သည်ငုံး။ ဆစသတာနိ၊ ခြောက်ရာတို့သည်ငုံး။ ကမ္မုနော၊ ကံ၏။ ပဉ္စသတာနိစ၊ ငါးရာတို့သည်ငုံး။ ပဉ္စစကမ္မာနိ၊ကံငါးပါးတို့သည်ငုံး။ တိဏိစ ကမ္မာနိ၊ကံသုံးပါးဟူသည်ငုံး။ကမ္မေစ၊ ကာယကံ ဝစီကံသည်ငုံး။ အစ္ဈကမ္မေ၊ ထက်ဝက်ဖြစ်သော မနောကံသည်ငုံး။ (မနောကမ္မံ အနောဒ္ဓါရိကတ္တာ ဥပစုကမ္မန္တိ လဒ္ဓိ။ သီ၊ဋီ၊သစ်) ဒွေဝီသတိပဋိပဒါ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အကျင့်ဟူသည်ငုံး။ ဒွေဝီသတိ ရကပ္ပါ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်းပါသော အနှစ်ရကပ်ဟူသည်ငုံး။ဆဠာဘိဇာတိယောဝ၊ခြောက်ပါးသောအဘိဇာတိတို့သည်ငုံး။အဋ္ဌပုရိသဘူမိ-

ယောစ၊ရှစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သတ္တမိတို့သည်ဝင်း။ ကျွန်ုပ်ညီသည် အာဇီဝသတေ၊ လေးထောင့်ကိုးထုသော အသက်မွေးမှုတို့သည်ဝင်း[1]။ ကျွန်ုပ်ညီသည်ပရိဗ္ဗာဇကသတေ၊ လေးထောင့်ကိုးထုသော ပရိဗိုဇ် ရဟန်းတို့သည်ဝင်း။ ကျွန်ုပ်ညီသည်နာဂါဝါသသတေ၊ လေးထောင့်ကိုးထုသော နဂါးတို့၏နေရာ အရပ်တို့သည်ဝင်း။ ဝိသေ ဣန္ဒြိယသတေ၊ နှုတ်ထောင်သော ဣန္ဒြေတို့သည်ဝင်း။ တိ ဿေနိရယသတေ၊ သုံးထောင်သော ငရဲတို့သည်ဝင်း။ ဆတ္တိ သရဇောဓာတုယော၊သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးသော မြေဓာတ်၊ ဝါ-မြူကပ်ရာ အရပ်တို့သည်ဝင်း။ သတ္တသညီဂဗ္ဘာ၊ ခုနစ်ပါးသော သညာရှိသော ဗဟ္မာသန္ဓေတို့သည်ဝင်း။ သတ္တအသညီဂဗ္ဘာ၊ ခုနစ်ပါးသော သညာမရှိသော ဗဟ္မာသန္ဓေတို့သည်ဝင်း။ သတ္တနိဂ္ဂဏ္ဌီဂဗ္ဘာ၊ ခုနစ်ပါးသော အဆစ်အဖုဝဋ်ဖြစ်သော ဗဟ္မာသန္ဓေတို့သည်ဝင်း။ သတ္တဒေဝါ၊ ခုနစ်ဦးသော နတ်တို့သည်ဝင်း။သတ္တမာနုသာ၊ ခုနစ်ဦးသော လူတို့သည်ဝင်း။သတ္တ ပိသာစာ၊ ခုနစ်ဦးသော မြေဘုတ်ဘီလူးတို့သည်ဝင်း။သတ္တသရာ၊ခုနှစ်ခုသောအိုင်ကြီးတို့သည်ဝင်း။သတ္တပဝုဋ္ဌာ၊ခုနှစ်ခုသောဒေါသဆစ်တို့သည်ဝင်း။ သတ္တပပါတာ၊ခုနှစ်ခုသောကမ်းပါးပြတ်ကြီးတို့သည်ဝင်း။သတ္တပပါတသတာနိ၊ခုနှစ်ရာသော ကမ်းပါးပြတ်ငယ်ဘို့သည်ဝင်း။ သတ္တ သုပိနာ၊ ခုနစ်ပါးသောအိပ်မက်ကြီးတို့သည်ဝင်း။ သတ္တသုပိနသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသော အိပ်မက်ငယ်တို့သည်ဝင်း။ မဟာဂေါပ္ပိနော၊ မဟာကပ်တို့၏။ ယာနိစုလ္လာသီတိ သတ-သဟဿာနိ၊ အကြင်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့ကာလပတ်လုံး။ဗာလေစ၊သူမိုက်တို့သည်ဝင်း။ ပဏ္ဍိတေစ၊ ပညာရှိတို့သည်ဝင်း။ သန္ဓာဝိတ္ဝာ၊ ပြေးသွားကုန်ပြီး၍။ သံသရိတ္ဝာ၊ ကျင်လည်ကုန်ပြီး၍။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၏အဆုံးကို။ကရိဿန္တိ၊ပြုကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ (တာနိစုလ္လာသီတိသတသဟဿာနိ၊ တို့သည်ဝင်း။သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)တတ္တ၊ ထိုမဟာကပ်တို့၏အတွင်းဌ။ 'အဟံ၊ငါသည်။ ဣမိနာသီလေန၊ဝါ၊ ဤသီလဖြင့်ဝင်း။ ဣမိနာဝတေန၊ဝါ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်ဝင်း။ ဣမိနာတပေန၊ဝါ၊ ဤခြိုးခြံသောအကျင့်ဖြင့်ဝင်း။ ဣမိနာ ပြဟ္မစရိယေန၊ဝါ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်ဝင်း။ အပရိပက္ကံ၊ မရင့်ကျက်သေးသော။ ကမ္မံ၊ဝါ၊ ကံကိုလည်း။ ပရိပါစေဿာမိ၊ ရင့်ကျက်စေအံ့။ ပရိပက္ကံ၊ ရင့်ကျက်ပြီးသော။ကမ္မံ၊ဝါ၊ ကံကိုလည်း။ ဖုဿ ဖုဿ၊ တွေ့ရောက်၍ တွေ့ရောက်၍။ ဗျန္တီ ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၍။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်နိုင်ခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ (သီ-၈-ပြ)။ ဒေါဏမိတေ၊ ခွက်ဖြင့်ခြင်အပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သံသာရေ၊ သည်။ ပရိယန္တကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဟာယနဝုဒုနေ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတိုးပွါးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဥက္ကံသာဝကံသေ၊ အလွန်အယုတ်သည်။ နတ္ထိ. မရှိ။သေယျထာပိနာမ၊ ကား။သုတ္တဂုဠေ၊ ချည်လုံးကို။ခိတ္တေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗေဌိယမာနမေဝ၊ (ချည်ရှည်ရှည်) ပြေလျက်သာလျှင်။ ပလေတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့။ (သီ-ဋီ-သစ်အလုံပရ-ဂတျတ္ထ။ခေတ်ကျမ်းတို့ အလို ပလ ခေတ်)။ ဧवमेव၊ သာလျှင်။ ဗာလေစ၊ တို့သည်ဝင်း။ ပဏ္ဍိတေစ၊ တို့သည်ဝင်း။ သန္ဓာ-ဝိတ္ဝာ၊ ၍။ သံသရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဧवံ၊ဝါ၊ ဒီ၊ သည်။ ဧवံ၊ဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြင်းတူ၏)။

၁။ ဤပါဠိ၌ဝင်း သာမညဖလသုတ် ပါဠိ-အဋ္ဌကထာထို့၌ဝင်း အာဇီဝကသတေ-ဟု ပါ၍ရှိနေသည်။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ အာဇီဝတို့သတာနိ-ဟု က-အက္ခရာမပါပဲ ဖွင့်သည်။ ဤဋီကာနှင့် သာမညဖလဋီကာ (ဟောင်း-သစ်) တို့၌လည်း အာဇီဝတို့သတာနိတိ သတ္တာနံ အာဇီဝဘူတာနိ ဇီဝိကာ ဝုတ္တိသတာနိ-ဟူ၍ချည်း ဖွင့်ကြသည်။ ပဋ္ဌာန်(ဇီဝက)မဟုတ် အသက်မွေးမှုဖြစ်သည်။ က-အက္ခရာမလို။ ပရိဗ္ဗာဇကသတေ-ကိုထောက်၍ အာဇီဝက သတေ-ဟု မဖြစ်သင့်ရာ သလောဟူကြားအုံ့၊ မဖြစ်သင့်။အာဇီဝကဟူသည် ပရိဗ္ဗာဇက ၄-မျိုးတို့တွင် တဦးအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ဤဝါဒအတွင်းရှိ ပုဒ်မျှားတို့ သဒ္ဒ,အတ္ထ-နှင့်ပတ်သက်၍ အကျယ်ကို ဤဌာနဒီ-နှင့် သာမညဖလ-ဌ(၁၄၇) ဋီကာတို့မှ ယူပါကုန်။

💬 သန္ဓက၊ က။ ယတ္ထ၊ အကြောင်းဆရာ၌။ပ။နာရာမေယျ၊ ရာ။ဇာနတာ၊သော။ပ။တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေအဋ္ဌပ္ပဓာနရိယဝါသာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ အို့အရှင်အာနန္ဒာ။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘောအာနန္ဒ၊ နန္ဒ။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ ယတ္ထ၊ ၌။ပ။နာရာမေယျ၊ ရာ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေအဋ္ဌပ္ပဓာနရိယဝါသာ၊ တို့ကို။ အဋ္ဌပ္ပဓာနရိယဝါသာဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အဋ္ဌပ္ပဓာနရိယဝါသာတိ၊ တို့ဟု၎င်း။ ယာဝ၊ အလွန်။ အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေကုန်၏။

၂၂၉။ ဘောအာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ယတ္ထ၊ အကြောင်းဆရာ၌။ပ။နာရာမေယျ၊ရာ။ဇာနတာ၊သော။ပ။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။အက္ခာတာနိ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။အနုဿာသိကာနိ၊ သက်သာ ရာမှ ကင်းကုန်သော။ တာနိဋ္ဌပ္ပဓာနရိယာနိ၊ တို့သည်။ ကတမာနိပန၊ အဘယ်တို့ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

သန္ဓံက၊ က။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ဆရာသည်။သမ္ဘည္ဇု၊အလုံးစုံကို သိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံကို မြင်သည်ဖြစ်၍။ "စရတော စ၊သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတော စ၊ ရပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတ္တဿ စ၊ အိပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဇာဂရဿ စ၊ နိုးသည် လည်း ဖြစ်သော။ မေ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ဉာဏဒဿနံ၊ဉာဏ်အမြင်သည်။သတတံ၊အမြဲ။သမိတံ၊မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှုတည်၏"ဟူ၍။ အပရိသေသံ၊အကြွင်းမဲ့သော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ကို။ပဋ္ဌိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။

သော၊ ထိုဆရာသည်။ သုဒံ၊ ဆိတ်သော။ အဂါရံပိ၊ ဒိမ်သို့လည်း။ ပဝိသတိ၊ဝင်၏။ ပိဏ္ဍံပိ၊ ဆွမ်းကိုလည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ ကုက္ကုရောပိ၊ ခွေးသည်လည်း။ ဌံသတိ၊ ကိုက်၏။ စဏ္ဍောနု၊ ကြမ်း သော။ ဟတ္ထိနာပိ၊ ဆင်နှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆတိ၊ တွေ့ကြုံ၏။ စဏ္ဍောနု၊ သော။ အဿေနပိ၊ မြင်းနှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ စဏ္ဍောနု၊ သော။ ဂေါဏေနပိ၊ နွားနှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိယာပိ၊ မိန်းမ၏ရင်း။ ပုရိသေနပိ၊ ယောကျ်း၏ရင်း။ နာမံပိ၊ အမည်ကိုရင်း။ ဂေါတ္တံပိ၊ အနွယ်ကိုရင်း။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဂါမဿပိ၊ ရွာ၏ရင်း။ နိဂမဿပိ၊ နိုဂုံး၏ရင်း။ နာမံပိ၊ ကိုရင်း။ မဂ္ဂံပိ၊ လမ်းကိုရင်း။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။(အဝေါစ-ဌ်စပ်)။ဣဒံ၊ဤသင်၏ (သမ္ဘည္ဇုဟုဝန်ခံလျက်)မသိခြင်းသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်နည်းဟူ၍။ ပုဗ္ဗောမေးအပ်သည်။သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။(အဝေါစ-ဌ်ပင်စပ်)။မေ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ သုဒံ၊ သော။ အဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတမ္ပိ၊ ဝင်သင့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ပိဏ္ဍံပိ၊ဆွမ်းကိုလည်း။

၁။ ဤ၀ါကျ၌ တေန-ပုဒ်မျှားကို "သံဝိဘဇေထ နော ရဇ္ဇေန" စသည်တို့ဌ်ကဲ့သို့ ကမ္မတ္ထတတိယာ၀ိဘတ်ဟု မကြံလင့်။ ဟေန-သည် ကာရဏစ္ဆေဒန အနက်ရှိကြောင်း သဒ္ဒနီတိ၌ ပြဆိုပြီးလျှင် "သုဒံ မေ အဂါရံ ပဝိသိတမ္ပိ အဟောသိ၊ တေန ပါ၀ိသိ" ဟုဤပါဠိကိုပင် ဥဒါဟရဏ် ထုတ်ထားသည်။ နိဿယဆရာတော်ကလည်း ဤသုတ်လာ ဟေန သဒ္ဒါအားလုံးကို ထပ်ဆင့်ထုတ်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဟေန ပုဒ်မျှားကို ကြောင့် ဟု အနက်ပေးရမည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား သမ္ဘည္ဇု-ဟု ဝန်ခံလျက်လူမရှိသော အိမ်ဖြစ်သည်ကို မသိသလော၊အဘယ့်ကြောင့် လူမရှိသော အိမ်ဆို ဝင်ရသနည်း ဟု တစုံတယောက်က မေးမြန်းသောအခါ ဝင်သင့်သောကြောင့်(ဝင်ဘွယ်ကိစ္စရှိသောကြောင့်) ဝင်သည်။ မသိ၍ မဟုတ်ဟု စကားဖောခြင်းဖြစ်သည်။ "ဟေန နာလဒ၊ ဟေန ဒဠ္ဒေ" စသည်ဌ်လည်း ဆွမ်းမရထိုက် သောကြောင့် (မရခဲ့ရ)သာ မရခြင်းဖြစ်သည်။ ရှေးကိုက်ခဲရထိုက်သောကြောင့်(ကိုက်ခဲထိုက်လို့ ကိုက်ချင်လို့) ကိုက်သည် စသည်ဖြင့် သိလေ။

အလဒ္ဓမ္မံ၊ မရသင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နာလဒ္ဓံ။ မရပြီ။ ကုက္ကုဋေန၊ သည်။ ဘုံသီတမ္ပံ၊ ကိုက်သင့်သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဒဠ္ဌော၊ ကိုက်အပ်သည်။ အမ့ိ၊ ၏။ စဏ္ဍေန၊ သော။ ဟတ္ထိနာ၊ နှင့်။ သမာဂန္တမ္ပံ၊ တွေ့ကြုံသင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သမာဂမိ ၊ တွေ့ကြုံပြီ။ပ။ဣတ္ထိယာပိ၊ ၏ဝင်း။ ပုရိသဿပိ၊ ၏ဝင်း။ နာမ်ပိ၊ ကိုဝင်း။ ဂေါတ္တံပိ၊ ကိုဝင်း။ပုစ္ဆိတမ္ပံ၊ မေးသင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ပုစ္ဆိ ၊ မေးပြီ။ ဂါမဿပိ၊၏ဝင်း။ နိဂမဿပိ၊ ၏ဝင်း။ နာမ်ပိ၊ ကိုဝင်း။မဂ္ဂပိ၊ကိုဝင်း။ပုစ္ဆိတမ္ပံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပုစ္ဆိ ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။(အဝေါစ၊ပြီ။)

သန္ဓက၊ က။ တတြ၊ ထိုဆရာ့စကားခံ။ပ။ ပုစ္ဆိန္တိ၊ ပြီးဖူး၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဏ္ဌိကတ္ဝါ၊ ၏။ သော၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ ဣဒံ၊ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤဗြဟ္မစရိယသည်။ အနုဿာသိကန္တိ၊သက်သာ ရာမမှ,ကင်း၏ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။တသ္မာ၊ဗြဟ္မစရိယာ၊ ထိုဗြဟ္မစရိယမှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ဖဲသွား၏။

သန္ဓက၊ က။ ယတ္ထ၊အကြင်ဆရာ၌။ ဝိညူ၊ သိနားလည်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သသဏ္ဌံ၊ စင်စစ်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ နဝသေယျ၊ မကျင့်သုံးရာ။ ဝသန္တော၊ ကျင့်သုံးသော်လည်း။ ဥဘယံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ နာရာဓေယျ၊ မပြီးစေရာ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဇ္ဈာဘတံ၊ သော။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ အနုဿာသိကံ၊ သော။ တံ၊ဗြဟ္မစရိယံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၂၃၀။ သန္ဓက၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစိ၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။အနုဿ-ဝိကော၊ တဆင့်ကြားကိုမှီသည် (အဆင့်ဆင့်ကြားခြင်းရှိသည်)။အနုဿဝသစ္စော၊ တဆင့်ကြား သည်မှန်၏ဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ အနုဿဝေန၊အဆင့်ဆင့်ကြား ဖြင့်ရင်း။ ဣတိဟိတိဟပရမ္ပရာယ၊ ဤသို့တဲ့ ဤသို့တဲ့ဟု ဖြစ်ပေါ်လာသော အဆက်ဆက်ဖြင့်ရင်း။ ပဋိဝေသမ္ပဒါယ၊ ကျမ်းစာ၏ပြည့်စုံခြင်းမျှဖြင့်။ ဝါ၊ ကျမ်းဂန်ကို ပြည့်ဝုံစေခြင်းမျှဖြင့်ရင်း။ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတတ်၏။ (တိကဂ်ုတ္တရ-ကေသမုတ္တိသုတ်နှင့်စပ်၍ရှု)။ သန္ဓက၊ က။ အနုဿဝိကာ၊ သော။ အနုဿဝသစ္စာ၊ သော။ သတ္ထုနော၊ ဆရာ၏(စကားသည်)။ သုဏာတိ၊ ကောင်းစွာ ကြားနာအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဏာတိ၊ မကောင်းသဖြင့် ကြားနာအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ထိုကြားအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ဟောတိ၏။အညထာပိ၊ ကြားအပ်သည်မှ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္ဓက၊ က။ တတြ၊ ထိုတရားခံ။ပ။ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဏ္ဌိကတ္ဝါ၊ ၏။(အကြင်းတူ၏)။

၂၃၁။ သန္ဓက၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစိ၊ သော။ သတ္ထာ၊သည်။ တက္ကိ၊ ကြံစည်လေ့ရှိသည်။ ဝိမံသီ၊ စုံစမ်းလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ တက္ကပရိယာ ဟတံ၊ အကြံအစည်သက်သက်ဖြင့် အဖန်ဖန်ဖြင်စေအပ်သော။ဝိမံသာနုစရိတံ၊ဉူးစမ်းဉာဏ်ဖြင့် အစဉ် လျှောက်အပ်သော ။သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိထင်မြင်တိုင်းသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ သန္ဓက၊က။ တက္ကိဿ၊ သော။ ဝိမံသိဿ၊ သော။သတ္ထုနော၊ ဆရာ၏(စကားသည်)။ သုတက္ကိတံပိ၊ ကောင်းစွာ ကြံစည်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတ္တက္ကိတံပိ၊ မကောင်းသဖြင့် ကြံစည်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာပိ၊ တပါးသော အခြင်း အရာဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။(အကြင်းတူပြီ)။

၂၃၂။ သန္ဓက၊ကား။ ပုန္နစပရိ၊ လည်း။ ဣမေ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ မန္ဒော၊ နုံ့သည်။ မောမူဟော၊ တွေ့ဝေသည်။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ မန္ဒတ္တာ၊ ကြောင့်။ မောမူဟတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌။ ပဉ္ဍံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။ "ဝေန္ဓိပိ၊ဤသို့ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ငါအား။ နော၊ မဖြစ် (အယူမရှိ)။တထာတိပိ၊ ထိုသို့ဟူ၍ လည်း။ မေ၊ အား။ နော၊ မဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ တပါးတခြားဟူ၍ လည်း။မေ၊ အား။ နော၊ မဖြစ်။ နောတိပိ၊ (ထိုသုံးမျိုးလုံး)မဟုတ်ဟူ၍ လည်း။ မေ၊ အ်ား။ နော၊ မဖြစ်။ နောနော တိပိ၊ (ထိုသုံးမျိုးလုံး) မဖြစ်ဟူသည် မဟုတ် ဟူ၍လည်း။ မေ၊ အား။ နောတိ၊ မဖြစ်" ဟူ၍။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ နှုတ်ဖြင့် (နှုတ်၏)အထူးထူးအပြားပြား ဟင်ပယ်ခြင်းသို့။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်း အခြားမရှိသောအားဖြင့် အထူးထူး အပြားပြား ပင်ပယ်ခြင်းသို့။ ဝါ၊ အမရာဇည်သောငါး၏ (ဖမ်းမမိနိုင်အောင်) ပြေးသွားပစ်လွှင့်ခြင်းကဲ့သို့သော ပစ်လွှင့်ခြင်းသို့။ တနည်း၊ အမရိုးဝိက္ခေပံ၊ ဟူသော။ဝါစာဝိက္ခေပံ၊သို့။ (ဤအဋ္ဌကထာ)ီ။အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ပ။ဘောအာနန္ဒ၊နှာ။အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ (နာရာဇေယျ ဥာယံ ဓမ္မံ ,ကုသလံ-အထိတူပြီ)။

၂၃၃။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ ယတ္ထ' အကြင်ဆရာ၌။ ဝိညုဒ္ဓိ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သသက္ကိ၊ စင်စစ်။ ပြာဘွစရိယံ၊ ကို။ ဝသေယ္ယ၊ ၏။ ဝသန္တော၊ သော်။ ဥာယံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဇေယ္ယ။ ပြီးစေရာ၏။ သောသတ္ထာ၊ ထိုဆရာသည်။ ကိ ံ ဝါဒီ၊ အဘယ်အယူရှိသနည်း။ ကိ ံ အက္ခာယီ၊ အဘယ်သို့ ဟောကြားလေ့ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သန္ဓက၊ ကား။ ဣမလောကေ၊ ဤလောကဌ်။ပ။ ပဌမံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊၏ ၂။

သန္ဓက၊ကား၊ ယတ္ထ ' သတ္ထရိ ၊အကြင်ဆရာ၌။ သာဝကော၊ သည်။ ဝေရမ်ိ၊ သော။ဥဒ္ဓစ္စာရဝိသေသံ၊ မြတ်သောတရားထူးကို။ အဝိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ဝ:ဌ္ဌ၊ ထိုဆရာထံ၌။ ဝိညုဒ္ဓိ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။

၁။ နှ မရတိ နှ ဥပစ္ဆိဇ္ဇတိတိ အမရာ၊ (အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော အယူစကား)။ ဝိဝိဓော ခေပေါ ဝိက္ခေပေါ။ အမရာယ(ဒိဋ္ဌိယာ ဝါစာယ ဝါ)ဝိက္ခေပေါ အမရာဝိက္ခေပေါ။(အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော အယူ စကားဖြင့် သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒကို အထူးထူးအပြားပြား ပစ်လွှင့်ပယ်ချခြင်း)။ အထဝါ အမရာ နာမ မစ္ဆရာတိ ၊ သာ ဥမ္ဘုဇ္ဇနနိမုဇ္ဇနာဒီဝသေန ဥဒကေ သန္ဓာဝမာနာ ဂဟေတုံ နဿတ္ထာ၊ ဝေမေ။ပ။အမရာယ ဝိက္ခေပေါ ဝိယာတိ အမရာဝိက္ခေပေါ။ (အမရာမည်သော ငါး၏ ဖမ်းမမိအောင် ပြေးလွှားပစ်လွှင့်ခြင်း ကဲ့သို့ ဖမ်းချီမမိနိုင် အောင် အယူဝါဒ၏ ပြေးသွားပစ်လွှင့်ခြင်း)။ ဤကား ပဌိသမ္ဘိဒါ။ ၌။ ဒီ၊ဌ၊၁။ ၎င်းဌီကာနှင့် သာရတ္ထတို့မှ ယူ၍ ပြခြင်းဖြစ်သည်။

ဝါစာဝိက္ခေပ် အာပဇ္ဇတိတိ ဝါစာယ ဝိက္ခေပ် အာပဇ္ဇတိ။ ကိဒိသံ? အမရာဝိက္ခေပ်၊ အဟရိယန္ဓဝိက္ခေပန္တိ အတ္ထော။ အထဝါ အမရာ နာမ မစ္ဆရာတိ။ပ။တံ အမရာဝိက္ခေပ်။ (ဤအဋ္ဌကထာ)။ နှ မရတိ နှ ပစ္ဆိဇ္ဇတိ ယထာဝုတ္တော ဝါဒဝိက္ခေပေါ ထောယာတိ အမရာ၊ တတ္ထ(တထာ)ပတ္ထာ ဒိဋ္ဌိ အမရာဝိက္ခေပေါ။(ဤဋီကာ)တို့နှင့် ယှဉ်စပ်ကြည့်ရှုလေ။

၂၂၅-အပိုဒ်ဖြင့် အဇိတကေသကမ္ဗလ၏ အယူကိုပြသည်။ ၂၂၆-ဖြင့် ပူရဏကဿပ၏၊ ၂၂၇-ဖြင့် မက္ခလိဂေါသာလ ၏ အယူကိုပြသည်။ ၂၂၈-ဖြင့် ပကုဓကစ္စာယန၏ အယူကိုပြသည်။ ဝိဝရမနုပတတိ-တိုင်ရှုံ့ယူ။ စုဒ္ဓသ ခေါ ပနိမာနိ-မှစ၍ ကား မက္ခလိဂေါသာလ၏ စကားမျှားဖြစ်သည်။ ၂၃၂-ဖြင့် သဉ္စယမေလဋ္ဌပုတ္တ၏ အယူကိုပြသည်ဟုမှတ်။

၂။ ဤပါဠိတော်ဌ၌သည် "ဘဂဝါ။ပ။သော" ဟူသော ပေယျာလကား ကန္ဒရကသုတ် စာပိုဒ် ၁၀-မှ ၁၃-အထိကို မြှုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤ ၂၃၃-စာပိုဒ်ဌ ပ-ဧ-တ-စ စျာန်မျှားကို တပိုဒ်စီပြု၏၊ ကန္ဒရကသုတ်ဌ တပေါင်း တည်းပြု၏ ဤမျှသာထူးသည်။ ၂၃၃-အပိုဒ်ကို "သော ပန ဘော အာနန္ဒ"စသော အထက်ဝါကျဌ် တပ်ထားသည် ကိုလည်း သတိပြု။

သသက္ကံ၊ စင်စစ်။ ပြ-ဟ္မစရိယ်၊ကို။ ဝသေယျ၊ ကျင့်သုံးရာ၏။ ဝသန္တောစ၊ သော်။ ဥာယ်၊ သော။ ကုသလ်၊ သော။ ဓမ္မဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ အာရာဓယျ၊၏။ (ကြွင်းမခက်ပြီ၊ နောက်ကို မှီးလေ)။

၂၃၄။ ဘောအာနန္ဒ၊ နွှာ။ ယောသောဘိက္ခု၊ အံကြင်ရဟန်းသည်။ အရဟံ၊ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ၏။ပ။ပရိကိုဏာဘဝသံယောဇနောဝ၊ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိ၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တောဝ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာ ရဟန်းသည်။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်ခံစားရာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ သန္ဓက၊ က။ ယောသောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝိမုတ္တောဝ၊၏။ သော၊ထိုရဟန္တာရဟန်းသည်။ ပဋ္ဌဝေနာနိ၊ ငါးပါးသောအရာတို့ကို။အဇ္ဈာစရိတုံ၊ လွန်ကျူးခြင်းငှါ ကျင့်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဉ္စိစ္စ၊ စေ့ဆော်၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ဝေါရောပေတုံ၊ချခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ မပေးအပ်သော သူတပါး ဥစ္စာကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်။ အာဒါတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ မေထုန မော်၊ မေထုန်အကျင့်ကို။ပဋိသေဝိတုံ၊ မှီဝဲခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောမထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ သမ္ဘဇာနမုသာ၊ ကို။ ဘာသိတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရဟန္တာမဖြစ်မီရှေးဦး။ အဂါရိယဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သူသည်။ သန္ဓိမ်ကာရကံ၊ သိုမှီးခြင်းကိုပြု၍ ။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ သေယျ-ထာပိ၊ ခံစားသကဲ့သို့။ သန္ဓိကာရကံ၊ သိုမှီးခြင်းကို ပြု၍ ။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ဌ၊။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သန္ဓက၊က။ ယောသောဘိက္ခု၊သည်။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂၃၅။ ဘောအာနန္ဒ၊နွှာ။ ယော သော ဘိက္ခု၊သည်။အရဟံ၊၏။ပ။ဝိမုတ္တောဝ၊ ၏။ စရတောစ၊ သွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတောစ၊ ရပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သုတ္တဿစ၊ အိပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇာဂရဿစ၊ နိုးသည်လည်း ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ဝါ၊၏။ "မေ၊ ၏။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ခီဏာတိ၊ ကုန်ပြီ" ဟူ၍ ။ ဉာဏဒဿနံ၊သည်။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ'မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုထင်သလော။ ဣတိ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ သန္ဓက၊က။ တေနဟိ၊ ထိုဘုန်လျှောက်လျှင်မူကား။ တေ၊ သင်၏အလိုဟု။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကဒိသောမိ၊ ပြုအံ့။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ကေစ္စေ၊ကုန်သော။ ဝိညူပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။ ဘာသိတဿ၊ဟောတော်မူအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်သဘောကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ သန္ဓက၊ က။သေယျထာပိ၊အံ့။ပုရိသဿ၊ ယောကျ်း၏။ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေ တို့သည်။ ဆိန္နာ၊ ပြတ်ကုန်၏။စရတောစေ၊သော။တိဋ္ဌတောစ၊သော။သုတ္တဿစ၊ သော။ဇာဂရဿစ၊ သော။ တဿ၊ထို ယောကျ်း၏(စိတ်ဌ)။ "မေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာတိ၊ပြတ်ကုန်၏" ဟူ၍။ သတတံ၊ အမြ၊သမိတံ'မပြတ်။ ဇာနာတိ၊သိမြင်သလော။ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်။ ပစ္ဆေကေ့မာနော၊ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်သာ။ "မေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာတိ၊ ၏"ဟူ၍ ။ ဇာနာတိ၊ သိသလော။ဣတိ ဤသို့မိန့်၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ နွှာ။ သောပုရိသော၊သည်။"မေ၊ ၏။ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ဆိန္နာတိ၊ ၏"ဟူ၍ ။သတတံ၊ အမြ။သမိတံ'မပြတ်။ နဇာနာတိ၊မသိ။ အပိစ ခေါ ပန၊ ကား။ နံ၊ထိုလက်ခြေ ပြတ်ခြင်းကို။ ပစ္ဆေကေ့မာနော၊ သော်သာ။ "မေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာတိ၊ ၏" ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သန္ဓက၊ က။ ဝေမေ၊ခေါ၊ သာလျှင်။ ,ယောသောဘိက္ခု၊သည်။ပ။ အပိစခေါ ပန၊ ကား။ နံ၊ ထိုအာသဝေါကုန်ခြင်းကို။ ပစ္ဆေကေ့မာနော၊

သော်သာ။ မေ၊ ၏။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ခီဏာတိ၊ ပြီ ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၃၆။ ဘောအာနန္ဒ၊နွာ။ ဣမသ္မိं ဓမ္မဝိနယေ၎။ နိယျာတာရော၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သော သူတို့သည်။ ကိံ ဗဟုကာ၊ အဘယ်မျှ များကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သန္ဓက၊ကာ။နခေါ၊ ကော်ယော၀ သတိ၊ တရာသာလျှင် မဟုတ်။နခေါ ဒွေသတာနိ၊ နှစ်ရာတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။နခေါ တီဏိသတာနိ၊သုံးရာတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။နခေါ စတ္တာရိသတာနိ၊လေးရာတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ နခေါ ပဉ္စသတာနိ၊ငါးရာဘို့လည်း မဟုတ်ကုန်။အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ဣမသ္မိं ဓမ္မဝိနယေ၎။ ယေ နိယျာတာရော၊ အကြင်ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော သူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (တေ၊ တို့သည်။) ဘိယျော၀၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘောအာနန္ဒ'နွာ။အစ္ဆရိယံ၊ စု။ဘောအာနန္ဒ၊ နွာ။အဗ္ဘုတံ၊ စု။သမ္မောက္ကံသနာ၊ မိမိ၏တရားကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည်။ နစ ဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ပေစ,တကား။ ပရဝမ္မဝမ္ဘနာ၊ သူတပါးတို့၏ တရားကိုရွတ်ချခြင်းသည်။နဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ပေစ,တကား။ (ယာ၀၊လောက်။) အာယတနေ၊ အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဓမ္မဒေသနာစ၊ တရားဟောခြင်းသည်လည်း။ (ဟောတိ၏။) တာ၀၊ လောက်။ ဗဟုကာ၊ များစွာကုန်သော။ နိယျာတာရော၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သူတို့သည်။ ပညာယိသန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်လတ္တံ့။ (တိကဏ္ဍတရ အာဇီ၀ကသုတ်နိဂုံးနှင့်လည်းယှဉ်စပ်၍ ရှုလေဦး)။ ပုတ္တမတာယ၊ သေသောသားရှိသော အမိ၏။ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ပန အာဇီ၀ကာ၊ တို့သည်ကား။(အမိသိလတည်းဟူသော အသက်မရှိ၍ သူသေဟူဆိုလိုသည်။) အတ္တာနဉ္စေ၀၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ ဥက္ကံသေန္တိ၊ ချီးမြှောက်ကုန်၏။ ပရေစ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း။ဝမ္ဘေန္တိ၊ ရွတ်ချကုန်၏။တယောစေ၀၊ သုံးယောက်သော သူတို့ကိုသာလျှင်။ နိယျာတာရော၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော သူတို့ဟု၍။ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသုံးယောက်တို့ဟူသည်။ သေယျထာ၊အဘယ်သူတို့နည်း။ နန္ဒံ ဝစ္ဆံ ၊ နန္ဒ၀စ္ဆကိုဌင်း။ ကိသံ သံကိစ္စံ၊ ဂိသသံကိစ္စကိုဌင်း။ မက္ခလိဂေါသာလန္တိ၊ မက္ခလိဂေါသာလဂိုဌင်းတည်း။ အထခေါ၊ ဘ္ဂ။ သန္ဓကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သကံပရိသံ၊မိမိပရိသတ်ကို။ "ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ စရန္တု၊သွားကြကုန်လော့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမထံ၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယ၀ါသော၊ မည်သည်။ အတ္ထိ၏။ ဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ အမှေဟိ၊ ငါဘို့သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ လာဘ်ပူဇော်သကာ အာဂျော်အစောတို့ကို။ပရိစ္စဇိတုံ၊ စွန့်ပယ်ခြင်းငှါ။ နသုကရန္တိ၊ မလုပ်"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်။ သန္ဓကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သကံပရိသံ၊ မိမိပရိသတ်ကို။ ဘဂ၀တိ၊ မြတ်စွာဘုရားထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်း၌။ ဥယျောဇေသိ၊ တိုက်တွန်းပြီ။ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ သန္ဓကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-မဟာသကုလုဒါယိသုတ်

☰ ၂၃၇။ (ဧवं မေ-သုတံ။ပ။ ကလန္ဒကနိ၀ါပေ၊ ပေးမြဲ)။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘ္ဂ။ သမ္ဗဟုလာ၊များစွာကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ အလွန်ထင်ရှားကုန် အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ မောရနိ၀ါပေ၊ ဥဒေါင်းတို့ကို

အစာကျေးဇူးဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမေ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏ အရုမ်၌။ ပဋ္ဌိဝသန္တို၊ နေကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤပရိဗိုဇ်တို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်း။ အန္ဓဘာရော၊ အန္ဓဘာရအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ပရိဗိုဇ်ရင်း။ ဝရမရော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ရင်း။ သကုလုဒါယီ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ရင်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာစ၊ ပရိဗိုဇ်တို့ရင်းတည်း [1]။

[2] ၂၃၇။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သကုလုဒါယီ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ပ။ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ပုရိမာနိ၊ရှေးဦး ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊နေ့တို့ပတ်လုံးရင်း။ပုရိမတရာနိ၊အလွန်ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊နေ့တို့ပတ်လုံးရင်း[2]။ ကုတ္တဟလသာလာယံ၊ အုတ်အုတ်ကျင်ကျင်ပြောဆိုရာစရပ်ဌာန်။ သန္ဓိသိန္ဓာနံ၊ အည့ီအညွတ်နေကုန်သော။ သန္ဓိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ နာနာတိတ္ထိယာနံ၊ အထူးထူးအယူရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ (အယံ အန္ဓရာဂဝတ-စပ်)။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ အင်္ဂမဂဓာနံ၊ အင်္ဂတိုင်းသား မဂဓတိုင်းသားတို့၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ သော၊ တို့။ အင်္ဂမဂဓာနံ၊ တို့၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာလျှလ္ပ ရအပ်သော လာဘ်ဘို့တည်း။ တ ဗြ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သစ်ီနော၊ သံဃာတူရှိကုန်သော။ ဂဏိနော၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်းရှိကုန်သော။ ဂဏာစရိယာ၊ဂိုဏ်းဆရာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ ယသဿိနော၊ မျှားသောအခြံအရံရှိကုန်သော။ တိတ္ထကရာ၊ အယူဝါဒကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗဟုဇနဿ၊လူအပေါင်းသည်။ သာဓုသမ္မတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု သဘုတ်အပ်ကုန်သော။ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ဤ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ရာဇဂဟံ၊သို့။ဝဿာဝါသံ၊ဝါဆိုခြင်းငှါ။(သ-ကိုအံ-ပြု)။ ဩသရေ၊ ကပ်ဝင်ကုန်၏။

ပူရဏော၊ သော။ အယမ္ပိ ခေါ၊ ဤကဿပသည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။သစ်ီစေဝ၊ သံဃာထုလည်း ရှိ၏။ ဂဏိစ၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့ အစည်းလည်း ရှိ၏။ ဂဏာစရိယောစ၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ဉာတော၊ ထင်ရှားလည်း ထင်ရှား၏။ယသဿီ၊မျှားသော အခြံအရံလည်း ရှိ၏။တိတ္ထကရော၊ အယူဝါဒကိုလည်း ပြုတတ်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ သည်။ သာဓုသမ္မတော၊ သူတော်ကောင်းဟုလည်း သမုတ်အပ်၏။ သောပိ၊ ထို ပူရဏကဿပသည်လည်း။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါ။ ဩသရေ၊ ကပ်ဝင်၏။ မက္ခလိ၊ သော။ အယမ္ပိ ဂေါသာလော၊ သည်လည်း။ပ။ အဇိတော၊ သော။ အယမ္ပိ၊ ကေသကမ္မလော၊ သည်လည်း။ပ။ ပကုဒေါ၊ သော။ အယမ္ပိ ကစ္စာယနော၊ သည်လည်း။ပ။ သဉ္စယော၊ သော။အယမ္ပိ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ သည်လည်း။ပ။ နိဂဏ္ဌော၊ သော။ အယမ္ပိ နာဋပုတ္တော၊ သည်လည်း။ပ။ အယမ္ပိ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်း ဂေါတမသည်လည်း။ ဝါ၊ကိုလည်း။ ။ပ။ သာဓုသမ္မတော၊ အပ်၏။ သောပိ၊ သည်လည်း။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါ။ ဩသရေ၊ ၏။

သစ်ီနံ၊ကုန်သော။ပ။ သာဓုသမ္မတာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဤအရှင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ကော၊ အဘယ်ဆရာကို။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့သည်။ သဏ္ဌာတောနု၊

၁။ အထခေါ အထပစ္စာပိ သဝနာယ- အဆုံးရှိသောဝါကျများကို သန္ဓကသုတ် ၂၂၃-ပိုဒ်နှင့် ၂၂၄-ပိုဒ်တို့၌ ဆိုခဲ့သောအနက်ကိုပို၍ သမ္မန်။ ဤသုတ်၌သည်း သန္ဓကသုတ်၌ကဲ့သို့ တုတ္တိ အဟေသုံ-အဆုံးနောက် အထခေါ ဖစ်၌ ၂၃၇-တပ်၍ ပိုဒ်ပါ။

၂။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက် သုံးရက်သည် ပုရိမဒိဝသ၊ ရှေး ပုရိမတရဒိဝသမည်၏။

အရိုအသေပြုအပ်ပါသနည်း။ ဂရုကတောနု၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ပါသနည်း။ မာနိတောနု၊ မြတ်နိုးအပ်ပါသနည်း။ ပူဇိတောနု၊ ပူဇော်အပ်ပါသနည်း။ ကဋ္ဌပန၊ အဘယ်ဆရာကိုသာလျှင်။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ သက္ကတ္မာ၊ အရိုအသေပြု၍။ ဂရုံကတ္မာ၊ အလေးပြု၍။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရန္တိ နုခေါ်တိ၊ နေပါကုန်သနည်းဟူသော။ အဟံအန္တရာကထာ၊ ဤကြားကာလ၌ ဖြစ်သောစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

၂၃၉။ တတြ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းပုံများတို့သည်။ "ပူရဏော၊ သော။ အယံခေါ်ကဿပေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ပ။ သာဓုသမ္မတော၊ အပ်၏။ သော၊ ထိုပူရဏကဿပ ကိုလည်း။ သာဝကာနံ၊ တို့သည်။ နသက္ကတော၊ အရိုအသေလည်း မပြုအပ်။ ပ။ နပူဇိတော၊ ပူဇော်လည်း မပူဇော်အပ်၊ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပံ၊ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သက္ကတ္မာ၊၍။ ဂရုံကတ္မာ၊၍။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ နစ ပန ဝိဟရန္တိ၊ နေလည်း မနေကုန်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၌ဖြစ်ဘူး သည်ကား။ ပူရဏောသော။ ကဿပေါ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ အရာမကများသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်။ တတြ၊ ထိုအရာမက များသော ပရိသတ်တွင်။ အညတ-ရော၊ တယောက်အဝင်ဖြစ်သော။ ပူရဏကဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ ပူရဏံ၊ သော။ ကဿပံ၊ ကို။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ မာပုစ္ဆိတ္တာ၊ မမေးကြကုန်လင့်။ သော၊ ဤပူရဏကဿပသည်။ တေ၊ ဤအကြောင်းကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေ၊ ကို။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ အမော၊ တို့ကို။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကြ ကုန်လော့။ မယံ၊ တို့သည်။ တေ၊ ကို။ ဘဝန္တာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ဗျာကရိဿာမာတိ၊ ဖြေကုန်အံ့ ဟူသော။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ကား။ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တပည့်တို့သည်။ အပ္ပသဒ္ဒါ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ကုန်လော့။ ဘောန္တော၊တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ကို။ မာအကတ္တ၊ ကုန်လင့်။ ဧတေ၊ ဤဒါယကာတို့သည်။ ဘဝန္တေ၊ အရှင်တပည့်တို့ကို။ နပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးကြကုန်။ ဧတေ၊ ဤဒါယကာတို့သည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတေသံ၊ ဤဒါယကာတို့အား။ ဗျာကရိဿာမာတိ၊ ဖြေဆိုကြကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဗဟဝာ၊ လက်မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယှ၊ မြှောက်၍ ။ ကန္ဒန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။ နလဘတိ၊တား၍ မရ။

ဗ ဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ပူရဏကဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ ၏။သာဝကာ ပန၊ တို့သည်ကား။ 'တို့၊သည်။ ဣမံမဇ္ဈိမယံ၊ ဤသုတ်အဘိမဇ္ဈာဝိနည်းကို။ နအာဇာနာသိ၊ မသိ။ အဟံ၊သည်။ ဣမံ မဇ္ဈိမယံ၊ ဤသုတ်အဘိမဇ္ဈာဝိနည်းကို။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ တို့၊ သည်။ ဣမံမဇ္ဈိမယံ၊ ကို။ ကိ အာဇာနိဿသိ၊ အဘယ်မှသိလတ္တံ့နည်း။ တို့၊သည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ရှိသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ရှိသူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏ (စကားသည်)။ သဟိတံ၊ ကျိုးကြောင်းစပ်၏ ။ တေ၊ သင်၏ (စကားသည်)။ အသဟိတံ၊ ကျိုးကြောင်းမစပ်။ ပုရေစနိယံ၊ ရှေးဦးဆိုအပ်သော စကားကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ အဝစ၊ ဆိုပြီ။ ပစ္ဆာဝစနိယံ၊ နောက်၌ ဆိုအပ်သော စကားကို။ ပုရေ၊ ၌။ အဝစ၊ ပြီ။ တေ၊ ၏။ အဓိစိဏ္ဏံ၊ ကြာမြင့်စွာလေ့ကျက်အပ်သော စကားသည်။ ဝိပရာဝတ္တံ၊ (ငါ၏ တစ္ဆန်းတည်းသောစကားဖြင့်) ကပြောင်းကပြန်ဖြစ်၏။ တေ၊ ၏(အဟူ၌)။ ဝါဒေါ၊ (ပြောဆို ကြောင်း)အပြစ်ကို။ အာရောပိတော၊ တင်အပ်ပြီ။ (တို့၊ သည်။) နိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်အပ်သည်။ အသိ၊ ၏။ဝါဒပွမောက္ခာယ၊(ပြောဆိုကြောင်း) အပြုတ်မှလွတ်စိမ့်သောငှါ။ စရ၊ လှည့်လည်ချေ ဦးလော့။(တတ္ထ တတ္ထ ဂန္ဓာ သိက္ခ)။ သစေ ပဟောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့။ နိမ္မေဌေဟိ ဝါဒီ၊

ဖြေနှုလည်း ဖြေပါလေ၃'ဟူသော။ ဝါဒီ (ပြောဆိုကြောင်း)အပြစ်ကို။ အာရောပေတွာ၊ ၍။ အပဏ္ဏန္တာ၊ ဖဲကြကုန်၏။

ဣဘိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗဏ္ဏာ၊ သော။ ကဿပေါ၊ကို။ သာဝကာနံ၊ တို့သည်။နသက္ကာတေ၊ အပ်။ပ။ နစဝိဘဇန္တိ၊ နေလည်းမခနေကုန်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ ကို။ ဓမ္မဣ္ဌောသေန၊ သဘော အားဖြင့်ဖြစ်သော ဆဲခရေးခြင်းဖြင့်။ (ဌ-၌သတ္တမီ ပဝတ္တကောဘွာသေန-ဟု ဖွင့်၏)။ အက္ကုဇ္ဇောစာတိ၊ ဆဲရေးလည်းဆဲရေးအပ်ပြီဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

ကေစ္စေ၊ တို့သည်။ "မက္ခသိ၊ သော။အယမ္ပိဒခါ၊ဂေါသာလော၊ သည်လည်း။ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။ အက္ကုဇ္ဇောစာတိ၊ ဆဲလည်းဆဲရေးအပ်ပြီ"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

၂၄၀။ ကေစ္စေ၊တို့သည်။ "အယမ္ပိဒခါ သမဏောဂေါတမော၊ သည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။ သဗ္ဗံ စေဝ၊ သံဃာထုလည်း ရှိ၏။ပ။ သာဓုသမ္မတောစ၊ အပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ ကို။ သာဝကာနံ၊ တို့သည်။ သက္ကဒေဝေစ၊ အရှိအသေလည်း ပြုအပ်၏။ပ။ ပူဇိတောစ၊ အပ်၏။ သမဏဗ္ဗဟုနဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ ဝိဘဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ သော။ ပရိသာယ၊ အား။ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၏။ တတြ၊ ထိုအရာမဂသော ပရိသဘာ၌။ အညတရော၊ တယောက်အဝင်ဖြစ်သော။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ချောင်းဟန်ပြီ။ တဒမနုံ၊ ထိုဘပည်ကို။ အညတရော၊ တယောက်သော။ သဗ္ဗ ဘွ-စာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်သည်။ 'အာယသ္မာ၊ သည်။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊ နည်းသောအသံရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါလေ'။ အာယသ္မာ၊ သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏' ဟူ၍။ ဇဏ္ဍကေန၊ ဒုံးဖြင့်။ ဃဋ္ဋေသိ၊ တို့ထိဘူးပြီ။

ယသ္မိं သမယေ၊ ၌။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌။ သမဏဿ၊ ဂါ၊ ၏။ သာဝကာနံ၊ တို့၏။ ခိပိတသဒ္ဒေါ၊ ချေဆတ်သော အသံသည်ရင်း။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထသဒ္ဒေါ၊ ချောင်းဟန်သောအသံသည်ရင်း။ နေဝဟောတိ၊ မရှိ။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမကို။ မဟာဇနကာယော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ပစ္စာသိသမာနရူပေါ၊ အလွန်တောင့်တ သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ။ 'နော၊ ငါဘို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘာသိဿတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့။ နော၊ ငါဘို့သည်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့'ဟူ၍။ ပစ္ဆုပဒ္ဒိတော၊ ရှေးရှုအနီးဌာဉ်သည် (စည်းဝေးသည်)။ဟောဘိ၊ ၏။

ပုရိသော၊ သည်။ စာတုမ္မဟာပထေ၊ လမ်းကြိုးလေးခွဌ်။ အနေလဂ်၊ (ပျားကောင်ဟူသော) အပြစ်မှ ကင်းသော။ ခုဒ္ဒမဓုံ၊ ပျားငယ်အရသာကို။ ပိဏ္ဍေယျ၊ ညှင်၍ ပေးရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုပျားဇော်ရည်ကို။ မဟာဇနကာယော၊ သည်။ ပစ္ဆာသိသမာနရူပေါ၊ ဖြစ်၍။ ပစ္ဆုပဒ္ဒိ-တော၊ သည်။ အဿ သေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ယသ္မိं သမယေ၊ ၌။ပ။ ဟောဘိ၊ ၏။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊၏။ယေပိ သာဝကာ၊တို့သည်လည်း။သဗ္ဗ ဘွ-စာရီဟိ၊ သီတင်းသုံးဘော်ဘို့နှင့်။ သမ္ဗဇယာဇေတွာ၊ အနည်းငယ်ငြင်းခုံ၍။ (အပ္ပမတ္တကံ ဝိဝါဒံ ကတ္တာ-ဌ)။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟီနာယ၊ယုတ်သော လူ့အဖြစ်သို့။အာဝတ္တန္တိ၊လည်ကုန်၏။ (ဟီနာယာဝတ္ထန္တိ၊ လူထွက်ကုန်၏။) တေပိ၊ ထိုတပည့်ဘို့သည်လည်း။ သတ္ထု၊စေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား ၏သည်း။ ဝဏ္ဏာ၊ဒိနော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဿစ၊ ၏ လည်း။ ဝဏ္ဏာ၊ဒိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သံဃဿစ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏာ၊ဒိနော၊

ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ‘မဃမေ၀၊ ငါဘိုးသည်သာလျှင်။ အလက္ခိကာ၊ ကြောက်သရေမရှိကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မယံ (၀ေ)၊ သာလျှင်။ အပ္ပပုညာ၊ နည်းသောဘုန်းရှိကုန်သည်။ အမှာ၊ ကုန်ပြီ။ တေမယံ၊ တို့သည်။ ၀ေ၊ သို့။ သွာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မ-ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ ပမ္မတ္တေ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုद्धं၊ စင်ကြယ်သော။ ब्रह्मचरियं၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ကျင့်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိမှာတိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ ဟူ၍။ အတ္တာဂရဟိနောယေ၀၊ မိမိကိုယ်ကိုသာ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ အနုညာဂရဟိနော၊ သူတပါးကို မကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတပည့်ဘုံသည်။ အာရာမိကာဘူတာ၀၊ အရုမ်စောင့် ဖြစ်ကုန်၍ သော်၎င်း။ ဥပါသကာဘူတာ၀၊ ဥပါသကာဖြစ်ကုန်၍ သော်၎င်း။ ပဋ္ဌသိက္ခာပဒေ၊ ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သမာဒါယ၊ခံယူဆောက်တည်၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိတိ၊ နေကုန်၏” ဟူ၍။ ၀ေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ကုန်ပြီ။

၂၄၁။ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယီ။ ယေဟိ၊ အကြင်တရားဘို့ကြောင့်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ သာ၀ကာ၊တို့သည်။ သက္ကရောန္တိ၊ အရိုအသေပြုကုန်၏။ ဂရုံကရောန္တိ၊အလေးပြုကုန်၏။ မာနေန္တိ၊မြတ်နိုးကုန်၏။ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ သက္ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဂရုံကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တံ၊ သည်။ မယိ၊ ငါ၌။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။ (တေ) ဧမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ သမနုပဿာသိ၊ မြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ အဟံ၊သည်။ ဘဂ၀တိ၊ ၌။ ပဋ္ဌခေါ၊ ငါးပါးကုန်သော။ (တေ) ဧမ္မေ၊ တို့ကို။ သမနုပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ ကတမေ ပဋ္ဌ၊ အဘယ်ငါးပါးဘို့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂ၀ါဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ အပ္ပါဟာရော၊ နည်းသော အစာအာဟာရ ရှိတော်မူ၏။ အပ္ပါဟာရဘာယစ၊ နည်းသော အစာအာဟာရရှိသည်၏အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏ၀ါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယမ္ပိ၊ အကြင် တရားကြောင့်လည်း။ ဘဂ၀၊ သည်။ အပ္ပါဟာရော၊၏။ အပ္ပါဟာရတာယစ၊၏ လည်း။ ဝဏ္ဏ၀ါဒီ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယေန၊ အကြင်ဘုရားကြောင့်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂ၀တိ၊ ၌။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမံခေါ၊မှ၊ ဤတရား၊ကို။ သမနုပဿာမိ၊၏။ (၁)

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘဂ၀၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဘရိဘရေန၊တပါးပါးသော။ ၀၊ ရရသမျှသော။ စီ၀ရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲတော်မူ၏။ ဣဘရိတရစီ၀ရသန္တုဋ္ဌိယာစ၊ ရရသမျှသော သင်္ကန်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏ၀ါဒီ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ) (၂)

ဘန္တေ၊ရှင်း။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘဂ၀၊ သည်။ ဣတရိတရေန၊ သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ပ။ ဝဏ္ဏ၀ါဒီ၊၏။ (အကြွင်းတူ) (၃)

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘဂ၀၊ သည်။ ဣတရိတရေန၊ သော။ သေနာသနေန၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာဖြင့်။ပ။ ဝဏ္ဏ၀ါဒီ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ) (၄)

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘဂ၀၊သည်။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကိုယ်အားဖြင့်ကင်းဆိတ်တော်မူ၏ [1]။ ပဝိဝေကာယစ၊ ကိုယ်၏ကင်းဆိတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏ၀ါဒီ၊၏။ (အကြွင်းတူ)။ (၅)

၁။ ပဝိဝိတ္တောတိ ဣမံ ပရိဗ္ဗာဇကော ကာယဝိဝေကမတ္တံ သန္ဓာယ ဝဒတိ၊ ဘဂ၀ါ ပန တိဝိ ဝိ၀ေကေယိ ဝိဝိတ္တောစ။ ဋီ။

ဘန္တေ၊ရား။ ယေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ပ။ ဝိပ်ရန္တို၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဣဒမဝေါစမ္မေ၊ တို့ကို။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ ဣတိ။ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၄၂။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အပ္ပါဟာရော၏။ အပ္ပါဟာရတာယစ၊ ၏လည်း။ဝဏ္ဏာဒီတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဣတိ (ဣမိနာ)၊ ဤတရားကြောင့်။မံ၊ကို။သာဝကာ၊တို့သည်။ စေသဂ္ဂရေယျုံ၊ အကယ်၍ အရိုအသေပြုကုန်အုံ့။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ အကယ်၍ နေကုန်အုံ့။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ကောသကာဟာရုပိ၊ ခွက်ငယ်မျှလောက်သော အစာအာဟာရရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အစုဒကာသကာဟာရုပိ၊ ခွက်ငယ်တဝက်မျှလောက်သော အစာ အာဟာရရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗေလုဝါဟာရုပိ၊ ဥသျစ်သီးမျှလောက်သော အစာအာဟာရ ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အစုဗေလုဝါဟာရုပိ၊ ဥသျစ်သီး တခြမ်းမျှလောက်သော အစာအာဟာရရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မေ၊၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိဓေါပန၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။

ဥဒါယိ၊ယိ။အဟံခေါပန၊ငါသည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊တရံတခါ။ ဣမိနာပဏ္ဍေန၊ ဤသပိတ်ဖြင့်။ သမတိတ္ထိကမ္မံ၊ အောက်နခမ်းအနားရေးနှင့် ညီမျှသော ဆွမ်းကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ဘိယျောပိ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ ၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ အုံ့။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ကောသကာဟာရုပိ၊ကုန်သော။ပ။ အစုဗေလုဝါဟာရုပိ၊ကုန်သော။မမ၊ ၏။ယေတေ သာဝကာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ မံ၊ ကို။ ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤတရားကြောင့်။ နသဏ္ဌရေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ပ။ နဝိဟရေယျုံ၊ကုန်ရာ။ (၁)

ဥဒါယိ၊ ယိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဣတရီတရေန၊ တပါးပါးသော။ဝါ၊ ရရသမျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၏။ ဣတရီတရစီဝရသန္တုဋ္ဌိယာစ၊ တပါးပါးသော သင်္ကန်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏာဒီတိ၊ ၏ဟူသော။ ဣတိဣမိနာ၊ ဤတရားကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ စေသဂ္ဂရေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော။လူခစီဝရဓရာ၊ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော။မေ၊ငါ၏။သာဝကာ၊တို့သည်။သန္တိဓေါပန၊ရှိကုန်သည်သာတည်း။ တေ၊တို့သည်။သုသာ-နာဝါ၊ သုသာန်မှသော်၎င်း။သင်္ဘာရကူဋ္ဌာဝါ၊ အမှိုက်ပုံမှသော်၎င်း။ ပါပဏိကာဝါ၊ ဒေါ်စျေးမှသော်၎င်း။နန္ဒကာနိ၊အနားပြာ(အဝတ်စုတ်)တို့ကို ။ဥစ္စိနိတ္ဝာ၊ရွေးချယ်၍။သင်္ဃာဋိ ၊ဒုကဋ္ဌသင်္ကန်းကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ပြု၍။ဓာရေန္တိ၊သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ဥဒါယိ၊ ယိ။အဟံခေါပန၊ငါဘုရားသည်ကား။ အပ္ပေ-ကဒါ၊တရံတခါ။ ဒဠ္ဌာနိ။ ခိုင်ခန့်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္ထလူခါနိ၊ ဓားဖြင့်ဖြတ်အပ်သော ကြောင့် ကြမ်းသမ်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အလာပုလောမသာနိ၊ ဘူးသီးမွေးကဲ့သို့ နူးညံ့ သိမ်မွေ့သောချုပ် ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ (နိတိ-လဟုတော သကတ္ထော-သ။ မောဂ်-သော လောမာ သုတ်ရ)။ဂဟပတိဝတ္ထုနိ၊ ဒါယကာတို့သို့အပ်သောသင်္ကန်းတို့ကို။ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။ (၂)

၁။ နန္ဒကာနိတိ အန္တရိဝတိတာနိ ဝတ္ထခဏ္ဍာနိ။ဌ။ နတ္ထိ အဿ ဒသာ ယသ္သ တန္တိ နန္ဒကံ၊ (သကတ္ထေ ဏော)။ တာနိ၊ ပြု။ ဂေါပါလဝိမာနပါဠိယံ အနန္ဒကံ-ဟု ရှိသည်။ အဋ္ဌာဟေ-ဝေ-ဝ ဣတိ ဝုတ္တံ-ဟု ရှင်း ဌ-ဌ ဖွင့်လျက်ရှိ၏။ နု-ကို အန်-ပြုလျှင်ကား နိပါတမတ္တ-မဟုရ။ နန္ဒက, အနန္ဒက အနက်အတူတူပင်။ ဤ၌ကား အခိုပွါယ်နက်ပေးလိုက်သည်။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ခုတင်ကို ဆောက်တည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။သပဒါနစာရိနော၊အိမ်စဉ်မပြတ် ဆွမ်းခံလှည့်သည်လည်လေ ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော ။ ဥဇ္ဇာသကေ၊ဆွမ်းခံခြင်းတည်းဟူသော မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝါ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောဆွမ်းခံခြင်းတည်းဟူသော။ ဝတေ၊ ကျင့်မြဲအကျင့်၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကြကုန်သည်လည်းဖြစ်သော။ မေ၊ ဂါ။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိခေါပန၊ တည်း။ တေ၊ တို့သည်။ အန္တရဃရဏံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ နိမန္တိယမာနာပိ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ နသာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံခေါပန၊ ဂါဘုရားသည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊ တရံတခါ။ နိမန္တနေပိ၊ ပင့်ဖိတ်ရာအရပ်၌လည်း။ ဝိစိတကာဠကံ၊ ရွေးပစ်အပ်သောအမည်းအမှုန်ရှိသော။ အနေကသူပံ၊ မျှားသောပဲနောက်ဟင်း ရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ မျှားသောဟင်းလျှာရှိသော။ သာလိနံ ဩဒနံ၊ သလေးဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။ (၃)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ရုက္ခမူလိကာ၊ ရုက္ခမူခုတင်ကို ဆောက်တည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဗ္ဘောကာသိကာ၊ အဗ္ဘောကာသိကခုတင်ကို ဆောက်တည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မေ၊ ဂါ။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိခေါပန၊ တည်း။ တေ၊ တို့သည်။ အဗ္ဘမာသေ၊ ရွှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဆန္နံ၊ အမိုးရှိရာအရပ်သို့။ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံခေါပန၊ သည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊ခါ။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တေသု၊ အတွင်းအပြင်လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ နိဝါတေသု၊ လေမတိုက်ကုန်သော။ ဖုသိတဂ္ဂေသု၊ ထိစပ်လုံခြုံသော တံခါး ရှိကုန်သော။ ပိဟိတဝါတပါနေသု၊ ပိတ်အပ်သောလေသာတံခါး ရှိကုန်သော။ ကုဋာဂါရေသုပိ၊ အထုတ်တပ်သော ကျောင်းတို့၌လည်း။ ဝိဟရာမိ၏။ (အကြွင်းလွယ်)။ (၄)

ဥဒါယိ၊ယီ။ သမဏောဂေါတမော၊သည်။ပ။စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ဥဒါယိ၊ယီ။အာရညိကာ၊ အရညာကင်ခုတင်ဆောက်တည်ကုန်သော။ ပန္တသေနာသနာ၊အစွန်အဖျား ကျောင်းဌာနေကုန်သော။ မေ၊ ဂါ။ ယေသာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တော တောအုပ်ဖြစ်ကုန်သော။ပန္တာနိ၊ အစွန်အဖျားဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းဘို့သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္ဝာ၊ သက်ဝင်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ တေသာဝကာ။ တို့သည်။ အန္ဓဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲတိုင်းလခွဲတိုင်း။ ပါတိမောက္ခဒ္ဓေသာယ၊ပါတိမောက်ကို ရွတ်ဆိုခြင်းငှါ။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ့အလယ်သို့။ ဩသရန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ဥဒါယိ၊ယီ။အဟံခေါပန၊သည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊ခါ။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်သော်၎င်း။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ ဘိက္ခုနီမတို့နှင့်သော်၎င်း။ ဥပါသကေဟိ၊ ဥပါသကာတို့နှင့်သော်၎င်း။ ဥပါသိကာဟိ၊ ဥပါသိကာမတို့နှင့်သော်၎င်း။ ရာဇာ၊ မင်းနှင့်သော်၎င်း။ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ၊မင်း၏အမတ်ကြီးတို့နှင့်သော်၎င်း။ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိဟူနှင့်သော်၎င်း။ တိတ္ထိယသာဝကေဟိ၊ တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့နှင့်သော်၎င်း။ အာကိဏ္ဏော၊ ရောပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ'၏။ (အကြွင်းလွယ်)။ (၅)

၁။ ဒါ-သို့မဟုတ် 'ဒါန-ဝေတ်၊ အဝခဏ္ဍနေ။ ဒါနတော အပေတံ အပဒါနံ။အစဉ်မပြတ်ခြင်း။ သဟ အပဒါနေန ယံ ဝတ္တတိတိ သပဒါနံ။အစဉ်မပြတ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။တံ စရန္တိ သီလေန, တံ ဝါ စရိတုံ ဗ္ဗဒမေတေဆံ သီလန္တိ သပဒါနစာရိနော-ဟု လုပ်။ (ဝိသုဒ္ဓိ-ဋီ-၂။ ၅၇။ သာရတ္ထ-ဋီ။ ၁၀၆)။

၂။ အရညဝနပတ္ထ, ပန္တသေနာသန ကျောင်းနှစ်မျိုး, သုံးမျိုး ယူပုံကို မ-နီ-၁။ ဘယသေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၃၄-၌ အကျယ်မှာခဲ့ပြီ။ ပြန်၌။

ဥဒါယိ၊ယိ။ ဣတိ၊ သို့။မမ်၊ ငါ့ကို။သာဝကာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌာဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ခမ္မာဟိ၊ ဤဘုရားဘို့ကြောင့်။ နသက္ကရောန္တိ၊ ကုန်။ပ။ နဝိဟရန္တိ၊ ကုန်။

၂၄၃။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ပဋ္ဌာဟိ၊ ကုန်သော။ ယေဟိ ခမ္မေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ မမ်၊ ငါ့ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သက္ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ (တေ) ခမ္မာစ၊ တို့သည်သည်း။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိကုန်သေး၏။ ကတမေ ပဋ္ဌ၊ တို့နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မမ်၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဓိသီလေ၊လွန်မြတ်သောသီလ၌။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိတော်မူ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ သီလက္ခန္ဓေန၊ သီလအစုနှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏"ဟူ၍။ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ယမ္ပိ၊ အကြင်တရားကြောင့်လည်း။ မမ်၊ ကို။ပ။သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ယေန၊ အကြင်တရားကြောင့်။ မမ်၊ ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံခေါ၊ ဤသည်လျှင်။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ခမ္မော၊ တရားတည်း။ (၁)

၂၄၄။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊လည်း။ မမ်၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဘိက္ခဏေ၊ အလွန်နှစ်လို့ဘွယ်သော။ ဥဿဒဿနေ၊ (သဗ္ဗညုတ)ဉာဏ်အမြင်၌။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာနံယေဝ၊ သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဇာနာမိတိ၊ သိတော်မူ၏ ဟူ၍။ အာဟု၊ 'ဆိုတော်မူ၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပဿံယေဝ၊ မြင်တော်မူသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ပဿာမိတိ၊ မြင်တော်မူ၏ဟူ၍ ။အာဟု၊ ဆိုတော်မူ၏။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ အနဘိညာယ၊ မသိမူ၍ ။ နောဒေသေတိ၊ ဟောတော်မမူ။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ သနိဒါနံ၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ အကြောင်း မရှိသော။ ဓမ္မံ၊ကို။ နောဒေသေတိ မဟု။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ သပ္ပါဋိဟာရိယံ၊ (သာသနာတော်၏ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော ဘိတ္တိ, ဘတ္တာတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ရာဂစသည်တို့ကို) ပယ်ရှားကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ အပ္ပါဋိဟာရိယံ၊ (သာသနာတော်၏ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော ဘိတ္တိ,သတ္တာတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ရာဂစသည်တို့ကို) ပယ်ရှားကြောင်းမရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နောဒေသေတိ၊ မမူ"ဟူ၍။ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြောင်းသွယ်၏)။ (၂)

၂၄၅။ ဥဒါယိ၊ယိ။ပုနစပရံ၊လည်း။ မမ်၊ကို။သာဝကာ၊ တို့သည်။အဓိပညာယ၊ ဂုဏ်မြတ်သော ဌာနုပ္ပတ္တိပညာ၌။ (သမ္ပညုဘဘာဝ် နှင့် သစ္ဆရာ ဘရဏသညာ မှ တပါးသော ပညာကို ယူ)။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပညဝါ၊ ပညာရှိတော်မူ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ ပညာက္ခန္ဓေ-န၊ ပညာအစုနှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊၏။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးသော။ ဇဝါဒပဋိ၊ ထိုအပြစ်ကို ။ (ဝဘာတိ နိပါတမဘွဲ့-၌)။န ဒက္ခတိ၊ မမြင်လတ္တံ့ ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ပရပ္ပဝါဒံ၊ သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒကို,လည်း။ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ။ သုနိဂ္ဂဟီတံ၊ ကောင်းစွာ

၁။ "ဝစနပ္ပထော"ကဲ့သို့ ပထ-ကို အနက်မဲ့ကြ၍ ပေးလိုက်သည်။ တဿ တဿ ပဋ္ဌဿ ဥပရိ အာဂမန ဝါ၊-ပထံ။ဌ။ဝိသဒဋ္ဌနေ ကဒေတ ကဒေတာ ဥပရိ အာဂဋ္ဌနကံ ဝါ၊မဟု။ ဌ-တို့ကို ထောက်သော် တဆင့် တက်လာမည့် အပြစ်ဘင်ဘွယ်ရှာ အကြောင်းဟု ဆိုလိုဟန်ရှိသည်။ အပြစ်ဘင်အံ့သည်ကို ထင်ကူး၍ မမြင်သည်မရှိ-ဟု ဆိုလို သည်။ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ-ဌ် စပ်။

နိပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ။ နနိဂ္ဂဏ္ဌိသာတိတိ၊ မနိပ်လတ္တံ ဟူသော။ ဘော်ဌာန်၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇာဘိဘိ၊ မရှိ ဟူ၍။ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ တံ၊ကို။ ကိं မညသိ၊ သနည်း။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ဘော်၊ သို့။ ဘာနန္တာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဘဝ်၊ သို့။ ပဿန္တာ၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကထံ၊ စကား ကို။ သြပါ၊တေယျုံ၊အပိန္၊ သင်းကုန်ရာသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တော်၊ သည်။နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အဟံ၊သည်။ သာဝကေသု၊ တို့၌။ အနုသာသနီ ၊ အဆုံးအမ ကို။ နခေါပနပစ္စာသိသာမိ၊ မတောင့်တ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ မမယော၊ ၏သာလျှင်။ အနုသာသနီ ၊ အဆုံးအမ ကို။ ပစ္စာသိသန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြောင်းလွယ်၏)။ (၃)

☰ ၂၄၆။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ မမံ၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ယေန ဒုက္ခေန၊အကြောင်ဆင်းရဲဖြင့်။ ဒုက္ခောတိဏ္ဏာ၊ ဆင်းရဲသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။ ဒုက္ခပရေတာ၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတပည့်ဘို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍ ။ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခ အရိယာ သစ္စာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊မေးလျှောက်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်ဘို့အား။ ဝါ၊ တို့သည်။ အဟံ၊သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒုက္ခံအရိယသစ္စံ၊ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ ဗျာကရောမိ၊ ဖြေကြား၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်ဘို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဇာသာ၊ အမေးပြဿနာကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ အာရာဓေမိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားသို့(ချဉ်းကပ်၍)။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာကို။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာကို။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာသစ္စာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်ဘို့အား။ အဟံ၊ သည်။ပ။ အာရာဓေမိ၊ ၏။ (အကြောင်း လွယ်၏)။ (၄)

၂၄၇။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊တို့အား။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့ကို။ အက္ခာတာ၊ ဟောကြား၊အပ်ကုန်၏။ယထာပဋိပန္နာ၊ဟောကြားတိုင်းကျင့်ကုန်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနေ၊သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ပွါးများကြကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဒ၊ ဠ်။ပ။ဝိဟရတိ၊၏။ (မ ၂-ဟာန္ဒရက သုတ်-အပိုဒ် ၂- ၌ ရေးခဲ့ပြီး)။ တတြ စ ပန၊ထိုလေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့၌လည်း။ဗဟုးများစွာ ကုန်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဘိသာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ အဘိညာဉ်၏ အဆုံးအသွယ်အထိပ်(အရဟတ္တဖိုလ်)သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ သမ္မပ္ပဓာနေ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဒ၊ ဠ်။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ။ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို။ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ခြီးမြှောက်၏။ ပဓဟတိ၊ ကြိုးပမ်း၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ပ။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊တို့ကို။ဥပ္ပါဒါယ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ပ။ဥပ္ပန္နာနံ၊ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာတိုးပွါးခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊

ပွါးများခြင်း၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ပ။ပဒဟာတိ၊ ကြိုးပမ်း၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုလေးပါးကုန်သောသမ္မပ္ပဓာန်တို့၌။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊လည်း။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝီရိယသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်း ဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ စိတ္တသမာဓိ ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ ဝိမံသသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ,အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ (မ ၁-စေတောခီလသုတ်ဘဏ္ဍ-ပိုဒ် အဋ္ဌကထာကို မှီးသည်)။ တတြ စ ပန၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါး ကုန်သော ဣန္ဒြေတို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပသမဂါမိံ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သော။ သမ္ဗောဓဂါမိံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ပ။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။တတြ စ ပန၊ ထိုငါးပါးကုန်သော ဣန္ဒြေတို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ ဗလာနိ၊ တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊သည်။ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်းဟူသော ဗလတို့ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ပ။ ပညာဗလံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ ဝိမံသသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ,အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ (မ ၁-စေတောခီလသုတ်ဘဏ္ဍ-ပိုဒ် အဋ္ဌကထာကို မှီးသည်)။ တတြ စ ပန၊ ထိုခုနစ်ပါး ကုန်သော ဗောဇ္ဈင်တို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ အဋ္ဌ၊ မြတ်သော။ ဝါ၊ ဖြူစင်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်သို့။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ပ။ သမ္မာသမာဓိံ၊ သို့ ဘာဝေတိ၊ ၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုရှစ်ပါးသော မဂ္ဂင်တို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၄၇။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ပ။ အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဝိဒမာကွေ၊ ဝိမောက္ခတို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ကုန်၏။ရူပီ၊ရူပဈာန်ရှိသူသည်။ရူပါနိ၊ ဘယိုဏ်းရှင်တို့ကို၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အယံ၊ ဣသည် ကား။ ပဌမော၊ ရှေးဦးဆုံးသော။ဝိဒမာကွေား၊ ဝိမောက္ခတည်း။အရူပီ၊ဈာန်ရှိသူ၊ မမြဲစေအပ်သော ရူပဈာန်ရှိသူသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌ။ရူပါနိ၊ ဘယိုဏ်းရှင်တို့ကို။ပဿတိ၊ရှု၏။ အယံ၊ ကား။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝိဒမာကွေား၊တည်း။ သုဘန္တေ၀၊တင့်တယ်၏ဟု၍ သာလျှင်။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ အယံ။ ကား။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဝိဒမာကွေား တည်း။သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်။ ဝါ၊အသုံးဆုံးကုန်သော။ရူပသညာနံ၊တို့ကို။

သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟာရတိ၊၏။ အယံ၊ကား။ စတုတ္ထော၊လေးခုမြောက်သော။ဝိမောက္ခော၊ တည်း။သမ္ဘသော၊အားဖြင့်။အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။သမ္ဘသော၊အားဖြင့်။ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ပ။ ဝိဟရတိ၊၏။ အယံ၊ကား။ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ဝိမောက္ခော၊ တည်း။ သမ္ဘသော၊အားဖြင့်။အာကိဉ္စညာယတနံ၊ကို။သမတိက္ကမ္မ၊၍။ပ။ ဝိဟရတိ၊၏။ အယံ၊ကား။ သတ္တမော၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊တည်း။ သမ္ဘသော၊အားဖြင့်။ နေဝသညာနာသညာ-ယတနံ၊ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍ ။ပ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန် သမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ကား။အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။ တတြ စ ပန၊ ထိုရှစ်ပါးကုန်သော ဝိမောက္ခတို့ဟူလည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၄၉။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ပုနစ္စပရံ၊ လည်း။ပ။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ အဘိဘာယတနာနိ၊ အဘိဘာယတနတို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။

အဗ္ဘန္တရံ၊၌။ရူပသညီ၊ ရူပစျာန်ရှိသော။ဝါ၊ရုပ်၌ သညာရှိသော။ ကော၊ အဋ္ဌိသောသူသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊အပ၌။ ပရိတ္တာနိ၊ သေးငယ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိ၊ ကောင်းသောအဆင်း မကောင်း သော အဆင်းရှိကုန်သော။ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ရှု၏။ တာနိ၊ ထိုကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဇာနာမိ ပဿာမီတိ၊ သိ၏မြင်၏ဟု၍ ။ ဧवံသညီ၊ ဤသို့ အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။ ရူပသညီ၊ သော။ ကော၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ အပ္ပမာဏာနိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ (ကြီး)ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ ၍။ ဇာနာမိ ပဿာမီတိ၊ဟူ၍။ ဧवံသညီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ ဒုတိယံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။ အရူပသညီ၊ မဖြစ်စေအပ်သော ရူပစျာန်ရှိသော။ ဝါ၊ ရုပ်၌သညာမရှိသော။ ကော၊ သည်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ တတိယံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။ ရူပသညီ၊ သော။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ စတုတ္ထံ၊သော။အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

[illegible] အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။ အရူပသညီ၊ သော။ ကော၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ နီလာနိ၊ ညိုကုန်သော။ နီလဝဏ္ဏာနိ၊ ညိုသောအဆင်းရှိကုန်သော။ နီလနိဒဿနာနိ၊ အညိုဟု ရှုမြင်အပ်ကုန်သော။ နီလနိ-ဘာသာနိ၊ ညိုသောအရောင်ရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ရှု၏။ နီလံ၊ညိုသော။

၁။ အဘိဘာဝတီတိ အဘိဘူ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်တရားတို့ကို လွှမ်းမိုးနိုပ်စက်တတ်သော ပရိကမ်(ကာမကုသိုလ်, ကြိယာဇော)။ ဝါ၊ ထိုနှင့်ယှဉ်သော ဥာဏ်ကိုကောက်။ အဘိဘူ အာယတနံ တေသောတိ အဘိဘာယတနံ။ စျာန်ကောက်၊ တနည်း- အဘိဘဝိတမ္ပဇ္ဇနဿ အဘိဘူ။ လွှမ်းမိုးအပ်သော နီလ-စသော အာရုံကောက်။ အဘိဘူ အာယတနံ တေသာ။ စျာန်ကောက်၊ တနည်း။ အဘိဘာဝတီတိ အဘိဘူ။ စျာန်ကိုကောက်။ ထိုစျာန်သည်ပင် ချမ်းသာထူးတို့၏တည်ရာအခကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့် "အဘိဘူစ တံ အာယတနဉ္စာတိ အဘိဘာယ-တနံ"ဟု လုပ်။ သကောအစိပ္ပါယ်အကျယ်ကို ဤအဋ္ဌကထာ, ဋီကာ၊အဋ္ဌသာလိနီ၂၃၂။ မူလဋီ-၁၀၅။ အနုဋီ ၁၁၂။ ဒီဃ၊ ၂။ ၁၅၂။ အံဋ္ဌမဟ။ ၂၄၃။ ၎င်းဋီကာနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တို့၌ ရှုပါကုန်။

နီလဝဏ္ဏော၊ညိုသောအဆင်းရှိသော။ နီလနိဒဿနံ၊ အညိုဟု ရှုမြင်အပ်သော။ နီလနိဘာသံ ၊ညိုသော အရောင်ရှိသော။ ဥမာပုပ္ပံ သေယျထာပိနာမ၊ နှမ်းကြပ်ပွင့်ကဲ့သို့ဝင်း (ဥမာပုပ္ပံ-ကို ရှေးနိဿယ တို့၌ အောင်မည်းညိုပွင့်-ဟုပြန်)။ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဥဘတောဘာဂဝိမဋ္ဌံ၊ နှစ်ဘက်သော အဘို့တို့၌ ချေညက်သော။ နီလံ၊ သော။ပ။ နီလနိဘာသံ၊ သော။ ဗာရာဏသေယျကံ၊ဗာရာဏသီ ပြည်၌ဖြစ်သော။ တံ ဝတ္ထံ သေယျထာ ဝါ၊ ထိုအဝတ်ကဲ့သို့ဝင်း။ ဝေမေ၊ သာလျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ ပဋိမံ၊ သော။ အာဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

" အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ အရူပသညီ၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ ပီတာနိ၊ ရှေကုန်သော။ ပီတ-ဝဏ္ဏာနိ၊ရှေသောအဆင်းရှိကုန်သော။ပီတနိဒဿနာနိ၊အရှေ့ဟု ရှုမြင်အပ်ကုန်သော။ပီတနိဘာသာနိ၊ ရှေသောအရောင်ရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ပီတံ၊ သော။ပ။ ပီတနိဘာသံ၊ သော။ ကဏိကာရပုပ္ပံ သေယျထာပိနာမ၊ မဟာလှေကားပွင့်ကဲ့သို့ဝင်း။ (အဘိဓာန်နိသျှသစ်၌ တောင် ဖက်ဝန်းပွင့် ဟု ဆို၏)။ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဥဘတောဘာဂဝိမဋ္ဌံ ။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ ဆဋ္ဌံ၊ သော။အာဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ ပ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ လောဟိတကာနိ၊ နီကုန်သော။ပ။ လောဟိတနိဘာသာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ လောဟိတကံ၊ နီသော။ပ။ ပန္နဠီဝကပုပ္ပံသေယျထာပိနာမ၊ လယ်ခေါင်ရမ်းပွင့်ကဲ့သို့ဝင်း။ (အဘိဓာန် နိသျှသစ်၌ မိုးစွေပွင့်ဟု ဆို၏)။ ပန၊ ကား။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ သတ္တမံ၊ သော။ အာဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ ပ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ သြဒါတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ပ။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ သြဒါတာ၊ ဖြူသော။သြသဓိတာရကာသေယျထာပိနာမ၊သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့ဝင်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ အဋ္ဌမံ၊ သော။အာဘိဘာယတနံ၊ တည်း။ တတြ စ ပန၊ထိုရှစ်ပါးကုန်သော အာဘိ ဘာယတနဘို့၌လည်း။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အာဘိညာဝေါသာနပါရ-မိပ္ပတ္တာ၊ အာဘိညာဉ်၏ အဆုံးအဆုတ်အသိပ် (အရဟတ္တဖိုလ်)သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြင့်၍။ (ဤ၌ စိတ္တဝေသီဘာဝပတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၀။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကသိဏာယတနာနိ၊ တည်ရာဖြင့်ကုန်သော ကသိုဏ်းတို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကော၊ အဋ္ဌိသော သူသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ အဓောအောက်၌။တိရိယံ၊ဖီလာ၌။(ပရိစ္ဆိန္နတ္တာ၊ပိုင်းခြားခြင်း)(သုံးပုဒ်လုံးစင်-ဋီကာ)။ အဒ္ဒယံ၊ နှစ်ခုမရှိသော။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသော။ ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းကို။ သဇ္ဇာနာတိ၊ သိ၏။ပ။ အာပေါကသိဏံ၊ ကို။ ပ။ တေဇောကသိဏံ၊ ကို။ပ။ ဝါယောကသိဏံ၊ ကို။ပ။ နီလကသိဏံ၊ ကို။ပ။ပီတကသိဏံ၊ ကို။ပ။ လောဟိတကသိဏံ၊ ကို။ပ။ သြဒါတကသိဏံ၊ ကို။ပ။ အာကာသကသိဏံ၊ ကို။ပ။ ဝိညာဏကသိဏံ၊ ကို။ ဝါ-ကသိဏာဒုဏ္ဍါဒိမဟာကာသပညတ်၌ ဖြစ်သော ဝိညာဉ်ကို။ သဇ္ဇာနာတိ၏။တတြ စ ပန၊ ထိုဆယ်ပါးကုန်သော ကသိုဏ်းတို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌လည်း စိတ္တဝေသီဘာဝပတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။

၂၅၁။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၏။ သော၊ ထိုသာဝကသည်။ ဣမ-မေဝကာယံ၊ ဤရူပကာယကိုပင်လျှင်။ ဝိဝေကဇေန၊ နိဝရဏ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခဖြင့်။ အတိသန္တေတိ၊ စိုစွတ်စေ၏။ပရိသန္တေတိ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုစွတ်(စိမ့်ဝင်)

စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ပူရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်နှံ့စေ၏၊ အဿ၊ ထိုသာဝကဏ်။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အစုရှိသော။ ကာယဿ၊ ရူပကာယ၏။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋိကူလမ်နှံ့သော် အရပ်မည်သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း အနည်းငယ်မျှလည်း။ နတ္ထောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယ္ယထာပိ၊ ကား။ ဒကွော၊ လိမ်မာသော။ နာဝပကောဝါ၊ ရေချိုးသမားသည်သော်၎င်း။ နာဝကန္တေ ဝါသိတ္ဝါ၊ ရေချိုးသမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။ နာနီယစုဏ္ဏာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်တို့ကို။ အာကိရိတ္ဝာ၊ လောင်းထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ပရိပ္ပေါသကံ ပရိပ္ပေါသကံ၊ ဆွတ်ဖျန်း၍ ဆွတ်ဖျန်း၍။ သန္နေဿ၊ ဆုပ်နယ်ရာ၏။ (အစိုင် အခဲပြုရာ၏)။ သာယံ နာနီယပိဏ္ဍို၊ ထိုရေချိုးကသယ်မှုန့် အစိုင်အခဲသည် (ထိုဆပ်ပြာခဲသည်)။ သေဟာနုဂတာ၊ ရေဟူသော အစေးသည် အစဉ် ဝင်အပ်သည် ဖြစ်၍။ သေ့ဟာပရေတာ၊ ရေဟူသော အစေးသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စိုအပ်သည် ဖြစ်၍။ သေ့ဟာနု၊ ရေဟူသော အစေးဖြင့်။ သန္တရဗာဟိရာ၊ အတွင်းအပြင်နှင့်တကွ အားလုံး၌။ ဖုဋ္ဌာ၊ ပြန့်နှံ့သည်။ နစ ပဗ္ဗတ္ထိ ကိ၊ ယိုစီးသည်း မယိုစီးသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေ်မေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ပ။ ကိဉ္စိ၊ မျှ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယ္ယထာပိ၊ အုံ့။ ဥဇ္ဇိခဒါဒကော၊ ထွက်သော စမ်းရေရှိသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်၏။ တဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အာယမုခံ၊ ဝင်ရာ အပေါက်သည်။ နေဝ အဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ် မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာ ယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒေဝေါစ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေနကာ၊လံ၊ ရံဖန်ရံခါ။ ဝဿံ၊ မိုးရေယဉ်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နအနုပဝေစ္ဆေယ္ယ၊ မရွာသွန်းရာ၊။ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း တမ္ပာဝဥဒကဒဟာ၊ ထိုရေအိုင်မှသာလျှင်။ သီတာ၊ အေးလှ စွာသော။ ဝါရိမာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ဥဇ္ဇိဒ္ဓိဘူတာ၊ အထက်သို့တက်၍။ တမေဝ ဥဒကရဟဒံ၊ ထိုရေအိုင် ဖွဲ့သာလျှင်။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေယ္ယ၊ စိုစွတ်စေရာ၏။ပ။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုန္နစပရံ၊ လည်း။ပ။ နဟောတိ၊ဖြစ်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယ္ယထာပိ၊ အုံ့။ ဥပ္ပလိ-နိယံဝါ၊ ဥပ္ပလကြာတောဌဋ်ရင်း[၁]။ ပဒုမိနိယံဝါ၊ ပဒုမာကြာတောဌဋ်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်

၁။ မ၊နိ၊၁-မဟာအဿပုရသုတ် စာပိုဒ် ၄၂၇-၌ ဥဒကရဟဒေါ ဥဇ္ဇိဒေါဒကောဟုသာရှိသည်၊ ဂမ္ဘီရော မပါ။

၂။ မ ၌၊ ၂-မဟာအဿပုရသုတ်၌ "နာနုပ္ပဝေစ္ဆေယ္ယာဘိ နပဝေသေယ္ယ၊ နဝေဿယ္ယာတိ အတ္ထော"ဟု ဖွင့်သည်။ အနု+ပ+ဝိသ=ပဝေသနေ၊ ဣ-၊ သ-ဆွင်ပြု၊ ပဝေစ္ဆတိ-ဟု ရှုပ်ပြီး။ (ဧမာဂ်၊ ခါဒိ-၁၇၃)သံ၊ ၌၊ ၁-မစ္ဆရိသုတ်စသည်၌ "ပဝစ္ဆန္တိ ဒဒန္တိ" ဟု ဖွင့်လျက် ရှိကြ၏။ တဒမိနာဒိ-ဖြင့် ဒါ-ဝတ်ကို ဝစ္ဆ-ပြု၍ ပဝစ္ဆတိ-ဟု ပြီးသည်။ နာနုပ္ပဝေစ္ဆေယ္ယ၊ မသွင်းရာ, မပေးရာ-ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။

၃။ "ဥပ္ပလိနိယံ၊ ကြာတောဌ" ဟု ဖေးသည်ကား "ဥပ္ပလိနိယန္တိ ဥပ္ပလဝနေ"ဟူသောအားဖြင့် (ပါသရာသိ၊မဟာ ပဒါန၊ ၌၊ ပြဟ္မ၊ သံ၊ ၌၊ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီ)- တို့အရ ဖေးသောအနက်ဖြစ်၏။ ဖေးရိုးလည်း ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဥပ္ပလိနီ-ပုဒ်သည် (ဒေသဝါစီဖြစ်လျှင်)ကြာခွံ၊ ကြာတော၊ ကြာအိုင်၊ ကြာကန်ဟူသောအနက်၊ (အဒေသဝါစီဖြစ်လျှင်) ကြာဟူသောအနက်ကို ဟောရကား ဤနေရာ၌ ကြာခွံလော ကြာတောလော ကြာအိုင်-ကြာကန်လော ဟု

ကြာတောဘ္ဍင်း။ဥဒကေ၊ ရေ၌။ဇာတာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော။ဥဒဂေ၊ဌ်။သံဝစ္ဆာနိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေမှအထက် မတက်ကုန်သော။အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသိနိ၊ ရေအတွင်း၌ နှစ်လျက် ကြီးပွါးကုန်သော။ အပ္ပေဂဘစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ ဥပ္ပလကြာတို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိဝါ၊ ပုဏ္ဍရိုက်ကြာတို့သည်ရင်း။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တာနိ၊ ထိုဥပ္ပလကြာစသည်တို့သည်။ယာဝ စဂ္ဂါ၊အဖျားဘုံင်အောင်ရင်း။ယာဝ စမူလာ၊ အရင်းတိုင်အောင် ရင်း။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အဘိသန္နာနိ၊ စိုစွတ်ကုန်၏။ ပရိသန္နာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုစွတ်ကုန်၏။ ပရိပ္ဖုရာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ကုန်၏။ပရိပ္ဖုဋ္ဌာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်နှံ့ကုန်၏။ သဗ္ဗာဝတိ၊ အလုံးစုံ အစိတ်ရှိကုန်သော။အဿဥ္ပလာနံဝါ၊ ထိုဥပ္ပလကြာတို့၏ရင်း။ အဿပဒုမာနံဝါ၊ ထိုပဒုမာကြာတို့၏ရင်း။ အဿ ပုဏ္ဍရီကာနံဝါ၊ ထိုပုဏ္ဍရိုက်ကြာတို့၏ရင်း။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အဘ္ဘုဋ္ဌံ၊ မပြန့်နှံ့သောအရပ်မည်သည်။ ကိဉ္စိ၊ လည်း။ နအဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဝေမေဝ ခေါ၊သာလျှင်။ပ။နဟောဘိ၊ မဖြစ်။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ သော၊ သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ သော။ ကာယဿ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။အပ္ဘုဋ္ဌံ၊ မည်သည်။ကိဉ္စိ၊မျှလည်း။နဟောတိ၊မဖြစ်။ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ သြဒါတေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရုပိတ္တာ၊ ခြုံ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ဖြင်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ သော။ ကာယဿ၊ ၏။ သြဒါတေန၊ သော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အပ္ဘုဋ္ဌံ၊မနှံ့သောအရပ်မည်သည်။ (မလုံ ခြုံသောအရပ်မည်သည်-လည်းဟု)။ ကိဉ္စိ၊ လည်း။ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ဟောတိ၊၏။ တတြ စ ပန၊ထိုလေးပါးကုန်သောစျာန်တို့၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌လည်း စိဏ္ဏဝသီဘာဝပွတ္တ-ကိုပင်ယူ)။

၂၅၂။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊တို့သည်။ (ပဇာနန္တိ- စပ်)။ "ခမေ၏။အယံ ခေါ၊ ကာယော၊သည်။ရူပီ၊ ၏။စာတုမဟာဘူတိကော၊ ၏။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ၊

စည်းစားဖွယ်ရှိ၏။ အဖွင့်မျှားလည်း တခုနှင့်တခု မညီကြ။ ဝိ၊ ဌ။ သာမညဝေ၊ ဌ မဟာအဿပုရ၊ ဌ။ အံ-၅။ ၁-၃-ဂ-ဌ တို့ဌ်။ "ဥပ္ပလာနိ ဣတ္ထ သန္ဓိတိ ဥပ္ပလိနီ"ဟု ဖွင့်ကြ၏။ ဣတ္ထ-ဏ်အရ မပြ။ သီ-ဌ-ဟောင်းနှင့်အံ-ဌ်တို့ဌ် လည်း မပြ။ ယင်းဌ်တို့ဌ် "ဥပ္ပလာနိတိ ဥပ္ပလဂ္ဂေါနိ-ဟုကား ဖွင့်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဣတ္ထ-ဏ်အရကို မကြည့်ကား ကြာတောလော၊ ကြာအိုင်-ကြာကန်လော မကွဲပြား။ ပါသရုသိ၊ ဌ်၊ မဟာပဒါန၊ ဌ်၊ သံ၊ ဌ်၊ သာရတ္ထတို့ဌ်ကား "ဥပ္ပလာနိ တေသာ သန္ဓိတိ ဥပ္ပလိနီ၊ ဂဠေဘပိ ဇလာသယောပိ၊ ဣဒ ပန ဇလာသယော အဓိပ္ပေတောတိ အာဟ ဥပ္ပလဝနေတိ"ဟု ဖွင့်ကြသည်။ ဝိမတိဌ်လည်း "ဂဠလတာပိ ပေါက္ခရဏီပိ ဝုစ္စတိ၊ ဣဒ ပန ပေါက္ခရဏိ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ကြာအိုင်-ကြာကန်ဟူ၏။ သီ၊ ဌ်-သစ်ဆရာကား အဝယဝုပစာအားပြင့် ကြာတောဟုယူကာ ကြာအိုင် ကြာကန်ကို ဝါဒန္တရ ပြထား၏။ တဖန်-မဟာအဿပုရဋီကာ၌ကား အထက်ပါ အဖွင့်အားလုံးနှင့် မတူမူ၍ "ဥပ္ပလဂ္ဂေါနိ ဣတ္ထ သန္ဓိတိ ဥပ္ပလိနီ၊ ဝါရိ(ရေ)"ဟု တမျိုးဖွင့်ပြပြန်သည်။ ဤနေရာ ဤဥပမာနှင့်ကား ဆီလျှော်သကဲ့သို့ ရှိသော်လည်း ဂင်း (ရှင်ဓမ္မပါလ)ရေး အခြားနေရာ အခြားရှိကာတို့နှင့်ပင်မတူ။ ယင်းသို့ ကြာတော, ကြာအိုင်-ကြာကန်နှင့်ရေ-ဟု သုံးမျိုးဖြစ်နေရာ ဌာနမျိုးပစာ အဓိဋာဘာဝနည်းဟု ကြံဆလျှင် သင့်မြတ်ဖွယ်ရှိရာ၏။ ဤနေရာ၌ "ဥပ္ပလာဒိနိဝိယ ကရဏကာယော၊ ဥဒကံ ဝိယ တတ်ယာစျာနသုခံ"ဟု ရေနှင့် ရေ၌ နှစ်မြှုပ်နေသော ကြာကိုသာ ဟောပြတော်မူလိုရင်း ဖြစ်၏။

၏။ သြဒနကုမ္မာသပုဗ္ဗဟေ၊ ၏။ အနိစ္စ၊ ဆန္ဒာဒနပရိမဒ္ဒနတောဒနဝိဓိသုဒေမ္မာ၊ ၏။ (စာပိုဒ်ရေ ၂၀၅-မှာရှု)မေ၊ ၏။ ဣဒဉ္စ ပနဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဏ်သည်လည်း။ တတ္ထ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌။ သိတံ၊ မှီ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ပဋိဋ္ဌံ၊ ဆက်စပ်၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ မဏိဇောတိ၊ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာသည်။ သုဘော၊ ကောင်း၏။ ဇာတိမာ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မြောင့်ရှိ၏။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်၏။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်၏။ သမ္ဘာကာရသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တတြ၊ ထိုကြောင်မျက်ရွဲရတနာ၌။ နီလံ ဝါ၊ ညိုသည်လည်းဖြစ်သော။ ပီတံ ဝါ၊ ရွှေသည်လည်းဖြစ်သော။ လောဟိတံ ဝါ၊ နီသည်လည်း ဖြစ်သော။ သြဒါတံ ဝါ၊ ဖြူသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏ္ဍုသုတ္တံ၊ ဖျော့တော့သော ချည်လည်းဖြစ်သော။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤချည်ကို။ အာဝုတံ၊ သီအပ်၏။ နီလံ၊ သော။ ပ။ သြဒါတံ၊ သော။ သုတ္တံ ဝါ၊ ကိုသော်ငင်း။ (ပဏ္ဍုသုတ္တံ၊ ကိုသော်ငင်း-ဟုလည်းပေ)။ တမေနံ၊ ထိုကြောင်မျက်ရွဲရတနာကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိ အမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဟတ္ထေ၊ လက်ပေါ်၌။ ကရိတ္မာ၊ တင်၍။ "အယံ ခေါ မဏိဇောတိ-ရိယော၊ ဤကြောင်မျက်ရွဲရတနာသည်။ ပ။ အာဝုတန္တိ၊ သီအပ်"၏-ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခေယ္ယ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဋိဋ္ဌဒ္ဓန္တိ၊ ဆက်စပ်၏-ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ပဘာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုသို့သိခြင်း၌လည်း။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌ အရဟန္တပုဂ္ဂိုလ်ကို ယူ)။

၂၅၃။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုန်စပရံ၊ လည်း။ ပ။ ယထာပဋိပန္နော၊ ဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်ကုန်သော။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ဣမမ္ဟာ ကာယာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်မှ။ အညံ၊ တပါးသော။ မနောမယံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့် ပြီးသော။ သမ္ဘဝ်ပစ္စဝ်ဂ်ံ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော။ အဟီနိန္ဒြိယံ၊ မယုတ်သော ဣန္ဒြေရှိသော။ ရူပိ ံ၊ ရူပ်ရှိသော။ ကာယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ အဘိနိမ္မိနန္တိ၊ ဖန်ဆင်းကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျားသည်။ မုဉ္ဇမှာ၊ ဖြူဆံမြက်မှ။ ဤသိကံ၊အညှောက်ကို။ပမ္မာဟေယျ၊နုတ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျား၏။ "အယံ၊ ဤသာ ကား။ မုဉ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်တည်း။ အယံ၊ဤသည်ကား။ ဤသိကာ၊ အညှောက်တည်း။မုဉ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဤသိကာ၊ အညှောက်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ မုဉ္ဇမှာတော့ဝ၊ ဖြူဆံမြက်မှသာလျှင်။ ဤသိကာ၊ အညှောက်ကို။ ပမ္ဘာဇ္ဇာတိ၊ နုတ်အပ်၏" ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤ အကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယ္ယထာဝါပန၊ ဥပမာတနည်းကို ဆိုဦးအုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ အသိ ံ၊ သန်လျက်ကို။ ကောသိယာ၊ အဓိမ်မှ။ ပမ္ဘာဟေယျ၊ နုတ်ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ "အယံ၊ ကား။ အသိ၊ သန်လျက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ ကောသိ၊ အဓိမ်တည်း။ အသိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကောသိ၊ သာ။ အညော၊ တည်း။ ကောသိယာတော့ဝ၊ အဓိမ်မှသာလျှင်။ အသိ၊ ကို။ ပမ္ဘာဇ္ဇောတိ၊ နုတ်အပ်၏" ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယ္ယထာဝါ ပန၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ အဟိ ံ၊ မြွေကို။ ကရဏ္ဍာ၊ မြွေရေမှ။ ဥဒ္ဓရေယ္ယ၊ ထုတ်ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ "အယံ၊ ကား။ အဟိ၊ မြွေတည်း။ အယံ၊ ကား။ ကရဏ္ဍော၊ မြွေရေ တည်း။ အဟိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကရဏ္ဍော၊ မြွေရေသည်။ အညော၊တည်း။ ကရဏ္ဍော တော့ဝ၊ မြွေရေမှသာလျှင်။ အဟိ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရောတိ၊ ထုတ်အပ်၏"ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အဘိနိမ္မိနန္တိ၊ ဖန်ဆင်းကုန်၏။ တတြစ ပန၊ ထိုသို့ ဖန်ဆင်းခြင်း၌လည်း။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌ စိတ္တဝသီ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။

၂၅၄။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ဝတ္ထေန္တိ၊ ပြစ်စေနိုင်ကုန်၏။ (မဟာဝစ္ဆသုတ် ၁၉၇-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဒဂ္ဂေါ၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ကုမ္ဘကာရော ဝါ၊ အိုးသိန်းသည်သည်သော်၎င်း။ ကုမ္ဘကာရန္တေ ဝါသီ ဝါ၊ အိုးထိန်းသည်၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ မတ္တိကာယ၊ မြေညက်ကို။ သုပရိကမ္မကတာယ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ် ပြုအပ်ပြီးသော်။ ယံ ယဒေဝ ဘာဇနဝိကတိ ၊ အကြင်အကြင် ခွက်အထူးကိုသာလျှင်။ အာကင်္ခေယ္ယ၊ (ပြုခြင်းငှါ) အလိုရှိပြားအုံ့။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုခွက်အထူးကိုသာလျှင်။ကရေယ္ယ၊ ပြုရာ၏။ အတိနိပ္ပါဒေယ္ယ၊ ပြီးစေရာ၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ သေယျထာ ဝါ ပန၊ အုံ့။ ဒဂ္ဂေါ၊ သော။ ဒန္တကာရော ဝါ၊ ဆင်စွယ်ပွတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဒန္တကာရန္တေ ဝါသီ ဝါ၊ ဆင်စွယ်ပွတ်သမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ဒန္တသ္မိံ ၊ ဆင်စွယ်ကို။ သုပရိ-ကမ္မကတသ္မိံ ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသော်။ ယံ ယဒေဝ ဒန္တဝိကတိ ၊ အကြင်အကြင် ဆင်စွယ်အသုံးအဆောင်အထူးကို။ အာကင်္ခေယ္ယ၊ (ပြုခြင်းငှါ) အလိုရှိပြားအုံ့။ တံတဒေဝ၊ ထိုထို ဆင်စွယ်အသုံးအဆောင်အထူးကို။ ကရေယ္ယ၊ ၏။ အတိနိပ္ပါဒေယ္ယ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျ-ထာ ဝါ ပန၊ အုံ့။ ဒဂ္ဂေါ၊ သော။ သုဝဏ္ဏကာရော ဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်သည်သော်၎င်း။ သုဝဏ္ဏကာ-ရန္တေ ဝါသီ ဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။သုဝဏ္ဏသ္မိံ ၊ ရွှေကို။ သုပရိကမ္မကတသ္မိံ ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသော်။ ယံ ယဒေဝ သုဝဏ္ဏဝိကတိ ၊ အကြင် အကြင် ရွှေအသုံး အဆောင်အထူး ကို။ အာကင်္ခေယ္ယ၊ အုံ့။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုရွှေအသုံးအဆောင်အထူးကို။ ကရေယ္ယ၊ ၏။ အတိနိပ္ပါဒေယ္ယ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ဝတ္ထေန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုဣဒ္ဓိဝိဓအတိညာဉ်၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၅။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ (မဟာဝစ္ဆသုတ် ၁၉၇-အပိုဒ် ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဗဟော၊ ဝယ်သော။ ယုဝါ၊ နုပျိုသော။မဏ္ဍနက-ဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းသဘောရှိသော။ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်ရင်း။ ပုရိသော ဝါ၊ ယောကျ်ား သည်ရင်း။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်သော်။ အာဒါသေ ဝါ၊ ကြေးမုံနှင့်ဖွဲ့ သော်ရင်း။ အစ္ဆေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေ ဝါ၊ ရေခွက်ဖွဲ့သော်ရင်း။ သကံ မုခနိမိတ္တံ၊ မိမိ မျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လတ်သော်။ သကဏ္ဌိကံ ဝါ၊မွဲစသောအပြစ်ရှိသည် ကိုလည်း။ သကဏ္ဌိကန္တိ၊ မွဲစသောအပြစ်ရှိ၏ဟု၎င်း။ ဇာနေယ္ယ၊ သိရာ၏။ အကဏ္ဌိကံ ဝါ၊ မွဲစသော အပြစ်မရှိသည်ကိုလည်း။ အကဏ္ဌိကန္တိ၊ မွဲစသောအပြစ်မရှိဟု၎င်း။ ဇာနေယ္ယ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဇာနန္တိ၊ကုန်၏။ တတြစပန၊ ထိုပရိတ္တဝိဇာနနအတိညာဉ်၌လည်း။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၆။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (မဟာဝစ္ဆသုတ် ၁၉၇-အပိုဒ်ကို ပင်ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယုဝါ၊ နုပျိုသော။မဏ္ဍနက-ဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းသဘောရှိသော။ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်ရင်း။ ပုရိသော ဝါ၊ ယောကျ်ား သည်ရင်း။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်သော်။ အာဒါသေ ဝါ၊ ကြေးမုံနှင့်ဖွဲ့ သော်ရင်း။ အစ္ဆေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေ ဝါ၊ ရေခွက်ဖွဲ့သော်ရင်း။ သကံ မုခနိမိတ္တံ၊ မိမိ မျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လတ်သော်။ သကဏ္ဌိကံ ဝါ၊မွဲစသောအပြစ်ရှိသည် ကိုလည်း။ သကဏ္ဌိကန္တိ၊ မွဲစသောအပြစ်ရှိ၏ဟု၎င်း။ ဇာနေယ္ယ၊ သိရာ၏။ အကဏ္ဌိကံ ဝါ၊ မွဲစသော အပြစ်မရှိသည်ကိုလည်း။ အကဏ္ဌိကန္တိ၊ မွဲစသောအပြစ်မရှိဟု၎င်း။ ဇာနေယ္ယ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဇာနန္တိ၊ကုန်၏။ တတြစပန၊ ထိုပရိတ္တဝိဇာနနအတိညာဉ်၌လည်း။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၇။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ အနုဿရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကန္ဒရက သုတ် ၁၄-ပိုဒ်ကို ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ပုရိသော၊ သည်။ သကမှာ ဂါမာ၊ မိမိနေရာ(ပဌမ)ရွာမှ။ အညံဂါမံ၊တပါးသော(ဒုတိယ)ရွာသို့။ဂစ္ဆေယ္ယ၊သွားရာ၏။ တမှာပိ ဂါမာ၊ထို(ဒုတိယ)ရွာမှလည်း။

အည် ဂါမ်၊ တပါးသော (တတိယ)ရှာသို့။ဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ သော၊ ထိုယောဂျိုးသည်။တမှာ ဂါမာ၊ ထို(တတိယ) ရှာမှ။ သင်္ကယော ဂါမ်၊ မိမိနေရာရှာသို့သာလျှင်။ပစ္စာဂစ္ဆေယျ၊ ပြန်ခဲ့ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သကမှာ ဂါမာ၊ မိမိနေရာ (ပဌမ)ရှာမှ။အည် ဂါမ်၊တပါးသော(ဒုတိယ)ရှာသို့။ အဂစ္ဆိံ ၊သွားပြီ။တတြ၊ သို(ဒုတိယ)ရှာ၌။ဝေ၊ ဤသို့။အဒ္ဓာသိ ၊ရောင်ခဲ့ပြီ။ဝေ၊သို့။နိသိဒိံ ၊ ထိုင်ခဲ့ပြီ။ ဝေ၊သို့။အဘာသိ ၊ဆိုခဲ့ပြီ။ဝေ၊သို့။တုဏ္ဍီအဟောသိ ၊ဆိတ်ဆိတ်ဖြင်ခဲ့ပြီ။တမှာပိ ဂါမာ၊ထို(ဒုတိယ) ရှာမှလည်း။ အမုံဂါမ်၊ ထို(တတိယ)ရှာသို့။ အဂစ္ဆိံ ၊ ပြီ။တ ကြာပါ၊ ထို(တတိယ)ရှာ၌လ ည်း။ ဝေ၊ သို့။ အဒ္ဓာသိ ၊ ပြီ။ပ။ဝေ၊ သို့။ တုဏ္ဍီအဟောသိ ၊ပြီ။သော၊ ထိုင်ငါသည်။တမှာ ဂါမာ၊ ထို(တတိယ) ရှာမှ။ သင်္ကယော ဂါမ်၊ သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂတော၊ ပြန်လာသည်။ အမှိတာ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အနုဿရန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိအဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၈။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုန် စပရံ၊ လည်း။ပ။ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကန္ဒရကသုတ်။ ၁၅-ပိုဒ်ကို ပြန်၍)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ သဒ္ဓါရာ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် တံခါးရှိကုန်သော။ ဒ္ဒေအဂါရာ၊ အိမ်နှစ်လုံးတို့သည်။ သန္ထိ၊ ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုအိမ်နှစ်လုံးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိစေသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်ကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနုစင်္ကမန္တော၊လှေးလာပြန်ခတ်သွားကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အနုဝိစရန္တော၊ထိုမှ ဤမှ သွား သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မ ဉ္ဇသော၊ လူတို့ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၉။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုန်စပရံ၊လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ ပဒုတသခေ်ပေ၊ တောင်ထိပ်၌။ အဒ္ဓေါ၊ ကြည်သင်သော။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အထူးသဖြင့် ကြည် လင်သော။ အနာဝိလော၊ မနောက်ကျူသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ (အဿ၊ ၏ရာ၏။) တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၌။ တိဏေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ စရန္တမ္ပိ၊ သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ ရပ်တည် သည်လည်းဖြစ်သော။ သိပ္ပိဝ မ္ဗုကမ္ပိ၊ ယောက်သွားခရုကိုရင်း။ သက္ခရကထလိကမ္ပိ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းကိုရင်း။ မစ္ဆဂုမ္ဗမ္ပိ၊ ငါးအပေါင်း ကိုရင်း။ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။တဿ၊ ထိုယောဂျိုး၏။"အယံ ဥဒကရဟဒေါ၊ သင့် ။အဒ္ဓေါ၊ ကြည် လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊၏။ အနာဝိလော၊ ကျူ။ တတြ၊ ထိုရေအိုင်၌။ ဣမေ သိပ္ပိသမ္ဗုကာပိ၊ တို့သည် ရင်း။ ဣမေ သက္ခရကထလာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣမေ မစ္ဆဂုမ္ဗာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ စရန္တိပိ၊ သွားလည်း သွားကုန်၏။ တိဋ္ဌန္တိပိတိ၊ ရပ်လည်းရပ်တည်ကြကုန်၏"ဟူသော။ဝေ၊ ဤအကြံသည်။အဿ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြစ ပန၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၌ လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏[1]။ (အရဟန္တပဋိပတ္တိလက်ကိုယူ)။ (၅)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယေန၊ ကြောင့်။ မမ၊ ၏။သာဝကာ၊ တို့သည်။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋ္ဌမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၁။ မဟာ၊ ၂။မဟာအဿပုရသုတ်အဖွင့်စာဖိုဒ် ၄၃၃-ကို ရှုမြင်ပေးသည်။စရန္တမ္ပိ, တိဋ္ဌန္တမ္ပိ-ကား ယထာလာ-သတည်း။

ဥဒါယီ၊ ယီ။ ယေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ မမ်၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဠု၊ ကုန်သော။ တေမမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်တို့ကုသိုလ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။
ဣဒမဝေါစ။ပ။ အတ္တမနာ ဘိ၊ ပေးမြဲ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ မဟာသဇုလုဒါယိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဂ-သမဏမုဏ္ဍိကသုတ်

၂၆၀။ (ဧवं မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ-ဧပေးမြဲ)။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဒ္ဒ။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ ရဟန်းဦးပြည်းမ၏သား ဖြစ်သော။ ဥဒ္ဂါဟမာနော၊ ဥဒ္ဂါဟမာနအမည်ရှိသော။ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်။ သမယပ္ပဝါဒကေ၊ အယူကို ပြိုင်ဆိုင်ပြောဆိုရာဖြစ်သော။ တိန္ဒုကာစိရေ၊ တည်ပင်အစဉ်ရှိသော။ ဧကသာလကေ၊ တဆောင်သော စရပ်ရှိသော။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏။ အာရာမေ၊ အရုမ်၌။ မဟတိယာ၊ မျှားစွာသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်နှင့်။ ပဋ္ဌမတ္တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသောပရိဗိုဇ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊တကွ။ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ပဋ္ဌကင်္ခေါ၊ ပဋ္ဌကင်အမည်ရှိသော။ ဝါ၊ ပဲခွပ်စသော အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ ထပဘိ၊ လက်သမားကြီးသည်။ ဒီဝါဒီဝဿ၊ မွန်းလွဲစအခါ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။နိက္ခမိ၊ ထွက်ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ပဋ္ဌကင်္ဃ၊ သော။ ထပဘိဿ၊၏။ "ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အကာလော ခေါ တာဝ၊ အခါမဟုတ်သေး။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိသလ္လီနော၊ ရှုပါရုံစသည်တို့မှ ဖဲ့၍ (တပါးတည်း) ကိန်းအောင်းတော်မူ၏။မနောဘာဝနီယာနံ၊ (ဖူးမြင်သူဘို့၏)စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံပိ၊ ရဟန်းတို့ကိုသည်း။ ဒဿနာယ၊

၁။ သမဏမုဏ္ဍိကာယ ပုတ္တော သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော။(သာရတ္ထ)။သမဏမုဏ္ဍိကာယ ပုတ္တော သမဏမုဏ္ဍိက-ပုတ္တော။(သီ-ဋီ-သစ်)။

ဥဒ္ဂါဟမာနောတိ တဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ နာမံ၊ သုမနောတိ ပကတိနာမံ၊ ကဠိ ကိဠိ ပန ဥဒ္ဂဟိတုံ ဥဒ္ဂ-ဟေတုံ သမတ္ထတာယ ဥဒ္ဂါဟမာနောတိ နံ သङ္ခာနန္တိ။(ဋီ)။ သုမနောတိ-နေရာတွင် သာရတ္ထနှင့်သီလက္ခန်ဓိကာ သစ်တို့၌ မာနောတိ ပကာသိနာမ်-ဟု ရှိကြ၏။ ဤသို့ရှိလျှင် ပိ၍ကောင်းမွန်သည်။ ထိုထို၌ကို အနည်းငယ် ရှိသော အာဘတ်ပညာကို သင်ယူတတ်, သင်ပေးတတ်သောကြောင့် မူလက မှည့်ခေါ်သော မာန-အမည်၌ ဥဒ္ဂါဟ-ဟု ဝိသေသန မ-၍ ဥဒ္ဂါဟမာန-ဟု ထင်သည်။ မူလအမည် သုမနဖြစ်ခဲ့သော် ဤပါဠိတော်၌ "ဥဒ္ဂါဟမာနော သုမနော"ဟု ပါဠိရှိဆုံ၏။ တဖန် အဋ္ဌ-ဋီ၊ ဋီတို့၌ ဥဒ္ဂါဟ, ဥဒ္ဂဟ-ဟု မူကွဲဇာတ်လည်း အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ကိုးကား၍ သုဒ္ဓ, ကာရိတ် နှစ်မျိုးဝင်သော ပုဒ်ဖြစ်ရကား ဥဒ္ဂါဟ-ဟု အာ-ဒီဃနှင့် ရှိမှ ပို၍ ကောင်းမွန်ရာသည်။

၂။ စီယတေ စီရံ၊ တိန္ဒုကာနံ စီရံ၊ တံ ယဿ။ တိန္ဒုကာနံ ဝါ အာစီရံ (အဝဉ်အတန်း) ယဿာတိ တိန္ဒုကာစီရော-ဟုပြု။ ပ-ဝိဂ္ဂဟ်အလို ဂ-ဌ အာဒီဃကား ဝါစာသိလိဋ္ဌ ဖြစ်ဟန်တူသည်။

ကော သာလော ဧတ္ထောတိ ကေသာလကော။(သမာသန္တေ ကော)။ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော ပေါ်ဌပါဒပရိဗိုဇ်၏ လက်ထက်ဌာနား စရပ်မျှားစွာပင်ရှိသတတ်။သို့ဆုတွင် မူလက စရပ်တဆောင်သာ ရှိခဲ့သောကြောင့် (ငါးအိမ်စုရှာ၊ ထန်းတပင်မှီ ဟူသကဲ့သို့)ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်းအားဖြင့် ကေသာလကဟုပင် ခေါ်သည်။ အတွင်ရင်း။ ဝင်ရဟုဆိုခြင်ကား "ကေသာလကောတိ ကေနော သာလသဒ္ဒေနော၊ ကုဋိကာဘိပိ ဝဒန္တိ"ဟု မ၌မနှင့် သာရတ္ထာဝါဒကို ကေစိမူသည်။ ဤအလိုသော် အင်ကြင်းတပင်ကျောင်း ဟူလို။

ဌ၊။ အသမယော၊ အခါမဟုတ်။ မနောဘာဝနိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပဋိသလ္လီနာ၊ ရှုပါရုံစသည်ဘို့မှဖဲ့၍ ကိန်းအောင်းကုန်၏။အဟ၊သည်။ယေနု၊ဌ်။ပ။ဒုဗ္ဗာရာမော၊သည်။(အတ္ထိ၊၏။) ယေန၊ ဌ်။ပ။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊သို့။ ယံနူန ဥပသင်္ကမေယျန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ရမ္ကား ကောင်းလေစု" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ဌ်။ပ။တုဏ္ဍိ၊ဆိတ်ဆိတ်။အဟောသုံ၊ကုန်ပြီ။ (သန္နက သုတ် ၂၂၃-ပိုဒ် ဒုတိယ၊ တေန ခေါ ပန သမယေန-စသည်ဌ် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကတ္တား စသည် အနည်းငယ် ပြင်၍ သမ္ဘန်၊ မခဲ)။

၂၆၁။ အထခေါ၊ ဌ်။ပ။ ပဠိကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိ၊ ကို။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ"။စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမ္ဘန္နာကုသလံ၊ ပြည့်စုံသော ကုသိုလ်ရှိသော။ပရမကုသလံ၊မြတ်သော ကုသိုလ်ရှိသော။ ဥတ္တမပတ္တိ-ပတ္တံ၊ မြတ်သော သူတို့သည် ရောက်အပ်သော တရားသို့ ရောက်သော။ အယောဇ္ဈံ၊ အယူဝါဒဖြင့် စစ်မထိုးနိုင်သော။ (ဝါဒစစ်ထိုး၍မရသောဟူလို)။သမဏံ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ပညပေမိ၊ သိစေ၏။ဝါ၊ ပညတ်၏။ ကတမေဟိ စတူဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့် နည်းဟူမ္ကား။ ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ဝါစံ၊ စကားကို။နတာသတိ၊ မပြော။ပါပကံ၊သော။သက်ပ်ံ၊ အကြံအစည်ကို။ နသက်ပ္ပေတိ၊ မကြံစည်။ ပါပကံ၊သော။ အာဇီဝံ၊ အသက်မွေးမှုကို။ နအာဇီဝတိ၊ အသက်မမွေး။ ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ဣမေဟိ စတူဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ပ။သမဏံ၊ ဟူ၍။ ပညပေမိတိ၊ သိစေ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ ပဠိကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ သမဏမုဏ္ဍိကာသု၊သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနသု၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကသု၊၏။ဘာသိတံ၊ပြောဆိုအပ်သည်ကို။နေဝ အဘိနန္ဒိ၊နှစ်သက်သည်း မနှစ်သက်။ နပ္ပဋိက္ကောသိ၊ တားမြစ်လည်းမတားမြစ်။ အနဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အပ္ပဋိက္ကောသိတ္ဝာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။"ဘဂဝတာ၊ ၏။ သန္ဓိကေ၊ဌ်။ဘောဿ ဘာသိတဿ၊ထိုပြောဆိုသောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်သဘောကို။ အာဇာနိဿာမိတိ၊ သိအံ့"ဟူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

အ်ထခေါ၊ ဌ်။ပ။ ကေမန္ကံ၊ ဌ်။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ ပဠိကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တေန၊ သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနေန၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ယာဝ တကော၊ အကြင်မျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံသမ္ဘံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၂၆၂။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဠိကင်္ဂ၊သော။ ထပတိ၊ ကို။ "ထပတိ၊ လက်သမား။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တေန၊ သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနေန၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဝေဠုသန္ထေ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ မန္ဒော၊ နုန်းသော။ ဥတ္တာနသေယ္ယကော၊ ပက်လက်ဒေါ်ကာမျှဖြစ်သော။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ကုမာရော၊သည်။သမ္ဘန္နာကုသလော၊သော်။ပ။ပရမကုသလော၊သော်။ဥတ္တမပတ္တိပတ္တော၊ သော။အယောဇ္ဈော၊ သော။ သမဏော၊ မည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ထပတိ၊ လက်သမား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မန္ဒဿ၊ နုန့်သော။ ဥတ္တာနသေယျကဿ၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော။ဒဟရဿ၊ ငယ်သော။ ကုမာရဿ၊ သတ္တိသားအား။ ကာယောပိတိ၊ ကိုယ်ဟူသော အသိဉာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပေါ်သေး။ ဖန္ဒိတမတ္တာ၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားတတ်ကာမျှကို။အညတြ၊ ကြဉ်၍။ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ ကုတော ပန ကရိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ပြုနိုင်ပါအုံးနည်း။

ထပတိ၊ မား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မန္ဒဿ၊ သော။ပ။ ကုမာရဿ၊ အား။ ဝါစာတိပိ၊ စကားဟူသော အသိဉာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပေါ်သေး။ ရောဒိတမတ္တာ၊ ငိုတတ်ကာမျှကို။ အညတြ၊ ၍။ ပါပကံ၊ ဇသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ကုတော ပန ဘာသိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ပြောဆိုနိုင်ပါအုံးနည်း။

ထပတိ၊ မား။ ဟိ၊ ၏။ မန္ဒဿ၊ သော။ပ။ ကုမာရဿ၊ အား။ သက်ပြေါတိပိ၊ အကြံအစည်ဟူသော အသိဉာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ ဝိကူဠိတမတ္တာ၊ (အတိတ်ဘဝကို အမှတ်ရလျက်) ဖောက်ပြန်သော အသံ ပြုတတ်ကာမျှကို။ အညတြ၊ ၍။ ပါပကံ၊ သော။ သက်ပ်ံ၊ ကို။ ကုတော ပန သက်ပ်ိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ကြံစည်နိုင်ပါအုံးနည်း။

ထပတိ၊ မား။ ဟိ၊ ၏။ မန္ဒဿ၊ သော။ပ။ ကုမာရဿ၊ အား။ အာဇီဝေါတိပိ၊ အသက်မွေးမှုဟူသော အသိဉာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ မာတုထညာ၊ အမိနို့ စို့တတ်ကာမျှကို။ အညတြ ၍။ပါပ ကံ၊ သော။ အာဇီဝံ၊ ကို။ ကုတောပန အာဇီဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ အသက်မွေးနိုင်ပါအုံးနည်း။ (အကြွင်းဘုံပြီ)

၂၆၃။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သမ္မန္နာဂုသလံ၊ သော။ အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ နစေဝ ပညပေမိ၊မမူ။ ပရမကုသလံ၊ သော။ အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ နပညပေမိ၊ မမူ။ ဥတ္တမပတ္တိပတ္တံ၊ သော။အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ နစပညပေမိ၊ မမူ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ (ပုရိသပုဂ္ဂလော၊သည်။)မန္ဒံ၊ သော။ ဥတ္တာနသေယျကံ၊ သော။ ဒဟရံ၊ သော။ ဇူမံ ကုမာရံ၊ ကို။ သမဓိဂယ့၊ ထူးခြားလွန်ကဲ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကတမေဟိ စတူဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့် နည်းဟူမူကား။ ထပတိ၊ မား။

၁။ ကလေးသူငယ်တို့၏ စိတ်သည် အတိတ်ဘဝမှ ထိုကဖြစ်သောကြောင့် ရှေးဘဝကို သတိရနိုင်ကြရကား ရဲမှလာသော ကလေးသည် ငိုရ၏၊ နတ်ပြည်မှလာသော ကလေးသည် ရယ်ရွှင်သတတ်။

၂။ မာတုထညာ-အဖွင့်၌ အမိနို့ တိုက်စဉ်က မသောက်ပဲ အလုပ်လုပ်နေစဉ်မှ နောက်ကျောက တွယ်ကပ်၍ နို့ခိုးစို့သော ကလေးမျိုး မိစ္ဆာဇီဝဖြစ်သည်ဆိုသော စကားမှာ မှတ်သားဖွယ်ရာပင် ဖြစ်သော်လည်း ဖန္ဒိတမတ္တာ, ရောဒိတမတ္တာ,ဝိကူဠိတမတ္တာ,ဥတ္တာနသေယျကော-စသောသဒ္ဒန္တရိက်မျိုးကိုထောက်ဆသော်ပါဠိတော်အာဘောဂ ထက်ပင် ဓကျော်လွန်နေသကဲ့သို့ ရှိရကား စဉ်းစားစရာပင် ဖြစ်၏။

၃။ သံ+အဓိ+ဂဟ။ အသင့်အားဖြင့် ထူးကဲစွာ ယူ၍-ဟုသဒ္ဒတ္ထပြန်။ တိဋ္ဌတိ-ကို မြော်၍ ပုရိသပုဂ္ဂလံ-ကို လည်းကဘွားပြင်၍ လိုက်စေ။ သမဓိဂယ့ တိဋ္ဌတိတိ ဝိသေသေတွာ တိဋ္ဌတိ။ (၄)။ သမ္မာ အဓိဂတဘာဝေန ဂဟေတွာ အဘိဘဝိတွာ ဝိသေသေတွာ ဝိသိဋ္ဌော ဟုတွာ။ (၅)။ သဂါထာသံယုတ်, ဣတိဝုတ်, ဆက္ကဂုံတ္ထရ-ဒွိဏီ တို့၌လည်း ရှုလေ။ ဤ၌ ဆိုလိုသည်ကား ကာယဒုစရိုက် စသည်ကို မပြုလုပ်ရုံမျှဖြင့် ပုရိသပုဂ္ဂလကို သမဏ ခေါ်ခဲ့သော် ကလေးငယ်ကိုပင်လျှင် သမဏ ဟု ခေါ်ရပေတော့မည်။(အဝိစ ပုရိသပုဂ္ဂလော ဇူမံ ကုမာရံ အဓိဂယ့ တိဋ္ဌတိ)။ သို့သော်လည်း ထိုသူသည် ကလေးနှင့် နှိုင်းစာလျှင်ကား ထူးခြားလွန်ကဲပေသည်၊ မည်သို့ထူးခြားလွန်ကဲသနည်း၊ လုပ်ကိုင်ပြောဆိုကြံစည်ပြုမူလိုက ပြုမူတတ် ပြုမူနိုင်သည်၊ ဤမျှသာ ကလေးသူငယ်ထက် ထူးခြားလွန်ကဲ၏၊ ယင်းကား အသက်ကြီး၍ ထူးခြားခြင်းသာ ဖြစ်၏၊ သမဏခေါ် ဆိုနိုင်လောက်သော အရည်အချင်းကား မရှိဟူလိုသည်။

ဣမ၊ ဤလောကဌ်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ပ။ ပါပကံ၊ သော။ အာဇီဝံ၊ ကို။ နအာဇီဝတိ၊ အသက်မမွေး။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊သည်။ စတူဟိ၊ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါး၊ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ပ။ အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ ပညပေမိ၊ ၏။

ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ သီလ အလေ့ အကျင့်ဘို့တည်း။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ၊ သိထိုက်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ သီလတို့သည်။ ဣတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣဒ၊ ဤတရားဌ်။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဝေဝဋ္ဌိပနော၊ ဤသို့ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သီလာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပ။ ဝဒါမိ၊၏။(အကျယ်လာမည်ဖြစ်၍ သာမညပေးသည်)။

ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့တည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (ပေယျာလကို အကုသိုလ်နည်း မှီး၍ပေး)။

ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ကိလိ၊ အကြံအစည်တို့ တည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့တည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဣဒ၊။ ထပတိ၊ မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည် တိုနည်း။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်ရင်း။ အကုသလံ၊ သော။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်ရင်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာသော။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်ရင်း တည်း။ ထပတိ၊ မား။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကို။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့ဟူ၍ ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ် ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ၊ သီလာ၊ တို့သည်လည်း။ ကိံ သမုဋ္ဌာနာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်သီလတို့၏။ သမုဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာတိ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်သည်လည်း။ ဗဟုံ: မျိုး၏။ အနေကဝိဓံ၊ မျိုးသောအပြားရှိ၏။ နာနပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိ၏။ ယံစိတ္တံ ယင်းစိတ်သည်။ သရာဂံ၊ ရာဂနှင့်ဘက္တဖြစ်သောစိတ်ရင်း။ သဒေါသံ၊ ဒေါသနှင့်တ,ကွဖြစ်သောစိတ်ရင်း။ သမောဟံ မောဟနှင့်တ,ကွဖြစ်သောစိတ်ရင်းတည်း။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ ဣတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤသရာဂစသော စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏။

ထပ်တိ၊ မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဤမေစ သီလာ၊ တို့သည်လည်း။ ကုဟိ ၊ အဘယ် တနေ့ဥ်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။နိဂ္ဂဋ္ဌန်၊ ချုပ်.ကုန်သနည်း ။နေသံ၊ထိုကုသိုလ် သီလတို့၏။ နိရောဓောပိ၊ ချုပ်ကြောင်း, ချုပ်ရာကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ထပတိ၊ မား။ ဤ၊ ဤ သာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစရိတ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ကာယသုစရိတံ၊ ကာယသုစရိတ် ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ပွါး၏ ။ပ။ မိစ္ဆာဇီဝံ၊ မှားယွင်းသော အသက်မွေးခြင်း ကို ။ပဟာယ၊ ၍။ သမ္မာဇီဝေန မှန်ကန်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့် ။ ဇီဝိတံ ကပ္ပေတိ၊ အသက်မွေး၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသုစရိုက်တရားသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံရာ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်တရား၌။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ သီလာ၊ တို့သည် ။ အပရိသေသာ၊၍။ နိဂ္ဂဋ္ဌန်၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကထံပဋိပန္နော၊ အဘယ်သို့ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သီလာနံ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ၄ါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ သည်နး။ ထပတိ၊ မား။ ဤ၊ ဤ သာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဒဟတိ၏။ (မဟာသက္ကုလုဒါယိသုတ်၊ ၂၄၇-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ထပတိ၊ မား။ ဝေဒံ ပဋိပန္နော ခေါ၊ ဤသို့ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ။ပ။ ဟောတိ၏။

၂၆၅။ ထပတိ၊ မား ။ကုသလာ၊ကုန်သော ။သီလာ၊တို့သည် ။ကတေမေစ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကုသလံ၊ သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်ဌင်း။ ကုသလံ၊သော ။ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်ဌင်း တည်း။ ထပတိ၊ မား ။အာဇီဝပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းကိုလည်း ။ သီလသို့ ၊ သီလ ဟု၍။ ဝါ ။သီလဠဒ္ဓ, သီလတွင် (တပါးအပါအဝင်ဟု၍)၂။ ဝဒါမိ၏ ။ ထပတိ ၊မား ။ ဤမေ၊ ဤတရားတို့ကို ။ ကုသလာ၊ ကုန်သော ။ သီလာ၊ သီလတို့ဟု၍ ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ထပတိ ၊မား ။ ကုသလာ၊ ကုန်သော ။ ဤမေစသီလာ၊ တို့သည်လည်း ။ ကိ ၊သမ္ဘဝနာ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း ။ နေသံ၊ တို့၏ ။ သမ္ဘဝနမ်ပိ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင်း ကိုလည်း ။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏ ။ စိတ္တသမ္ဘဝနာတိ၊ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟု၍ ။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည် ။ အယ၊ ဖြင့်ရာ၏ ။စိတ္တံ၊ သည် ။ကတမံ၊ နည်း ။ပ ။ မှန်၏ ။စိတ္တမ်ပိ၊ သင့်လည်း ။ပ ။ နာနပ္ပကာရကံ၏ ။ ယံစိတ္တံ၊ သည် ။ ဝိတရာဂံ၊ ရာဂကင်းသော စိတ်ရင်း ။ ဝိတဒေါသံ၊ ဒေါသကင်းသော စိတ်ရင်း ။ ဝိတမောဟံ၊ မောဟကင်းသော စိတ်ရင်းတည်း ။ ကုသလာ၊ ကုန်သော ။ သီလာ၊ တို့သည် ။ ဤတော သမ္ဘဝနာ၊ ဤဝိတရာဂ-စသော ဝိတ်ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။

၁။ ဓတ္ထောတေတိ ဌောတိ ကာယ ဝစီ မနောသုစရိတ ဘာဝနာ သာဇီဝနိဗ္ဗတ္တိယံ၊ သာ ပန ဟေဋ္ဌိမကောဋ္ဌိယာ သောတာပတ္တိဖလေန ဒီပေတဗ္ဗာတိ အာဟ၊ သောတာပတ္တိဖလေ ဘုမ္မန္တိ။ ဋီကာ။

၂။ ဤဒေ့ယ်သာ ဟောတိ သီလသို့ဆိုရာ ဤဒေ့ယ်။ပ။ သီလသို့ ကေ သီလ ဟောတိ။ ပဗ္ဗတ္ထဝစနတ္ထော ဝါ ဧတေ ဘုမ္မံ ။ပ။ ဤ၏ အသာ သီလ ဟောတိတိ အတ္ထော ။ ဒီ ၊ ဌ ၊ ၁ ။ သာမညဖလ ။ ၎င်းဋီ ၊ ဟောင်း ၊ သစ် ။ မဇ္ဈ ၊ ၃ ။ သေခသုတ်နှင့် ၎င်းဋီကာများကို မှီး၍ပေးသည် ။ ဤအဋ္ဌကထာ၌မဟုတ် ။ သီ ၊ ဋီ ၊ သစ်-စာပိုဒ်ရေ ၁၉၃-၌ကား ဤပါဠိကိုပင် သံဃောဘဗျူဟ၍ "သီလသို့ ဝဒါမိတိ သီလန္တိ ဝဒါမိ ၊ သီလသို့ ဝါ အာစာရဘူတေ အနေ့ဝဓံ ပရိယာယန်၊ နိဒ္ဒါရဏသမုဒါယဘူတေ ဝါ ကေ သီလန္တိ ဝဒါမိ"ဟု သုံးမျိုးဖွင့်ပြထားသည် ။ ဋီကာဟောင်း၌လည်း ရှေ့နှစ်မျိုး ဖွင့်ပြသည် ။ ဤ၀ါကျ၏အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကို သာမညဖလသုတ် စာပိုဒ်ရေ ၁၉၃-"ကာယကမ္ဘ-ဝစီကမ္မေန သမန္နာဂတော ကုသလေန ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ သီလသမ္ပန္နော" ၀ါကျ၏အဖွင့် (ဌ ၊ ဋီ) တို့နှင့်လည်း ယှဉ်စပ်၍ ရှုပါလေ ။

ထပတိ၊မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဤမေ စ သီလာ၊ တို့သည်လည်း။ကုဟိं၊အဘယ်တရားဌ။ အပရိသေသာ၊၍။ နိဗ္ဗဒ္ဓန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ တို့၏။ နိရောဓောပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ထပတိ၊ မား။ ဤခ၊ ဤသာသနာ၌။ဘိက္ခု၊ သည်။ သိလဝါ၊အာရဟတ္တဖိုလ်သီလရှိသူသည်။ ဟောတိ၊၏။ သီလမယော၊ သီလမျှဖြင့်သာပြီးသူသည်။ နော စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဉ္စ စေတောဝိမုတ္တိं၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုရင်း။ တဉ္စ ပညာဝိမုတ္တိं၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ပဇာနာတိ၊၏။ ယတ္ထ၊ ယင်း အရဟတ္တဖိုလ်၌ ။ အသေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ တေသီလာ၊ တို့သည်။အပရိသေသာ၊ ၍။ နိဗ္ဗဒ္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကထံပဋိပန္နောစ၊ အဘယ်သို့ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ကုသလာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊ မား။ ဤခ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဒဟတိ၊၏။ ထပတိ၊ မား။ ဧवံပဋိပန္နော၊ သည်။ပ။ ဟောတိ၊၏။

၂၆၆။ ထပတိ၊မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ အကြံအစည်တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ကာမသက်ပွေါ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်သော ကြံစည်ခြင်းသည်ရင်း။ ဗျာပါဒသက်ပွေါ၊ သူတပါးတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော ကြံစည်ခြင်းသည်ရင်း။ ဝိဟိं သာသက်ပွေါ၊ သူတပါးဘို့အား ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော ကြံစည်ခြင်းသည်ရင်းတည်း။ထပတိ၊မား။ ဤမေ၊ တို့ကို။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့ဟူ၍ ။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။

ထပတိ၊မား။အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဤမေ စ သက်ပွါ၊ ဤအကြံအစည်တို့သည်လည်း။ကိं သမုဒ္ဒါနာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်အကြံအစည်တို့၏။သမုဒ္ဒါနမ္ပိ၊ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တं၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ သညာသမုဒ္ဒါနာတိ၊ သညာကြောင့်ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အသေ၊ဖြစ်ရာ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ ကတမာ၊အဘယ်နည်း။ဟိ၊မှန်၏။ သညာပိ၊သညာတို့သည်လည်း။ ဗဟူ၊များကုန်၏။ အနေကဝိဓာ၊ မျိုးခြားသောအပြားရှိကုန်၏။ နာနပ္ပကာရကာ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိကုန်၏။ ကာမသညာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောသညာရင်း။ ဗျာပါဒသညာ၊ သူတပါးဘို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် စပ်သော သညာရင်း။ ဝိဟိं သာသညာ၊ သူတပါးဘို့အား ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်စပ်သော သညာရင်းတည်း။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ တို့သည်။ ဤတော သမုဒ္ဒါနာ၊ ဤကာမသညာ-စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။

ထပတိ၊မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဤမေ စ သက်ပွါ၊ တို့သည်လည်း။ ကုဟိं၊ အဘယ်တရားဌ။ အပရိသေသာ၊၍။ နိဗ္ဗဒ္ဓန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်အကြံအစည်တို့၏။ နိရော-ဓောပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊၏။ ထပတိ၊ မား။ ဤခ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ပ။ဝိဝေစ၊ ၏။ တတ္ထ၊ (ဤ အနာဂါမ်ဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော) ပဌမဈာန်၌။ အ ကုသ.လာ၊ ကုန်သော။ ဧတေသက်ပွါ၊ ဤအကြံအစည်တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ ၍ ။ နိဗ္ဗဒ္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ယတ္ထာတိ ယသ် ဧကဝိမုတ္တိယံ ပညာဝိမုတ္တိယဉ္စ၊ တဒုဘယဉ္စ ယသ္မာ အရဟတ္တမဂ္ဂေ သက်ဟိတာ၊ တသ္မာ ဝုတ္တံ အရဟတ္တမဂ္ဂေ ဘုမ္မန္တိ။ ။ရှိကာ။

- ထပတိ၊ မား။ ကထံ ပဋ္ဌိပန္နောစ၊ အာဘယ်သို့ကျင့်သောသူသည်လည်း။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သက်ပ္ပါနံ၊ အကြံအစည်တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ၎။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊ မား၊ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဒဟတိ၊ ၏။ ထပတိ၊ မား။ဝေ ပဋ္ဌိပန္နော ခေါ၊ သည်လည်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၇။ ထပတိ၊ မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပ္ပါ၊ အကြံအစည်တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ နေက္ခမ္မသက်ပ္ပေါ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကြံစည်ခြင်းငင်း။ အဗျာပါဒသက်ပ္ပေါ၊ သူတပါးတို့အား မဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကြံစည်ခြင်းငင်း။အဝိဟိ ံသာ သက်ပ္ပေါ၊ သူတပါးတို့အား မညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကြံစည်ခြင်းငင်းတည်း။ထပတိ၊ မား။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကို။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပ္ပါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ဣမေ စ သက်ပ္ပါ၊ ဤအကြံအစည်တို့သည်လည်း။ကိ ံ သမဋ္ဌာနာ၊ အာဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုကုသိုလ်အကြံအစည်တို့၏။ သမုဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊၏။ သညာသမုဋ္ဌာနာတိ၊ ကုန်၏ဟူ၍ ။ ဝစနီယံ၊ အပ်သည်။ အာသု၊ ၏။ သညာ၊သည်။ ကတမာ၊နည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သညာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။နာနပ္ပကာရကာ၊ကုန်၏။ နေက္ခမ္မသညာ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော သညာငင်း။ အဗျာပါဒသညာ၊ သူတပါးတို့အား မဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော သညာငင်း။ အဝိဟိ ံသာသညာ၊ သူတပါး တို့အား မညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော သညာငင်းတည်း။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပ္ပါ၊ တို့သည်။ ဣတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤနေက္ခမ္မသညာ-စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ဣမေ စ သက်ပ္ပါ၊တို့သည်လည်း။ကုဟိ ံ၊အာဘယ်တရား၌။ အပရိသေသာ၊ ၌ ။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုကုသိုလ်အကြံအစည်တို့၏။ နိရောဓောပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တောဝ၊၏။ ထပတိ၊မား။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ထွေ၊ ဤ(အရဟတ္တ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော)ဒုတိယ စျာန်၌။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ဝေ သက်ပ္ပါ၊ တို့သည်။အပရိသေသာ၊ ၌။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊မား။ ကထံပဋ္ဌိပန္နောစ၊ သည်လည်း။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သက်ပ္ပါနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ၎။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊မား။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၈။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊သည်။ ကတမေဟိ၊ အာဘယ်မည်ကုန်သော။ ဒသဟိ ံ ဆယ်ပါး ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ် ကို။ပ။အယောဇ္ဈ သမဏံ၊ ဟူ၍။ ပညပေမိ၊ ပညတ်တော်မူသနည်း။ ထပတိ၊ မား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဟောတိ၊၏။ (ဘဒ္ဒါလိသုတ် ၁၄၇-ပိုဒ်၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ)။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊သည်။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ ဓမ္မေဟိ၊တို့နှင့်။သမန္နာဂတံ၊သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ပ။အယောဇ္ဈ သမဏံ၊ဟူ၍။ပညပေမိ၊၏။ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ပ။အတ္တမနာ-ဖေးမြို)။

အဋ္ဌမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ သမဏမုဏ္ဍိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-စူဠသကုလုဒါယိသုတ်

၂၆၉။ (ဤ ၂၆၉-ပိုဒ်၌ မဟာသကုလုဒါယိသုတ် ၂၃၇-ပိုဒ်ကို နည်းမှီး၍ အနက်သမ္မန်။)

၂၇၀။ (အထခေါ် ဘဂဝါမှစ၍ ဒုလ္လဘာ ဘဝိဿတိ ပစ္စာပိ သဝနာယ-တိုင်အောင် မဟာသကုလုဒါယိသုတ် ၂၃၇-ပိုဒ်ရှု၍ ယောဇနာလေ)။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ပရိသံ၊ ဤပရိသတ်သို့။ အနုပသက်္ကေ၊ မချဉ်းကပ်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယံ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ ကို။ ကထေန္တီ၊ ပြောဆိုလျက်။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ယဒါ၊ စခေါ်။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ပရိသံ၊ သို့။ ဥပသက်္ကေ၊ ချဉ်းကပ်သည်။ ဟောမိ၏။ အထ၊ ဘုရား။ အယံ ပရိသာ၊ သည်။ မမညေव၊ ငါ၏သာလျှင်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဥလ္လောကေန္တီ၊ မော်ကြည့်လျက်။ "သမဏော ဥဒါယီ၊ ရဟန်းဥဒါယီသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ယံမဏ္ဍံ၊ အကြင်တရားကို။ ဘာသိဿတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သောဿာမဒေတိ၊ နာကုန်အံ့"ဟူ၍။ နိသိန္နာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ယဒါပန၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမံ ပရိသံ၊ သို့။ ဥပသက်္ကေ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အထ၊ ဘုရား။ အဟန္တေ၊ သည်ရင်း။ အယဉ္စ ပရိသာ၊ သည်ရင်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မုခံ၊ ကို။ ဥလ္လောကေန္တာ၊ မော်ကြည့်ကုန်လျက်။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ ယံမဏ္ဍံ၊ ကို။ ဘာသိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တံ၊ ကို။ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့"ဟူ၍။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သည်။ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၂၇၁။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ တွံ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားရာ၌။ တံယေဝ၊ သင်၏ (ပြဿနာသည်)သာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေဘိုးလော့။ ယထာ၊ ယင်းသို့ သင်ထင်သော ပြဿနာအားလျှော်စွာ။ မံ၊ ငါ၏တရားဟောခြင်းသည်။ ပဋိဘာသေယျ၊ ထင်နု၏"။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့ပတ်လုံးငင်း။ ပုရိမတရာနိ၊ ရှေးရှေးဦ ဖြင်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့ပတ်လုံးငင်း။ သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသောတရား ကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်ခဲတော်မူ၏။ "စရတော စ၊ သွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတော စ၊ ရပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သုတ္တဿ စ၊ အိပ်သည်လည်း ဖြစ်ခဲသော။ ဇာဂရဿ စ၊ နိုးသည်လည်းဖြစ်ခဲသော။ ဓမ၊ ငါ၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ် အမြင်သည်။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ ပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှုထင်၏"ဟူ၍။ အပခိုသော သံ အကြွင်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ (သဗ္ဗညူ-စသော ဝါကျသည်

၁။ ယထာ-ကို "ယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ"ဟု၌ သို့ နိယမကို မင့်ပဲ ပေးလိုက်သည်။ တုယ္ဟေ ဝေတ္ထ ဧကော ပဠော ဧကံ ကာရဏံ ဥပဒ္ဒာတု၊ ယထာ မံ ပဋိဘာသေယ္ယာတိ ယေန ကာရဏေန မမ မေဓေသနာ ဥပဒ္ဒ-ဟေယ္ယ။ (၆)။ ယေန ကာရဏေနာတိ ယေန တုယ္ဘံ ဥပဒ္ဒိတေန ကာရဏေန။ (ဌ) အမှင့်ကိုထောက်လျှင် ယထာဝါကျသည် ပဓာနဖြစ်သော၍ "ယထာ၊ ယင်းသို့ သင့်အား ထင်လှာသည့်အကြောင်း ပြဿနာအတိုင်း" ဟု နိယမ တ-ကို မင့်ပဲ ပေးစေလိုဟန်ရှိသည်။ တနည်း "ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းအရာ ပြဿနာအားဖြင့် (ပြဿနာအားလျှော်စွာ)။ မံ၊ သည်။ ပဋိဘာသေယ္ယ၊ ရှု၏။ (တံ၊ ထိုအကြောင်းအရာ ပြဿနာသည်။) တံယေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်နှင့်ဦးလော့"ဟုလည်း ယထာ-ကို နိယမာယေဋ္ဌ အဖြစ်ကြံ၍ ပေးနိုင်သည်။

တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆာသုတ် ၁၈၅-ပိုဒ်၌လည်း ပါခဲ့ပြီ)။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝါ၊ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ရှေးအစွန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အခြောင်းပြု၍။ ပဋိ၊ ပြဿနာကို။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အညေနညံ၊ အခြားခြားတပါးဖြင့် အခြားခြားတပါးကို။ ပဋိစရိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌ။ ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေသိ၊တွန်းပယ်ပြီ။ ကောပဋ္ဌ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုရင်း။ ဒေါသဋ္ဌ၊ ဖျက်ဆီးခြင်း ကိုရင်း။ အပ္ပစ္စယဋ္ဌ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုရင်း။ ပါဘွာကာသိ၊ ထင်ရှားပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တဿ မယ္ဟံ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ ဘဂဝန္တံယေव၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ "ယော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤဘုရားတို့၌။ ဝါ၊ ဤတရားတို့ ကိုခ ဘာခြင်း၌ ။ သုကုသလော၊ ကောင်းစွာ လိမ္မာဘော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ အဟော နူန၊ ဟောပါမူကား ကောင်းလေစု။ သောသုဂတော၊ သည်။ အဟော နူနာဘိ၊ ဟောပါမူ ကား ကောင်းလေစု" ဟူသော။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သဗ္ဗညူ၊ အသုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူ၏။ သမ္ဗ-ဒဿာဝီ၊ အသုံးစုံသော တရားကိုမြင်တော်မူ၏။ "စရတောစ၊ သော။ပ။ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊၏" ဟူ၍။ အပရိသေသံ သော။ ဉာဏဒဿနံ၊ကို။ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံတော်မူလျက်။ တယာ၊ သင်သည်။ပ။ ပါတုကာသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကောပန၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။နိဂဏ္ဌော၊နိဂဏ္ဌအမည်ရှိခဲ့သော။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋပုတ္တဘဲ့။ ဣဘိ ဤသို့ဖြေ၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ ယောခေါ၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ပ။ အနုဿရေယျ၊ ၏။ သောဝါ၊ ထိုအောက်မေ့သောသူသည်မူလည်း။ မံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍ ။ ပဋိ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးရာ၏။ အဟံ၊သည်။ တံဝါ၊ ထိုမေးသော သူကိုမူလည်း။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို အာရဗ္ဘ ၍။ ပဋိ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရာအံ့။ သောဝါ၊ ထိုမေးသော သူသည်မူလည်း။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ကို။အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပဋိ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုသဖြင့်။ မေ၊ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အာရာဓယေ၊ နှစ်သက် စေရာ၏။ အဟံ၊သည်။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍ ။ ပဋိ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ သဖြင့်။ တဿဝါ၊ ထို(ငါ၏စိတ်ကို နှစ်သက်ဲသော)သူ၏လည်း။စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓယေ၊ နှစ်သက်စေအံ့။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်။ပ။ ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သောဝါ၊ ထိုသိသောသူသည်လည်း။ မံ၊ ကို။ အပရန္တံ၊ နောက်အစွန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပဋိ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ပ။ အာရာဓယေ၊ နှစ်သက်စေအံ့။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ အပိစ၊ ဧကစ်သော်ကား။ ပုဗ္ဗန္တော၊ ရှေအစွန်းသည်။ ဘိဒ္ဒဘု၊ ရှိစေဦး (ထားဦးလေ)။ အပရန္တော၊ နောက်အစွန်းသည်။ ဘိဒ္ဒတု၊ ရှိစေဦး။ "ဣမေသို့ ၊ ဤ(အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော) အကြောင်းတရားသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤ (သင်္ခါရအစရှိသော) အကျိုး တရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမသ္မာ၊ ဤ (အဝိဇ္ဇာအစရှိသော) အကြောင်းတရား၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းခကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ(သင်္ခါရအစရှိသော)အကျိုးတရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြင့်၏။ ဣမသ္မိ ၊

၁။ နစ္စဂီတဿာတိ စ သာမိဝစနံ ဘုမ္မတ္ထေ၊ နစ္စဂီတဿ ဝိသေသေသုတိ ဝါ ယောဇေတဗ္ဗံ။ (မူလ ဋီကာ)။ ကုသလာ နစ္စဂီတဿ သိက္ခိတာ စာတုရိတ္ထိယော။ (ရွှေ-ဆင်ဖြိုစ-သုတ်)။ ကုသလသဒ္ဒါ၏ အယုတ္တိ ဘဏ္ဍာမကျွေးသည်။ ဤ၌ "ယော ဣမေသန္တိ ယော ဣမေသံ ဓမ္မာနံ"ဟု ၌ တင် ဣမေသံ-၏ အစဲ ဖင့်ပြသော် လည်း ဤပါဠိတော်၌ ယော ဣမေသံ ဓမ္မာနံ-ဟုပင် ရှိနေသည်။

ဤ (အဝိဇ္ဇာအစရှိသော) အကြောင်းတရားသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤ (သင်္ခါရအစရှိသော) အကျိုးတရားသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမသ္မိံ၊ ဤ(အဝိဇ္ဇာအစရှိသော)အကြောင်းတရား၏။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ(သင်္ခါရအစရှိသော) အကျိုးတရားသည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ခဲ့ပျပ်၏"ဟူသော။ မော်၊ တရားကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (မ၊၆၊ ၂-မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်အဖွင့် ၄၀၄-ကို မှီးမျှပေးသည်)။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဟံဟိ၊ တပည့်တော်သည်ကား။ (နပ္ပဟောမိ-ဌ်စပ်) မေ၊ သည်။ဝါ၏။ဣမိနာ အတ္တဘावेန၊ ဤအတ္တဘောဖြင့်။ ယာဝတကံပိ၊ အကြင်မျှလောက်ကိုလည်း။ ဟတ္ထနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်ဘူးပြီ။ တံပိ၊ ထိုမျှလောက်ကိုလည်း။ သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွ။ သဥ္ဇာနေသိ၊ အမည်အနွယ် ဟူသော ညွှန်ပြဘွယ်နှင့်တကွ။ အနုဿရိဘုံ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ခြင်းငှါ။ နပ္ပဟောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အဟံ၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ ကုတောပန အနုဿရိဿामိ၊ အဘယ်မှာ အောက်မေ့နိုင်ပါအံ့နည်း။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးခဲ့နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။(အနုဿရိဿामိ၊ နည်း။) ဧကမ္ပိဘဝံ၊ တဘဝကိုရင်း။ ဒွေပိဘဝံယော၊ တို့ကိုရင်း။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ သာကာရံ၊ သော။ သဥ္ဇာနေသိ၊ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုဿရတိ သေယျထာပိ၊ အောက်မေ့နိုင်သကဲ့သို့။ (ကုတောပန) အနုဿရိဿामိ၊ အဘယ်မှာအောက်မေ့နိုင်အံ့နည်း။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဟံဟိ၊ သည်ကား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပံသုပိသာစကေ မှိ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးကိုမျှလည်း။နပဿာမိ၊မမြင်စတေး။အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ အဘိက္ကန္တမာနုသကေန၊ သော။ ဒိဗ္ဗေန၊ သော။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ ကုန်သော။ပ။ ဒုဂ္ဂတေ၊ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ ဘို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဿတိသေယျထာပိ၊ မြင်တော်မူသကဲ့သို့။ ကုတောပန ပဿိဿामိ၊ အဘယ်မှာ မြင်ပါအံ့နည်း။ ယထာကမ္မူပဂေ၊ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဿနာတိ သေယျထာပိ၊ သိတော်မူသကဲ့သို့။ (ကုတောပန) ပဿိဿामိ၊ အဘယ်မှာ သိပါအံ့နည်း။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ "ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပ။ ဒေသေဿာမိတိ၊ အံ့"ဟူ၍။ဝေ၊ သို့။ ပဲပန၊ အကြင်စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဉ္စ ပန၊ ထိုစကားသည်လည်း။ မေ၊ အား။ ဘဒ္ဒကံ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယ္ယောသော၊ အလွန်။ နပ္ပဋိဘာယတိ၊ ပေါ်ထင်မြင်။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဣဒံ၊ သည်။ သကေ အာစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏ အယူဝါဒ၌။ ပဋိဘာ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ သဖြင့်။ ဘဂဝတော၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပေဝ နာမ အာရာဓေယ်၊ နှစ်သက်စေနိုင်ပြားအံ့လည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၇၂။ ဥဒါယိ၊ယိ။ကိန္တိ၊အဘယ်သို့လျှင်။တေ၊ သင်၏။ သကေ အာစရိယကေ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ သကေ အာစရိယကေ၊ ၌။ "အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရမော၊မြတ်သော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းတည်း။ အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်းတည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဝေ၊၏။ သကေ အာစရိယကေ၊ ၌။ "အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရမော၊သော။ ဝဏ္ဏော၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။(ဣတိ၊ ဤသို့။) ယံတေ၊ အကြင်စကားကို(ဝဒေသိ၊ သင်ဆိုလို၏။ ဣဒေ၊ ဤစကားခို။) ပရမော၊ သော။ သောဝဏ္ဏော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယသ္မာ ဝဏ္ဏာ၊ အကြင်အဆင်းတက်။ ဥဒ္ဓံ ခါတရောဝါ၊ သာသနာ့သည် လည်းဖြစ်သော။ ပဏိဃာတရောဝါ၊ မုန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အညော၊ တပါးသော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ယသ္မာ၊ ထက်။ ဥဒ္ဓံ ခါဘရောဝါ၊ သော။ ပဏိဃာတရောဝါ၊ သော။ ဝဏ္ဏော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရမော၊ သော။ သောဝဏ္ဏော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယသ္မာ ဝဏ္ဏာ၊ ထက်။ ပ။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ သည်။ ပရမော ဝဏ္ဏော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယီ၊ ယီ။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ယသ္မာ ဝဏ္ဏာ၊ ထက်။ ပ။ ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်းဘည်း" ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။ တေ၊ သင်၏။ သော၊ ဤသင်ပြောသောစကားသည်။ ဒီဃာပိ၊ ရှည်လျားသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဖရေယ္ယ၊ ပြန့်ကျယ်ရာ၏။ တဉ္စ ဝဏ္ဏံ၊ ထိုအဆင်းကို။ နပညာယေသိ၊ မသိစေ။ ဥဒါယီ၊ ယီ။ သေယ္ယထာပိ၊ အုံ။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ဤဇနပုဒ်၌။ ယာဝဇနပဒကလျာဏီ၊ အကြင်ဇနပဒကလျာဏီတို့ရှိ အလှဆုံးသော သတ္တိသမီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ဣဒ္ဓာမိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ကို။ ကာမေမိတိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်၏" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ ဣဒ္ဓာသိ၊ အလိုရှိ၏။ ကာမေသိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်၏။ တံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ ခတ္တိယိဝါတိ၊ မင်းသမီးဟူ၍ဝင်း။ ပြာဟ္မဏိဝါတိ၊ ပုဏ္ဏားသမီးဟူ၍ဝင်း။ ဝေသိဝါတိ၊ ကုန်သည်သမီးဟူ၍ဝင်း။ သုဒ္ဒီဝါတိ၊ သူဆင်းရဲသမီးဟူ၍ဝင်း။ ဇာနာသိတိ၊ သိသလော" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ နောတိ၊ မသိဟူ၍။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျ်ား။ တံ၊ သင်သည်။ ပ။ တံ ဇနပဒ ကလျာဏိံ၊ ကို။ ဝေ နာမာတိဝါ၊ ဤအမည်ရှိ၏ဟူ၍ဝင်း။ ဝေ ဂေါတ္တာတိဝါ၊ ဤအနွယ်ရှိ၏ဟူ၍ဝင်း။ ဇာနာသိတိ၊ သိသလောဟူ" ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ပ။ ဒီဃာဝါတိ၊ မြင့်သောသူ ဟူ၍ဝင်း။ ရဿာဝါတိ၊ နိမ့်သောသူဟူ၍ဝင်း။ မဇ္ဈိမာဝါတိ၊ အလယ်အလတ် ဖြစ်သော သူဟူ၍ဝင်း။ ကာဠီဝါတိ၊ မည်းနုက်သောသူဟူ၍ဝင်း။ သာမာဝါတိ၊ ရွှေသော အဆင်း ရှိသောသူ ဟူ၍ဝင်း။ မဂ္ဂုဠ္ဆဝိဝါတိ၊ ကြမ်းပိုးကျောက်ကုန်းကဲ့သို့သော အရေအဆင်းရှိသောသူ ဟူ၍ဝင်း။ ဇာနာသိတိ၊ လောဟူ၍။ ပ။ အမုကသ္မိံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဂါမေဝါတိ၊ ရွာ၌ (နေသူ)ဟူ၍ဝင်း။ နိဂမေဝါတိ၊ နိဂုံး၌ (နေသူ)ဟူ၍ဝင်း။ နဂရေဝါတိ၊ မြို့၌ (နေသူ) ဟူ၍ဝင်း။ (အမုကသ္မိံ-ပုဒ်တိုင်းစပ်)။ ဇာနာသိတိ၊ လော" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ နောတိ၊ မသိပါဟူ၍။ ဝဒေယ္ယ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျ်ား။ တံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင် သတ္တိသမီးကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ နပဿသိ၊ မမြင်။ တံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသတ္တိသမီးကို။ ဣဒ္ဓသိ၊ အလိုရှိသလော။ ကာမေသိတိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်သလော" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ အာမာဘိ၊ (နှစ်သက်သည်ကား)မှန်ပါ၏ဟူ၍။ ဝဒေယ္ယ၊ ရာ၏။

ဥဒါယီ၊ ယီ။ တံ၊ ထိုငါဘုရား မိန့်တော်မူမည့်စကားကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ၊ မည်သည်။ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ဝေဿန္တ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်သော်။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ဘာသိတံ၊

စကားသည်။ အပ္ပါဋိဟီရကတ်၊ အခြေအမြစ်မရှိသည် ၁။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှုန်း၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဝေ သန္တေ၊သော်။ တဿ ပုရိသဿ၏။ အပ္ပါဋိဟီရကတ်၊ သော။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အဒ္ဓါခေါ၊ မဆူတ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ တံ၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ပ။ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်းတည်း" ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တဉ္စ ဝဏ္ဏံ၊ထိုအဆင်းကိုလည်း။ နပညပေသိ၊ မသိစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုဘော၊ ကောင်းသော။ ဇာတိမာ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဠ္ဍော၊ ရှစ်မြောင့်ရှိသော။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ မဏိဝေဠုရိယော၊ကြောင်မျက် ရတနာသည်။ ဝါ၊ ကို။ (၂၇၂-ပိုဒ်၌လည်း ပါ၏)။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလေ၊ စေ့းစေ့းနီသော ကမ္ဗလာ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘာသတေစ၊ ထွန်းလင်းသည်း ထွန်းလင်း၏။ တပတေစ၊ တောက်ပသည်းတောက်ပ၏။ ဝိရောစတေစ၊ တင့်တယ်လည်း တင့်တယ်၏။ ဝေဝဏ္ဏော၊ ဤသို့ တူသော အဆင်းရှိသော။ အတ္ထာ၊ အတ္တသည်။ မရဏာ၊ သေလွန်သည်မှ။ပရံ၊ နောက်၌။ အရောဂေါ၊ အနာရောဂါမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(၂၇၃)။ (တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ သုဘော၊ သော။ပ။ သုပရိကမ္မကတော၊ သော။ ယောဝါ မဏိဝေဠုရိယော၊ သည်လည်း။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ သော်။ ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၊ ၏။ ဝိရောစတိစ၊ ၏။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ၊ အလွန်မိုက်သော ညဉ့်၌။ ခဏ္ဍောပနကော၊ ပိုးစုန်းကြူးမည်သော။ ယော ဝါ ကိမိ၊အကြင်ပိုးသည်လည်း။ ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၊ ၏။ ဝိရောစတိစ၊ ၏။ (လိုက်စပ်)။ ဥဘိန်း၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ ဤအဆင်းအရောင် တို့ဘွင်။ ကတမော ဝဏ္ဏော၊ အဘယ်အဆင်းအရောင်သည်။ အဘိက္ကန္တတရော စ၊ အလွန်လည်း နှစ်သက်ဘွယ် ရှိသနည်း။ ပဏီဘတရော စ၊ အလွန်လည်း မြတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ၊ ၌။ ခဏ္ဍောပနကော၊ သော။ ယွာယံ ကိမိ၊ သည်။ ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၊ ၏။ ဝိရောစတိစ၊ ၏။ ဥဘိန်း၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့ဘွင်။ အယံ၊ ဤပိုးအဆင်းသည်။ အဘိက္ကန္တတရော စ၊ ၏။ ပဏီဘတရော စ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ဤမှနောက်၌ ထူးရာကိုသာ ပေးတော်အုံ)။

(တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ၊ ၌။ ယောဝါ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ အကြင်မီးပုံကြီးသည်လည်း။ဘာသတေစ ၏။ တပတေစ၊ ၏။ ဝိရောစတိစ၊ ၏။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္ဆိမယာမယံ၊ မိုးသောက်ယာမ်၌။ ဝိဇ္ဇေ၊ ဖောက်ထွင်းအပ်ပြီးသော (ညစ်ကြေးမထင် စင်ကြယ်သော)။ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိသော။ ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်၌။ ယော ဝါ ညြသမီ-တာရကာ၊ အကြင်သောက်ရှူးကြယ်သည်လည်း။ ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၊ ၏။ ဝိရော-စတိစ၊ ၏။ပ။

၁။ ပဋိဟာရိတမ္ပေါ ပရသန္ဓာနေ နေတမ္ပေါတိ ပဋိဟာရိယော၊ ပဋိဟာရိယသဒ္ဒေါ ဝိညာတမ္ပေါ ဘာဝတ္ထော၊ သောဝ ပါဋိဟီရကော၊ နိရုတ္တိနယေန၊ နတ္ထိ ဧတဿ ပါဋိဟီရကန္တိ တပ္ပါဋိဟီရကတ်၊ တဿဒ္ဓေန ပဒံ ဝဏ္ဏေတွာ တထာဝုတ္တံ အနိယျာနံ။ တေနဟ နိရုတ္တိယံ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ။ဣ။အဒ္ဓကထာဘာ၌ အပ္ပါဋိဟီရကတန္တိ အနိယျာနိကံ အမူလကံ နိရုတ္တိကံ-ဟု အမိပ္ပါယ်နက် ဖွင့်၏။

(တံ ကိ ံ မည္ကသိ ဥဒါယိ၊ ေပးမြဲ)။ ရုတ္တိယာ၊ ၏။ပ။ ပန္ရသေ၊ တဆယ့္ငါးရက်ေမြာက် သေ။ တဒဟုေပါသထ၊ ထိုဥပုသ်ေန့၌။ ဝိဒ္ဓ၊ သေ။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ သေ။ ဒေဝ၊ ၌။ အာဘိေဒါ၊ မကဲ့မပျက်သေ။ အစုရတ္တသမယ၊ သန့်ကောင်အခါ၌။ ေယာ ဝါ စေ့ေ၊ အကြင် လမင်းသည်လည်း။ ဘာသတေ၊ ၏။ပ။

(တံ ကိ ံ မည္ကသိ ဥဒါယိ၊ ေပးမြဲ)။ ပန္ရသေ၊ သေ။ တဒဟုေပါသထ၊ ၌။ပ။ ဝဿာန်း မိုးသဘ္ဘ၏။ ပစ္ဆိမေ၊ ေနာက်ဆုံး ဖြစ်သော။ မာသေ၊ လ၌။ သရဒသမယ၊ တန်ေဆာင်မုန်းလအခါ ၌။ ဝိဒ္ဓ၊ သေ။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ သေ။ ဒေဝ၊ ၌။ အာဘိေဒါ၊ သေ။ မဇ္ဈိမကသမယ၊ မွန်း တည့်အခါ၌။ ေယာ ဝါ သူရိယေ၊ အကြင်ေနမင်းသည်လည်း။ ဘာသတေ၊ ၏။ပ။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယေ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ ဤမေသ် စန္ဒိမသူရိယာန်၊ ဤလခနတို့၏။ အာဘာ၊ အေရာင်တို့ကို။ နုဘုနေဘာန္တိ၊ မသုံးစွဲကုန်။ တေဒေဝ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အေတာ၊ ထိုလနေတို့၏ အေရာင်တို့ကို သုံးစွဲကုန်သော နတ်တို့ထက်။ (အေတာ ခေါတိ ယေ အနုဘောန္တိ တေယိ၊ ၌)။ ဗဟူဟိ၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဗဟုတရာဟိ၊ အလွန်များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ ထိုမသုံးစွဲကုန်သော နတ်တို့ကို။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ "ယတ္ထ ဝဏ္ဏာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိတရော ဝါ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတ တရော ဝါ၊ သော။ အညော၊ တပါးသော။ ဝဏ္ဏော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ ေဟာတော်မမူ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အထစပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။ တံ၊ သည်။ "ယဿ ယံ ဝဏ္ဏော၊ အကြင် အဆင်းသည်။ ခဏေေပနကေန၊ ပိုးစုန်းကြူးမည်သော။ ကိမိနာ၊ ပိုးအဆင်းအားက်။ နိပ်နှ-တရော စ၊ အလွန်လည်း ယုတ်၏။ ပတိကိဋ္ဌ တဇရော စ၊ အလွန်လည်း ညံ့၏။သော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ပရမော၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်"ဟူ၍။ဝဒေသိ၊ ဆိုတိ၏။ တဿ ဝဏ္ဏံ၊ ထိုအဆင်းကိုလည်း။ နပညာပေယိ၊ မသိစေနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထံ၊ စကားကို။ အစ္ဆိဒံ၊ ဖြတ်တော်မူပြီ။သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထံ၊ ကို။ အစ္ဆိဒံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့(ဥဒါယိ) ဆိုး၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ တံ၊ သည်။ ကိ ံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ ကထံ၊ ကို။ အစ္ဆိဒံ၊ ပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ကထံ၊ ကို။ အစ္ဆိဒန္တိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုတိသနည်း။ ဣဓ၊

၁။ အာဘိေဒါ(ေတာ)ကား အာဘိေဒါသောပုဒ်၌ ရှိသည့် အာဘိသဒ္ဒါနှင့် အနက်တူသော နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဤအလို အာဘိေဒါ(ေတာ)အစုရတ္တ သန့်ကောင်ဦးကာလေတာ။

ထနည်း-နှ ဘိဒ-ေတာ်ဖြင့် "နတ္ထိ ဘိဒါ ေတသာတိ အာဘိေဒါ"ဟု ပြီးသည်။ "အာဘိနေ့ အစုရတ္တသမယေ" ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာကို ေထာက်၍ သိနှင့်အံ့ဝိဘာတ်များ ဘုမ္ဓတ္ထဋ္ဌသက်။ ဆဏ္ဏဂ္ဂတ္ထရဋ္ဌီကာ အလို အာဘိေဒါ-၌ သိ-သည် ဥပယောဂတ္ထ ဖြစ်၍ အစ္ဆန္ဒသံယောဂ အနက်လည်း ေပးနိုင်သည်။ အာဘိနုဖြစ်ပုံကို အံ့ရှိနှင့် ဤ ဋီကာတို့၌ "ပုဏ္ဏမာသိယံ ဟိ ဂဂနမဇ္ဈေ ဌေ ပုရတော ဝါ ပစ္ဆတော ဝါ စေ့ေ ဌိတေ အစုရတ္တသမယော ဘိနေ့ေနာနာမ ေဟာတိ၊ မဇ္ဈေ ဝေ ပန ဌိတေ အာဘိနေ့ေနာနာမ ေဟာတိ"ဟု ဖွင့်ကြ၏။

တနည်း-ဒန္ဓေပဌမကွဲထုနှင့်ရှိသော အာဘိတော(အဗျယ)ပုဒ်သည် အာသန္နတ္ထ, အာဘိမုခတ္ထ စသော အနက် များကို ေဟာနိုင်ရကား "အစုရတ္တေ အာဘိတော-အာဘိတောအစုရတ္တံ၊ သန့်ကောင်နီးပါးအခါ၌ "ဟုအနက် ေပးလျှင်လည်း "အာဘိတော(ေဒါ) အစုရတ္တန္တိ အာဘိအစုရတ္တံ၊ အစုရတ္တေ အာဘိမုခီဘူတေ"ဟူသော အံ၊ ၌ ၂-(ဆဋ္ဌ)နှင့် ညီညွတ်ပေသတ်။ အာဘိတောဂါမံ (ဂါမဿ အာဘိမုခေတိ အတ္ထော)ဟု ပြုဂ်ထုတ်ထားသော နိရုတ္တိ ဒီပနီ-လာ အာဘျာဒီဟိ-သုတ်နှင့်လည်း ကိုက်ညီနိုင်ပေသည်။

ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သကေ၊ သော။ အာစရိယကေ၊ ၌။ "အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။တေမယံ၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သကေ၊ သော။ အာစရိယကေ၊ ၌။ သမနုယုဇ္ဈိယမာနာ၊ အယူကိုစစ်ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနာ၊ ဝန်ခံစေသော အားဖြင့် စစ်ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနာ၊ အကြောင်းကို စစ်ဆေးအပ်ကုန် သည်ရှိသော်။ ရိတ္တာ၊ အနှစ်သာရမှ သုဉ်းကုန်၏။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးတို့တည်း။ အပရဒ္ဓါ၊ ချွတ်ယွင်း ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၇၄။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ကေန္တသုခေါ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိသော။ လောကော၊ လောကသည်။ အတ္ထိ ကိ ပန၊ ရှိသလော။ ကေန္တသုခဿ၊ စင်စစ်ချမ်းသာရှိသော။ လောကဿ၊ လောကကို။ သစ္စိ ဘိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။အာကာရဝတိ၊ အကြောင်းခြင်းရှိသော။ပဋိပဒါ၊အကျင့် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရှုး။အမှာကံ၊တို့၏။သကေ၊သော။ အာစရိယကေ၊ ၌။ "ကေန္တသုခေါ၊ သော။ပ။အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ဧवံ၊ သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ကေန္တသုခဿ၊ သော။ ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ ပန၊အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဣဓ၊ ဤလောကင်္၌။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ပ။ အဒိန္နာဒါနံ၊ ကို။ပ။ကာမေသု မိစ္ဆာစာရံ၊ ကို။ပ။ မုသာဝါဒံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကန္ဒရကသုတ် ၁၁-ပိုဒ်၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ အညတရံ၊ တပါးသော။ တပေါဂုဏံ၊ (ကိုယ်စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်သော) အကျင့်ကို (သုဏပါန ဝိရတိ-ကို ယူ)။သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ဘန္တေ၊ ရှုး။ကေန္တသုခဿ၊သော။ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံ၊ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

(တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အတ္ထာ၊ အတ္ထသည်။ ကေန္တသုခီဝါ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိသည် မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ သုခဒုက္ခီဝါ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ သုခဒုက္ခီ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ကြောင်းသော တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ ၄ ဝါကျအနက်လွှယ်ပြီ)။

(တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ။ဝေါကိဏ္ဏသုခဒုက္ခီ၊ ရောပြွမ်းသော ချမ်းသာဆင်းရဲ ရှိသော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ကေန္တသုခဿ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိသော။ လောကဿ၊ လောကကို။ သစ္ဆိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ အပိနုခေါ၊ ဖြစ်သုလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

(အစ္ဆိခ်-စသော ဝါကျနှင့် ကိ ပန တံ-စသော ဝါကျ အနက် တူပြီ)။

၂၇၅။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ကေန္တသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ သည်။အတ္ထိ ကိ ပန၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ပ။အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ပ။သာ ပဠိပဒါ၊သည်။ ကတ္တမာ ပန၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယီ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ထို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာ့လျှင်။ပ။ သာ ပဠိပဒါ၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ကန္ဒရကသုတ် ဘုရားပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ပ။ သာ ပဠိပဒါ၊ သည်။ နခေါ၊ မဖြစ်။ ဘန္တေ၊ ရှုး။တွေ့ဝတာ၊ ဤတတိယ ဈာန်တိုင်အောင်ရရုံမျှဖြင့်။အဿ၊ထိုတတိယဈာန်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ကန္ဓသုခေါ၊သော။လောကော၊ လောကကို။ သစ္ဆိကတော ဟိ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ တွေ့ဝတာ၊ ဖြင့်။ အဿ၊သည်။ ကန္ဓသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ ကို။ သစ္ဆိကတော၊ သည်။ နခေါဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ သာ ပဠိပဒါ၊ ထိုတတိယဈာန်တိုင်ရုံသော အကျင့်သည်။ကန္ဓသုခဿ၊ သော။ လောကဿ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ငှါ။ 'အာကာသာနဉ္စာယတနတော်ကို၊ အကြောင်းခြင်းရာရှိသော အကျင့်မျှသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဝေါ၊ သို့။ ဥတ္တော၊ သော်။ သကုလုဒါယိသ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ "တွေ့၊ ဤအကြောင်းခဲ့။သာစရိယကာ၊ဆရာနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အနဿာမ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ ဘော၊ ခဲ့။ သာစရိယကာ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ ပနဿာမ၊ အပြားအားဖြင့် ပျက်စီး ကုန်၏။ မယံ၊တို့သည်။ ဣဂ်ါ၊ပါ၊သောတရားတတိယဈာန်တရားထက်။ ဘိယ္ယော၊ အလွန်။ဥတ္တရိတရံ၊မြတ်သောတရားကို။နပဿာနာမာဘိ၊ မသိကုန်"ဟု၍။ ဥန္နာဒီနီ၊ ပဲ့တင်ထပ်သော အသံရှိသည်။ဥစ္စာသဒ္ဒမဟာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံ ကျယ်သောအသံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထခေါ၊ ခဲ့။ သကုလုဒါယိ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။တေ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊တို့ကို။အဝေါ့ခ္ခေ၊ နည်းသောအသံရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ ရှုး။ ကိတ္တာဝတာ၊ အတယ်မျှ လောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အဿ၊ သည်။ ကန္ဓသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ ကို။ သစ္ဆိက-တော၊သည်။ ဟောတိ ပနာတိ၊ သနည်း"ဟူသော။ တေ.ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ စဘုတ္တံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကန္ဒရကသုတ် ဘုရားပိုဒ်၌)။ ယာ တာ ဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ ကန္ဓသုခံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ တာဟိ ဒေဝတာဟိ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္ထဝတိ၊ တည်၏။ သလ္လပတိ၊ ဟောပြော၏။ သာကစ္ဆံ၊ ဆွေးနွေးခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ တွေ့ဝတာ၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကန္ဓသုခေါ၊သော။ လောကော၊ ကို။ သစ္ဆိ ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၇၆။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ကန္ဓသုခဿ၊ သော။ တေသ လောကဿ၊ ဤလောကကို။ သစ္ဆိ ကိရိယာဟေတု၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား(အထံ)၌။ မြ ဟွစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ နု၊ ကျင့်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကန္ဓသုခဿ၊ သော။ပ။ နု ခေါ စရန္တိ၊ မကျင့်ကုန်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟေသံ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ သစ္ဆိကိရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယိ၊ ငါ့ဘုရား (အထံ)၌။ မြ ဟွစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥတ္တရိတရာစ၊ အထူးသဖြင့် သာလွန်သည်လည်း

ဖြစ်ကုန်သော။ ပဏီတတရာစ၊ အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်သည်သည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အညေဝ၊ တပါး သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ မဟာ၊ ထိုတရားတို့သည်သာလျှင်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိကုန်သေးသည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ တေမဟာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ကတမေ ပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ သီ။ ဣဒ၊ ဤသာဂဒ္ဓ။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယဿ၊ အကြောင်းတရားကို။ သစ္ဆိ ဟိရိယ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ပ။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဗ္ဘာ ရိတရောစ၊ သော။ ပဏီဘ ဘရောစ၊ သော။ သောဓမ္မော၊ သို့ဘရားသည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ (ကြွင်းဝါကျ မျှားကို ကန္ဒရကသုတ် ၁၃-၁၄-၁၅-၁၆-ပိုဒ်တို့၌ ရေးပြီးကို မှီး၍ သမ္ဘန်)။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယေသံ၊ တို့ကို။ပ။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဗ္ဘာ ရိတရောစ၊ ကုန်သော။ ပဏီဘတရောစ၊ ကုန်သော။ တေမဟာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်ဘို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၂၇။ (ဧဝံ ဝုတ္တေ- အစ ဘိက္ခုသံဃ-အဆုံး အနက်ကို ပေါတလိယသုတ် ၅၁-ပိုဒ်ကို ရှု၍ သမ္ဘန်)။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။သန္တိကေ၊ ၌။ ပမ္ဘဏ္ဍ၊ သာမဏေအဖြစ်ကို။ လဘေ-ယျံ၊ ရလိုမ်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ဝုတ္တေ၊သော်၊သကုလုဒါယိသား၊သော။ပရိဗ္ဗာဇကသား၊ ၏။ပ၊ရှိသော၊ တို့သည်။ သကုလုဒါ-ယိ ၊သော။ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ကို။"ဥဒါယိ ယိ။ဘဝံ၊အရှင်သည်။သမဏေ ဂေါတမေ၊ရဟန်းဂေါတမ(အထံ) ၌။ ပြ ဘွဝရိယံ၊ ကို။ မာ စရိ၊ မကျင့်ပါလင့်။ ဥဒါယိ၊သီ။ဘဝံ၊သည်။အာစရိယော၊ဆရာသည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ အန္တေဝါသိဝါသံ၊ တပည့်အဖြစ်ဖြင့် နေခြင်းကို။ မာ ဝသိ၊မနေပါလင့်။ ဥဒကမဏိကော၊ အိုးစရည်းကြီးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ဥဒဇ္ဇနိကော၊ ရေအိုးငယ်သည်။ အသာ သေယျထာပိ နာမ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဘောဘော ဥဒါယိသား၊ အရှင်ဥဒါယိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသဘောသည်။ ဧဝံသမ္ဘဝံ၊ ဤဥပမာသဘောရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြင်လတ္တံ့။ ဘဝံဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိသည်။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ (အထံ)၌။ ပြ ဘွာဝရိယံ၊ ကို။ မာ စရိ၊ မကျင့်ပါလင့်။ ဘဝံဥဒါယိ၊ သည်။ အာစရိယော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ လျက်။ အန္တေဝါသိဝါသံ၊ကို။ မာ ဝသိတိ၊ လင့်"ဟူသော။ ဘော၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဣတိ၊ သို့။ (ပဏ္ဍိ နိုပါတ်)။သကုလုဒါယိသား၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကသား၊ ၏။ ပရိသာ၊ သည်။ သကုလုဒါယိ ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ ပြ ဘွာရိယေ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၌။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ် ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ သော။ စူဠသကုလုဒါယိသုတ္တံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ဝေဒနာသသုတ်

၂၂၈။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ အဠဝီ-ပေးမြဲ)။ ။ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတောခေါ၊ သော။ ဝေဒနာသော၊ ဝေဒနာသ မည်သော။ ဟရိဗ္ဘာ၎ကော၊ သည်။ (ဌင်းသည် သကုလုဒါယိ၏ ဆရာပင်

မြစ်သဘဲ)။ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္ဓိကော၊ ၌။ "အယံ၊ ဣကားဝ။ ပရမော၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းတည်း။ အယံ၊ ကားဝ။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူသော။ ဥဒါန်၊ ဝမ်းမြောက်ခွင်လန်းဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။(ဝေဒနုသပင်)။ကိံ ပန၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ တံ၊ သည်။ "အယံ၊ ကားဝ။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏော၊ တည်း။ ပ။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဝေါသ္မိ။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ကစ္စာန၊ နု။ ပရမော၊သော။ သော ဝဏ္ဏော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (အကြင်းမသူး။ ရှေသုတ် ၂၇၂ ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၂၇၉။ (ရှေသုတ် ၂၇၃-ပိုဒ်နှင့်တူ၏)။

၂၈၀။ (ပဌ ခေါ်။ပ။ ကာမသုခံ ဝါကျသည် ဗဟုဝေဒနီယသုတ် ၉၀-ပိုဒ်နှင့် တူ၏။) ဣတိ၊ သို့။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ထက်။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကာမသုခါ၊ ထက်။ ကာမဂ္ဂသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ တတ္ထ၊ ထိုခွမ်းသာတို့တွင်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝေဒနသော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ခြီးထိုက်ပေစ္ဆ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဘူး အဲဩအသစ်ဖြစ်ပေစ္ဆ။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့ထက်။ပ။ အက္ခာယတိတိ၊ အပ်၏ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ ယာဝ၊ အလွန်။ သုဘာသိတန္တိ၊ကောင်းစွာ ဟောအပ်၏" ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ကစ္စာန၊ နု။ အညဒိဋ္ဌိကေန၊ တပါးသောအယူရှိသော။ အညခန္တိကေန၊ တပါးသောအယူကို နှစ်သက်ခြင်းရှိသော။ အညရုစိကေန၊ တပါးသော အယူကို နှစ်လိုခြင်းရှိသော။ အညဇ္ဈာယေန၊ တပါးသောအယူ၌ အားထုတ်ခြင်းရှိသော။ အညဇ္ဈာစရိယကေန၊ တပါးသောအယူ၌ ဆရာရှိသော။ တယာ၊ သင်သည်။ ကာမာ၀ါ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဝင်း။ ကာမသုခံ ဝါ၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာဝင်း။ ကာမဂ္ဂ-သုခံ၀ါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ထက် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဝင်း။(ဣတိ၊ သို့။) တေ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒုဋ္ဌာနံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဝါ၊ပသိနိုင်။ကစ္စာန၊ နု။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အရဟန္တော၊ ကုန်၏။ပ။ ဝိမုတ္တာ၊ ကုန်၏။(အရဟန္တော-စသည့် အနက်ကို ၁၀၁-ပိုဒ်ရှု၍ ဆို)။ တေ ခေါ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ကာမာ ဝါ၊ တို့ဝင်း။ ကာမသုခံ ဝါ၊ ဝင်း။ ကာမဂ္ဂသုခံ ဝါ၊ ဝင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) တေ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဇာနေယျုံ၊ သိကုန်ရာ၏။

၂၈၁။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝေဒနသော. သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ကုဝိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြင့်၍။ အနုတ္တမနော၊ မိမိ၏ (နှစ်သက်ရွင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) စိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေव၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ခုံသေန္တော၊ ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေव၊ ကိုသာလျှင်။ ဝမ္ဘေန္တော၊ ရှုံ့ချလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေव၊ ကိုသာလျှင်။ "သမဏောဂေါဘမော၊သည်။ပါပိုးတာ၊ မသိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေအပ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟူ၍။ ဝဒမာနော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဣဒ၊ ဤခလာကဉ်။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏ.ပြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရွှေအစွန်းကို။ အဇာနန္တာ၊

မသိကုန်။ အပရဏ္ဏွံ၊ နောက်အစွန်းကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်။အထ စ ပန၊ ထိုသို့ မသိ မမြင်ကုန် ဘဲလျက်။ ဇာတိ၊ သည်။ ခံဏာ၊ပြီ။ပ။ပဇာနာမာတိ၊ သိကုန်၏ဟူ၍။ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့၏။ ဤဒံ ဘာသိတံ၊ ဤစကားသည်။ ဟသ-ကံ ယေဝ၊ ရယ်ဘွယ်သည်သာလျှင်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမကံယေဝ၊ အမည်မျှသည်သာလျှင်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။ ရိတ္တကံယေဝ၊ အနှစ်သာရမှ ဆိတ်သုဉ်းသည်သာလျှင်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။ တုစ္ဆကံ ယေဝ၊ အချည်းနှီးသည်သာလျှင်။သမ္မဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်၏” ဟူသော။ ဘော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ကစ္စာန၊ နု။ ယေခေါတေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ထို ရဟန်းပုံဏားတို့၏။ သောယေဝ၊ ထိုစကားသည်ပင်လျှင်။ သဟမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့် တကွ။ နိဂ္ဂဟော၊ နှိပ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ နု။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဗုဒ္ဓန္တော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ အပရန္တော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ ဝိညူ၊ သိနားလည်သော။ အသဒ္ဓေါ၊ မစဉ်းလဲသော။ အမာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိသူမဟုတ်သော။ ဥဇုဇာတိကော၊ ဖြောင့်မတ်သော သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တေ၊ လာပါစေ။ အဟံ၊ သည်။ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ဟောအံ့။ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမအပ်သည့် အတိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်သော သူသည်။ (ယထာ၊ အားဖြင့်၊ အနုသိဋ္ဌံ = အနုသိဋ္ဌော၊ အပ်၏။ တထာ၊ အပ်သည့်အဘိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ သည်။) နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ သာမညော၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဉ ဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ သာမံဝေ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ (ဝေလိ ဂ်)၊ ဒဂ္ဓတိ၊ မြင်လတ္တံ့။ ဝေ၊ ဤမြင်သည်ရှိသော်။ ယဒိဒံ အဝိဇ္ဇာဗန္ဓနာ၊ အကြောင်းအဝိဇ္ဇာတည်း ဟူသော အနောင်အဖွဲ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကိရ၊ စင်စစ်။ (တမ္ပ) ပန္ဓနာ၊ ထိုအနောင်အဖွဲ့မှ။ သမ္ဘဝါ၊ကောင်းစွာ။ (“ဝေဂ်ကိရ သမ္ဘာ ပန္ဓနာ”ဌ် တမ္ဘာ ပန္ဓနာ-ဟုရှိလျှင် ပိုရ် ကောင်းမည်။ယဒိဒံနှင့် တာနိ ပန္ဓနာနိ-တို့ကိုထောက်။) ဝိပ္ပမောက္ခော၊ လွတ်မြောက်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ နု။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ မန္ဒော၊ နုံ့သော။ ဥတ္တာနသေယ္ယကော၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော။ ကုမာရော၊ သတ္တိသားသည်။ ကဏ္ဏပဋ္ဌမေဟိ၊ လည်ဖွဲ့သျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ သုတ္တပန္ဓနေဟိ၊ ချည်အဖွဲ့ဖြစ်ကုန်သော။ ပန္ဓနေဟိ၊ အဖွဲ့ဘို့ဖြင့်။ ပဒ္ဓေ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုသတ္တိသား၏။ ဝဏ္ဏံ ၊ ကြီးပွါးခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ ဣဒ္ဓိ ၊ စကျွစ်သော ဤခြေဘို့၏။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ ၍။ တာနိ ပန္ဓနာနိ၊ ထိုချည်အဖွဲ့ဘို့သည်။ မုစ္စေယ္ယုံ၊ ကျွတ်ကုန်ရာ၏။ (ပြေကုန်ရာ၏ ဟူလို)။ သော၊ ထိုသတ္တိသားသည်။ (အဟံ၊ သည်။)မောက္ခော၊ လွတ်သည်။ အိဒ္ဓိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဘာနေယ္ယ၊သိရာ၏။ပန္ဓနံ၊ ချည်အဖွဲ့ ကို။ နော စ ဘာနေယ္ယ သေယ္ယ ထာပိ၊ သိကား မသိရာသကဲ့သို့။ ကစ္စာန၊ နု။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝေဒနာသော၊ သော။ ပရိမ္ဘာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။“ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ဝေရေတူတိ၊ ဘုရား”ဟူသော။ ဘော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဤဘိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒဿမံ၊ သော။ ဝေဒနာသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

တတိယော၊ သော။ ပရိမ္ဘာဇကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ အကျဉ်းချုပ်ဥဒ္ဒါန်းစဉ်သည်ကား —

ပုဏ္ဏာရီ၊ ပုဏ္ဏာရိကအရှင်မ၌နေသော ဝစ္ဆပဋိပုတ္တိကို ဟောသော တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်ရင်း။ အဂ္ဂိ၊ အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်ရင်း။ သဟကထိနာ်မော၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ မပြတ်ပြောဆိုရှိ နေကြသည်ကို လျှောက်ထားသော မဟာဝစ္ဆသုတ်ရင်း။ ဒီဃနခေါ၊ ဒီဃနခသုတ်ရင်း။ ပုန၊ တဖန်။ ဘာရဒ္ဒါဝေါတော၊ ဘာရဒ္ဒါဝေအနွယ်ဖြစ်သော မာဂဏ္ဍိယပုံစားကိုဟောသောမာဂဏ္ဍိယသုတ်ရင်း။ သန္ဓက၊ သန္ဓကသုတ်ရင်း။ ဥဒယိ၊ မဟာသကုလုဒါယိသုတ်ရင်း။ မုဏ္ဍိကပုတ္တော၊ သမဏာမုဏ္ဍိကပုတ္တသုတ်ရင်း။ မဏိကော၊ အိုးစရည်းကြီးနှင့် ဥပမာပြုသော စူဠသကုလုဒါယိ သုတ်ရင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ကစ္စာနော၊ ကစ္စည်းအနွယ်ကို ဆိုရာဖြစ်သော ဝေနသသုတ်ရင်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသုတ်အပေါင်းသည်။ ဝရဝဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်မည်၏။

၄-ရာဇဝဂ်

၁-စတ္ပိကာဝဂ္ဂသုတ်

[1] ၂၇၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသ-လေသု၊ ကောသလတိုင်းဘို၌။ မဟတာ၊ မျှားသော။ ဘိက္ခုသံ၊ဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ၎။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂ္ဂါ၊ လမ်းမှ။ ဩက္ကမ္မ၊ ဖဲ့၍။ အညတရသ္မိံ၊ တရုသော။ ပဒေသေ၊ အရပ်၌။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပါတုာ-ကာသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာတော အာနန္ဒသ၊အရှင်အာနန္ဒာ၏။ "ဘဂဝ ဧတာ၊ ၏။ သိတဿ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပါတုကမ္မာယ၊ ထင်ရှားပြုခြင်း၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ အကာရ-ဏေန၊ အကြောင်း မရှိသဖြင့်။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်ဘို့သည်။ သိတံ၊ ကို။ နပါတုကရောန္တိ၊ ထင်ရှားမပြုကုန်"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ကော်သ်၊ လက်ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ကတ္တာ၊ (တင်သည်ကို) ပြု၍ ။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၏။)တေန၊ ဘို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္တာ၊ မြှောက်ချီ၍။ "ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ပ။ နပါတုကရောန္တိ၊ ကုန်"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

[2] အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘို့ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝေ-ဠုဝံ နာမ၊ ဝေဠုဝံမည်ရှိသော။ ဂါမနိဂမော၊ ရွာနိုင်ငံသည်။ ဣဒ္ဓေါ၊စေ၀ ပြည့်လည်းပြည့်စုံသည်ရင်း။ ဖီတောစေ၀ စည်လည်းစည်ပင်သည်ရင်း။ ဗဟုဇနော၊ မျှားသော လူရှိသည်ရင်း။ အာကိဏ္ဏမနုဿောစ၊ ရောပြွမ်းသောလူရှိသည်ရင်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။အာနန္ဒ၊ ဒ္ဓာ။အရဟံ၊ ပုဗ္ဗော် အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊အသုံးစုံ သော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော် တိုင် သိတော်မူသော။ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေဠုဝံ ခေါ၊ သော။ ဂါမနိဂမံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူပြီ။ အာနန္ဒ၊ ဒ္ဓာ။ ဣဒံ၊ ဤဝေဠုဝံရွာ နိုင်ငံ၌။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာရာမော၊ အာရုံမ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အာနန္ဒ၊ ဒ္ဓာ။ ဣဒံ၊ ၌။အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊

သော။ကဿပေါ၊သော။ဘဂဝါ၊သည်။ နိသိန္နကော၊ထိုင်တော်မူလျက်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ သြဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။(သုဒ်-နှစ်ဂုဏ်နိပါတ်မျှတည်း) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ သင်္ဃာဋိ ၊ သင်္ကန်းကြီးကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးခေါက်။ ပညပေတ္တာ၊ ခင်းရ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်ပါမူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာ္ဏု၊ ဤအခင်းဌ။ နိသီဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါဘုရား။အယံ ဘူမိပဒေသော၊ ဤမြေအရပ်သည်။ အရဟန္တေဟိ၊ ကုန်ခသော။ ဋ္ဌိတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ နှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်ပျို့သည်။ ပရိဘုတ္တော၊ သုံးဆောင်အပ်ဘူးသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်၊ နိသဇ္ဇခေါ၊၍ ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ—

၂၇။ အာနန္ဒာ၊နန္ဒာ။ပ။သြဝဒတိ၊ ၏ ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဝေဂဠိ၊ခင်ပန်းမည်သော။ ဂါမနိဂမော၌။ ဃဋ္ဌိကာရောနုဿမ၊ ဃဋ္ဌိကာရမည်သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ အရဟာတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ အဂ္ဂုပဋ္ဌာကော၊ မြတ်သော အလုပ်အကျွေးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ဇောတိပါလောနုဿမ၊ ဇောတိပါလမည်သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဃဋ္ဌိကာရဿ ခေါ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ သဟာယော၊ သူငယ်ချင်းသည်။ပိယသဟာယော၊ ချစ်အပ်သော သူငယ်ချင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ၊ အထခေါ၊ ဌ။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ ဇောတိပါလံ၊သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ "သမ္မဇောတိပါလ၊ အဆွေဇောတိပါလ။ အာယာမ၊ လာ သွားကုန်အုံ့။ အရဟန္တော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ ၊သော။ ကဿပ၊ သော။ ဘဂဝန္တော၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အုံ့။ မေ၊ ငါသည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကို။ သာဓုသမ္မတံ ပ၊တိ၊ ကောင်း၏ဟု သမုတ်အပ်သည် သာလျှင် တည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ဇောတိပါ-လော၊ သော။ မာဏဝေါ၊သည်။ ဃဋ္ဌိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ "သမ္မဃဋ္ဌိကာရ၊ အဆွေ ဃဋ္ဌိကာရ။ အလံ၊ မသင့်။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်အပ်သော။ တေန မုဏ္ဍကေန သမဏကေန၊ထိုဦးပြည်းရဟန်း ယုတ်ဖြင့်။(ဝါ၊ထိုရဟန်းဦးပြည်းယုတ်ကို။ ဒိဋ္ဌေန၊ တွေ့မြင်ရခြင်းဖြင့်။)ကိं ပနတာတိ၊ အာဘယ်အကျိုး ရှိအုံ့နည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သမ္မ ဇောတိပါလ၊ လ။တေနဟိ၊ မု။ သောတ္ထိသိနာနံ ၊ ရေချိုး ခွေးပွတ်လုံးကို[1]။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သိနာဏိဘုံ၊ ရေချိုးအုံ့သောငှါ။ နဒိं ၊ မြစ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အုံ့။ ဣတိ၊

၁။ ၂၇၃-ကို ဘူတပုဗ္ဗံ အာနန္ဒ-ဝါဒျမှစ၍ တပ်လိုက်သည်။

၂။ စူဠဝဂ္ဂပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ ရွှေဥမင်,စံကျောင်း ၂-မူစလုံး၌ "ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိယာ၊မှတ်ကျောက်မှန်တို့ကို ချီတ်ဖြင့် ရေးဖွဲ့၍ ပြုအပ်သော အလုံးဖြင့်"ဟု အနက်ပြန်ကြသည်။

သောတ္ထိသိနာနိန္တိ ,သိနာနတ္ထာယ ကတသောတ္ထိ ၊ သောတ္ထိနာမ· ကုရုဝိန္ဒပါသာဏစုဏ္ဏာနိ လာခါယ ဗန္ဓိတ္မာ ကတာဂုဋ္ဌိက-ကလာပကာ ဝုစ္စတိ၊ ယံ သန္ဓာယ "တေန ခေါပန သမယေန ဆမ္ဘဋ္ဌိယာ ဘိက္ခု၊ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိ-ယာ နဟာယန္တိ"တိ (ဝိ၊၄၊၂၄၀-ပိဋ္ဌေ)ဝုတ္တံ၊ တံ ဥဘောသု အန္တေသု.ဂဟေတ္မာ သရီရံ ဃံသန္တိ။(ဋ္ဌ)။

နှာနစုဏ္ဏေန သုတ္တေန ကတာ သောတ္ထိ၊ ကုရုဝိန္ဒဂုဋ္ဌိကာ၊ သာ ဝေ သိနာယန္တိ ကာယံ ဝိသောဓေန္တိ တောယာ တိ သိနာနံ။ (ဋီ)။ ဝိ-ဋ္ဌ၊ ၄။ ၄-ဘ-ဌ်ကလည်း ဤအဋ္ဌကထာအတိုင်းပင် ဖွင့်သည်။ သောတ္ထိန္တိ ကုရုဝိန္ဒကသောတ္ထိ ၊ ကုရုဝိန္ဒကပါသာဏစုဏ္ဏေန ဟိ သဒ္ဓိं လာခံ ယောဇေတ္မာ မဏိကေ ကတ္မာ ဝိဇ္ဇိတ္မာ သုတ္တေန အာဝုဏိတ္မာ တံ

ဤသို့ဃဋ္ဌိကာရက-ပြောပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ ဧာတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ ဝေတိ၊ကောင်းပါပြီ" ဟူ၍ ။ ဃဋ္ဌိကာရဏ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဏ၊ အား။ ဝါ၊၏ (စကား ကို)။ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှု့နှားထောင်ပြီ။ ဝါ၊ ဝန်ခံပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွှာ။ အထခေါ်ဘွဲ့။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဏ၊ သည်ရင်း။ ဧာတိပါလော၊ သော့။ မာဏဝေါ၊ သည်ရင်း။ သောတ္ထိသိ-နာနိ ၊ ရေချိုးချေးပွတ်လုံးကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သိနာယိတုံ၊ဌ၊။ နဒီ ၊ သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်ပြီ။

၂၇၄။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အထခေါ်ဘွဲ့။ ဃဋ္ဌိကာရော၊သော။ ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ ဧာတိပါလ၊ သော။ မာဏဝ၊ကို။ "သမ္မ ဧာတိပါလ၊လ။ အရဟာတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊.သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာရုမော၊ အရုမ်ကား။ အယံ၊ ဤအရုမ်ပင်တည်း။ အဝိဒူရေ၊ မဝေးပါ။ သမ္မဧာတိပါလ၊လ။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်အံ့။ပ။ သာဓုသမ္မတ် ဟီတိ၊ သာလျှင်တည်း"ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွှာ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊နွှာ။ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ တတိယမ္ပိ ခေါ်၊လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊ နွှာ။ အထခေါ်ဘွဲ့။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ဧာတိပါလ၊သော။ မာဏဝ၊ ကို။ ဩဝဋ္ဌိကာယ၊ ခါးတောင်းကျိုက်ဘွဲ့။ (ဝဋ္ဌေတ္ဘာ ကရဏံ ဩဝဋ္ဌိကံ။ဝါ၊ဌ၊ ဒု၊ဂ၀ဗ။) တနည်း- ဧာတိပါလ၊ သော။ မာဏဝ၊ ၏။ ဩဝဋ္ဌိကာယ၊ ခါး၁တောင်းကျိုက်ကို။ ပရာမသိတ္ဘာ၊ ကိုင်၍ ။ "သမ္မ ဧာတိပါလ။လ၊ အရဟာတော၊ သော။ပ။ သာဓုသမ္မတ်ဟီတိ၊ တည်း" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွှာ။ အထခေါ်ဘွဲ့။ ဧာတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဩဝဋ္ဌိကာ၊ ခါးတောင်းကျိုက်ကို။ ဝိနိဝဋ္ဌေတ္ဘာ၊ ဖြေ၍။ ဃဋ္ဌိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ "သမ္မ ဃဋ္ဌိကာရ၊ရ။ အလံ၊မယင့်။ဒိဋ္ဌေန၊သော။ တေနမုဏ္ဍကေန သမဏဗ၊ကန်၊ ဖြင့်။ ကိ ပနာတိ၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း"ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အထခေါ်ဘွဲ့။ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ သိသံနှာတံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော။ ဧာတိပါလံ၊ သော။ မာဏဝ၊ ကို။ ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့ဘွဲ့။ တနည်း-သိသံနှာတံ၊ သော။ ဧာတိ၊ပါလံ၊ သော။ မာဏဝ၊ ၏။ ကေသေသု၊ တို့ကို။ ပရာမသိတ္ဘာ၊ ကိုင်၍ ။ "သမ္မ ဧာတိပါလ၊ လ။ပ။ သာဓုသမ္မတ် ဟီတိ၊ တည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အထခေါ်ဘွဲ့။ ဧာတိပါလဿ၊ သော။ မာဏဝဿ၊ ၏။ "ဘော၊အိုအချင်းတို့။အစ္ဆ ရှိယံ ဝဘာ၊စုတကား။ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတ်ဝတ၊ စုတကား။ ယတြဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ အယံ ကုမ္ဘကာရော၊ ဤ အိုးထိန်းသည်သည်။ ဤတို့ရဇစ္စော၊ တပါးသော ဇာတ်ရှိသူသည်။ ဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သော ဇာတ်ရှိ သူသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သိသံနှာတာနံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွရေချိုးပြီးကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့ဘွဲ့။ ပရာမသိတမ့်၊ ကိုင်အပ်၏ ဟူ၍။ မညိဿတိနာမ၊ မှတ်ထင်ဘိ၏။ (တသ္မာ၊တို့ကြောင့်)။ ဤခဏ်၊ ဤ၀ါတို့၏ သွားခြင်းသည်။ ဝတ၊စင်စစ်။ ဩရကံ၊ ယုတ်ညံ့သည်။ နှ ဘဝိဿတိ မညေတိ၊ မဖြစ်ယောင်တကား"ဟူသော။ တော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

မဂ်ကလာပပန္ဓိ ဥဘတော ဂဟေတွာ ပိဋ္ဌိ ဆံသေန္ဓိ။ (အဘိ၊ဌ၊၂၁၅)။ လောကီအဘိဇာန်မျှားခဲ့ သည်တို့, သောတို့ ကို သုစရိတ်-တိပစ္ဆည်းဖြင့် ရှုပ်ပြီးကြံ၍ ဆပ်ပြာခတ်ဟု ဖွင့်ဆိုကြသော်လည်း ပြဆိုပြီး ၄ ဌ-တို့နှင့်ကား မညီ။ ကုရဝိန္ဒကို ကုရုဝေါ ဝိန္ဒတိတိ-ပြု၍ မုန်ညင်း, နွားမြေရင်း, ကျောက်နီ, မုတ်ကျောက်အနက်ဟော။ သောတ္ထိ-သိနာနီ-ကို သုတ္ထိယတေ ဝေဠိယတေ အနေနာတိ သုတ္ထိ၊ ထေန ကထာ သောတ္ထိ၊ သာ ၉၀ သိနာယန္ဓိ ဟောယာတိ သောတ္ထိသိနာနီ-ဟုပြု။ အစ်ပွါယ်လည်း၊ အဖွင့်အတိုင်း။

ဃဋ္ဌိကာရုံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရုံ၊ ကို။ "သမ္မဃဋ္ဌိကာရ၊ ရ။ယာ၀တာ ဒေါဘိပိတိ၊ ယင်းသို့ ဆံပင်ကိုင်သည့်တိုင်အောင် အရေးကြီးသလား"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ သမ္မ ဇောတိပါလ၊လ။ ယာ၀တာ ဒေါဘိပိ၊ ယင်းသို့ဆံပင်ကိုင်သည့်တိုင်အောင် အရေးကြီး၏။ တသာဟိ ပန၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။ မေ၊ သည်။ အရဟာ၀တာ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေ၊ သော။ တဿဘဂ၀တော၊ ကို။ ဒဿနံ၊ ကို။ သာဓုသမ္မတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောခဲ့။ သမ္မဃဋ္ဌိကာရ၊ ရ။ တေနဟိ၊ မူ။ မုဉ္စ၊ လွှတ်လော့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောခဲ့။

၂၇၅။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဃဋ္ဌိကာရော၊သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်ရင်း။ ဇောတိ ပါလော၊ သော။ မာဏ၀ေါ၊ သည်ရင်း။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ ဂေမန္တံ၊ဌ်။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓံ၊ သော။ ကဿပံ၊ သော။ ဘဂ၀န္တံ၊ကို။"ဘန္တေ၊ရေး။ ဇောတိပါလော၊ သော။အယံ မာဏ၀ေါ၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ သဟာယော၊ သူငယ်ချင်းပါဘည်း။ပိယသဟာယော၊ ချစ်အပ်သော သူငယ်ချင်းပါဘည်း။ ဘဂ၀၊ သည်။ ဣမဿ၊ ဤဇောတိပါလလုင်အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊တိ၊ ဟောတော်မူပါ၊လော့"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။အထခေါ၊ ဌ်။ပ။ပဏ္ဏမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

၂၇၆။ အာနန္ဒ၊နွှာ။အထခေါ၊ ဌ်။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏ၀ေါ၊ သည်။ ဃဋ္ဌိကာရုံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရုံ၊ ကို။ "သမ္မဃဋ္ဌိကာရ၊ရ။တုံ့းသည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာဇ္ဇောနု၊ နာရသည် မဟုတ်ပါ၊လော။အထ စ ပန၊ထိုသို့နာရပါလျက်လည်း။အဂါရသ္မာ၊မှ။အနဂါရိယံ၊သို့။နပဗ္ဗဇိဿသိနုတိ၊ မ၀င်ရောက်တိသနည်း"ဟူသော။ တော်၊ကို။အ၀ေါစ၊ ပြီ။သမ္မ ဇောတိပါလ၊ လ။ဘဲ့ သည်။မံ၊ ကို။"အန္တေ၊ ကန်းကုန်သော။ဇိဏ္ဏေ၊အိုမင်းကုန်သော။မာတာပိတရော၊အမိအဘတို့ကို။ ပေါသေမိတိ၊ လုပ်ကျွေးနေ၏"ဟူ၍ ။ ဇာနာသိ နနု၊ သိသည်မဟုတ်လော။ ဣဘိ၊၏။ သမ္မဃဋ္ဌိကာရ၊ ရ။ တေနဟိ၊ မူ။ အဟံ၊သည်။အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ဝင်ရောက်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောခဲ့။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အထခေါ၊ ဌ်။ပ။ နိသိဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ ဂေမန္တံ၊ဌ်။ နိသိန္နော၊ သော။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရေး။ပ။ ပိယသဟာယော၊ တည်း။ ဘဂ၀၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတု၊တိ၊ ရှင်ရဟန်းအပြစ်သို့ ဝင်ရောက်စေပါ၊လော့ (ရှင်ရဟန်း ပြုပေးတော်မူပါ၊လော့)" ဟူသော။ တော်၊ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွှာ။ ဇောတိပါ၊သော၊ သော။ မာဏ၀ေါ၊ သည်။ အရဟတော၊ သော။။ပ။ ဘဂ၀တော၊၏။ သန္တိကေ၊ ဌ်။ ပဗ္ဗဇ်၊ ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ပြီ။

၂၇၇။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အထခေါ၊ ဌ်။ အရဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂ၀၊သည်။ အစိရူပသမ္ပန္နေ၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေးသော။ ဇောတိပါ၊လေ၊ သော။ မာဏ၀ေ၊ သည်။ အစိရမာသူပသမ္ပန္နေ၊ ရဟန်းပြု၍ လ၀ကျွတ်ရှိလတ်သော်။ ဝေဂဋ္ဌေ၊ဌ်။ ယထာဘိရန္တံ၊မ္ဟေ၊လျှော်ခတော်မူသမျှ။ ဝိဟရိတ္ဝာ၊၍။ ယေန၊ဌ်။ ဗာရာဏသီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။)တေန၊ ဌ်။ စာရိကံ၊ ၎။ ပဏ္ဏာမိ၊ ပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ စာရိကံ၊ ၎။ရရမာနော၊လျှည့်လည်သော်။ယေန၊ဌ်။ဗာရာဏသီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။)တံ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်သို့။အ၀သရိ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အရဟံ၊သော။ပ။ ဘဂ၀၊ သည်။ တတြ

၁။ ယာ၀တာဒေါဘိပိတိ တွေ့ ဒေါ-ကာရ,ဟိ-ကာရ,ပိ-ကာရ နိပါတာ၊ယာ၀တုပရိမဏ္ဍ အတ္ထော။ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ဝါစ၀ယ အာလယနံ, ဩ၀ဋ္ဌိကာယ ဂဟဏဿ အတိဏ္ဍမိတ္ဝာ ယာ၀ ကေသဂ္ဂဟဏမ္ပိ တတ္ထ ဂမနတ္ထံ ပယောဂေါ ကတ္ထမ္ပေါ"တိ။(ဋ)။ ဒီလေ၀ါ်ထေ၀ါ်ဘဲလားဟူလို။ ကေစိ "ယာ၀ေတ္ထ အဟုပိ"တိ ပဌန္တိ၊ တေသံ ယာ၀ တွေ့ ခကာသဂ္ဂဟဏံ တာ၀ အယံ နိ၀ေနော အဟုပိတိ အတ္ထော။ (ဋီ)။

ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပဘဏေ၊ ရသေ့ရဟန်းဘို၏ ကျောင်းဖြစ်သော။မိဂဒါယေ၊သားတို့အား ဘေးမဲ့ ပေးရာ မိဂဒါဝုန်တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ကိကိ၊ ကိကိမည်၏သာ။ ကာသိရာဇာ၊ ကာသိမင်းသည်။ "အရာဟံ၊ သောတပန်၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗာရာဏသိ ံ၊ သို့။ အနုပတ္တော ကိရ၊ ရောက်လာခဲ့တော်မူသတတ်။ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊သော။မိဂဒါယေ၊ ၌။ဝိဟရတိ ကိရတိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသတတ်" ဟူ၍။ အသောသိခေါ၊ ကြားပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ၌။ ကိကိ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော။ ယာနာနိ၊ ယာဉ်ဘို့ကို။ ယောဇာပေတွာ၊ ကစေ၍ ။ ဘဒ္ဒြ. ကောင်းသော။ ယာနံ၊ ကို။ အဘိရုဟိတ္မာ၊ စီး၍။ "ဘဒ္ဒြေဟိ ဘဒ္ဒြေဟိ၊ ကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗာရာဏသိယာ၊ မှ။ မဟာစ္စာ၊ မြတ်သော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏ အသရေတော်ဖြင့် ။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ နိယျာသိ၊ ထွက်တော်မူပြီ။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ယာနဿ၊ ၏။ ဘူမိ၊သွားရာမြေသည်။(အဘွေ့၏။တာဝတိံသာ၊ ထိုမျှလောက်သောအရပ်သို့။)ယာနေန၊ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍ ။ ယာနာ၊မှ။ပစ္စောရောဟိတ္မာ၊တဖန်ဆင်း၍။ပတ္တိကောဝ၊ ခြေလျင်သာလျှင်။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ သမ္မဟံသသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။အထခေါ၊၌။ ကိကိ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ပ။ သမ္မဟံသိ၊တာ၊ ရွှင်စေအပ်သည်ရှိသော်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၏။ သုဘာတနာယ၊ နက်ဖန်ဖြစ်လတ္တံ့သော ပိတိပါမောဇ္ဇ အကျိုးငှါ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခု သံ၊ယနေ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ အဓိဝါသေတု၊တိ၊လက်ခံတော်မူပါ" ဟူသော။ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။အာနန္ဒ နန္ဒာ။အရာဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍီဘာဝေန၊သဖြင့်။အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။အထခေါ၊၌။ ကိကိ.သော။ကာသိရာဇာ၊သည်။ပ။ပက္ကာမိ၊ပြီ။အာနန္ဒ'နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ၌။ကိကိ၊သော။ကာသိရာဇာ၊သည်။တဿာ ရတ္တိယာ၊ထိုညဉ့်၏။အစ္စယေန၊လွန်သဖြင့်။ဝါ၊ လွန်သော

၁။ မဟာ ဗုဒ္ဓေနုဘာဝေနာတိ မဟတာ စ ဗုဒ္ဓေနုဘာဝေန၊ မဟစ္စာတိပိ ပါဋိ၊ မဟတိယာတိ အတ္ထော၊ လိင်္ဂဝိပရိယာယော ဧသ။(ဒီ-ဋ-၁-၁၇၅၊) မဟာဗ္ဘာတိ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ မဟတာ စာတိ။ (သီ-ဋီ-ဟောင်း-၂၁၆။)

မဟာဗ္ဘဒ္ဒ် မဟာ+စ ဟုဖြတ်၊ မဟာပုဒ် စနိပါတ်၊ မဟာ၌ မဟန္တပုဒ်သင်္ဘာတ်ဖြင့်ပြီးသည်၊ ဌာနသိဒ္ဓိသည် ဗုဒ္ဓေနုဘာဝေန ဟူသော ဝိသေသပုဒ်နှင့် ဝိဘတ်တူ ဧကရေန် ကရိုဏ်းအနက်၌ သက်သည်၊ သို့ဖြစ်၍ သီ-ဋီ ဟောင်း၌ မဟာဗ္ဘာတိ။ပ။ မဟတာ စာတိဟု ဖွင့်သည်၊ ထိုကြောင့် (ဒီ-ဋ-၁)၌ မဟာ ' ဗုဒ္ဓေနုဘာဝေနာတိ မဟတာစ ဗုဒ္ဓေနုဘာဝေန ဟု ပါဠိမှန် ရှိသင့်၏။ ပါဋိတော်မျှားခဲ့လည်း မဟာ ဗုဒ္ဓေနုဘာဝေန ဟု တည်တည်း ရှိသင့်၏။

မဟစ္စာတိပိ ပါဋိ စသော တနည်းပြ(ဒီ-ဋ-၁)၌ မဟစ္စာဝယ် မဟတိယာ ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဣတ္တိလိင် မဟတီ ပုဒ် နာဝိဘတ်သက်၍ "နဇစ္စာဝသလော ဟောတိ"၌ ဇစ္စာပုဒ်ကဲသို့ မဟစ္စာဟု ပြီးသည်၊ ဗုဒ္ဓေနုဘာဝေန ဟူသော ဝိသေသပုလ္လိင်နှင့် မကိုက်ညီသောကြောင့် လိင်္ဂဝိပရိယာယော ဧသ ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆက်ပြန်သည်၊ ထိုဝိဂပ် အလို မဟစ္စာ ဗုဒ္ဓေနုဘာဝေန ဟု ပါဋိတော်မျှားခဲ့ တနည်း ရှိသင့်၏။

သို့ဖြစ်၍ မဟစ္စန္တိ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ မဟတာ ဗုဒ္ဓေနုဘာဝေနာတိ အတ္ထော။ (သာရတ္ထ-၁-၁၆၉) ဝယ် မဟစ္စန္တိ-ဟု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ရှိရာ၌ မဟာဗ္ဘာတိဟူ၍ဝင်း, မဟာဗ္ဘန္တိပဒေ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ မဟတာတိ (သီ-ဋီ-သစ်-၂-၂၂) ဝယ် မဟာဗ္ဘန္တိ ဟု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗရှိရာ၌ မဟာဗ္ဘာတိဟူ၍ဝင်း ရှိသင့်၏၊ မဟန္တသာ ဘာဝေါ မဟာဗ္ဘံ-ဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ်ကြံသော သီ-ဋီ-သစ်ကား မဟာဗ္ဘံဟူသော ပါဋိပျက်ကိုမြင်၍ ဣပစ္စည်းဖြင့် ရှင်းစီရင်ဟန်တူ၏။

အာကာသာနဉ္စမေဝ အာကာသာနဉ္စံ ပုဒ်ကဲ့သို့ သုတ္တတဒ္ဓိတ် ဣပစ္စည်း သင်္ဘာတ်ဖြင့် မဟန္တမေဝ မဟာဗ္ဘံ-ဟု ကြံသော် သင့်သလိုရှိသော်လည်း ဧင်းမဟာဗ္ဘံပုဒ်သည် နပုလ္လိန် ဗုဒ္ဓေနုဘာဝေနပုဒ်သည် ပုလ္လိန်ဖြစ်၍ အချင်းချင်း လိန်မတူပဲလျက် လိင်္ဂဝိပရိယာယော ဧသ-ဟု ဤဝိဂပ်၌ မှန့်သောကြောင့် မဟာဗ္ဘံပုဒ် မသင့်နိုင်ရာ၊ မဟာပုဒ်သည် သာပုလ္လိန်နှင့်လည်းဆိုင်၍လိင်္ဂဝိပလ်ကြံစရာမလိုသောကြောင့် သီ-ဋီ-ဟောင်းအတိုင်း အသင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်ရာ၏။

အခါ၌။သင်္ကေ နိဝေသနေ၊မိမိအိမ်၌။ပရိပုဏ္ဏကသာ၊အစည်းစည်း၍ နေလှူးန်သဖြင့် ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော။ သာလိနော၊ သလေးနီ၏။ (ခါဒနီယံ ဘောဇနီယံ-စပ်)။ ဝိဂတကာဠကံ၊ ကင်းသော အမည်းရှိသော။ အနေကသူပံ၊ မျိုးသောပဲနောက်ဟင်းရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ မျိုးသော ဟင်းလျှာရှိသော။ ပဏီသံ၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဘွယ်ကိုရင်း။ ဘောဇနီယံ၊ ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ အရဟတော၊ သော။ပ။ ဘဂဝတော၊ အား။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ"ဟု၍။ ကာလံ၊ အချိန်ကာလကို။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားလျှောက်စေပြီ။

၂၈၈။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။အထခေါ၊ ၌။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ကိကိ၊ သော။ ကာသိရုဇာ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မဝါရေသိ၊ ပယ်မြစ်စေပြီ။အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ၌။ ကိကိ၊သော၊ ကာသိရုဇာ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ကို။ ဩနီတပတ္တပါဏိ၊ သပိတ်မှ ဖဲအပ်သော လက်ရှိသည်ကို။ (ဥ တ္တာ၊သိ၍)။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ကိကိ၊ သော။ ကာသိရုဇာ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ရှား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆိုခြင်းကို။ အဓိဝါသေတု၊လက်ခံတော်မူပါ။ဝေဠုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။သံဃဿ၊သံဃာတော်အား။ဥပဠာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။တော်၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။မဟာရာဇ၊မင်းကြီး။ အလံ၊ မသင့်။ မေ၊ သည်။ ဝဿာဝါသော၊ ဝါဆိုခြင်းကို။ အဓိဝုတ္ထော၊ လက်ခံတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ တတိယမ္ပိ၊လည်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁။ အဓိဝုတ္ထောဘွဲ့ ဤပါဠိ၊ဒီ-၁၂-၂။ဝိ-၄-တို့၌ ဒန္ဓဇရှိကြ၏၊ ဤ ဌ-ခ်ိန်မှုဇရှိနေသည်။ဆောက်ပါဝါဒတို့နှင့် ညီနှိုင်းထောက်ဆရန်ဖြစ်သည်၊ ဝိဝါဒကဲ့လျှက်ရှိသော "ဝသတော ဥတ္တ"၏ အစီအရင်ပင်။ ဝိသုဒ္ဓါရုံသုတ်နက် ဝိသုဒ္ဓါရုံအဘိဓာန်၊ မောဂ္ဂလာန်နိဿယတို့၌ ပရိဝုဌ္ဌပရိဝါသော, ဝဿ ဝုဌ္ဌော-စသော ပုဒ်များ ကို မုဒ္ဓဇ ဌ-ရှိသင့်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်၊ သက္ကတ စည်းကမ်းအရ သ-သုံးမျိုးတွင် ဒန္ဓဇ-သ-ခ်ိ ဣ-ဥနောင်ဖြစ်လျှင်မုဒ္ဓဇ ဌ-ပြုရခြင်းကြောင့်ဝ,ဝသတော ဥတ္ထ-သုတ်ကို သာသဒီသတော-သုတ်, သာဒီသန္ဓ-သုတ်တို့နှင့် တဆက်တည်း တည်ရှိခြင်းကြောင့်ဝ,ဝ,ဣ-ကို ဥ-ပြု၊ သာဒီသန္ဓစသော သုတ်ဖြင့် ဓာတုန် သ-နှင့် တကွ ဌ-ပြု-ဟု ရှေ့စီရင်သောကြောင့်ဝ,ဝ ဝဿ-စသည်ခ် မုဒ္ဓဇ-ရှိရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်၊အကျယ်ကို ယင်းတို့၌ ရှုပါကုန်။

သို့ရာတွင် ရှေးသမိုင်း"သ-ကာရဏ္ဍတ္ထာ သာဒီ-သန္ဓဏ္ဍစ္စာဒိနာ ဌ-ဘာဒေသေ သမ္ဘတ္ထေ "ဟု လျှင်းပါး၍ ဒန္ဓ ဌ-ပြုသည်။မောဂ္ဂလ္လာန် ၅-ကရဏ, ဘဘ-သုတ်၌ လည်း ဒန္ဓ-ဌ-ပြုပင်ပြသည်။လောကသန္ဓါကျမ်းများကို ထောက်ဆ၍ ၎င်း, အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ-စသော ဥဒါဟရဏ်ကို ထောက်ဆ၍ ၎င်း, ဝသတောဥတ္ထ-သုတ်၏ ဒန္ဓ-ဌ-အစီရင်သာ လွန်စွာထင်ရှားကြောင်း ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော-စသော ကမ္မဝါ ပါဠိ၌လည်း ဒန္ဓ-ဌ-အပြစ်ကို 'ယုံမှားမရှိမှတ်သင့်ကြောင်းများကို မင်းကွန်းနှင့် မန်လည်ဆရာတော်တို့၏ အမေးအမြေ (သာသနဒီကပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ)ကျမ်းလာ "ဝသတော ဥတ္ထဟု၊ ယောပြုသည့် သုတ်အနေ၊ခဲ့ဝေအုံ့မယုင်း။ မှန်သေချာ၊မုဒ္ဓ ဒန္ဓာနှင့် ဌာန်နှစ်ပြောသံသယတွင်၊ ဒန္ဓ-ဌာဆိုသည့် ထွ-ကို၊ စွဲမှတ်ယ-မင်း"ဟူသော အပြေ၏ ရှင်းလင်းချက်ခ်ရင်း, မန်လည်ဆရာတော်၏ ကစ္စာယနသာဓိ ဟာသုတဟာရကနိဿယခ်ရင်း အကျယ်ရှုပါကုန်၊ ကစ္စည်း, သဒ္ဒနီတိ, နီရုတ္တိဒီပနီတို့ခ်ကား တပ်အပ်မသိသာရှေ့ စူးစမ်းကြံဆပါကုန်။

အာနန္ဒ၊နွာ။ အထခေါ်။ ဦး။ ကိုကိုဃ၊ သော။ ကာသိရညော၊အား။ဝါ၊၏။ "အရဟံ၊ သော။ ။ပ။ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ဗာရာဏသိယံ၊ ဦး။ ဝဿာဝါသံ၊ကို။ နအဓိဝါသေတိတိ၊ လက်ခံတော်မမူ"ဟူ၍။ အညတ္တံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း (စိတ်မကြည်ခြင်း) သည်။ အဟုဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ အဟုဝေ၊ တည်း။ အာနန္ဒ၊နွာ။ အထခေါ်၊ ဦး။ ကိုကို၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မယာ၊ တပည့်တော်ထက်။ ဥပဇ္ဈာဂကတရော၊ သာလွန်သောအလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ အတ္ထိနုခေါတိ၊ ရှိပါသေး သလော"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေဠုဒ္ဒါ နာမ၊ မည်သော။ ဂါမနိဂမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေဠုဒ္ဒါရွာနိုင်ငံ၌။ ဃဋိကာရော နာမ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုဃဋိကာရသည်။ မေ၊၏။ ဥပဇ္ဈာကော၊ အလုပ်အကျွေးတည်း။ အဂ္ဂုပဋ္ဌာကော၊ မြတ်သော အလုပ်အကျွေးတည်း။မဟာရာဇ၊ကြီး။တုယှံခေါနု၊သင်အား။ဝါ.၏။ "အရဟံ၊သော။ပ။နအဓိဝါသေတိတိ၊ မမူ"ဟူ၍။ အညတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ အတ္ထိဝေ၊ တည်း။ တယိဒံ၊ ထိုစိတ်မကြည်ခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အား။ နတ္ထိစ၊ ဖြစ်ဆဲသည်းမဟုတ်။ နစ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လည်း မဟုတ်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ပ။ သံဃံ၊ ကို။ပ။ ဂတော၊၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊မှ။ပ။ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏အခြေခံဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဃဋိကာရော၊သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ဌ်။ အဝေစ္စပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ ဝါ၊ အတိအကျသိ၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဓမ္မေ၊ ဌ်။ ပ။ သံဃေ၊ဌ်။ပ။ သမန္နာဂတော၊၏။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌။ နိက္ကခေါ်၊ ယုံမှားမရှိ။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဒုက္ခ၏ ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာ၌။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာ၌။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်မဂ္ဂသစ္စာ၌။ နိက္ကခေါ်၊ မရှိ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဇကာတကေ၊ တထပ်သာစား၏။ပြဟ္ဗစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိ၏။ သီလဝါ၊သီလရှိ၏။ကလျာဏဓမ္မော၊ကောင်းသော သဘော ရှိ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏော၊စွန့်ပယ်အပ်သော ပတ္တမြားရွှေရှိ၏။ အပေတစေတသော်ပရိဒဟတော၊ ကင်းသောရွှေ ဝင်ရှိ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော သည်။ ပန္နမုသလော၊ ချအပ်သော ကျည်မမ္ဘရှိ၏။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ပထဝိ ၊ မြေ ကို။ နခဏတိ၊ မတူး။ ယံ ကူလပလုဋ္ဌံ ဝါ၊

အကြင်ကမ်းပါးပျက်သည်ရင်း။ ယော မှသိကုက္ကာ၁ရုဝါ၊ အကြင်ကြွက်ကျစ်စာသည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကမ်းပါးပျက် ကြွက်ကျစ်စာကို။ ကာ၁ေန၊ ထမ်းပိုးဖြင့်။ ဝါ၊ ဆိုင်းဖြင့်။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဘာ၁ေနံ၊ အိုးခွက်ကို။ ကရိတ္တာ၊ ပြု၍။ "ဣ၁ေ၊ ဤအိုးခွက်အပေါင်းတွင်။ (ယံ-တံ၌စပ်) ယော၊ အကြင် ယူသည်။ ဣ၁ဿတိ၊ အလိုရှိ၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။ ဟရတု-စပ်)တဏ္ဍုလပဋိဘာ၁ဿ-နိ၀ါ၊ ဆန်အိတ်ဘို့ကိုသော်၎င်း။ မုဂ္ဂပဋိဘာ၁ဿနိ၀ါ၊ ပဲနောက်အိတ်တို့ကို သော်၎င်း။ ဂုလဝယပဋိ-ဘာ၁ဿနိ၀ါ၊ ကုလားပဲအိတ်တို့ကို သော်၎င်း။ နိက္ခိပိတ္တာ၊ ချထား၍။ ယံ၊ အကြင်အိုးခွက်ကို။ ဣ၁ဿတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအိုးခွက်ကို။ ဟရတူတိ၊ ဆောင်ပါလော့"ဟူ၍ ။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

မဟာရာ၀၊ ကြီး။ ဃဋိကာ၁ရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာ၁ရော၊ သည်။ အန္ဓေ၊ ကုန်သော။ ဝိ၁ေ္ဓ၊ ကုန်သော။ မာတာပိတာ၁ရော၊ တို့ကို။ ပေါသေတိ၊ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။

မဟာရာ၀၊ ကြီး။ဃဋိကာ၁ရော၊သော။ ကုမ္ဘကာ၁ရော၊ သည်။ ပဉ္စန္နံ၊ငါးပါးကုန်သော။ သြ၁ရမ္ဘာ-ဂိယာနံ၊ အောက်(ကာမ)ဘုံသို့ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိ၁ကာ၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါ၀ါသ ပြဟ္မာ့ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်။တသ္မာ လောကာ၊ထိုသုဒ္ဓါ၀ါသပြဟ္မာ့ဘုံမှ။ အနာ၀တ္တိ ၀မ္မာ၊ ပြန်လည်ခြင်းသဘော၁ရှိသည်။ဟောတိ၊၏။ (အဌကနာ၁ရသုတ် ၁၉-ပိုဒ်၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

၂၁၉။ မဟာရာ၀၊ ကြီး။အာဟ၊ သည်၊ ကော်၊သော။ သမယော်၊ ၌။ ဝေဠုဒ်ဏ်နာမ၊ သော။ ဣ၁ေ ဂါမနိဂ၁မ၊ ၌။ ဝိ၁ာရာမိ၊ ၏။ မဟာရာ၀၊ ကြီး။ အထ၁ေါ၊ ၌။ အာ၁ာ်၊ သည်။ပ။ဥပသက်မိ ်၊ ပြီ။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ ဃဋိကာ၁ရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာ၁ရဿ၊၏။ မာတာပိတာ၁ရော၊ တို့ကို။"ဟန္ဒ၊ယာ၁ု။ အယံဘဂ္ဂ၀ါ၊ ဤဘဂ္ဂ၀သည်။ (ဃဋိကာ၁ရပင်)။ ကော၊အာဘယ်အရပ်သို့။ (ဘုမ္မတ္ထေ ဟစ္စဘ္ဘ၀ေနံ။ ဋီ)။ ဂ၁ေတာနုခေါဘိ၊ သွားသနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တေ၊၏။ ဥပဋ္ဌာ၁ကော၊ အာသုပ်အခေါ်ကျွေး(ဃဋိကာ၁)သည်။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သွားပြီ။ အန္ဓော၊ကုမ္ဘီယာ၊ ထမင်းအိုးထည်းမှ။သြဒနံ၊ ထမင်းကို။ဂ၁ေဟတ္တာ၊ ယူ၍ ။ ပရိယောဂါ၊ ဟင်းအိုးမှ ်။သူပံ၊ ဟင်းကို။ ဂ၁ေဟတ္တာ၍။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ စားချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့(ဃဋိကာ၁၏အမိအ၀တို့က) လျှောက်ထား ကုန်ပြီ။ မဟာရာ၀၊ ကြီး။ အထ၁ေါ၊၌။ အာ၁ာ်၊ သည်။ ကုမ္ဘီယာ၊ မှ။ သြဒနံ၊ကို။ ဂ၁ေဟတ္တာ၍။ ပရိယောဂါ၊ မှ။ သူပံ၊ ကို။ ဂ၁ေဟတ္တာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ ်၊ ဖဲပြီ။ မဟာရာ၀၊ ကြီး။ အထ၁ေါ၊ ၌။ ဃဋိကာ၁ရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာ၁ရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ မာတာပိတာ၁ရော၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ပြီ။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ မာတာပိတာ၁ရော၊ တို့ကို။ "ကော၊ အာဘယ်သူသည်။ ကုမ္ဘီယာ၊ မှ။ပ။ပက္ကန္တော၊တံ၊ ဖဲသွားသလသနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ပြီ။ တာတ၊ ချစ်သား။ အရဟံ၊ သော။ပ။ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ကုမ္ဘီယာ၊ မှ။ပ။ပက္ကန္တော၊ပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့ မိ၀တို့ပြောကုန်၏။ မဟာရာ၀၊ ကြီး။ အထ၁ေါ၊ ၌။ ဃဋိကာ၁ရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာ၁ရဿ၊ ၏။ "ယဿ မေ၊ အကြင် ငါအား။ အရဟံ၊ သော။ပ။ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဧ၀ံ အာဘိဝါ၊ဒတ္တာ၊ ဤမျှအလွန်အကျွမ်း၀င်တော်-မူ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ဘည်း။ တဿ မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံ၊ကောင်းစွာရအပ်ပေစ"(အရတ္ထေ-ပေစ)ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။မဟာရာ၀၊ ကြီး။ အထ၁ေါ၊ ၌။ ဃဋိကာ၁ရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာ၁ရံ၊ ကို။ အစုမ္ဘာသိ၊

၁။ ပါရိပ္ပရိ ် ယောဇ်ယန္တီ ဗျဉ္ဇနတောဇနာနိ ဣဿာတိ ပရိယောဂေါ။ (ဋီ)

လခွဲပတ်လုံး။ ပိတိသုခံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ချမ်းသာခြင်းသည်။ နဝိဇဟတိ၊ မစ္စန္ဒီ။ မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ ဝါ၊ တို့ကို။ သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပိတိသုခံ၊ သည်။ နဝိဇဟတိ၊ မစ္စန္ဒီ။

၂၉၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။အဟံ၊သည်။ ဧကံ၊ သော့။ သမယံ၊ ဌ။(ဣမ နိပါတ်မျှ)။ ဝေဠုဝေါ နာမ၊ သော။ တတ္ထေ၀ ဂါမနိဂမေ၊ ဌသာလျှင်။ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ဌ။ အဟံ၊သည်။ပ။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ "ဟန္ဒ၊ ယခု။အယံဘဂ္ဂေါ၊ သည်။ကောသ၊ သို့။ ဂတောနု ခေါတိ၊ သနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အ၀ေါစုံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ တေ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ သည်။ နိက္ခန္တော၊ ပြီ။ အန္တောဂဠေ၀ိယာ၊ ချင်းတောင်းအဘွင်းမှ။ ကုမ္ဘာသံ၊ မုယောမှုံကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ပရိဘုဉ္ဇ၊ လေ့ဘ။ ဣတိ၊ ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ဌ။ပ။ နဝိဇဟတိ၊ မစ္စန္ဒီ။

၂၉၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ။ ကုဋိ၊ ကျောင်းတော် သည်။ဩ၀ဿတိ၊မိုးစွတ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ဌ။အဟံ၊ သည်။ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ နိ၀ေသနေ၊ အိမ်ဌ။ တိဏံ၊ မြက်.ကို။ ဟာနာထာတိ၊ သိကုန်လော့"ဟူ၍။အာမန္တေသိ ၊မိန့်တော်မူပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ မံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ နိ၀ေသနေ၊ ဌ။ တိဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဿ၊ ထိုဃဋိကာရအိုးထိမ်းသည်၏။ အာ၀ေသနေ၊ အိမ်ဌ။တိဏဿ၊ နံ၊မြက်မိုးသည်သာ။ အတ္ထိ ၀ ခေါတိ၊ ရှိပါ၏ဘုရား"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့ ။ဂစ္ဆထ၊ကုန်။ဃဋိကာရဿ၊သော ။ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ အာ၀ေသနံ၊ကို။ဥတ္တိဏ်၊ မြက်မိုးမရှိသည်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ အာ၀ေသနံ၊ကို။ ဥတ္တိဏ်း ကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။မဟာရာဇ၊ကြီး။ အထခေါ၊ ဌ။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ကေ၊ အာဃာယ်သူတို့သည်။ အာ၀ေသနံ၊ ကို။ ဥတ္တိဏ်း ကို။ ကရောန္တီတိ၊ ပြုကုန်သနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂိနီ၊ နှမ။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းဘိုတည်း။ အရဟတောသော ။ပ။ သြဝဿတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့(ရဟန်းတို့က) ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဟရထ၊ ဆောင်ယူကြပါကုန်လော့။ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော အရှင်ဘုရားတို့။ ဟရထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ဌ။ ပ။ နဝိဇဟတိ၊ မစ္စန္ဒီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ဌ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံအာ၀ေသနံ၊ သည်။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ အာကာသဋ္ဌဒနံ၊ ကောင်းကင်လျှင်အမိုး

၁။ အဋ္ဌကထာ၌"ပိတိသုခံ နဝိဇဟတိ"ကိုလင့်ထား၌"နနိရန္တရံ ဝိဇဟတိ"ဟု ရှိသည်။"နနိရန္တရံ နဝိဇဟတိ" ဟု ရှိသင့်မည်ထင်၏။လခွဲပတ်လုံး ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပိတိသုခသည် မစ္စန္ဒီ-ဟု ဆိုသော်လည်း အမြဲမပြတ် ဒလစပ် ဖြစ်နေသည်မဟုတ်၊ကြိုးကြားကြိုးကြား ဖြစ်နေသည်ကို ဆိုလိုသည်ဟု ပုဂ္ဂိုလ်ပြုလိုရင်းဖြစ်သည်။အထခေါ ရတ္တိဘာဂေ-စသော အဋ္ဌကထာ နောက်ဝါကျကို ထောက်ဆခြင်းအားဖြင့်လည်း "နနိရန္တရံ နဝိဇဟတိ" ဟု နှ-၂-လုံးပါ သင့်သည်မှာ ထင်ရှား၏။ တေမိယဇာတ်ဝယ် တနှစ်အတွင်း ကြိုးကြားကြိုးကြား အလိုစမ်းသည်ကို ဧက-သံ၀စ္ဆရံ-ဟူသကဲ့သို့ရင်း၊ သတိပဋ္ဌာနဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌ ဒ္ဒတ္တိ သာဝသာ၀ရကမ္ဘဋ္ဌာန်း စီးပြန်းရုဝယ် ခြောက်လမှ ၁၅-ရက်ယုတ်လျှက်ကိုပင် "ဆမာသံ သဗ္ဗာယော ကာတဗ္ဗော"ဟူသကဲ့သို့ရင်း၊ မာနတ်ကျင့်ဝတ်လာ ညွှန်ပြတ် သော်လည်း "ဆာ၀ဿ"ဟူသကဲ့သို့ရင်း မှတ်အပ်၏။

ပရိစ္ဆေဒမာနဿ မာသဿ ရကမနနိ၀ါရဏတ္ထံ ဟိ ဆမာသဂ္ဂဟဏံ၊ နနိ သဏလဆမာသေ သဗ္ဗာယပတ္ထိ-ဒဿနတ္ထံ။ (မူလဋီကာ၊ ဆမာသ-ပုစ္ဆာ)

ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဌာသိ၊ တည်ပြီ။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ နု အတိဝဿိ၊ မစွတ်ပြီ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဝေဠုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ယဿ၊အကြောင်အိုးထိမ်းသည်ဖြား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝေဒေဟိတိဝိဿတ္ထော၊ ပါပေ၏။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ တဿ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ ဘန္တေ၊ရား။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ တဿ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ သုလဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာရအပ်သောလာဘ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၂၉၂။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ၌။ ကိကိ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏ (အထံသို့)။ ပဏ္ဏုပုဋ္ဌကဿ၊ အစည်းစည်း၍ နေလှန်းသဖြင့် ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော။ သာလိနော၊ သလေးနီ၏။ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနံ တဏ္ဍုလဝါဟသတာနိ၊ ဝါဟင်းရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆန်တို့ကိုရင်း။ တဒုပိယံ၊ ထိုဆန်အား လျှောက်ပတ်သော။ သူပေယျံ၊ ဟင်းလျှာ (ဟင်းချက်ဖွယ်)ကိုရင်း။ ပါဒဟသိ၊ ပို့စေပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။အထခေါ၊ ၌။တေ ရာဇ-ပုရိသာ၊ ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ ဃဋိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘန္တေ၊ အရှင်။ ကိကိနာ၊ သော။ ကာသိရာဇေန၊ သည်။ ပဏ္ဏုပုဋ္ဌကဿ၊ သော။ သာလိနနာ၊ ၏။ ဣမာနိ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနိ တဏ္ဍုလဝါဟသတာနိ၊ တို့ကိုရင်း။ တဒုပိယံ၊သော။(ဣဒံ) သူပေယျံ၊ ကိုရင်း။ ပဟိတာနိ၊ ပို့စေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်။ တာနိ၊ ထိုဆန်ဟင်းလျှာတို့ကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှထာတိ၊ ခံယူပါကုန်"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇာ ခေါ၊ မင်းသည်။ ဗဟုဂိဟ်ခစ္စာ၊ များသောကိစ္စရှိ၏။ ဗဟုကရဏီယော၊ များသောပြုဖွယ်ရှိ၏။ မေ၊ အား။ အလံ၊ အလိုမရှိ(တန်)ပြီ။ ရညော ဝ၊မင်းအားသာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ဣတိ၊ ဤသို့ ဃဋိကာရ ကပြောဏ်။အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သိယာ၊ ခုံခါ၊ တေ၊ သင်၏။"တေန သမယေန၊ ၌။ ဇောတိပါလော။သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ အဟောသိ နန္ဒနာတိ၊ဖြစ်လေသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အဿ၊ ရှေ့၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။တေ၊ဤစကားကို။ ဧတံ၊ ဤအတိုင်း။နု ခေါ ပန ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်သည်သာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။တေန သမယေန၊ ၌။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အဟောသိ"၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ပ။ အာဘိနန္ဒိတိ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော။ ဃဋိကာရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-ရဋ္ဌပါလသုတ်

၂၉၃။ (အပဏ္ဏကသုတ် ၉၂-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။ အထူးမှာ—ကုရုသု၊ ကုရုဘိုင်းတို့၌။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကံနာမ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကမည်သော။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကာ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကဇနပုဒ်သားဖြစ်ကုန်သော။ ဟူ၍ ဆိုလေ)။

ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နေ၊ ကုန်သော။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြခဲ့တော်မူပြီ။ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ကောင်းစွာထက်စေပြီ။ သမ္ပહંသေသိ၊ ကောင်းစွာရွှင်စေပြီ။

၂၉၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ ရဌပါလောနာမ၊ မည်သော။ ကုလပုတ္တော၊အမျိုးသား သည်။ တသို့ ယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ထိုထုလ္လကောဋ္ဌိကဇနပုဒ်ဌသာလျှင်။ အဂ္ဂကုလဿ၊ မြတ်သော အမျိုး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်၍။ တိဿ ပရိဗာယံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ဌ။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ရဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏။ "ယထာယထာ၊ အကြင် အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ မ္ဟေ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ (တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။) အဂါရံ၊ အိမ်ဌ။ အဇ္ဈာဝသတာ၊ နေသောသူသည်။ ဂေန္ဓပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ် ပြည့်စုံသော။ ဂေန္ဓပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရွသင်းပွတ်သစ်နှင့်တူသော။ ဣဒံ ပြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ သည်။ ဂေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ သြဘာရေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်တပ်စွန်းကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ် သင်္ကန်းတို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်းဝတ်၍ဌ။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယ္ယန္တိ၊ ဝင်ရောက်ရပါမူ ကောင်းလေစု"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊တို့သည်။ပ။ပဏ္ဍိတံ သု၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ရဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေသု၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိဇကသု၊ တို့သည်။အစိရပဗ္ဗဇ္ဇေသု၊ ဖ၌ မကြာမြင့်ကုန်မီ။ပ။နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဂေမဇ္ဈံ၊ ဌ။ နိသိန္နော၊ သော။ ရဌပါလော၊သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆामိ၊ အလိုရှိပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊သည်။ပ။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတု၊ ရှင်ရဟန်းပြုပေးတော်မူပါဘုရား"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။

ရဌပါလ၊ လ။ တုံ၊ သည်။ ဝါ၊ သင့်ကို။မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ။ အနုဇာနာတေ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်။ အသိပန၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ၊ ကို။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ငှါ။ နု ခေါ အနုဇာနေတေ၊ ခွင့်မပြုအပ်သေးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ရဌပါလ၊ လ။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အနနုဇာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်သော။ ပုတ္တံ၊ ကို။နု ခေါ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုမပေးကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သုဘာဟိ၊ သည်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ပ။ အနုဇာနိဿန္တိ၊ ခွင့်ပြုကုန်လတ္တံ့။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ကရိဿामိ၊ ပြုပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

"၂၉၅။ အထခေါ၊ ဌ။ ရဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ "အမ္မတာတာ၊ အမိအဘတို့။ပ။ အနုဇာနာထာတိ၊ ခွင့်ပြုပါကုန်"ဟူသော။ တေ၊ကို။အဝေစ၊ပြီ။ ဝေ၊ဆို။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ရဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ ရဌပါလ၊ သော။ကုလပုတ္တံ၊ကို။"တာတ ရဌပါလ၊ချစ်သား ရဌပါလ။ တုံ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ကေဝလံ ဘဂဝတော ကေ၊ တယောက်တည်းသောသားသည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သူသည်။ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပျိုးစေတတ်သူသည်။ သုခေဓိတော၊ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွါးခဲ့သူသည်။ သုခပရိဘာတော၊ချမ်းသာသဖြင့်

၁။ ဒါမိကာပိ မဿုဂ္ဂဟဏေနေဝ ဂဟေတ္ဝာ မဿုံတေ့ဝ ဝုတ္တံ၊ ဥတ္တရာရေမဿုန္တိ အဋ္ဌော။ သာရတ္ထဒီပနာ။

မေးမြန်းအပ်ခဲ့သူသည်။ အသိ၏။ တာတ ရဟူပါလ၊ လ။ တုံ့သည်။ ကဿစိ၊တစုံတခုသော။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ.ကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ မယံ၊ ငါဟူသည်။ ဘေ၊၏။ .မရဏေနပိ၊ သေသဲဖြင့်လည်း။ အကာ-မကာ၊ အလိုမရှိကုန်ပါ။ ဝိနာ ဘာဝိဿာမ၊ ကေဝကွင်းရကုန်ဘုံ။ မယံ၊တို့သည်။ ဇီဝန္တိ၊ အသက်ရှင်သော။ တံ၊ သင့်.ကို။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ပ။ ကိံ ပန အနုဇာနိဿာမာတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် (ဝါ၊ ဘယ်ကြောင့်)ခွင့်ပြုနိုင်.ကုန်အံ့နည်း” ဟူသော။ (အဋ္ဌကထာဒုနည်း) ဘော်၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိခေါ၊လည်း။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ တတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၂၉၆။ အထခေါ၊ဌ။ ရဟူပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ “မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ပ။ နု အနုဇာနန္တိတိ၊ ခွင့်မပြုကုန်” ဟူ၍။ အနန္တရဟိတာယ၊ အခင်းမရှိသော။ တတ္ထေव ဘူမိယာ၊ ထိုခွင့်မပြုရာအရပ်ဌာပင်လျှင်။ “ဣဝေ၊ ဤလျှောင်းရာ အရပ်ဌာပင်လျှင်။ မေ၊ အား။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ့” ဟူ၍ ။နိပဇ္ဇိ၊ လျှောင်းပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ရဟူပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ကေမ္ပိ ဘတ္တံ ၊ တထပ်သော ထမင်းကိုလည်း။ နဘုဉ္ဇိ၊ မစားပြီ။ဒွေပိ ဘတ္တာနိ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော ထမင်းတို့ကိုလည်း။ နဘုဉ္ဇိ၊ ပြီ။ပ။ သတ္တပိ ဘတ္တာနိ၊ ခုနှစ်ထပ်ကုန်သော ထမင်းတို့ကိုလည်း။နဘုဉ္ဇိ၊ ပြီ။

[ကေမ္ပိ၊ တရက်ပတ်လုံးလည်း ဟူ၍ ၎င်း၊ ကေမ္ပိဘတ္တံ၊ တလုပ်သောထမင်းကိုလည်း ဟူ၍ ၎င်း-အချို့ နိဿယဌ် အနက်ပေး၏]။

အထခေါ၊ ဌ။ ရဟူပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏။ သဟာယကာ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်။ (ကြွင်းသိသာထင်ရှားပြီ)။

၂၉၇။ (အထခေါ။ပ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဝါတိ- ပေးခဲ့ပြီ)။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ရဟူပါလံ၊ သော။ ကုလပုတ္တံ၊ ကို။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။အနဂါရိယံ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဌ၊။ သစေနာနုဇာနိဿထ၊ အကယ်၍ ခွင့်မပြုကုန်ငြားအံ့။ (ဘော်ဆတိ၊သော်။) တဒတ္ထာ၊ ဌ်သာလျှင်။ မရဏံ၊ သေခြင်းတရားသည်။ အာဂမိဿတိ၊ ရောက်လာလတ္တံ့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ပ။ သစေ အနုဇာနိဿထ၊ ကုန်ငြားအံ့။ (စော်သဘိ၊ သော်)။ ပဗ္ဗဇိတမ္ပိ၊ ရဟန်းပြုပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုရဟူပါလကို။ ဒဏ္ဍိဿထ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့။ ရဟူပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဌ်။သစေ နာဘိရမိဿတိ၊

အကယ်၍ မမ္ဗေလျော်အံ့။ တဿ၊ ထိုရဋ္ဌပါလ၏။ အညာ၊တပါးသော။ ဂတိ၊ သွားရာအရပ်သည်။ ကာ ဘာဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာရှိလတ္တံ့နည်း။ ဣဒေ၀၊ ဤ မိဘတို့အိမ်သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂမိဿတိ၊ ပြန်လာလတ္တံ့။ ။ပ။အနုဇာနာထာတိ၊ ခွင့်ပြုကြပါကုန်လော့ ဟူသော။တော်၊ကို။ အ၀ေါစုံ၊ကုန်ပြီ။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ပ။ အနုဇာနာမ၊ ခွင့်ပြုပါကုန်၏။ စ ပန၊ထိုသို့ ခွင့်ပြုရကုန်သော်သည်း။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းပြုပြီးသော ရဋ္ဌပါလသည်။ မာတာပိတရော၊ မိဘဘို့ကို။ ဥဒ္ဒဿေတ္မာ၊ ရဟန်းပြုသည်မှနောက်ကာလ၌ ပြုအပ်ကုန်၏[1]။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၊ ကုန်၏။ (အကြင်းသိသာ ထင်ရှားပြီ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ သော။ တေ၊ သည်။ ပေး)။

၂၉၉။ အထခေါ၊ဌ။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္မာ၊ ထ၍။ ဗလံ၊ အားကို။ ဂါဟေတ္မာ၊ ယူစေ၍။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ဧကမန္တံ၊ဌ။ နိသိန္နော၊ သော။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဟံ၊ ကို။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဌ၊။ အနုဇာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်ပါပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ကို။ ပဗ္ဗာ-ဇေတူတိ၊ ရဟန်းပြုပေးတော်မူပါဘုရား"ဟူသော။တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အာသတ္တော၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္တော၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ဃ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကုက္ကုရ၀တိကသုတ်၊ဂ၂-ပိဋိန်နှင့် တူ၏)။

အထခေါ၊ဌ။အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ သစေ အနုဇာနာတိ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုပါအံ့။ အဟံ၊ သည်။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိပါ၏" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ စေတသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ မနသာ၊ကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူပြီ။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ မနသိကရောန္တော၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟီနာယာ၀တ္တိတုံ၊ လူထွက်ခြင်းငှါ။ အာဘဗ္ဗောတိ၊ မထိုက်"ဟု၍။ အညာသိ၊သိပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ "ရဋ္ဌပါ၊လ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုံ၊ သည်။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန် အခါ၊ကို။မညာသိ၊ သိ၏။တံ၊ ထိုသွားခြင်းကို။ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့" ဟူသော။ တော်၊ ကို။အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ဌ။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။သေနာသနံ၊ ကို။ သံသာမေတ္မာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ပ။အ၀သရိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ တတြ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ဌ။ ကောရ၀ျဿ၊ ကောရ၀ဗျ အမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏။ မိဂစီရေ၊ မိဂစီရမည်သော ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ အထခေါ၊ဌ။ အာယသ္မာရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ၊။ ပါ၀ိသိ၊ ပြီ။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ဌ။ သပဒါနံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ၊။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ဌ။ သကပိတုနိ၀ေသနံ၊ မိမိ အဘအိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊၏။ ပိတာ၊ သည်။ မဏ္ဍိမယ၊ (တံခါးမုခ်ခုနစ်ခုတို့၏) ဒ္ဝါရယ်ဖြစ်သော။ ဒ္ဝါရသာလာယ၊ တံစါးမုဒ်ဌ။ ဥလ္လိခါပေတိ၊

၁။ ဥဒ္ဒဿေတမ္မာတိ ဥဒ္ဒံ ဒဿေတမ္မာ၊ ယဿာ တံ ကာလေန ကာလံ ပဿန္တိ၊ ဧဝံ အာဂန္ဒာ အတ္ထနာ ဒဿေတမ္မာ။ (ဌ)။ကုတော ဥဒ္ဒံ ဒဿေတမ္မာ? ပဗ္ဗဇိတတော ဥဒ္ဒံ အတ္ထာနံ မာတာပိတရော ဒဿေတမ္မာ။ (ဌ)။

ခေါင်းဖီးစေ၏။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ ဒ္ဒရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ်ခေါ်၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန ၊ ၍။ "ဣမေဟိ မုဏ္ဍကေဟိ သမဏကေဟိ၊ ဣဗ္ဗိုးပြည်းရဟန်းယုတ်တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပိယော၊ သော။ မနာပေါ၊ သော။ ကေပုတ္တကေ၊ တဘိုးတည်းသော်သားကို။ ပဗ္ဗာဇိတောတိ၊ ရဟန်းပြုစေအပ်ပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ်၏။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊သည်။ သကပိတုနိဝေသနေ၏။ ဒါနံ၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ နေဝ အလတ္ထ၊ မရပြီ။ ပစ္စက္ခာနံ၊ စကားတော်ပြန်ကြားခြင်းကို။ နအလတ္ထ၊ ပြီ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ အဂ္ဂေါသမေဝ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုသာလျှင်။ အလတ္ထ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ဥာတိဒါသီ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ကျွန်မသည်။ အာဘိဒေါသိကံ၊ တညဉ့်သွန်ပြီးသော။ ဝါ၊ သိုးလေပြီးသော။ ကုမ္ဘာသံ၊ မုယောမုံ့ကို။ ဆဒ္ဓေတုကာမာ၊ စွန့်ပစ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ်၏။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ တံ ဥာတိဒါသိံ၊ ကို။ "ဘဂိနိ၊ နှမ။ တံ၊ ထိုမုယောမုံ့သည်။ ဆဒ္ဓနီယဓမ္မံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော သဘောရှိသည်။ သစေ ဘဒ္ဒေယ္ယ၊အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအုံ့။ မေ၏။ ဣဓ.ပတ္တေ၊ဤ သပိတ်၌။ အာကိရတိ၊ လောင်းထည့်လော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ်၏။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ဥာတိဒါသီ၊ သည်။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ တံ ကုမ္ဘာသံ၊ ကို။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ အာကိရန္တိ၊ လောင်းထည့်စဉ်။ ဟတ္ထာနဉ္စ၊ လက်တို့၏ရင်း။ ပါဒါနဉ္စ၊ ခြေတို့၏ရင်း။ သရသ ၊ အသံ၏ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်အသားကို။ အဂ္ဂေဟာသိ၊ ယူပြီ။

၃၀၀။ အထခေါ်၏။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ဥာတိဒါသီ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မ-တော ရဋ္ဌပါလဿ၊၏။ မာတရံ၊ ကို။ "အယ္ယေ၊ အရှင်မ။ ယဏ္ဍေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယ္ယာသိ၊ သိပါလော့။ အယ္ယပုတ္တော၊ အရှင်မ၏ သား ဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော တိ၊ အစဉ်ရောက်ပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧေ၊ ကျွန်မ။သစ်ခ်ံ၊ အမှန်ကို။ သစေ ဘဏသိ၊ အကယ်၍ ဆိုအုံ့။ တံ၊ သင့်ကို။ အဒါသိ ၊ ကျွန်မ မဟုတ်သည်ကို။ ကရောမိ၊ ပြုအုံ့၊ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ်၏။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ပ။ပိတရံ၊ ကို။ "ကဟပတိ၊ အိမ်ရှင် သူကြွေး။ ယဏ္ဍေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယ္ယာသိ၊ သိပါလော့။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော ကိရတိ၊ အစဉ်ရောက်သတတ်" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ တံ ကုမ္ဘာသံ၊ ကို။ အညတရံ၊ တခုသော။ ကုဋုမ္ဗလံ၊ နံရံခြေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍ ။ ဌိတော၊ ရပ်တည်ပြီ၏။ အထခေါ်၏။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ပ။အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ "တာတ ရဋ္ဌပါလ၊ ချစ်သား ရဋ္ဌပါလ။ အတ္ထိနာမ၊ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေခြင်း။ အာဘိ-ဒေါသိကံ၊ သော။ ကုမ္ဘာသံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိနာမ၊ သုံးဆောင်လေတိ၏[1]။တာ,တ ရဋ္ဌပါလ၊ လ။

၁။ ဤကား အတ္ထိသဒ္ဒါ၏ အနောကပ္ပန အမရိသန အနက်တည်း။ တနည်း-တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။အာဘိဒေါ-သိကံ၊ သော။ကုမ္ဘာသံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိ၊ စားနှင်ပါ၏။ အတ္ထိနာမ၊ သင်၌ သာသနာကိုမှီ၍ ရအပ်သော ဂုဏ်ထူးရှိလေယောင်တကား။(ဤကား နာမသဒ္ဒါ၏ မညနတ္ထ, ဘမ္ဗာဝနတ္ထတည်း။တနည်း တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ကုမ္ဘာသံ၊ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိ၊ စားတော်ပါ၏။အတ္ထိနာမ၊ ငါတို့မှာ ဥစ္စာရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ဝါ၊ ငါတို့၏ အသက်ထင်ရှားရှိသည်မဟုတ်လော။ ဤကား နာမသဒ္ဒါ၏ ပဋိဿဒ္ဓတည်း။

သက်ရေဟံ၊ မိမိအိမ်သို့။ ဂန္ဓမ္ဗံ နနုတီ၊ သွားအပ်သည် မဟုတ်ပါလော?” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊အိမ်ရှင်သူကြီး။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ရေဟံ၊ သည်။ ကုတော အတ္ထိ နော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဂဟပတိ၊ကြီး။ မယံ၊ငါတို့သည်။ အနဂါရာ၊ အိမ်ရာမရှိကုန်။ ဂဟပတိ၊ ကြီး။ တေ၊ ၏။ ရေဟံ၊ သို့။ အဂမမှ၊ သွားကုန်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသင့်အိမ်၌။ ဒါနံ၊လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ နေဝ အလတ္ထမှ၊မရခဲ့ကုန်။ပစ္ဆာကွာနံ၊ ကို။ နအလတ္ထမှ၊ မရခဲ့ကုန်။ အညဒတ္ထု၊စင်စစ်။ အဂ္ဂေါသမေဝ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုသာလျှင်။ အလတ္ထမှ၊ ရကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဟေ၊လောလော့။ ဃရံ၊အိမ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ ဌေး။ အလံ၊ မသင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ သည်။ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြီးအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ သ္စာတနာယ၊ ငှါ။ ဘတ္တံ၊ ကို။ အဓိဝါသေ ဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။တုဏ္ဍီဘာဝေန၊ သဖြင့်။အဓိဝါ-သေသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ အာယသ္မတော၊ ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ လက်ခံသည်ကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍ ။ ယေန၊ ၌။ သကံ၊နိဝေသနံ၊ မိမိအိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍ ။ မဟန္တံ၊ သော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေငွေ၏။ ပုဋ္ဌံ၊ အစုအပုံကို။ ကာရာပေတ္တာ၊ ပြုစေ၍။ ကိလဉ္ဇေဟိ၊ဖျာတို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်း တို့ကို။ “ဝဓူယော၊ ချွေးမတို့။ ဣဒေ၊ လာကြကုန်။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ယေန အလင်္ကာရေန၊ အကြင်တန်ဆာဖြင့်။ အလင်္ကတာ၊တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။ ရဋ္ဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ သည်။ ဝါ၊ ၏။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သည်။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန အလင်္ကာရေန၊ ထိုတန်ဆာဖြင့်။ အလင်္ကရောထ၊ တိ၊ တန်ဆာဆင်ကုန်လော့” ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

၃၀၁။ အထခေါ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊၏။ ပိတာ၊ သည်။ပ။အာရောစေသိ၊ပြီ။ အထခေါ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၌ ။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ တံဘိရညသုဝဏ္ဏဿ ပုဋ္ဌံ၊ ထိုငွေပုံ ရွှေပုံကို။ဝိဝရာပေတ္တာ၊ဖွင့်စေ၍။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ “တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာကား။ တေ၊ သင်၏။မာတု၊အမိ၏။ မတ္တိကံ၊ အမိမှလာသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာတည်း။ အညံ၊ တပါး၊သော။ ပေတ္တိကံ၊ အဘမှလာသော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ အညံ၊ သော။ ပိတာမဟံ၊ ဘိုးဘေးမှလာသော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း။ ဘုဥ္ဇိတုံ၊ခံစားခြင်းငှါ။ ပုညာနိ၊ တို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ တုံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ ဟိနာယာဝတ္တိတုံ၊ လှည့်ထွက်၍။ ဘောဂေ၊ တို့ကိုလည်း။ ဘုဥ္ဇဿု၊ လော့။ ပုညာနိ၊ တို့ကိုလည်း။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ ဌေး။ တုံ၊သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သစေ ကရေယျာသိ၊အကယ်၍ လိုက်နာအံ့။ ဣမံ ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ ပုဋ္ဌံ၊ ဤရွှေပုံ ငွေပုံကို။သကရွေ၊ လှည်း၌။ အာရောပေတ္တာ၊တင်၍။ နိဗ္ဗာ'အာပေဘွာ၊ဆုတ်ဆောင်စေ၍။မဇ္ဈေဂင်္ဂါယ၊ဂင်္ဂါမြစ်၏ အလယ်၌။နဒိယာ၊မြစ်၏။ သောတေ၊ ရေအယဉ်၌။ ဩပိလာပေယျာသိ၊ နစ်မြှုပ်စေလော့။ ဝါ၊ မြှုပ်လော့။ တံ၊ ထိုမြှုပ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဂဟပတိ၊ ဌေး။ ဟိယသ္မာ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ တေ၊ အား။တတော နိဒါနံ၊ထိုရွှေငွေဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ယေ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ

ပါယာသာ၊ အကြင်စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း တို့သည်။(သန္ဓိ၊ ကုန်၏။)တေ သောကပရိဒေ၀ဒုက္ခ ဒေါမနဿာ ပါယာသာ၊တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာတော ရဋ္ဌပါလသ၊ ၏။ ပုရတ္ထာဒုတိယိကာယော၊ တို့သည်။ပစ္စေကာ၊ အသီးအသီး။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့ဌ။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍ ။ တနည်း၊အာယသ္မာတော ရဋ္ဌပါလသ၊၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့ကို၊ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။“အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ ယာသံ၊ အကြင်နတ်သီးတို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ (ယာသံ ဟေတု၊ အကြင်နတ်သီး တို့ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရသိ၊ ကျင့်ဘိ၏။ တာ အစ္ဆရိယော၊ ထိုနတ်သီးဘို့သည်။ ကီဒိသာ နာမာတိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သနည်း ”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂိနီ၊ နှမဘို့။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ အစ္ဆရိယံ၊ တို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်း ကြောင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ နု ခေါ စရာမ၊ ကျင့်သည်မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ၏။ ‘နေ၀၊ ငါတို့ကို။ ဘဂိနိ၀ါဒေန၊ နှမဟူသော ခေါ်၀ေါ်ခြင်းဖြင့်။ အယျပုတ္တော၊ အရှင်သားဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ သမုဒါစရတိတိ၊ ခေါ်ဆိုဘိ၏’ဟု။ တာ၊ ထိုမယားဟောင်းတို့သည်။ တတ္ထေ၀၊ ထိုနေရာ၌ သာလျှင်။ မုစ္ဆိတာ၊ တွေ့ဝေမိန်းမောကုန်လျက်။ ပပတိံ’သု၊ လည်းကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ပိတရံ၊ ကို။ “ဂဟပတိ၊ ဌေး။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ သစေ ဒါတဗ္ဗံ၊ အကယ်၍ ပေးလှူထိုက်သည်ဖြစ်အုံ့။ ဒေထ၊ ပေးလှူကြကုန်လော့။ နော၊ငါဘို့ကို။ မာ ဝိဟေဌေထာတိ၊မညှဉ်းဆဲကြပါကုန်လင့်”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ တာတရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဘဥ္ဇ၊ သုံးဆောင်ပါ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာတော ရဋ္ဌပါလသ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်။ ဘောဇနီယေန၊ ဖြင့်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မာ၀ါရေသိ၊ ပယ်မြစ်စေပြီ။

၃၀၂။ အထခေါ၊ဌ။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ဘုတ္တာ၀ီ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည် ဖြစ်၍။ ဩဏီတပတ္တပါဏီ၊ သပိတ်မှဖဲ့ခွါအပ်သော လက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဌိတ၀ကာ၀၊ ရပ်တော်မူလျက်သာ လျှင်။ “ပဿ။ပ။ မိဂပန္ထ၀ကာဘိ၊ ပဿ။ပ။ မိဂပန္ထ၀ေ”ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

ယာသ၊ အကြင်အတ္တဘောအား။ ဥ၀ံ၊ အမြဲ။ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စိတ္တကတံ၊ ဆန်းကြယ်ခွာပြူအပ်သော။ ဝါ၊ ပြူအပ်သော ဆန်းကြယ်မှုရှိသော။ အရုကာယံ၊ အနာ သဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ကိုယ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သမုဿိတံ၊(အရိုးအကြောအသားဘို့ဖြင့်) ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုက်ထောင် အပ်သော။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ မှီသော။ အာတုရံ၊ အမြဲနှိပ်စက်အပ်သော။ ဗဟုသက်ပ်ဟု၊ များသော အကြံအစည်ရှိသော။ ဝါ၊ များစွာ ကုန်သော လူမှီကိုတို့သည် ကြံစည်အပ်သော။ ဗီမံ၊ အတ္တဘောကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော့။

မဏိနာ ကုဏ္ဍလေနစ၊ပတ္တမြား နားဆောင်းဖြင့်လည်း။ စိတ္တကတံ၊ သော။ ရှုပ်၊ ရှုပ်ကိုယ် ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ အဋ္ဌိ၊အရိုးကို။ တစေန၊ အရေဖြင့်။ သြုနဒ္ဓံ၊မြှေးယှက်အပ်၏။ မဏိနာ ကုဏ္ဍလေနစ၊ ပတ္တမြား နားဆောင်းဖြင့်လည်း။ စိတ္တကတာ၊သော။ ရှုပ်၊ ကိုယ်သည်။ ဝဏ္ဏေဟိ၊ အ၀တ်တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွသော။ ဩဘာ၀တိ၊ တင့်တယ်၏။

ပါဒါ၊ ခြေတို့ကို။ အလတ္တကကတာ၊ ချိပ်ရေဖြင့် အဆင်းလှအောင် ဆိုးအပ်ကုန်၏။ မုခ်၊ မျက်နှာကို။ စုဏ္ဏကမက္ခိတာ၊ နံ့သာမှုန့်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်၏။ (ဣဒံ၊ ဤကိုယ်သည်)။ ဗာလဿ၊ မိုက်သောသူအား။ မောဟာယ၊ တွေဝေခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ပါရဂဝေ-သိနော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်ကို ရှာသော သူအား။ နော စ အလံ၊ မစွမ်းနိုင်သည်သာ။

ကေသာ၊ ဆံပင်တို့ကို။ အဋ္ဌာပဒကတာ၊ ရှင်ခုရှိသော ဘီးဖြင့် ဖီးအပ်ကုန်၏။ နေတ္တာ၊မျက်လုံးတို့ကို။ အဉ္ဇနမက္ခိတာ၊ မျက်စဉ်းညှိုဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ဗာလဿ၊အား။မောဟာယ၊ငှါ။ အလံ၊၏။ ပါရဂဝေသိနော၊ အား။ နော စ အလံ၊ သာ။

စိတ္တာ-စိတ္တော၊ ဆန်းကြယ်သော။အလက်တော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ပုတိကာယော၊ ပုပ်သောကိုယ်သည်။ အဉ္ဇနီဝဏ္ဏဝါ၊ မျက်စဉ်းကျည်ကဲ့သို့ ညိုသောအဆင်းရှိ၏။ အယံ၊ ဤကိုယ်သည်။ ဗာလဿ၊ အား။ မောဟာယ၊ ငှါ။အလံ၊ ၏။ပါရဂဝေသိနော၊ အား။ နော စ အလံ၊ သာ။

မိဂဝေါ၊ သားမူဆိုးနှင့်တူသော သူဌေးကြီးသည်။ ပါသံ၊ ကြောကွင်းနှင့် လူသော ရွှေပုံငွေပုံကို။ သြဒဟိ၊ထောင်ပြီ။ဝါကရုံ၊ပိုက်ကွန်နှင့်တူသော ရွှေပုံ ငွေပုံကို။ မိဂေါ၊ သမင်နှင့်တူသော ငါသည်။ နာသဒါ၊ မကပ်ပြီ။ မိဂဗန္ဓကော၊ သားမူဆိုး၏ ပရိသတ်နှင့် တူသော ဆွေမျိုး အပေါင်းသည်။ ကန္ဒန္တော၊ မြည်တမ်းစဉ်။ နိဝါပံ၊ မြက်နှင့်တူသော ဆွမ်းကို။ ဘုတ္တာ၊ စားပြီး၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားဘော့အုံ့။

အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော။ သည်။ ဌိတကောဝ၊ သာလျှင်။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ ဘာသိတ္တာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍ ။ပ။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်းဌ။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေသန့်ခြင်းငှါ။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။

ဥဝဒ။ အထခေါ၊ဌ။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ မိဂဝံ၊ မိဂဝအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်ကို။ "သမ္မမိဂဝ၊ အဆွေဥယျာဉ်စောင့်။ မိဂစီရံ၊ သော။ ဥယျာနဘူမိံ၊ ဥယျာဉ်မြေကို။ သောဓေဟိ၊ သုတ်သင်လော့။ သုဘူမိံ၊ ကောင်းသောမြေကို။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အုံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ မိဂဝေါ၊ သည်။ "ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဝေန္ဓိ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ ကောရဗျဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ၍။ မိဂစီရံ၊ ကို။ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင်လတ်သော်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော ။ရုက္ခမူလေ'သစ်ပင်ရင်းဌ။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊နေသန့်ခြင်းငှါ။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊၍ ။ပ။ ကောရဗျံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ "ဒေဝ၊ ကြီး။ တေ၊၏။ မိဂစီရံ၊ သည်။သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်ပြီ။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ဤထုလ္လကောဋ္ဌိက ဇနပုဒ်ဌသာလျှင်။ အဋ္ဌကုလဿ၊ မြတ်သောအမျိုး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလောနာမ၊ သော။ ကုလ-ပုတ္တော။သည်။ တ္တေ၊ ဤမိဂစီရဥယျာဉ်ဌ။ အတ္ထိစ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊သည်။ ယဿ၊ အကြင်ရဋ္ဌပါလ၏ (ဂုဏ်ကျေးဇူးကို)။ အာဘိဏှံ၊မပြတ်။ ကိတ္တယမာနော၊ ချီးကျူးပြောဆိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဋ္ဌပါလသည်။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ဌ။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ ငှါ။ နိသိန္နောတိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မမိဂဝ၊ စောင့်။

တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဥယျာနဘူမိယာ၊ ဥယျာဉ်မြေဖြင့်။ ဝါ၊ (ကို ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့်)။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တမေဝ ဘဝန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ထိုအရှင်ရဋ္ဌပါလကိုသာလျှင်။ ပယိရူပါသိဿာမ၊ ဆည်းကပ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်။

အထ ခေါ၊ ၌။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုနန်းတော်၌။ ယံ ခါဒနီယံ ဝါ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ကိုရင်း။ ယံ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်၏။ တံ သမ္မံ ထိုအလုံးစုံကို။ ဝိယဒ္ဓေ ထာတိ၊ စီရင်ကြကုန်လော့ဟု။ ဝတ္တာ၊ ဆိုမြဲ။ ဘဒ္ဒြာနိ ဘဒ္ဒြာနိ၊ ကောင်းကုန်ကောင်းကုန်သော။ ပ။ ပတ္တိကောဝ၊ ခြေလျင်သာလျှင်။ (ဃဋ္ဋိကာရသုတ်၊ ၂၇၇ ပိုဒ်၌)။ ဥဿဒ္ဓာယ ဥဿဒ္ဓာယ၊ ကျော်စော ကျော်စောသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ ပ။ အဠာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္ကိ၌။ ဌိတော၊ သော။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ "ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဣဒေ ဟတ္ထတ္ထရေ၊ ဤဆင်ကုန်းနှီးဌ၌။ နိသိဒတူတိ၊ ထိုင်တော်မူပါလော့" ဟူသော။ ,တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တန်ပြီ။ တုံ၊ သည်။ နိသီဒ၊ ထိုင်ပါလော့။ အာဟ၊ သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို—

ဥဝဝ၊။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ အရှင်ရဋ္ဌပါလ၊ ဣဒ၊ ဤလောကဌ်။ ယေဟိ ပါရိဇုညေဟိ၊ အကြင် ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းဘို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ကေစေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ကေသမဿု၊ ကို။ ပ။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ တာနိ ပါရိဇုညာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဇရူပါရိဇုညံ၊ အိုခြင်းတည်း ဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းငင်း။ ဗျာဓိပါရိဇုညံ၊ နာခြင်းတည်းဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီး ခြင်းငင်း။ ဘောဂပါရိဇုညံ၊ စည်းစိမ်တို့၏ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းငင်း။ ဉာတိပါရိဇုညံ၊ ဆွေမျိုး တို့၏ ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းငင်းတည်း။

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဇရူပါရိဇုညံ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ ဒီဃော၊ အိုမင်းသည်။ ဝုဒ္ဓေါ၊ အရွယ်ကြီးသည်။ မဟလ္လကော၊ အသက်ကြီးသည်။ အဒ္ဓဂတော၊ ကြာမြင့်စွာသော အခါကို လွန်သည်။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒီဃော၊ သည်။ ပ။ ဝယော-အနုပ္ပတ္တော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ မယာ၊ သည်။ အနဓိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော။ ဘောဂံ ဝါ၊ စည်းစိမ် ကိုလည်း။ အဓိဂန္တုံ၊ ရခြင်းငှါ။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော။ ဘောဂံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဖာတိ၊ တိုးပွါးခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နု ခေါ ပန သုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ စဉ်ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိသဉ္ဇိကော့တိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ သည်။ တေန ဇရူပါရိဇုညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ဖြစ်၍။ ကေသမဿု၊ ကို။ ပ။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဣဒံ၊ ဤဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းကို။ ဇရူပါရိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘဝံ ခေါ ပန ရဋ္ဌပါလော၊ သည်ကား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒဟရော၊ ငယ်သေး၏။ ယုဝါ၊ နုပျိုသေး၏။ သုသုကာဠကေသော၊ ကောင်းသော မည်းနက်သော ဆံပင် ရှိသေး၏။ ဘဒ္ဒေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပ ဌမေန

ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတောဟု ပြည့်စုံသေး၏။ ဘောတော ရဋ္ဌပါလသား အားဟု တံ ရောပါရိဇည်း၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုး အပြစ်ကို။ ဥ တွာ ဝါ၊ သိ၍ဖြင်း။ ဒိသွာ ဝါ၊ မြင်၍ဖြင်း။ သုတွာ ဝါ၊ ကြားရ၍ဖြင်း။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်ဘိသနည်း။ ..(၁)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဗျာဓိပါရိဇည်း၊ သည်။ ကတမဋ္ဌ၊ အဘယ်နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဣဓ၊ ဤ။ ကေစိ၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရောဂါ စွဲကပ်သည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ အလွန်မကျန်းမာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဗျာဓိပါရိဇည်း၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘဝံ ခေါ၊ ပန ရဋ္ဌပါလော၊သည်ကား။ တေရဟိ၊ ၌။ အပ္ပါဗာဓော၊ အနာမရှိ။ အပ္ပါ-တင်္ကော၊ ဆင်းရဲမရှိ။ သမဝေါ၊ကိနိယာ၊ အညီအမျှ ကျက်စေနိုင်သော။ နာတိသီတာယ၊ မအေးလွန်းသော။ နာစဏ္ဍာယ၊ မပူလွန်းသော။ ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇပါစက တေဇောဓာတ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ (အကြွင်း တူပြီ)။ (၂)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဘောဂပါရိဇည်း၊ သည်။ ကတမဋ္ဌ၊ နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစိ၊ သည်။ အစ္ဆော၊ ကြွယ်ဝသည်။ မဟာဒ္ဓနော၊ မျိုးသောဥစ္စာရှိသည်။ မဟာဘောဂေါ၊ မျိုးသောစည်းစိမ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တေ ဘောဂါ၊ ထိုစည်းစိမ်တို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အစ္ဆော၊ သည်။ မဟာဒ္ဓနော၊ သည်။ မဟာဘောဂေါ၊ သည်။ အဟောသိံ ၊ ပြီ။တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ တေ ဘောဂါ၊ တို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ပ။ ဘောဂပါရိဇည်း၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘဝံ ခေါ၊ ပန ရဋ္ဌပါလော၊ သည်ကား။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ၌သာလျှင်။အဂ္ဂကုလဃရေ၊ ၏။ပုတ္တောသားတည်း။(အကြွင်းတူပြီ)။ (၃)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဥာတိပါရိဇည်း၊ သည်။ ကတမဋ္ဌ၊ နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဣဓ၊ ၌။ ကေစိ၊ သား။ ဝါ၊ ၏။ ဗဟူ၊ များကုန်သော။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအဖော် တို့သည်ရင်း။ ဥာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တဿ၊ ၏။ တေ ဥာတကာ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ "မမံ၊ ငါအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဥာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တဿ မေ၊ ၏။ တေ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ဥာတိပါရိဇည်း၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘောတော ခေါ၊ ပန ရဋ္ဌပါလဿ၊ အားကား။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဥာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏)။ (အကြွင်းတူ၏)။ (၄)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဓ၊ ၌။ယေဟိ ပါရိဇညေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ကုန်သော။ ကေစိ၊ တို့သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ ပါရိဇညာနိ၊ တို့သည်။ ဣဓ မာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဘောတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ အားကား။ တာနိ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုး အပြစ်ကို။ ဥ တွာ ဝါ၊ သိ၍ဖြင်း။ ဒိသွာ ဝါ၊ မြင်၍ဖြင်း။ သုတွာ ဝါ၊ ကြားရ၍ဖြင်း။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

၃၀၅။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာနတာ၊သိတော်မူသော။ ပဿတာ၊မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုद्ध ခေါ်၊ မဖေါက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော့။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြား တော်မူအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မုद्देသာ၊ အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော တရားတို့ သည်။ အတ္ထိ ခေါ်၊ ရှိကုန်သည်သာဘည်း။ အာမ၊ သည်။ ယေ၊ ယင်း အကျဉ်းချုပ်တရား လေးပါးတို့ကို။ ဥ တ္တာစ၊ ၍ဂုင်း။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါး တို့နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဥပနိယ္ယတိ၊ ဇရာမရဏသို့ ရောက်၏။ (လောကော၊ ကို။ ဥပနိယ္ယတိ၊ ဇရာမရဏသည် ကပ်၍ ဆောင်အပ်၏ဟု သော်လည်းပေး)။ အဇုဝေါတိ၊ မမြဲဟု၍။ ဇာနတာ၊ သော။ ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌော၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြားတော် မူအပ်သော်။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဓမ္မုद्देသော၊ အကျဉ်းချုပ်တရား သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ ယင်းအကျဉ်းချုပ်တရားကို။ ဥ တ္တာစ၊ ၍ဂုင်း။ ပ။ ပဗ္ဗဇိ-တော၊ ၏။ (၁)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ သည်။ အတာဏော၊ စောင့်ရှောက်သူမှာင်း၏။ အနဘိဿ-ရောတိ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိဟု၍ ။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊၏။ (၂)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ သည်။ အဿကော၊ မိမိ,မိမိဥစ္စာမရှိ။(လောကေန၊ သည်။) သင်္ဘော်၊ အလုံးစုံကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဂမနီယဋ္ဌိ၊ သွားအပ်၏ ဟု၍ ။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ (၃)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ သည်။ ဥဏော၊ ယုတ်လျော့လျက်နေ၏။ (ပြည့်သည်မရှိ။) အတိတ္တော၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ တဏှာဒါသော၊ တဏှာ၏ ကျွန်ချည်းတည်းဟု၍ ။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ (၄)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာနတာ၊ သော။ ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊သည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌော၊ကုန်သော။ စတ္တာ-ရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မုद्देသာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ယေ၊ ယင်းအကျဉ်း ချုပ်တရား လေးပါးတို့ကို။ ဥ တ္တာ ၊ ၍ဂုင်း။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေးတော်မူ၏။

ဝ၀၆။ ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ဥပနိယ္ယတိ လောကော အဇုဝေါတိ၊ ဟူသော တရား အကျဉ်းချုပ်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊သ။ ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟော တော်မူအပ်သော တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဒဋ္ဌမ္ဘော၊ မှတ်အပ်ပါ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ တံ၊ ထိုငါအရှင် ဟောမည့် တရားစကားကို။ ကိ ံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ ထင် မြင်သနည်း။ ဒီဃတိ ံ ဃဇုဒ္ဒေသိကောပိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်ရှယ်ရှိသည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ဟဏ္ဍ-ဒီဃတိ ံ ဃသုဒ္ဒေသိကောပိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်ရှယ်ရှိသည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ တံ၊ သည်။ ဟတ္ထိသို့ ံ ပိ၊ ဆင်စီးအတတ်ဌာလည်း။ ကတာဝီ၊ တင်မြောက်ပြီးသည်မဟုတ်လော။ အဿသို့ ံ ပိ၊ မြင်းစီးအတတ် ဌာလည်း။ပ။ ရထသို့ ံ ပိ၊ ရထားစီးအတတ်ဌာလည်း။ပ။ ဓနုသို့ ံ ပိ၊ လေးပစ်အတတ်ဌာလည်း။ပ။ ထရုသို့ ံ ပိ၊ ဓားရေးအတတ်ဌာလည်း။ ကတာဝီ၊ တတ်မြောက်ပြီးသည်မဟုတ်လော။ ဥဋ္ဌမ္ဘလီ၊ ပေါင်အားရှိသည် မဟုတ်လော။ ဗာဟုစ္စလီ၊ လက်မောင်းအားရှိသည် မဟုတ်လော။အလမတ္တော၊

စွမ်းနိုင်သော ကိုယ်ရှိသည် မဟုတ်လော။ သင်္ဂါ၁ဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားနိုင်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤ သို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကောပိ၊ သော။ ပဏ္ဏာဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကောပိ၊ သော။ အာမ၊ သည်။ ဟတ္ထိသို့ပိ၊ ဥ်လည်း။ ကတာဝီ၊ ထက်မြောက်ပြီးသည်။ပ။ သင်္ဂါ၁ဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားသည်။ အဟောသိ ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အာမ၊ သည်။ အပ္ပေကဒါ၊ တရုံတခါ။ ဣဒ္ဓိမာဝ၊ တန်းခိုးရှိသော သူကဲ့သို့။ မညေ၊ မှတ်ထင်၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဗလေန၊ အားနှင့်။ သမသမံ၊ ညီတူညီမျှဖြစ်သော သူကို။ နု သမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ ဤ သို့လျှောက်၏။

(တံ ကိ ံမညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ဝေမေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ တုံ၊ သည်။ ဥဿဟသိ၊ ပေါင်အားရှိသေးသလော။ ဗာဟုဗလိ၊ လက်မောင်းအားရှိသေးသလော။ အလမဘော၊ စွမ်းနိုင်သောကိုယ်ရှိသေးသလော။ သင်္ဂါ၁ဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားနိုင်သေးသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းပြီ။ပ။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်ပြီ။ မေ၊ ၏။ အာသီတိကော၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသော။ဝယော၊ အရွယ်သည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘော ရဋ္ဌ-ပါလ၊ လ။ အာမ၊ သည်။ အပ္ပေကဒါ၊ ခါ။ ဣဒ၊ ဤအရပ်၌။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု နှလုံးသွင်းသော်လည်း။ အညေနေ၀၊ တပါးသောအရပ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ကရောမိ၊ ပြုမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ဣဒံတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဇာနုတာ၊သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥပနိယျတိ လောကော အဓုဝေါတိ၊ ဟူသော တရားအကျဉ်းချုပ် ကို။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ ယင်းအကျဉ်းချုပ် တရားကို။ ဥ ဘုတ္တာ စ၊ ၍ ၎င်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌ-ပါလ၊လ။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ ဇာနုတာ၊သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥပနိယျတိ လောကော အဓုဝေါတိ၊ ဟူ၏သော။ ဣဒံ၊ ဤတရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ ယာ၀၊ အလုံ။ သုဘာသိတံ၊ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်ပေပြီ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဟိ၊ မှန်၏။ လောကော၊ သည်။ ဥပနိယျတိ၊၏။ အဓုဝေါ၊ မမြဲ၀ပ။ (၁)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဣမသို့ ရာဇကုလေ၊ ဤမင်းမျိုး၌။ ဟတ္ထိကာယာပိ၊ ဆင်တပ်တို့သည်ရင်း။ အဿကာယာပိ၊ မြင်းတပ်တို့သည်ရင်း။ ရထကာယာပိ၊ ရထားတပ်တို့သည်ရင်း။ ပတ္တိ-ကာယာပိ၊ ခြေလျင်တပ်ဘို့သည်ရင်း။သံဝိဇ္ဇန္တေခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အာ၀ဒါသု၊ ဘေးရန်တို့သည်။ (ဥပ္ပန္နာသု၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ်သော်။) ပရိယောဒယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကာကွယ်နှိမ်နင်းသည် ဖြစ်၍။ (သြဓယ အဝတ္ထရိတ္ဘာ။ဌ။ ပရိတော အာရက္ခံ ဩဒဟိတ္ဘာ။ဌိ။) ဝတ္ထိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ အတာဏော လောကော အနဘိဿရော၊ ဟူသော တရားကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ကို။ ကထံ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

(တံ ကိ ံမညသိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ တေ၊အား။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ အနုသာယိ-ကော၊ ကိန်း၀ပ်စွဲကပ်သော။ အာဗာဓော၊အနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ မေ၊ အား။ အနုသာယိကော၊ သော။ အာဗာဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊

၏။ ဘော ရဟန္တပါလ၊လ။ အပ္ပေကဒါ၊ခါ။မံ၊ ကို။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဥာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဤဒါနိ၊ ၌။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာလံ၊ အတ္တဘော်ကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့။ ဝါ၊ သေလတ္တံ့။ဤဒါနိ၊ ၌။ပ။ ကရိဿတိတိ၊ သေလတ္တံ့ဟူသော နှလုံးသွင်းဖြင့်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

(တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။တို့၊သည်။ တေ မိတ္တာမစ္စေ၊ တို့ကို။တေ ဥာတိသာ-လောဟိတေ၊ တို့ကို။“ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဥာဘိသာလော-ဟိတာ၊တို့သည်ရင်း။ မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။အာယန္တု၊လာကြကုန်လော့။သဗ္ဗေ၀၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သန္တာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သော။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (သံဝိဘဇန္တေသု၊ ခွဲဝေကုန်သည်ရှိသော်။) အဟံ၊ သည်။ လဟုကတရိကံ၊ အလွန်ပေါ့ပါးသော။ ဝေဒနံ၊ ရောဂါ၀ေဒနာကို။ ဝေဒိယေယျံ၊ ခံစားရကုန်၏။ (တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။) ဣမံ ဝေဒနံ၊ ကို။ သံဝိဘဇထာတိ၊ ခွဲဝေ၍ ခံစားကြကုန်လော့ဟူ၍။ လဘာသိ၊ (ပြောဆို ခွဲဝေ၍) ရသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ တုံ့ယောဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ တံ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒိယသိ၊ ခံစားရသလော။ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဟန္တပါလ၊လ။ အဟံ၊ သည်။ တေ မိတ္တာမစ္စေ၊ တို့ကို။ပ။ နှ လဘာမိ၊ (ပြောဆို ခွဲဝေ၍)မရနိုင်ပါ။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟမေ၀၊ သည်သာလျှင်။ တံ ဝေဒနံ၊ ကို။ဝေဒိယာမိ၊ ခံစားရပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (အကြင်းလွယ်၏)။ (၂)

ဘော ရဟန္တပါလ၊လ။ ဣမသ္မိံ ရာဇကုလေ၊ ၌။ ဘုမိဂတဉ္စ၊ မြေ၌ မြှုပ်ထားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝေဟာသဂတဉ္စ၊ ကောင်းကင်၌ ထားအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဟူတံ၊ မျိုးစုံသော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေရွှေသည်။ သံဝိဇ္ဇတိခေါ၊ရှိသည်သာတည်း။ ဘဝံ၊ ရဟန္တပါလော၊ သည်။ အဿကော လောကော သဗ္ဗံ ပဟာယ ဂမနီယန္တိ၊ ဂမနီယံ-ဟူသော တရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘော ရဟန္တပါလ၊လ။ ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ကထံ၊သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ (တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ တုံ့၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဠုဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ဆောင်ရသည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေသိ ယထာ၊ ခံစားမွေ့လျော်ပျော်စမ်းယ်သကဲ့သို့။ ဧवမေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊သည်။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမမဟေ၀ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်သာလျှင်။ သမပ္ပိတော၊ ၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ၍။ ပရိစာရေ-မိတိ၊ အုံ့ဟူ၍။ တုံ့၊ သည်။ ပရတ္ထာပိ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ လစ္ဆသိ၊ရအုံ့လော။ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ အညေ၊တပါးသောသူတို့သည်။ ဣမံ ဘောဂံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ပဋိပဇ္ဇိဿန္တိ၊ သုံးဆောင်ခံစားကုန်လတ္တံ့လော။ တုံ့ပန၊ သည်ကား။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဟန္တပါလ၊ လ။ အဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ပ။ ပရိစာရေမိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဧवမေ၀၊သာလျှင်။ပ။ ပရိစာရေမိတိ၊ အုံ့ဟူ၍ ။ အဟံ၊ သည်။ ပရတ္ထာပိ၊ ၌လည်း။ နှ လစ္ဆာမိ၊ မရတော့အုံ့။ အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ အညေ၊ တို့သည်။ဣမံ ဘောဂံ၊ ကို။ ပဋိပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ အဟံပန၊ သည်ကား။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂမိဿामိ၊ အုံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ)။ (၃)

ဘဝံ ရဟန္တပါလော၊သည်။ဥဒိနော လောကော အတိတ္ထော တဏှာဒါသောတိ၊ ဒါသော-ဟူသော တရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ အာဟ၊ပြီ။ပ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ (တံ ကိံ

မည္ကဲ့သို့ မဟာရာဇ၊ ေပးမြဲ)။ (တဲ့၊ သည်။) ဖိတ်၊ စ,ည်ပင်သော။ ကုရု၊ ကုရုတိုင်းကို။ အဋ္ဌာ-ဝသီ၊ စိုးအုပ်၍နေသည်မဟုတ်ခလား။ ဤတို၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ (အဟာ်သည်။)ဖိတ်၊ သော။ ကုရု၊ ကို။ အဋ္ဌာဝယ်မိ၊ ၏။ ဤတို၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ေပးမြဲ)။ ဤစ၊ ဤကုရုတိုင်းသို့။ သဒ္ဓါယိကော၊ ကြည်ညိုထိုက်သော။ ပစ္စယိကော၊ယုံကြည်ထိုက်သော။ ပုရိသေါ၊ယောကျ်ားသည်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တဲ့၊ သင်မင်းကြီးသို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍ ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဉ္ဇေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊မှ။အာဂစ္ဆာမိ၊လာ၏။ဝတ္ထု၊ထိုအရှေ့အရပ်၌။ ဤဒွေ့ဝေ၊ ပြည်လည်း ပြည်စုံသော။ ဖီတဉ္စ၊ စည်လည်း စည်ပင်သော။ ဗဟုဓန၊ များသောလူရှိသော။ အာကိဏ္ဏမနုဿံ၊ ရောပြွမ်းသော လူရှိသော။ မယာနဲ့ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကြီးကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ခဲ့ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဇနပုဒ်၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဟတ္ထိကာယာ၊ ဆင်တပ်တို့သည်ရင်း။ပ။ ပတ္တိကာယာ၊ ခြေလျင်တပ်တို့သည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဗဟု၊ သော၊ ဓနဓညံ၊ ဥစ္စာစပါးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဗဟု၊ သော။ အကတဉ္ဉော၊ မပြုလုပ်အပ်သေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကတဉ္ဉု၊ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေ ရွှေသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဗဟု၊ သော။ ဤတို့ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းပိုက်အပ်သော မိန်းမသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှ လောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဗလမတ္ထေန၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါမျှဖြင့်။အဘိဝိဇိနိတုံ၊ အောင်နိုင်ခြင်းငှါ။ သဏ္ဌာစ၊ တတ်ကောင်းသည်သာ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဘိဝိဇိနာတိ၊ အောင်နိုင်တော်မူပါလော့ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ နံ၊ ထိုဇနပုဒ်ကို။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့။ ကရေယျာသိ၊ ပြုရာသနည်း။ ဤတို၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇ၊မို့၊ ထိုဇနပုဒ်ကို လည်း။ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်နိုင်၍ ။ အဏ္ဍာဝဝေယျာမ၊ အုပ်စိုး၍ နေလိုကုန်ရာ၏။ ဤတို၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ေပးမြဲ)။ ဤစ၊ သို့။ သဒ္ဓါယိကော၊ သော။ ပစ္စယိကော၊ သော။ ပုရိသေါ၊ သည်။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မှ။ပ။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မှ။ပ။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မှ။ပ။ ပရသမုဒ္ဒတော၊ သမုद्रာဇလက်မှ။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ (အကြွင်း တူ၏)။ (၄)

အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ဤဒံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ ဤဒံ၊ ကို။ ဝတ္တာ၊ ၍ ။ အထာပရံ၊ ထိုမျှ တပါးသော။.... ပဿာမိ။ပ။ သေယ္ယောတိ၊ သေယ္ယော-ဟူသော။တော်၊ ဤဂါထာအပေါင်းကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၀၇။ (က) (မဟာရာဇ၊ကြီး။ အဟံ၊ သည်။) လောကေ၊ ၌။ သနေ၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ လုဒ္ဓါ၊ လိုချင်တပ်မက်သော သူတို့သည်။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကို။ လဒ္ဓါန၊ ရကုန်၍။ မောဟာ၊ တွေ့ဝေခြင်းကြောင့်။ နဒဒန္တိ၊ မပေးလှူကြကုန်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ သန္နိစယံ၊ စုဆောင်းခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘိယျောဝ၊အလွန်သာလျှင်။ အာဘိပတ္ထယန္တိ၊ တိုးမြှင့်တိုးမြှင့် တောင့်တကုန်၏။

(ခ) ရာဇာ၊သည်။ ပဿယ္ယ၊ ရန်သူကို လွှမ်းမိုးမြင်။ သသာဂရန္တံ၊ သမုद्रာ အပိုင်းအခြားနှင့် တကွသော။ ပထဝိံ၊ မြေပြင်ကို။ ဝိဇိတ္မာ၊ အောင်နိုင်၍။သသာဂရန္တံ၊ သော။ မဟိံ၊

မြေအပြင်ကို။ အာဝသန္တော၊ အုပ်စိုးရှိ နေပါလျက်။ သမုဒ္ဒသာ၊ သမုဒ္ဒ၏။ ဩဠုံ၊ ဤမှာ ဖက်ဖြစ်သော (ကိုယ်ပိုင်)တိုင်းပြည်ဖြင့်။ အတိတ္တရှေပေါ်၊ မရောင့်ရဲနိုင်သော သဘောရှိသည် ဖြင့်။ သမုဒ္ဒသာ၏။ ပါရံပိ၊ထိုမှာဖက်တိုင်းပြည်ကိုလည်း။ ပတ္ထယေယ၊ တောင့်တရာသေး၏။

(ဂ) ရာဇာစ၊ မင်းသည်ရင်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော့။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်ရင်း။ အတိတ္တတရှာ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သော တရှာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ ဥနာဝ၊ ယုတ်လျော့၍ နေကုန်သည်သာ။ ဟုတ္ဝာန၊ ဖြင့်ကုန်၍။ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကြရကုန်၏။ လောကမှိ၊ လောကဌ။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ တိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ နဟိ အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း။

(ဃ) ဥဒကံ၊ ဆေးမျိုးဘို့သည်။ ကေသေ၊ ဆံပင်တို့.ကို။ ပဟိရိယ၊ ဖြန့်ကျဲ၍ ။ နံ၊ ထိုဒသသောဆေးမျိုးကို။ (ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍။) ကန္ဒန္တိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏။ အမရံ (အမှိ)ဝါတို့၏ဆေးမျိုးသည်။အဟော ဝတ နောတိ၊ဩော်ဖြစ်မှုဖြစ်ရလေခြင်း ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကြ.တမ်း ကုန်၏။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ ပါရုတံ၊ ခြုံလွှမ်းအပ်သော။ နံ၊ ထိုသူသေကောင်.ကိုယ်ကို။ တတော၊ ထိုအိမ်မှ။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ စိတာ၊ ထင်း (ကုလား) ပုံသို့။ သမာဟိယ၊ဆောင်ယူ၍ ။ ဃဋေန္တိ၊ မီးသင်ကြိုက် ကုန်၏။

(င) သော၊ ထိုသေသောသူကို။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ခဲ့၍။ ဧကေန၊ တထည်သော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်နှင့်တကွ။ သူလေဟိ၊ တံစူးဝါးတို့ဖြင့်။ တူဇမာနော၊ ထိုးဆွလျက်။ ဘုယ္ယာတိ၊ မီးသင်ကြိုက်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ၊လောကဌ။ မိယမာနသာ၊ သေသော သူအား။ ဝါ၏။ ဥာတိ၊ဆေးမျိုးဘို့သည်ရင်း။ မိတ္တာ၊မိတ်ဆွေဘို့သည်ရင်း။အထဝါ၊ ထို့ပြင်။ သဟာယာ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်ရင်း။ တာဏာ၊ ကိုးကွယ်ရာတို့သည်။ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

(စ) ဒါယာဒကာ၊အမွေခံတို့သည်။တဿ၊ထိုသေသောသူ၏။ဝန်၊ဥစ္စာကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။သတ္တောပန၊သေသောသူသည်ကား။ယေန ကမ္မံ၊ကံအားလျှော်စွာ။ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ မိယမာနံ၊ သေသောသူသို့။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ဝန်၊ ဥစ္စာသည်။ နအန္ဒေတိ၊ အစဉ် မလိုက်။ ပုတ္တာစ၊ သားသမီးတို့သည်ရင်း။ ဒါရာစ၊ မယားတို့သည်ရင်း။ ဝန်စ၊ သည်ရင်း။ ရဋ္ဌံစ၊ တိုင်းနိုင်ငံသည်ရင်း။(နံ အန္ဒေန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်ကုန်။)

(ဆ) ဝန်ေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဒီဃံ၊ ရှည်သော။ အာယုံ၊ အသက်ကို။ နလဘတေ၊ မရ။ ဝိတ္တေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဇရံ၊အိုခြင်းကို။ နစာပိ ဝိဟန္တိ၊မပယ်လည်း မပယ်ဖျောက်နိုင်ကုန်။ ဟိ၊မှန်၏။ ဣဒံ ဇီဝိတံ၊ ဤအသက်ကို။ အပ္ပံ၊ နည်း(တို)၏ဟူ၍။ အသဿတံ၊ မမြဲဟူ၍။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘောရှိ၏ ဟူ၍။ ဓီရာ၊ ပညာရှိဘို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

(ဇ) အစ္စာစ၊ကြွယ်ဝသော သူတို့သည်ရင်း။ဒလိဒ္ဒါစ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်ရင်း။ဖဿံ၊မရဏ ဖြင့် တွေ့ထိခြင်းကို။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကြကုန်၏။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဗာလော စ၊ သူမိုက်သည် ၎င်း။ ဓီရော စ၊ပညာရှိသည်ရင်း။ဖုဋ္ဌော၊မရဏဖဿဖြင့် တွေ့ထိ၏။ (ကမ္မရှုပ် လည်းပေး)။ဗာလောစ၊ သူမိုက်သည်လည်း။ဗာလျာ၊မိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝဓိတောဝ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ သေတိ၊ ဖြစ်၏။ တနည်း။ ဗာလောစ၊ သည်လည်း။ ဗာလျာ၊ကြောင့်။ဝဓိတောဝ၊ ထုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ သေတိ၏။ ဓီရောစ၊ပညာရှိ သည်ကား။ ဖဿဖုဋ္ဌော၊ မရဏဖဿဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော်လည်း။နဝေဝေတိ၊ မထုန်လှုပ်။

(ဈ) တသွာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ယာယ၊ အကြင်ပညာဖြင့်။ ဣဒ၊ ဤလောကခွဲ။ ဝေါသာနံ၊ ကိစ္စပြီးဆုံးရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။သာ ပညာ၀၊ထိုပညာသည်သာ လျှင်။ နေနှ၊ ဥစ္စာထက်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ (ဗာလာ၊တို့သည်။) အဗျောသိတတ္တာဟိ၊ မပြီးဆုံးသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ (အရဟတ္တဖိုလ် မရသေးသောကြောင့် ဟူလို)။မောဟာ၊ တွေ၀ေသဖြင့်။ ဘ၀ါဘ၀ေသု၊ ဘ၀ကြီးငယ်တို့၌။ ပါပါနိ၊မကောင်း ကုန်သော။ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

(ဉ) (ယောကောစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သော မကောင်းမှုပြုသူသည်။) ပရမ္မရာယ၊ အတွက်ဘော အဆက်ဆက်အားဖြင့်။ သံသာရံ၊ သံသရာသို့။ ,အာပဇ္ဇ၊ရောက်၍။ ဂဗ္ဘဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သို့ရင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ တမလွန်လောကသို့ရင်း။ ဥပေတိ၊ကပ်ရောက်၏။ အပ္ပပညော၊နည်းသော ပညာရှိသောသူသည်။ တဿ၊ထိုပညာနည်းသူအား။ အဘိသဒ္ဒ-ဟန္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ။ ဂဗ္ဘဉ္စ၊ သို့ရင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ သို့ရင်း။ ဥပေတိ၊၏။

(ဋ) သန္ဓိမုခေ၊နံရံစပ်၏ အ၀ဲ၌။ဂဟိတော၊ ခိုးယူသော။ဝါ၊ ဖမ်းအပ်သော။ ပါပမမ္မော၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိသော။ စောရော၊ သူခိုးကို။ သကမ္မုနာ၊ မိမိ၏အမှုကြောင့်။ ဝါ၊ သည်။ ဟညတိ ယထာ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ ဤအတူ။ ပါပမမ္မော၊ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော။ ပဇာ၊ သတ္တ၀ါကို။ ပေစ္စ၊ ဤဘ၀မှ ရောက်၍။ ပရမှိ လောကေ၊ တပါးသောအပါယ်လောကခွဲ။သကမ္မုနာ၊မိမိအမှုကြောင့်။ဝါ.သည်။ဟညတိ၊ညှဉ်းဆဲအပ်၏။

(ဌ) ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဟိယသွာ၊ ကြောင့်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဝိတ္ထာ၊ ဆန်း ကြယ်ကုန်၏။မရော၊ ချိုမြိန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်ရာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိရူပရူပေန၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ မထေန္တိ၊ မွေ့နှောက် ချောက်ချားကုန်၏။တသွာ၊ကြောင့်။အဟံ၊သည်။ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။

(ဍ) ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဒုမပ္ပသာနိ၊ သစ်သီးတို့သည်။ ပတန္တိဏ္ဏဝ၊ ကျေကျ ကုန်သကဲ့သို့။ ဒဟရာ စ မာ၀ါ၊ ငယ်သောသူတို့သည်ရင်း။ ဝုဋ္ဌာ စ မာ၀ါ၊ ကြီးသောသူတို့သည်ရင်း။ သရီရဘေဒါ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြိုကွဲပျက်စီးကြကုန်၏။ ဝါ၊ ပျက်စီးသော ခန္ဓာကိုယ် ရှိကုန်၏။ တေမှိ၊ ဤသေခြင်းတရားကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊၍ ။ ဝါ ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊သည်၊ အမှိ၊၏။ အပဏ္ဏကံ၊မချွတ်မယွင်း၀ဋ္ဌဆင်းရဲမှ ကင်းသော။သာမညမေ၀၊ရဟန်းအဖြစ်သည် သာလျှင်။ ခေါယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ ဃော။ ရဋ္ဌပါလသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဃဒေ၀သုတ်

ဒုဝဂ။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ဌ္ဌ။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ မိထိလာယံ၊ မိထိလာပြည်ဌ္ဌ။ မဃဒေ၀အမွေ၀နေ၊မဃဒေ၀မင်း၏ သရက်ဥယျာဉ်ဌ္ဌ။ဝိဟရတိ၊၏။(အထခါ-အစ-ပါတုကာရောန္တိတိ-အထိ ဃဋ္ဌိကာရသုတ် ၂၇၂-ပိုဒ်နှင့် တူပြီ)။ အာနန္ဒ၊နှာ။ဘူတပုဗ္ဗံ၊ကား။ဣမိသာ ဟေ၀ မိထိလာယံ၊ဤမိထိလာပြည်ဌ္ဌ သာလျှင်။ဓမ္မိကော၊တရားစောင့်သော။ဓမ္မရာဇာ၊တရားသဖြင့်

မင်းဖြစ်သော။ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားခု။ ဌိတာ၊တည်သော။ မဟာရာဇာ၊ ပုဇော်အပ်သော မင်းဖြစ်သော။မဃဒေဝါနာမ၊မဃဒေဝမည်သော။ရာဇာ၊မင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။နေဂမေသုစေဝ၊ နိဂုံးခံနေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ဇာနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်ခံ့နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ဗြာဟ္မဏ-ဂဟပတိဒကသု၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်ဘို့ခု။ ဓမ္မံ၊ တရားနှင့်အညီ။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ပဏ္ဍိတ၊ ပဏ္ဍိတ်။ စာတုဒ္ဒသိ ၊တဆယ့်လေးရက် မြောက်သောနေ့ခုင်း။ ပဉ္စဒ္ဒသိ ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်သောနေ့ခုင်း။ အဋ္ဌမိ ၊စ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ခုင်း။ ဥပေါသထဿ၊ဥပုသ်သီလကိုလည်း။ ဥပဝသတိ၊ စောင့်သုံး၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ခု။ မဃဒေဝေါ၊ မည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဝဿာနံ၊ နှစ်တို့၏ခုင်း။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ ဝဿသတာနံ၊နှစ်အရာတို့၏ခုင်း။ ဗဟူနံ၊ကုန်သော။ဝဿသဟဿာနံ၊ နှစ်အထောင်တို့၏ခုင်း။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ဝါ၊လွန်သော် အခါ၌။ ကပ္ပကဲ၊ဆေတ္တာသည်ကို။ "သမ္မ ကပ္ပက၊အဆေ့ဆေတ္တာသည်။(တို့၊ သည်။)ယဒါ၊အကြင် အခါ၌။ မေ၊ ၏။ သိရသ္မိं ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဇာတာနိ၊ ပေါက်ကုန်သော။ ပလိတာနိ၊ ဆံဖြူတို့ကို။ ပသ္သေယျာသိ၊မြင်ရာ၏။ ဒူတ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ အား။အာရောစေယျာသိတိ၊ ပြောကြားပါ လော့" ဟု၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆိုပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ကပ္ပကော၊သည်။ "ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဝေန္တိ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟု၍။ မဃဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ကပ္ပကော၊ သည်။ပ။ ပလိတာနိ၊ ဆံဖြူတို့ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ မဃဒေဝံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ "ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဝါ၊အား။ဒေဝဒူတာ၊သေမင်းတမန်တို့သည်။ပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြာ်ကုန်ပါပြီ။သိရသ္မိं ၊ခု။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ပလိတာနိ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊အပ်ကုန်၏။ မေ၊ သည်။ မာနုသကာ၊ လူခ္ဆုဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုတ္တာ၊ ခံစားအပ်ကုန်ပြီ။ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်ခ္ဆုဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိယေသိတုံ၊ ရှာမှီးခြင်းငှါ။ သမယော၊ အခါတည်း။ဝါ၊အချိန်တန်ပြီ။ တာတ ကုမာရ၊ ချစ်သား။ တုံ၊သည်။ဟေါ၊လာလော့။ဣမံ ရဇ္ဇံ၊ဤတိုင်းပြည်ကို။ပဋိပဇ္ဇ၊ကျင့်ရစ်လော့။(အုပ်စိုးလော့ ဟူလို)။ အာဘံပန၊သည်ကား။ပ။ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ဝင်ရောက်အံ့။ တာတကုမာရ၊ ချစ်သား။ တေနယိ၊ တိုက်တွန်း၏။ပ။ကုမာရံ၊ ကို။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်ခု။သာဓုကံ၊စွာ။ သမနုသာသိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ပ။ပဗ္ဗဇေယျာသိ၊ ဝင်ရောက်ရစ်လော့။ ယေန၊ ယင်းသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဧမ၊ သည်။ နိယိတံ၊ ထားအပ်သော။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော။ဣဒံ ဝတ္ထုံ၊ ဤကျင့်ဝတ်ကို။ အနုပ္ပဝတ္တေယျာသိ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ရစ်လော့။ တုံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ;အန္တိမပုရိသော၊ အဆုံးစွန် ဖြစ်သော ;ယောကျ်ားသည်။

ဥ၀ဠ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။အထခေါ၊ ခု။ မဃဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကပ္ပကဿ၊ အား။ ဂါမဝရံ၊ မြတ်သောရွာကို။ ဝါ၊ရွာဆုကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေးသနားတော်မူ၍။ ဇေဋ္ဌပုတ္တံ၊ သားတော်ကြီး ဖြစ်သော။ကုမာရံ၊မင်းသားကို။အာမန္တေတွာ၊ မိန့်ခေါ်စေတော်မူ၍။ "တာတကုမာရ၊ချစ်သား။ မေ၊ ၏။ဓါ၊အား။ ဒေဝဒူတာ၊ တို့သည်။ ပါတုဘူတာ၊ ကုန်ပြီ။ သိရသ္မိं ၊ ခု။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ပလိတာနိ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊အပ်ကုန်၏။ မေ၊ သည်။ မာနုသကာ၊ လူခ္ဆုဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုတ္တာ၊ ခံစားအပ်ကုန်ပြီ။ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်ခ္ဆုဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိယေသိတုံ၊ ရှာမှီးခြင်းငှါ။ သမယော၊ အခါတည်း။ဝါ၊အချိန်တန်ပြီ။ တာတ ကုမာရ၊ ချစ်သား။ တုံ၊သည်။ဟေါ၊လာလော့။ဣမံ ရဇ္ဇံ၊ဤတိုင်းပြည်ကို။ပဋိပဇ္ဇ၊ကျင့်ရစ်လော့။(အုပ်စိုးလော့ ဟူလို)။ အာဘံပန၊သည်ကား။ပ။ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ဝင်ရောက်အံ့။ တာတကုမာရ၊ ချစ်သား။ တေနယိ၊ တိုက်တွန်း၏။ပ။ကုမာရံ၊ ကို။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်ခု။သာဓုကံ၊စွာ။ သမနုသာသိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ပ။ပဗ္ဗဇေယျာသိ၊ ဝင်ရောက်ရစ်လော့။ ယေန၊ ယင်းသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဧမ၊ သည်။ နိယိတံ၊ ထားအပ်သော။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော။ဣဒံ ဝတ္ထုံ၊ ဤကျင့်ဝတ်ကို။ အနုပ္ပဝတ္တေယျာသိ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ရစ်လော့။ တုံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ;အန္တိမပုရိသော၊ အဆုံးစွန် ဖြစ်သော ;ယောကျ်ားသည်။

မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်ရစ်လင့်။ တာတကုမာရ၊ ချစ်သား။ ယသ္မိ ပုရိသယုဂေ၊ အကြင် ယောကျ်ား အနွယ်အဆက်သည်။ ဝတ္ထမာနေ၊ဖြစ်လတ်သော်။ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သောဘောရှိသော။ကလျာဏဿ၊ သော။ဝတ္ထဿ၊ ကျင့်ဝတ်၏။သမုဒ္ဓေဒေါ၊ ပြတ်ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ ၏။သော၊ ထိုအနွယ်အဆက် ဖြစ်သောယောကျ်ားသည်။ တေသံ၊ ထိုမင်းဘို့၏။ အန္တိမပုရိသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာတကုမာရ၊ ချစ်သား။ အဟံ၊သည်။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။တံ၊ထိုအနွယ်အဆက်ဖြစ်သော သင့်ကို။ ယေန၊ အားဖြင့်။ပ။မာ အဟောသိတိ၊ လင့်ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ဝဒါမိတိ၊ ဆိုအံ့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွာ။ အထခေါ၊ ဌ်။မဃဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ပ။ပမ္ဗဇိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမဃဒေဝမည်သော ရဟန်းသည်။ပ။ဝိဟာသိ၊ပြီ။(အဌကနာဂရသုတ် ၂၀-ပိုဒ်ဌ် အနက်ရေးခဲ့ပြီ)။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ မဃဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ စတုရာသီဘိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် ရှစ်သောင်းခွဲလေးထောင်တို့ပတ်လုံး။ ကုမာရကီဠိဘာ၊ သူငယ်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကစားခြင်းကို။ ကီဠိ၊ ကစားပြီ။ စာတုရာသီဘိဝဿသဟဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ သြပရဇ္ဇံ၊ အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။ စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ကာရေသိ၊ ပြီ။ စတုရာသီတိ-ဝဿသဟဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဗြဟ္မသို့ ယေဝ မဃဒေဝအမ္မာနေ၊ ဌ်သာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ပမ္ဗဇိတောဝ၊ ဝင်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ အစရိ၊ ကျင့်ပြီ။ သော၊ ထိုမဃဒေဝရဟန်းသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရဘို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ်။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ ကပ်ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ခုဘဝ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ဌ်။ မဃဒေဝေါ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တေ၊ သား သည်။ပ။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ခုဝဂ-ခုဝဂ္ဂ-ပိုဒ် အတိုင်းအနက်ဆို လွယ်ပြီ။ **မဃဒေဝမင်း၏သားက—ဧင်း၏သားအား တဆင့်နှန်းလွှဲ၍ ရဟန်းပြုခြင်းကို ပြသည်သာထူး၏။**)

ခုဘဝ။ အာနန္ဒ၊နွာ။ မဃဒေဝေါ၊သော။ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တေ၊ပုတ္တကာ၊ သားမြေးဖြစ်ကုန် သော။ တေ၊ ထိုမဃဒေဝမင်း၏။ ပရမ္ပရာ၊ အဆက်ဆက်တို့သည်။ပ။ဗြဟ္မလောကူပဂါ၊ ကုန် သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဓမ္မိကောဝ၊သော။ပ။ မဟာသုဒဿနော၊ သော။ နိမိ၊ နိမိမည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုမင်းအဆက်ဆက်တို့၏။ ပစ္ဆိမကောဝ၊နောက်ဆုံးဖြစ်သောမင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ပ။ ဥပဝသထိ၊ကျင့်သုံး၏။

ခုဘ၂။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကာ။ သုဓမ္မာယံ၊ သုဓမ္မာမည်သော။ သဘာယံ၊ မြို့တော် ခန်းမကြီး၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ် နေကုန်သော။ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေး ကုန်သော။ ဗာဝတိံ သာနံ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့၏။“ယေသံ၊ အကြင်ဝိဒေဟတိုင်းသား တို့၏။ နိမိ၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်၏။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းတည်း။ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ မဟာရာဇာ၊ ပူဇော်အပ်သောမင်းတည်း။ပ။ ဥပဝသတိ၊၏။ သော၊ အိုအချင်းဘို့။တေသံ ဝိဒေဟာနံ၊ ထိုဝိဒေဟတိုင်းသားတို့၏။လာဘာ ဝတ၊ လာဘ်ဘို့ပါပေတကား။သော၊တို့။ တေသံ ဝိဒေဟာနံ၊ တို့သည်။သုလဒ္ဓံ ဝတ၊ကောင်းစွာ ရအပ် ပေစွတကား” ဟူသော။ အယံ အန္တရုကထာ၊ ဤကြားကာလ၌ဖြစ်သောစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်ဘို့၏။ ဤနွာ၊ အရှင်သခင် ဖြစ်သော။

သင်္ကြော၊ သိကြားမင်းသည်။တာဝတိ သေ ဒေဝေ၊တာဝတိ သာနတ်ဘို့ကို။ "မာရိသာ၊အချင်းတို့။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ နိမိ ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒဠ္ဠ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆေယျာထ နောတိ၊ အလိုရှိ ကြ ကုန်သလော" ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မာရိသ၊ အချင်း။ မယံ၊တို့သည်။ နိမိ ၊ သော။ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒဠ္ဠုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ. ဤသို့ဆိုကုန် ၏။

အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ဘုံ။ နိမိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့် ငါးရက်မြောက်သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့ဌ။ သီသံနှာတော၊ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုး ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတော၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်ဌ တည်လျက်။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ဘုံ။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣနန္ဒာ၊ သော။ သင်္ကော၊ သည်။ (ပါတုရဟောသိ-စပ်)။ ဗဟဝေါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ပ။သုဝိဇ္ဇာ သေယျထာပိနာမ၊ ကေးရာသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ တာဝတိ သေသု ဒေဝေသု၊တာဝတိ သာနတ်ဘို့ဌ။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ နိမိဿရညော၏။ပမုခေ၊မျက်မှောက်ဌ။(ဌ-ဌသမ္မုခေ-ရှေ့၏)ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။.အထခေါ၊ ဘုံ။ ဒေဝါနံ၊ဘို့၏။ ဣနန္ဒာ၊ သော။ သင်္ကော၊ သည်။ နိမိ ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ၏ ။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ တေ၊သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေစ့။မဟာရာဇ၊ကြီး။တာဝတိ သာ ဒေဝါ၊တို့သည်။သုဝမ္မာယံ၊သော။သဘာယံ၊ ဌ။ယေသံ ဝိဇိတဟာနံ၊ တို့၏။ပ။သုလဒ္ဓံ ဝတာတိ၊ တဘားဟူ၍။ဂိတ္တယမာနရူပါ၊ချီးမွမ်းအပ်သော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ အညီအညွတ်နေကြကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ တာဝတိ သာ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဒဿနကာမာ၊ဖူးမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တဿ တေ၊ထိုသင်မင်းကြီး၏(အသံ ဿ)။အဟံ၊ သည်။ သဟာယဟတ္ထော အာဇညရထံ၊ အာဇာနည် မြင်းတဆောင်ကသော ရထားကို။ ပဟိဏိဿာမိ၊ စေလွှတ်လိုက်ပါအုံ့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒိဋ္ဌံ၊ သော။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ အဝိကမ္မမာနော၊ မတုန်မလှုပ်သည်ဖြစ်၍။ အဘိရုဟေယျာသိတိ၊ တက်စီးတော်မူပါလေ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။နိမိ၊ သော၊ ရာဇာ၊ သည်။ တုဏ္ဏီဘာဝေန၊သဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။

ဝ ဝ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ဘုံ။ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ဣနေ္နာ၊ သော။ သင်္ကော၊ သည်။ နိမိဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ လက်ခံသည်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ပ။ နိမိဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ပမုခေ၊ ဘုံ။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခပျောက်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ တာဝတိ သေသု ဒေဝေသု၊ တို့ဌ။ ပါတု-ရဟောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အဘခေါ၊ ဘုံ။ခဒေါနံ၊ တို့၏။ ဣနေ္နာ၊ သော။ သင်္ကော၊ သည်။ သဂ်ါဟကော၊ ချီးခမြှောက်ဘတ်သော။ မာတလိ ၊ မာတလိနတ်သားကို။ "သမ္မမာတလိ၊ အဆွေ မာတလိ။ဂ ဂိ၊လာလော့။တို့၊သ ည်။သဟာယဟတ္ထော အာဇညရထံ၊ကို။ယောဇေတွာ၊ကၡ၍။နိမိ ၊သော။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်၍။'မဟာရာဇ၊ကြီး။ တေ၊ သင်၏(ထံ သို့)။အယံ သဟာ-ယဟတ္ထော အာဇညရထော၊ ကို။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣနေ္နန၊ သော။ သင်္ကေန၊ သည်။ ပေသိတော၊ စေလွှတ်အပ်ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး ။ပ။ အဘိရုဟေယျာသီတိ၊ လော့' ဟူ၍။ တေ၊ သို့။ ဝဒေဟိ ဟိ၊ဆိုလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သဂ်ါဟကော၊ သော။ မာတလိ၊ သည်။ "တဝ၊ သင်၏။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းသောစကားသည်။ ဝေန္တိ၊ ဖြစ်ပါစေ" ဟူ၍။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣနေ္နဿ၊ သော။ သင်္ကဿ၊ အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ "သဟာယဟတ္ထော အာဇည-ရထံ၊ ကို။ ယောဇေတ္ဝာ၊ ၍။ နိမိ ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ "မဟာရာဇ၊

ကြီး။ပ။ အဘိရမာ၊ တက်စီးတော်မူပါ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယေန ဝါ၊ အကြောင်းလမ်းဖြင့်လည်း။ (ဂန္ဓာ၊သွားသည်ရှိသော်။) ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှု ရှိသောသူတို့သည်။ ပါပကာနံ ကမ္မာနံ၊ မကောင်းမှုဘို့၏။ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ခံစားနေကုန်၏။ ယေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်း။(ဂန္ဓာ၊ သော်။) ကလျာဏကမ္မာ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့သည်။ ကလျာဏကမ္မာနံ၊ ကောင်းမှု ဘို့၏။ဝိပါကံ၊ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ထိုလမ်းနှစ်သွယ်တို့တွင်။ ကတမေန၊ အဘယ်သင်းဖြင့်။တံ၊အရှင်မင်းကြီး၊ကို။နေမိတိ၊ဆောင်ရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။မာတလိ၊လိ။ဥဘယေနေဝ၊ နှစ်သွယ်သော လမ်းဖြင့်သာလျှင်။မံ၊ကို။ နေဟိ၊ ဆောင်ပါလော့။ ဣတိ ဤသို့ပြောခဲ့။အာနန္ဒ၊နှော။သင်္ဂါဟကော၊သော။ မာတလိ၊သည်။နိမိ ၊သော။ ရာဇာနံ၊ကို။ သုဓမ္မံ၊ သော။ သဘံ၊ သို့။ သမ္ပဝေသေသိ၊ ကောင်းစွာ ဝင်စေပြီ။အာနန္ဒ၊နှော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣဒနန္တာ၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ နိမိ ၊သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒွေရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ၊မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနု၊ ၍။ နိမိ ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။“မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဟိ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ မဟာရာဇ ကြီး။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာတော်မူခြင်းပါပေ တည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ ဒဿနကာမာ၊ကုန်သော။တာဝတိ သာဒေဝါ၊ တို့သည်။ သုဓမ္မာယံ၊ သော။ သဘာယံ၊ ၌။ ယောသံ၊ တို့၏။ ပ။ သုလဒ္ဓံဝတာတိ၊တကားဟူ၍။ ဂိဇ္ဈယမာန-ရူပါ၊ ချီးမွမ်းသော သဘောရှိကုန်လျက်။သန္ဓိသိန္နာ၊ကုန်၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။တေ၊အား။တာဝတိ -သာ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဒဿနကာမာ၊ ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဒေဝါ-နုဘာဝေန၊ နတ်တို့၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ အဘိရမာတိ၊ မြူလျှော်တော်မူပါ”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာရိသ၊ အချင်း။ အလံ၊ မသင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ တတ္ထေဝ မိုဏိလံ၊ ထိုမိုဏိလာပြည်သို့ သာလျှင်။ ပဋိနေတုံ: တဖန်ဆောင်သို့တော်မူပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ တထာ၊ ထိုရှေးနည်းအတူ။ပ။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်ပါအုံ့။ပ။ ဥပဝသာမိ၊စောင့်သုံးပါအုံ့။ (ဥပဝေသိဿာမိ-ဌိမူ ပိုရ် ကောင်း၏)။ ဣဘိ၊ ဤသို့ပြောခဲ့။

ဃ၁၄။ အာနန္ဒ'နှော။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ပဋိနေသိ၊ တဖန်ဆောင်ပို့ပြီ။ အာနန္ဒ၊နှော။တတြ၊ ထိုခံထိုလာပြည်၌။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (အကြောင်း ၃၀၈-ပိုဒ်ရှု၍ သမ္ဘန်)။

ဃ၁၅။ (ဃ၁၉ ပိုဒ်ရှု၍သမ္ဘန်။ထူးရာ၌ အနက်ကား)။ အာနန္ဒ၊နှော။ နိမိဿေသော။ ရညောခေါ ပန၊ မင်း၏ကား၊ ကဠာရဇနကောနာမ ကဠာရဇနကမည်သော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုကဠာရဇနကမည်သော သားသည်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ သို့။ နပဗ္ဗဇိ၊ မဝင် ရောက်ပြီ။ သော၊ သည်။ ကလျာဏံ၊ သော။ တံဝတ္ထုံ: ထိုကျင့်ဝတ်ကို။ သမုဒ္ဓရိတ္ဝါ ဖြတ်ပြီ။ သော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုမဃဒေဝမင်းအဆက်ဆက်တို့၏။ အန္တိမပုဒိသော၊ အဆုံးစွန်သော ယောဂျားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဃ၁၆။ အာနန္ဒ၊ နှော။ သိယာ၊ ရံခါ။ တေ၊ သင်၏။ “တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ယေန၊ အကြောင်မဃဒေဝမင်းသည်။ ကလျာဏံ၊ သော။ တံ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ နိဟိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ သော မဃ-ဒေဝေါ ရာဇာ၊ ထိုမဃဒေဝမင်းသည်။ အညော၊ တပါးသော မင်းသည်။ အဟောသိ ဖြစ်ခဲ့နှာတိ၊ ဖြစ်လေသလော”ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊နှော။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဝေါ၊ ဤကြံသည်အတိုင်း။နု ခေါ ပန ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မမှတ်အပ်။အဟံ၊ သည်။တေန သမယေန၊ ၌။မဃဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ ၊ ပြီ။ မယာ၊ သည်။ နိဟိတံ၊ ထားအပ်သော။ ကလျာဏံ၊

ကောင်းသော။ တံဝဏ္ဏ၊ ကို။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်၌ ဖြစ်သော့။ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းသည်။ အနုပ္ပ-ဝတ္ထောသိ၊အတုလိုက်၍ ကျင့်ပြီ။အာနန္ဒ၊နွာ။ကုလျာဏ၊သော။တံ ခေါ် ပန ဝတ္ထု၊ သည်။နိဗ္ဗိဒါယ၊ဝဋ္ဋ-ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ နဿံဝတ္ထာတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ ဇာပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ပ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ပ။ ဥပသမာယ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်းငှါ။ပ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်း-ငှါ။ပ။ သမ္မောဓာယ၊ ကောင်းစွာ သိတတ်သော မဂ်အကျိုးငှါ။ပ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ နဿံဝဏ္ဏာတိ၊ မဖြစ်။ ယာဝဒေ ဗြဟ္မလောကူပယတ္တိယာဝေ၊ ပြ-ဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ရုံ အကျိုးငှါသာလျှင်။ သံဝဏ္ဏာတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊နွာ။ တေရတိ၊ ယခုအခါ၌။ ယော၊ သည်။ နိပ်တံ၊သော။ ကလျာဏ၊-သော။ ဣဒံဝတ္ထု၊ သည်။ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ် ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်း အကျိုးငှါ။ပ။ သံဝတ္တာတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊နွာ။ တေရဟိ၊ ၌။ နိ-ဘိတံ၊ သော။ ကလျာဏ၊သော။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ပ။ သံဝဏ္ဏာတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ဤမဂ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ်ဟူသည်။ သေယ္ယထီဒံ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဂုဏ်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိဂုဏ်းတည်း။အာနန္ဒ'နွာ။ ပ။ သံဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊နွာ။ ယေန၊ အကြောင်းအရိယမဂ်ဖြင့်။ မေ၊ သည်။ နိဟိတံ၊ သော။ကလျာဏ၊သော။ ဣဒံဝတ္ထု၊ကို။ အနုပ္ပဝတ္ထောယျာထ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်ထုတ် (ကျင့်ကုန်လော့)။တံ၊ထိုအရိယမဂ်-ကို။ ဧဝါ၊ သင်တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ဝေ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။မေ၊ ၏။ အန္တိမပုရိသာ၊ အဆုံးစွန် ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ (အကြွင်း တူပြီ။ ဣဒ မဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒတိ၊ ပေးမြဲ။)

ကတိယံ၊ သော။ မဟာဒေဝဿုတ္ထံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-မဇ္ဈရသုတ်

ဥဘဝ္ဂ။ (ဝေ၊ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ မဇ္ဈရဿ၊ မဇ္ဈရမြို့၌။ ဂုန္ဒာဝနေ၊ လက်ပံညိုတောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဝန္တိပုတ္တော၊ အစန္ဒီ-မင်းသား၏ သားဖြစ်သော။ မာဓုရော၊ မာဓုရမည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့၊ သမဏော ကစ္စာနော၊ အရှင်ကစ္စာနသည်။ မဇ္ဈရယံ၊ ၌။ ဂုန္ဒာဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိခလု၊ နေတော်မူ-သတတ်။ တံ ခေါ် ပန ဘဝန္တံ ကစ္စာနံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ကစ္စာနထေရ်၏။ 'ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တော၊လိမ်မာ၏။မေဓာဝီ၊တခ်ကုပ္ပဉ္ဘိပညာရှိ၏။ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ၏။ စိတ္တကထီ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကိုဟောလေ့ရှိ၏။ကလျာဏပဋိဘာနော၊ ကောင်းသော ပဋိဘာန်ဉာဏ်ရှိ၏။ ဝုဒ္ဓေါ၊စေဝ၊ အသက်လည်း ကြီး၏။ အရဟာစ၊ရဟန္တာလည်းဖြစ်တော်မူ၏။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာ အရှင်တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း-သည်။ သာဓု ခေါ် ပန၊ ကောင်းမြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏' ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ကိဿ ဘိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတောခလု၊ တိ၊ ပျံ့နှံ့၍ တက်-သတတ်"ဟူ၍။ (ဣတိ၊ တလုံးအကြေကြဲ) အဿောသိ ခေါ်၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ်၊ ၌။ ပ။ ဂေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ်၊ သော။ အဝန္တိပုတ္တော၊ သော။ မာဓုရော! သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။"ဘောကစ္စာန၊ အို အရှင်ကစ္စာန၊ ဗြာဟ္မ-ဏာ၊ ပုံစားတို့သည်။ 'ဗြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏော၊ ပုံစားမျိုးသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌော၊ မြင့်မြတ်၏။

အညော ဝဏ္ဏော၊ တပါးသော အမျိုးသည်။ ဟိနော၊ ယုတ်ညံ့၏။ ပြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏော၊ သာလျှင်။ သုက္ကော၊ ဖြူစင်၏။ အညော ဝဏ္ဏော၊ သည်။ ကဏှော၊ မည်းနက်၏။ ပြာဟ္မဏာဝ၊ ပုံဏားတို့သည် သာလျှင်။ သုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။အပြာ ဟ္မဏာ၊ ပုံဏားမဟုတ်သောသူတို့သည်။ နော၊ မဖြူစင်ကုန်။ ပြာ ဟ္မဏာဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ပြဟ္မဏော၊မဟာပြ ဟ္မာ၏။ပုတ္တာ၊သားတို့တည်း။ သြရသာ၊ ရင်ခွဲ ဖြစ်ကုန်၏။ မုခတော၊ ခံဘုင်းမှ။ ဇာတာ၊ ဖွားကုန်၏။ ပြဟ္မဇာ၊ ပြဟ္မာမှ ဖြစ်ကုန်၏။ ပြဟ္မ-နိမ္မိတာ၊ပြဟ္မာသည် ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ပြဟ္မဒါယာဒါ၊ပြဟ္မာ၏ အမွေခံတို့တည်း၊ ဟူ၍။ဝေါ၊သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဣဓ၊ ဤ သို့ဆိုထုံ၌။ ဘဝံကစ္စာနော၊ သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အက္ခာ-ယိတိ၊ ဆိုပါသနည်း”ဟူသော။တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ ပြီ။ မဟာရာဇာ၊ ကြီး။ “ပြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏော၊ သာလျှင်။သေဋ္ဌော၏။ပ။ပြဟ္မဒါယာဒါတိ၊တည်း”ဟူသော။ဧသော၊ဤကောင်းသည်။လောကသို့ ၊ ၌။ ဃောသောယေဝ၊ စကားမတ္တ အသံမျှသာတည်း။မဟာရာဇာ၊ ကြီး။ “ပြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏော၊ သည်သာလျှင်။ပ။ဃောသောယေဝါတိ၊ တည်းဟူသော။ယထာ၊ အကြင်စကားကို။(ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ။)တံ တေ၊ ထိုစကားကို။ ဣဓိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ သိအပ်၏။

ဘဝ။ မဟာရာဇာ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးအား။မနုဿ ဝါ၊ ဥစ္စာဖြင့်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ စပါးဖြင့်ရင်း။ ရဇတေန ဝါ၊ ငွေဖြင့်ရင်း။ ဇာတရူပေန ဝါ၊ ရွှေဖြင့်ရင်း။ စေပိ ဣဓ ဣဿ၊ အကယ်၍ ပြီးပြည့်စုံကြားအံ့။ အဿ၊ထိုမင်းမျိုးအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယံ၊ ရှေးဦးစွာ ထင်လေ့ရှိသော။ ပစ္ဆာနိပါတိ၊နောက်မှ အပ်လေ့ရှိသော။ ကိံ ကာရပဋိဿာဝီ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်းဟု နာခံလေ့ရှိသော။ မနာပစာရီ၊ နှစ်သက်စဖွယ် ကျင့်လေ့ရှိသော။ ပိယဝါဒီ၊ ချစ်ဖွယ် ဆိုလေ့ရှိသော။ ခတ္တိယောပိ၊ တပါးသော မင်းမျိုးသည်လည်း။ (ခတ္တိယောပိတိ ပရခတ္တိယောပိ၊ ဧ)။ အဿ၊ ရှိရာသလော ။ပ။ ပြာဟ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ သလော။ပ။ ဝေဿောပိ၊ သူကြွယ်မျိုးသည်လည်း။ အဿ၊ သလော။ သုဒ္ဒေါပိ၊ သူဆင်းရဲမျိုးသည်လည်း။ အဿ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ခတ္တိယာ၊ အာ။ ပ။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ရှိရာပါ၏။ပ။ ပြာဟ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။အဿ၊၏ ။ပ။ ဝေဿောပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊၏။ပ။ သုဒ္ဒေါပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ကျွန်သုံးဝါကျကိုလည်း နည်းမှီ၍ ယောဇနာလေ)။

(တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇာ၊ပေးမြဲ)။ ယဒိ ဝေ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဣမေ စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ၊ ဤအမျိုးလေးပါးတို့သည်။သမသမာ၊တူမျှကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သလော။ နောဝါ၊ မဖြစ်ကုန်သလော။ တ္တေ၊ ဤသို့ အချင်းချင်း လုပ်ကျွေးအပ်သည်၏ အဖြစ်၌။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏ (အသိဉာဏ်သည်)။ ကထံဝါဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောကစ္စာန၊နု။ ဝေသန္တေ၊ သော်။ ဣမေ စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ၊တို့သည်။အန္ဓါ၊ စင်စစ်။ သမသမာ၊ တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ ခေါ၊ကုန်သည်သာတည်း။တ္တေ၊၌။သေံ၊ထိုအမျိုးလေးပါးတို့၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ နာနာကရဏံ၊ အသီးသီးပြုခြင်းကို။ ဝါ၊ ထူးခြားချက်ကို။ နု သမနုပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇာ၊ ကြီး။ပ။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ အပ်၏။

💬 ၃၁၉။ (တံ ကိ ံ မညသိ၊ပေးမြဲ)။ ဣဒ၊ ဤလောကဌ်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသော။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊မှားသောအယူရှိသော။ ခတ္တိယော၊သည်။ အသ၊ ရှိရာ၏။(သော၊ သည်။)။ပ။ နိရယံ၊သို့။ဥပပဇ္ဇေယ္ယ၊ကပ်ရောက်ရာသလော။နော် ဝါ၊မကပ်ရောက်ရာသလော။ တ္တေ၊ ဤအရာ၌။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏ (အသိဉာဏ်သည်)။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ ဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊နု။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ ပါဏာတိပါတီ၊ သော။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ (အသ၊ရှိ၏။သော၊သည်။)။ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရှိ၏။ တ္တေ၊ ဤအရာ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏(အသိဉာဏ်သည်)။ဝေ၊ ဤသို့(ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း) ပင်။ ဟောတိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။အရဟတ်၊ရဟန္တာတို့၏ အထံမှ။တေ၊ ဤစကားကို။ဝေဠု ပန္နဲ၊လျှင်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပေစု ကောင်းပေစု။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်၏။ တေ ဤစကားသည်။ ဝေ၊ သို့။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ သင်သည်။ တေ၊ ကို။ အရဟတ်၊ အထံမှ။ သာဓု စ ပန္နဲ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပေပြီ။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၃၂၀။ (တံ ကိ ံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ဣဒ၊ဤ။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ အသ၊ ရှိ၏။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ အသ၊ ရှိ၏။ပ။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ဟိ၊ မှန်လှပါ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ (အသ၊ ရှိ၏။) (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၃၂၁။ (တံ ကိ ံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ဣဒ၊ ဤ။ခတ္တိယော၊ သည်။ သန္ဓိ ံ ဝါ၊ အိမ်နံရံကို မူလည်း။ ဆိန္နေယ္ယ၊ ဖြတ်၍ ခိုးငြားအုံ့။ နိလ္လောပံ ဝါ၊ အကြွင်းမဲ့ လုယက်ခြင်းကိုမူလည်း။ဟရေယ္ယ၊ လုယက်ငြားအုံ့။ ဧကာဂါရိ ံ ဝါ၊ တအိမ်ထည်းခ်ဉ် ဝန်းရံလုယက်ခြင်းကိုမူလည်း။ ဂရေယ္ယ၊ ပြုငြားအုံ့။ ပရိပန္ထေ ဝါ၊ ခရီးလမ်းဆုံ၌မူလည်း။ တိဋ္ဌေယ္ယ၊ တည်၍ လုယက်ငြ ားအုံ့။ ပရဒါရံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ သွားလားငြားအုံ့။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖမ်းကြ၍။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ဝါ၊ ၏။ ပရိဘာ၊ မင်းခုင်းယောကျ်ားပဋိသည်။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အယံ၊ ဤသူသည်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ အာဂုဝါရိ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသော။ စောရော၊ ခိုးသူပါတည်း။ဣမဿ၊ ဤခိုးသူအား။ ယံ၊ အကြင်ဒဏ်ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ တံဒဏ္ဍံ၊ ထိုဒဏ်ကို။ ပဏေဟိတိ၊ ပေးအပ်ပါလော့" ဟူ၍။စေ ဒဿေယ်ကျ။ အကယ်၍ ပြကုန်ငြားအုံ့။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ ကိန္တိ၊ ဘယ်သို့ လျှင်။ ကရေယ္ယာသိ၊ ပြုလုပ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ဃာတေယ္ယာမ ဝါ၊ သတ်မူလည်း သတ်ကုန်ရာ၏။ ဇာပေယ္ယာမ ဝါ၊ ဥစ္စာ ဆုံးရှုံးစေမူလည်း ဆုံးရှုံးစေကုန်ရာ၏ ။ပမ္မာဇေယ္ယာမ ဝါ၊ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏။

၁။ ဇာပေထာယံ ဝါ ဇာပေတုန္တိ နေဒေါနိရုဟံ ဇာပေတမ္ပယုတ္တံ၊ ဇာပေတုံ ဇိဏ္ဏေနံ ကာတုံ။ မူလဃဏ်၊ စူဠသစ္စကသုတ်။ဋီ၊ ၃၅၂။

ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကုရေယျာမ ဝါ၊ ပြုလုပ်မှုလည်း ပြုလုပ်ကုန်ရာ၏။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ ယာ ခတ္တိယောတိ-သမညာ၊ အကြင် မင်းမျိုးဟူသော အမည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုအမည်သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ စောရေတ္တေ သမ္ပဿ ခိုးသူဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ကျရောက်ရတော့၏။ (ကြွင်း ၂-ဝါကျ မခဲပြီ။)

ဝ၂၂။ (တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ ဣဒ၊ ဘ၌။ ခတ္တိယော၊ သည်။ ကေသမဿု၊ ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း ဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သည်။အဿ၊ ရာ၏။ ပါဏာတိ-ပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)။ပ။မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)ရတ္တ။ပရတော၊ညဉ့်စာ စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ကေဝတ္တိကော၊တယင်သော ဆွမ်းကိုသာ စားသော့ရှိ၏။ ဗြဟ္မစာရီ၊ ၏။ သီလဝါ၊ ၏။ ကလ္လာဏဓမ္မော၊ ၏။ နံ၊ ထိုခတ္တိယရဟန်းကို။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ကရေယျာသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ အတ္ထိ ဝါ ဒေယျာမ ဝါ၊ ရှိခိုးမှုလည်း ရှိခိုးကြကုန်ရာ၏။ ပစ္စုပဋ္ဌေယျာမ ဝါ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုမှုလည်း ကြိုဆိုကုန်ရာ၏။ အာသနေန၊နေရာဖြင့်။ နိမန္တေယျာမ ဝါ၊ ဖိတ်မှုလည်း ဖိတ်ကုန်ရာ၏။ နံ၊ ထိုခတ္တိ ယရဟန်းကို။ စီဝရပိณ্ডပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိနိမန္တေယျာမ ဝါ၊ ဖိတ်မှုလည်း ဖိတ်ကြကုန်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုခတ္တိယရဟန်း၏ အလို့ငှါ။ခမ္မိကာ၊ သော။ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိ ၊ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ခြင်းဟူသော လုံခြုံမှု ကိုမူ။ သံဝိဒဟေယျာမဝါ၊စီမံမှုလည်းစီမံကြကုန်ရာ၏။တံ၊သည်။ကိဿဟေတု၊ နည်း။ပ။သမဏောတွေ-ဝ-သခ္မိ၊ ရဟန်းဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(အကြွင်း နှစ်ဝါကျကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ)။

ဝ၂၃။ (ဧဝံ ဝုတ္တေ-မှစ၍ သရဏံ ဂတန္တိ-တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့သည် ၁၀၆-အပဏ္ဏက သုတ် စသည်နှင့် မထူးပြီ)။

မဟာရာဇ၊ကြီး။တံ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။မာ ခေါ အဂမာသိ၊ မဆည်းကပ်လင့်။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ တံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ သရဏံ၊ဟူ၍။ ဂစ္ဆ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ဧတရဟိ၊ ဘ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။သောဘဂဝါ၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်ဘ၌။ ဝိဟရတိပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ ပရိနိဗ္ဗုတော ခေါ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနုယောဇနေသု၊ ဆယ်ယူဇနာ (ဝေးကွာသော)အရပ်တို့ဘ၌။သစေပိ သုဏေယျာမ၊ အကယ်၍ (ရှိသည်ဟု)ကြားသိရကုန်ငြားအုံ။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူး၊မြင်ခြင်းငှါ။ ဒဿပိ ယောဇနာနိ၊ဆယ်ယူဇနာ(ဝေးကွာသော)အရပ်တို့သို့လည်း။ဂစ္ဆေယျာမ၊သွားကုန်ရာ၏။ပ။ဘော ကစ္စာန၊နု။ ယတော စ၊ အကြင်အခါ၌လည်း။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊

လေပြီ။ မယ်၊ တို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတမ္မိ၊ သော်လည်း။ (ဝါ၊ သော။) ဘဂဝန္တံ၊-ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ကိုရင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုရင်း။ သရဏံ၊ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ (အကြင်းမထူး ပြီ)။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ မဇ္ဈရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ပေါဓိရာဇကုမာရသုတ်

၃၂၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ဧကံ သမယံ၎င်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရမြို့၌။ မိဂဒါယေ၊သားတို့ကိုဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ ဘေသကဠာဝနေ၊ ပဲစည်းငုံခတာ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ ပေါဓိဿ၊ ပေါဓိမည်သော၊ ရာဇကုမာရဿ၊ မင်းသား၏။ ကောကနဒေါနာမ၊ မည်သော။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်။ အစိရကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်ပြီးကာစသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမဏေန ဝါ၊ သည်၎င်း။ ब्राह्मणेन ဝါ၊ သည်၎င်း။ မနုဿဘူတေန၊ သော။ ကေနစိ ဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်လည်း။ အနုဗ္ဗာဝုဋ္ဌော၊ မနေဘူးသေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပေါဓိ၊သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ သဠိကာပုတ္တံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ လုလင်ကို။ "သမ္မ သဠိကာပုတ္တ၊ အချင်း သဠိကာပုတ္တ။ ဧဟိ၊လာလော့။ တွံ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်လော့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒ၊ ရှိခိုးချေလော့။ အပ္ပါဗာဓံ၊အနာကင်းသည်ကို။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ဆင်းရဲကင်းသည်ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာ ထကြွနိုင်သည်ကို။ ဗလံ၊ ခွန်အားရှိသည်ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းကို။ 'ဘန္တေ၊ ရား။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဗလံ၊ ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ကို။ ပုစ္ဆတိတိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏' ဟူ၍။ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်ချေလော့။ 'ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ အဓိဝါသေတု ဂေါတမော၊ လက်ခံတော်မူပါဘုရား' ဟူ၍။ ဝေ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိတိ၊ လျှောက်ချေ'လော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သဠိကာပုတ္တောပိ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဧဝံ ဘောတိခေါ၊ အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်းပါ ဟူ၍။ ဗောဓိယာ၊ သော။ ရာဇကုမာရဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။ပ။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ "ဘောတော၊အရှင်၏။ ဝစနေန၊ဖြင့်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ကို။ အဝေစုမ္မ။ ကုန်ပြီ။ပ။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ .သည်။ အဓိဝုဋ္ဌာ ပနာတိ၊ လက်ခံလည်း လက်ခံအပ်ပါပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။

၃၂၅။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့် (လွန်သောအခါ၌)။ သကေ နိဝေသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ ပဏီတံ၊ သော။ ခါဒနီယံ၊ ကို။ ဘောဇနီယံ၊ ကို။ ပဋိယာဒါပေတ္မာ၊ စီရင်စေပြီး၍။ ကောကနဒံ၊ သော။ ပါသာဒဉ္စ၊ ကိုလည်း။

ဘ။ ကောကနဒံ ဝုစ္စတိ ပဒုမံ၊ သော စ မဂ်လပါသာဒေါ ဗြဟ္မလောကနကပဒုမံ ဒဿေတ္မာ ကတော။ ဌ။ ဗြဟ္မလောကနကပဒုမဿ လိလ်ာအရဝိန်း၊ ကောကနဒသဏ္ဌာနတ္ထာ ကောကနဒေါ။ ဌ။

ယာဝဲ ပစ္ဆိမသောပါနုကဌေဝရာ၊ အောက်ဆုံးလှေကားထစ်တိုင်အောင်။ ဩဒါတေဟိ၊ ဖြူစင်ကုန်သော။ ဒုဿေဟိ၊ အဝတ်တို့ဖြင့်။ အန္ဓရာပေတ္ဝာ၊ ဖြန့်ခင်းစေ၍။ သဠိကာဟုတ္တံ၊ သော။မာဏဝ၊ ကို။ "သမ္မသဠိကာဟုတ္တာ၊ ဟုတ္တာ။ပ။ဘဂဝတော၊ အား။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတန္တေ၊ ပြီးပါပြီဘုရား'ဟူ၍။ ကာလံ၊ ကို။ အာရောစေဟိတိ၊ လျှောက်ထားခေါ်လော့"ဟု၊ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သဠိကာဟုတ္တောဝ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ပ။အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အထခေါ၊ ဠ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ဥပသက်မိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဠ်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာဂမယမာနော၊ စောင့်မြော်လျက်။ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်အပေါ်။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ ပစ္စုဂ္ဂန္တ္မာ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုရ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါ-ဒေဘ္ဘာ၊ ၍။ ပုရက္ခတ္ဘာ၊ ရှေ့ဆောင်ပြု၍။ ယေန၊ ဠ်။ ကောကနဒေါ၊ သော။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဠ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပစ္ဆိမံ၊ အောက်ဆုံးဖြစ်သော။ သောပါဏကဌေဝဏ်းစောင်းတန်းလှေကားပျဉ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ အထခေါ၊ ဠ်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဒုဿာနိ၊ အဝတ်ဘို့ကို။ အဘိရူဟတု၊ တက်နင်းတော်မူပါ။ (နောက်ဝါကျနည်းတူ)ယံ၊ ယင်းအဝတ်ပုဆိုးကို တက်နင်းတော်မူခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ဒုတိယမို့၊ တတိယမို့၊ ဝါကျမျှားဠ် နည်းတူပေးလေ)။

၃၂၆။ အထခေါ၊ ဠ်။ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အပလောကေသိ၊ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်တော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ဠ်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ဗောဓိ ၊ သော။ရာဇကုမာရ၊ ကို။ "ရာဇကုမာရ၊ သား။ တုံ၊ သည်။ ဒုဿာနိ၊ တို့ကို။ သံဃရတု၊ ရုပ်သိမ်းလော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စေလပဋိဂ်ဟံ၊ ပုဆိုးဖြူကို။ နိ အက္ကမိဿတိ၊ နင်းတော်မမူလတ္တံ ။ တထာဂတော၊ သည်။ ပစ္ဆိမံ ဇနတံ၊ နောင်လာနောက်သားလူအများကို။အနုကမ္ပတိတိ၊အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်တော်မူ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဠ်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဒုဿာနိ၊တို့ကို။ သံဃရာပေတ္ဝာ၊ရုပ်သိမ်းစေ၍။ ဥပဇ္ဈံကောကနဒပါသာဒေ၊ ကောကနဒပြာသာဒ်ထက်၌။အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညပေသိ၊ ခင်းစေပြီ။အထခေါ၊ဠ်။ဘဂဝါ၊သည်။ကောကနဒံ၊ သော်။ ပါသာဒံ၊ ကို။ အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ တက်၍။ပ။နိသီဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဠ်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ပ။ကေမန္တံ၊ ဠ်။နိသိန္နော၊ သော။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ အား။ သုခေန၊ချမ်းသာသော အကျင့်ဖြင့်။ သုခံ၊ချမ်းသာကို။ နိ ခေါ အဓိဂန္တုံ၊ မရအပ်။ ဒုက္ခေန ခေါ၊ ဆင်းရဲသော အကျင့်ဖြင့်သာလျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္တုဗ္ဗန္တိ၊ ရအပ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၂၇။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သမ္မောဒေ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဦးသာ လျှင်။ အနဘိသမ္ဘုဏ္ဍာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုမသိသေးသော။ဗောဓိသတ္တဿော၀၊ဘုရားလောင်းသည်

သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မယှမ္ပိ၊ ၏လည်း။ "သုခေန ။ပ ။အဓိဂန္ဓဗ္ဗန္တိ၊ အပ်၏"ဟူသော။ ဘော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟာ်၊ သည်။ အပရေန သော။ သမယေန၊ ၌။ ဒဟရော၀၊ ငယ်သည်သာလျှင်။ သမာနော်၊ လျက်။ သုသုကာ်ဝ္ဍေကသော၊ ကောင်းသော် မည်းနက်သောဆံပင်ရှိသည်။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော်။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမာနော၊ လျက်။ အကာ မကာနံ၊ အလိုမရှိကုန်သော။ အဿုမုခါနံ၊ မျက်နှာ၌ မှက်ချည် ပြည့်ကုန်သော။ မာတာပိတူနံ၊ အမိအဘတို့သည်။ ရုဒန္တာနံ ငိုကြွေးကုန်စဉ်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဘိတ်ကို။ ဩဟာ ရတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အ၀တ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ (ဖုံးလွှမ်း)တော်ရှိ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိ၊ ၀င်ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုင်သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကိံ ကုသလဂ၀ေသီ၊အဘယ်သည် ကုသိုလ်နည်းဟု ရှာမှီးလျက်။အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိ၀ရပဒံ၊(အေး ငြိမ်းရာဖြစ်သော)နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသမာနော၊ရှာဖွေလျက်။ယေန၊ ၌။ကာလာမော၊ ကာလာမ အရှင်ယ်ဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ အာဠာရ ရသေ့သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ကာလာမ၊ သော။ အာဠာရံ၊ ကို။ "အာ၀ုသော ကာလာမ ငါ့ရှင်ကာလာမ။ အဟံ၊သည်။ဤမသို့ ဓမ္မ၀ိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ကျင့် ခြင်းငှါ၊ ဤစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အ၀ေါစ၊ ဆိုပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မံ၊ကို။ "အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ဝိဟရတု၊ နေတော်မူပါလော့။ ယဘ္ဘ၊ အကြင်တရားခ၌။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ နစိရသ္မော၀၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ သကံ အာစရိယကံ၊ မိမိဆရာ့အယူကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယ္ယ၊ နေရာ၏။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ တာဒိသောတိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ နစိရသ္မော၀၊ သာလျှင်။ ခိပ္ပမေ၀၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ ပရိယာပုဏိံ ၊ သင်ယူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သောအဟံ၊ သည်။ တာ၀တကေနေ၀၊ ထိုမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်သာ ဖြင်သော။ ဩဠ္ဠပဟာတမတ္တေန၊ နှုတ်ခမ်းထိခိုက်မျှဖြင့်။ လပိတလာပနမတ္တေန၊စကားကို ဆိုစေရုံမျှဖြင့်။ ဉာဏ၀ါဒဉ္စ၊ ငါသိ၏ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကိုလည်း။ ထေရ၀ါဒဉ္စ၊ ငါမသေရ် ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကိုလည်း။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံ၏။ အဟဉ္စေ၀၊ ငါသည်လည်း။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။အညေစ၊တပါးသော သူတို့သည်လည်း။(ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။)ရာဇကုမာရ၊ သား။တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။"ကာလာမော၊ ကာလာမ အရှင်ယ်ဖြင်သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ကေ၀လံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ယုံကြည်ခိုမျှဖြင့် [1]။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူး၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နပဝေဒေတိ၊ သိစေသည်မဟုတ်။အဒ္ဓါ၊စင်စစ်။ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနံ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၁။ "ကေ၀လံ သဒ္ဓါမတ္တကေန-သဒ္ဓါမတ္တကေနေ၀၊ ယုံကြည်ခိုမျှဖြင့်သာလျှင်"ဟု ကေ၀လံ-ကို ဝေတ္ထ ကြံ၍ သဒ္ဓါမတ္တကေန-နှင့် တွဲကာ ပေးနိုင်သေးသည်။

ရုဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ဦး။ အဟ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။အာဠာရ၊ ကို။ "အာဝုသော ကာလာမ၊ မ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အတာယ်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ဣတိ၊ သို့။ ပဝေဒေသိ နောတိ၊ သိစေသနည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ်၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ရုဇကုမာရ၊ သား။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ပ။ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေပြီ။ ရုဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရသော၊ ၏သာလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။မယှမ္ပိ၊ငါ၏လည်း။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရသော၊ ၏သာလျှင်။ပညာ၊ သည်။ နခေါအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ မယှမ္ပိ၊ ၏လည်း။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။အဟ၊ ငါဘုရားသည်။ (ပဒပေယျံ- ဦးစပ်။) ယံမဟံ၊ အကြင်တရားကို။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေ၏။ တဿ မယှဿ၊ ထိုတရားကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ပဒပေယျံ၊ အားထုတ်ရမ္မကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစု"ဟူသော။ တော်၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ ရုဇကုမာရ၊ သား။ သော ခေါ အဟ၊ သည်။ပ။ဝိဟာသိ၊ ပြီ။

ရုဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ဦး။ အဟ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။အာဠာရ၊ ကို။ "အာဝုသော ကာလာမ၊ မ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ပဝေဒေသိ နောတိ၊ လော"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ်၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ (သိဒ္ဓတ္ထာဘဝသို့ ရောက်ပြီးသော်သည်း ဘုရားမဖြစ်သေးရ၌ ဗောဓိသတ်-ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်)။ အဟ၊ ငါအာဠာရသည်။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ပ။ပဝေဒေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာဠာရ။ အဟမ္ပိခေါ၊ ငါဗောဓိသတ်သည်လည်း။ပ။ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဗောဓိသတ်)ဆိုပြီ။ အာဝုသော, ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ယေမယံ၊အကြင်ငါတို့သည်။ (ငါတို့ဆိုသော်လည်း အာဠာရတဦးတည်းသာ)။ တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော။သပြဟ္မစာရီ၊အာဠုတက္ခ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ အာယသ္မန္တံ၊ ကို။ ပဿာမ၊ မြင်ကုန်၏။ တော်၊ ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ တော်၊ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောရခြင်းပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။အဟ၊ ငါအာဠာရ သည်။ ယံမဟံ၊ ကို။ပ။ပဝေဒေမိ၊ ၏။ တံမဟံ၊ ကို။ တံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ပ။ဝိဟရသိ၊ ၏။ တံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယံမဟံ၊ ကို။ပ။ဝိဟရသိ၊ ၏။ အဟ၊ငါအာဠာရသည်။တံမဟံ၊ ကို။ပ။ ပဝေဒေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယံမဟံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ တံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တံမဟံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ၏။ တံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယံမဟံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ၏။ တံမဟံ၊ ကို။ အဟ၊ ငါအာဠာရသည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တာဒိ-သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏။ တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယာဒိသော၊ ၏။ အဟ၊ ငါအာဠာရ သည်။ တာဒိသော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဗောဓိသတ်။ ဟေ၊ လာလော့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဘောဝ၊ နှစ်ယောက်သာဖြစ်ကုန်သော။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။)သန္ဓာ၊ထင်ရှားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂဏံ၊ ဤဂိုဏ်းကို။ ပရိဟရာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့(အာဠာရ)ဆိုပြီ။ရုဇကုမာရ၊ သား။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ (အတ္တနော၊ ၏။)အနွှေဝါသီ သမာနံ၊ တပည့်ဖြစ်သော။

မ်ိ၊ ငါ့ကို။ အတ္ထနာ၊ မိမိနှင့်။ သမသမ်ိ၊ထပ်ဘူထပ်မျှ။ ဌပေသိ၊ထားပြီ။ ဥဒ္ဒာရုယ၊မွန်မြတ်သော။ ပူဇာယစ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်လည်း။ မ်ိ၊ ကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ "အယံ ဓမ္မော၊ ဤသမာပတ်ခုနစ်ပါး တရားသည်။နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ္ဋ်ဌ္ဌင်ခြင်းငှေ့ခြင်းအကျိုးငှါ။ နိ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း အကျိုးငှါ။ နိ သံဝတ္တတိ၊မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂစသည်ချုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ။နိ သံဝတ္တတိ၊မဖြစ်။ဥပသမာယ၊ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နိ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ သိသင့်သိထိုက်သည်ကို သိခြင်းအကျိုးငှါ။ နိ သံဝတ္တတိ၊မဖြစ်။ သမ္ဗောဓာယ၊ လေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငှါ။ နိ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ နိ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ယာဝ အာကိဉ္စညာယတနူပဇဗ္ဗိယာ ဝေ၊ အာကိဉ္စညာယ တနဘုံသို့ ရောက်ရုံငှါသာလျှင်။ သံဝတ္တတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။သော အဟံ၊ သည်။ တံမဲ့ဲ၊ထိုတရားကို။အနုလက်ရိတ္ဝာ၊အဖန်ဖန်မြဲခြင်းကို ပြု၍။ တဿ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားမှ။ နိဗ္ဗိဒ္ဓ၊ ငြီးငွေ့၍။ အပက္ကမိ၊ ဖဲ့သွားပြီ။

၃၂၇။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ကိ ကုသလဂဝေသိ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော်။ သန္တိဝရပဒံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ ယေန၊ ၌။ ရာမပုတ္တော၊ ရာမပုံ၏သား၏ သားဖြစ်သော။ ဥဒကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သပြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်သည်။သမာနော၊ ဖြင်လျက်။အာစရိယဋ္ဌာနေ၊ ဆရာ့အရာ၌။ မ်ိ၊ ကို။ ဌပေသိ၊ ပြီ။ (အယံ ဓမ္မော၊ ဤသမာပတ်ရှစ်ပါးတရားသည်။ ဤတပုဒ်သာ ထူး၏။ ကြွင်းအားလုံး လွယ်ပြီ)။

၃၂၈။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ကိ ကုသလဂဝေသိ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ ဥရုဝေလာ သေနာ-နိဂမော၊ ဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံးသို့။ အဝသရိ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံး၌။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ် ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ၊ မြေအာဘို့ကိုငင်း။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်နူးစေတတ်သော။ ဝနသဏ္ဍံ စ၊ တောအုပ်ကိုငင်း။ သန္ဒတိ စီးသော။ သေတကံ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော။သုပတိတ္ထံ၊ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိသော။ ရမဏီယံ၊ သော။ နဒိ စ၊ မြစ်ကိုငင်း။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဂေါစရ-ဂါမံ စ၊ ဆွမ်းခံရွာကိုငင်း။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအာဘို့သည်။ ရမဏီယော ဝတ၊မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းပေစွတကား။ ဝနသဏ္ဍော စ၊ တောအုပ်သည်လည်း။ ပါသာဒိကော ဝတ၊ ကြည်နူးဘွယ် ကောင်းပေစွတကား။ နဒီ စ၊ မြစ်သည်လည်း။ သန္ဒတိ၊ စီးသည်ဖြစ်၍။ သေတကာ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသည်ဖြစ်၍။ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်းရှိသည်ဖြစ်၍။ရမဏီယာ ဝတ၊ တကား။ သမန္တာ၊ မှ။ ဂေါစရဂါမောစ၊ သည်လည်း။ (အတ္ထိ ဝတ၊ ရှိပေစွတကား။) ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနတ္ထိကဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်လိုသော။ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးကောင်းသား၏။ ပဓာနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်း ငှါ။ အလံ ဝတာတိ၊ သင့်လျော်စွတကား"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။သော အဟံ၊သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ သင့်လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊

စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ အာသုတပုဗ္ဗာ၊မကြားအပ်ဘူးကုန်သော။ အနစ္ဆရိယာ၊(အနု-အစ္ဆရိယာ) အဖန်ဖန် အံ့ဩြဘွယ်ကောင်းကုန်သော။ တိသော်၊ ကုန်သော။ ဥပမာ၊ ဥပမာတို့သည်။ မံ၊ ငါ၏ (ဥာဏ်၌)။ ပဋိဘံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ သသ္ဇေဟံ၊ အစေး ရှိသော။ အလ္လံ၊ စိုသော။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ'ထားအပ်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အဘိနိမ္မတ္တေယ္ယာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ တေဇော၊ အပူဓာတ်ကို။ ပါတုကရိဿာမိ၊ ထင်ရှားပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ မီးပွတ်ကျည်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂန္တွေယျ၊ လာရာ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တံ၊ ထိုငါဆုံးလတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်သော။ သသ္ဇေဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။အမဲ့ ကဋ္ဌံ၊ ထိုထင်းကို။ ဥတ္တရာ-ရဏိံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိမန္ထေန္တော၊ ပွတ်တိုက်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိံ၊ကို။ အဘိနိမ္မတ္တေ-ယျ အပိနု၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာသလော။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရေယျ၊အပိနု၊ထင်ရှားပြုနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဣဒံ၊ သည်။ နု နောဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ ထိုမသင့်ခြင်း သည်။ကိဿဟေတု၊နည်း။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဟိ၊ကြောင့်။အဒုကဋ္ဌံ၊ သည်။ အလ္လံ၊ စိုစွတ်၏။ သသ္ဇေဟံ၊ အစေးနှင့်တကွဖြစ်၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုထင်းကိုလည်း။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ ထားအပ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာဝဘာဂီဘော၊ အဘို့ရှိရုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာ ဝါ. တို့သည်ရင်း။ ကာယေန စေဝ၊ ဖြင့်ရင်း။စိတ္တေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမတို့မှ။ အဝူပကဋ္ဌာ၊ မကင်းဆိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ နော သံ၊ ထိုသမဏ ပြာဟ္မဏတို့၏(သန္ဓာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယောကာမစ္ဆန္ဒော၊ အကြင် လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယော ကာမသ္နေဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်း အစေးသည်ရင်း။ ယာ ကာမမူစ္ဆာ၊ အကြင်လိုမျှင်ခြင်းဟူသော တွေဝေခြင်းသည်ရင်း။ ယာ ကာမပိပါသာ၊ အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော မွတ်သိပ်ခြင်းသည်ရင်း။ ယော ကာမပရိဠာဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူ သော ပူလောင်ခြင်းသည်ရင်း။ (ဟောတိ၏။) သောစ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း။ အဏ္ဍတ္တံ၊ မိမိ သန္ဓာန်၌။ သုပ္ပဟီနော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုပ္ပဟီနတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ ငြိမ်းအေးပြီးသည်။ နဟောတိ မဖြစ်။ တေ ဘောန္တော သမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် သမဏ ပြာဟ္မဏတို့သည်။ ဩပက္ကမိကာ၊ လွန်လကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းထမ်းကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ထက်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို။ စေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ ခံစားရကုန်ငြားအံ့။ တေ၊ ထိုသမဏ ပြာဟ္မဏတို့သည်။ ဥာဏာယ၊ သိခြင်းငှါ။ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ အနုတ္တရာယ အတုမရှိမြတ်သော။ သမ္ဗောဓာယ၊ (သစ္စာ လေးပါးကို) ကောင်းစွာသိသော မဂ်အကျိုးငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ မထိုက်ကုန်သည်သာတည်း။ တေ ဘောန္တော သမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဩပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ နောစေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ မခံစားရကုန်ငြားအံ့။ တေ၊ တို့သည်။ ဥာဏာယ၊ ငှါ။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ သမ္ဗောဓာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ တည်း။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။

အာသုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ သော။ ပဋ္ဌမာ၊ သော။ အယံ ခေါ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဌ္ဌ။ ပဋ္ဌိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

၃၃၀။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ္ဌ။ အာသုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဒုတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဌ္ဌ။ ပဋ္ဌိဘာသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သသ္မေဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ကဋ္ဌံ၊ကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ထလေ၊ ကုန်း၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်၏။ အထ၊ ဌ္ဌ။ ပုရိသော၊ သည်။ အဂ္ဂိ ံ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယ္ယာမိ၊ အံ့။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရိယ္ယာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ၍။ ဥတ္တရာ-ရဏိ ံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရာ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ သသ္မေဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ အဒုံ ကဋ္ဌံ၊ကို။ ဥဒကာ၊မှ။ အာရကာ၊စွာ။ ထလေ၊ ဌ္ဌ။ ကိဠာပိ နိက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ထားအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ထားသော်လည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကိလ-မထသာ၊ ၏။ ဝိယာတသာ၊ ၏။ ယာဝဘာဝိတော၊ သည်သာလျှင်။ အသာ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ပ။ ပဋ္ဌိဘာသိ၊ ပြီ။

၃၃၁။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ္ဌ။ အာသုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ သော။ တတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။မံ၊ ဌ္ဌ။ ပဋ္ဌိဘာသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သေယျ ထာပိ၊ ကား။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သော။ ကောဋ္ဌာပံ၊ အစေးမရှိသော ။ ကဋ္ဌ၊ ထင်းကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလေ၊ ဌ္ဌ။ နိက္ခိတ္တံ၊၏။ပ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ္ဌ။ အာသုတပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ ကုန်သော။တတိယော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဥပမာ၊ တို့သည်။ မံ၊ဌ္ဌ။ ပဋ္ဌိဘံသု၊ ကုန်ပြီ။

၃၃၂။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဒန္တေ၊ အောက်သွားဌ္ဌ။ အဘိဒန္တံ၊ အထက်သွားကို။ အာဒါယ၊ ထား၍ (အံကြိတ်၍)။ ဇိဝှါယ၊လျှာဖြင့်။ ထာလုံ၊ အာစေါက်ကို။ အာဟစ္စ၊ ရှေးရှုခိုက်၍။(ဝါ၊ တောက်ခေါက်၍။)စေတသာ၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ အကုသိုလ် စိတ်ကို။ ယံနူန အဘိနိဂ္ဂဏှေယျံ၊ ဖိနှိပ်ရမူ ကောင်းလေစ့။ ယံနူန အဘိနိပ္ပီဠေယျံ၊ ဖိညှစ်ရမူ ကောင်းလေစ့။ ယံနူန အဘိသန္တာပေယျန္တိ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်စေရမူ ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ပ။ အဘိသန္တာပယတော၊ သော။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ကစ္ဆေဟိ၊ လက်ကတီးကြားတို့မှ။ သေဒါ၊ ချေးတို့သည်။မုစ္စန္တိ၊ ယိုထွက်ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပဿဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဂဟေတ္မာ ဝါ၊ ကိုင်ရှိသော်၎င်း။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ဂဟေတ္မာ ဝါ၊ ကိုင်ရှိသော်၎င်း။အဘိနိဂ္ဂဏှေယျ သေယျထာပိ၊ ဖိနှိပ်ရာသကဲ့သို့၎င်း။အဘိနိပ္ပီဠေယျ သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့၎င်း။ အဘိသန္တာပေယျ သေယျထာပိ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်စေသကဲ့သို့၎င်း။ရာဇကုမာရ၊သား။ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ပ။မုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ရာဇကုမာရ၊ သား။မေ၊ငါသည်။ အာရဒ္ဓံ၊အားထုတ်အပ်ပြီးသော။ ဝိရိယံ၊သည်။ အသလ္လီနံ၊မတွန့်ဆုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သော။ သတိ၊ သည်။ အသမ္မုဋ္ဌာ၊ (မမေ့)မပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ ဒုက္ခပ္ပဓာနေန၊ ထိုဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော လုံ့လကြောင့်သာလျှင်။ ပဓာနာတိ-

---

၁။ ကောဋ္ဌန်တို့ ဝါ သုက္ခကလိုက်ရံ ဝုစ္စတိ။ ကောဋ် ကောဋ္ဌာဘာဝံ အာပန္နန်တို့ ကောဋ္ဌာပံ-ဟူသော ဋီကာ အလို ထင်းခြောက်အဖြစ်သို့ ရောက်သောဟု၊ ပေး။

တုန္နဿ၊ ဝိရိယသည် ထိုးဆွဲအပ်သည်။ သတောဝ၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ အပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရဒ္ဓေါ စ၊ ပူလောင်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

ဥဥ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "အဟံ၊သည်။ အပ္ပါဏကံယေဝ၊ ထွက်သက်ဝင်သက် မရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော်။ စျာနံ၊ (စတုတ္ထ)စျာန်ကို။ ယံ နူန စျာယေယျန္တိ၊ဝင်စားရမ္မကောင်း လေစု"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ မုခတော ,,စ၊ ခံတွင်းမှ ၎င်း။ နာသတော စ၊ နှာခေါင်းမှ ၎င်း။ အဿာသပဿာသေ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္ဓိ ၊ ချုပ်တည်းပိတ်ဆို့ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ မုခတောစ၊ မှ၎င်း။ နာသတောစ၊ မှ၎င်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ပိတ်ဆို့ထားအပ်ကုန်သော။ ကဏ္ဌသောတေဟိ၊ နှားတို့မှ။ ဝါတာနံ၊ လေတို့သည်။ နိက္ခမန္တာနံ၊ ထွက်ကုန်စဉ်။ အဓိမတ္တော၊ လွန်ကဲသော။ သဒ္ဒေါ၊ အသံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မာရဂဠရိယာ၊ ပန်းပဲဖိုသည်။ ဓမမာနာယ၊ မှုတ်သည်ရှိသော်။ အဓိမတ္တော၊ သော။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှ၎င်း။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ အပ္ပါဏကံယေဝ၊ ဝင်သက်မရှိသည်သာ လျှင်ဖြစ်သော။ စျာနံ၊ စျာန်ကို။ ယံ နူန စျာယေယျန္တိ၊ဝင်စားရမ္မ ကောင်းလေစု"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ မုခတောစ၊ မှ၎င်း။ နာသတော စ၊ မှ၎င်း။ ကဏ္ဌတောစ၊ နှားမှ ၎င်း။ အဿာသပဿာသေ၊ ဝင်သက်ထွက်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္ဓိ ၊ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှ ၎င်း။ နာသတော စ၊ မှ ၎င်း။ ကဏ္ဌတော စ၊ မှ ၎င်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော်။ အဓိမတ္တော၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ ဥဟနန္တိ၊ ထိခိုက်ကုန်၏(တိုးဝှေ့ ကုန်၏လည်းဟု) ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တိဏေန၊ ထက်သော။ သိခရေန၊ သံစူးဖြင့်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ အာဘိမတ္ထေယျ သေယျာထာပိ၊ ထိုးမွှေ့ ရာသကဲ့သို့။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအာဟုသာလျှင်။ မေ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှ ၎င်း။ နာသတော စ၊ မှ ၎င်း။ ကဏ္ဌတော စ၊ မှ ၎င်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော်။ အဓိမတ္တော၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့သည်။ မုဒ္ဓနိ ၌။ ဥဟနန္တိ၊ ထိခိုက် ကုန်၏။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ပ။ အဓိမတ္တော၊ ကုန်သော။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သီသ-ဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲသောဝေဒနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဠ္ဍေန၊ မြဲမြံစွာ (ခိုင်ခံ့)သော။ ဝရတ္တကဋ္ဌေန၊ သားရေပတ်ကြိုးဖြင့်။ သီသေ၊ ၌။ သီသဝေဠံ၊ ဦးခေါင်း၌ ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ ဒဒေယ္ယ သေယျာထာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့ (ထားရာသကဲ့သို့လည်းဟု)။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ အပ္ပါဏကန္တိ နိရုဿာသံ၊ နိရောဓိတဿာသပဿာသံ၊ မ ဋီ ၂-နှင့်အညီ ပေးသည်။ မ ဋ ၂၊၁၉၀-၌ အပ္ပါဏကန္တိ နိရုဿာသံဟုသာ ဖွင့်၏။

ရုဝကုမာရ၊ သား။ တဿ မယံ့၊ ၏။ပ။ အဓိမတ္တာ ကုန်သော။ဝါတာ၊တို့သည်။ ကုစ္ဆိ ၊ဝမ်းကို။ ပရိကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်၏။ ရုဝကုမာရ၊ သား။ ဒကွော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတကော ဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်ရင်း။ဂေါဃာတကန္တေ ဝါသီ ဝါ၊ နွားသုတ်သမား၏တပည့်သည်ရင်း။တိဏ္ဍေ-န၊ ထက်စွာသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ သားလှီးဓားဖြင့်။ ကုစ္ဆိ ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျ၊ သေယျ-ထာပိ၊ ထိုးဖြတ်ရာသကဲ့သို့။ ရုဝကုမာရ၊ သား။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ မေ၏။ပ။ ဟောတိ၊၏။

ရုဝကုမာရ၊ သား။ တဿ မယံ့၊ ၏။ပ။ အဓိမတ္တော၊ သော။ ကာယသ္မိ ၊ကိုယ်၌။ဒုဗ္ဘာ၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ဒေ့ပုရိသာ၊ ယောကျ်ား နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ သော။ ပုရိသံ၊ကို။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသောလက်မောင်း တို့၌။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ သန္တာပေယျုံ၊ သေယျ၊ထာပိ၊ ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။သမ္ပရိတာပေယျုံ၊ သေယျ၊ထာပိ၊အပြန်ပြန်မြှုက်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ရုဝကုမာရ၊သား။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ မုခတော စ၊ မှုဝင်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

ရုဝကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊ စင်စင်သော်ကား။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ဒိဿာ၊ မြင်ကုန်၍။ "သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကာလက်တောတိ၊သေလေပြီ" ဟူ၍။ ဝေ၊ ကျ၏သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဧကစ္စာ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နု ကာလက်တော၊ မသေသေး။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ကာလက်ရောတိ၊ သေမည်ဆဲဆဲသာ" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ဧကစ္စာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နု ကာလက်တော၊ သေလည်း မသေသေး။ နာပိ ကာလက်ရောတိ၊ သေအုံ့ဆဲဆဲလည်းမဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။အရဟံ၊ရဟန္တာတည်း။ သော၊ထိုနေခြင်း သည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိဟာရောတော့ဝ၊ နေခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။(အရဟံ၊ သည်၊) ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိတိ၊၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ (အရဟံ-မှ ဟောတိ-တိုင်အောင်သော ပါဠိအနေအထားကို စဉ်းစားလေ)။.

၃၃၄။ ရုဝကုမာရ၊ သား။ တဿ မယံ့၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သမ္ဘသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ၊ အစာအာဟာရဖြတ်သောအားဖြင့်။ ယံ နူန ပဋိပဇ္ဇေယျန္တိ၊ ကျင့်ရမူ ကောင်း လေစ့"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရုဝကုမာရ၊ သား။ အသခေါ၌။ မံ၊ ငါသို့။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊၍။ "မာရိသ၊အချင်း။ ဟံ့၊သည်။ သမ္ဘသော၊အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ၊ အားဖြင့်။ မာ ပဋိပဇ္ဇိ၊ မကျင့်ပါလင့်။ မာရိသ၊ အချင်း။ တွံ့၊ သည်။ သမ္ဘသော၊ သင်မ်း။ အာဟာရူပစ္ဆေဒါယ၊ အားဖြင့်။ သစေ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊ အံ့။ တဿ တေ၊ ထိုသင်၏။လောမဟဋ္ဌပေဟိ၊ မွေးတွင်းတို့မှ။ဒိဗ္ဗံ ဩဇံ၊ နတ်ဩဇာကို။ မယံ၊ တို့သည်။ အဇ္ဈောဟာရေဿာ-မ၊ သွင်းကုန်အံ့။ တဿ၊ ထိုနတ်ဩဇာဖြင့်။ တွံ့၊ သည်။ ယာပေဿသိတိ၊ မျှလတ္တံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ရုဝကုမာရ၊ သား။ တဿ မယံ့၊ ၏။ "အဟဉ္စေဝ၊ ငါသည်လည်း။ သမ္ဘသော၊ သိမ်း။ အဇ္ဈိတံ၊ အစာမစားခြင်းကို။ ပဋိဇာနေယ်ံ၊ သိစေကြားအံ့။ဣမာ စ ဒေဝတာ၊ တို့သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ လောမဟဋ္ဌပေဟိ၊တို့မှ။ ဒိဗ္ဗံ ဩဇံ၊ကို။ အဇ္ဈောဟာရေယျုံ၊ သွင်းကုန်ရာ၏။

၁။ အဇ္ဈိတန္တိ အဘောဇနံ။ အဋ္ဌကထာ။ အဇ္ဈိသန္တိ ဝေ အာဟုဋ္ဌိတံ ဘကာရဿ ဧကာရုဒေသံ ကတ္တာ။ ဋီကာ။

တာယမ်၊ ထိုနတ်တို့ သွင်းသောနှာသီးပြေဘဖြင့်လည်း။ အဟာ၊ သည်။ ယာဗေယျ၊ အုံ့။ တံ၊ထိုမျှတ ခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းချက်သည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့ကို။ ပစ္စာဘိက္ခာမိ၊ တားမြစ်၏။ အသန္တို့ မသင့်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ထောက်ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ပသတ် ပသတ်၊ တလက်ဖက် တသက်ဖက်မျှသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။ ယဒိ ဝါ မုဋ္ဌယူသည်၊ ပဲနှောက်ရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ကုလတ္ထယူသည်၊ ပဲပိစပ်ရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ကဠာယယူသည်၊ ကုလားပဲရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ဟရေဏုကယူသည်၊ စားတော်ပဲရည်ကို သော်၎င်း။ ယံနူန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရမူ ကောင်းလေစ္စ" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော ခေါ အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ထောက် ထောက်၊ သော။ ပသတ် ပသတ်၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ ယဒိ ဝါ မုဋ္ဌယူသည်၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ကုလတ္ထယူသည်၊ ကိုသော်၎င်း။ယဒိ ဝါ ကဠာယယူသည်၊ကိုသော်၎င်း။ယဒိ ဝါ ဟရေဏုကယူသည်၊ကိုသော်၎င်း။ အာဟာ-ရေသိ၊ သုံးဆောင်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ထောက် ထောက်၊ သော။ ပသတ် ပသတ်၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ ယဒိ ဝါ မုဋ္ဌယူသည်၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ကုလတ္ထယူသည်၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ဟရေဏုကယူသည်၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရယတော၊ သုံးဆောင်သော။ တဿ မယ္ဟ၊ ထိုငါ၏။ ကာယော၊ သည်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ပိန်ကြွံသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပဘ္ဂော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသီတိကပဗ္ဗာနိ ဝါ သေယျထာပိနာမ၊ ကန်စွန်းနွယ်၏ အဆစ်တို့ကဲ့သို့ဝင်း။ ကာဠပဗ္ဗာနိ ဝါ သေယျထာပိ နာမ၊ နွယ်ပုပ် နွယ်ငန်း အဆစ်တို့ကဲ့သို့ဝင်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ထိုနည်းသောအစာရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အင်ပစ္ဆင်ါနိ၊ အင်ါကြီးငယ်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ သြဒ္ဓပဒံ သေယျထာပိနာမ၊ ကုလားအုပ်၏ခြေရာကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အာနိသင်္သ၊ တင်သားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဋ္ဋနာဝဋ္ဋိ သေယျထာပိနာမ၊ ပုတီးကုံးကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါ-ဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကော၊ ကျောက်ကုန်းရိုးသည်။ ဥန္နတောဝနတော၊ မြင့်ချိုနိမ့်ချိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇရသာလာယ၊ စရပ်အိုး၏။ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ သြသုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ဖရိဖဲ့ကျဲကုန်သည် (တွဲလဲကန့်လန့်တို့သည်)။ ဘဝန္တိ သေယျထာပိနာမ၊သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာသျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဟသုဋ္ဌိယော၊ နံရိုးတို့သည်။ သြသုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်း၌။ ဥဒက-တာရကာ၊ ရေမျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သြက္ခာ ယိကာ၊ နိမ့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ ထင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အက္ခိကူပေသု၊ မျက်ကွင်းတို့၌။ အက္ခိတာရကာ၊ မျက်နက်ဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သော အရပ်၌တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သြက္ခာယိကာ၊ ချိုင့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာမကစ္ဆိန္နော၊ အစိမ်းနုနုဆွတ်ခူးအပ်သော။ တိတ္တ-ကာလာဗု၊ ဘူးခါးသီးသည်။ ဝါတာတပေန၊ လေနေပူကြောင့်။ သံဖုသိတော၊ ရွှံ့သည်ဝင်း။ သမ္မိလာတော၊ညှိုးနွမ်းသည်ဝင်း။ဟောတိ သေယျထာပိနာမ၊သကဲ့သို့။ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ တာယေ-ဝပ္ပါဟာရတာယ၊ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ သီသစ္ဆဝိ၊ ဦးခေါင်းရေသည်။ သံဖုဋ္ဌတော၊ ရွှံ့သည်။ သမ္မိလာတော၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ဥဒရစ္ဆဝိ၊ ဝမ်းရေကို။

ပရိမသိဿာမိ၊ သုံးသပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံယေဝ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ သုံးသပ်မိ၏။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ ကို။ ပရိမသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သော်။ ဥဒရစ္ဆဝိ ယောဝ၊ ဝမ်းရေကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တာယေဝ ပါဟာရတ္တာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဥဒရစ္ဆဝိ ၊ သည်။ ယာဝ ပိဋ္ဌိကဏ္ဏကံ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးတိုင်အောင်။ အလ္လီနာ၊ ကပ်ငြိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ဝစ္စံ ဝါ၊ ကျင်ကြီးကိုရင်း။ မုတ္တံ ဝါ၊ ကျင်ငယ်ကိုရင်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သော်။ တာယေဝ ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ တဏ္ဍေ ဝ၊ ထိုအရပ်၌ သာလျှင်။ အဝကုဇ္ဇော၊ မှောက်လျက်။ ပပတာမိ၊ လည်း(လဲ)၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုသာလျှင်။ အဿာသေန္တော၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ အနုမဇ္ဇာမိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသင်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တာယေဝ ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အနုမဇ္ဇတော၊ သော။ တဿ၊ မယ့်၊ ၏။ ဝူတိမ္ဘူသာနိ၊ ပုပ်ဆွေးသော အမြှုပ်ရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ကာယသ္မာ၊ ကိုယ်မှ။ ပပတန္တိ၊ ကျွတ်ကုန်၏၊ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠောတိ၊ မည်းသော အဆင်းရှိသည်"ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠော၊ မည်းသော အဆင်းရှိသည်။ နု၊ မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သာမောတိ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိသည်"ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နု ကာဠော၊ မည်းသော အဆင်းရှိသည် မဟုတ်။ နုပိ သာမော၊ ရွှေသော အဆင်းရှိသည်လည်း မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မဂ်ုရစ္ဆဝိတိ၊ ငါးခူအရေအဆင်းရှိ၏"ဟူ၍[1]။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မေ၊ ငါ၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်။ ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တာယေဝ ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ဥပဟတော၊ ပျက်စီးနေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၃၅။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ့်၊ ထိုငါ၏။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ဧကစ်၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဩပဂ္ဂမိကာ၊ လှံလကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧတာဝ ပရမံ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခံစား-ခြင်းသာတည်း။ ဣတော၊ ဤခံစားခြင်းထက်။ ဘိယ္ယော၊ အလွန်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ ပ။ ဣတော၊ ထက်။ ဘိယ္ယော၊ အလွန်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ သည်။ ကဋ္ဌကာယ၊ သော။ ဣမာယ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်ခဲသော အမှုကိုပြုကျင့်ခြင်းဖြင့်။ မနုဿ-ဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယ၊ ဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နု ခေါ ပန အဓိဂစ္ဆာမိ၊ မရ။ ဗောဓာယ။ သစ္စာ ၄-ပါးကိုသိခြင်းငှါ။ အညော၊ တပါးသော။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်။ သိယာ နု ခေါ၊ တိ၊ ရှိသေးသလော"ဟူသော။ ဣတိ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ၊ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ့်၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သက္ကဿ၊ သာကီဝင်မင်း ဖြစ်သော။ ပိတု၊ ခမည်းတော်၏။ ကမ္မန္တေ၊ (လယ်ထွန်မင်္ဂလာ) အမှု၌။ သီတာယ၊ အေးသော။ ဇမ္ဗုစ္ဆာယာယ၊ သပြေပင်ရိပ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်။ ပ။ ဝိဝစိတ္တာ၊ နေသူဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။ သော။ ဤပဌမဈာန်သည်။

---

[1] မဂ်ုရစ္ဆဝိတိ မဂ်ုရမစ္ဆစ္ဆဝိ။ ဇာတ်ကထာနှင့်အညီပေးသော အနက်တည်း။

ဗောဓိယ၊ ဒု၊။ မရွှေ့၊ သည်။ သိယာ နု ခေါ်တိ၊ ဖြစ်လေသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ' မယ္ဟ၊ ၏။ ဧသေ၀၊ ဤပဌမစျာန်သည် ပင်လျှင်။ ဗောဓိယ၊ ဒု၊။ မရွှေ့တိ၊ တည်းဟူသော။ သတာနုသာရိ၀ိညာဏံ၊ သံတိသ္ဌိအစဉ်လိုက်သော ဝိညာဏ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟ၊ ၏။ "ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ အညတြေ၀၊ ကင်းရှိသာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။အညတြေ၀၊ သာလျှင်။ ယံတံသုခံ၊ အကြင်ပဌမစျာန်မျှမ်းသာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။တဿ သုခဿ၊ ထိုပဌမစျာန်မျှမ်းသာမှ။ ကိ ံ နု ခေါ် ဘာယာမိတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက် အံ့နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပ။ နု ခေါ် ဘာယာမိတိ၊ မကြောက်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟ၊ ၏။ "ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန် ပိန်ကြွံသည် ၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တကာယေန၊ ရောက်သောကိုယ်ဖြင့်။ တံသုခံ၊ ထိုပဌမစျာန်မျှမ်းသာကို။ အခ၊ ဣဒ္ဓိ၊ ရခြင်းငှါ။ နု ခေါ် သုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ သြဠာရိကံ၊ ရှုန့်ရင်းကြမ်းတန်းသော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ ထမင်း မုယောမှုန့် ဟူသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။ ယံနူန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရပါမူ ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ သြဠာရိကံ၊ သော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေသိ ံ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ မံ၊ ဝါသို့။ ပဉ္စ၀ဂ္ဂိယာ၊ ငါးပါးအစုရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယံခမ္ဘံ၊အကြင်တရားကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့ ။ တံ၊ ထိုတရားကို။နော၊ဝါတို့အား အာရောစေဿတိတိ၊ ပြောကြားလတ္တံ့"ဟု နှလုံးပြု၍။ ဟတ္ထပဒ္ဓိတာ၊အနိုးဌ် တည်ကုန်သည်(လုပ်ကျွေးကြကုန်သည်)။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊သား။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ သြဠာရိကံ၊ သော : သြဒနကုမ္မာသံ၊သော။အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေသိ ံ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပဉ္စ၀ဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးများဘို့ အလို့ငှါ ကျင့်သည် ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဗဟုလော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး များပြားခြင်း ငှါ။ အာ၀တ္တော၊ လှည့်လည်၏"ဟူ၍။ နိပ္ပဇ္ဇ၊ ပြီးဌေ၍။ မေ၊ ငါ၏ (အထံမှ)။ ပက္ကမိ ံသု၊ ဖဲခွါကုန်ပြီ။

၃၃၆။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ သြဠာရိကံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေတ္မာ၊ သုံးဆောင်၍ ၊ ဗလံ၊ အားကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ပ။ဥပ္ပန္နော၊ ၏။ (ဘဒ္ဒါလိသုတ် ၁၃၉-မြန်ကြည့်)။

၃၃၇။ ရာဇကုမာရ၊သား။ တဿ မယ္ဟ၊ ၏။"မေ၊ သည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သိအပ်ပြီးသော။ အယံ၊ ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ ဆင်းရဲ့ခြင့်ခြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်သော အရာတည်း။ ဒုရနုဗောဓော၊ ဆင်းရဲ့ခြင့်ခြင်သဖြင့် ထိုးထွင်းသိအပ်သော အရာ တည်း။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာ၀စရော၊ အကြံအစည်စိတ်ကူး ဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော အရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတ၀েဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သာ သိစွမ်းနိုင်၏။ အယံ ပဇာ ပန၊ ဤသတ္တ၀ါအပေါင်းသည်ကား။ အာလယရာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။ အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မွေ့လျော်၏။ အာလယသမ္မုဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌

ပျော်ပိုက်၏။ ယဒိဒံ ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ အကြင် ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ (အဘ္ဘိ၊ ၏။) ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသော ဌာနကို။ အာသယရာမာယ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ အာသယရတာယ၊ သော။ အာသယသမ္မုဒိတာယ၊ သော။ ပဇာယ ပန၊ သတ္တ၀ါ အပေါင်းသည်ကား။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ဆင်းရဲ့ငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ သမ္ဘသခ်ါရသမထော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရာဖြစ်သော။ သမ္ဗုပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းရာ ဖြစ်သော။ နိရောဓော၊ ရာဂ၏မျုပ်ရာ ဖြစ်သော။ ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်။ (အဘ္ဘိ၊ ၏။) ဣဒမ္ပိ ဌာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဟူသောဌာနကိုလည်း။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ဆင်းရဲ့ငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ အဟဘ္ဘေ၀၊ ငါသည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟော်ကြားအံ့။ ပရေ စ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏(တရားကို)။ နာ အာဇာနေယျုံ၊ မသိကုန်ရာ။ သော၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဂိလာနတော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ဝိဃာသော၊ နှမ်းနယ်ခြင်းသည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိသု၊ ဘုံပြင်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော (ရှေးဤ ကြားနာ အပ်ပြီးမဟုတ်ကုန်သော)။ အနစ္ဆရိယာ၊ အဖန်ဖန် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းကုန်သော။ “ကိစ္ဆေန မေ။ ပ။ အာ၀ုဇ္ဇာတိ၊ အာ၀ုဇ္ဇာ” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ၏(ဥဒ္ဒေသ)။ ပဋိဘံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။

ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲ့ငြိုငြင်သဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သိအပ်ပြီးသော တရားကို။ ဒါနိ၊ ဌ၊ ပကာသိတုံ၊ ဟောပြခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ (ဟ-အနက်မရှိ)[၂]။ ရာဂဒေါသ ပရေတေဟိ၊ ရာဂ ဒေါသ နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တ၀ါတို့သည်။ အယံ၀ ဓမ္မော၊

၁။ သင်္ခါရစသောအကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်း၊အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်မှုကိုစဉ်ရှိ အကျိုးတရားဖြစ်ပေါ်ရာ ဖြစ်သော။(ဌဋ္ဌိ၊ဖွင့်-ကြည့်)

၂။ မ ဌ-၂-၌ ဟလန္တိ ဣဒေ ဟကာရော နိပါတမတ္တော၊ အလန္တိ အတ္ထော။ ပ။ အလံ ဒေသိတုံ ပရိယတ္တံ ဒေသိတုံ-ဟု ဖွင့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ စွမ်-နိုင်-၏ဟု ပရိယတ္တအနက်ယောဇနာသည်။ အလံသဒ္ဒါပရိယတ္တအနက် ဖွင့်ဆိုအပ်ပါလျက် ကောအတ္ထော ဒေသိတေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ ဟု-ပိဏ္ဍတ္ထ ဖြောင့်ပြခြင်းသည် ရှေနောက်ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ရှိ၏။ သို့သော် ဒကွန္တိ-ကို ပဿန္တိ-ဟု ပဌာန်-ဟု ပဌမပုဗ္ဗကာလိကဖြစ်သော အဋ္ဌကထာမှဟောင်းနှင့်အညီ ဒါနိ-ကိုနှသုသမ္ဘဝေ ဒကွန္တိ အလံ ဟုသော ၃-ပုဒ်နှင့် စပ်၍ ကောက်နုတ်ချက်ချလျင် ဟောသဖြင့် အကျိုးမရှိဟူသော ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ် သက်ဆောက်၏။ ထို့ကြောင့် ပရိယတ္တံ-ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးဖြစ်လျက် ကော အတ္ထော ဒေသိတေန-ဟု ပိဏ္ဍတ္ထ ဖြောင့်ပြခြင်းပြုစ်ရကား ရှေနောက် မဆန့်ကျင်ပါ။ သုဘ်မဟာ၀ါ အဋ္ဌကထာ၌ ပရိယတ္တံ-ဟု တိုက်ရိုက် မဖွင့်။

ဟ ဣတိ ၀ါ ဗျတ္တန္တိ ဝေ သို့ အတ္ထော နိပါတော၊ ကော်သဏ္ဍတိ ကေစိ၊ဟဗျတ္တံ ကော်သေန ၀ါ အလံ နိပ္ပယောဇနံ၊ ဝေ်ကိစ္ဆေန အဓိဂတသမ္ဘဝေ ဒေသိတုန္တိ ယောဇနာ-ဟူသော ဋီကာ အလို“ဟ၊စွမ်းကား စွမ်းနိုင်၏။ အလံ၊ အကျိုးတော့မရှိ”။ သို့မဟုတ်၊ ဟလံ၊ စွမ်းနိုင်သော်လည်း အကျိုးမရှိဟု-ပေး။ကေစိအလို- “ဟ၊စင်စစ်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ”။ သို့မဟုတ်၊ “အလံ၊ စင်စစ် အကျိုးမရှိ”-ဟုပေး။ ဟလန္တိ ၀ါ အလန္တ ဣမိနာ သမာနတ္ထော ပဒံ-ဟူသော ဋီကာနှောက်နည်းကား ဟလံကို ဟ-တပုဒ် အလံ-တပုဒ် မခွဲ။ အလံ-သည် ဝေါပုဒ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဟလံ-လည်းအလံနှင့် အလားတူ တပုဒ်တည်းသာဟု ပြသည်။ တပုဒ်တည်းယူခိုက် ‘အနက်အတိအကျ မပြသော်လည်း နိပ္ပယောဇနံ-ဟု အလံ-ကို ဖွင့်ခဲ့သောကြောင့် ဟလံ-လည်း နိပ္ပယောဇနတ္ထာဟု ဖွင့်ရာရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဟလံ၊အကျိုးမရှိ”ဟု နှောက်နည်းအလို ယောဇနာ။

ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို။ နဲ့ သုသမ္ဘုဓော၊ လွယ်လင့်တကူ .မသိအပ်။ နိုပုဏ်၊ သိမ်မွေ့စွာသော။ ဂမ္ဘီရ၊ နက်စွာသော။ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲစွာသော.၊ အဏု၊ အဏုမြူသဖွယ်သော။ ပဋိသောတဂါမီ ၊ နိစ္စ-သုခ-စသော အယဉ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနိစ္စ ဒုက္ခ စသော အားဖြင့် ဖြစ်သော သစ္စာတရားကို ၊ ရာဂရတ္တာ၊ ·ရာဂဖြင့် တပ်စွဲသူတို့လည်း။ တမောခန္ဓေန၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ထုသည်။ အာဝုဋာ၊ လွှမ်းမိုး ပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဲ့ ဒဿနာယ၊ မမြင်နိုင်ကုန်။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣတိဟ။ ဤသို့လျှင်။ ပဋိသဉ္ဇိကွတော၊ ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ ကြောင့်ကြခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌။ နော နမတိ၊ မညွှတ်။

ဥ၃၈။ ရာဇကုမာရ၊ သား။အထခေါ၊ ၌။သဟမ္ပတိဿ၊မည်သော။ပြဟ္မာ၊နော်၊ပြဟ္မာ၏။စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။အညာယ၊သိ၍။ "ယတြဟိ နာမ၊ အကြင်လောကာ၌။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ၌။ နော နမတိ၊ မညွှတ်။ ဘော၊ အချင်းတို့။သော လောကော၊ ထို လောကသည်။ နဿတိ ဝတ၊ပျက်စီးစွတကား ၊ ဘော၊ တို့။သော လောကော၊သည်။ နဿတိ ဝတာတိ၊ ကား"ဟူသော.၊ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ရာဇကုမာရ၊သား။ အထခေါ၊ ၌။သဟမ္ပတိ၊ သော။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ဆန့်ရာသကဲ့သို့ရင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။သမိဉ္ဇေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာ သကဲ့သို့ရင်း။ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ပြဟ္မလောကေ၊ ၌။ အန္တရဟိတော ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဟုရတော၊ ရှေ့၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြင်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ပြဟ္မာ၊ သည်။ ကော်သံ၊ ပခုံး ထက်၌။ ဥဘတော ရာသင်္ဘံ ၊ အပေါ် ရွံ့ကို။ ကရိတ္တာ၊ ၍ ၊ ယေန၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။(အဘွဲ့၏။)တေန၊ သို့။ အဠာလိ ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္တာ၊ ညွှတ်စေ၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။"ဘန္တေ၊ ရား ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ သုဂတော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမှုန်းသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သန္တိ ကုန်၏။အဿဝနတာ၊ တရားမနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ တရားမှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ ကို ၊ အညာတာရော၊ သိစွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧသုကုမာရ၊ သား။ သဟမ္ပတိ၊သော။ပြဟ္မာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာ၊ လျှောက်ထားပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌—

"သမလေယိ၊ အညမ်အကြေးရှိသူ (ပူရဏကဿပ စသည်)တို့သည်။ စိန္တိတော၊ ကြံဆအပ်သော။ အသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မေ၊ မိစ္ဆာတရားသည်။ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပါတုရဟောသိ. ထင်ရှားဖြင်ပြီ။ (ဘဂဝါ၊ ရား)။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒ္ဒါရံ၊ တခါးသဖွယ်ဖြစ်သော။ တေ၊ ဤအရိယာမဂ်ကို။ အပါပုရ၊

ဖွင့်တော်မူပါလေ့။ ဝိမလေနှ၊အညစ်အကြေးကင်းသောဘုရားရှင်သည်။အနုဗုဒ္ဓ၊ အလျှော်သိတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မ၊ ကို။ (သတ္တာ၊ တို့သည်။) သုဏန္တု၊ နာကြစေကုန်သတည်း။

သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိရှိတော်မူသော။ သုမေဓ၊ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ သေလေ၊ ကျောက်အတိပြိုးသော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောဘုရားသည်။ သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပဿေ ယထာပိ၊မြင်ရာသကဲ့သို့။တထူပမံ၊ ထိုကျောက်တောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့်ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရုယှ၊ တက်တော်မူ၍—

အပေတသောကော၊ ကင်းသော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ သက်ဆင်းသော။ ဇာတိဇရာဘိဘူတံ၊ ဇာတိဇရာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဝေက္ခသု၊ ရှုတော်မူလေ့။ (ဥပမာရယ ဥပပရိက္ခာ၊ ဖွင့်သောကြောင့် စူးစမ်းတော်မူလေ့-ဟု သော်လည်းပေး)။

ဝီရ၊ လှုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝီဇိတသင်္ခါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေရှိတော်မူသော။ သတ္ထဝါဟ. ယာဉ်မှူးသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော။ အဏဏ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ ကြေးမြီရှိတော်မမူသော မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား။ ဥဒ္ဓေဟိ၊ ထတော်မူလေ့။ လောကေ၊ ၌။ ဝိစရ၊ လှည့်လည်တော်မူလေ့။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသသု၊ ဟောတော်မူလေ့။ အညာတာရော၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့”ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

[1] ၃၃၉။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပြဟ္မုနော၊ သဟမ္ပတိ ပြဟ္မာ၏။ အဇ္ဈေသနဠု၊ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ကာရုညတံ၊ သနားခြင်းကိုလည်း။ ဝဇ္ဇိဿ၊ စွဲ၍။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရား၏ (ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တ,အာသယာနုသယ)ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေသိ ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ သော်။ အပ္ပရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ နည်းသော ကိလေသာမြူရှိကုန်သော။ မဟာရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ များသောကိလေသာမြူရှိကုန်သော။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ ထက်သောဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နုံ့သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ သ္သာကာရေ၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဒါကာရေ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သုဝိညာပယေ၊ လွယ်ကူသဖြင့်သိစေအပ်ကုန်သော။ဒုဝိညာပယေ၊ခဲခဲယဉ်းယဉ်းသိစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ တမလွန်လောကနှင့် အပြစ်ကို ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တေ၊နေကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကိုငဲ့။ အပ္ပေကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရန္တေ၊မနေကုန်သော။ သတ္တေ၊တို့ကိုငဲ့။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။

သေယျထာပိ နာမ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကို ဆိုအံ့”။ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ၊ဥပ္ပလကြာတောဌဋ်ငင်း။ ပဒုမိနိယံ ဝါ၊ ပဒုမာကြာတောဌဋ်ငင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံ ဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတောဌဋ်ငင်း။ ဥဒကေ၊

---

[1] ဆိုလတ္တံ့သော ဝေမေ-ထောက်၍ အဿု-ဟူသော ပါဌသေသနှင့် တွဲ၍ “အဿု သေယျထာပိ၊ ရှိကုန်ရာသကဲ့သို့ငဲ့” ဟု သော်လည်း ဥပမာဇောတကအပြစ်ဖြင့် ပေးလေ။

ရေ၌။ ဇာတာနှိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝစ္ဆာနှိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနှိ၊ ရေသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အန္ဓောနိမုဂ္ဂပေါသီနှိ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ရေသည် မွေးမြူအပ်ကုန်သော (ကြီးပွါးစေအပ်ကုန်သော)။ အပ္ပေကစ္စာနှိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ ဥပ္ပလကြာတို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိ ဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့သည်ရင်း။ (အဿ၊ ရှိကုန်ရာ၏။) ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနှိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝစ္ဆာနှိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနှိ၊ ကုန်သော။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ဌိတာနှိ၊ တည်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနှိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (အဿ၊ ကုန်ရာ၏။) ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနှိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝစ္ဆာနှိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာ၊ ရေမှ။ အစ္ဆုဂ္ဂမ္မ၊ တက်၍။ ဌိတာနှိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေန၊ သည်။ အနုပလိတ္တာနှိ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနှိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (အဿ၊ ကုန်ရာ၏။)

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဝေမေ၀၊ လျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။ အဒ္ဓသံ၊ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊သည်။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ အပါရုတာ။ပ။ ဗြဟ္မေတိ၊ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ တုံ့ပြန်မိန့်ဆိုပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဟူ၏။ ယေ၊အကြင်သူတို့သည်။သောတဝန္တော၊ ကြားနိုင်သော နားရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပမုဉ္စန္တု၊ လွှတ်ကုန်လော့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ဒ္ဒါရာ၊တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အရိယာမဂ်တို့ကို။အပါရုတာ။ ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝိဟိ သသည်၊ ကိုယ်နှုတ်ပင်ပန်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဂုဏံ၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသော။ ပဏီတံ၊မွန်မြတ်သော။ဓမ္မံ၊ကို။မနုဇေသု၊လူတို့အား။နာဘာသိ ၊ မဟောပြီ။

၃၄၀။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိ၊သော။ဗြဟ္မာ၊သည်။ "ဘဂဝတာ၊သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ခြင်းငှါ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်။ အမှိ၊ ၏။"[1] လျှတိ၊ သို့။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေव၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ အန္တဓရာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အဟံ၊ သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ နုခေါ၊ ဟောရအံ့နည်း။ ကော၊ သည်။လျှမ် ဓမ္မံ၊ကို။ ခိပ္ပမေव၊ လျှင်စွာသာသျှင်။ အာဇာနိဿတိတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း"ဟူသော။ ဇော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ထိုငါဘုရား၏။"ကာလာမော၊ကာလာမအနွယ်ဖြင်သော။ အယံ အာဠာရော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ (အခ်ိဂမဗဟုသစ္စ)ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တော၊ (ပါဋိဟာရိယ)ပညာရှိ၏။ မေဓာဝီ၊ (တိဟိတ်ပဋိန္ဓေ တံတံကတ္တုမ္ဘတာ) ပညာရှိ၏။ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကော၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမှုန်သည်းသော သဘောရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။ ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿ၊ အား။ပဌမံ၊စွာ။ဓမ္မံ၊ကို။ဒေသေယျံ၊ဟောရ-

---

[1] ဘဂဝတာ-ကို ကတာဝကာသော-ဝယ် ကတပုဗ္ဗ် တစိတ်၌စပ်။ အမှိ-၏ကတ္တား၊ အဟ-ထောက်၍ ကတာဝကာသော-ကို ကတော....အဝကာသော....ဓမ္မတိ-ဟု ပြု။

မှုကား။ ယံနှုန်း စ္ဆ။ သော၊ ထိုအာဠာဝရသည်။ ဣမံမမ်ိ၊ကို။ ခ်ိပ္ပမေ၀၊သာလျှင်။ အာဇာနိဿတိ၏၊ လတ္တံ့”ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒေ၀တာ၊ သည်။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလက်တောတိ၊ သေပြီး၍ ခုနစ်ရက်ရှိပါပြီ”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလက်တော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ မေ၊ ၏။ ဥဿဒ္ဓာ၊ သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ “ကာလာမော၊ သော။အာဠာရော၊ သည်။မဟာဇာနိယော၊ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးခြင်းရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုအာဠာရသည်။ ဣမံမမ်ိ၊ ကို။ သစေ သုဏေယျ၊ အကယ်၍ နာကြားရအုံ့။ ခ်ိပ္ပမေ၀၊ သာလျှင်။ အာဇာနေယျာတိ၊သိရာ၏”ဟူသော။ ဇတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (တဿ မယှံ စသည် လွယ်ပြီ၊ ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအုံ့)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာမဟုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အာဠာရကာလက်တောတိ၊ သန်ကောင် ယံ၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ပ။

ခဲ့၄၁။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပ။ယော၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဓာနပဟိတတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အကျိုးငှါ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌဟိ ”သု၊ လုပ်ကျွေးဖူးကုန်ပြီ။ ပဏ္ဍ၀ဂ္ဂိယာ၊ကုန်သော။ တေဘိ.ကွ။ တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ဗဟုကာရာ၊ များသောကျေးဇူး ရှိကုန်၏။ပ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဏ္ဍ၀ဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ် အရပ်၌။ ဝိဟရန္တိ နုခေါတိ၊ နေကုန်သနည်းဟူသော။ ဇတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင် ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ နတ်တို့၏မျက်စိနှင့်တူသောဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊ ပစ္စေကဗုद्ध၏တို့၏တက်,ဆင်းရာ ဖြစ်သော။မိဂဒါယေ၊မိဂဒါ၀ုန်တော၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ပဏ္ဍ၀ဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။အဒ္ဒသံ၊ပြီ။ရာဇကုမာရ၊သား။အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဥဋ္ဌေ၀ေလာယံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ အလိုတော်အတိုင်း။ (မွေ့လျော်တော်မူ သလောက်။ သန္ဓတ္ထ)။ပ။ဟက္ကမိ ”ဖဲသွားတော်မူပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အာဇီ၀ကော၊ သော။ ဥပကော၊ သည်။ ဂယံ၊ ဂယာ၏။ အန္တရာစ၊ အကြားဌာနင်း။ ဗောဓိ ”၊ ဗောဓိပင်၏။ အန္တရာစ၊ ဌာနင်း။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ အ၀ေးနှင့်ရှည်သော ခရီးသို့သွားသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဒ္ဒသာ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၌။ မံ၊ ကို။ “အာ၀ုသော။ ဝါရှင်။ တေ၊ အရှင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ ဆ၀ိ၀ဏ္ဏော၊ အရေ အဆင်းသည်။ ပရိသုद्ध၊ ၏။ ပရိယောဒါတော၊ ၏။ အာ၀ုသော၊ ရှင်။ တံ၊ သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥद्दिဿ၊ ရည်စူး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။တေ၊၏။ သတ္ထာ ၀ါ၊ ဆရာသည်ကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ကဿ ၀ါ၊ အဘယ်သူ၏လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ရောစေသိတိ၊ နှစ်သက်သနည်း”ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဇေ၊ သို့။ ဥတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ အာဇီ၀ကံ၊ သော။ဥပဟံ၊ ကို။ သမ္ဗာဘိဘူ။ပ။ အမတဒုန္ဒုဘိန္တိ၊ အမတဒုန္ဒုဘိ ”-ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ ”၊ ရွတ်ဆို တော်မူပြီ။

(ဥပကာ၊ ဥပက)။ အဟံ၊ ငါသည်။ သမ္ဗာဘိဘူ၊ အလုံးစုံ(လောကီတရား)ကို လွှမ်း မိုးနိုင်သူသည်။ သမ္ဗ၀ိဒူ၊ အလုံးစုံ(လောကီ လောကုတ်တရား)ကို သိသူသည်။ သမ္ဗေသု၊

အလုံးစုံကုန်သော။ ဓမ္မသု၊ လောကီတရားတို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ (ကိလေသာဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်) မလိမ်းကျံအပ်သူသည်။ သမ္ဗဇ္ဇဟော၊ အလုံးစုံ(လောကီတရား)ကို ပယ်စွန့်သူသည်။ တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာမှလွတ်သူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သ၊ ယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အာဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိသေယ္ယံ၊ ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြရာအံ့နည်း။

သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ ၌။ မေ၊ ၏။ အာစရိယော၊ (လော ကုတ္တရာ)ဆရာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါဘုရားနှင့်။ သဒိသော၊ တူသူသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မေ၊ ၏။ ပဇ္ဇိပုဂ္ဂလော၊ တုဖက် ပြိုင်ဖက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဟိ၊မှန်၏။ လောကေ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အရဟာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သည်။ အမ္မိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အနုတ္တရော၊ မိမိထက် သာလွန်သူမရှိသော။ ဧကော၊ တဆူတည်းသာဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အမ္မိ၊ ၏။ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ သီတိဘူတော၊ ချမ်းမြေ့ခြင်း သို့ရောက်သည်၊ အသ္မိ၊ ၏။

အန္ဓီဘူတဿ၊ အကန်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ လောကဿ၊ ၌။ အမတဒုန္ဒုဘိံ၊ အမြိုက် စည်ကြီးကို။ အာဟဉ္စိ၊ တီးခတ်အံ့။ ဣတိ ဣတ္ထိ ကြုံ၍။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ြာကို။ ပဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ကာသိနံ ပုရံ၊ ကာသီတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တွံ၊ သည်။ ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ တထာ၊ ထိုဝန်ခံသည့်အတိုင်း။ အနန္တဇိနော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော ဉာဏ်ရှင်ဖြစ်သော ဘုရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းငှါ အရဟာသိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥပဂလျှောက်ထားပြီ။ (ဣတိ၊ ၂-လုံးရှိရမည်။ ပဌမ ဣတိ၊ အကြေကြံ)။

ဥပဂ၊ ဂ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်း သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ မာဒိသာ၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇိနာ၊ ဇိနမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မေ၊ ငါဘုရား သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဓမ္မာ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဇိတာ၊ အောင်အင်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (အဟံ၊ သည်။) ဇိနော၊ ဇိနမည်တော် မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်မြွက်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာဒိဝကော၊ သော။ ဥပဂေါ၊ သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဟုပေယျအပိ၊ ဖြစ်သော် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ လျှောက်ထား၍။ သီသံ၊ ကို။ သြကမ္မေတွာ၊ ညွှတ်၍။ ဥမ္မဂ္ဂံ၊ လမ်းမဟုတ်သည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ သွားပြီ။

၃၄၂။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပ။ ဥပသက်မိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပဋိဝဏ္ဏယာ၊ ကုန် သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒူရတောဝ၊ မှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ "အာဝုသော၊ တို့။ အယံ ဘဝတော ဂေါတမော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါး များပြားအလို့ငှါ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဝေန-

ဝိဇ္ဇနွေ့၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ခွင်မှ ထက်ခဲ့ပြီ။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါးမျှားပြားခြင်းငှါ။ အာဝတ္တော၊ လှည့်လည်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ နေဝ အာဘိဝါဒေတဗ္ဗော ရှိမခိုးအပ်။ နပစ္စုဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ခရီးဦးမ‌ကြိုဆိုအပ်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ပဲတ္တစီဝရံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဟေ-တဗ္ဗံ၊ မခံယူအပ်။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ အာသနံ၊ကို။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ထားသင့်၏။ သော သည်။ သဓမ္ဓ အာဂၢဒီဿတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည် ဖြစ်အံ့။ နိသီဒိဿတိတိ၊ ထိုင်လတ္တံ့” ဟူ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ သဏ္ဌာပေသုံ၊ ကတိကဝတ်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တထာ တထာ၊ ဖြင့်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ သော်။ (တနည်း) ယထာ ယထာ. အကြင် အကြင် ဘုရားရှိန်ဝါ ခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တထာတထာ၊ ထိုထို ဘုရားရှိန်ဝါ ခြင်းအရာသည်။ အဘိဘူတာ၊ လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကုန်သော။ (နာသက္ခိ သူတိ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဗုဒ္ဓတေဇသာ အဘိဘူတာ။ ဤအဋ္ဌကထာကိုမှီ၍ အနက်သမ္မန်သည်)။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သကာယ ကတိကာယ မိမိကတိ၌။ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိ သု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ရဟန်းတို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပစ္ဆာဂဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊တို့သည်။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေသုံ၊ ခင်းကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌပေသုံ၊ ရွေးရ‌ူတည်ထားကုန်ပြီ။အပိစ၊ သို့သော်လည်း။မံ ကို။နာမေန စ၊အမည်အားဖြင့်ရင်း။အာဝုသော ဝါဒေန စ၊ အာဝုသော-ဟုပြောဆိုခြင်းအားဖြင့်ရင်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုသုံးနှုန်းကုန်၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊တို့။တထာဂတံ၊ငါဘုရားကို။နာမ်မနစ၊ အားဖြင့်ရင်း။အာဝုသောဝါဒေနစ၊ အားဖြင့်ရင်း။ မာ သမုဒါစရထ၊ မပြောဆို မသုံးနှုန်းကြကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောတံ ဩဒဟထ၊ နှားစိုက်ထောင်ကြကုန်လော့။ (မယာ၊ငါဘုရားသည်။)အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော အမြိုက်တရားကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီ။ အဟံ၊သည်၊ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောအံ့။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ (ယထာဂ္ဂမ်-ကဲ့သို့ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်၍ ယထာနုသိဋ္ဌံ-နောက်၌ တထာ-ပါရန် လုံအံ့မထင်)။ ပဋ္ဌိပဒ္ဓမာနာ၊ ကျင့်ကုန်လတ်သော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။အတ္ထာယ၊ အ.ကျိုးငှါ။ကုလပုတ္တာ၊အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ပြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ (မဂ္ဂပြဟ္မစရိယဿ ပရိယောသာနဘူတံ-စာပိုဒ် ၂၇၉-နှင့် အညီတည်း)။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရသ္မေ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေ၊ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ: ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ နေရကုန်လတ္တံ့” ဟူသော။ ဝေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ ဝေ၊သို့။ ဝုတ္တော၊သော်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ “အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ တုံ၊ သည်။ တာယပိ ဣရိယာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်ရင်း။ တာယပိ ပဋိပဒါယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။တာယပိ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ထိုပြုနိုင်ခဲသည်ကို ပြုခြင်းဖြင့်ရင်း။မနုဿဓမ္မာ၊ထက်။

ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နာဏ္ဍာဂမာ၊ မရပြီ။ တံ့၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဗာဟုလ္လိကော၊ သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဗန္တော၊၍။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ၄ါ။ အာဝတ္တော၊၍။ ပ။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ ကို ပန် အဓိဂမိဿတိ၊ အဘယ်မှာရပါအံ့နည်း ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (နဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးမျှားဖို့ ကျင့်သည်မဟုတ်။ နဓာနဝိဗ္ဗန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့သည်မဟုတ်။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါးမျှားပြားဖို့ အလို့ငှါ။ နဲ အာဝတ္တော၊ လှည့်လည်သည်မဟုတ်။ ဤမျှသာ ထူးသည်)။

ရာဟုကုမာရ၊ သား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဣတောဝါ၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေ၌ပ်၊ သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ပဘာဝိတံ၊ မိန့်မြွက်ဖူးသည်ကို ၁။ အဘိဇာနာထ နောတိ၊ သိကြားကုန်သလော" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှား။ ဧတံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ပ။ ရာဟုကုမာရ၊ သား။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သညာပေတုံ၊ ဘုရားဟု သိစေခြင်း ၄ါ။ အသက္ခိံ၊ စွမ်းနိုင်ပြီ။ ရာဟုကုမာရ၊ သား။ ဒွေပိ ဘိက္ခူ၊ တို့ကိုလည်း။ ဩဝဒါမိ၊ ၏။ တယော ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ါ။ စရိတ္တာ၊ ၍။ ယံ၊ အကြင်ဆွမ်းကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုဆွမ်းဖြင့်။ ဆမ္ဘဂ္ဂိယာ၊ ခြောက်ယောက် အစုရှိကုန်သော ၄ါတို့သည်။ ယာပေမ၊ မျှတကြကုန်၏။ ပ။

ဝုဋ္ဌာ။ ရာဟုကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပ။ ဝိဟရိ ၁သု၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ ဧ၌၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဟုကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ ဝိနာသကံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဦးဆောင်တော်မူတာသော။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ လဘမာနော၊ ရသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကိဝစိရေန၊ ဘယ်မျှလောက်ကြာမြင့်မှ။ ပ၊ ဝိဟာရေယျုနုခေါတိ၊ နေရပါသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ရာဟုကုမာရ၊ သား။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤပြဿနာ၌။ တံ ယော၊ သင့်ကိုဘာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ တဖန်မေးဦးအုံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ တေ၊ အား။ ဧမေ ယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုလော့။ (တံ ကိ မညသိ-ရာဟုကုမာရ ပေးမြဲ)။ တံ့၊ သင်သည်။ ဟတ္ထာရူဠ္ဠေ၊ ဆင်စီးသော။ သိပ္ပေ၊ အတတ်၌ ၄ဝုဝ်း။ အကုသလော-ဂယော၊ ချွန်းကိုင် ကြောင်း ဖြစ်သော။ သိပ္ပေ၊ ၌ ဝုဝ်း။ ကုသလော၊ လိမ္မာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဝေ၌ မှန်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဟတ္ထာရူဠ္ဠေ၊ သော။ သိပ္ပေ၊ ၌ ဝုဝ်း။ အကုသလ္ဂယော၊ သော။ သိပ္ပေ၊ ၌ ဝုဝ်း။ ကုသလော၊ လိမ္မာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။ (တံ ကိ မညသိ ရာဟုကုမာရ-ပေးမြဲ)။ ဣဒ၊ ဤလောကဝ်း။ ပုရိသော၊ သည်။ "ဗောဓိ၊ သော။ ရာဟုကုမာရော၊ သည်။ ဟတ္ထာရူဠ္ဠံ၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ အကုသလယ်၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ တတ်သိလိမ္မာ၏။ အဟံ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုဗောဓိမင်းသား၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဟတ္ထာရူဠ္ဠံ၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ အကုသလယ်၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ သိက္ခိဿာမိတိ၊ သင်ကြားအုံ့" ဟု ကြံစည်၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။

သော၊ ထိုယောဂျီ၊ သည်။ အဿ ခေါ၊ ယုံကြည်မှု မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဒ္ဓေန၊ ယုံကြည်မှုရှိသောသူသည်။ ယာဝတက်၊ အကြင်မျှလောက်သော အတတ်သို့။ ပတ္တုံ၊

၁။ ပဘာဝိတန္တိ ဝါစာသမုဋ္ဌာနံ ဝစီနိဗ္ဗာရဏန္တိ အဋ္ဌော။ ဋီကာ။

ပေါက်ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထို မျှလောက်သော အတတ်သို့။ နသမ္ဘာဝုဏေယ္ယ၊ မပေါက်ရောက်နိုင်ရာ။

သော၊ သည်။ ဗဟွာဗာဓောစ၊ များသောအနာရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ အပ္ပါဗာဓေန၊ အနာရောဂါ မရှိသူသည်။ (အပ္ပါဗာဓောတိ အရောဂေါ။ဋ္ဌ)။ယာဝတကံ၊သို့။ ပတ္တုမ္ဘု၊ ၏။ တံ၊ သို့။ နသမ္ဘာဝုဏေယ္ယ၊ ရာ။

သော၊ သည်။ သဒ္ဓောစ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသည်။အဿ၊ ရာ၏။ မာယာဝိစ၊လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ အသဒ္ဓေန၊ ကောက်ကျစ်ဉ်းလဲမှု မရှိသူသည်။ အမာယာဝိနာ၊လှည့်ပတ်ခြင်း မရှိသူသည်။ ယာဝတကံ၊ သို့။ ပတ္တုမ္ဘု၊ ၏။ တံ၊ သို့။ နသမ္ဘာဝုဏေယ္ယ၊ ရာ။

သော၊ သည်။ ကုသီတောစ၊ ပျင်းရိသည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယေန၊အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသူသည်။ ယာဝတကံ၊ သို့။ ပတ္တုမ္ဘု ၊၏။ တံ၊ သို့။ နသမ္ဘာဝုဏေယ္ယ၊ ရာ။

သော၊ သည်။ ဒုပ္ပညောစ၊ ပညာမဲ့သည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသူသည်။ ယာဝတကံ၊ သို့။ ပတ္တုမ္ဘု၊ ၏။ တံ၊ သို့။ နသမ္ဘာဝုဏေယ္ယ၊ ရာ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သော ပုရိသော။ သည်။ပ။ အပိနု၊ စင်စစ်။ သိကွေယ္ယ၊ သင်ယူနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ရား။ ကေမေ-ကေနာပိ အင်္ဂေန၊ တပါးပါးသော အင်္ဂါနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သော ပုရိသော၊ သည်။ပ။ နသိက္ခေယ္ယ၊ မသင်ယူနိုင်ရာ။ ပဠုဟတ္ထေဟိ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။ (သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံပါမူကား။)ကော ပန ဝါဒေါ။ အဘာယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါတော့အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဒုဂ္ဂ။ (တံ ကိံ မညသိ-မှစ၍ ပဠုဟတ္ထေဟိ တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ဒုဂ္ဂ-အပိုဒ်နှင့် ဗျတိရေက အနွယမျှသာကွဲပြားသည်)။ ရာဇကုမာရ၊သား။ဝေမေ ခေါ၊သခ၊လျှင်။ပဓာနိယင်္ဂါနှင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူ၏ အကြောင်းအင်္ဂါ တို့သည်။ဣမာနိ ပဠု၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ကတမာနိ ပဠု၊ ဟူမူ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်မှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဗောဓိံ၊ စတုမဂ္ဂ၊ ဉာဏ်, သမ္ဗညုတညာဏ်ကို။ "သော ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝါတိ၊ ၏"ဟူ၍။ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ အပ္ပါဗာဓော၊ အနာမရှိသည်။ အပ္ပါတင်္ကော၊ ဆင်းရဲမရှိသည်။ သမဝေါ၊ကိန်ယာ၊အညီအမျှ ကျေကျေက်စေခြင်းရှိသော။ နာတိ-သီတာယ၊ မအေးလွန်းသော။ နာတုဏှာယ၊ မပူလွန်းသော။ မဇ္ဈိမာယ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော။ ပဓာနဏ္ဍမာယ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်းဌါခဲ့သော။ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ် (ဝမ်းမီး)နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသဒ္ဓော၊ သည်။ အမာယာဝီ၊ သည်။သတ္တရိ ဝါ၊ ဘုရားဌာ-ဝင်း။ ဝိညုသု၊ သိတ်ကြားသိမ္မာကုန်သော။သမ္ပြာယိကဿ ရီသု ဝါ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့ဌာ-ဝင်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ထာမဝါ၊ အားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဠ္ဍ-ပရက္ကမော၊ မြဲမြံသော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အနိက္ခိတ္တ-ဓုရော၊ မချထားအပ်သော ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ အဖြစ်အပျက်ကို ပိုင်းခြားသိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ အရိယာယ၊ စင်ကြယ်သော။ နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ လောဘစသော

အစိုင်အခဲကို ဖောက်ခဲ့နိုင်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပဓာနိယင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ခေါ၊ ပဌမ၊တို့သာလျှင်တည်း။

[1] ၃၄၅။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပဌမဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ပဓာနိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဝိနာယက၊ သော။တထာဂတံ၊ ကို။ လဘမာနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သတ္ထဝသာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝိဟရေယျ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သတ္ထဝသာနိ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်ရှိစေကုန်ဦး။ပ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧကော ရတ္တိန္ဒိဝေါ၊ တည်ဦး တနေ့သည်။ တိဋ္ဌတု၊ စေဦး။ ပဌမဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ပဓာနိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။သမန္နာ-ဂတော၊ သော။ ဝိနာယက၊ သော။ တထာဂတံ၊ ကို။ လဘမာနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ အနုသိဋ္ဌော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဝိသေသံ၊ တရားထူး ကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ပါတံ၊ နံနက်အခါ၌။ အနုသိဋ္ဌော၊ ဖြစ်၍။ သာယံ၊ ၌။ ဝိသေသံ၊ ကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယတြဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သာယံ၊ ၌ ။ပ။ဝိသေသံ၊ ကို။ အဓိဂမိဿတိနာမ၊ အကယ်ပင် ရနိုင်ပါပေလတ္တံ့။ (တသ္မာ၊ကြောင့်။)ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစု။ မေဓာ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစု။ ဓမ္မသ္သ၊၏။သ္ဝာက္ခာတတာ၊ကောင်းစွာ ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟောတိ၊ စု"ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

[2] ၃၄၆။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ သဠိကာဝုတ္ထော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ "အယံ ဘဝံ ဗောဓိ၊ ဤအရှင်ဗောဓိမင်းသားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ပ၊ အဟောတိစ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝေမေဝ. ဤသို့သာလျှင်။ ဝဒေတိ ပန၊ဆိုကား ဆိုတိ၏။အထ စ ပန၊ထိုသို့ဖြင့်လျှက်။ တံ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။နေ ဂစ္ဆတိ၊မဆည်းကပ်။မေဒ္ဓ၊ ကိုဌင်း။ သံဃဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ သရဏံ၊ဟူ၍။နေ ဂစ္ဆတိတိ.ကပ်"ဟူသော။ဘော်၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။သမ္မ သဠိကာဝုတ္ထော၊ ဝုတ္ထော။ ဘော်၊ သို့။ မာ အဝစ၊ လင့်။ သမ္မသဠိကာဝုတ္ထော၊ ဝုတ္ထော။ ဗေး သည်။ ဘော်။ ဤဆိုးတို့ သော ဧကားကို။ (မေ၊ ငါ၏။)အယုံးယ၊ အမိ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ၌။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာခံဘူး၏။ သမ္မ သဠိကာဝုတ္ထော ဝုတ္ထော ကော် သမယော်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယော်၊ ၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏ ။ ဒေဝဒတ္တေ၊ ခေါ်၊ ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ကုစ္ဆိမတိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသော။ အယ္ယာ၊ အမိသည်။ ဟေး၊ ၌။ ဘဂဝ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မေ၊ ၏။ ကုစ္ဆိဂတော၊ဝမ်း၌တည်သော။ ယော အယံ၊အကြင်သူသည်။ ကုမာရကော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။) ကုမာရိကာ ဝါ၊ သည်မူလည်း။(ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။)သော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ဟူ၍။ပ။ဓာရေတု၊တိ၊မှတ်တော်မူပါလော့" ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မ သဠိကာဝုတ္ထော၊ ဝုတ္ထော၊ ကော်သမယော်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဣဒေ၊ ဘောသကဋ္ဌာဝနေ၊ ၌သာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဓာတိ၊ အထိန်းတော်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အကော်နေ၊ ခါးထစ်ရင်ခွင်ဖြင့်။ ဟရိတ္ဝာ၊ ချီ၍။ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ်၊ သော။မံ ဓာတိ၊ငါ၏အထိန်းတော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဗောဓိ၊ သော။ အယံ ရာဇ-ကုမာရော၊ သည်။ ပ။ ဓာရေတု၊ တိ၊ ပါလော့"ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မ သဠိကာ-ဝုတ္ထော၊ ဝုတ္ထော။ ဘော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ တတိယကမ္မိ၊ သုံးကြိမ်တိုင်

မြောက်လည်း။ပ။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဤတို၊ ဤသို့ပြောကြားပြီ။ ဤတို၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတ်၊ ပြီ။

ပဌမ်းသော။ ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ်၊ ပြီ။

၆-အဂ္ဂိလိမာလသုတ်

(ဝေ၊ မေ သုတ်။ပ။ အနာထပိဏ္ဍိကသေ အာရုမေ-ပေးမြဲ)။

ဘုရား ခေါ်ပန် သမယေန၊ ၌။ ပသေနဒိသေ၊ပသေနဒိ အမည်ရှိသော။ကောသလသေ ရည်ရာ၊ ၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ လုဒ္ဓေါ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ လောဟိတပါဏိ၊ သွေးကျံသော လက်ရှိသော။ ဟတပဟတေ၊ သတ်ပုတ်ထိုးကြိတ်ခြင်း၌။ နိဝိဋ္ဌော၊သက်ဝင်၍တည်သော။ပါဏာတူတေသု၊ သတ္တဝါ တို့၌။ အဒယာပန္နော၊ သနားခြင်းကင်းမဲ့သော။ အဂ္ဂိလိမာလောနာမ၊ မည်သော။ စောရော၊ ခိုးသားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ၎င်းတန်၊ ထိုအဂ္ဂိလိမာလ ခိုးသားသည်။ ဂါမာပိ၊ ရွာတို့ကိုလည်း။ အဂါမာ၊ ရွာမဟုတ်သည်တို့ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ နိဂမာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ အနိဂမာ၊ တို့ကို။ ကတာ၊ကုန်ပြီ။ဇနပဒါပိ၊တို့ကိုလည်း။ အဇနပဒါ၊ တို့ကို။ ကတာ၊ ကုန်ပြီ။ သော၊ထိုအဂ္ဂိလိမာလ ခိုးသားသည်။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဝဓိတ္မာ ဝဓိတ္မာ။ သတ်၍ သတ်၍။ အဂ္ဂိလိန်း လက်ချောင်း တို့၏။မာလံ၊ပန်းကုံးကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ယေန၊ ၌။ အဂ္ဂိလိ မာလော၊သော။ စောရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)တေန၊ သို့။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ အစွန်ရှည်သော လမ်းခရီး သို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီ။ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်ရင်း။ ပသုပါလကာ၊ ဆိတ်ကျောင်းသားတို့သည်ရင်း။ ကဿကာ၊ လယ်သမားတို့သည်ရင်း။ ပထာဝိနော၊ ခရီးသွား တို့သည်ရင်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ယေန၊ ၌။ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ သည်ကို။ အဒ္ဒသာသုံ ခေါ်၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ကုန်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ တေ၊ မဂ္ဂံ၊ ဤလမ်းခရီးသို့။ မာ ပဋိပဇ္ဇိ၊ မသွားလင့်။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ဇေသ္မိ ၊ မဂ္ဂေ၊ ၌။ ပ။ မာလံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ဟိ၊ အကြောင်းမူကား။ ဘော်မဂ္ဂ၊သို့။ ဒသပိပုရိသာ၊တို့သည်ရင်း။ပ။ ပညာသ ပုရိသာ၊တို့သည်ရင်း။သက်ရိတ္မာ သက်ရိတ္မာ၊ ချိန်းဆို၍ ချိန်းဆို၍ (စုရုံး၍ စုရုံး၍လည်းဟု)။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ သွားကြရကုန်၏။တေပိ၊ ထိုယောကျ်ား တို့သည်လည်း။ အဂ္ဂိလိမာလဿ၊ သော။ စောရဿ၊ ၏။ ဟတ္ထတ္ထံ၊ လက်၌ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ[1]တိ၊ ရောက်ကြရကုန်၏"ဟူသော ။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဝေ ဝုတ္တေ၊သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ်၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ တတိယမ္ပိ ခေါ်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဘုရား။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိလိ-မာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ်၊မြင်သည်သာတည်း။ဒိသ္မာန၊၍။အဿ၊ထိုအဂ္ဂိလိမာလ၏(စိတ်၌)။"ဘော၊အို အချင်း

---

[1] ဟတ္ထတ္ထံ ဂစ္ဆန္တိ ဟတ္ထေ အတ္ထံ ဝိနာသံ ဂစ္ဆန္တီးဌ။

တို့။ အစ္စရိယံ ဝတ၊ စု။ပ။ တေပိ၊ ထိုယောကျားတို့သည်လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထတ္ထံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ စ ပန၊ ထို့သို့ ဖြစ်ပါလျက်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ ကော၊ တယောက်တည်း။ အဒုတိယော၊ အဖော်မရှိဘဲလျက်။ ပသယ္ဟ၊ နှိပ်စက်လိုရှိ။ အာဂစ္ဆတိ မညေ၊ လာသောင်တကား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံသမဏံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေယျံ၊ ချရမူ ကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစ္ဆ”ဟူသော။ ဇော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ အဂ္ဂိသိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ အသိစမ္မံ၊ သန်လျှက်ကာကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်၍။ ဓနုကလာပံ၊ မြှားတောင့်ကို။ သန္ဓယ္ဟိတ္မာ၊ လုယ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် (တန်ခိုး ဖန်ဆင်းသည်ရှိသော်)။အဂ္ဂိသိမာလော၊သော။စောရော၊ သည်။ ပကတိယာ၊ ပြကတေ့အားဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္ဗဟာမေန၊ အသုံးစုံသော အားအစွမ်းဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ လိုက် သော်လည်း။ သမ္ဗာဟုဏံတု၊ မှီခြင်းငှါ။ နိ သက္ကောတိ၊ မနိုမ်းနိုင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးကို။ အဘိသင်္ခါသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ[1]။

အထခေါ၊ ဌ။ အဂ္ဂိသိမာလသာ၊ သော။ စောရဿ၏(စိတ်၌)။“ဘော၊တို့။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ စု။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံဝတ၊ စု။ အဟဿိ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဓာဝန္တံ၊ ပြေးသွားသော။ ဟတ္ထိမ္ပိ၊ ဆင်.ကိုသော်လည်း။ အနုပတိတ္မာ၊ မှီအောင်လိုက်၍။ ဂဏှာမိ၊ ဖမ်းနိုင်၏။ အဿမ္ပိ၊ မြင်းကို သော်လည်း။ ရထမ္ပိ၊ ရထားကိုသော်လည်း။ ဓာဝန္တံ၊ သော။ မိဂမ္ပိ၊ သားသမင်ကိုသော်လည်း။ အနုပတိတ္မာ၊၍။ ဂဏှာမိ၊ ၏။အထ စ ပန၊ ထို့သို့ဖြစ်လျက်။ အဟံ၊ သည်။ပ။ နိ သက္ကောမိတိ၊ နိုင်”ဟူသော။ ဇော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဌိတောဝ၊ ရပ်တန့်လျက်သာလျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ဘိဋ္ဌ တိဋ္ဌာဘိ၊ရပ်ဦးလော့ ရပ်ဦးလော့”ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အဂ္ဂိသိမာလ၊ လ။ အဟံ၊ ငါ(ဘုရား)သည်။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်ရှိ၏။ တွံ စ၊ သင်သည်သာ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော့။ ဣဒါနိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။အထခေါ၊ ဌ။ အဂ္ဂိသိမာလသာ၊ သော။ စောရဿ၊ ၏(စိတ်၌)။“သက္ကပုတ္တိယာ၊ သာကိုဝင်မင်းမျိုးဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ခေါ သမဏာ၊ ဤရဟန်းတို့ သည်။ သစ္စဝါဒိနော၊ မှန်သည်ကိုသာ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ သစ္စပဋိညာ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဝန်ခံ ကုန်၏။ အဘ၊ ဆိုသို့ ဖြစ်လျက်။အယံ ပန သမဏော၊ သည်။ ဂစ္ဆယော၊ သွားလျက်သာလျှင်။ “အဂ္ဂိသိမာလ၊ လ။ အဟံ၊ သည်။ ဌိတောဝ၊ ၏။ တွံ စ၊ သင်သည်သာ။ တိဋ္ဌာဘိ၊ ရပ်လော့” ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ သမဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်း လေစ္ဆ”ဟူသော။ ဇော်၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ ပြီ။

၅၄၉။ အထခေါ၊ ဌ။ အဂ္ဂိသိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဂါထာယ၊ (ဂစ္ဆံ ဝဒေသိ-အစရှိသော)ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

သမဏ၊ ရဟန်း။ ဂစ္ဆံ၊ သွား သည်ဖြစ်လျက်။ဌိတောမှိ၊ (ငါ)ရပ်၏(ဟူ၍)။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။ မမဉ္စ၊ ငါ့ကိုလည်း။ ဌိတံ၊ ရပ်သည်ဖြစ်လျက်။ အဌိတောတိ၊ မရပ်ဟူ၍။ ဗြူသိ၊ ဆိုဘိ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝေမတ္တဲ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆာမိ၊(ငါ)မေး၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ ဘယ်သို့ (ဝါ၊အဘယ်ကြောင့်)။ ဌိတော၊ ရပ်သနည်း။အဟံ၊ ငါသည်။ ကထံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အဌိတောမှိ၊မရပ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။အဇ္ဈဘာသိ၊ပြီ။

၁။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ အသိသင်္ခါသိတိ ဣဒ္ဓိ အကာသိ။ ဗုဒ္ဓတဏှာသင်္ခယသုတ်-အဋ္ဌကထာ။

အဂ္ဂိလိမာလ၊လ။ အဟ၊ သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သမ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဘူတေ-သု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ဒဏ္ဍံ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းစသောဒဏ်ကို။ နိဓာယ၊ ချထားပြီး၍။ ဌိတာ၊ ရပ်တည်(လျက်ရှိ)၏။ တုဝံ၊သင်သည်သာလျှင်။ ပါဏေသု၊တို့၌။ အသညတော၊ မစောင့်စည်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဌိတာ၊ ရပ်သည်မည်၏။ တုဝံ၊ သည်။ အဋ္ဌိတောသိ၊ ရပ်သည်မမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

မဟိတော၊ ပူဇော်အပ်သော။သစ္စဝါဒီ၊ အမှန်ကို ဆိုလေ့ရှိသော။ မဟေသီ၊မြတ်စွာဘုရား သည်။ မေ၊ ၏ (အကျိုးငှါ)။ မဟာဝန်၊တောအုပ်ကြီးသို့။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ။ ပါပုဏိ ဝတ၊ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေစတကား။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဓမ္မယုတ္တံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ သုတ္တာန၊ ကြားနာရသောကြောင့်။ ပါပံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ပယ်၍။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်ပါတော့အုံ့။

ဣတော၀၊ ဤသို့လျှောက်ထား၍သာလျှင်။ စောရော၊ အင်္ဂုလိမာလခိုးသားသည်။ အသိဠ္ဠ၊ သန်လျှက်ကိုရင်း။ အာဝုဓဠ္ဠ၊ လက်နက်ကိုရင်း။ သောဗ္ဗေ၊ တုန်းလိုက်ခေါင်းပေါက်ရှိသော။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်ရှိသော။ နရကေ၊ ချောက်၌။ အဘိရိ၊ ပစ်ချပြီ။ စောရော၊သည်။ သုဂတဿ၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ အဝန္ဒိ၊ ရှိခိုးပြီ။ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ တတ္ထေव၊ ထိုနေရာ၌ ပင်လျှင်။ ပဗ္ဗဇိ၊ ကို။ အယာစိ၊ တောင်းပြီ။

တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ကာရုဏိကော၊ မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော။ မဟေသီ၊ မြတ်သော ကျေးဇူးဂုဏ်ဘို့ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ယော စ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။) တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေတိ၊လာလော့ ဟူ၍။ အဝေါစ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ ဧသော၀၊ ထိုသို့ ဟေတိကွ၊ခေါ်တော်မူခြင်းသည်ပင်။ ဣတိ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏။ ဘိက္ခုဘာ၀ေါ၊ ဥပသမ္ပန္နရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။

၃၅၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပစ္ဆာသမဏေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်သော။ အာယသ္မတာ အင်္ဂုလိမာလေန၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလထေရ်နှင့် အတူတကွ။ ယေန၊၌။သာ၀တ္ထိ၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပက္ကာမိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီ။ပ။ဧတ၀ေန၊ ၌။ဝိဟရတိ၊ ၏။တေနခေါ၀နေ သမယေန၊၌။ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ၏။အန္တေ-ပုရဒ္ဒါရေ၊ နန်းတော်တံခါး အနီး၌။ မဟာဇနကာယော၊ လူများအပေါင်းသည်။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ "ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေ၊ ၏။ ဝိဇိတေ၊ ၌။ လုဒ္ဓေါ၊ သော။ပ။မာလံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဒေ၀ေါ၊ မင်းကြီးသည်။ တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလခိုးသားကို။ ပဠိသေဓေတု၊တားမြစ်တော်ပါမူလော့"ဟူသော။ ဥစ္စာသဒ္ဒေါ၊ ကျယ်သောအသံရှိသည်။ မဟာသဒ္ဒေါ၊များသောအသံ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ပဋ္ဌမတ္ထေဟိ အဿသတေဟိ၊ ငါးရာသော မြင်းတို့ဖြင့်။ သာ၀တ္ထိယာ၊ မှ။ ဒိ၀ါဒိ၀ဿ၊ နေမွန်းတည့်ချိန်၌။ နိက္ခမိ၊ထွက်ပြီ။ ယေန၊ ၌။ အာရာမော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် အရာမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏)။ပ။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကိ ံ နု၊ အဘို့နည်း။ မာဂ၀ေ၊ မဂဓတိုင်းကို့အစိုးရသော။

သေနိယော၊ • မျှားသော စစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္မိသာရော်ရာဇာ ဝါ၊ ဗိမ္မိသာရမင်းကိုမူလည်း။ တော၊ သင်သည်။ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်အပ်သလော။ ဝေသာလိကာလိစ္ဆဝီ ဝါ၊ ဝေသာလီပြည် ဖွား လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့ကိုမူလည်း။ ကုပိတ်၊ ကုန်သလော။ အညေပဋ္ဌိရာဇာနော ဝါ၊ တပါးသော ရန်သူ မင်းတို့ကိုမူလည်း။ ကုပိတာတိ၊အပ်ကုန်သလော”ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါ၊ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ မာဂဓော၊ သော။သေနိယော၊ သော။ဗိမ္မိသာရော်ရာဇာ၊သည်။မေ၊သည်။နု ခေါ် ကုပိတော၊ အမျက်မထွက်အပ်ပါ။ဝေသာလိကာ လိစ္ဆဝီပိ၊ တို့ကိုလည်း။ နု ကုပိတာ၊ ကုန်။အညေ ပဋ္ဌိရာဇာ နောပိ၊ တို့ကိုလည်း။ နကုပိတာ၊ ကုန်။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ မေ၊ ၏။ ဝိဇိတော၊ဌာ။ လုဒ္ဓေါ၊သော။ပ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ ပဋ္ဌိသေဓိဿာမိ၊ တားမြစ်ပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ့၊ သည်။ အင်္ဂုလိမာလံ၊ ကို။ပ။ ကလျာဏဓမ္မံ၊ ကောင်းသောတရားရှိ သည်ကို။သူစေ ပန ပဿေယျာသိ၊ အကယ်၍ တွေ့မြင်ရမူကား။ နံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ ကိန္တိ၊ အဘာယ်သို့လျှင်။ ကရေယျာသိ၊ ပြုလုပ်ရာအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဘိဝါဒေယျာမ ဝါ၊ ရှိခိုးလည်း ရှိခိုးကြပါကုန်အုံ့။ပ။ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သံဝိဒဟေယျာမ ဝါ၊ စီရင်မူလည်း စီရင်ပါ.ကုန်အုံ့။ (မဓုရသုတ်- အပိုဒ်ရေ ၃၂၂-၌ ပြန်၍)။ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဒုဿီလဿ၊ သော။ ပါပဓမ္မဿ၊ မကောင်းသော သဘောရှိသော။ အဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလအား။ ဝေရူပေါ၊ သော။ သီလသံယမော၊ သီလကို စောင့်ထိန်းခြင်းသည်။ ကုတော ပန ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်ပါအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌာ။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီးဌာ။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒက္ခိဏံ ဗာဟုံ၊ လက်ျာမောင်းကို။ ပဂ္ဂဟေတ္မာ၊ ချီမမ္ပ။ ပသေနဒိ ်၊သော။ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ သော်တိ၊ ဤရဟန်းပင်တည်း”ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌာ။ ပသေနဒိ သော၊ ကောသလော ရညော၊အား။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်လက် ခက်မာသည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟု၊ ပြီ။ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်။ အဟု၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပသေနဒိ ်၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဘီတံ၊ ကြောက်သည်ကို။ သံဝိဂ္ဂံ၊ ထိတ်လန့် သည်ကို။ လောမဟဋ္ဌဇာတံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္မာ၊ သိတော်မူသောကြောင့်။ ပသေနဒိ ်၊ သော။ ကော သလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဣတော၊ ဤအင်္ဂုလိမာလ မှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ တေ၊ သင့်အား။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပြီ” ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါ၊ပြီ။အထခေါ၊ ဌာ။ ပသေနဒိသော၊ သော။ ကောသလော ရညော၊၏။ယံ ဘယံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ သည်ရင်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်းစသည် သည်။ ပဋ္ဌိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းအေးပြီ။ အထခေါ၊ ဌာ။ ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အင်္ဂုလိမာလံ၊ကို။ “ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အယျော၊အရှင်သည်။အင်္ဂုလိမာလော နောတိ၊ အင်္ဂုလိမာလပါလော”ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါ၊ မေးပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေါ၊ ဟုတ်၏။ ဣတိ၊သို့ ပြောတော်မူ၏။အယျဿ၊ အရှင်၏။ ပိတာ၊အဘာသည်။ကထံ ဂေါတ္တော၊အဘယ်မျိုးနွယ် ဖြစ်သနည်း။ မာတာ၊ သည်။ ကထံ ဂေါတ္တာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ- ကြီး။ ပိတာ၊ (ငါ၏)အဘာသည်။ ဂဂ္ဂေါ၊ ဂဂ္ဂမျိုးနွယ် ဖြစ်၏။ မာတာ၊ သည်။ မန္တာဏီ၊ မန္တာဏီ၊

မျိုးနွယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဂဠေါ၊ ဂဠနွယ်ဝင် ဖြစ်သော။ မန္တာဏီ-ပုတ္တော၊ မန္တာဏီမျိုးနွယ်၏ သားဖြစ်သော။ အယျော၊ အရှင်သည်။ အတိရမတု၊ (သာသနာ-တော်၌)မွေ့လျော်ပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ ဂဠဿ၊ သော။ မန္တာဏီပုတ္တဿ၊ သော။ အယျဿ၊ အရှင်၏အတွက်။ စီ၀ရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ တို့၏(အကျိုးငှါ)။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၅၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ အာယသ္မာ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သည်။ အာရညိကော၊ အာရညဂတ် ဓုတင်ဆောက်တည်သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ တေစီ၀ရိကော၊ တိစီ၀ရိက်ဓုတင် ဆောက်တည်-သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သည်။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တော်ပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ စီ၀ရံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏန္တိ၊ ပြည့်စုံပြီ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ပသေနဒိ၊သော။ပ။ဘဂ-၀နွံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စ္ဆ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ စ္ဆ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ ယာ၀ စ အတ္ထိ၀ိယ၊အလွန်လျှင်။ အဒန္တာနံ၊ မယဉ်ကျေးသော သူတို့ကို။ ဒမေတာ၊ ယဉ်ကျေးစေ-တော်မူတတ်ပါပေ၏။ အသန္တာနံ၊ မငြိမ်သက်ကုန်သေးသော သူတို့ကို။ သမေတာ၊ ငြိမ်သက်စေ-တော်မူတတ်ပါပေ၏။ အပရိနိဗ္ဗုတာနံ၊ မငြိမ်းအေးသေးသော သူတို့ကို။ ပရိနိဗ္ဗာပေတာ၊ ငြိမ်း-အေးစေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ဟိ၊မှန်လှ၏။မယံ၊တို့သည်။ယံ၊အကြင်အဂ္ဂိလိမာလကို။ ဒဏ္ဍေနပိ၊ တုတ်လက်နက်ဖြင့်သော်၎င်း။ သတ္ထေနပိ၊ ဓားလက်နက်ဖြင့်သော်၎င်း။ဒမေတုံ၊ ယဉ်-ကျေးစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိမှာ၊ မတတ်နိုင်ခဲ့ကြပါကုန်။ ဘဂ၀တာ၊ သည်ကား။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်-လက်နက်မရှိဘဲလျက်။ အသတ္ထေနေ၀၊ဓားလက်နက်မရှိဘဲလျက်သာလျှင်။ သော၊ ထိုအဂ္ဂိလိမာလ-ကို။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးစေတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခုပင်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အုံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာတိ၊ ကုန်၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ပဏ္ဍာမိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ။ပ။ အာယသ္မာ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သည်။ သာ၀တ္ထိယံ၊ ဌ။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်-အဘိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ စရမာနော၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သည်ရှိသော်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိံ၊ ကို။ မုဋ္ဌိဂဗ္ဘံ၊ တွေ့ဝေသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို။ (၀ါ၊ မီးမဖွားနိုင်သည်ကို။)ဝိဿာ၀ဂဗ္ဘံ၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို။အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနံ၊ ပြီး၍ ။ အဿ၊ ထိုအဂ္ဂိလိမာလ-မဿရ၏(စိတ်၌)။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကိလိဿန္တိ ၀တ၊ကုန်စွတကား။ဘော၊ တို့။ သတ္တာ၊တို့သည်။ကိလိဿန္တိ ၀တာ၀တိ၊ တကား" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ အဂ္ဂိလိမာလော၊ သည်။ပ။ဘဂ၀နွံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါ၊ ဤသာ၀တ္ထိမြို့ဌ။ပ။ကိလိဿန္တိ ၀တာ၀တိ၊ဟူသော။တေ၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ပြီဟူသော။ တေ၊ ၏ကားကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ (ဣ၀ါ၀ဏ္ဏုံ အကြေကြံ)။

အဂ္ဂိလိမာလ၊ လ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တုံ၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ သာ ဣတ္ထိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်လော့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ကို။ "ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဇာတော၊ မွေးဖွားခဲ့၏။ (တတော၊ ထိုအခါမှစ၍)သဠ္ဠေ၊ ၍။ ပါဏံ၊ ကို။ ဇီ၀ိတာ၊မှ။ ၀ေါရောပေတာ၊ချွတ်သည်ဟု၍။ နာဘိဇာနာမိ၊

မသိစဘူး။ တေနာ သစ္စေန၊ ထိုအမှန်စကားကြောင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်း သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဗ္ဘာ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ သောတ္ထိ၊ သည်။ဟောတူတိ၊တည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ရွတ်ဆိုလော့။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သော၊ ထိုသစ္စာစကားသည်။ မေ၊ အား။ သမ္ဘာနမုသာဝါဒေါ၊ သည်။ နှုန်း၊ စင်စစ်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပေလတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။မယာ ဟိ၊ တပည့်တော်သည်ကား။သဠာယတနေ၊ ၍။ ဗဟူ ပါဏာ၊တို့ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပိတာ၊ ချအပ်ခဲ့ပါကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဂ္ဂိုလိမာလ၊ လ။ တေနဟိ၊ ဖြစ်လျှင်။ တံ၊ သည်။ပ။ တံ ဣတ္ထိံ ၊ ကို။"ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ ၌။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊ ရဟန်းဇာတ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ၏။ပ။ ဟောတူတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ပ။ အထခေါ၊ ၌။အဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ထို ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ ဂဗ္ဘဿ၊ ၏။ သောတ္ထိ၊ သည်။အဟော-သိ၊ ပြီ။

[အထ ခေါ အာယသ္မာ အဂ္ဂိုလိမာလော-မှ စ၍ အရဟတ် အဟောသိ-တိုင်အောင်သော ဝါဒကျမ်းကိုကား အပိုဒ် ၇၂-ကုဋ္ဌာရုဝတိကသုတ်။အပိုဒ် ၂၉၉-ရဋ္ဌပါလသုတ်။အပိုဒ် ၂၂၂-မာဂဏ္ဍိ-ယသုတ်တို့နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ ယောဇနာလေ]။

၃၅၂။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ အဂ္ဂိုလိမာလော၊ သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သာဝတ္ထိံ ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယပါဝိသိ၊ ဆွမ်းခံဝင်ပြီ။ တေနခေါ၊ နု သမယေန၊ ၌။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်ဖြင့်။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ လေဋ္ဌုပိ၊ ခဲသည်လည်း။ အာယသ္မတော အဂ္ဂိုလိမာလဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ နိပတတိ၊ ကျမှန်၍။ အညေန၊ ဖြင့်။ ခိတ္တော၊ သော။ ဒဏ္ဍောပိ၊ သည်လည်း။ အာယသ္မတော အဂ္ဂိုလိမာလဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ နိပတတိ၊ ၏။ အညေန၊ ဖြင့်။ ခိတ္တာ၊ သော။ သက္ခရောပိ၊ ကျောက်စရစ်ခဲသည်လည်း။ အာယသ္မတော အဂ္ဂိုလိ-မာလဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ နိပတတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာအဂ္ဂိုလိမာလော၊ သည်။ ဘိန္နနဿိသေန၊ ကွဲသော ဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂဠဗ္ဗေန လောပိတေန၊ ယိုစီးသော သွေးရှိသည်ဖြင့်၍။ ဘိန္နေနပတ္တေန၊ ကွဲသော သပိတ်ရှိသည်ဖြင့်၍။ဝိပ္ပ ါလိတာယ သင်္ဃာဋိယာ၊ စုတ်ပြဲသော သင်္ဃာန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အဂ္ဂိုလိမာလံ၊ ကို။ "ပြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ အဝိဝါသေယိ၊ သည်းခံလော့။ ပြာဟ္မဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ အဝိဝါသေယိ၊ လော့။ ပြာဟ္မဏ၊ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ယဿ ကမ္မဿ၊ ဒေ-ကြောင်အကုသိုလ်(ပါဏာတိပါတ)၏။ဝိပါကေန၊ အကျိုးကြောင့်။ ဗဟူနိဝဿာနိ၊ နှစ်များစွာတို့ ကာလပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသတာနိ၊ များသော နှစ်အရာတို့ ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသဟဿာနိ၊ များသော နှစ်အထောင်တို့ ပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ၌။ ပစ္စေယျ၊ သည်။ ကျက်ရာ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ယဿ ကမ္မဿ၊ ၏။ ဝိပါကံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ပင်လျှင်။ ပဋိသံဝေဒေသိတိ၊ ခံစားရပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အဂ္ဂိုလိမာလော၊ သည်။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာသို့ ချဉ်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လီနော၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်း လျက်။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒီ၊ ခံစားပြီ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

"ယောသော၊ အကြင်သူသည်။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ ပမဇ္ဇိတ္မာ၊ မေ့လျော့သော်လည်း။ပစ္ဆာ၊နောက်ကာလ၌။နုပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့လျော့။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဗ္ဘာမုတ္တောဝ စန္ဒိမာ၊ တိမ်တိုက်မှ လွတ်သောလကဲ့သို့။(အဗ္ဘာ-ကား ဥပ်လက္ခဏာ၊လ၏ အနွှာယယ်ငါးမျိုးလုံးကိုယူ)။ ဣမံ လောကံ၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်လောကဟု ဆိုအပ်သော မိမိကိုယ်ကို။ ပဘာသေတိ၊ (ကိလေသာ အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ရှင်း၍)ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။

ယဿ၊အကြင်သူသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပံကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကုသလေန၊ အရဟတ္တမဂ် ကုသိုလ်ဖြင့်။ ပိဓိယတိ၊ ပိတ်ပင်အပ်၏။ သော၊ သည်။ပ။ ပဘာသေတိ၊၏။

ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ယုဥ္ဇတိ၊ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး စောင့်သုံးအားထုတ်၏။ သော၊ သည်။ပ။ ပဘာသေတိ၊ ၏။

(ဣမာ တိသော ထေရဿ ဥဒါနဂါထာနာမ၊ အဋ္ဌကထာ။)

မေ၊ ငါ၏။ ဒိသာ၊ ရှေ့သူတို့သည်။ (မေ၊ ၏။) မေ့ကထံ၊ ကို။ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း။ (ဒိဿန္တိ ကုဋ္ဌန္တိတိ ဒိသာ၊ ပဋိပက္ခာ။ ဋီကာ)။ မေ၊ ၏။ ဒိသာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ ယုဥ္ဇန္တု၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စောင့်သုံးအားထုတ် စေကုန်သတည်း။ သန္ဓော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မမေ၀၊ ဝါရားကိုသာလျှင်။ အာဒပယန္တိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သို့။ မေ၊ ၏။ ဒိသာ၊ ကုန်သော။ မနုဇာ၊ လူတို့သည်။ ဘဇန္တု၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ကြစေကုန်သတည်း။

မေ၊ ၏။ ဒိသာ၊ တို့သည်။ ခန္ဓိ၀ါဒါနံ၊ သည်းခံခြင်းကို ပြောဟောတတ်ကုန်သော။ အ၀ိ-ရောဓပဿဒ်သီနံ၊ မေတ္တာတရားကို ချီးမွမ်းကြ ကုန်သောသူတို့၏။ ဓမ္မံ၊ ခန္ဓိမေတ္တာတရားကို။ ကာလေန၊ မကြာခဏ။ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း။ တဉ္စ၊ ထိုတရားကိုလည်း။ အနုဝိဓိ-ယန္တု၊ လိုက်နာ ကျင့်ကြံစေကုန်သတည်း။

သော၊ ထို(ငါ၏ရန်သူ)သည်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ ဇာတု၊ စင်စစ်။ နဟိ ံ သေ၊ မညှဉ်းဆဲရာ။ အညံ ၀ါ ပန ကံ စန၊ ငါမှတပါး တခြားသူ တစုံတယောက်ကိုလည်း ံ ။ နဟိ ံ သန္တု၊ မညှဉ်းဆဲစေကုန်သတည်း။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ သန္တိ ံ ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပယ္ယ၊ ရောက်၍။ တသ္ဒဘာ၀ရေ၊ တဏှာရှိသောပုဂ္ဂိုလ် တဏှာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ရကွေ့ယ္ယ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။

ဒေ နှေတ္ထိကာ၊ မြောင်းသွယ် ကန်သင်းဆည်ကုန်သော လယ်သမားတို့သည် ။ဥဒကံ၊ ရေကို။ နယန္တိ၊ လိုရာသို့ ဆောင်ကြ ကုန်၏။ ဥသုကာရာ၊ မြားသမားတို့သည်။ တေဇနံ၊ မြားကို။ နမယန္တိ၊ ပြောင့်ကုန်၏။တစ္ဆကာ၊သစ်ရွေသမားတို့သည်။ဒါရုံ၊ သစ်ကို။နမယန္တိ၊ ရွှေကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမကုန်၏။

ကေ၊ သူအချို့တို့သည်။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လုံတံဖြင့်သော်၎င်း။ အဂ္ဂိုဟိ၊ ချွန်းတို့ဖြင့်သော်၎င်း။ ကသာဟိ စ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်သော်၎င်း။ ဒမယန္တိ၊ (ဆင်စသည်တို့ကို)ဆုံးမကြ ကုန်၏။ တာဒိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လက်နက် မရှိဘဲလျက်။

၁။ ဤဂါထာရတိယပါဒ၌"ကိဒ္ဓိ နံ" ဟု ရှိခဲ့ရာ အနက်မရသောကြောင့် စန-နိပါတ်ဟု ယူဆ၍ စန-ဟု ယောဇနာလိုက်သည်။

အသတ္ထေနမောဃလက်နက် မရှိဘဲလျက်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဒန္ဓော၊ ယဉ်ကျေးစေအပ်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။

ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဟိ သကဃ၊ ညှဉ်းဆဲတုတ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ အဟိ သကောတိနာမံ၊ အဟိ သက ဟူသော အမည်သည်။ (အမှီ၊ ဖြစ်၏။) အဇ္ဇ၊ ယခု။ အဟံ၊ သည်။ သစ္စနာမော၊ သစ္စဟူသော အမည်ရှိသည်။ အမှီ၊ ၏။ နံ ဂံ စန၊ တစုံတယောက် သောသူကို။ နဟိ သာမိ၊ မညှဉ်းဆဲလို။

(အဟံ၊ သည်။) ပုရေ၊ ၌။ အဂ္ဂိမာလောတိ၊ ဟူ၍။ ဝိဿုတော၊ သော။ လောဟိတ-ပါဏိ၊ လက်၌ သွေးကျံသော ခိုးသားသည်။ အာသိ ၊ပြီ။ (အဇ္ဇ၊ ယခု။) ။ဘဝနေတ္တိ၊ တဏှာ ကို။ သမူဟတာ၊ နုတ်ပယ်အပ်ပြီ။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုမ်းဆည်းကပ်သည်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။

(အဟံ၊ သည်။)ဒုဂ္ဂတိဂါမိနံ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားစေတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘော ရှိသော။ ကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတက်ကို။ ဟဟုံ၊ မျှားစွာ။ ကတ္တာန၊ ပြုပြီး၍။ ကမ္မဝိပါကေန၊ မဂ်စေတနာသည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဏဏော၊ ကိလေသာ မြိုကင်းလျက်။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စားရ၏။

ဗာလာ၊ မိုက်ကုန်သော။ ဒုမ္မေဓိနော၊ ပညာမရှိကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အားထုတ်ကြကုန်၏။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကိုသာလျှင်။ သေဋ္ဌं၊ မြတ်သော။ နေံ ဌာ၀၊ ဥစ္စာကဲ့သို့။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။

ပမာဒံ၊ ကို။ မာ အနုယုဉ္ဇေထ၊ အားမထုတ်ကြကုန်လင့်။ ကာမရတိသန္ထဝံ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၌ မွေ့လျော်ပေါင်းဆုံခြင်းကို။ မာ အနုယုဉ္ဇေထ၊ ကုန်လင့်။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုဦးအုံ့။ အပ္ပ-မတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည် ဖြစ်၍။ ဈာယန္တော၊ သမထဝိပဿနာရှုသောသူသည်။ ဝိပုလं၊ ပြန့်ပြောသော။ သုခံ၊ သန္တိသုခသို့။ ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်၏။

မမ၊ ငါ၏။ ဣဒံ၊ ဤလာခြင်းသည်။ နာ၀ဂတံ၊ ဖဲခွာ၍ မသွားနိုင်သော။ သ္ဝာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပေတည်း။ မမ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤရဟန်းပြုအုံ့ဟူသော ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်း သည်။နု ဒုမ္မန္တိတံ၊မကောင်းသဖြင့် ပြောဆိုဝိုင်ပင်ခြင်းမဟုတ်။သင်ဝိဘတ္တေသု၊ ဝေဘန်အပ် ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ယံ၊ အကြောင်နိဗ္ဗာန်သည်။ သေဋ္ဌं၊ ချီးမွမ်းအပ်မြတ်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။(အဟံ၊ ငါသည်။)ဥပါဂမံ.ရောက်ပြီ။

မမ၏။ ဣဒံ၊ ဤလာခြင်းသည်။ပ။နု ဒုမ္မန္တိတံ၊ မဟုတ်။(မယာ၊ ငါသည်။)တိဏော ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို။

ကတန္တိ၊ လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်ပြီ"ဟူသော။ ဤမမ် ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အဂ္ဂလိမာလသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-ပိယဇာတိကသုတ်

ဤ ၃၅၃။ (ဝေ၊ မေ သုတ်-မှ အနာထပိဏ္ဍိကသာ အာရုမေ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။အညတရသာ၊ တယောက်သော။ ဂဟပတိသာ၊ သူကြွယ်အား။ (ဟောတိ-စပ်)။ သူကြွယ်၏။ (ကေဝုတ္တဲကာ-စပ်)။သူကြွယ်သည်။ (ပိယော-၌စပ်)။ပိယောခေါ်အပ်သော။မနာပေါ်၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော။ ကေဝုတ္တကော၊ တဦးတည်းသော သားခေါ်သည်။ ကာလကတော၊ သေလွန်သည်။ဟောတိ၊ ၏။တဿ၊ ထိုသားခေါ်၏။ ကာလံကိရိယာယ၊ သေလွန်ခြင်းကြောင့်။ ကမ္မဋ္ဌာ၊ အမှုကိစ္စတို့သည်။နေဝ ပဋ္ဌိဘန္တိ၊ မထင်ကုန်။ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်သည်း။ နေ ပဋ္ဌိဘာတိ၊ မထင်။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ အာဠာဟနံ၊ သုသာန်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားမြဲ။ "ကေဝုတ္တက၊ တဦးတည်းသော ခေါ်သား။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ကေဝုတ္တက၊ သား။ ကဟန္တိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ကန္ဒတိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏။ အထခေါ်၊ ၌။ပ။တံ ဂဟပတိံ၊ ကို။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သကေစိတ္တေ၊ မိမိစိတ်၌။ ဌိတသာ၊ တည်သော။တေ၊ သင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ နေ၊ မရှိကုန်ပြီ။ တေ၊၏။ ဣန္ဒြိယာနံ၊တို့၏။အညထတ္တံ၊တပါးသော အခြားအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ဖောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ရှင်း။မေ၊အား။ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ အညထတ္တံ၊သည်။ကိံ ဟိ နု ဘဝိဿတိ၊အဘယ်မှာ မဖြစ်ဘဲ ရှိပါအုံးနည်း။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဟိ၊မှန်၏။ မယှံ၊၏။ပ။ နု ပဋ္ဌိဘာတိ၊ မထင်။ သော အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ပ။ ကန္ဒာမိ၊ ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေ၊ ဤသင့်စကားသည်။ ဧဝံ၊ ဟုတ်မှန်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေ၊သည်။ ဧဝံ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဟိ၊ မှန်၏။ သောဂ ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ချစ်ခြင်းဟူသော သဘောရှိကုန်၏[1]။ (ချစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။) ပိယပဘဝိကာ၊ ချစ်ခြင်းလျှင် အမှန်အစရှိကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်း။သောဂ ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပဘဝိကာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ဤသဘောသည်။ ဧဝံ၊ ဤအရှင်ဘုရား ဟောတော်မူသကဲ့သို့။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဘဝိဿတိနာမ၊ ဖြစ်နိုင်ပါလတ္တံ့ နည်း။(နု ဘဝိဿတိ ဝေ-လှန်)။ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အာနန္ဒသောမနဿာဟိ၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်းခြင်းတို့သည်သာလျှင်။ ပိယဇာတိ-ကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘဝိကာ၊ ကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထခေါ်၊ ၌။သော ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အနုဘိနန္ဒိတ္တာ၊ မနှစ်သက်သော ကြောင့်။ ပဋိက္ကောသိတ္တာ၊ တားမြစ်၍။ အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍ ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

၁။ ပိယာယိတဗ္ဗတော ပိယော ဇာတိ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနံ ဧတေသန္တိ ပိယဇာတိကာ။ ဋီကာ။

၃၅၄။ တေနေ ခေါ ပန သမယေန၊ ဘ္ဂ။ သမ္ဘူတုလာ၊ မျှားကုန်သော။ အကွေ့ကွေ့ ကြူးသမားတို့သည်။ဘဂဝတော၏။အဝိဒူရေ၊ ဘ္ဂ။အကွေ့ဟိ၊ကြွေအံ့တို့ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဇန်၊ ကစားကြကုန် ၏။အထခေါ၊ ဘ္ဂ။သော ဂဟပတိ၊ သည်။ပ။ အကွေ့ရှေ့တွေ့၊ တို့ကို။ "ဘောနော့ အချင်းတို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒ၊ ဤအရပ်ဘ္ဂ။ပ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဒ္ဒါဃ၊ ထ၍၊ ပဏ္ဍိန်၊ ဖဲခွဲခဲ့ပေပြီ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ၏။ ပ။ ပိယပ္ပဘာဝိကာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို ကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ဘ္ဂ။ သော ဂဟပတိ၊ သည်။"မေ၊ ငါ၏(အယူအဆသည်)။အကွေ့ရှေ့တွေ့ဟိ၊ တို့နှင့်။ သံမေတိတိ၊ တူမျှပေ၏"ဟု ကြံစည်၍ ။ ပဏ္ဏာမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဘ္ဂ။ ဣဒံ ကထာဝတ္ထု၊ ဤသတင်းစကားသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ရာဇဂ္ဂေ ဟုရံ၊ မင်းနန်းတော်သို့။ ပါဝိသိ၊ ပေါက်ရောက်လေပြီ။

၃၅၅။ အထခေါ၊ ဘ္ဂ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ မလ္လိကံ ဒေဝိ ံ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားကို။ "မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ။ တေ၊သင်၏။သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ သောဘ ဘဂဝတာ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘာဝိကာတိ၊ ကုန်၏ ဟူသော။ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတန္တိ၊ ပြောဟောအပ်၏"ဟူ၍။ (ဣတိတလုံး အကြောင်း)။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ သစေ ဘာသိတံ၊ အကယ်၍ ဟောအပ်သည် မြတ်အံ့။ (ဝေ်သတိ၊ သော်။)တေ၊ ဤစကားသည်။ ဧဝ၊ ဤသို့ ဟောတိုင်း ဟုတ်ပေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အယံ မလ္လိကာ၊သည်။(အဗ္ဘန္နုမောဒတိ-ဘ္ဂစပ်)။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (ဘာသတိ-ဘ္ဂ စပ်)။ ယညေဒေ၊ အကြောင်စကားကို။ ဝေမေ၊ ဤသို့။ ဘာသတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမ၏။တံ တဒေ၊ ထိုစကားကိုပင်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။တေ၊ သည်။ ဝေန္တိ၊ ဤသို့ ဟော တိုင်းဟုတ်ပေရာ၏"ဟူ၍ ။ အဗ္ဘန္နုမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။

မလ္လိကေ၊ ကာ။ တုံ၊သည်။ (အဗ္ဘန္နုမောဒသိ-ဘ္ဂစပ်) အာစရိယော၊ သည်။ အန္တေဝါသိသာ၊ အားမ။ ယညေဒေ၊ ကို။ ဘာသတိ။၏။ အဿ၊ ထိုဆရာ၏။ တံတဒေ၊ ကိုသာလျှင်။ အဿ၊၏။ အန္တေဝါသီ၊ တပည့်သည်။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ တေ၊ သည်။ဝေ၊ ဤသို့ ဆိုတိုင်းမှန်ပါ၏။အာစရိယ၊ ဆရာ။ တေ၊သည်။ ဝေန္တိ၊ပါ၏"ဟူ၍။ အဗ္ဘန္နုမောဒတိ သေယျထာပိနာမ။ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့။ ဝေမေ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယညေဒေ၊ ကို။ဘာသတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ တံတဒေ၊ ကိုသာလျှင်။ "မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တေ၊ ကို။ သစေ ဘာသိတံ၊ အံ့။တေ၊ သည်။ဝေန္တိ၊ ပါ၏"ဟူ၍။အဗ္ဘန္နုမောဒသိ၊ ၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ စရ ပိရေ၊ အပြင်ထွက်သွားလော့။ ဝိနဿ၊ ပျောက်ပျက်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြိမ်း မောင်းပြောဆို၏။

အထခေါ၊ ဘ္ဂ။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ သည်။ နာဠိဇဏ် ံ၊ မည်သော။ ပြာဟွဏံ၊ ကို။ "ပြာဟွဏ၊ ပုံကား။ ဟေ၊ လာလော့။ တုံ၊ သည်။ ယေန၊ ဘ္ဂ။ပ။ ပုစ္ဆတိတိ၊ မေးလျှောက်၏ဟူ၍။ ပုစ္ဆ၊ မေး လျှောက်ချေလော့။

[ဟေ တဲ့ ပြာဟ္မဏ-မှစ၍ ဖာသုဝိဟာရ် ပုစ္ဆတိတိ-တိုင်အောင် သော် ဝါကျ ကား ဗောဓိ ရာဇကုမာရသုတ်-၂၄၃ နှင့် တူပြီ]။

ဘန္တေ၊ ရား။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပဗ္ဗာဝိကာ၊ ကုန်၏။သော် ဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘာသိတာ နုခေါ်တိ၊ ပြော ဟောခဲ့ပါသလော ဟု၍ ။ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ မေးလျှောက်ချေလော့။

ဘဂဝါ:သည်။တေ၊ သင့်အား။ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ တံ၊ထို ဖြေကြားသော စကားကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ နာယူမှတ်သား၍။ မမ၊ ငါ့အား။ အာရောစေယျာသိ၊ ပြန်ကြားလော့။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ ဝိတသံ၊ မမှန်သည်ကို။ နဟိ ဘဏန္တိ၊ မဆိုကုန်"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ နာဠန္ဒဝေါ်၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဝေဝေါတိတိ၊ "ကောင်းပါပြီအရှင်မ"ဟူ၍ ။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဤ၅။ ပြာဟ္မဏ၊ပုံကား။ တေ၊ ဤစကားသည်။ ဝေ၊ ဤသို့သင်ကြားတိုင်းဟုတ်မှန်၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ ဟိ၊ သာတည်း။ ပိယပဗ္ဗာဝိကာ ဟိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပဗ္ဗာဝိကာတိ၊ ကုန်၏ဟူသော။ (ဣတိအကြောင်းကြောင့်) ယထာယံ၊ အကြင်စကားသည်။ (အတ္ထိ၏။)တံ တေ၊ ထိုစကားကို။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေ့ဦးဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ဤ သာဝတ္ထိမြို့ဦးပင်လျှင်။ အညတရိဿာ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ ကာလံ၊ အတ္တဘောပစ်ခွဲခြင်းကို။ ဝါ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ သာ၊ ထို ဝိုန်းမသည်။ တဿာ၊ ထို မိခင်၏။ ကာလကိရိယာယ၊ သေခြင်းကြောင့်။ ဥမ္မတ္တိကာ၊ ရူးသွပ်သည်ဖြစ်၍ ။ ခိတ္တစိတ္တာ၊ ပျံ့လွင့် သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရတိကာယ ရတိယံ၊ ခရီးလမ်းမတခုမှ ခရီးလမ်းမတခုသို့။ သိသ်ာဌကေန သိသ်ာဌကံ၊ ခရီးဆုံတခုမှ ခရီးဆုံတခုသို့။ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊လှည့်လည်၍။ "မေ၊ငါ၏။မာတရံ၊အမိကို။ အဒ္ဒဿထ အပိ၊ မြင်လိုက်ကြပါကုန်သလော။မေ၏။မာတရံ၊ ကို။ အဒ္ဒဿထ အပိတိ၊ကုန်သလော" ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤ။ အာဟ၊ မေးပြီ။

ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ဣ။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုပြီးသောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိ-တဗ္ဗံ၊ ၏။

ပြာဟ္မဏ၊ကား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရိဿာ၊ သော။ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ ပိတာ၊ ဖခင်သည်။ ကာလံ၊ ကို။အကာသိ၊ပြီ။ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်။ပ။ ဘဂိနီ၊ ညီမသည်။ပ။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ပ။ ဓီတာ၊ သမီးသည်။ပ။ သာမိကော၊ လင်သည်။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။

ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရဿ၊ သော။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ မာတာ၊'အမိသည်။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏားပ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိုဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ဌပင်လျှင်။ အညတရဿာ၊ သော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ပ။ဘာတာ၊ သည်။ပ။ ဘဂိနီ၊ သည်။ပ။ ပုတ္တော၊သည်။ပ။ ဓီတာ၊ သည်။ပ။ပဇာပတိ၊ မယားသည်။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏားပ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ဌပင်လျှင်။ အညတရာ၊ သော။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ ဥာတိကုလံ၊ ဆွေမျိုးအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ တေ ဥာတကာ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အစ္ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍ (ကွာရှင်းစေ၍)။ အညဿ၊ အခြားသော ယောကျ်ားအား။ ဒါတုကာမာ၊ ပေးစားလိုကြကုန်၏။ သာစ၊ ထိုမိန်းမ သည်လည်း။ တံ၊ ထို(အခြားသော)ယောကျ်ားကို။နှ ဣစ္ဆတိ၊ မကြိုက်။ အထခေါ၊ ဌ။သာ ဣတ္ထီ၊ သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ "အယျပုတ္တ၊ အရှင်သား။ ဣမေ ဥာတကာ၊ ဤဆွေမျိုးတို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ အစ္ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အညဿ၊ အား။ ဒါတုကာမာ၊ ကုန်၏။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်း။ တံ၊ ထို(အခြားသော)ယောကျ်ားကို။ နဣစ္ဆာမိတိ၊ မကြိုက်"ဟူသော။တော်၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။သော ပုရိသော၊ ထို (လင်)ယောကျ်ားသည်။ 'ဥဘော၊ ငါတို့နှစ်ဦးတို့သည်။ ပေစ္စ၊ နောက်ဘဝကျမှ။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဆုံစည်းကြကုန်အံ့'ဟု ကြံစည်၍။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ကို။ ဒ္ဒိဝါ၊ နှစ်ပိုင်း။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍ ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပ္ပါလေသိ၊ ဝေးစိုက်ခဲ့လေပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏားပ။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၃၅၇။ အထခေါ၊ ဌ။ နာဠန္ဒဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်း အရှည် ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ မလ္လိကာ-ယ ဒေဝိယာ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ သည်။ပ။ ကောသလံ-ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဝဇိရိ၊ ဝဇိရီမည်သော။ ကုမာရိ၊ သဘ္ဘီသမီးကို။ ပိယာတိ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည် မဟုတ်လော"ဟူသော။ ဒုတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ၊ ငါသည်။ ဝဇိရိ၊ သော။ ကုမာရိ၊ ကို။ ဝေပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည် မ၄နှ်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင့်အား။ (ဝါ၏။) ဝဇိရိယာ၊ သော။ ကုမာရိယာ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘावေ၊ သေခြင်းကွေကွင်းခြင်းကြောင့်။သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ. ငါ၏။ ဝဇိရိယာ၊ သော။ ကုမာရိယာ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘावေ၊ ကြောင့်။ ဇီဝိတသာပိ၊ ငါ့အသက်၏လည်း။ အညထတ္တံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (ဝါ၊ သေသည်၏ အဖြစ်သည်။) သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိံ ပန နဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊အဘယ်မှာ မဖြစ်ဘဲ ရှိကြပါကုန်အံ့နည်း။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဣဒံ ခေါ တံ၊ ဤအကြောင်း မျိုးကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဘာနတာ၊ သော။ပ။ ပိယပ္ပဘဝိကာတိ၊ ဟူ၍။ ဘာသိ-တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ ဝါသဘာ၊ မည်သော။ ခတ္တိယာ၊ မင်းသမီးကို။ ပိယာ၊ မဟုတ်လော။ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇ||ဘော၊ မည်သော။ သေနာ-ပတိ၊ စစ်သူကြီးကို။ ပိယော၊ မဟုတ်လော။ ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မဟာရောစ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမည်သည်၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ပိယာ၊ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ၊ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ (ဝါ၊ သင်သည်။) ဧဝံ-ပိယာ၊ မှန်သည်။ အသိ၊ ၏။ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

☰ မဟာရောစ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမည်သည်၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ ကာသိကောသလာ၊ ကာသိတိုင်းကောသလတိုင်းတို့ကို။ ပိယာ၊ မဟုတ်ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ၊သည်။ ကာသိကောသလာ၊ တို့ကို။ ဧဝံပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်မှန်ပေ၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ ကာသိ-ကောသလာနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ကြောင့်။ ကာသိကစန္ဒနံ၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို။ ပစ္စနုဘောမ၊ သုံးဆဲကြရကုန်၏။မ၊လာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျော်းကို။ ဓာရေမ၊ ပန်ဆင်လိမ်းကျံကြရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ မဟာရောစ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမည်သည်၊ နည်း။ တေ၊ အာဝေ။ ကာသိကောသလာနံ၊ တို့၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကျဆုံးခြင်းကြောင့်။ သောဝ ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မလ္လိကေ၊ ကာ။ အစ္ဆရိယံ၊ စ္ဆ။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ အစ္ဆရိတံ၊ စ္ဆ။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ယာဝဒဋ္ဌ၊ အလွန်လျှင်။ အတိဝိဋ္ဌ၊ ထိုးထွင်း၍ ။ ပဿတိ မညေ၊ မြင်လေယောင်တကား။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ ဧဝံ၊လာလတ္တည်။အာစရိယော၊ ပလုပ်ကျင်းလော့။ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ အထခေါ၊ ဘဂဝါ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ အဇ္ဇလိ ံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွှတ်၍။ "အရဟာတောဝ၊ သော။ပ။ တဿ ဘဂဝတော၊ အာဝ။ နမောတိ၊ ရှိခိုးပါ၏"ဟူသော။ဥဒါနံ၊ကို။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊ သော။ပိယဇာတိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၈-ဗာဟိတိကသုတ်

ဥ၅၈။ (ဧဝံ မေ သုတံ-မှ သာဝတ္ထိယံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ- တိုင်အောင် ပေးမြဲ)။

သာဝတ္ထိယံ၊ ဌိ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဧ၊ စရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဌိ။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ သော်။ ယေန၊ ဌိ။ မိဂါရမာတုပါသာဒေါ၊ မိဂါရမာတာ(ဝိသာခါ)သည် ဆောက်လုပ်အပ်သော ပြာသာဒ်ဖြစ်သော။ ပဗ္ဗာရုမော၊ ပဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့အခါ သီတင်းသုံးခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌိ။ ပသေနဒိ။ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ကေပုဏ္ဏရိကံ၊ ကေပုဏ္ဏရိက်မည်သော။ နာဂံ၊ ဆင်တော်ကို။ အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ တက်စီး၍။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေမွန်းတည့်ချိန်ဌိ။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ နိယျာတိ၊ ထွက်ချီ၏။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဒ္ဒုရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ ခေါ၊ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ သိရိဝစီ၊ မည်သော။ မဟာမတ္တေ၊ အုပ်တော်ကြီးကို။ "သမ္မ သိရိဝစု၊ ဝစု။ သော၊ ထိုအရှင်သည်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော နောတိ၊ အရှင်အာနန္ဒာလေလော"ဟု။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မဟာရောစ၊ကြီး။ ဝေ၊ ဟုတ်မှန်၏။ သော၊ သည်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ တင်လျှောက်၏။

💬 အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျား။ပ။ ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ 'ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ။ ကိုဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသော။ အစ္စာယတိ.ဂ်၊ အဆောတလျင် အရင်စလိုပြူအပ်သော။ (ဝါ၊ အရေးကြီးသော။) ကရဏီယံ၊ ကိစ္စသည်။ သစေ နု (အတ္ထိ)၊အ.ကယ်၍ မံရှိပါမူ။ ဘန္တေ၊နန္ဒာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အနုကမ္မံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ မုဟုဿံ၊ အတန်ငယ်။ ဝါ၊ တခဏမျှ။ အာဂမေတု ကိရာတိ၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူစေလိုပါသတဲ့'ဟူ၍။ ဧဝဉ္စ၊ လည်း။ ဝဒေဟိတိ၊ လျှောက်ချေလော့"ဟူ၍။ (ဤတိ တလုံးအကြေကြံ)။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (အကြောင်း သိသာပြီ)။

၃၅၉။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊၌။ အစိရဝတိယာ နဒိယာ၊ အစိရဝတီမြစ်၏။ တီရံ၊ ဆိပ်ကမ်းသည်။ (အတ္ထိ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ နန္ဒာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဤမ ဟတ္ထတ္ထရေ၊ ဤဆင်ကုန်းနီးအခင်း၌။ နိသိဒဘူတိ၊ သီဘင်းသုံးနေထိုင်တော်မူပါ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တန်ပြီ။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ နိသီဒ၊ လော့။ အဟံ၊ ဧ၊(အာနန္ဒာ)သည်။ သကေ အာသနေ၊၌။ နိသိန္နော၊ နေပြီ။ ဤတိ၊ ဤ၌ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ သမဏောဟိ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏောဟိ၊ဘို့သည်။ သြပါ၊ခမ္ဘော၊ အပြစ်တင်ထိုက်သော။ယော ကာယ-သမာစာရော၊ အကြင်ကိုယ်ကျင့် အမူအရာသည်။ အသာ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ တထာဗ္ဗပ်၊ သော။ ကာယသမာစာရံ၊ ကို။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ သမာစရေယျ၊ ကိ ံ နု ခေါဘိ၊ ကျင့်ရာပါသေး သလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ သမဏောဟိ၊ တို့သည်။ ပ။ နု ခေါ သမာစရေယျ၊ မကျင့်ရာ။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

[ရှေ့ဝါကျ၌ ဝစီသမာစာရ၊ မနောသမာစာရ-မျှသာ ထူးတော့သည်]။

ဘန္တေ၊ နန္ဒာ ။ အစ္ဆရိယံ၊ စ္ဆ။ ဘန္တေ၊ နန္ဒာ။ အဗ္ဘုတံ၊ စ္ဆ။ ဘန္တေ၊ နန္ဒာ။ မယံ.တို့သည်။ ပဋ္ဌေန၊ မေးသဖြင့်။ ယဒို၊ အကြောင်ဝိညူဟိ- ဟူသော စကား.ကို။ ပရိပူရေ.ကုံ၊ ဖြည့်စွက်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိမှာ၊ မတတ်နိုင်ပါ.ကုန်။ ဘန္တေ၊ နန္ဒာ။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ သည်၊ ပဋ္ဌဿ၊ကို။ ဝေယျာ.ဂရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ တံ၊ ထို ဝိညူဟိ- ဟူသောစကား.ကို။ ပ.ပူရိတံ၊ ဖြည့်စွက်အပ်၏။ ဘန္တေ၊ နန္ဒာ။ အဗ္ဘုတ္တာ၊ မသိမလိမ်မာ.ကုန်သော။ ယေ တေ ဗာလာ၊ အကြင်သူမိုက်တို့သည်။ အနုဝိစ္စ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ဘဲ။ အပရိယောဂါဟေတ္တာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မူ၍။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကျေးဇူးကိုရင်း။ အဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုရင်း။ ဘာသန္တိ၊ ပြောဆိုတတ်ကြပါ.ကုန်၏။ တံ၊ ထို သူမိုက်တို့ ပြောဆိုခြင်း.ကို။မယံ၊ တို့သည်။ သာရတော၊ အနှစ်အားဖြင့်။နု ပဋ္ဌာဂစ္ဆာမ၊ မယုံကြည် ကြပါ.ကုန်။ ဘန္တေ၊ နန္ဒာ။ ဝိယတ္တာ၊ သိက္ခာမ်းလိမ်မာ.ကုန်သော။ မေဓာဝိနော၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ်.ကုန်သော။ ယေ တေ ပဏ္ဍိတာ ပန၊ တို့သည်ကား။ အနုဝိစ္စ၊ ဝူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ပရိ-ယောဂါဟေတ္တာ၊ ၍။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ အဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဘာသန္တိ၊ ပြောဆို တတ်ကြပါ.ကုန်၏။ တံ၊ ထိုပညာရှိတို့ ပြောဆိုခြင်း.ကို။မယံ၊ တို့သည်။ သာရတော၊ အားဖြင့်။ ပဋ္ဌာဂစ္ဆာမ၊ ယုံကြည်ကြပါ.ကုန်၏။

၃၆၀။ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ပ။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ကတ-မော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အ.ကုသလော၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ယော ကာယသမာစာရော၊သည်။ (အတ္ထိ၏။ သော၊ ထိုကာယသမာစာရပင်တည်း။)

ဘန္တေ၊ နှာ၊ အကုသလော၊ သော။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ။ ကြီး။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိသော။ ယော ကာယသမာစာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။ သော၊ ထိုကာယသမာစာရပင်တည်း။)

ဘန္တေ၊ နှာ။ သာဝဇ္ဇော၊ သော။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဗျာပဇ္ဇော၊ ဆင်းရဲရှိသော။ ပ။ သော၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ နှာ။ သဗျာပဇ္ဇော၊ သော။ ပ။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒုက္ခဝိပါကော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးပေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ပ။ သော၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ နှာ။ ဒုက္ခဝိပါကော၊ သော။ ပ။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော ကာယသမာစရော၊ သည်။ အတ္တဗျာပါဒေယပိ၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗျာပါဒေယပိ၊ သူတပါးတို့ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၏။ ဥဘယဗျာပါဒေယပိ၊ မိမိ-သူတပါး နှစ်ပါးစုံ၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၏။ တဿ၊ ထိုသို့သော်ကာယသမာစာရရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွါးစီးကုန်၏၊ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပ။ ဩပါရမ္ဘော၊ သော။ ကာယမ ာစာရော၊ သည်။ ဇဝရှိပေါ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော ကာယသမာစာရပင်တည်း။

[ဝစီသမာစာရ၊ မနောသမာစာရပြု ဝါကျတို့ကိုလည်း နည်းမှီး၍ ယောဇနာလေ]။

ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သမ္ဘေသံ ယေဝ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဝဏ္ဏေတိ ကိ ံ နုခေါ၊ ချီးမွမ်းတော်မူပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထာဂတော၊ သည်။ သမ္ဘာကုသလဓမ္မပဟာနော၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်တော်မူ၏။ ကုသလဓမ္မသမန္နာဂတော၊ ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။

ဒုဗ္ဘိဝ။ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ ပ။ အနောပါရမ္ဘော၊ အပြစ်မတင်ထိုက်သော။ ပ။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ပ။ သော၊ တည်း။

[အနောပါရမ္ဘ ဖြစ်သော ကာယဝစီ မနောသမာစာရတို့ကား ရှေးနှင့် ဗျတိရေကအနွယ မျှသာထူး တော့သည်]။

ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သမ္ဘေသံ ယေဝ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝဏ္ဏေတိ ကိ ံ ပန၊ ချီးမွမ်းတော်မူပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထာဂတော၊ သည်။ သမ္ဘာကုသလဓမ္မပဟာနော၊ ၏။ ကုသလဓမ္မသမန္နာဂတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။

ဒုဗ္ဘိ။ ဘန္တေ၊ နှာ။ အစ္ဆရိယံ၊ စု။ ဘန္တေ၊ နှာ၊ အဗ္ဘုတံ၊ စု။ ဘန္တေ၊ နှာ။ အာယသ္မတော အာနန္ဒေန၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ နှာ။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ သည်။ သုဘာသိတေန၊ ၎ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဣမိနာ စ၊ ဤတရားစကားဖြင့်လည်း။ အတ္တမနာ ဘဝါမ၊ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်ကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ နှာ။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ သည်။ သုဘာသိတေန၊ ဖြင့်။ ဧဝံ၊ အတ္တမနာ ဘဝါမ၊ စု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ နှာ။

အာယသ္မာတော အာနန္ဒသာ၊ အား။ ဟတ္ထိရဘန္တေ၊ ဆင်ရဟန်းသည်။ သစ္စေ ကပ္ပေယျ၊ အကယ်၍ အမ်စပ်ပြားအုံ့။(ဝေ၊ သဘိ၊ သော်။)မယ်၊ တို့သည်။ အာယသ္မာတော အာနန္ဒသာ၊ အား။ ဟတ္ထိ-ရဘန္တေ၊ ကိုယည်း။ ဒဒေယျာမ၊ လှူ၊ဒါန်းလိုကြ၏ကုန်၏။ပ။ အဿရတနေ၊ မြင်းရတနာကိုလည်း။ ။ပ။ ဂါမဝရေ၊ ရွာမြတ်ကိုလည်း။ ဒဒေယျာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ နှာ။ မယံ ၊ တို့သည်လည်း။ အပ်စ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ "တော်၊ ဤအလှူသည်။အာယသ္မာတော အာနန္ဒသာ၊အား။ နု ကပ္ပတိ၊မအပ်စပ်" ဟူသော။ တော်၊ ဤအကြောင်းကို။ ဇာနာမ၊ သိကြပါကုန်၏။

ဘန္တေ၊ နှာ။ မာဂဓေနေ၊ သော။ဝေဒေဟိပုတ္တေန၊ ဝေဒေဟိ မိဖုရားကြီး၏သား ဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တုနာ ရညာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။မေ၊ တပည့်တော်၏ (အထံသို့)။ အာယာမေန၊ အသျှားအားဖြင့်။သောဠသသမာ၊တဆဲ့ခြောက်တောင်အမျှရှိ၏သော်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံ့အားဖြင့်။ အဋ္ဌသမာ၊ ရှစ်တောင်အမျှရှိသော။ ဗာဟိတိ.ကာ၊ ဗာဟိတိ တိုင်းခ်ဖြစ်သော။ အယံ၊ဤပုဆိုးကို။ ဝတ္ထနာ-ဋ္ဌိယာ၊ပုဆိုးကျသည်ခ်ိန်။ပဏ္ဍိပိတ္ဘာ၊ထည့်၍။ပဟိတာ၊ ပို့အပ်ခဲ့ပါပြီ။ဘန္တေ၊ နှာ။တော်၊ထိုပုဆိုးကို။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံယူတော်မူစေချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော်ကျော်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ ပြီ။ မေ၊ ဝါ့အား။ တိစီဝရံ၊သည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ နှာ၊ အစိရဝတိ၊ သော။ အယံနဒီ၊ ကို။ အာယသ္မာတာ အာနန္ဒေန စေဝ၊ သည်ရင်း။ အမှေဟိစ၊ တပည့်တော်ဘို့သည်ရင်း။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ဘူးပြီ။ ဥပရိပမ္ဗတေ၊ တောင်ပေါ်၌။ မဟာ မေဃော၊ မိုးကြီးသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဘိပ္ပဝုဋ္ဌော ဟောတိ၊ ရွာသွန်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ (ဝါ၊ ထိုသို့ ရွာသွန်းသည်ရှိသော်။) အစိရဝတီ၊ သော။ အယံနဒီ၊ သည်။ ဥဘတော ကူလာနိ၊ ကမ်းပါးနှစ်ဘက်ဟို့ ကို။ သံဝိဿန္ဒန္တိ၊ စီးဆင်းလျက်။ ဂစ္ဆတိ (ယထာ)၊ သွားသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ နှာ။ ဧဝမေव ခေါ၊ သာလျှင်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ဤမာယ ဗာဟိတိကာယ၊ ဤဗာဟိတိ တိုင်းဖြစ်ပုဆိုးဖြင့်။ အတ္ထနော၊ မိမိအတွက်။တိစီဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အာယသ္မာတော အာနန္ဒဿ၊၏။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ယံ ပန တိစီဝရံ၊ အကြင်သင်္ကန်း သုံးထည်သည်။ (အဋ္ဌ၊၏။)တံ၊ထိုတိစီဝရိုက်သင်္ကန်းဟောင်းသုံးထည်ကို။ သပြဟ္မစာရီဟိ၊သီတင်း သုံးဘော်တို့နှင့်အတူတကွ။ သံဝိဘဇိဿတိ၊ ဝေဘန်တော်မူလတ္တံ့။ ဧဝံ၊ဤသို့ (ခွဲခြမ်း)ဝေဘန် သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အယံ ဒက္ခိဏာ၊ ဤအလှူသည်။ သံဝိဿန္ဒန္တိ၊ ပွါးစီးလျက်။ ဂမိဿတိ မညေ၊ ဟုဆိုသယောင်တကား။ ဘန္တေ၊ နှာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဗာဟိတိကံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာဘု၊ စေချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဗာဟိတိကံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ဒေလှူခံယူတော်မူပြီ။

အထခေါ၊ ဌ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊နှာ။ဟန္ဒ စ ဒါနိ၊ ယာဝုပင်လျှင်။ မယံ၊ဘို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အုံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာဘိ၊ ကုန်၏" ဟူသော။ ဘော်၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ တုံ့၊ သည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

ဒုတိယ။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ မီ။ပ။ တံ သမ္ပဿံ၊ ကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။

တဋ္ဌ ဗာဟိတိကံ၊ ထိုဗာဟိတိတိုင်းဖြစ် သက်နှိုးလျှာ ပုဆိုးကိုလည်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ ပါဒါသိ၊ ကပ်လှူပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသ-လော ရာဇာ၊ သည်။ အာနန္ဒ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ယံ လဘတိ၊(အခွင့်)ရ၏။ပယိရုပါ သနာယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ။ ယံ လဘတိ၊ ရ၏။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊၏။ (တံ၊ထိုရခြင်းသည်။) လာဘာ၊ အရတော်ပေစ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသ-လဿ ရညော၊ သည်။ သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်ပေစ,ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ (မိမိစိတ်ဟုဆိုအပ်သော) နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

အဌမ်၊ သော။ ဗာဟိတိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-မမ္မဲစေတိယသုတ်

ဥ၆၄။ (ဝေ၁ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊သည်။ သက္ကေသု၊တို့ဌ်။ မေဒါ၌ရှိပံနာမ၊ မေဒါ၌ရှိပမည်သော။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံးဌ်။)ဝိဟရတိ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ နဂရကံ၊ နဂရကမည်သော(သာကီဝင်တို့၏)နိဂုံးသို့။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ အနုပ္ပတ္တော ဟောတိ၊ ဆိုက်ရောက်လာ၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ဒီဃံ ကာရာယန်၊ ဒီဃကာရာယန စစ်သူကြီးကို။"သမ္မကာရာယန၊ ယန။ ဘဒ္ဒြာနိ ဘဒ္ဒြာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနာနိ၊ တို့ကို။ ယောဇေဟိ၊ယှဉ်ကစေလော့။ ဥယျာနဘူမိ ၊သို့။သုဘူမိ ဒဿနာယ၊ ကောင်းသောမြေအာတို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ (ဝါ၊ ရှုမျှော်ခင်းကြည့်ရန်အလို့ငှါ။) ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဒီဃော ကာရာယနော၊ သည်။ပ။ကောသလဿ ရညော၊ အား။ "ဒေဝ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအတွက်။ဘဒ္ဒြာနိ ဘဒ္ဒြာနိ၊ ကုန်သော။ယာနာနိ၊ တို့ကို။ ယုဇ္ဇာနိ၊ ယှဉ်ကအပ်ပါကုန်ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊၏။ကာလံ၊ ကို။မညသိတိ၊"ဟူ၍။ ပဋိဝေဒေသိ၊ ကြားလျှောက်ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ဘဒ္ဒြ၊ ကောင်းမွန်သော။ ယာနံ၊ ·ယာဉ်ကို။ အဘိရုဟိတ္ဘာ၊ တက်စီး၍။ ဘဒ္ဒြေဟိ ဘဒ္ဒြေဟိ၊ ကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ ယာဉ်တို့နှင့်တကွ။ မဟာစွာ၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ နဂရကမှာ၊ မှ။ နိယျာသိ၊ ထွက်ချီပြီ။ ယာဝတိကာ။ သော။ပ။အာရာမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာရာမေ၊ အရာမ်ဌ်။ ဇယ်ာဝိဟာရံ၊ ၎။ အနုစင်္ကမမာနော၊ စင်္ကြံ်သွားသည်ရှိသော်။ အနုဝိစရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ပါသာဒိကာနိ၊ ကြည်နူးဘွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ပသာဒနီယာနိ၊ မျက်စိ အမြင် ကြည်လင်စေတတ်ကုန်သော။ အပ္ပသဒ္ဒါနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သော။ (အပ္ပသဒ္ဒါ အာဘာဝတ္ထ။) အပ္ပနိဿိတာနိ၊ ကြောင်းကြောင်သံမရှိကုန်သော။ ဝိဇနဝါတာနိ၊ လူတို့(ထွက်ဝင်လှည့်လည်မှုကြောင့်ဖြစ်သော) လေမှုတ်ကုန်သော။ မနုဿရာဟ-သေယျကာနိ၊ လူတို့၏လျှို့ဝှက်မှုအား ;လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ပဋိသလ္လာနသုခါရုဟာနိ၊တရောက်

ထီးတည်း ကိန်းအောင်းမှုအား လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ရှုကွမ္ဘလဝန်၊ သစ်ပင်ရင်းတို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ်၊ ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊၍ ။"ဣမာနိ ခေါ် တာနိ ရှုကွမ္ဘလာနိ၊တို့သည်။ပ။ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပါနိ၊ တကိုယ်ထီးကိန်းအောင်းမှုအား လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ ယင်းသို့ သောနေရာမျိုးဌ။ မယံ၊ တို့သည်။အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ပယိရုပါသာမာတိ၊ဆည်းကပ် လိုကြကုန်၏"ဟူသော။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍ (စွဲ၍)။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

ဥ၆၅။ အထခေါ်ဌ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဒီဃံ ကာရုယနံ၊ ကို။ "သမ္မ ကာရုယန၊နု ။ပ။ ပယိရုပါသာမ၊ ကုန်၏။ သမ္မ ကာရုယန၊နု။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခု။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်ဌ။ ဝိဟရတိ နုခေါ်တိ၊ နေတော်မူသနည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။မေဒါဠုပံနာမ၊ ဇသော။သက္ကာနံ၊တို့၏။ နိဂမော၊သည်။အတ္ထိ၊ ၏။တတ္ထ၊ထိုနိဂုံးဌ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။သော ဘဂဝါ၊သည်။တေရဟိ၊ဌ။ ဝိဟရတိ၊၏။ဣတိ၊ဤသို့ ဖြေဆို၏။ သမ္မကာရုယန၊ နု။ မေဒါဠုပံနာမ၊ သော။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ နဂရကမှာ၊ နဂရကနိဂုံးမှ။ ဂ်ဝဒူရေ၊ အာဘယ်မျှဝေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ နဒူရေ၊ မဝေးလှပါ။တိတိ ယောဇနာနိ၊ သုံးယူဇနာတို့သော (ဝေးကုန်၏)။ ဒိဝသာဝသေသေန၊ ကြွင်းကျန် သောနေ့(အချိန်)ဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ဆက်လက်သွားခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပါ၏။ ဣတိ၊ ၏။ သမ္ဘ ကာရုယန၊ နု။ တေနဟိ၊ မှ။ ဘဒ္ဒြာနိ ဘဒ္ဒြာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနာနိ၊ တို့ကို။ယောဇေဟိ၊ လော့။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ဖူး မြင်ခြင်းငှါ။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ၏။ဒီဃော ကာရုယနော၊ သည်။"ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဝဝန္တိ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ၍ ။ပ။ပဋိဝေဒေသိ၊ ပြီ။အထခေါ်ဌ။ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ပ။ ဘေန၊ ထိုမေဒါဠုပနိဂုံးသို့။ ပါယာသိ၊သွားပြီ။ တေနေဝ ဒိဝသာဝသေသေန၊ ထိုကြွင်းကျန် သောနေ့အချိန်ဖြင့်သာလျှင်။ မေဒါဠုပံနာမ၊ သော။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။နိဂမံ၊ နိဂုံးသို့။သမ္ဘာပုဏိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ပ။ပါဝိသိ၊ ပြီ။

ဥ၆၆။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌ။ သမ္ဘဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အဇ္ဇေ-ကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်ဌ (လွင်ပြင်ဌ)။စက်မန္တိ၊ စကြံ သွားကုန်၏။ အထခေါ်၊ ဌ။ ပသေနဒိ၊ မည်သော။ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။(အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍ ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။"ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့ ။တေရဟိ၊ဌ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်ဌ။ ဝိဟရတိ နုခေါ်၊ သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနကာမာဟိတိ၊ ဖူးမြော်လိုပါ၊ကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစု၊ ပြီ။ မဟာရာဇ ကြီး။ သံဝဋ္ဋဒ္ဒါရော၊ ပိတ်အပ်သောတံခါးရှိသော။ ဧသော ဝိဟာရော၊ ဤ (ကန္ဒကဋ္ဌိ)ကျောင်းတော်ပင် တည်း။ တေန၊ ထိုကျောင်းသို့။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊ တိတ်ဆိတ်သောအသံရှိလျက်။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍ ။ အတရမာနော၊ မဆောမလျှင်။ အာဠိန္ဒံ၊ ကျောင်းဦးဆင်ဝင်သို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ ဥဇ္ဇာသိတ္မာ၊ ချောင်းဟန်၍။ အဂ္ဂဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာကောဋေဟိ၊ ခေါက်လေလော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ သင့်အတွက် (သင်ဝင်ဘို့ရန်)။ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိဿတိ၊ ဖွင့်တော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ကုန်၏။

အသခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ တတ္ထေव၊ ထိုရဟန်းတို့ ဖြေဆိုရာ အရပ်၌ပင်လျှင်။ ခဏ္ဍ၊ သန်လျှက်ကိုဝင်း။ ဥဏ္ဏိ၊သဏ္ဌ၊ သင်းကျစ်ကိုဝင်း။ဒီဃာ ကာရာယနာ၊ အား။ ပါဒါသိ၊ ပေးပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဒီဃာ ကာရာယနာ၊ ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ရဟာယာတိ၊ လျှို့ဝှက်ဝိုင်ပင်၏။ မယာ၊သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ဣဒေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ ဌာတဗ္ဗန္တိ၊ ရပ်တည်သင့်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အထခေါ၊၌။ပသေနဒိ၊ သော်။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သံဝုတဒ္ဒါရော၊ ပိတ်အပ်သောတံခါးရှိသော။ သောဝိဟာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ပ။အာဟကောဒ္ဓေသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒ္ဒါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိ၊ နှင့်ပြီ။ အထခေါ၊၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်း တွင်းသို့။ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ တို့၌။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။နိပတိတ္တာ၊ ဝပ်၍။ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ တို့ကို။ မုခေန၊ ပစပ်ဖြင့်။ ပဋိစုမ္ဗဘိ စ၊ စုပ်လည်းစုပ်၏။ ပါဏိပိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ပရိသမ္ဘာဟတိ စ၊ဆုပ်လည်းဆုပ်နယ်၏။ "ဘန္တေ၊ ရား။အဟံ၊သည်ကား။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ ပါဘည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ ဟူသည်။အဟန္တိ၊ တပည့်တော်ပင်တည်း"ဟူ၍။ နာမ်၊မိမိအမည်ကို။ သာဝေတိ၊ကြားလည်းကြား သိစေ၏။

၃၆၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊သည်။ ကိं အတ္ထဝသံ၊အဘယ်မည်သော အကျိုးကို။သမ္ဘဿ-မာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဣမသ္မိं သရီရေ၊ ဤငါဘုရား၏ကိုယ်၌။ ဝေရူပံ၊ သော။ ပရမနိပဏ္ဍကာရံ၊ လွန်ကဲသော ရိုသေကျိုးနှိမ့်မှုကို။ ကရောသိ ပန၊ ပြုတိသနည်း။ မေဘ္ဘူ၊ပဟာရံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ် သော ကိုယ်နှာဘူဇော်ခြင်းကို ။ ဥပဒံသေတိ၊ ပြုတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ၏။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္မားသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော် မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊၏။သာဝကသံ၊သော၊ သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊တိ၊ ကောင်းစွာကျင့်တော် မူပါပေ၏"ဟူသော။ မမ္ဗန္ဓယော၊ တရားတော်အားလျော်စွာ သိသောဉာဏ်သည်။ ဟောတိ.၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ဣဒါ၊ ဤလောက၌။ ပရိယန္တကတံ၊အပိုင်းအခြားကို ပြုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ဒသပိ ဝဿာနိ၊ ဆယ်နှစ်ဘို့ပတ်လုံး။ဃ။ စတ္တာရိသမ္ဘိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်လေးဆယ်တို့ ပတ်လုံး။ စရန္တေ၊ ကျင့်၍ နေကုန်သော။ ကေ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားအချို့တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အပရေန သမယေန၊ ၌။ သုနာတာ၊ ကောင်းစွာ ရေချိုးပြီးဘုန်းသည်ဖြစ်၍။သုဝိလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ နံ့သာဘို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ကပ္ပိဿကေသမဿု၊ ရိတ်သယ်အပ်ပြီးသော ဆံ မုတ်ဆိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍိတိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂီဘူတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေန္တိ၊ စမ္မယ်ကြကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊ သည်။ဣဒါ ပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အာပါဏေကောဋိကံ၊ အသက်သေသည်တိုင်အောင်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊

၁။ ဤပါဠိ၌ မိတ္တူ၊ပဟာရံ-ဟု ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် ဒသကဂိုဏ်ရှေ့ အဌကထာ ဒုတိယကောသလ သုတ် အဖွင့်၌ "မေတ္တူ၊ပဟာရန္တိ မေတ္တာသမ္ပယုတ္တံ ကာယိကံ ဝါစသိကံ ဥပဟာရံ"ဟု ဖွင့်သည်ကို ဇေယျာ၏ မေတ္တူ၊ပဟာရံ-ဟုရှိမှုကောင်းမည်။ ဥပဟာရံသည်-ဥပ+ဟရဒေ၊ယံ-ဟု ပြုသည်ကိုလောက်၍ တိတ္ထိ ရတနာနှင့် ဥပဟာရံ "ကရောတိ"ဟူသော အဌသာလိနီ စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ၌ကဲ့သို့ ပူဇော်ခြင်းတော ဟူလို။

ကို။ စရန်ဆွေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဟံ၊ သည်။ ဣတော၊ ဤ သာသနာမှ။ ဗဟိဒ္ဓါ ပန၊ ပြင်ပလောကဘက်ကား။ဝေါ၊ သို့။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော်။အည်၊ တပါးသော။ပြ ဘွစရိယံ၊ ကို။ နု ခေါ၊ သမနုပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။အယမ္ပိ၊ ဤသည်လည်း။ မေ၊ ၏။ ဘဂဝတိ၊ ဘုရား။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။သုပ္ပဋိပန္နောတိ၊ ၏"ဟု သော။ ဓမ္မနွယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (ဣတိ တလုံးအကြေကြံ)။

၃၆၇။ ဘန္တေ၊ရှုး။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ရာဇာနောပိ၊ဘုံသည်လည်း။ ရာဇဟိ၊တို့နှင့်။ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ပ။သဟာယောပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ သဟာယေန၊ နှင့်။ ဝိဝဒတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒေ ပန၊ ဤသာသနာတော်ဌာကား။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ သမ္မောဒမာနေ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သော။အဝိဝဒမာနေ၊ငြင်းခုံခြင်းမရှိကုန်သော။ ခီရောဒကီဘူတေ၊ နို့နှင့်ရေရောသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်သော။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝါ၊ တပါးသည် တပါးကို။ ပိယစက္ခုဟိ၊ ချစ်မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္မာသန္တေ၊ ကြည့်ရှုကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊တို့ကို။ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်ဖူးမြော်ရပါ၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ)။

၃၆၉။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ အာရုမေန၊ အရုမ်တခုမှ။ အာရုမံ၊ အရုမ်တခုသို့။ ဥယျာနေန၊ ဥယျာဉ်တခုမှ။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်တခုသို့။ အနုစင်္ကမာမိ၊ အစဉ် လျှောက်၍ သွားပါ၏။ အနုဝိစရာမိ၊ လှည့်လည်ပါ၏။ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့သောအရုမ်,ဥယျာဉ်၌၊ ကိသေ၊ ကြွေလိုကုန်သော။ လူခေ၊ ခေါင်းပါးကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ ဥပ္ပဏ္ဏုပ္ပဏ္ဏကဇာတေ၊ ဖြစ်သော, ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဓမနီသန္ထတဂတ္တေ၊အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိကုန်သော။ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ စက္ခုံ၊ မျက်စိကို။နု ဗန္ဓန္တေ ဝိယ မညေ၊ မဖွဲ့နှောင် နှိုင်းသကဲ့သို့ထင်ကုန်သော။ဧကေ သမဏပြောဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရှုး။တဿ မယှံ၊ ထိုဘုရားတော်၏ (စိတ်၌)။"ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ ဤအရှင်တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မလွဲကေန်။အနဘိ-ရတာ၊ မမ္မေလျှော် မပျော်ပိုက်ကြကုန်ဘဲလျက်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။စရန္တိ ဝါ၊ ကျင့်၍ မူလည်း နေကြ ကုန်ရာ၏။ (ဝါ၊ကျင့်လေကုန်သလော။)တေသံ၊ ထိုအရှင်တို့၏။ (စိတ်၌)။ (ဝါ,တို့သည်။) ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၍။ ပဋိစ္စန္နံ၊ ဖုံးဝှက်သားအပ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုသည်။အတ္ထि ဝါ၊ ရှိမူလည်းရှိပေရာ၏။(ဝါ၊ ရှိလေသလော။)တထာဟိ၊ဤကြောင့်သာလျှင်။ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ကိသာ ကုန်၏။ပ။နု ဗန္ဓန္တိ ဝိယ မညေတိ၊ တကား"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ထိုအရှင်တို့ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊၍။ "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကိ နုခေါ၊ အဘာသို့ကြောင့်။ကိသာ၊ ကုန်သနည်း။ပ။နု ဗန္ဓာ ဝိယ မညေတိ၊ တကား"-ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ ဝဒါမိ၊ မေး၏။ တေ၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ နော၊ ငါတို့အား။ ဗန္ဓုကရောဂေါတိ၊ ဆေးမျိုးစဉ်ဆက် ဆင်းသက်ခဲ့သော အနာရှိ၏" ဟူ၍။ အာဟံသုကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ အဟံ၊ သည်။ဣဒေ ပန၊ဤကား။ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌေ၊ ကြည်သာရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ကုန် သော။ ဥဒဂ္ဂုဒဂ္ဂေ၊ တက်တက်ကြွကြွစိတ်ဆန္ဒ ရှိကုန်သော။ အဘိရတရူပေ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် သောသဘောရှိကုန်သော။ပီဏိန္ဒြိယေ၊နှစ်သက်ဖွယ် ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။(ဝါ၊ပြည့်ဖြိုးသော ဣန္ဒြေရှိ ကုန်သော။) အပ္ပေါဿုက္ကေ၊ကြောင့်ကြမဲ့ ဖြစ်ကုန်သော။ ပန္နလောမေ၊ ချအပ်ပြီးသောမာန်တည်း ဟူသော အမူးရှိကုန်သော။ ပရဒတ္တူပဇီဝေ၊ သူတပါးတို့၏ ပေးကမ်းမှီဖွယ် အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော။ မိဂဘူတေန၊ သမင်သဖွယ်ဖြစ်သော။စေတသာ၊ (ကြောင့်ကြမဲ့)စိတ်ဖြင့်။ဝိဟရန္တေ၊

ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယှံ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "အဓွါ၊ မလွဲ ကေန်။ ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဥဠာရံ၊ မွန်မြတ်သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးနေခဲ့ဖူးသော်အဆင့်ဆင့် ဖြစ်သော။ ဝိသေသံ၊ တရားထူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တဿ ဘဝတိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ ဤအရှင်တို့သည်။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာ၊ ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ မိဂဘူတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေနိုင်ကုန်၏" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အကြင်းတူ၏)။

၃၇၀။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ ဦးထိပ်ခ်ွန်သွန်းအပ်သော အဘိသိက္ခိတော။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ (ဟုတ္တာ၊၍)ဩာတေတာယ ဝါ၊ သတ်ထိုက်သော သူကိုလည်း။ ဩာတေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ ဇာပေတာယ ဝါ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေထိုက်သူကိုလည်း။ ဇာပေတုံ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗာဇေတာယ ဝါ၊ နှင်ထုတ်ထိုက်သူကိုလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ။ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဋ္ဌကရဏေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ၌။ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော။ တဿ မယှံ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကထံ၊ စကားကို။ ဩပါတေန္တိ၊ ချဲ့ထွင်းကုန်၏။ သောဟံ၊ သည်။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ အဋ္ဌကရဏေ၊ ၌။ နိသိန္နဿ၊ သော။ မေ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၊ ၌။ ကထံ၊ ကို။ မာ ဩပါတေထ၊ မချဲ့ထွင်းကြကုန်လင့်။ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားပြီးဆုံးသည့်တိုင်အောင်။ အာဂမေန္တု၊ တိ၊ ဆိုင်းငံ့ကြကုန်သော့" ဟူ၍။ နု လဘာမိ၊ ပြောရ၍မရ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၊ ၌။ ကထံ၊ ကို။ ဩပါတေန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒ မဟန်ခ်ိန်ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်ပါ၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ အရာမကများသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဘိုး၏။ ခီဏာသဝေ ဝါ၊ ချေသံသည်ရင်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒေ ဝါ၊ ချောင်းဟန့်သံသည်ရင်း။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘုဘပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ သော။ ပရိသာယ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုပရိသတ်၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အညတရော၊ တစေယျာက်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ဥက္ကာသိ၊ ချောင်းဟန့်ပြီ။ တမေနံ၊ ထိုတပည့်ကို။ အညဘရော၊ သော။ သပြဟ္မစာရီ၊ သိဘင်းသုံးဘော်သည်။ "အာယသ္မာ၊ သည်။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊ တိတ်သော အသံရှိသည်။ ဟောဘု၊ ဖြစ်လော့။ အာယသ္မာ၊ သည်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။ နော၊ တပည့်နှင့်ဘိုး၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာ၊ ဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူနေ၏" ဟုဆို၍။ ဇဏ္ဏုကေန၊ ဒူးဖြင့်။ ဃရေသိ၊ တို့ထိပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယှံ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "ဘော၊ ဆိုအချင်းဘို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ စွတကား။ ဘော၊ တို့။ အစ္ဆရိတံ ဝတ၊ စွတကား။ ဘော၊ အချင်းဘို့။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်မပါဘဲ။ အသတ္ထေန၊ ဓားမပါဘဲ။ (သတ္တိုရာ၊ ဘုရားရှင်သည်။) ဝေ၊ သို့။ သုဝိနီတာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်သော။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ ဘဝိဿတိ ကိရာဘိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါနိ ဘဂဝတော၊ မှ။ ဓမ္မဿ ဒါယာဒေ ဘဝိတုံ။ အသ်ံ၊ တပါးသော။ ဝေ၊ သို့။ သုဝိနီတံ၊ ကော်။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ နု ခေါ၊ ပန သမနုပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ (အကြင်းတူ၏)။

၃၇၁။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒ၊ ဤလောကတွင်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိကုန်သော့။ ကတပရမ္ပဝါ၊ ဒေ၊ (နှိမ်နင်းခြင်းကို) ပြုအပ်ပြီးသော သူတပါးတို့၏ အယူ

ဝါဒရှိကုန်သော။ ဝါလဝေခိရှေပေ၊ သားမြီးဖျားကို မှန်အောင်ပစ်နိုင်သော် လေးသမားကြီးနှင့်တူ ကုန်သော။ ကေစ္ဆေ၊ အချိုကုန်သော။ ခတ္တိယပဏ္ဍိတေ၊ မင်းပညာရှိတို့ကို။ ပဿာမိ၊ တော့မြင်ပါ၏။ တေ၊ ထိုမင်းပညာရှိတို့သည်။ ပညဝဂတေန၊ မိမိပညာစွမ်းဖြင့်။ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ (သူတပါးတို့၏) မိစ္ဆာအယူဘို့ကို။ဘိန္ဒန္တိ ဘမညေ၊ဖျက်ဆီးကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍။စရန္တိ၊လှည့်လည်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "သောတို့။ခလု၊ စင်စစ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အမုကံနာမ၊ ဤမည်သော။ ဂါမံ ဝါ၊ ရွာသို့ဝင်း။ နိဂမံ ဝါ၊နိုဂုံးသို့ဝင်း။ဩသရိဿတိတိ၊ဆိုက်တော်မူလတ္တံ့" ဟူ၍။သုဏန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။"မယံ၊ တို့သည်။ဣမံ ပဉ္ဍံ၊ ဤပြဿနာကို။သမဏံ ဂေါတမံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးကုန်အံ့။ နော၊ ဝါတို့သည်။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဝေ၊ သို့။ စေ ဗျာကရိဿတိ၊အကယ်၍ ဖြေဆိုပြားအံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊တို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်သို့။အာရောပေဿာမ၊တင်ကုန်အံ့။ နော၊ တို့သည်။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗော၊ သော်။ ဝေ၊ သို့။စေပိ ဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဖြေဆိုအံ့။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုသော်လည်း။မယံ၊တို့သည်။အဿ အာ၊။ဝါဒံ၊သို့။အာရောပေဿာမာတိ၊တင်ကုန်အံ့ဟူသော။ ပဉ္ဍံ၊ပြဿနာကို။ အဘိသင်္ခရောန္တိ၊ ပြုစီရင်နှင့်ကြကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။"တော၊ တို့။ခလု၊စင်စစ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။အမုကံနာမ၊သော။ဂါမံ ဝါ၊သို့ဝင်း။နိဂမံ ဝါ၊ သို့ဝင်း။ ဩသရိတ္ဝာတိ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ" ဟူ၍။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။ ယေန၊ ဌာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ။ သည်၊ မေ့ယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓသောတိ၊ ၏။ ပ။ သမ္ဘဟံသေတိ၊ ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ မေ့ယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓယိတာ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ပ။ သမ္ဘဟံသိတာ၊ သော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဉ္ဍံ၊ကို။နဲ့ စေဝ ပုစ္ဆန္တိ၊ မခမးမြန်းကြကုန်သည်သာတည်း။ဝါဒံ၊သို့။ကုတော အာရော-ပေဿန္တိ၊ အဘယ်မှာတင်ကုန်အံ့နည်း။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဘဂဝတာ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သမ္ဘဒ္ဒန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (အကြွင်း တူ၏)။

[မ၊၁-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ၂၇၉-ပိုဒ်နှင့် တူ၏]။

ဇ၇၂။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒ၊ ၌။ပ။ ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတေ၊ ပုံကား ပညာရှိဘို့ကို။ပ။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတေ၊ သူကြွယ်ပညာရှိတို့ကို။ပ။ သမဏပဏ္ဍိတေ၊ ရဟန်း ပညာရှိတို့ကို။ ပဿာမိ၊ တော့မြင်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပညာရှိတို့သည်။ပ။ ဝါဒံ၊ သို့။ ကုတော အာရောပေဿန္တိ၊ အံ့နည်း။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ တေ၊တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်စေ၏။ တေ၊တို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ အားဖြင့်။ (မ ၁-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ၂၇၉-ပိုဒ်၌ တတ္ထ- ဟု ရှိ၏)။ ပဗ္ဗဇိ-တာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်စေအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ကေ၊ တယောက်တည်းဖြစ်ကုန်၍။ (အဆိုပါသုတ်၌ ကော-မပါ) ဝူပကट္ဌာ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ကုန်၍ ။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ အာတာပိနော၊ ဂိုဏလေသာဂို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လ ရှိကုန်လျက်။ပ။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တာ၊နေထိုင်ကြကုန်လတ်သော်။ယဿ၊အကြင်အရာဟူ၏ဖို့သ်၏။ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ။ ကုလ-ပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းမွန်စွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါ-ရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ

အရဟာတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟာတ္တဖိုလ်ကို။ နိ စိရသော၀၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေ၀ဓမ္မေ၊ ဌာ်သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်၍ ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ (မယံ၊ တို့သည်။) မနံ၊ အနည်းငယ်။အနဿာမ ၀တ၊ ပျက်စီးကုန်ပေစ့တကား။ ဘော၊ တို့။ (မယံ၊ တို့သည်။) မနံ၊ ငယ်။ပနဿာမ ၀တ၊ အထူးထူးအထွေထွေပျက်စီးကုန်ပေစ့တကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဌ။ အဿမဏာ၀၊ ရဟန်းတုတ္တိသည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်။ သမဏာ၊ ရဟန်းစစ်တို့သည်။ အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဤတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌိဘာနိမှာ၊ ၀နိ၌ခံမိချေကုန်ပြီ။ အပြားဟူဏာ၀၊ အပပြူအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ပြားဟူဏာ၊ အပပြူအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသူတို့သည်။ အမှာ၊ ကုန်၏။ ဤတိ၊ သို့။ပဋ္ဌိဘာနိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ အနရဟန္တော၀၊ ရဟန္တာမဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အရဟန္တာ၊ တို့သည်။ အမှာ၊ကုန်၏။ဤတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌိဘာနိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဤဒါနိ ခေါ်၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သမဏာ၊ တို့သည်။အမှာ၊ ကုန်၏။ပ။ အရဟန္တော၊တို့သည်။ အမှာ၊ ကုန်၏။ ဤတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌိဘာနိမှာတိ၊ ကုန်ပြီ"ဟူ၍ ။ ဧ၀ံ၊သို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ (အကြွင်း တူ၏)။

[မ-၁-စူဠဟတ္ထိ ပဒေါပမသုတ် ၂၀၉-ပိုဒ်နှင့် အလားတူ၏]။

၁၇၃။ ဘန္တေ၊ရား။ပုန စပရံ၊လည်း။ (အဟံ-ကား နိပါတ်မျ)။ ဤသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ဤသိဒတ္တအမည်,ပုရာဏအမည်ရှိကုန်သော။ဤမေ ထပတယော၊ ဤလက်သမားတို့သည်။ မမဘတ္တာ၊ ငါ့ဆွေစားဖြစ်သော ထမင်းရှိကုန်၏။(ငါ့ထမင်းစားနေသူများတည်း။) မမ ယာနာ၊ ငါ့ဆွေစားဖြစ်သောယာဉ်ရှိကုန်၏။ (ငါ့ယာဉ်စီး နေသူများတည်း။) အဟံ၊ သည်။ နေသံ၊ ထိုလက်သမားတို့အား။ ဧဝံကာယ၊ အသက်မွေးမှုကို။ ဒါတာ၊ ပေးသူတည်း။ ယသဿ၊ အခြံအရံကို။ အာဟ၊ တော်ဘွား၊ ဆောင်သူတည်း။ အထ စ ပုန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဘဂ၀တော်၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ နိပစ္စကာရံ၊ တုံ့၀ပ် ရှိသေမှုကို။ ကရောန္တိယထာ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ မယံ၊ တပည့်တော်၌။ နိပစ္စကာရံ၊ ကို။ နောကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ သေနံ၊ စစ်တပ်သို့။ အဇ္ဇုယျာတော၊ ထွက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်စဉ်။ ဤသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ဤသိဒတ္တအမည် ပုရာဏအဏမည်ရှိကုန်သော။ (ဤသိဒတ္တပုရာဏ-ဟု ရှိလျှင်ကောင်း၏။)ဤမေ ထပတယော၊ ဤလက်သမားဘို့ကို လည်း။ ဝိမံသမာနော၊ စုံစမ်းလျက်။ အညဘရသ္မိံ၊တခုသော။ သမ္ဘာ၀ေ၊ကျဉ်းမြောင်းသော။ အာ၀သထေ၊ နေရာအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဥပဂစ္ဆိံ၊ ကပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အထခေါ၊ ၌။ ဤသိ ဒတ္တပုရာဏာ၊ ကုန်သော။ဤမေ ထပတယော၊ တို့သည်။ ဗဟုဒေ၀ရတ္တိံ၊ များစွာသာလျှင် ဖြစ်သောညဉ့်ပတ်လုံး။ခမ္မိယာ ကထာယ၊တရားစကားဖြင့်။ ဝီတိနာမေတ္ဝာ၊ လွန်စေ၍။ယတော၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတော၊ ထိုအရပ်၌။ သိသံ်ကတ္ဝာ၊ ဦးခေါင်းပြု၍။ မံ၊ သို့။ပါဒတောကရိတ္ဝာ၊ ခြေပြု၍။ နိပဇ္ဇိ သု၊ အိပ်ကုန်ပြီ။ဘန္တေ၊ ရား။တယာ မယှံ၊ ဧ၀ံ (စိတ်၌)။ ဘော၊ တို့။ အစ္ဆရိယံ ၀တ၊စွတကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံ ၀တ၊စွတကား။ပ။ ဘဒန္တန္တိတိ၊ သိကုန်၏"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အကြွင်းတူ၏)။

၁၇၄။ ဘန္တေ၊ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘဂ၀ါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးတည်း။ အဟမ္ပိ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ ခတ္တိယော၊ တည်း။ ဘဂ၀ါပိ၊ သည်လည်း။

ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းသားတည်း။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ကောသလော၊ တည်း။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ အာသီတိကော၊ သက်တော်ရှစ်ဆယ် ရှိတော်မူ၏။ အဟမ္ပိ၊ သင့်လည်း။ အာသီတိကော၊ အသက်အရွယ်ရှစ်ဆယ် ရှိပါ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ယမ္ပိ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါပိ၊သည်လည်း။ပ။ အာသီတိကော၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဤမိနာဝ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ လွန်စွာသော ရှိသေကျိုးနှဲ့ မှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ မေတ္တူပဟာရံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော ကိုယ်နှုတ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ဥပဋ္ဌဿေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အရဟာမေဝ၊ ထိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟန္ဒ စ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိပါကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသောအမှုရှိပါကုန်၏။ ဣဘတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ မညသိ၊သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပသေနဒိသာ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ကောသလမင်းသည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်မီ။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ဧသော ကောသလော ရာဇာ၊ ဤကောသလမင်းသည်။ ဓမ္မစေတိ-ယာနိ၊ တရားတော်ကို သိစေကြောင်းပူဇော်စကားတို့ကို [1]။ ဘာသိတွာ၊ လျှောက်ထား၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ပက္ကန္တော၊ ထွက်သွားပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှထ၊ သင်ယူကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တို့ကို။ပရိယာပုဏာထ၊သင်ကြားကြကုန်လော့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တို့ကို။ဓာရေထ၊ဆောင်ကြကုန်လော့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တို့သည်။အတ္ထသံဟိတာနိ၊အကျိုးစီးပွါးနှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်၏။အာဒိကလ္လာနိတိ၊ မဂ္ဂပြဟ္မစရိယ၏ အစပြုကုန်၏"ဟူ၍ ။ အာဟန္တေသိ၊ ပြီ။

(ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ. ပ။ အဘိနန္ဒုန္တိ၊ ပေးမြဲ) ။

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်သော။ ဓမ္မစေတိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ကဏ္ဍကတ္ထလသုတ်

[2] ၃၇၅။ (ဧवं မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊တပါ၊သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣရ္ဘဿယံ၊ ဥရုညာမြို့၌။ ဓံဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ မြစ်သော။ ကဏ္ဍကတ္ထလေ၊ ကဏ္ဍကတ္ထလမည်သောဘုန်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ဘေဒ ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ ဥရုဝေ၊ ဥရုညာမြို့သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။"အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တုံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ပ။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဘန္တေ၊ ရား။

---

[1] ဓမ္မံ စေတေတိ သံဝေဒေတိ ဟေတိယံ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ ဓမ္မဿ ပူဇာဝစနာနိ။ဋီကာ။

အင်္ဂ၊ ယနေ့။ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ပွဲတော်စာ စားသောက်ပြီး သည်မှ နောက်၌။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်စာ စားပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ဥပသင်္ကမိယာ ဘိဟိရာတိ၊ ဆည်းကပ်ပါလတ္တံ့ တဲ့ဟူ၍။ ဧဝဉ္စ၊ သို့လည်း။ ဝဒေဟိတိ၊ လျှောက်ထားချေပါလော့”ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆိုပြီ။သောပုရိသော၊ထိုယောကျ်ားသည်။ ဧဝံ ဒေဝါတိ၊ အရှင်မင်းကြီး ကောင်ပါးပြီဟူ၍။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ဧကောသလဿ ရညော၊ ၏၊ (စကား ကို)။ပဋိဿုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ရေး။ ပသေနဒိ၊သော။ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ပ။ဧဝဉ္စ၊ သို့လည်း။ ဝဒေတိဘိ၊ လျှောက်ထားပါ၏”ဟူသော။ တေ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ သောမာ၊ သောမာ မည်သော။ဘဂိနီစ၊ နှစ်မတော်မိဖုရားသည်ရင်း။သကုလာ၊သကုလာမည်သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်ရင်း။ “အင်္ဂ၊ ယနေ့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ၌။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ ၍။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ဒဿနာယ၊ငှါ။ ဥပသင်္ကမိယာတိ ကိရာတိ၊ တဲ့” ဟူသော စကားကို။ အဒ္ဓသာသုံ၊ခါ၊ ကြားကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သောမာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်ရင်း။ သကုလာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်ရင်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလရာဇာနံ၊ သို့။ ဘတ္တာဘိ-ဟာရေ၊ ပွဲတော်တ ယ်ရာ အရပ်၌။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။“မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ အမှာကမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လည်း။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ ‘ဘန္တေ၊ ရေး။ပ။ဝန္ဒတိ၊ ၏။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ပ။ ပုစ္ဆတိဘိ၊ ၏’ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ပ။ ပုစ္ဆာတိ၊ မေးမြန်းလျှောက်ထားပါလော့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၃၇၆။ အထခေါ၊ ၌။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သောမာ၊သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်ရင်း။ သကုလာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်ရင်း။ အည်း၊ မင်းကြီးမှတပါး၊သော။ ဒုတိ၊ တမန်ကို။ နာလတ္ထုံ၊ ကိ ပန်၊ မရကြကုန်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရေး။ ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။(ဣတိ ဤသို့လျှောက်၏)။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သောမာ၊သော။ ဘဂိနီ စ၊ ရင်း။သကုလာ၊ သော။ဘဂနီ စ၊ ရင်း။ တာ၊ ထိုနှစ်မတော် မိဖုရားတို့သည်။ သုခိနိယော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါ၏စေ။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃၇၇။ အထခေါ၊ ၌။ပသေနဒိ၊သော။ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။“ဘန္တေ၊ ရေး။ သမဏော ဂေါတမော၊ သ ည်။ ‘ယော၊ အကြင် ရဟန်းဟုံ၊ရားသည်။ သဗ္ဗညူ။ အလုံးစုံသော တရား ကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်တော်မူ၏။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဉာဏဒဿနံ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနိဿတိ၊ဝန်ခံလတ္တံ့ ။ သော သမဏော ဝါ၊ထိုရဟန်းသည်ရင်း။ သော ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ထိုပုဏ္ဏားသ ည်ရင်း။နတ္ထိ၊မရှိ။တော်ရှာနံ့၊ဤအကြောင်းသ ည်။နဝိဇာတိတိ.မရှိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ မိန့်တော်မူ၏”ဟူသော။တေ၊ ကို။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရေး။ ယေတေ၊ အကြင် ရဟန်းဟုံ၊ရားတို့သည်။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။နဝိဇာတိဘိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရေး။ ကစ္စိ၊ အဘယ်နည်း။ တေ. ထိုရဟန်းဟုံ၊ရားတို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိ-နော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည် ကို ပြောဆိုကြ၊ပါ.ကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်-မမှန်သော စကားဖြင့်။ နစ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊စွပ်စွဲသည်း မစွပ်စွဲကြပါ.ကုန်သလော။ ဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ဟူသော အကြောင်းအား။ အနုဓမ္မော၊ သင့်လျော်သော-အကြောင်းကို။-ဗျာဂရောန္တိ စ၊

ဖြေဆိုလည်း ဖြေဆိုကြပါ.ကုန်သလော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟာဓမ္မိကော၊ သော။ဝါဒါနု-ဝါဒါ၊ ဆိုအပ်သည့်သို့ အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရာသို့။ နု စ အာဂစ္ဆတိတိ၊ရောက်လည်း မရောက်ပါသလော”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေတေ၊ တို့သည်။ ပ။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ကုန်သည်။ နု ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ မံ၊ ငါဘုရားကိုလည်း။ တေ၊ တို့သည်။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

[မ ၂-တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ် ၁၇၅-ပိုဒ်နှင့် အတူ မျှား၏။]

၃၇၇။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇဇ္ဇုဘာ၊ ဝိဇ္ဇဇ္ဇုဘာ၊ မည်သော။ သေနာပတိ ၊ စစ်သူကြီးကို။ “သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီး။ ကော၊ အာဘယ်သူသည်။ ဣမံ ကထာဝတ္ထုံ၊ ဤသတင်းစကားကို။ ရာဇဋ္ဌေပုရေ၊ မင်းနန်းတော်၌။ အဗ္ဘုဒါဟာသိနုခေါတိ၊ ပြောဆိုပါသနည်း”ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာကာသဂေါဒ္ဓောဘာ၊ အာကာသ အနှယ်ဖြစ်သော။ သဠေယော၊ သဠေယမည်သော။ ပြာဟွဓကာ၊ ပုံကားသည်။ (အဗ္ဘုဒါဟာသိ၊ ပြောဆိုပါ၏။)ဣတိ၊ ဤသို့ သျှောက်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။“အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ ဣတ်၊ သည်။ ဟေတိ၊ လာလော့။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အာကာသဂေါဒ္ဓော၊ အာကာသအနှယ်ဖြစ်သော။ သဠယော၊ သော။ ပြာဟွဓကော၊ ကို။‘ဘန္တေ၊ အရှင်ပုံကား။ တံ၊ အရှင်ပုံကားသို့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်ပါ၏’ဟူ၍။ အာမန္တေယိတိ၊ ခေါ်ချေ-လော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သောပုရိသော၊ သည်။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အညဒေဝ၊ တပါးသောလျှင်ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားသည်။ သိယာနုခေါ၊ ရှိပါသလော။ တဋ္ဌ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်.ကိုလည်း။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အညထာပိ၊ အခြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ပစ္စာဂစ္ဆေယ္ယ၊ ယုံကြည်ရာပါသလော။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာဂတံ ပန၊ အာဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါဒံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတူ၏ ဟူ၍။ အဘိဇာနာတိ ဘိ၊ သိတော်မူပါသနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းပုံကားသည်။ သကိဉ္စဝ၊ တကြိမ်တည်းသာလျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို။ဥ ဘတိ၊ သိလတ္တံ့ ။ သမ္ဘ၊ ကို။ ဒကွ်ိတိ၊ မြင်လတ္တံ့ ။ သော သမဏော ဝါ၊ ထိုရဟန်းသည်ရင်း။ သော ပြာဟွဓကော ဝါ၊ထိုပုံကားသည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။တော်ရှာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ အာဟံ၊ သည်။ ဝါဒံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယော၊ သည်။ပ။ နဝိဇ္ဇတိဘိ၊ ဟူ၍။ ဟောဘုရှေ့၊ အခြောင်းယုတ္တိရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဒေဝတုရှေ့၊ အကြောင်းယုတ္တိနှင့်တကွ ဖြစ်သော စကားကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့သည်။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့ရင်း။ ပြာဟွဓကာ၊ ပုံကားမျိုးတို့ရင်း။ ဝေဿာ၊ ကုန်သည်မျိုးတို့ရင်း။သုဒ္ဒါ၊ သူဆင်းရဲမျိုးတို့ရင်း။ ဣဒမ စတ္တာရော၊

ဤခလေးမျိုးတို့ဘည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ စတုန့်၊ သေးမျိုးကုန်သော။ ဤမသ့ ဝဏ္ဏာန်၊ ဤအမျိုးတို့၏။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ သိယာ နုခေါ်၊ ရှိပါသ်လော၊ နာနာကရဏ၊ အသီးအခြားပြုခြင်းသည်။ သိယာ နုခေါ်သလော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြား။ပ။ စတုန့်၊ ကုန်သော။ ဤမေသ့ ဝဏ္ဏာန်၊ တို့တင်။ခတ္တိယာ၊တို့ရင်း။ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့ရင်း။ ဒေ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့ကို။ ယဒိဒံ အဘိဝါဒန ပစ္စုဋ္ဌာန အဉ္ဇလိကမ္မ သာမီစိကမ္မာန်၊ အကြင်ရှိခိုးခြင်း.ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း လက်အုပ်ချီခြင်း အရိုအသေပြုခြင်းတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ.ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုရှိခိုးခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။) အဂ္ဂ အဂ္ဂါ၊ အမြတ်ဆုံးတို့ဟူ၍။အက္ခာယန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာမ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ နု ပုစ္ဆာမိ၊ မမေးမြန်းပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။အာမ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္မုခယိကံ၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပုစ္ဆာမိ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ နာနာကရဏ၊ အသီးအခြားပြုခြင်းသည်။ သိယာ နုခေါ်၊ သလော။ ဤတိ၊ ၏။

ဥ၇၉။ [ပဠိမာနိ မဟာရာဇ-မှစ၍ ဤမာနိ ခေါ် မဟာရာဇ ပဠု ပဓာနိယင်္ဂါနိ-တိုင်အောင် သော ဝါကျတို့ကား ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ် ၃၄၄-ဝါကျနှင့် တူပြီ။]

မဟာရာဇ၊ ကြား။ ဝဏ္ဏာ၊.အမျိုးတို့သည်။ ခတ္တိယာ၊ တို့ရင်း။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့ရင်း။ ဝေဿာ၊ တို့ရင်း။ သုဒ္ဒါ၊ တို့ရင်း။ ဤမေ စတ္တာရော၊ဤလေးမျိုးတို့တည်း။ တေ စ၊ ထိုအမျိုးဘို့သည်လည်း။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ ဤမေဟိ ပဓာနိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဇတ္ထ၊ ဤသို့ ပြည့်စုံရာ၌။ နော်သ်၊ ထိုအမျိုးခလေးပါးဘို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ဟိ.ဘာယ၊ ဌိတင်း။ သုခါယ၊ ဌိတင်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဤတိ. ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘဒန္တေ၊ ရား။ ပ။ အဿု၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဏ္ဍ၊ ၌။ နော်သ်၊ တို့၏။ ဝိဒေသော၊ အထူးသည်။ သိယာ ပန၊ဖြစ်ရာပါသနည်လော။ နာနာကရဏ၊ သည်။ သိယာ၊ လော။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြား။ အာမ၊ သည်။ ဘဏ္ဍ၊ ၌။ နော်သ်၊ တို့၏။ ပဓာနဝေမတ္တတ်၊ အားထုတ်မှုထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုဒ္ဒာ၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေအပ်ကုန်ပြီးသော။ သုဝိနီတာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ ဘ၊ တရှည်းကုန်သော။ ဟတ္ထိဒမ္မာ ဝါ၊ ဆင်ပေါက်တို့သည်ရင်း။ (ဝဇ္ဇောဒမ္မော ဗလိ-ဗဒ္ဓေါ-ကဲ့သို့ အယွယ်ခံကောင်းသော ဆင်ဟူ.ပို့။) ဒွေ၊ ကုန်သော။ အဿဒမ္မာ ဝါ၊ မြင်းပေါက်တို့သည်ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ နွားပေါ.ကတို့သည်ရင်း။ အဿု၊ ရှိကုန်ပြီ။ အဒန္တာ၊ မယဉ်ကျေးစေအပ်ကုန်သော။ အဝိနီတာ၊ မဆုံးမအပ် ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဟတ္ထိဒမ္မာ ဝါ၊ ဆင်ခပါက်ကိုသည်ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။အဿဒမ္မာ ဝါ၊ မြင်းပေါ.ကတို့သည်ရင်း။ ဒ၊ ကုန်သော။ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ နွားပေါက်ကိုသည်ရင်း။ (အဿု၊ကုန်ပြီ။) မဟာရာဇ၊ ကြား။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။သုဒ္ဒာ၊ ကုန်သော။ပ။ ယေ တေ ဒွေ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ အကြင်နွားပေါ.ကတို့ဘက်ကုန်းတို့သည်ရင်း။ (အဿု၊ ကုန်ပြီ။) ဒန္ဓာဝ၊ ယဉ်ကျေးပြီးသား ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုဆင် မြင်း နွားပေါက်တို့သည်။ ဒန္ဓကာရဏ၊ ယဉ်ကျေးသော အခြားသို့။ ဝါ၊ ယဉ်ခကျေးစွာ။ ဂစ္ဆေယ္ယုံ၊ အပိန့်သွားကုန်ရာသလော။ ဒန္ဓာဝ၊ ယဉ်ကျေးကုန်သည်ဖြစ်၍သာ.လျှင်။ ဒန္ဓဘူမိ ၊ ယဉ်ကျေးသူ့ဘို့၏

သွားရောက်ရာသို့။ သမ္မာပုဒ္ဓေယျ့ အပိ နု၊ ဆိုက်ရောက်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဟုတ်မှန်ပါ၏။

အဒန္ဓာ၊ ကုန်သော။ပ။ ယေ ပန တေ ဒွေ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ အကြင် နွားပေါက်တရှည်းတို့သည် ၎င်း။ (အဿု၊ ကုန်ပြီ။) အဒန္ဓာဝ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုဆင် မြင်း နွားပေါက်တို့သည်။ သုဒန္ဓာ၊ ကုန်သော။ပ။ တေ ဒွေ ဂေါဒမ္မာ ဝါ သေယ္ယထာပိ၊ ထိုနွားပေါက်တရှည်းတို့ကဲ့သို့ရင်း။ ဒန္ဓ-ကာရဏာ၊ သို့။ဂ။ စ္ဆေယ္ယ့ အပိနု၊ လော။ အဒန္ဓာဝ၊ ၍။ ဒန္ဓဘူမိ ၊ သို့။သမ္မာပုဒ္ဓေယ့ အပိနု၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ (သေယ္ယထာပိ ဝါကျကား ဝိသဒိသူပမာတည်း။) ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေမေ ခေါ၊ လျှင်။ အပ္ပါဗာဓေန၊ ဇ်သော။ အသင္ခေန၊ သော။ အမာယာဝိနာ၊သော။အာရုဒ္ဓဝိရိယေန၊သော။ပညဝတာ၊ သော။ သဒ္ဓေန၊ သည်။ ယံတံ၊ အကြင် ဂုဏ်သို့။ ပတ္တမ္ဘု၊ ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထိုရောက်အပ်သော ဂုဏ်သို့။ ဗဟုဗာဓေဝ၊ သော။ သဒ္ဓေ၊ သော။ မာယာဝီ၊ သော။ ကုသီတော၊ သော။ ဒုပ္ပညော၊ သော။ အဿဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ပါပုဏိဿတိ၊ရောက်လတ္တံ့ ။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဥဂ်ဝ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂ်ဝါ၊ သည်။ ဟေတုရှေပ်၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂ်ဝါ၊ သည်။ သဟေတုရှေပ်၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝဏ္ဏော၊ တို့သည်။ပ။ ဣဒမ စတ္တာရော၊ တို့ တည်း။ တေ စ၊တို့သည်သည်း။ပ။ အဿု၊ ကုန်၏။ တေ စ၊တို့သည်လည်း။ သမ္မပ္ပဝေနော၊ အရဟတ္တ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယရှိကုန်သည်။အဿု၊ကုန်၏။ဘန္တေ၊ ရား။ဣဒေ၊ ဤအရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယရှိရာ၌။ နေသံ၊ ထိုအမျိုးသေးမျိုးတို့၏။ ဝိသေသော၊ သည်။ သိယာပန၊ လော။ နာနာ ကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒေ၊ ၌။ နေသံ၊တို့၏။ ဝိမုတ္တိယာ၊ တပါးသော သူ၏ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်။ ဝိမုတ္တိ ၊ တပါးသောသူ၏ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ (ဝိမုတ္တိယာ ဝိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချင်းချင်းကို။) အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ယဒိဒံ နာနာကရဏံ၊ အကြင်အသီးအသီး ပြုခြင်းသည်။ဝါ၊ထူးခြားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၏။ တံ နာနာကရဏံ၊ကို။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ နဝေဒါမိ၊ဟောတော်မမူ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။သေယ္ယထာပိ၊ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သွေ့သော။သာဂကဋ္ဌံ၊ကျွန်းသားထင်း ကို။အာဒါယ၊သူ၍။ အဂ္ဂိ ၊ မီးကို။အဘိနိမ္မဒေတ္တယ့၊ ဖြစ်စေရာ၏။ တေဇော၊အပူကို။ ပါတုကရေယ့၊ ထင်စွာပြု၏။အထ၊ထိုပြင်။အပရော၊ တပါးသော။ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်။သုက္ခံ၊ခြောက်ခသွေ့သော။သာလကဋ္ဌံ၊အင်ကြင်းသားထင်းကို။ပ။ အမ္ဗ-ကဋ္ဌံ၊ဆရက်သားထင်းကို။ပ။ ဥဒုမ္ဗရကဋ္ဌံ၊ရေသဖန်းသားထင်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။အဂ္ဂိ ၊ကို။ အဘိ-နိမ္မဒေတ္တယ့၊ ၏။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရေယ့၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ၊ မည်သို၊ နုသိ်း။ နာနာဒါရုတော၊ အသူးသူးသော ထင်းကြောင့်။ အဘိနိမ္မဒေတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ အဂ္ဂိနံ၊ ထိုမီးတို့၏။ အစ္စိယာ ဝါ၊ တခုသောအလျှံ ဖြင့်လည်း။ အစ္စိ ၊ တခုသောအလျှံ၌။ (ဘုမ္မဋ္ဌေ ဟိ တေ ဥပယောဂဝစနံ၊ ၌။ အစ္စိယာဝါ အစ္စိ ၊ အလျှံချင်းချင်း၌။) ဝဏ္ဏေန ဝါ၊ တခုသောအဆင်း ဖြင့်လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ တခုသော အဆင်း၌။ (ဝဏ္ဏေန ဝါ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းအချင်းချင်း၌။)အာဘာယဝါ၊ တခုသောအရောင်ဖြင့်လည်း။ အာဘာ၊ တခုသော အရောင်၌။ (အာဘာယ ဝါ အာဘာ၊ အရောင် အချင်းချင်း ၌။) ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းသော။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ သိယာ နု ခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

မဟာဆုဇ၊ ကြီး။ ဝေဒမဝ၊ သာလျှင်။ ဝိဒိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့် ယှဉ်သော ဝိဒိယဖြင့်။ နိမ္မ-ထိတ်ပ္ပေနှောက်လုံးထွေးအပ်သော။ ပဓာနာဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိဒိယကြောင့်ဖြစ်သော။ ယံ တံ ဘောဇ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အဖူသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသောအပ္ပဋိ။ အဟံ၊ သည်။ ဝိမုတ္တိယာ ဝိမုတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အချင်းချင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ယဒိဒံ နာနာကရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ထုံး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟောဘုရား၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ထုံး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဟေတုရား၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ထုံး။ ဒေဝါ၊ နတ်ဘုရားသည်။ အတ္ထိ ကိ ံ ပန၊ ရှိပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာဆုဇ၊ ကြီး။ တံ၊ သင်သည်။ ကိ ံ ပန၊ အာဘယ်ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ ထုံး။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိကိ ံ ပနာတိ၊ ရှိပါကုန်သလော ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ လျှောက်ဆိုတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ထုံး။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္ထံ၊ ဤလူ့ဘုံသို့။ ယဒိဝါ အာဂန္တွာရော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် လာမူလည်း လာပါကုန်သလော။ ဣတ္ထတ္ထံ၊သို့။ ယဒိ ဝါ အနာဂန္တွာရော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် မလာမူလည်း မလာပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ (ဣတိ ကျနေသည်။) မဟာဆုဇ၊ ကြီး။ ယေတေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗာဘဗ္ဗာ၊ စေတသိကဒုက္ခရှိကုန်၏။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္ထံ၊ သို့။ အာဂန္တွာရော၊ ကုန်၏။ (သောတာပန် သကဒါဂါမ် နတ်တို့ဘည်း။) ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အဗ္ဗာဘဗ္ဗာ၊ စေတသိက ဒုက္ခမရှိကုန်။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္ထံ၊ သို့။ အနာဂန္တွာရော၊ မလာကုန်။ (အနာဂါမ် ရဟန္တာ နတ်တို့ဘည်း။) ဣတိ၊ ၏။

ဘဂဝ။ ဝေ၊ သိ။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝိဇ္ဇဋ္ဌဘော၊ သော။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ထုံး။ သဗ္ဗာဘဗ္ဗာ၊ စေတသိက ဒုက္ခရှိကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္ထံ၊ သို့။ အာဂန္တွာရော၊ ကုန်၏။ တေ ဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ (စာဝဝဿန္တိ ပဗ္ဗာဇေဿန္တိ-တို့ဌ်ဒ်ပ်။) အဗ္ဗာဘဗ္ဗာ၊ စေတသိက ဒုက္ခမရှိကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္ထံ၊ သို့။ အနာဂန္တွာရော၊ မလာကုန်။ တေ ဒေဝေ၊ ထိုနတ်တို့ကို။ တမ္ပာ ဘဝန္တာ၊ ထိုအရပ်မှ။ စာဝေတွာ ဣဓ၊ ရှေ့စေ၍သည်း ရှေ့စေကုန်အံ့လော။ ပဗ္ဗာဇေတွာ ဣဓ၊ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာအံ့လော ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ၏။ "ဝိဇ္ဇဋ္ဌဘော၊ သော။ အယံ ခေါ သေနာပတိ၊ သည်။ ပဒသနဒိသ၊ သော။ ကောသလသ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ အာဟ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ပုတ္တော၊ ဘုရားသားတော်သည်။ ပုတ္တေန၊ မင်း၏သားနှင့်။ (ပုတ္တော ပုတ္တေန၊သားအချင်းချင်း။) ယံ မန္တေယျ၊ အကြင် တိုင်ပင်ပြောဆိုရာ၏။ အယံ ခေါ၊ ဤ တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်းသည်။ ကာလော တိ၊အခါတည်း"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝိဇ္ဇဋ္ဌံ သေနာပတိ ံ ၊ ကို။ "သေနာပတိ၊စစ်သူကြီး။ တေနဟိ၊ တိုက်တွန်း၏။ ဘော၊ ဤအမေး၌။ တံယေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿामိ၊ တဖန် မေးဦးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအမေးကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုပါလော့။ သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံ မညသိ၊ နည်း။ ပသေနဒိသ၊ သော။ကောသလသ ရညော၊ ၏။ ယာဝတော၊

အကြင်မျှလောက်သော။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထစ၊ အကြင်နိုင်ငံ၌လည်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ၊ အလွန်အစိုးရခြင်းဟူသော။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြု၏။တတ္ထ၊ ထိုနိုင်ငံ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ သမဏံ ၀ါ၊ ရဟန်းကိုလည်း၊ ပြာဟ္မဏံ ၀ါ၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်း။ ပုညဝန္တံ ၀ါ၊ ဘုန်းရှိသူကိုလည်း။ အပုညဝန္တံ ၀ါ၊ ဘုန်းမရှိသူကိုလည်း။ ပြဟ္မစရိယဝန္တံ ၀ါ၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိသူကိုလည်း။ အပြဟ္မစရိယဝန္တံ ၀ါ၊ မြတ်သောအကျင့်မရှိသူကိုလည်း။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ စာ၀ေတုံ ၀ါ၊ ရွှေစေခြင်းငှါလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ ၀ါ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါလည်း။ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော”။ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ပ။ ပဟောတိ၊စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရညော၊ ၏။ ယာ၀တာ၊ သော။အ၀ိဇိတံ၊ နိုင်ငံမဟုတ်ရာ အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထစ၊ အကြင်မိမိနိုင်ငံ မဟုတ်ရာအရပ်၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ၊ သော။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ နု ကာရေတိ၊ မပြု။တတ္ထ၊ ထိုမိမိနိုင်ငံမဟုတ်ရာအရပ်၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ သမဏံ ၀ါ၊ ကိုလည်း။ပ။ အပြဟ္မစရိယဝန္တံ ၀ါ၊ ကိုလည်း။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ စာ၀ေတုံ ၀ါ၊ ငှါလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ ၀ါ၊ ငှါလည်း။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ပ။ နု ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဣတိ၊ ၏။

သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်သည်။ တာ၀တိံ သာ ဒေ၀ါ၊ တာ၀တိံသာနတ်တို့ကို။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ နွာ။ ဝေ၊ မှန်ပါ၏။ မေ၊ သည်။ တာ၀တိံ သာ ဒေ၀ါ၊ တို့ကို။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်ပြီ။ (ဣဓ နိပါတ်မျှ။) ပသေနဒိနာ၊ သော။ ဘောတာ ကောသလေန ရညာပိ၊ အရှင်ကောသလမင်းသည်လည်း။ တာ၀တိံ သာ ဒေ၀ါ၊ တို့ကို။ သုတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ တာ၀တိံ သေ ဒေ၀ေ၊ တို့ကို။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ စာ၀ေတုံ ၀ါ၊ ငှါလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ ၀ါ၊ ငှါလည်း။ ပဟောတိ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ နွာ။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။တာ၀တိံ သေ ဒေ၀ေ၊ တို့ကို။ ဒဿနမ္ပိ၊ မြင်ခြင်းငှါလည်း။ နပ္ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ ကုတော ပန စာ၀ေဿတိ ၀ါ၊ အဘယ်မှာ ရွှေစေမူလည်း ရွှေစေနိုင်ပါအံ့နည်း။ ကုတော ပန ပဗ္ဗာဇေဿတိ ၀ါ၊ အဘယ်မှာ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ သေနာပတိ၊ ကြီး။ ဝေမေ ခေါ၊ သာလျှင်။ သဗ္ဗာဗဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဒေ၀ါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္ဆာဝေါ၊ ကုန်၏။ တေ ဒေ၀ါ၊ တို့သည်။ (နပ္ပဟောန္တိ-စသည်တို့ဋ္ဌစပ်။) အဗ္ဗာ၀ဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဒေ၀ါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္ဆာဝေါ၊ မလာကုန်။ တေ ဒေ၀ေ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယပိ၊ မြင်ခြင်းငှါလည်း။ နပ္ပဟောန္တိ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ ကုတော ပန စာ၀ေဿန္တိ ၀ါ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ကုတော ပန ပဗ္ဗာဇေဿန္တိ ၀ါ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။

၃၇၂။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။တဂ၀န္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ကောနာမောတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း” ဟူသော။တေ၊ ကို။ အ၀ေ၀စ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာနန္ဒောနာမ၊အာနန္ဒာမည်၏။ဣတိ၊ ၏။ သော၊ အိုအချင်းတို့။ အာနန္ဒော ဝတ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွတကား။ သော၊ အိုအချင်းတို့။ အာနန္ဒရူပေါ ဝတ၊ နှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိပေစွတကား။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ

သည်။ ဟောတုရှေ့၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာယသ္မာအာနန္ဒာ၊ သည်။ သဟေးတုရှေ့၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာသည်။ အတ္ထိ ကိ ံ ပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ တုံ့၊ သ ည်။ ကိ ံ ပန၊ အာဘသ္ဘံကြောင့်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဗြ ဟ္မာ၊ သည်။အတ္ထိကိ ံ ပနာတိ၊ သလော"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ လျှောက်ဆိုတိသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ သောဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြ ဟ္မာသည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ အာဂန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် လာမူလည်းလာပါသလော၊ ဣဟတ္ထတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ အနာဂန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် မလာမူလည်း မလာပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော သော ဗြ ဟ္မာ၊ အကြင်ဗြဟ္မာသည်။ သဗ္ဗာဘဗ္ဗော၊ စေတသိကဒုက္ခ ရှိ၏။ သော ဗြ ဟ္မာ၊ ထိုဗြ ဟ္မာသည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္တာ၊ ၏။ ယော သော ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အဗ္ဗာဘဗ္ဗော၊ စေတသိကဒုက္ခမရှိ။သော ဗြ ဟ္မာ၊ သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအား ဖြင့် မလာ။ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ပသေနဒိ ံ ၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာကာသဂေါ ဣတ္ထော၊ သော။ သဗ္ဗဃနော၊ သော။ ဗြ ဟ္မဏော၊ သည်။ အာဂတောတိ၊ လာပါ၏"ဟူသော။ ဘော၊ ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာကာသဂေါ ဣတ္ထော၊ သော။ သဗ္ဗဃနော၊ သော။ ဗြ ဟ္မဏော၊ ကို။"ဗြ ဟ္မဏ၊ပုံ ကား။ ကော၊အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ကထာဝတ္ထုံ၊ ကို။ ရာဇန္တေ ပုရေ၊ ၌။အဗ္ဘုဒါဘာသိ နု ခေါ၊ ပြောဆိုသနည်း"ဟူသော။ ဘော၊ ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။ မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ ဝိဇ္ဇဇ္ဇ||ဘော၊ သော။သေနာပတိ၊စစ်သူကြီးသည်။ (အဗ္ဗုဒါဟာသိ၊ ပြောဆိုပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ သဗ္ဗယသည် ဆိုး၏။ ဝိဇ္ဇဇ္ဇ||ဘော၊ သော။သေနာပတိ၊ သည်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာကာသဂေါ ဣတ္ထော၊သော။သဗ္ဗယော၊ သော။ဗြ ဟ္မဏော၊ သည်။ အဗ္ဗုဒါဟာသိတိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ ဘော၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ပသေနဒိ ံ ၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။"မဟာရာဇ၊ ကြီး။ယာနကာလောတိ၊ ကြွသွားတော်မူရာ အခါပါတည်း" ဟူသော။ ဘော၊ ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊တပည့်ခံတော်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။အပုစ္ဆိမှာ၊မေးမြန်းကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။သဗ္ဗညုတံ ကို။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေဆိုတော်မူပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုအဖြေသည်လည်း။ အမှာကံ၊ တပည့်ခံတော်ဘို့အား။ရှစ်တံ စေဝ၊ နှစ်လည်းနှစ်မြို့၏။ ခမတိ စ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်၏။ တေနစ၊ ထိုအဖြေဖြင့်လည်း။ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေ၊ တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။စာတုဝဏ္ဏိသုဒ္ဓိ ံ ၊ကို။အပုစ္ဆိမှာ၊ကုန်ပြီ။ပ ။အဓိဒေဝေ၊ မြတ်သောနတ်တို့ကို။ အပုစ္ဆိမှာ၊ကုန်ပြီ။ဘဂဝါ၊သည်။အဓိဒေဝေ၊တို့ ကို။ ဗျာကာသိ၊ပြီ။ပ ။အမှာ၊ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။အဓိပြဟ္မာနံ၊ မြတ်သောဗြ ဟ္မာကို။ အပုစ္ဆိမှာ၊ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဓိပြ ဟ္မာနံ၊ကို။ ဗျာ ကာသိ၊ ပြီ။ပ။ အမှာ၊ ကုန်ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ယံ၊ ယဒေဝ၊ အကြင် အကြင်အမေးကိုသာလျှင်။ အပုစ္ဆိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။တံ်တဒေဝ၊ ထိုထို အခမ်းကို သာလျှင်။ ဗျာ ကာသိ၊ ပြီ။ပ။ အမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဟန္ဒဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်။ဂစ္ဆာမ၊သွားပါကုန် အုံ့။မယံ၊ဘို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ကုန်၏။ဗဟုကရဏီယာတိ၊ကုန်၏" ဟူသော။ ဘော၊ ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ့၊ သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း ၏။ ကာလံ၊အချိန်အခါ.ကို။ မညသိ၊ သိပါလော့။ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊

၍။- အာသနာ၊ မှ။ ဥဒ္ဓေယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို၊ အာဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ သော။ ကဏ္ဍကတ္ထလသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထော၊ ဝေသာ။ ရာဇဝေဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုရာဇဝင်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အကျဉ်းချုပ် ဥဒ္ဒါန်းကား။

ဃဋ္ဋိကာရော၊ ဃဋ္ဋိကာရသုတ်ရင်း။ရဇ္ဇပါလော၊ ရဇ္ဇပါလသုတ်ရင်း။ မဃဒေဝေါ၊ မဃဒေဝသုတ်ရင်း။ မဓုရိယံ၊ မဓုရသုတ်ရင်း။ ဗောဓိ၊ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်ရင်း။ အင်္ဂုလိမာလော၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်ရင်း။ ပိယဇာတံ၊ ပိယဇာတိကသုတ်ရင်း။ ဗာဟိတိကံ၊ ဗာဟိတိကသုတ်ရင်း။ ဓမ္မစေတိယသုတ္တဉ္စ၊ ဓမ္မစေတိယသုတ်ရင်း။ ဒသမံ၊ သော။ ကဏ္ဍကတ္ထလံ။ ကဏ္ဍကတ္ထလသုတ်ရင်းတည်း။

၅-ပြာဟွာကာဝဏ်

၁-ပြဟွာယုသုတ်

ဥဂဒ။ (ဝေ၀ မေ သုတ်-ပေးမြဲ။) ဧကံ သမယံ၊ ဌာ။ ဘဂဝါ။ သည်။ ဝိဒေဟေသု၊ ဝိဒေဟ တိုင်းတို့၌။ မဟာတော၊ မျှားမြတ်သော။ တိက္ခုသံ့ဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခု-သတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ။ အတ္ထိတက္ခ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိ ကို။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ တေန ခေါ၀နေ သမယေန၊ ဌာ။ ပြဟွာယု၊ပြ ဟွာယု မည်သော။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ မိဿိလာယံ၊ ဌာ။ ပဋိ၀သတိ၊ နေ၏။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်း၏။ ဝုဒ္ဓေါ၊ ၏။ မဟလ္ဂ-ကော၊ ၏။ အဒ္ဓဂတော၊ ၏။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ၏။ (ရဋ္ဌပါလသုတ် အပိုဒ်ရေ ၃၀၄ ပြန်ရှု။) ဇာတိယာ၊ အားဖြင့်။ ဝိသဝုဿသတိကော၊ အနှစ်တရာ့ နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ သနိဿဏ္ဍုကေ၊ ဇရာနံ၊ အဘိဝန် အားလက်ကျမ်းတို့နှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သာကဝရပ္ပဘေဒါနံ၊သဒ္ဓါကျမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိဟာသကျမ်းလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော။ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ၊ ဝေဒသုံးပုံတို့၏။ ပါရဂူ၊ တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်၏။ ပဒကော၊ ပဒကျမ်းကို တတ်၏။ ဝေယျာကရဏော၊ ဗျာကရဏ်းကျမ်းကို တတ်၏။ လောကာယတ မဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ လော ကာယတကျမ်း မဟာပုရိသလက္ခဏာကျမ်းတို့၌။ အနုဝယော၊ အကြွင်းမဲ့ တတ်မြောက်၏။ (အကြွင်း၀ါကျအားသုံး အပဏ္ဏကသုတ် အပိုဒ်ရေ ၉၂-နှင့် လုံး၀တူပြီ။)

ဥဂဒ။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ဌာ။ ပြဟွာယုသာ ပြ ဟွဏသာ၊ ၏။ အန္တေ၀ါသိ၊ တပည့် ရင်းပြစ်သော။ ဥတ္တရောနာမ မာဏ၀ေါ၊ ဥတ္တရမည်သော လုလင်သည်။ပ။ အနုဝယော၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌာ။ ပြဟွာယု ပြာဟွဏော၊ သည်။ ဥတ္တရံ မာဏ၀ံ၊ ကို။ "တာတ ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရ။ပ။ အရဟာတံ၊ တို့ကို။ ဒုဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ ပန ဟောတိ၊ ကောင်း၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

တာတ ဥဿာ၊ ရ။ တုံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ ယေန၊ ဌာ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (အဏ္ဍိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ လော့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိခအောင်ပြုချေလော့။ တထာ သန္တံယေ၀၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ တံ ဘ၀န္တံ ဂေါတမံ အာဘိ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ သဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ယဒိ ဝါ ဥဂ္ဂတော၊ တက်လေ သလော။ နော တသာ၊ ထိုသို့ ထင်ရှားမရှိဘဲ။ ယဒိ ဝါ ဥဂ္ဂတော၊ သလော။ သော ဘ၀ံ ဂေါ၀ေ၊ ဘုံအရှင်ဂေါတမ သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်း သတောရှိသည်။ ယဒိ ဝါ(ဟောတိ)၊ ဖြစ်လေသလော။ တာဒိသော၊ သည်။ ယဒိ ဝါ နု (ဟောတိ)၊ မဖြစ်လေသလော။ တသာ၊ ထိုသို့မှန်မမှန်အားဖြင့်။ မယံ၊ ဝါဘိ၊သည်။ တံ ဘ၀န္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဇာနိဿာမာတိ၊ သိကြရကုန်ဘေ့ အုံ့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဘော၊ အိုဆရာ။ အဟံ၊ သည်။ တံ ဘ၀န္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ တာဒိသော၊ သည်။ ယဒိ ဝါ နု (ခ ဘာဘိ)၊ မဖြစ်လေသလော ဟု။ ကထံ ပန၊ အာဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအောင်ပြုရအုံ့ နည်း။

တာတ ဥတ္တရ၊ ရ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ မန္တေသု၊ ဝေဒကျမ်းတို့၌။ ဒုတ္တိ သမဟာပုရိသလက္ခဏာ နှီ၊ ၃၂-ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်ဘို့၏ လက္ခဏာတို့သည်။ အာဂတာနီ ခေါ၊ လာကုန်သည်မဟုတ်လော။ ယေဟိ၊ ယင်းလက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော။ မဟာပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏။ ဒွေယေव ဂတိယော၊ အလားအလာ နှစ်မျိုးဘို့သာလျှင်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အနညာ၊ ထိုမှ တပါး အခြားဖြစ်ဘွယ် မရှိကုန်။ အဂါရံ၌ ဘွဲ့။ သစေ အဗျာဝဿတိ၊ နေကြားအံ့။ စက္ကဝတ္တိ၊ စက်ရတနာကို လည်စေဘတ်သော။ ဧမ္မိကော၊ တရားစောင့်သော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားသဖြင့် မင်းပြုသော။ စာတုရန္တော၊ သမုဒ္ဒရာ လေးစင်း အဆုံးရှိသော ကုန်းကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော။ ဝိဇိတာဝိ၊ အသုံးစုံ အောင်ပြီးဖေသော။ ဇနပဒတ္ထာဝရိယပ္ပတ္တော၊ နိုင်ငံတော်ခံ့ တည်တံ့ခြင်းသို့ ရောက်သော။ သတ္တရတနသမန္နာဂတော၊ ရတနာခုနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ကဝတ္တိမင်း၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ရတနာနိ၊ ဤသို့ဆိုသော ရတနာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤရတနာဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူစာား။

စက္ကရတနံ၊ စက္ကြာရတနာဌင်း။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဌင်း။ အဿရတနံ၊ ဌင်း။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တာမြားရတနာဌင်း။ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိန်းမရတနာဌင်း။ ဂဟပတိရတနံ၊ သူဌေးရတနာဌင်း။ သတ္တမံ၊ သော။ ပရိဏာယက ရတနမေव၊ သားကြီး ရတနာသာလျှင်ဌင်းတည်း။ အဿ၊ ထိုစက္ကဝတ္တိမင်း၏။ ပရောသဟဿံ ခေါ ပန ပုတ္တာ ၊တထောင်ကျော်သော သားရတနာတို့သည်။ သူရာ၊ရဲရင့်ကုန်သည်။ ဝီရင်္ဂါ၊ ကြံ့ခိုင်သော အင်္ဂါပ်ရှိကုန်သည်။ ပရသေနပ္ပမဒ္ဒနာ၊ တဖက်စစ်သည်တို့ကို နှိပ်နင်းနိုင်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ သာဂရပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာ အဆုံးရှိသော။ ဣမံ ပထဝိ ၊ ဤမြေပြင်ကို။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လက်နက်မပါဘဲ။ အသတ္ထေန၊ ဝေးလက်နက်မပါဘဲ။ ဓမ္မေန၊ ငါးပါးသီလတရားဖြင့်။ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်မြင်၍။ အဗျာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။ အဂါရသ္မာ၊ မ ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ သစေ ခေါ ပန ပဗ္ဗဇတိ၊ ဝင်ရောက်ငြားအံ့။ အရဟံ၊သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ လောကေ၊ ၌။ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါ၊ (ကိလေသာ) အပိတ်အဖုံးကို ဖွင့်လှစ်ပြီးသောဘုရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာတ ဥတ္တရ၊ ရ။ အဟံ၊ ငါသည်။ မန္တာနံ၊ ဝေဒကျမ်းတို့ကို။ ဒါတာ၊ သင်ပေးပြီးပြီ။ တုံ၊ သင်သည်။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတာ၊ သင်ယူပြီးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

ဂ၀ဂ။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌။ ဒ္ဒဿ ဣ မဟာ-ပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ သမန္နေသိ၊ စူးစမ်းရှာဖွေ၏။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယေ ၊ ၌။ ဒ္ဒေ၊ လက္ခဏာတော် ၃-ပါးတို့.ကို။ ထပေတ္တာ၊ ထား၍။ ယေဘုယ္ယေန၊ အားဖြင့်။ ဒ္ဒဿ ဣ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ကောသောဟိတေ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ ဝတ္ထဂုယ္ဟေ စ၊ ပုဂ္ဂိသနိမိတ်ဌင်း။ ပဟူတဇိဝှတာယ စ၊ ရှည်ပြန့်သော လျှာတော်ဌင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ဒ္ဒိသု မဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ တို့၌။ ကခ်ံတိ၊ ယုံမှား၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ တွေးတော၏။ နာဓိမုစ္စတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ န သမ္မသိ ဒတိ၊ မယုံကြည်နိုင်။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စိတ်၌)။ "အယံ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊သည်။ပ။န သမ္မသိဒတိတိ၊ မယုံကြည်နိုင်"ဟူသော။ ဘော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့် တန်ခိုးဖန်ဆင်းလတ်သော်။ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကောသောဟိတံ၊သော။ ဝတ္ထဂုယ္ဟံ၊ ကို။

အခွဲသ၊ မြင်နိုင်၏။ တထာရှပ်၊ထိုသို့ မြင်နိုင်သော သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရ၊ တန်ခိုးကို။ အဘိသင်္ခါသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။

အထခေါ၊ ထိုမှတပါး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇိဝှံ၊ လျှာတော်ကို။ နိန္နာမေတွာ၊ ထုတ်၍။ ဥဘောပိ ကဏ္ဏသောတာနိ၊ နှားပေါက် နှစ်ဘက်တို့ကိုလည်း။အနုမသိ ပဋိမသိ၊ အပြန်အလှန် သုံးသပ်တော်မူပြီ။ ဥဘောပိ နာသိကသောတာနိ၊ နှာခေါင်း နှစ်ပေါက်တို့ကိုလည်း။ အနုမသိ ပဋိမသိ၊ ပြီ။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော။ နလာဋမဏ္ဍလမ္ပိ၊ နဖူးပြင်ကိုလည်း။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ဆာဒေသိ၊ ဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။

အထခေါ၊ ဘဂဝါ။ ဥတ္တရသာ မာဏဝကသ၊ ဧ(စိတ်ဌ)။“သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဒ္ဒတ္ထိ သမဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တ္ဌိန္ဒင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ သို့။ အနုဗန္ဓယံ၊ လိုက်ရမူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစု။ အသာ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏။ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို။ ပဿေယျံ၊ ကြည့်ရှုခွင့်ရပါမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစု”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုမှ နောက်၌။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ သတ္ထုမာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး။ အနုပါယိနိ၊ ထွက်ခွါ၍ မသွားသော။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်ပြီ။

ဥဂ၆။ အထခေါ၊ ၌။ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊သည်။သတ္ထာနံ မာသာနံ၊ ခုနစ်လတို့၏။ အစ္စယေန၊ ကုန်လွန်သဖြင့်။ဝါ၊ ၌။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ဥတ္တရံ မာဏဝံ၊ကို။ ပြဟ္မာယုပြာဟ္မဏော၊ သည်။“ တာတ ဥတ္တရ၊ရ။ ကစ္စိ၊ အသ္သိနည်း။ တထာသန္တံယေဝ၊ သော။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ ၏။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်လေသလော။ နော အညထာ၊ ထိုသို့ ထင်ရှားမရှိဘဲလျက်။ ဥဂ္ဂတော၊ လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်း သဘောရှိသလော။ နော အညာဒိသောတိ၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်း သဘောမရှိသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တထာသန္တံ ယေဝ၊ သော။ပ။ နော အညာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်း သဘောမရှိသည်မဟုတ်။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒ္ဒတ္ထိ သ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တ္ဌိန္ဒင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ ပြည့်လည်း ပြည့်စုံ၏။

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာ ထိသောခြေ ဘဝါးရှိ၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသို့ အညီအညွတ် ကောင်းစွာထိသော ခြေဘဝါးရှိခြင်းသည်လည်း။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ မဟာပုရိသလက္ခဏံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ (၁)

တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ ပါဒတလေသု၊ အောက်ခြေဘဝါးပြင်တို့၌။ သဟဿာရာနိ၊ အကန့်တထောင်ရှိကုန်သော။ သနေမိကာနိ၊ အကွပ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သဓိဋ္ဌာနိကာနိ၊ ပုံတောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။သဗ္ဗာကာရပရိပူရာနိ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ စက္ကာနိ၊ စက်လက္ခဏာတို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ (၂)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အာယတပဏှိ၊ ရှည်သောဖဏောင့်ရှိ၏။ (၃)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ ဒီဃဂုံလို့ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းရှိ၏။ (၄)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒေါ၊ နူးညံ့နုနယ်သော လက်ဘဝါး ခြေဘဝါးရှိ၏။ (၅)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာလဟတ္ထပါဒေါ၊ ကွန်ရက်ပမာ ညီညာသော ခြေလက် ရှိ၏။ (၆)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ ဥဿဘံပါဒေါ၊ မြင်သော ဖမျက်ရှိ၏။ (၇)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ ဧဏိဇင်္ဃော၊ ဧဏိသားကဲ့သို့ ပြေပြစ်သော မြင်းခေါင်း ရှိ၏။ (၈)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ ဒ္ဌိတကောရပ်လျက်။ အနောနမန္တော၊ မကိုင်းမညွှတ်မူ၍။ ဥဘောဟိ ပါဏိတလေဟိ၊ လက်ဘဝါးပြင် နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ဇဏ္ဏုကာနိ၊ ပုဆစ် ဒူးဝန်းတို့ကို။ ပဋိမသတိ၊ သုံးသတ်နိုင်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်နိုင်၏။ (၉)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ ကောသောဟိတဝတ္ထဂုယှော၊ အအိမ်၌ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ပုရိသ နိမိတ်ရှိ၏။ (၁၀)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏။ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အသားအရေရှိ၏။ (၁၁)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။သုခုမစ္ဆဝိ၊ ချောမွေ့သော အရေရှိ၏။ ဆဝိယာ၊ အရေ၏။ သုခုမတ္တာ၊ ချောမွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ် အကြေးသည်။ နဥပလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ့ မကပ်ငြို။ (၁၂)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ ဧကေကလောမော၊ တပင် တပင်ချင်းသာ ပေါက်သော မွေးညှင်းရှိ၏။ လောမကူပေသု၊ မွေးညှင်းပေါက်တို့၌။ ဧကေကာနိ၊ တပင် တပင်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (၁၃)

သော ဘဝ်ဂေါတမော၊ သည်။ ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမော၊ အထက်သို့ ကော့ပျံ့သော မွေးညှင်းရှိ၏။ နီလာနိ၊ ညိုကုန်သော။ အဉ္ဇနဝဏ္ဏာနိ၊ မျက်စဉ်းညိုအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ကုဏ္ဍလာဝဋ္ဋာနိ၊ ဖက်လိပ်နားဆွဲကဲ့သို့ လှည့်ရစ်ကုန်သော။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋကဇာတာနိ၊ လက္ခဏာရစ် လည်ကုန်သော။ ဥဒ္ဓဂ္ဂါနိ၊ အထက်သို့ကော့ပျံ့ကုန်သော။ လောမာနိ၊ တို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ကုန်၏။ (၁၄)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ ဗြဟ္မုဇုဂတ္တော၊ ဗြဟ္မာမင်းကဲ့သို့ ဖြောင့်စင်းသောကိုယ်ဟန် ရှိ၏။ (၁၅)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ သတ္တုဿဒေါ၊ ခုနှစ်ဌာနပြည့်ဝသော အသားရှိ၏။ (၁၆)
[ခုနှစ်ဌာန ဟူသည်လက်ဖနိုး-၂၊ ခြေဖမိုး-၂၊ ပခုံး-၂၊ လည်ကုပ်-၁၊ ပေါင်း-၇]

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ပိုင်းကဲ့သို့သော ပြည့်ဖြိုးခြင်း ကိုယ်ရှိ၏။ (၁၇)

သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။စိတန္တရံသော၊ လက်ပြင်နှစ်ဖက်ကြားခွ ကျောရိုးကြောင်း မထင် ပြည့်ဖြိုးသော ကျောပြင်ရှိ၏။ (၁၈)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ နိဂြောဓပရိပဏ္ဍလော၊ ပင်ညောင်ပင်ကဲ့သို့ ဝန်းသော ကိုယ်ရှိ၏။ အာသ၊ ထိုဘုရားရှင်၏။ ကာယော၊ ကိုယ်(အရပ်)သည်။ ယာဝတကော၊ အကြင် မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ အာသ၊ ၏။ ဗျာမော၊ အလံသည်။ တာဝတကော၊ ထိုမျှ လောက် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ အာသ၊ ၏။ ဗျာမော၊ သည်။ ယာဝတကော၊ ၏။ အာသ၊ ၏။ ကာယော၊ သည်။ တာဝတကော၊ ၏။ (၁၉)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။သမဝဋ္ဋကွန်ရှော၊ညီညွတ်လုံးဝန်းသော လည်တိုင်ရှိ၏။ (၂၀)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊မြတ်ကုန်သော ရသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော အကြောရှိ၏။ ဝါ၊ ရသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော အကြောတို့၏ အဖျားရှိ၏။[1] (၂၁)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။သီဟဟနု၊ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသော မေးရှိ၏။ (၂၂)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ စတ္တာလီသဒန္တော၊ လေးဆယ်သော သွားရှိ၏။ (၂၃)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သမဒန္တော၊ ညီညွတ်သော သွားရှိ၏။ (၂၄)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အဝိရဠဒန္တော၊ မကဲ့သောသွားရှိ၏။ (၂၅)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သုသုက္ကဒါဋ္ဌော၊ အလွန်ဖြူစင်သောစွယ်တော်ရှိ၏။ (၂၆)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ ပဟူတဇိဝှေါ ၊ရှည်လျားနူးညံ့ပျံ့သော လျှာရှိ၏။ (၂၇)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗြဟ္မဿရော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသော အသံရှိ၏။ ကရဝိကဘာဏီ၊ ကရဝိက်ငှက်သံနှင့် တူသော အသံရှိ၏။ (၂၈)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။အဘိနီလနေတ္တော၊ အလွန်ညိုသော မျက်လုံးရှိ၏။ (၂၉)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ဂေါပခုမော၊နွားငယ်မျက်တောင်နှင့်တူသော မျက်တောင် ရှိ၏။ (၃၀)

အဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဘမုကန္တရေ၊ မျက်မှောင်တော်နှစ်ခုအကြား၌။ သြဒါတာ၊ ဖြူစင်သော။ မုဒုတူလသန္နိဘာ၊ နူးညံ့သော လဲဝါဂွမ်းနှင့်တူသော။ ဥဏ္ဏာ၊ ဥဏ္ဏာသုံ့မွေးရှင်တော်သည်။ ဇာတာ၊ ပေါက်ရောက်၏။ (၃၁)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ဥဏှီသသီသော၊သင်းကျစ် ဆောင်းသကဲ့သို့သော ဦးခေါင်း ရှိ၏။ ဣဒမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ ဘဝတိ၊ ၏။ (၃၂)

ဘော၊ အိုဆရာ ။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဣမေဟိ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးကုန်သော ။ဒ္ဒတ္တိ ' သ-မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။

၃၀ဂ)။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏေ ဇနုဝ ပါဒေန၊ လက္ခိဏခြေဖြင့်သာလျှင်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပက္ကမတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ နာတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသော အရပ်၌။ ပါဒံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရတိ၊မြှောက်ကြွ၏။ နာစ္စာသန္နေ၊ ဝန်းလွန်းသော အရပ်၌။ ပါဒံ၊ ကို။ နိက္ခိပတိ၊ ချ၏။ သော၊ သည်။ နာတိသီဃံ၊ မလျင်လွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွ၏။ နာတိသကိကံ၊ မနှေးလွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အဒ္ဓုဝေန အဒ္ဓုဝံ၊

---

[1] ရသံ ဂသန္တီတိ ရသဂ္ဂသာ၊ တာ အဂ္ဂါ အဿာတိ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊ (အဋ္ဌကထာ)။ရသဂ္ဂသာနံ အဂ္ဂါ ရသဂ္ဂသဂ္ဂါ။ တာ တေဿ သန္တီတိ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ။ (ဋီကာ)

ဒုးအခြင်းခြင်း။ သင်္ဃိဋ္ဌေနော်၊ ထိပါးလျက်။ နှစ် ဂစ္ဆတိ၊ ကြွလည်းမကြွ။ ဂေါပွေကေန ဂေါပွက်၊ ဖမျက်အခြင်းခြင်း။ သင်္ဃိဋ္ဌေနော်၊ လျက်။ နှစ် ဂစ္ဆတိ၊ မကြွ။ သော၊ သည်။ ဂစ္ဆနော်၊ သော်။ သတ္တိ၊ ပေါင်ကို။ နှ ဥန္ဒာမေတိ၊ မြှောက်တော်မမူ။ သတ္တိ၊ ကို။ နှ ဩနာမေတိ၊ မဆုတ်နှစ်စေ။ သတ္တိ၊ ကို။ နှ သန္ဓာမေတိ၊ မထောက်ခိုင်စေ။ သတ္တိ၊ ကို။ နှ ဝိနာမေတိ၊ လှုပ်ရှားတော်မမူ။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ သည်။ ဂစ္ဆတော၊ ကြွသွားတော်မူစဉ်။ အဓရကာယော၀၊ အောက်ပိုင်း ကိုယ်သည်သာလျှင်။ ဂ္ဂဠှတိ၊ လှုပ်၏။ ကာယဗလေန၊ ခွန်အား စိုက်ထုတ်သဖြင့်။ နှစ် ဂစ္ဆတိ ကြွလည်း ကြွတော်မမူ။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အပလောကေန္တော၊ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သမ္မာကာယေနေ၀၊ တကိုယ်လုံးဖြင့်သာလျှင်။ အပလောကေတိ၊ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်၏။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ နှ ဥလ္လောကေတိ၊ မော်၍ မကြည့်။ အဓော၊ အောက်သို့။ နှ သြလောကေတိ၊ ငုံ၍ မကြည့်။ ဝိပေက္ခမာနော၊ ထိုထို့ကျ်ကျ် ရှုကြည့်လျက်။ နှစ် ဂစ္ဆတိ၊မမူ။ ယုဂမတ္တဒ္ဓု၊ထမ်းပိုးတပြန်ခန့်ကိုမျှသာလျှင်။ပေက္ခတိ၊ ရှုကြည့်၏။ အဿ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏။ အနာဝဋ္ဌံ၊ အပိတ်အပင် အတားအဆီးမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ အနာ၀ရဏဉာဏ်အမြင်သည်။ တတော စ ဥတ္တရိ၊ ထို့ထက်အလွန်လျှင်။ ဘ၀တိ၊ (မြင်သည်) ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ အန္တရဃရံ၊ ရှာတွင်းသို့။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ကာယံ၊ ကို။ နှ ဥန္ဒာမေတိ၊ မြှောက်တော်မမူ။ ကာယံ၊ ကို။ နှ သြနာမေတိ၊ ညွှတ်တော်မမူ။ ကာယံ၊ ကို။ နှ သန္ဓာမေတိ၊ တောင့်ခိုင်တော်မမူ။ ကာယံ၊ ကို။ နှ ဝိနာမေတိ၊ လှုပ်ရှားတော်မမူ။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ အာသနဿ၊ နေရာ၏။ နှာတိဒူရေ နှာစ္စာသန္နေ၊ မဝေးလွန်း မနီးလွန်းသော အရပ်၌။ ပရိ၀တ္တတိ၊ လှည့်၏။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ အာလမ္ဗိတ္ဝာ၊ ငင်ဆွဲ၍။ အာသနေ၊နေရာ၌။ နှ စ နိသီဒတိ၊ ထိုင်လည်း ထိုင်တော်မမူ။ အာသနသ္မိံ၊နေရာပေါ်၌။ကာယံ၊ ကို။ နှ စ ပက္ခိပတိ၊ ပစ်လည်း မပစ်ချ။ သော၊သည်။ အန္တရဃရေ၊ ရှာတွင်း၌။ နိသိန္နော သမာနော၊ ထိုင်သည်ရှိသော်။ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ၊ လက်လှုပ်ခြင်းသို့။ နှ အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ပါဒကုက္ကုစ္စံ၊ ခြေလှုပ်ခြင်းသို့။ နှ အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အဒ္ဓုဝေန အဒ္ဓုဝံ၊ ဒုးပုဆစ် အခြင်းခြင်း။ အာရောပေတ္ဝာ၊တင်၍။ နှ နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မမူ။ ဂေါပွေကေန ဂေါပွက်၊ ဖမျက်တော် အခြင်းခြင်း။ အာရောပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ နှ စ နိသီဒတိ၊ မမူ။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဟနုကံ၊ မေးကို။ ဥပဒဟိတ္ဝာ၊ ထောက်၍။ နှ စ နိသီဒတိ၊ မမူ။ သော၊ သည်။ အန္တရဃာရေ၁ နိသိန္နော သမာ-နော၊ သော်။ နှ ဆမ္ဘတိ၊ မထိတ်လန့်။ နှ ကမ္ပတိ၊ မ၍။ နှ ဝေဓတိ၊မတုန်လှုပ်။ နှ ပရိတဿတိ၊ မပူပန်, မတပ်မက်။ သော၊ ရှင်ဂေါတမသည်။ အဆမ္ဘီ၊ မထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ အကမ္ပီ၊ မ၍သည်ဖြစ်၍၊ အဝေဓီ၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ အပရိတဿီ၊ မပူပန် မတပ်မက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတလော-မဟံ့သော၊ ကင်းသော ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဝေကဝန္တော စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ အန္တရဃရေ၁ နိသိန္နော၊သည်။ဟောတိ၊ ၏[1]။

သော၊ သည်။ ပတ္တောဒကံ၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တော၊ ခံယူသည်ရှိသော်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ နှ ဥန္ဒာမေတိ၊ မမြှောက်။ ပတ္တံ၊ ကို။ သြနာမေတိ၊ မညွှတ်စေ။ ပတ္တံ၊ ကို။ နှသန္ဓာ

---

[1]။ ပါဠိတွင် 'သော' ဟု ကတ္တားရှိပြီးဖြစ်လျက် "သော ဘဝံ ဂေါတမော" ဟု ကတ္တားပိုတခု ပါရှိနေသည်။ ဝိဝေ-ကာ၀ဏ္ဏော, ဝိဝေကဝတ္တော-ဟု ပါဠိ ၂-ထေရရှိကြောင်း ဖွင့်ဆိုမှု၊ ဝိဝေကဝတ္တောတိပိ ပါဌော၊ ဝိဝေကဝတ္ထု-ယုတ္တော ဟုတ္ဝာတိ အတ္ထော။အဋ္ဌကထာ။

မေတိ၊တင်းကြပ်စွာ ဖွဲ့ပိုက်၍ မထား။ ပတ္တံ၊ ကို။ နဝိနာမေသိ၊ ထိုထိုဤဤ မသ္ပပ်ရှားစေ။ သော၊ သည်။ ပတ္တောဒဏ်၊ ကို။ နာဘိသောဏ် နာဘိဗဟု၊ မနည်းမမျှား။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာဘိ၊ ခံယူ၏။ သော၊ သည်။ ပတ္တံ၊ ကို။ ခုလုခုလုကာရဏ်၊ ခသောက် ခသောက်ပြု၍။ နဝေဝတိ၊ မဆေး။ ပတ္တံ၊ ကို။ သမ္ဘုရိဝတ္ထာဏ်၊ ထက်အောက်ပြောင်းပြန် ပြန်လှန်၍။ နဝေဝတိ၊ မဆေး။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိက္ခိပိတ္စာ၊ ချ၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ နဝေဝတိ၊ မဆေး။ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့ကို။ ဝေဘေသု၊ ဆေးအပ်ကုန်ပြီးသော်။ ပတ္တော၊ သပိတ်သည်။ ဝေတော၊ ဆေးအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပတ္တေ၊သပိတ်ကို။ဝေဘေ၊ ဆေးအပ်ပြီးသော်။ ဟတ္ထာ၊ လက်တို့သည်။ ဝေတာ၊ ဆေးအပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပတ္တောဒဏ်၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ နာဘိဒူရေ နာစွာသန္နေ၊ မဝေးလွန်း မနီးလွန်းသောအရပ်၌။ ဆဋ္ဌေ ဘိ၊ စွန့်၏။ ဝိစ္ဆဒ္ဒယမာနော၊ ထိုထိုဤဤ စွန့်ကျဲလျက်။နစ ဆဋ္ဌေ ဘိ၊ စွန့်တော်မမူ။သော၊ သည်။ သြဒနံ၊ ဆွမ်းကို။ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှန္တော၊ ခံယူတော်မူလတ်သော်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ နဥန္နာမေတိ၊ မမြှောက်။ပ။ ပတ္တံ၊ ကို။ နဝိနာမေတိ၊ ထိုထိုဤဤ မသ္ပပ်ရှားခစ။သော၊ သည်။ သြဒနံ၊ ကို။ နာဘိဏောဏ် နာဘိဗဟု၊ မနည်းမမျှား။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာဘိ၊ ခံယူ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ဗျဉ္ဇနံခေါ ပန၊ ဟင်းလျှာကိုကား။ ဗျဉ္ဇနမတ္တာယ၊ ဟင်းလျှာ၏ အာဘိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ (ဆွမ်းမှ သေးဘို့ဘဘို့။)အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ဗျဉ္ဇနန၊ ဟင်းသျှာဖြင့်။ အာသေသပ်၊ ဆွမ်းသုပ်ကို။ နစ အဘိနာမေတိ၊ လွန်စေတော်မမူ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒွတ္တိဘာဂတ်ကို၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ အာသေသပ်၊ ဆွမ်းလုပ်ကို။ သမ္ဘုရိဝတ္ထေဘာ၊ ပြန်လှန်၍။ အဗ္ဗောဟရတိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။(မျိုတော်မူ၏။)ကာစိ၊ အချို့သော။ သြဒနမိဋ္ဌာ၊ ဆွမ်းဆီနှစ်သည်။ အသမ္ဘိန္နာ၊ မကျေညက်ဘဲ။ အဃ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏။ ကာယံ၊ ကိုယ်ခံတွင်းသို့။ နစ ပဝိသတိ၊ မဝင်။ကာစိ၊ သော၊သြဒနမိဋ္ဌာ၊ သည်။ အဃ၊၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကျန်သည်။ နစ ဟောဘိ၊ မဖြစ်။ အသာပရံ၊ ထိုမှတပါး။ အာလောပံ၊ ကို။ ဥပနာမေဘိ၊ ညွှတ်ခစ၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ရသပဋိသံဝေဒီခေါ ပန၊ အရသာကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍သာ။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ရသရုဂပဋိသံဝေဒီ၊ အရသာ၌ တပ်မက်သော ရုဂဖြင့် ခံစားသည်ဖြစ်၍။ နော စ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်တော်မမူ။

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ အဌဂ်သမန္နာဂတာ၊ အဂ်ါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံခဲသော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။ ဒဝါယ၊ ရွာသူ သားယောက်ျားကဲ့သို့ မြှားထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝ အာဟာရေတိ၊ မသုံးဆောင်။ မဒါယ၊ လက်ဝှေ့ လက်ပန်းသည် စသည်ကဲ့သို့ အားဟူသော မာန်ယစ်ခြင်းငှါ။နအာဟာရေတိ၊ ဆောင်။မဏ္ဍနာယ၊ နန်းဘွင်းသူ ပြည့်ဘန်ဆာမကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။နအာဟာရေတိ၊ ဆောင်။ ဝိဘူသနာယ၊ ဂျမ်းသမားကချေသည်စသည်တို့ကဲ့သို့အရေအဆင်း လှပဘင့်တယ်ခြင်းငှါ။နအာဟာရေတိ၊ ဆောင်။ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝ ဋ္ဌိတိယာ ဧဝ၊ တည်ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ယာပနာယ ဧဝ၊ မျှတရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ဝိဟိံသူပရတိယာ ဧဝ၊ ပင်ပန်းခြင်း ငြိမ်းရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ ဧဝ၊ သာသနာတော်ကို ကိုးကွယ်ရုံငှါ ချီးမြှောက်ရုံငှါသာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာ-ရေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့။ မေ၊ အား။ ယာတြာ စ၊ မျှတခြင်းသည်ရင်း။အနဝဇ္ဇတာ စ၊ အပြစ်

မရှိခြင်းသည်ရင်း။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်ရင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍ ။အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။

(မ ၂- သေခသုတ် ၂၄-ပိုဒ်၌လည်း ဇရေးခဲ့ပြီ။) သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တောဒကံ၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ ပဋိဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ ခံယူလတ်သော်။ပ။ ဝိစ္ဆာဒယမာနော၊ လျှက်။နှ စ ဆဋ္ဌေတိ၊ မစွန့်။ သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော်။ ပတ္တံ၊ ကို။ နာတိ ဒူရေ-နာစွာသည်နှင့်၊ မဝေးလွန်းမနီးလွန်းသော။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နှ နိက္ခိပတိ၊ မထား။

ပတ္တေန၊ သပိတ်တော်ဖြင့်။ အနတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်။ နှ စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ပတ္တသ္မိံ ၊ဌ။အတိဝေလာနုရကို၊ အပိုင်းအခြားကို လွန်၍ စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်။ နှ စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ သော်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ၊ တုဏ္ဍီဘူတော်ဆိတ်။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ အနုမောဒနသာ၊ အနုမောဒနာပြုခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ နှ စ အတိနာမေတိ၊ လွန်စေတော်မမူ။ သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ သော်။ အနုမောဒတိ၊ အနုမောဒနာပြု၏။တံဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ နှ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မမူ။ အညံတိတ္ထံ၊ တပါးသော ဆွမ်းကို။ နှ ပဋိကခ်တိ၊တောင့်တ တော်မမူ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဓမ္မိယာကထာသု၊ တရားစကားဖြင့်။ တံပဒီသံ၊ ထိုပရိသတ်ကို။ သန္ဒဿေတိ၊ ၏။ပ။ ပဋ္ဌပေတိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏။ သော၊ သည်။ နာတိသီသံ၊ မလျင်လွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ နာတိသဏိကံ၊ မနှေးလွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ မုစ္စိတုကာမော၊ ပရိသတ်မှ လွတ်လို သည်ဖြစ်၍။ နှ စ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွလည်းကြွသွားတော်မမူ။တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ကာယော၊ ကိုယ်တော်၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းဘော်သည်။ အစ္ဆုဏ္ဏံ၊ အလွန်မြင့်ရှိအပ်သည်။ နှ စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ အစ္ဆောဏ္ဏံ၊ အလွန်လျှောချွဲရှိအပ်သည်။ နှ စ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ကာယသ္မိံ ၊ ကိုယ်တော်၌။အလ္လီနံ၊ ကပ်ငြိသည်။ နှ စ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ကာယသ္မာ၊ မှ။ အပဏေါ၊ ကင်းကွာသည်။ နှ စ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ကာယမှာ၊ မှ။ စီဝရံ၊ ကို။ ဝါတော၊ လေသည်။ နှ စ အပဝါတိ၊ဖဲခွါခြင်းအာင် မဆောင်နိုင်။တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ကာယော၊ ၌။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေးသည်။ နှ စ ဥပလိမ္ပတိ၊ လိမ်းလည်းမလိမ်းကပ်။ သော၊ သည်။ အာရုမဂတော၊ကျောင်းအရောမ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်။ပညတ္တော၊ ခင်းထားအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊နေရာ၌။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပက္ခာလေတိ၊ဆေးတော်မူ၏။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ပါဒမဏ္ဍနာနုယောဂံအနု၊ ခြေတော်ကို (တင့်တယ်စေရန်)ပြင်ဆင်ခြင်း ဟူသော အားထုတ်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ နှ စ ဝိဟရတိ၊ နေလည်း နေတော်မူ။ သော၊ သည်။ ပါဒေ၊တို့ကို။ ပက္ခာလေတ္မာ၊ ဆေးတော်မူ၍။ ပလ္လင်ံ ၊ ထက်ဝယ်ဘင်ပလ္လင်ကို။ အာဘုဇိတ္မာ၊ ဖွဲ့ခွေတော်မူ၍ ။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်း ကိုယ်တော်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ဌပေတ္မာ၊ ထားတော်မူ၍။ သတိ ၊သတိတရားကို။ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာဝဇ္ဇန်သို့ ရှေးရှု။ ဥပဋ္ဌပေတ္မာ၊ ထားတော်မူ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ သော၊ သည်။အတ္တဗျာဗာဓာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ နော စ ဟောတိ၊ အားထုတ်တော်မမူ။ ပရဗျာဗာဓာယ၊ သူတပါးဆင်းရဲခြင်းငှါ။ နှ စ ဟောတိ၊ မမူ။ ဥဘယဗျာဗာဓာယ၊ (မိမိသူတပါး)နှစ်ဦးသား ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ နှ စ ဟောတိ၊ မမူ။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အတ္တဟိတပရဟိတ ဥဘယဟိတ သမ္ဘလောကဟိတမော၊မိမိစီးပွါး သူတပါးစီးပွါး နှစ်ဦး စီးပွါး တလောကလုံး စီးပွါးကိုသာလျှင်။ စိန္တေန္တော၊ ကြံစည်တော်မူလျက်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ အာရုမဂတော၊ သော်။ ပရိသတိ၊ ပရိသတ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တံ ပရိသံ၊ ထိုပရိသတ်ကို။ နဥ္ဇသာဒေတိ၊ မြှောက်တော်မမူ။ တံ ပရိသံ၊ ကို။ နဲ အပသာဒေတိ၊ မောင်းမဲတော်မမူ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ပ။ သမ္ဘဟံသေတိ၊ ၏။

အာသ ဘော်တော ဂေါတမသ၊ ၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းတော်မှ။(နိစ္စရတိ-ဌ်စပ်။)ဝိဿဇ္ဇော စ၊သန်ရှင်းသည်ရင်း။ ဝိညေယ္ယော စ၊ သိလွယ်သည်ရင်း။ မဉ္ဇု စ၊ သာယာသည်ရင်း။ သဝနီယော စ၊ နာချင်ဘွယ်ရှိသည်ရင်း။ ဗိန္ဒု စ၊ လုံးသည်ရင်း။ အဝိသာရီ စ၊ ဖရိုဖရဲ မကွဲသည်ရင်း။ ဂမ္ဘီရော စ၊ နက်သည်ရင်း။ နိန္နာဒီ စ၊ ပဲ့တင်တပ်သည်ရင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) အဌင်္ဂသမန္နာဂတော ခေါ ပန၊ အင်္ဂါ ခြုတ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဃောသော၊ အသံတော်သည်။ နိစ္စရတိ၊ ထွက်၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ယထာ ပရိသံ ခေါ ပန၊ ရှိသမျှပရိသတ်ကို။ (ဧကာပဇ္ဇပရိသံ-ဌ။) သရေန၊ အသံတော်ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေတော်မူနိုင်၏။ အသ၊ ထို ရှင်ဂေါတမ၏။ ဃောသော၊ အသံတော်သည်။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ပြင်ဘက်သို့။ နဲ စ နိစ္စရတိ၊ မထွက်။တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။တေန ဘောတာ ဂေါတမေန၊ထိုအရှင် ဂေါတမသည်။ဓမ္မိယာ ကာထာယ၊ဖြင့်။သန္ဒဿိတာ၊ ကောင်းစွာ ပြအုပ်ကုန်သော်။ပ။ပဏ္ဏမန္ဒီ၊ ဖဲကြကုန်၏။ အဝိဇဟိတတ္တာ၊ မစွန့်အပ်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍[1]။ အဝလောကယမာနာယေဝ၊ မြော်ကြည့်ကုန်လျက်သာလျှင်။ ပဏ္ဏမန္ဒီ၊ ကုန်၏။ ဘော၊ အိုဆရာ(ပြဟ္မာယု)။ မယံ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ မြင်ရပါ၊ကုန်၏။ ဌိတံ၊ ရပ်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အန္တရဃရံ၊ ရှာတွင်းသို့။ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အန္တရဃရေ၊ ၌။ တုဏှီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အန္တရဃရေ၊ ၌။ ဘုဉ္ဇန္တံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ ဘုတ္တာဝီ ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍။ တုဏှီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ ဘုတ္တာဝီ ၊၍။ အနုမောဒန္တံ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အာရာမံ၊ ကျောင်းအရာမ်သို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ကို။အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အာရာမဂတံ၊ ကျောင်းအရာမ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ တုဏှီဘူတံ၊ ၍။နိသိန္နံ၊ကို။အဒ္ဒသာမ၊ကုန်၏။။အာရာမဂတံ၊ ၍။ ပရိသတိ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒေဝေ စ ဒေဝေ စ၊ ဤသို့ ဤသို့လည်း သဘောရှိတော်မူပါပေ၏။ တတော စ၊ ထိုထက်လည်း။ ဘိယ္ယော၊ လွန်တော်မူပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥတ္တရလုလင်က ပြောဆိုပြီ။

ဒုဂဂ။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်၊ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ဥट्ठာယ၊ ၍။ ဧကံသံ၊ လက်ပဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ၊ အပေါ်ရုံစုလျားကို။ ကရိတ္ဝာ၊တင်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိ ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ ညွှတ်စေ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ အရဟတော၊ ကိလေသာဘွိုမှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုး

---

[1] နဲ+ဝိဇဟိတော အဝိဇဟိတော၊ သော+ဘုတ္တာစိတ္တံ+ယေသန္တိ အဝိဇဟိတတ္တာ-ဟု ပြု။အဝိဇဟန္တသာ-ဝေန-ဟုမှင့်သည့်အား ဘာဝတ္တု။

ပါ၏။ပ။ နမော၊ ၏။ပ။နမောတိ၊ ၏ ဟူသော။ ဥဒါနိ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေတိ၊ ကျူးရင့်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ကဒါစိ၊အဘယ်အခါ၌။ကရဟစိ၊အဘယ်အခါ၌။တေန ဘောတာ ဂေါတမေန၊ နှင့်။ အပ္ပေဝနာမ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ တွေ့ဆုံပြားရအံ့လည်း မသိ။ကောစိဒေဝ၊တစုံတခုသောလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဟောခြင်းသည်။ အပ္ပေဝ နာမ သိယာ၊ ဖြစ်ရပြားအံ့ လည်းမသိ၊ ဤတိ၊ ဤသို့ ကြံစည်၏။

၃၈၉။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဒေဟေသု၊ ဝိဒေဟတိုင်းတို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ် သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ၎။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သော်။ ယေန၊ ၌။မိထိလာ၊မိထိလာ ပြည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်ပြီ။ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ၊ မိထိလာယံ၊ထိုမိထိလာပြည်၌။ မဃဒေဝမ္ဗဝနေ၊ မဃဒေဝ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မိထိလေယျကာ၊ မိထိလာပြည်သား ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံဏား သူကြွယ်တို့သည်။ပ။ အဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ဤသုတ် အစပိုဒ် ၌။)

အထခေါ၊ ၌။ မိထိလေယျကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥသဘံမိ ံသု၊ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ အပ္ပေ-ကစ္စေ၊ အချို့တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ထိုင်ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ ံသု၊ ပြေပြေဆိုရောနှောမိကြလေ ကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဘွယ်သော။ သာရဏီယံ၊အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ဘွယ် သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတ္တာ၊ လွှန်စေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။အပ္ပေ-ကစ္စေ၊ တို့သည်။ပ။နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နာမ ဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်ကို။ သာဝေတ္တာ၊ ကြားစေ၍ ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ တုဏ္ဍီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။

၃၉၀။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ သက္ကပုတ္တော၊သာကီဝင် မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော။ သက္ကကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မိထိလံ၊သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက် သည်ဖြစ်၍။ မိထိလာယံ၊ ၌။ မဃဒေဝမ္ဗဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ ခလုတိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသတဲ့" ဟူ၍။အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သမ္မဟုလေဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ မဃဒေဝမ္ဗဝနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။)ဘေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အမ္မာနယ၊သရက်ဥယျာဉ်၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဗြဟ္မာယုနော ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ "ယောဟိ၊ အကြင်ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပဋိသံဝိ-ဒိတော၊ မသိစေဘဲလျက်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမေယျံ၊ ချဉ်းကပ်ရာ၏။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ တေ၊ ဤ (ရှေးဦးမသိစေဘဲ) ချဉ်းကပ်ခြင်းသည်။ နု ခေါ ပတိရူပန္တိ၊ မလျောက်ပတ်" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။အညတရံ၊ တယောက်သော။ မာဏဝကံ၊ လုလင်ကို။ "မာဏဝက၊ လုလင်။ တုံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ပ။အနဝယော၊ တတ်မြောက်၏။ (ဗောဓိရာဇကုမာရ သုတ် ၃၂၄-ပိုဒ်နှင့် ဤသုတ်အစပိုဒ်၌။)ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်

သော။ ပြာဟွဏ ဂဟာပတိကာ၊တို့သည်။ မိထိလာယံ၊ ၌။ ပဋ္ဌိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမျှ ကုန်သော ပဏ္ဍား သူကြွယ်တို့တွင်။ (ဝါ၊တို့သည်။)ပြဟ္မာယု ပြာဟွဏောကို။ယဒိဒံ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်။ (ယဒိဒံနိပါတ်မျှ။) အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍ ။ အဂ္ဂါယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေသံ၊ တို့တွင်။ပြဟ္မာယု ပြာဟွဏောဝ၊ ကို။ယဒိဒံ မန္တေဟိ၊ ဝေဒတို့ဖြင့်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ အဂ္ဂါယတိ၊ ၏။ တေသံ၊ တို့တွင်။ ပြာဟ္မဏပြာဟ္မဏောဝ၊ ကို။ ယဒိဒံ အာယုနာ စေဝ၊ အသက်အားဖြင့်ရင်း။ ယဒိဒံ ယသသာ စ၊ အခြံအရံအားဖြင့်ရင်း။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ အဂ္ဂါယတိ၊ ၏။ သော၊ထိုပြဟ္မာယု ပုံကားသည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ကို။ ဒဿနကာ-မောတိ၊ ဖူးမြင်လိုပါ”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

☰ သော မာဏဝကော၊ ထိုလုလင်သည်။ဝေဒေါတိ၊မှန်ပါအရှင်ဟူ၍။ပြဟ္မာယုဿ ပြာဟွဏဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋ္ဌိဿုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍ ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘော ဂေါတမ၊မေ။ပ။ ဒဿန-ကာမောတိ၊၏” ဟူသော။ ဇေတ်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဒါနိ၊ ၌။ ပြဟ္မာယု ပြာ ဟ္မဏောဝ၊ သည်။ ယဿ၊ ၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သော မာဏဝကော၊သည် ။ပ။ ပြဟ္မာယုံ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ “ဘဝတာ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ (ကတာဝကာသော ဝယ်-ကတပုဗ္ဗတစိတ်၌ စပ်။)ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ ၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညတိတိ၊ ၏ဟူ၍ ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည် (ခွင့်ပြုအပ်ပြီးသည်)။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူသော။ ဇေတ်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၉၁။ အထခေါ၊ ၌။ ပြဟ္မာယု ပြာဟွဏောဝ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ သာ ပရိသာ၊ ထိုပရိသတ်သည်။ ပြဟ္မာယုံ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဒူရ-တောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဥဘာယာ၊ ထင်ရှားသော။ ယသသိနော၊ မျှားသောအခြံအရံရှိသောသူ၏။(သြရမိယ၊ တိမ်းဖယ်၍။ သြကာသံ၊ ကို။ကရောတိ ယဿ၊ ပြုသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။) သြရမိယ၊ ၍။ သြကာသံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပြဟ္မာယုပြာဟ္မဏောဝ၊ သည်။ တံပရိသံ၊ ကို။“ဘော၊ တို့။ အလံခေါ၊ မတိမ်းမဖယ်ကုန်လင့်။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသီဒထ၊ ထိုင်နေကြလော့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါနိ၊ ဤနေရာ၌။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။ နိသီဒိဿာမိတိ၊ ထိုင်နေအံ့”ဟူသော။ ဇေတ်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ပြဟ္မာယု ပြာဟ္မဏောဝ၊ သည်။ပ။ နု သမ္မသိဒတိ၊ မယုံကြည်နိုင်။ (ဤသုတ် ၃၇၅-ပိုဒ်၌။)

အထခေါ၊ ၌။ ပြဟ္မာယု ပြာဟ္မဏောဝ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ယေမေ။ပ။အာဘိပတ္ထိတန္တိ၊ ယေမေ၊ပ။ အာဘိပတ္ထိတ”ဟူကုန်သော။ဂါထာတိ၊ဌ-ဂါထာတို့ဖြင့်။အဋ္ဌကထာသိ၊ရွတ်ဆိုလျှောက်ပြီ။

ဂေါတမ၊မေ။ မေ။သည်။ ဘောတော၊ အရှင်၏။ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်တော်၌။ ယေ မဟာ-ပုရိသလက္ခဏာ၊ အကြင်မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့ကို။ဒ္ဒတ္ထိ သာတိ၊ ၃၂-ပါးတို့ဟူ၍။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထို ၃၂ ပါးတို့တွင်။ ဒုဝေ၊ လက္ခဏာနှစ်ပါးတို့ကို။ နု ပဿာမိ၊ မမြင်နိုင်ပါ။

နရွတ္တမ၊ လူတို့ထက် မြင့်သော ရှင်တော်ဘုရား။ ကစ္စီ၊ အသို့ပါနည်း။ ဘော်တော်၏။ ကောသောဟိတ်၊ သော။ ဝတ္ထုဂုယ်၊ သည်။ နှ ဒဿကံ၊ မမြင်နိုင်။ကစ္စီ၊ နည်း။ နာရိသမာ-သဒ္ဒယာ၊ ဣတ္ထိလိင်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော။ ဇိဝှါ၊ သည်။ နှ ဒဿကာ၊ မမြင်နိုင်။

ဣသေ၊ ရဟန်းတို့သခင် ရှင်တော်ဘုရား။ ကစ္စီ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဟူတဇိဝှေါ၊ ရှိသည်။ အသိ၊ဖြစ်ပါသနည်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုပဟူတဇိဝှါအဖြစ်ကို။ ဇာနိယာမသေ၊ သိနိုင်ပါကုန်အံ့။ (တထာ၊ အားဖြင့်။) ပဟူတံ၊ ရှည်လျား နူးညံ့ ပြန့်သော။ ဇေတံ၊ ထိုလျှာတော်ကို။ နိန္နာမယာ၊ ထုတ်တော်မူပါ။ နော၊ တို့၏။ကခ်ံ၊တွေးတောယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနယ၊ ဖြေဖျောက်တော် မူပါလော့။

ဒိဋ္ဌမ္မေဟိတတ္ထာယ စ၊ မျက်မှောက်ချမ်းသာ အကျိုးငှါငုံး။ သမ္မရာယသုခါယ စ၊ တမလွန်ချမ်းသာအကျိုးငှါငုံး။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသောအခွင့်ရှိကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ အဘိပတ္ထိတံ၊ လိုလားတောင့်တသည်ကို။ ပဋိဘာမ၊ လျှောက်လိုကြပါကုန်၏။

၃၉၂။ (အထခေါ၊ မှစ၍ ဇိဝှါယ ဆာဒေသိ၊ တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ၃၇၅-အပိုဒ်၌ ပါခဲ့ပြီ။)

အထခေါ၊ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပြဟ္မာယုံ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ယေ တေ ဒ္ဒတ္တိ ံသာ။ပ။ အဘိပတ္ထိ-တန္တိ၊ ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြန်လည် မိန့်ကြားတော်မူပြီ။

ပြာဟ္မဏ၊ ပုံဏား။ တေ၊သင်သည်။ ယေ မဟာပုရိသလက္ခဏာ၊တို့ကို။ဒ္ဒတ္တိ ံသာတိ၊ ဟူ၍။ သုတာ၊ ကုန်ပြီ။ သမ္မေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုလက္ခဏာတို့သည်။ မမ၊ ၏။ ကာယသ္မိ ံ၌။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ၏ (စိတ်၌)။ ကခ်ီ၊ တွေးတောယုံမှားခြင်းသည်။ မာ ဒေဟု၊ မဖြစ်စေလင့်။

ပြာဟ္မဏ၊ ပုံဏား။ မေ၊ ငါသည်။အဘိညေယ္ယံ၊ သိအပ်သည်ကို။ အဘိညာတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စ၊ ပွါးများအပ်သည်ကိုလည်း။ ဘာဝိတံ၊ ပွါးများအပ်ပြီ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သည်ကို လည်း။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြင့်၏။

(တတိယ ဂါထာ၌ "ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိသော သင်သည်။ ပဋ္ဌဿု၊ မေးလော့" ဤမျှသာ ဆိုးသည်)။

၃၉၃။ အထခေါ၊ဌ။ပြဟ္မာယုဿ ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏ (စိတ်၌)။ (အဟ၊ ငါသည်။) "သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ (ကတ-ပုဒ်တစိတ်၌- စပ်။) ကတာဝကာသော၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အဟ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။ ဒိဋ္ဌမ္မိကံ၊ သော။ အတ္ထံ ဝါ၊ အကျိုးကိုမူလည်း။ကိ ံ နု ခေါ ပုစ္ဆေယ္ယံ၊ မေးရအံ့လော။ သမ္ဘရာယိကံ၊ သော။ အတ္ထံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ကိ ံ နု ခေါ ပုစ္ဆေယ္ယန္တိ၊ မေးရအံ့လော" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ပြဟ္မာယုဿ ပြာဟ္မ-ဏဿ၊ ၏ (စိတ်၌)။"အဟ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌမ္မိကာနံ၊ ကုန်သော။အတ္ထာနံ၊ အကျိုးတို့၌။ ကုသလော၊

လိမ္မာ၏။ အညေပိ၊ တပါးသူတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိဋ္ဌမမ္မိကံ၊ သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သမ္မဇာနယိကံယေဝ၊ တမလွန်ဘဝသာလျှင် ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ယံ နူန ပုစ္ဆေယျုန္တိ၊ မေးရမူကား ကောင်းလေစ”ဟူသော။ ဧတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဘဋ္ဌ။ ပြဟ္မာယု ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ကထံ။ပ။ ပဝုစ္စ-တိတိ၊ ကထံ။ပ။ပဝုစ္စတိ-ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ။ တို့ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပြာဟ္မဏော၊ ပြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကထံ၊ လျှင်။ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူမည်သည်။ ဘဝတိ၊သနည်း။ကထံ၊လျှင်။ တေဝိဇ္ဇော၊ တေဝိဇ္ဇမည်သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သောတ္တိယော၊ သောတ္တိယဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။

ဘော၊ မ။ ကထံ၊ လျှင်။ အရဟံ၊ အရဟမည်သည်။ဟောတိ၊ နည်း။ကထံ၊ လျှင်။ကေဝလီ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်ရှိသူမည်သည်။ဘဝတိ၊ နည်း။ ဘော၊ မ။ကထံ၊ လျှင်။မုနိ၊ မုနိမည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။

၃၉၄။ အထခေါ၊ ဘဋ္ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပြဟ္မာယုံ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ။ပ။ ပဝုစ္စတိတိ၊ ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြီ။

ပြာဟ္မဏ၊ ပြာဟ္မဏုပုံကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေးဘဝနေဘူးသော ခန္ဓာ အစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ သိ၏။ သဂ္ဂါပါယဉ္စ၊ နတ်ဘုံအပါယ်ဘုံကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ကုန်ရာ(အရဟတ္တဖိုလ်)သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အဘိညာ၊ ထူးသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ။ ဝေါသိတော၊ (ဝဋ်ဒုက္ခ) ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ မုနိ၊ မုနိမည်တော်မူ၏။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ရာဂေဟိ၊ ရာဂ စသော ကိလေသာတို့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သော။ ဝိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သော။ စိတ္တေ၊ စိတ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပဟီနဇာတိ မရဏောပယ်အပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်း ရှိ၏။ ပြာဟ္မစရိယဿ ကေဝလီ၊ အလုံးစုံသော မဂ္ဂပြာဟ္မစရိယရှိ၏။ သဗ္ဗမေဝနု၊ အလုံးစုံသော တရားတို့၏။ ပါရဂူ၊ (သိသောအားဖြင့်) ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်၏။ တာဒိ၊ ထိုသိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဝေါ၊ ဘို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ပြဟ္မာယု ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍ ။ ဧကံသံ၊ ဘွဲ့။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ကို။ ကရိတ္မာ၊ ၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ တို့ဘွဲ့။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ နိပတိတ္မာ၊ တုပ်ပျပ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ တို့ကို။ မုခေန စ၊ ခံတွင်းဖြင့်လည်း။ ပရိစုမ္ဗတိ၊ စုပ်၏။ ပါဏိဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္မာဟတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။“ဘော ဂေါတမ၊မ။အဟံ၊ သည်။ပြဟ္မာယု-ပြာဟ္မဏော၊ ပြာဟ္မဏုပုံကားပါတည်း။ ဘော ဂေါတမ။ မ။ အဟံ၊ သည်။ ပြဟ္မာယု ပြာဟ္မ-ဏောတိ၊ တည်း”ဟူ၍ ။ နာမဟု၊ ကိုလည်း။ သာဝေတိ၊ ကြားစေ၏။ အထခေါ၊ ဘဋ္ဌ။သာ ပရိသာ၊ သည်။“ယတြ ဟိ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဥဘတော၊ သော။ ယသဿိ၊ သော။ အယံ ပြဟ္မာယု-ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ အလွန်ကျေးဇူး ရှိသော မှုကို။ ကရိဿတိနာမ၊ ပြုတုံတိ၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဘော၊ အိုအရှင်းတို့။အစ္ဆရိယံဝတ၊ စွတကား။

ဘော။ တို့။ အမ္ဘုတ် ဝတာတိ၊ စုတကာ၊" ဟူ၍။ အစ္ဆရိယမ္ဘုတဝိဘ္ဘဝေတာ၏၊ ဖြစ်သော အံ့ဩခြင်း မဖြစ်စဘူးဖြစ်ခြင်း နှစ်သက်ခြင်း ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ "ပြဟ္မာယု ပြာဟ္မဏ၊ ဟို။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုံဏား။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ မယိ၊ ငါ၌။ ပသန္နံ၊ ကြည်ညိုပြီ။ တတော၊ ကြောင့်။ အသံ၊ တော်လောက်ပြီ။ ဥဒ္ဒဟ၊ ထသော့။ တုံ၊သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပြဟ္မာယု ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥဒ္ဒဟိတ္မာ၊ ထ၍။ သကေ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

ဤ ၃၉၅။ (အထခေါ၊ မှစ၍ တေဒဝေါစ-အထိသည် ဥပါလိသုတ် ၆၉-ပိုဒ်နှင့်ရင်း၊ အဘိက္ခဏ-မှစ၍ သရဏံ ဂတံ-အထိသည် ကုက္ကုရဝတိကသုတ် ၈၂-ပိုဒ်နှင့်ရင်း တူ၏။ အဓိဝါသေတု-မှစ၍ ဘတ္တန္တိ-အထိကား အနက်လွယ်၏။)

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပြဟ္မာယုပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ဗုဒ္ဓပူဇာ၊ ဘုရားအမှု။ရှိသော။ဘိက္ခုသံဃ၊ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်ရင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်ရင်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မာဒါရေသိ၊ တန်ပြီဟု ပယ်မြစ်စေပြီ။ အာသခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ သတ္ထာဟဿ၊ ထိုခုနစ်ရက်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ဝိဒေါသေသု၊ တို့၌။ စာရိကံ၊ ၄၂။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပြဟ္မာယု ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲတော်မူ၍ မကြာမြင့်မီ၊ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သမ္မာဘုဟာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်။ ပြာဟ္မာယု ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကာလကတော၊ ကွယ်လွန်ပြီ။ တဿ၊ ထိုပြဟ္မာယုပုံဏား၏။ ဂတိ၊ လားဆုတ်သည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။အဘိသမ္မဟုယော၊ တမလွန်ဘဝသည်။ ကောဘိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပြဟ္မာယု ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပဠိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဓမ္မယာ၊ (အရဟတ္တမဂ်)တရားအား။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော(အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်) တရားကို။ ပဋိပါဒိ၊ ရပြီ။ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို။ ဓမ္မာဓိကရဏံ၊ တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နဝ ဝိဟေသေသိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပြဟ္မာယု ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပဋ္ဌန်း၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။သြပပါတိကော၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေနေသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။တဿ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုန္တိ-ကား ပေးမြဲ။)

ပဌမံ၊ သော။ ပြဟ္မာယုသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁-စိတ္တ-ဟု စာတို့၌ ရှိ၏။ ဝိဘ္ဘ-ဟု ပါဠိမှန်ရှိရမည်။ ပ ၁-အပိုဒ် ၅၀၄-အမှတ်ထား ကိုရှု။

၂-သေလသုတ်

၃၉၄။ (ဝေ၀ မေ သုတံ- ပေးမြဲ။) ကော် သမယံ၊ အခါတပါးဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂ္ဂိတ္ထရာ-ပေသု၊ အဂ္ဂိဘုရာပတိုင်းတို့ဌ။ မဟာတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ အစီးတေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခု သတေဟိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့နှင့်။သဒ္ဓိ ၊တကွ။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ဌ။ အာပဏံနာမ။ အာပဏမည်သော။ အဂ္ဂိဘုရာပါနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ သို့။ အဝသရိ၊ ပြီ။

(အယောသိ အစ ဟောတိတိ အထိကာ အပဏ္ဏကသုတ် ၉-ပိုဒ်နှင့် တူပြီ။)

အထခေါ၊ ဌ။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ ကေဏိယရသော့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ အဓိဝါသေတု တိ၊လက်ခံတော်မူပါ"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝေ၀ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ ကို။ "ကေဏိယ၊ ကေဏိယ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မဟာ၊ မျှားလှ၏။ အစီးတေဋ္ဌသာနိ ဘိက္ခုသတာနိ၊တထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့တည်း။ တုံ စ၊သင်သည်ကား။ပြာဟွန်ကော သု၊ ပုံဏားတို့ဌ။ အဘိပ္ပသန္နောတိ၊ အလွန်ကြည်ညိုဏ်"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မဟာ၊ မျှားလှသည်။ အစီးတေဋ္ဌသာနိ ဘိက္ခုသတာနိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်စေကာမူ။ အဘာဌ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ပြာဟွန်ကော သု၊ တို့ဌ။ ကိဉ္စာပိ အဘိပ္ပသန္နော၊ အကယ်၍ လွန်စွာ ကြည်ညိုခစကာမူ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ အဓိဝါသေတု တိ၊ ပါ" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။တုဏ္ဏီဘာဝေန၊သဖြင့်။အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ သည်။ပ။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ မိတ္တာ-မစ္စေ၊ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအဖော်ဘို့ဟိုရင်း။ ဥာတိသာလောဟိတေ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကို ရင်း။"ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။မိတ္တာမစ္စာ၊တို့သည်ရင်း။ဥာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။(မေ၊ ငါ၏စကား ကို)။သုဏန္တု၊ နာယူကြကုန်လော့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကို။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ သွာတနာယ၊ ဌ၊ ဘတ္တံ၊ ဖြင့်။ နိမန္တိတော၊ဖိတ်မန်အပ်ပြီ။ ယေန၊ ယင်းအကြောင်းကြောင့်။ မေ၊ ၏။ ကာယဝေယျာဝဋ္ဌိကံ၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှု ကြီးငယ်ကို။ ကရေယျာထာတိ၊ ပြုကြကုန်လော့"ဟူ၍ ။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ ကေဏိယသ ဇဋိလဿ၏ ။ မိတ္တာမစ္စာ၊တို့သည်ရင်း။ဥာတိသာလောဟိတာ၊တို့သည်ရင်း။ဝေ၀ဘောတိခေါ်ဟူ၍။ ကေဏိယဿ ဇဋိလဿ၊ ၏(စကားကို)။ပဋိဿုတ္တာ၊ ၍ ။အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဥဒ္ဓနာနိ၊ ခုံလျောက်တို့ကို။ ခဏ္ဍေ၊ တူးကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်းတို့ကို။ ဖာလေ၊ ခွဲကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘာဇနာနိ၊ အိုးခွက်တို့ကို။ ဓောဝေ၊ ဆေးကြော ကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဥဒကမဏိကံ၊ ရေအိုးကြီးကို။ ပတိဋ္ဌာပေ၊ တည်ထားကြကုန် ၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ အာသနာနိ၊ နေရာထိုင်ခင်းတို့ကို။ ပညပေ၊ ခင်းကြကုန်၏၊ ကေဏိ-ယော ပန ဇဋိလော၊ သည်ကား။ သာမံယေव၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ မဏ္ဍလမာလံ၊ မဏ္ဍပ်ဝန်း ကို။ပဋိယာဒေတိ၊ ပြုစီရင်၏။

၃၉၇။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာပဏေ၊ အာပဏေ-
နိုဂုံး၌။ ပဋ္ဌိ၀ သတိ၊ နေ၏။ ပ။ လက္ခဏေ သုတ်တို့၌။ အနု၀ယော၊ ၏။ တိဏိ စ မာဏ၀ကသတာနိ၊ လုလင်
ပျိုသုံးရာတို့ကို သည်း။ မန္တေ၊ ဝေဒတို့ ကို။ ၀ါစေတိ၊ ပို့ချ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ကေဏိ
ယော ဇဋိလော၊ သည်။ သေလေ ဗြာဟ္မဏေ၊ သော်လည်းကား အပေါ်၌။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်
ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ်၊ ၌။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တိဏိ မာဏ၀က-
သတေဘိ၊ တို့သည်။ ပရိ၀ုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဇင်္ဃ၀ိဟာရံ၊ အားဖြင့်။ အနုစင်္ကမမာနော၊
သော်။ အနု၀စရမာနော၊ သော်။ (ပေါ်တလိယသုတ် ၃၁-၌။) ယေန၊ ၌။ ကေဏိယသ ဇဋိလဿ၊
၏။ အဿမော၊ သခ်ိမ်းကျောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကေဏိယသ ဇဋိလဿ၊ ၏။ အဿမေ၊ ၌။ အပ္ပေကစ္စေ၊
အချို့သော သူတို့ကို။ ဥဒ္ဓနာနိ၊ တို့ကို။ ခဏန္တေ၊ တူးသည်တို့ကို။ ပ။ ကေဏိယံ ပန ဇဋိလံ၊ ကိုကား။
သခ္ခမ်ယော၊ သာလျှင်။ မဏ္ဍလမာလံ၊ ကို။ ပဋိယာဒေန္တံ၊ ပြုပြင်စီရင်သည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ်၊ ပြီ။
ဒိသ္မာန၊ ၌။ ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ ကို။ "ဘောတော ကေဏိယသ၊ အရှင်ကေဏိယ၏။ အာ၀ါ-
ဟော ၀ါ၊ သမီး ယူခြင်းသည်မူလည်း။ ဘ၀ိဿတိ ကိ ံ နု၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဝိ၀ါဟော ၀ါ၊ သမီး
ပေးခြင်းသည်မူလည်း။ ဘ၀ိဿတိ ကိ ံ နု၊ လော။ မဟာယညော ၀ါ၊ ယဇ်ကြီးသည်မူလည်း။ ပစ္စု-
ပဋ္ဌိတော ကိ ံ နု၊ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့လော။ မာဂ၀ေ၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော
ရာဇာ ၀ါ၊ ကိုမူလည်း။ ဗလကာယေန၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တက္ခ။ သ္ဘာ၀နာယ၊ ၄ါ။
နိမန္တိတော ကိ ံ နုဘိ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်လေသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။

ဘော သေလ၊ သေလ။ မေ၊ ငါ့အား။ အာ၀ါ၊ သည်။ နု ဘ၀ိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။
ဝိ၀ါ၊ ဟောပိ၊ သည်လည်း။ နု ဘ၀ိဿတိ၊ တ္တံ့။ ပ။ နု နိမန္တိတော၊ မပင့်ဖိတ်အပ်။ အပိ စ ခေါ်၊ စင်စစ်
သော်ကား။ မေ၊ အား။ မဟာယညော၊ သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ၏။

(အတ္ထိ ဘော-မှ စ၍ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂ၀ါ-ဘိုင်အောင်သော ၀ါကျတို့ကား ဤသုတ်အစ ၃၉၆
အပိုဒ်နှင့် မဆုံးပြီ။)

မေ၊ ငါသည်။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ ဘိက္ခုသံ၊ ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တက္ခ။ သ္ဘာ၀နာယ၊
၄ါ။ ဘဏ္ဍံ၊ ဖြင့်။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်အပ်ပြီ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ ဘော ကေဏိယ၊ ယ။
ဗုဒ္ဓေါ ဘိ၊ ဘုရားဟူ၍။ ဝ၀ေယိ၊ (သင်)ပြောဆိုသလော။ ဘော သေလ၊ လ။ ဗုဒ္ဓေါ တိ၊ ဟူ၍။
ဝ၀ေမိ၊ (ငါ)ပြော၏။ ဘော ကေဏိယ၊ ယ။ ပ။ ဝ၀ေမိ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

"ဣဒ္ဓေ။ အထခေါ်၊ ၌။ သေလဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ "ယဒိဒံ ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်ဘုရားသခင်သည်။
(အတ္ထိ၊ ၏။)သော ဟောသောပါ၊ ဤဘုရားဟူသော အသံမျှကိုသည်း။ လောကသ္မိ ံ၊ လောကဌ်။
ဥပ္ပန္နော ဘ၀တိ၊ ရခဲ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အ၀ေ၀ယိ၊ ပြီ။

(အ၀ဂတ၀ါနိ ခေါ် အစ ဝိ၀ဋ္ဋဇေါ အသိ ၀ါကျတို့ကား ဗြာဟ္မဏယုသုတ် ၃၀၄-ပိုဒ်နှင့်တူပြီ။)

ဘော ကေဏိယ၊ ယ။ ဘေရဟိ၊ ယခု။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
သော။ သော ဘ၀ံ ဂေါ၀ေ၊ သည်။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဧ၀ံ၊ ဤ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကေဏိ-
ယော ဇဋိလော၊ သည်။ ဒက္ခိဏံ ဗာဟုံ၊ လက္ခဏာလက်မောင်းကို။ ပဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ မြှောက်၍။ သေလံ
ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဘော သေလ၊ လ။ ယေန၊ ၌။ သော နိလ၀နရုဇိ၊ ဤစိမ်းညိုသော တောရေးသည်။

(အတ္ထိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိမ်းညိုသောတောရေးခ္ခ။ ဝိဟရတိတိ၏"ဟူသော။)တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အထခေါ၊ ခ္ခ။ သေလောပြာဟွားကော၊ သည်။ တိဟိ မာဏဝကသတေဟိ၊သုံးရာကုန်သော လုလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တဏ္ဍ။ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ခ္ခ။ သေလောပြာဟွားကော၊သည်။ တေ မာဏဝကေ၊ တို့ကို။"ဘောန္တော၊ အမောင်တို့သည်။အပ္ပသဒ္ဒါ၊ အသံတိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ပဲဒေပကတိ ခြေချရာအရပ်ခ္ခ။ပဒံ၊ခြေရာကို။ (ပဒေပဒံ၊ခြေချမှန်မှန်။) နိက္ခိပန္တာ၊ချကြကုန်လျက်။အာဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်လာကြကုန်။ ဟိ၊ မှန်၏။ တေ ဘဂဝန္တော၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်။ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းကပ်ဝံ့ နိုင်ခဲကုန်၏။ သီဟာဝ၊ တဉ်းထည်းကျက်စားသော ခြသေ့ မင်းတို့ကဲ့သို့။ ဧကစရာ၊ တပါးထည်း ကျက်စားတော်မူကုန်၏။ ဘော၊ အိုအမောင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယဒါ စ၊ အကြင်အခါကား။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တဏ္ဍ။ မန္တေယာ၊ တိုင်ပင်ပြောဆိုရာ၏။ ဘောန္တော၊ အမောင်တို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ ငါ(စကား)၏။အန္တရန္တရာ၊အကြားအကြား၌။ကထံ၊ သင်တို့စကားကို။ မာ ဩပါတေထ၊ မသွင်းချကုန်လင့်။ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားဆုံးသည့်ဘိုင်အောင်။ အာဂမေန္တု[တိ၊ ဆိုင်းငံ့ကြကုန်လော့"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

(အထခေါ။ပ။ ဆာဒေ်သိ- တို့ကား ပြာဟွာယုသုတ် ၃၀၅- ပိုဒ်နှင့်တူ၏။)

အထခေါ၊ ခ္ခ။ သေလသေ ပြာဟွားသည်၏(စိတ်ခ္ခ)။"သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပရိ-ပုဏ္ဏော၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒ္ဒတ္တိ သ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော ခေါ၊ ပြည့်စုံလေသလော။ အပရိပုဏ္ဏော၊ မပြည့်မစုံဖြစ်ကုန်သော။ ဒ္ဒတ္တိ သ မဟာပုရိသလက္ခ-ဏေဟိ၊တို့နှင့်။နော သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်မဟုတ်သလော။နံ၊ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ ဗုဒ္ဓေါ ဝါ၊ ဘုရားဟူ၍ရင်း။ နော ဝါ၊ ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍ ရင်း။ နော စ ဇာနာမိ၊ ဧကန်မသိ။ ဝုဒ္ဓါနံ၊ ကြီးမား ကုန်သော။ မဟလ္လကာနံ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေအားဖြင့် ကြီးကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ,ဆရာ့ ဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဘာသမာနာနံ၊ ဆိုကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုံကားတို့၏။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ ယေတေ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။တေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်။ သကေဝဏ္ဏေ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘည်မာနေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပါတုကရောန္တိတိ၊ ထင်စွာပြုကုန်၏ ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ ခေါ ပန၊ ကြားဘူးသည်သာတည်း။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သမ္မုခါ၊ မျက်နှာတက်ခ္ခ။ သာရုပ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ဂါထာဟိ၊တို့ဖြင့်။ ယံ နူန အာဘိတ္ထဝေယျန္တိ၊ ချီးမွမ်းရမူကား ကောင်းလေစု"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၉၉။ အထခေါ၊ ခ္ခ။ သေလော ပြာဟွားကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္မုခါ၊ ခ္ခ။ သာရုပ္ပါဟိ၊ ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ—

ဝီရိယဝါ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူပေသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တွံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ,ပရိပုဏ္ဏကာယော၊ လက္ခဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံသော ကိုယ်တော်ရှိသည်။ သုရူပီ၊ ကောင်းမြတ်သော ကိုယ်ရောင်ရှိသည်။သုဇာတော၊ လုံးရပ်သဏ္ဌာန် ကောင်းမွန်စွာဖြစ်သည်။ စာရုဒဿနော၊ နှစ်သက်အပ်သော ကြည့်ရှုဘွယ်ရှိသည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အံဆင်းရှိသည်။. အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သုသုက္ကဒါဋ္ဌော၊ အလွန်ဖြူဖွေးသော စွယ်တော်ရှိသည်။ အသိ၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ သုဇာတာသား၊ သော။ နရသား၊ ယောကျ်ားမြတ်၏။ယေ ဝိယဉ္ဇနာ၊ အကြင် လက္ခဏာဘို့သည်။ဘဝန္တို့၊ကုန်၏။သမ္ဘေ၊ကုန်သော။တေ မဟာပုရိသလက္ခဏာ၊ထိုယောကျ်ား မြတ်၏ လက္ခဏာတော်တို့သည်။တဝ၊ရှင်တော်ဘုရား၏။ကာယသို့ ၊ ကိုယ်တော်၌။ ဘဝန္တို့၊ ကုန်၏။

(တို့၊ သည်။) ပသန္နနေတ္တာ၊ ကြည်လင်သော မျက်လုံးတော်ရှိတော်မူပေ၏။ သုမုခါ၊ ပြည့်ခသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူပေ၏။ပြဟ္မာ၊လုံးရပ်ကြီးထွားတော်မူပေ၏။ ဥဇု၊ ပြဟ္မာမင်းအတူဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာတော်လည်း ရှိတော်မူပေ၏။ ပတာပတိ၊ အရိန် အဝါလည်း ရှိတော်မူပေ၏။ သမဏသံဃာ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ အာဒိစ္စော၀၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောစသိ၊ တင့်တယ်တော်မူပါပေ၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။(တို့၊ သည်။) ကလျာဏဒဿနော၊ ကောင်းသောကြည့်ရှုဖွယ်ရှိတော်မူပေ၏။ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော၊ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအရေ တော်လည်း ရှိတော်မူပေ၏။ဝေ၊ဤသို့။ဥတ္တမဝဏ္ဏီနော၊ကောင်းမြတ်သော အဆင်းရှိတော်မူ သော။တေ၊ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ ဝါ၏။သမဏဘာ၀ေန၊ ရဟန်းတော်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (ရဟန်း လုပ်၍ နေသဖြင့်။) ကိ ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

(ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဘွားရှင်တော်ဘုရား။တို့၊သည်။)စက္ခုဝတ္တိ၊ စက္ခြာရတနာကိုလည်စေ နိုင်သော။ ရထေသဘော၊ ရထားစီးနင်း မင်းတကာတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ စာတု-ရန္တော၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအဆုံးရှိသော လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော။ ဝိဇိတာဝိ၊ ရန် အလုံးကို အောင်မြင်တော်မူပြီးသော။ ဇမ္ဗုသဏ္ဍသာ၊တောအုပ်ပေါသော ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းကို။ (ဥပလက္ခဏမျှသာ။)ဤသာရော၊ အစိုးရသော။ ရာဇာ၊စက္ခြာမင်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရဟသိ၊ ထိုက်တော်မူပေ၏။

ဂေါတမ၊ ရား။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးအစစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောဂီ၊စည်းစိမ်ရှင်ဖြစ်ကုန်သော” ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏(နောက်သို့)။အနုယန္တာ၊လိုက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဂေါတမ၊ ရား။ တို့၊ သည်။ ရာဇာဘိရာဇာ၊ မင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်သော မင်းဖြစ်သော။ မနုဇိန္ဒော၊ လူ့ဘုရင်ဖြစ်၍။ ရဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုစေတော်မူပါလော့ ။(ဤဘိ၊ သို့။ အဘိတ္ထဝိ၊ ပြီ။)

သေလ၊(သေလ။ အဟံ၊ သည်။)ရာဇာ၊ စက္ခြာမင်းသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဤတိ၊ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ အနုတ္တရော၊ မိမိထက်မြတ်သူမရှိသော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်၍။ ဓမ္မေန၊

၁။ ရဇ္ဇံ ကာရေတိတိတ္ထေ ပြဟ္မဒတ္တော အတ္ထဒနာ ရာဇာဘာ၀ံ မဟာဇနေန ကာရယတိတိ အတ္ထော။ (မူလဋီကာ “ဤနေတ္ထံ ကာရေဘိ” အမှင့်ကို ကိုးကား၍ ဖွင့်သော) သဒ္ဓနီတိ-ဓာတုမာလာ၊ အယိုအတိုင်း အနက်ပေးသည်၊“ကထံ ရဇ္ဇံ ကာရေတိတိ ယောဂဝိဘာဂေါ”ဟူသောမောဂ္ဂလ္လာန-ခါဒိကဝုတ္တိ-အလို“ရဇ္ဇံ၊မင်းမှ ကိစ္စဟူသော အုပ်ချုပ်ခြင်းကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုတော်မူပါလော့”ဟု သမ္ပန်။ (ကရဓာတ် တနှာဒိ-ဏိပစ္စည်းဖြင့် ပြီး၏။) ထိုနှစ်နည်းလုံးသည် ရဒ္ဓန္တီ ရာဇာ၀ံ၊ ရညာ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ ၀ါ၊ ဝိ-ဒ ဒ-နှင့် ညီ၏။

(သတိပဋ္ဌာန်စသော) တရားဖြင့်။ စက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို။ ဝတ္တေမိ၊ လည်စေတော်မူ၏။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတကာတို့ မလည်စေနိုင်သော။ စက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို။ ဓမ္မေန၊ ဟရိယတ်ခေါ် ဒေသနာတရားတော်ဖြင့်။ ဝတ္တေမိ၊ ၏။

ဂေါတမ၊ ရား။ (တံ၊ သည်။) သမ္မုဒ္ဓေါ၊ဘုရားဟူ၍။ ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ အနုတ္တ-ရော၊ သော။ ဓမ္မရာဇာ၊ ၍။ စက္ကံ၊ ကို။ ဝတ္တေမိ ဣတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဘာသသိ၊ဆိုတော်မူ၏။

ဘောတော၊ အရှင်၏။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးဖြစ်သော။ သတ္တုရန္ဓယော၊ ဘုရားရှင်သို့ အတုလိုက်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ကောနု၊အဘယ်သူပါနည်း။ ကော၊ အဘယ် သူသည်။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်သော။ တံ ဓမ္မစက္ကံ၊ ထိုဓမ္မစက် ကို။ အနုဝတ္တေတိ၊ တဖန်လည်စေတော်မူပါသနည်း။

သေလ၊ လ။ မယာ၊ သည်။ ပဝတ္တိတံ၊ သော။ စက္ကံ၊ စကြာရတနာနှင့် တူသော။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ကို။ တထာဂတော တထာဂတဿ၊ ၏။ အနုဇာတော၊ အနုဇာတ သားတော် ဖြစ်သော။ (တထာဂတော အနု၊ မြတ်စွာဘုရားကြောင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်တော် မူသော။) သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတြာသည်။ အနုဝတ္တေတိ၊၏။ (အဘိညေယျ-စသော ဂါထာ နက်သည် ပြာဟ္မဏသုတ် ၃၉၂- ပိုဒ်၌ ပါပြီး)။

ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ ကခံ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနယဿု၊ ပယ်ဖျောက် လော့။ အဓိမုစ္စဿု၊ ဘုရားဟုဆုံးဖြတ်လော့။ သမ္မုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားတို့ကို။ အဘိဏှသော၊ မပြတ်။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယေသံ၊ ယင်းဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိဏှသော၊ မပြတ်။ လောကေ၊ ၌။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူခြင်းကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ ပြာဟ္မဏ ပုံကား။ သောဟံ၊ သည်။ အနုတ္တရော၊ မြတ်သော။ သလ္လာဂတ္တော၊ နုတ်အပ်ပြီးသော ရာဂစသော ငြောင့် ရှိသော။ ပြ ဟ္မဘူတော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အဘိတုလော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဥပမာ ကို လွန်သော။ မာရသေနပမဒ္ဒနော၊ နှိပ်နင်းအပ်ပြီးသော မာရ်စစ်သည်ရှိသော။သမ္မုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်၍။ သမ္ဘာမိတ္တော၊ အ လုံးစုံသော ရန်သူ (မာရ်ငါးပါး)တို့ကို။ ဝသီကတ္တာ၊ မိမိအလို ပါအောင် ပြု၍ ။ အာကုတောဘာဝယာ၊ တစုံတခုသော အရပ်မှ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍။ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်စွာနေတော်မူ၏။

ဘောန္တော၊ တို့။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ မဟာဝီရော၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ သည်။ ဝံနေ၊ တောင်၌။ နဒတိ ဣဝ၊ ကြွေးဝါးသကဲ့သို့။ ယထာ၊ အကြင်စကားကို။တာသတိ၊ မိန့် တော်မူ၏။ ဣမံ၊ ဤစကားကို။ နိဿာမေထ၊ နာယူကြကုန်လော့။

ပြ ဟ္မဘူတံ၊သော။အဘိတုလံ၊သော။မာရသေနပမဒ္ဒနံ၊ နှိပ်နင်းအပ်ပြီးသော မာရ်စစ်သည် ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ကော၊အဘယ်သူသည်။ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်။ ကဏ္ဍာ ဘိဇာတိကောအပါ၊ မည်းညစ်သောအမျိုးဇာတ်၌ ဖြစ်သူပင် ဖြစ်သော်လည်း။နပ္ပသိဒေယ္ယ၊ မကြည်ညာ ရှိပါအံ့နည်း။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဤစ္ဆာဘီ၊ လိုလားဏ်။ သော၊ သည်။ မံ၊ ငါ့နောက်သို့။ အနှေတု၊ လိုက်စေသတည်း။ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်မူကား။ နှ ဤစ္ဆတိ၊မလိုလား။ သော၊ သည်။ ဂစ္ဆတု၊(မလိုက်ပါ) ဖဿားပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ ဤ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝရပညာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဘောတော၊ အရှင်ဆရာအား။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ၌။ စေ ရှစ္ဆာဘိ၊ အကယ်၍ လိုလားနှစ်သက်ပါအံ့။ မယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဝရပညဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်အံ့။

တိသတာ၊ သုံးရာကုန်သော။ ဤမေ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဤပုံဏားတို့သည်။ ပဗ္ဗလိကတာ၊ လက်အုပ်ချီမိုးကုန်လျက်။ ဘဂဝါ၊ ရှေး။ တဝ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိဿာမ၊ ကျင့်ပါကုန်အံ့။(ဤတိ၊ သို့။)ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကြကုန်၏။

သေလ၊ လ။ ယတ္ထ၊ အကြင်မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခတော၊ ကျင့်သောသူ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။အမောဃာ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်။ (အကျိုးရှိ၏။)တံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ထိုမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို။ ဝါ၊ သည်။ သ္မာကဿ တံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်ပြီ။ သန္ဓိဋ္ဌိတံ၊ ကိုယ်ဘိုင်သာ ရှုမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ အကာလိကံ၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သဟရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရှင်သာမဏေအဖြစ်ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ပြီ။ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။

၄၀၀။ (အထ ခေါ။ပ။ နိသိဒိ၊ လွယ်ပြီ။)

ကေမန္တိ၊ ၌။နိသိဒိတ္ဝါ. သော။ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ကို။ဘဂဝါ၊သည်။"အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ။ပ။ ယဇတံ မုခန္တိ"ဟူကုန်သော။ ဤမဟတိ ဂါထာဟိ၊ဘို့ဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

ကေဏိယ၊ ပ ။ ယဿ၊ ယင်ပူဇော်ခြင်းသည်။ အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ၊ မီးပူဇော်ခြင်းလျှင် အမြတ်ပဓာနရှိ၏ သာဝိတ္ထိ၊ သာဝိတ္ထိကျမ်းသည်။ ဆန္ဒသော၊ ဆန်းကျမ်း၏။ မုခံ၊ အဦးအစ ပဓာနတည်း။ ဝုစ္စတေ၊ မဆင်းသည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ မုခံ၊အမြတ်တည်း။သာဂရော၊ သမုद्दရာ ,သည်။နဒီနံ၊ မြစ်တို့၏။ မုခံ၊ ပဓာနတည်း။

နက္ခတ္တာနံ၊ နက္ခတ်တို့၏။ မုခံ၊ အမြတ်ပဓာနသည်ကား။ စန္ဒော၊ လမင်းတည်း။ တပတံ၊ အလင်းရောင်တို့၏။ မုခံ၊ ကား။အာဒိစ္စော၊ နေမင်းတည်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။အာကင်္ခမာနာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော။ ယဇတံ၊ ပူဇော်သောသူတို့၏။ မုခံ၊ ကောင်းမှုဖြစ်ကြောင်းကား။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သံဃော၊ အရိယာသံဃာတည်း။

အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ကို။ ဤမဟတိ ဂါထာဟိ၊တို့ဖြင့်။အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ၍ ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယာ၍ ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

(ဒုတိယခေါ။လ။ အဟောသိ။မ၂-ကား ဂ၂-ပိုဒ်၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ။)

အထခေါ်၊ ၌။သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော။အာယသ္မာ သေဒုလာ၊သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယံတံ။ပ။ သတ္တုနောတိ၊"ဟူကုန်သော့။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဋ္ဌာဘာသိ၊ ပြီ။

စကွေမာ၊ စကွေငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ အဋ္ဌမိံ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ။ အာဂမ္မ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်။ တဝ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာသနေ၊ ၌။ သတ္တရတ္တေန၊ ခုနစ်ညဉ့်ဖြင့်။ ဒန္ဓာ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သည်။အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်ပါတည်း။ တုဝံ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ဆရာပါတည်း။ တုဝံ၊ သည်။ မာရာတိဘူ၊ မာရ်နတ်ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သော။ မုနီ၊ ဘုရားပါတည်း။ တုဝံ၊ သည်။ အနုသယေ၊ အနုသယတို့ကို။ ဆေတ္တာ၊ ပယ်ဖြတ်၍ ။ တိဏ္ဏော၊ သံသရာမှ လွန်မြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ။ဣမံ ပဇံ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို။ တာရေသိ၊ လွန်မြောက်စေတော်မူပြီ။

တေ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ဥပဓိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ (ဥပလက္ခဏ ။)သမတိက္ကန္တာ၊လွန်အပ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ သည်။ အာသဝါ၊ အာသဝတို့ကို။ ပဒါလိတာ၊ ခွဲအပ်ကုန်ပြီ။ အနုပါဒါနော၊ တဏှာ-ဒိट्ठိဟူသော ဥပါဒါန် မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ သီဟောဝ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ပဟီနဘယ-ဘေရဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောဘေး ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိတော်မူ၏။

ဝိရ၊ မြတ်စွာဘုရား။(တို့၊သည်။) ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပသာရေယိ၊ ဆန့်တန်းတော်မူပါ။ နာဂါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (ခြေတော်တို့ကို) ။ ဝန္ဒန္တု၊ ရှိခိုးကြပါစေ။တိသတာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခဝေါ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ပဠုလိကတာ၊ ကုန်လျက်။ တိဏ္ဏန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ သေလသုတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံပြီ။

၃-အဿလာယနသုတ်

ဧဝံ။(ဧဝံ။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ။)။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ၊ အထူးထူးသော တိုင်းပြည်တို့မှ လာကြကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုံကားတို့၏။ ပဠုမတ္တာနိ ပြာဟ္မဏသဘာနိ၊ ပုံကား ငါးရာတို့သည်။ (သုဂတသာ သုဂတဝိဝေဏ-ကဲ့သို့ နောက်ပုဒ် ပြာဟ္မဏ မပြောနိုင်း-သို့ဖြစ်၍ ပုံကားတို့၏ ငါးရာ၏ဟု ဆိုသည်။ ပုံကားငါးရာ၏သည်-ဟုဆိုသို့၏။) ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ အဋ္ဌကထာ၌ "ယသ္မာ။ပ။ အာဂတမှာ၊ တသ္မာ"ဟု ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် 'ယံ'-ကို ကာရဏတ္ထနိပါတ် အဖြစ် သိစေလိုရှိမဟုတ်၊တူသောပစ္စယန္တအာဂမပုဒ်ကို ပေါလုတ္တဟု သိစေလိုရှိသာ၊ ယံ ကား အနက်မဲ့။သေလတ္ထေရ ဂါထာ ဂုဂ-၌ သတ္တရတ္တေန-ဟုပင် ရှိသောကြောင့်ရင်း အဋ္ဌမိ-ဟူသော သဒ္ဒန္တရိုက်ကို ထောက်သောအားဖြင့်ရင်း သတ္တရတ္တေန-မှသာ ကောင်း၏။ အနုတ္တရေန ဒမထေန-ကို ဒန္ဓာ-၏ အဖွင့်ဟု မယူတမူ၍ သံဝတ္ထနာ သီးခြားကြံဆကာ ၎င်းနှင့်အညီ သတ္တရတ္တေန-ကို ဖြုတ်၍ အနုတ္တရေန-ဟု ပြင်ခြင်းသည်ကား မသင့်။ အဋ္ဌကထာ၌ လည်း အတ္ထနာ-ရှိခြင်းထက် သတ္တရတ္တေန-ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။

အထခေါ်။ ၌။ တေသံ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တ္ဍိ(ဝိတ်၌)။ "အယံ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ စာတုဝဏ္ဏိံ၊ အမျိုးလေးပါးနှင့် ဆက်ဆံသော။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုစင်ကြယ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သောစကား၌။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ပြန်လှန်ပြောဆိုခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ နုခေါတိ၊ စွမ်းနိုင်သနည်း" ဟူသော၊ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အဿလာယနော နာမ၊ အဿလာယနမည်သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသတိ၊ ၏။ ဒဟရော၊ ငယ်၏။ ဝုတ္တသိရော၊ ဆံချအပ်ပြီးသော ဦးခေါင်းရှိ၏။ စာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ သောဠသဝဿုဒ္ဒေသိကော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိ၏။ပ။ အနဝယော၊၏။ အထခေါ်၌။တေသံ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တ္ဍိ(ဝိတ်၌)။ "အယံ ခေါ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊သည်။ပ။ အနဝယော၊ ၏။ သော ခေါ်၊ ထိုအဿလာယနလုလင်သည်။ သမဏေန ဂေါတမေန။ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အသ္မိံ ဝစနေ၊ ၌။ ပဋိမန္တေတုံ ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏" ဟူသော ၊ တေ၊ သည်။ အဟော-သိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ၌။ တေ ပြာဟ္မဏာ၊ တ္ဍိ သည်။ပ။ အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။ "ဘော အဿလာယန၊ အမောင်အဿလာယန။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ စာတုဝဏ္ဏိံ၊ အမျိုးလေးပါးနှင့်ဆက်ဆံသော။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်၏။ ဘဝံ အဿလာယနော၊ အမောင်အဿလာယနသည်။ ဘေ၊ လာပါလော့။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကဲ့။ အသ္မိံ ဝစနေ၊ ၌။ ပဋိမန္တေတုံ၊အပြန်အလှန်ပြောဆိုပါလော့" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ တေ ပြာဟ္မဏေ၊ တ္ဍိကို။ "ဘော၊ အိုအရှင်တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ခလု၊ စင်စစ်။ မေဝါဒီ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောကို ပြောဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။ မေဝါဒိနော စ ပန၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောကို ဆိုလေ့ရှိတော်မူကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း။ ဒုပ္ပဋိမန္တိယာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြန်လှန်ပြောဆိုအပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟာ၊ သည်။ ပ။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ငှါ။ နု သက္ကောမိတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ" ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစု၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ၊ခေါ်၊လည်း။တေ ပြာဟ္မဏာ၊ တ္ဍိသည်။ အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။ "ဘော အဿလာယန၊နု။အယံ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ပ။ ပဋိမန္တေတုံ၊ လော့။ ဘောတာ အဿလာယ-နေန၊ အမောင်အဿလာယနသည်။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗိုဇ်ဘို့၏ အစီရင်ကို။ ဝါ၊ ပရိဗိုဇ်ဘို့၏ အကျင့်ကို။ စရိတံ ခေါ ပနာတိ၊ သင်အပ် ကျင့်အပ်ပြီ" ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ်၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တတိယမ္ပိ ခေါ်၊ လည်း။ တေ ပြာဟ္မဏာ၊ တ္ဍိသည်။ အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။"ဘော အဿလာယန၊နု။ပ။စရိတံ ခေါ ပန၊ပြီ။ ဘဝံ အဿလာယနော၊ သည်။အယုဇ္ဈပရိယာဒိတံ၊ စစ်မထိုးမီကရှုံးခြင်းကို။ မာ ပရိယာဒယိတိ၊ မရှုံးပါလင့်" ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ တေ ပြာဟ္မဏေ၊ တ္ဍိကို။ အဟံ၊ သည်။ "ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။အဒ္ဓါ ခေါ်၊ မချတ်ကေန်ပင်။ ဘော၊ တို့။ပ။ နု သက္ကောမိတိ၊

ဟူ၍။ နု လဘာမိ၊ တောင်းပန်၍ မရ၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဝန္တောနံ၊ အရှင်တို့၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားတောအုံ့"ဟူသော်။ တေ၊ ကို။ အဝေစ၊ ပြီ ။

၄၀၂။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ မဟာတာ၊ မျှားစွာသော။ ပြာဟွဏဂဏေန၊ ပုံဏားအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ဣ။ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကေမ္ဗု၊ ဌ။ နိသိန္နော၊ သော။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပ။ အဝေစ၊ ပြီ။

(ပြာဟွဏာ။ပ။ ကိမဟာ-ဝါကျဘို့ကား မဓုရသုတ်-၃၁၇- ပိုဒ်ဌ ရေးခဲ့ပြီ။)

အဿလာယန၊ နု။ ပြာဟွဏာနံ၊ ပုံဏားတို့၏။ ဥတုနိယောပိ၊ ဥတုလာကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂဗ္ဘနိယောပိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဇာယမာနာပိ၊ မွေးဖွားကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါယမာနာပိ၊ နို့ တိုက်ကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပြာဟွဏိ-ယော၊ ပုံဏေးမတို့ကို။ဒိဿန္တိ ခေါ ပန၊ ရှုမြင်အပ်ကုန်၏။ တေစ၊ ထိုပုံဏားတို့သည်လည်း။ ပြာဟွဏိ-ယောနိဇာဝ၊ ပုံဏေးမဘို့၏ ယောနိမှ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ပ။ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ဘဝံဂေါတမမာ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ကိဠာပိ အာဟာ၊အကယ်၍ ဟောတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင် ဟောတော်မူသော်လည်း။ တ္တေ၊ ဤအမျိုးနှင့် စပ်၍ ပြောဆိုရာ၌။ ပြာဟွဏာ၊ တို့သည်။ပ။တေ၊ ဤစကားကို။ ဝေ၊ သို့။ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏။

၄၀၃။ (တံ ကိ ံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ)။ တေ၊ သင်သည်။ "ယောနု ကမ္မောဇေ သုစ၊ ယောနတိုင်း ကမ္မောဇတိုင်းဘို့၌ရင်း။ အညေသု၊ တပါးကုန်သော။ ပစ္စန္တိမေသု။ အစွန်အဖျားဌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသုစ၊ ဇနပုဒ်ဘို့၌ရင်း။ အယျော ဧစ၊ အရှင်ရင်း။ ဒါသော စ၊ ကျွန်ရင်း။ ဒေ့ဝ၊ နှစ်မျိုးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာ၊ အမျိုးဘို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အယျော၊ အရှင်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်၏။ ဒါသော၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အယျော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ သုတံ၊ ကြားဘူး သလော။ ဣဘိ၊ ၏။ "ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ မေ၊ သည်။ ယောနကမ္မောဇေသု၊ တို့၌။ပ။ ဟောတိဘိ၊ ၏"ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ဝေ၊ သို့။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣဘိ၊၏။ အဿ၊ လာယန၊ နု။ဣတ္ထေ၊ ဤအမျိုးနှင့်စပ်၍ ပြောဆိုရာ၌။ ပြာဟွဏာ၊ တို့သည်။ပ။ဝေ၊ သို့။ ယံအာဟံသု၊ အကြင်ဆိုကုန်ပြီ။ ဣတ္ထေ၊ ဤသို့ဆိုရာ၌။ ပြာဟွဏာနံ၊ တို့၏။ဗလံ၊ အားအစွမ်းသည်။ ကိ ံ၊ အဘယ်နည်း။ အဿာသော၊ မှီရာသည်။ကောဒ၊ နည်း။ ဣဘိ၊ ၏။ (ကိဠာပိ-စသည် ပေးမြဲ)။

၄၀၄။ (တံ ကိ ံ မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ ပါဏာတိပါတိ၊ သော။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သော။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်သာလျှင်။ပ။ နိရယံဥပဓ၊ ဌ။ ပဇ္ဇေယျ၊ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာ သလော။ပြာဟွဏော၊ သည်။ နောပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ရာသလော။ ဣဘိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ ၏။ ပေယျာလအနက်မျှားကို မဓုရသုတ် ၃၁၉ ပိုဒ်ဌ-ရှု)။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဟိ၊မှန်၏။ ပါဏာတိပါတိ၊ ဆော။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ နိရယံ ဥပ၊ဌ။ ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ပ။ဣတိ၊ ၏။ (ဣတ္ထေ။ပ။ ပြာဟွဒါယာဒါဘိ-ကား တူပြီ)။

၄၀၅။ (တံ ကိ ံ မညသိ-အဿလာယန-ပေးမြဲ)။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သော။ပ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ပြာဟွဏောဝ၊သည်သာလျှင်။ပ။ပဇ္ဇေယျ နုခေါ၊သလော။ခတ္တိယော၊ သည်။နောပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ရာသလော။ပ။ ဣတိ၊ ၏။

(နောဟိဒံ စသည်ကား အနက်တူပြီ။ ပေယျာလအနက်မျှားကို မဓုရသုတ် ၃၂၀-ပိုဒ်၌ရှု၊ ဇော်-စသည်လည်း တူပြီ။)

၄၀၆။ (တံ ကိ ံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ)။ ပြောဟူကောဝ၊ သည်သာလျှင်။ အသို့ ံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာစိတ်တို့၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ ဘာဝေဘုံ၊ ပွါးခြင်းငှါ။ ပဟောတိနုခေါ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ ဧတ္တိ-ယော၊ သည်။နော ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သလော။ပ။ဣဒ္ဓတိ၊ ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒ်၊ သည်။ နောဟိ၊ မဟုတ်။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ပ။ပဟောတိ၊ ၏။ ဝေဿောပိ၊ သည်လည်း။ပ။သုဒ္ဒေ ပိ၊သည်လည်း။ပ။သမ္ဘေပိ၊ကုန်သော။စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ၊အမျိုး လေးမျိုးတို့သည်။ပ။ပဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒါ၊ ၏။ (ဇော်-စသည် ရှေးနှင့်တူပြီ။)

၄၀၇။ (တံ ကိ ံ မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ ပြောဟူကောဝ၊ သည်သာလျှင်။ သောဘိသိနာနိ ံ ၊ ချေးပုတ်ကြိုးလုံးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍ ။ နဒီ ံ ၊ မြစ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားရှိ။ ရဇေ ဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေးကို။ ပဝါဟေတုံ၊ မျှောခြင်းငှါ။ ပဟောတိ နုခေါ၊လော။ ဧတ္တိယော၊သည်။ နောပဟောတိ၊ လော။ပ။ ဣဒါ၊ ၏။

(နောဟိဒံ-စသည်နှင့် ဇော်-စသည်ကား ရှေးနှင့်တူပြီ။ သောဘိသိနာနိ-ကား ဃဋ္ဋိကာရ သုတ် ၂၇၃- ပိုဒ်၌လည်း လာ၏။)

၄၀၈။ (တံ ကိ ံ မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ဣဓ၊ ဤလောကတွင်။ဧတ္တိယော၊ ရေမြေကို အစိုးရသော။မဒ္ဒါ၀ သိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ သွန်းအပ်သော အဘိသိက် ရေစင်ရှိသော။ ဆုဇာ၊မင်းသည်။ နာနာဇနာနံ၊ အသူးထူးသော အမျိုးဇာတ်ရှိကုန်သော။ ပုရိသာနံ၊ယောကျ်ားတို့၏။ ပုရိသသတံ၊ ယောကျ်ားတရာကို။ "ဘောဇနော၊ အမောင်ဟို့။ ယေ၊အကြင်ယောကျ်ားတို့သည်။တတ္ထ၊ထိုအရပ် ၌။ ဧတ္တိယကုလာ၊ မင်းမျိုး ၄ဝင်း။ ပြာ ဟူကာကုလာ၊ပုံကားမျိုးမှဝင်း။ ဆုဇညကုလာ၊ အဘိသိက် မခံရသေးသော မင်းမျိုးမှဝင်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုယောကျ်ားတို့သည်။ အာယန္တု၊ လာကုန်လော့။ သာဂတာ ဝါ၊ ကျွန်းသား၏ဝင်း။သာလဝတီ ဝါ၊ အင်ကြင်းသား၏ဝင်း။ သလဠဿ ဝါ၊ ထင်းရှူးသား၏ဝင်း။ စန္ဒနဿ ဝါ၊ စန္ဒကူးသား၏ဝင်း။ ပဒုမဿ ဝါ၊ ပဒုမ္မာသား၏ဝင်း။ ဥတ္တရုရဏိ ံ ၊ပွဘ်ခုံပုတ်ကြည်ကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။အဂ္ဂိ ံ ၊မီးကို။အဘိနိဗ္ဗတ္တေန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ တေဇော၊ မီးကို။ပ။ပါတုကရောန္တု၊ ထင်စွာပြုကုန်လော့၊ ဘောဇနော၊ တို့။တတ္ထ၊ဤ။ စတ္တာလကုလာ၊ ဒွန်းစက္ကားအမျိုးမှဝင်း။ နေသာဒကုလာ၊ ပူဆိုးတံငါမျိုးမှဝင်း။ ဝေနကုလာ၊နန်းသမားမျိုးမှဝင်း။ ရထကာရကုလာ၊ သားရေနယ်သမားမျိုးမှဝင်း။ ဝါ၊ လက်သမားမျိုးမှဝင်း။ ပုက္ကုသကုလာ။ ပန်းမှုံ ိုက်သွန် ဘင်ကျုံးသမားမျိုးမှဝင်း။ဥပ္ပန္နာ၊ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အာယန္တုပန၊လာကြကုန် လော့။သာပါန ဒေါဏိယာ ဝါ၊ခွေးသောက်ကျင်း၏ဝင်း။သူကရဒေါဏိယာ ဝါ၊ဝက်စားကျင်း၏ဝင်း။ ရဇကဒေါဏိယာဝါ၊ ဆိုးရေကျင်း၏ဝင်း။ ရေဏ္ဍကဒ္ဒသ ဝါ၊ ကျက်ဆူသား၏ဝင်း။ ဥတ္တရုရဏိ ံ ၊ ကို။ပ။ပါတုကရောန္တု၊ဘိ၊ ကုန်လော့"ဟု ဆိုရ ။ သန္ဓိပါတေယျ၊ စည်းဝေးစေရာ၏။

(တံ ကိ ံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ။)ဝေါ၊ သို့။ ဧတ္တိယကုလာ၊ မှဝင်း။ပ။ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သောယောကျ်ားဟူသည်။ သာဂတာ ဝါ၊ ၏ဝင်း။ပ။ ဥတ္တရုရဏိ ံ ၊ ကို ။အာဒါယ၊ ၍။

ယော သော အဂ္ဂိ၊အကြင်မီးကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ယော သော တေဇော၊ အကြင်မီးကို။ ပါတုကတော၊ ထင်စွာပြုအပ်၏။သော ဇဝ အဂ္ဂိ၊ထိုမီးသည်သာလျှင်။အစ္စိမာ၊စဝ၊အလျှံရှိသည်ရင်း။ ဝဏ္ဏဝါ စ၊ အဆင်းရှိသည်ရင်း။ ပဘဿရော စ၊ အရောင်ထွက်သည်ရင်း။ အဿ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ တေန စ အဂ္ဂိနာ၊ ထိုမီးဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ မီးအမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ နုခေါ၊ စွမ်းနိုင်သလော။

စဏ္ဍာလကုလာ၊ မှဒင်း။ပ။ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ တို့သည်။ သာပါနခေါဏီယာဝါ၊ ၏ရင်း။ ပ။ ဥတ္တရာ-ရဏိ ံ၊ကို။ အာဒါယ၊၍။ယော ပန သော အဂ္ဂိ၊ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊၏။ယော ပန သော တေဇော၊ ကို။ ပါတုကတော၊ ၏။သော အဂ္ဂိ၊သည်။ အစ္စိမာ၊ အလျှံရှိသည်။နု စဝ အဿ၊မဖြစ်ရာသလော။ ဝဏ္ဏဝါ၊ အဆင်းရှိသည်။ နု စ အဿ၊လော။ပဘဿရော၊သည်။နု စ အဿ၊လော။တေန စ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်လည်း။အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ကို။ကာတုံ၊ငှါ။နု စ သက္ကာ၊မစွမ်းနိုင်သလော။ဣတိ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ပ။ ယောပိ သော အဂ္ဂိ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊ ၏။ယောပိ တေဇော၊ကို။ ပါတုကတော၊ ၏ ။ သော အဂ္ဂိ၊ သည်။အစ္စိမာ စဝ၊ သည်ရင်း။ဝဏ္ဏဝါ စ၊သည်ရင်း။ပဘဿရော စ၊သည်ရင်း။ အဿ၊ ရာ၏။ တေန စ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ စဏ္ဍာလကုလာ၊ မှဒင်း။ပ။ သက္ကာ၊၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဟိ၊မှန်၏။ သမ္ဘောပိ အဂ္ဂိ၊ အလုံးစုံသော မီးသည်လည်း။ အစ္စိမာ စဝ၊ သည်ရင်း။ဝဏ္ဏဝါ စ၊သည်ရင်း။ပဘဿရော စ၊ သည်ရင်း။ အဿ၊ရာ၏။ သမ္ဘေနပိ အဂ္ဂိနာ၊ အလုံးစုံသော မီးဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊၏။ဣတိ၊ ၏။

(ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ် အပိုဒ် ၃၈၀-၌ ၎င်း ဝါကျမှားနှင့် အနည်းငယ်တူ၏။ ဤစသည်လည်း ရှေးနည်း။ ဤ၊ ဤအလုံးစုံသော မီးအမှုကို ပြုရာ၌ ပေး။)

၄၀၉။ (တံ ကိ ံ မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ ဣဒ၊ ဤလောကဿ။ ခတ္တိယ-ကုမာရော၊ မင်းမျိုးသတ္တိသားသည်။ ပြာဟ္မဏကညာယ၊ ပုံကားမျိုးသတ္တိသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကပ္ပေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းမျိုးသတ္တိသားနှင့် ပုံကားမျိုးသတ္တိသမီးတို့၏။သံဝါသံ၊ ကို။ အန္ဒာယး စ့ဲ၍။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဇာယေထ၊ ဖွားမြင်ရာ၏။ ခတ္တိယ-ကုမာရေန၊ နှင့်။ပြာဟ္မဏကညာယ၊မှ။ဥပ္ပန္နော၊ဖွားမြင်သော။ယော သော ပုတ္တော၊ အကြင်သားသည်။ သိယာ၊ ရှိရာ၏။ သော၊ ထိုသားသည်။ ဝါ၊ ကို။ မာတုပိ၊ အမိနှင့်လည်း။ သဒိသော၊ တူသလော၊ ပိတုပိ၊ အဘနှင့်လည်း။သဒိသော၊ တူသလော။ ခတ္တိယောတိပိ၊ မင်းမျိုးဟူ၍ လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ ပြာဟ္မဏောတိပိ၊ ပုဏ္ဏား မျိုးဟူ၍ လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ ဣဒံ၊ ၏။ဘော ဂေါတမ၊မ။ခတ္တိယကုမာရေန၊ နှင့်။ ပြာဟ္မဏကညာယ၊ မှ။ဥပ္ပန္နော၊သော။ ယော သော ပုတ္တော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ သော၊သည်။ မာတုပိ၊ နှင့်လည်း။ သဒိသော၊ တူ၏။ပ။ ပြာဟ္မဏောတိပိ၊ပုံကားမျိုးဟူ၍ လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဒံ၊ ၏။

(တံ ကိ ံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ)။ဣဒ၊ ၌။ ပြာဟ္မဏကုမာရော၊ ပုံကား သတ္တိသားသည်။ ခတ္တိယကညာယ၊ မင်းမျိုးသတိုးသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကွ။ သံဝါသံ၊ကို။ ကပ္ပေယျ၊၏။ပ။ စတ္တဗ္ဗော၊၏။ဣဒံ၊၏။

(တံ ကိ ' မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ) ။ဣဒေ၊ ဘ္ဒ။ ဝဋ္ဌဝံ၊ မြင်းမကို။ ဂဒြဘေန၊ မြည်းထီးနှင့်။ သမ္မဒယာဇေယျုံ၊ ယှဉ်စေကုန်ရာ၏။ (တင်ကုန်ရာ၏ ဟူလို။)တေသံ၊ ထိုမြင်းမနှင့် မြည်းထီးတို့၏။ သမ္မဒယာဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ ၍။ ကိသောရော၊ မြင်းကလေးသည်။ဇာယေထ၊ဖွားမြင်ရာ၏။ ဝဋ္ဌဝါယ၊ မြင်းမနှင့်။ ဂဒြဘေန၊ မြည်းထီးကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇေသု၊ သော။ ယော သော ကိသောရော၊ အကြင်မြင်းကလေးသည်။ သိယာ၏။ သော၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ မာတုပိ၊ နှင့်လည်း။ သဒိသော၊ သလော။ပိဘုပိ၊နှင့်လည်း။ သဒိသော၊သလော။ အသောတိပိ၊မြင်းဟူ၍ လည်း။ဝတ္ထမ္ဘော၊ဆိုအပ် သလော။ဂဒြဘောတိပိ၊ မြည်းဟူ၍ လည်း ။ဝတ္ထမ္ဘော၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။ သော ဂေါဘမ၊ မ။ သော အဿတရော၊ ထိုမြင်းကလေးသည်။ကုဏ္ဍံ ဟိ၊ စပ်၍ ဖွားသောသားသာလျှင်[1]။ ဟောတိ၊ ၏။

သော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဿ၊ထိုမြင်းကလေး၏။ဣဒံ နာနာဂရဏံ၊ ဤအထူးကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ အမုတြ စ ပန၊ထိုရွှေးနည်းခ်ိုကား။သောနံ၊ ထိုလုလင်ပျိုတို့၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော။ နာနာဂရဏံ၊ အထူးကို။ နု ပဿာမိ၊ မမြင်ပါ၊ ဣတိ၊ ၏။

(တံ ကိ ' မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ။) ဣဒေ၊ ဘ္ဒ။ သဉ္ဇရိယာ၊ တမိဝမ်းတွင်းကိန်း ကုန်သော။ ဘာတရော၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော။ဒွေ မာဏဝကာ၊ လုလင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ အဿု၊ ရှိကုန်ရာ၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ အဗ္ဗာယကော၊ ဗေဒင်ကို သရဗ္ဗာယ်တတ်၏။ ဥပနိတော၊ အာဂုံဆောင်နိုင်၏။ ဧကော၊ သည်။ အနဗ္ဗာယကော၊ တတ်။ အနုပနိတော၊ နိုင်။ ဣဒေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့ဘင်။ ကံ၊ ဘယ်သူ့ကို။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓေဝါ၊ ကုဋုံးထမင်းခ်ခင်း။ ထာသိပါကေ ဝါ၊လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ မဂ်လာ ထမင်းခ်ခင်း။ ယညေ ဝါ၊ ယဇ် ထမင်းခ်ခင်း။ ပါဟုနေ ဝါ၊ ဧည့်ဝတ်ထမင်းခ်ခင်း။ ဘောဇေယ္ယုံ၊ ကျေးမွေးကုန်ရာအုံ့နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ယော သော မာဏဝကော၊အကြင်လုလင်သည်။ အဗ္ဗာယကော၊ တတ်၏။ ဥပနိတော၊ နိုင်၏။ ဣဒေ၊ ဤတို့ဘင်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပဋ္ဌမံ၊ စွာ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ဘောဇေယ္ယုံ၊ ကုန်ရာ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အနဗ္ဗာယကော၊ သော။ အနုပနိတော၊သော။မာဏဝကော၊ လုလင်၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးများသည်။ ကိ ' ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှုဖြစ် လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(တံ ကိ ' မညသိ အဿလာယန-ပေးမြဲ။) ဣဒေ၊ ဘ္ဒ။ သေဒရိယာ၊တမိဝမ်းတွင်း ကိန်းကုန် သော။ ဘာတရော၊ ကုန်သော။ ဒွေ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ အဿု၊ကုန်ရာ၏။ ဧကော၊ သည်။ အဗ္ဗာယကော၊ တတ်၏။ ဥပနိတော၊ နိုင်၏။ ဒုဿီလော၊ အကျင့်ပျက်၏။ ပါပဓမ္မော၊မကောင်း

---

[1] ကုဏ္ဍသားနှင့် ဂေါလကသားအထူးကို 'ဘဂ်ါလီအက္ခရာရေးနှင့်ရှိသော မနုမ္မေသတ်ခ် ဤသို့ ဆိုခ်။ ဟရဒါရေသု ဇာယန္တေ ဒွေ သုတာ ကုဏ္ဍဂေါလကာ။ပတိမှ ဇီဝတိ ကုဏ္ဍော မတေ ဘတ္တရိ ဂေါလကော။ မနုမ္မေသတ်၊ ၇အမျှာယ၊ ၁၇၄ ဂါထာ။ သူတပါးမယားတို့ခ် ဖွားသော သားများကို ကုဏ္ဍ, ဂေါလက ခေါ်ခ်။ လင်ကြီးအသက်ရှိသေးလျှင် ကုဏ္ဍ၊ သေလျှင် ဂေါလက ဟု ခေါ်ခ်။

သောသတောရှိ၏။ ကောဲ သည်။ အနုဗျာယကော၊ တတ်။ အနုပနိတော၊ နှိုင်းသိလတ၊ အကျင့်ရှိ၏။ကသျှာဏခမ္မော၊ ကောင်းသောသတောရှိ၏။ပ။ဘော၊ ဂေါတမ၊ မ။ ဟေ၊ မှန်၏။ ဒုဿီလော၊ သော။ပါပဓမ္မော၊ သော။မာဏဝကေ၊ ခ်ဉ်။ ဒိန္နံ၊ သည်။ မဟပ္ပဇာ၊သည်။ကိ ံ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဿလာယန၊ နု။ တုံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ခ်ဉ်။ ဇာတိ ံ၊ အမျိုးဇာတ်သို့။ အဂမာသိ၊ရောက်ပြီ။ ဇာတိ ံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်ပြီး၍။ မန္တေ၊ ဝေဒတို့သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ မန္တေ၊ တို့သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ တပေ၊ အကျင့်တို့သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ တပေ၊ တို့သို့။ ဂန္ဓာ၊၍။စာတုဝဏ္ဏိ ံ၊ အမျိုးလေးပါးဖြင့် ဆက်ဆံသော။ သုဒ္ဓိ ံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသို့။ ပစ္စာဂတော၊ တဖန်ပြန်ရောက်၏။ အာသံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယံ၊ ယင်းသတ္တဝါကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဝုတ္တော၊သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ မကုံဘူတော၊ မျက်နှာမသာ မယာ။ ပဇ္ဇာကွန္ဒော၊ ကျသောပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍ ံ။ အခေါမုခေါ၊အောက်ခ်ဉ် ချထားအပ်သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍာဝ်ယန္တော၊ကြံမှိုင်လျက်။အပ္ပဋိဘာနော၊ ဉာဏ်အမြော်အမြင် မရှိသည် ဖြစ်၍ ၂။ နိသိဒိ၊ ပြီ။

၄၁၀။ အထ ခေါ၊ ခ်ဉ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဿလာယနံ် မာဏဝံ၊ ကို။ပ။ အပ္ပဋိဘာနံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။ အဿလာယနံ် မာဏဝံ၊ ကို။ (ဂင်း၏ အာကာရဝါကျကား ဤသုတ်အဆုံး ဒဗ္ဗီဂါဟောဘီ မှ ဣတိ တိုင်အောင် ဖြစ်၏။)

အဿလာယန၊ နု။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ အရညာယတနေ၊တောအုပ်ခ်ဉ်။ပဏ္ဏကုဋ္ဌိသု၊သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းတို့ခ်ဉ်။ သမ္ဗဟ္ဒာနံ၊ အညီအညွတ်ပြောဆိုကုန်သော။ သတ္တန်ခ်ဉ်၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသိနံ၊ ပုဏ္ဏား ရသေ့တို့အား။ "ဗြာဟ္မဏောဝ၊သာလ္ဟင်။ပ။ဗြာဟ္မဒါယာဒါတိ၊"ဟူသော။ ဝေရှပ်၊ သော။ ပါပကံ၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ အယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။.ဟောတိ၊ ၏။

အဿလာယန၊ နု။ အသိတော၊ မည်းနက်သော။ ဒေဝဒေလော ဣသိ၊ ဒေဝလရသေ့သည်။ "အရညာယတနေ၊ ခ်ဉ်။ပ။ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ ကိရော်ဘိ၊ ဖြစ်သတတ်"ဟူ၍။ အသောသိ ခေါ၊ တည်း။

အဿလာယန၊ နု။အထ ခေါ၊ ခ်ဉ်။ အသိတော၊ သော။ဒေဝဒေလော ဣသိ၊သည်။ကေသမဿု၊ ကို။ ကပ္ပေတ္ဝာ၊ ရိတ်ပယ်၍။ (ကပ္ပိတ၊ကသမဿုတိအာဒီသု ဆေဒနေ။ ဓာတုမာလာ။)

မဇ္ဈိဒ္ဓဝဏ္ဏာနိ၊ မောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ဒုဿာနိ၊ အဝတ်ဘွဲ့ကို။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ၍။ ဟဋ္ဌလိယော၊ အထပ်ထပ်ပြူသုပ်အပ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ အာရုဟိတ္ဝာ၊ ၍။ ဇာတရူပမယံ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသော။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊၍။ သဘ္ဘန်ခ်ဉ်၊ ကုန်သော။

၁။ ပဇ္ဇာကွန္ဒောတိ ပတ်တကွန္ဒော၊ အလဂဒ္ဒ[ပမနှင့် သစ္စကသုတ်-အဋ္ဌကထာ။

၂။ အပ္ပဋိဘာနောတိ ကိဉ္စိ ဟဋ္ဌဘာနံ အပဿဏ္ဏော။အလဂဒ္ဒ[ပမသုတ်-ဋီ။ အပ္ပဋိဘာနောတိ ဉဏ္ဍာရိ အပ္ပဿဏ္ဏော-ဗုဒ္ဓသစ္စကသုတ်-ဋီ။

ပြောဟူ၏သိန်း တို့၏။ ပတ္ထဏ္ဍိလေ၊ သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းပရိဝုဏ်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား ပြီပြီ။ အဿလာယန၊ နု။ အထခေါ၊ ၌။ အဲသိတော၊သော။ ဒေဝလောဂ္ဂသိ၊ သည်။ သတ္တန်း၊ ကုန်သော။ ,ပြောဟူ၏သိန်း တို့၏။.. ပတ္ထဏ္ဍိလေ၊၌။ စက်မမာနော၊ လျှက်။ "ဟန္ဒ၊ ယခု။ဤမေ ဘဝန္တော ပြောဟူ၏သဟယာ၊ ဤအရှင်ပုံကားရသော့တို့သည်။ ကော ဂတာ နုခေါ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ဟန္ဒ၊ယခု။ဤမေ ဘဝန္တော ပြောဟူ၏သယော၊တို့သည်။ကော ဂတာ နုခေါတိ၊နည်း" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

အဿလာယန၊ နု။အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တန်း၊ ကုန်သော။ ပြောဟူ၏သိန်း တို့၏(စိတ်၌)။ ဂါမဏ္ဍလပရိဝေဏ၊ ရှာသူသားယော်ဘို့၏ အသွင်ကဲ့သို့သော အသွင်ရှိသော။အယံ၊ ဤသူသည်။ သတ္တန်း၊ ကုန်သော။ ပြောဟူ၏သိန်း တို့၏။ ပတ္ထဏ္ဍိလေ၊ ၌။ စက်မမာနော၊ ကြေ သွားလျှက်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ပ။ကော ဂတာ နုခေါတိ၊ နည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုသူကား။ ကော၊ အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ၊ ထိုသူ ကို။ အဘိသပါမာတိ၊ ကျိန်ဆဲကြကုန်စို့" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အဿလာယန၊ နု။အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တ၊ ကုန်သော၊ ပြောဟူ၏သယော၊ တို့သည်။ အသိတံ၊ သော။ ဒေဝလံ ဂ္ဂသိ ၊ ကို။ "ဝသလ၊ သူယုတ်။ ဘဿ၊ ပြာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ဝသလ၊ ယုတ်။ ဘဿ၊ သည်။ ဟောဟိတိ၊ လော့" ဟူ၍။ အဘိသပိ သု၊ ကုန်ပြီ။

အဿလာယန၊ နု။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ပြောဟူ၏သယော၊ တို့သည်။ အသိတံ၊ သော။ ဒေဝလံ ဂ္ဂသိ ၊ ကို။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဘိသပိ သု၊ကုန်ပြီ။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ အသိတော၊ သော။ဒေဝလော ဂ္ဂသိ၊သည်။အဘိရူပတရော စေဝ၊အလွန် အဆင်းလှသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဿနီယတရော စ၊ အလွန်ကြည့်ရှုဘွယ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပါသာဒိကတရော စ၊ အလွန်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

အဿလာယန၊ နု။အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တန်း၊ ကုန်သော။ ပြောဟူ၏သိန်း တို့၏(စိတ်၌)။ နော၊ ငါတို့၏။ တပေါ၊ အကျင့်သည်။ မောဃံ ဝတ၊ အချည်းနှီးဖြာ်စွတကား။ ပြောဟူစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်သည်။ အဖလံ ဝတ၊ အကျိုးမရှိစွတကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ "ပုဗ္ဗေ၌။ ဧယံ၊ ငါဘို့သည်။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ဝသလ၊ ယုတ်။ပ။ဟောဟိတိ၊ ဟူ၍။ အဘိသပါမ၊ ကုန်၏။ ကေစ္စော ဝေ၊ အချို့သောသူသည်သာ။ဘဿ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။(ဤဒါနိ၊၌၊)မယံ၊ တို့သည်။ ဤမုံ့ပန်း ဤသူကို၊ကား။ ယထာယထာ၊ အားဖြင့်။ အဘိသပါမ၊ ကုန်၏။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ အဘိရူပတရော စေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဿနီယတရော စ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါသာဒိကတရော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ကော နုခေါ ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကဟံ နုခေါ ဟု ဖွင့်သည်။ ၎င်းကို အဘယ်အရပ်ထို့သူးကြ ကုန်သနည်းဟု မယေးလင့်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းရှိကာ၌ ကော နုခေါတိ အဝ်သိရော ဤသိ၀ါ၀ေါ်ဟု ဖွင့်သည်။ "ကဲ အယ်နှယ်ရှိစ၊ ရဟသ့ဘို့၏ အယူ၀ါဒသည် ဗောက်ဆိုးမိုးမျှော် ဖြစ်လေပြီ မဟုတ်လော"ဟု ဆိုလိုသည်။

ဘဝန္တောနံ၊ အရှင်တို့၏။ တပေါ၊ သည်။ နု မောဃံ၊ အချည်းနှီးမဖြစ်။ ပြာဟ္မဏ၊ ရဟိယံ၊ သည်။ နာဟလံ၊ အကျိုးမရှိမဟုတ်။ ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။ ဣဒံ၊ တိုက်တွန်းလိုက်၏။ မယံ၊ ဧါ(ဒေဝလ) ရသေ့အပေါ်၌။ ယော မနောပဒေါသော၊ အကြောင်းစိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ ထိုပြစ်မှားခြင်းကို။ ပဇဟထ၊ စွန့်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။ ဘဝတော်၊ အရှင်အပေါ်၌။ ယော မနောပဒေါသော၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)ဘံ၊ ကို။ ပဇဟာမ၊ ငါတို့ဧန့်ကြပါကုန်၏။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဟောတိ နု၊ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကြကုန်၏။ ဘဝတံ၊ အရှင်တို့သည်။ "အသိတော ဒေဝလော ဣသိတိ၊ မည်းနက်သော ဒေဝလရသေ့"ဟူ၍။ သုတော နု၊ ကြားဘူးသည်မဟုတ်လော။ ဘော၊ အရှင်။ ဧဝံ၊ ဩော်ကြားဘူးပါကုန်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ သော၊ ထိုဒေဝလရသေ့ဟူသည်။ အဟံ ဟောမိ၊ ငါပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။

အဿလာယန၊ နု။အထ ခေါ၊ ဘဉ်။ သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏိသဒယာ၊ တို့သည်။ အသိတံ၊ သော။ ဒေဝလံ ဣသိ ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ။ ဥပဂ္ဂမိ ၊သု၊ အားထုတ်ကြကုန်ပြီ။

ဌ ၄၁၁။ အဿလာယန၊ နု။ အထ ခေါ၊ ဘဉ်။ အသိတော၊ သော။ ဒေဝလော ဣသိ၊ သည်။ သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏိသဒယာ၊ တို့ကို။ "ဘော၊ အရှင်တို့။ အရညာယတနေ၊ ဘဉ်။ပ။ ပြာဟ္မ-ဒါယာဒါတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ ကိရတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤဒေါသကို။ မေ၊ ငါ (ဒေဝလရသေ့သည်)။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ဘော၊ အရှင်ဒေဝလ။ဧဝံ၊ အရှင်ကြားဘိုင်း မှန်ပါ၏။

ဘောန္တော၊ တို့။ "ယာ ဇနိကာ မာတာ၊ ယင်းမိခင်ရင်းသည်။ ပြာ ဟ္မဏိယော၊ ပုံကားယောက်ျားကိုသာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလေပြီ။ အပြာဟ္မဏိ၊ ပုံကားမဟုတ်သူကို။ နော အဂမာသိတိ၊ မသွားလော"ဟူ၍။ ဇာနန္တိ ပန၊ သိကြကုန်၏လော။ ဘော၊ အရှင်။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘောန္တော၊ တို့။ "ဇနိကာမာတု၊ မိခင်ရင်း၏။ ယာ မာတာ၊ ယင်းအမိသည်။ (ဝါ)အဖွားသည်)။ ယာဝသတ္တမာမာတုမာတာမဟာယုဂါ၊ အဖွားအဘေး (မိန်းမသူ)အထက် ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ ပြာဟ္မဏိယော၊ ကိုသာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ အပြာဟ္မဏိ၊ကို။နော အဂမာသိတိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ဇာနန္တိ ပန၊ လော။ ဘော၊ အရှင်။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။

ဘောန္တော၊ တို့။ "ယော ဇနကော ပိတာ၊ယင်းဖခင်ရင်းသည်။ ပြာဟ္မဏိ ယော၊ ပုံကားမကို သာလျှင်။ ပ။-နော ဟိ၊ ပါ။

ဘောန္တော၊ တို့။ ဇနကပိတု၊ ဖခင်ရင်း၏။ယော ပိတာ၊ ယင်းဖခင်သည်။(ဝါ-အဖိုးသည်။) ယာဝသတ္တမာ ပိတုပိတာမဟာယုဂါ၊အဘိုးအဘေး(ယောကျ်ားသူ)အထက် ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ ပြာ ဟ္မဏိ ယော၊ ကိုသာလျှင်။ပ။ နောဟိ၊ ပါ[1]။

၁။ အရည်းဖွယ်ရာ၊ မမှတာဖြင့်။ စဉ်လာဝံသ၊ အာဘတရိုး၊ အဘိုးအဘေး၊ အဖွေးမကဲ၊ အဘဲစဉ်စီ၊ အဘီရောနှော၊ အဘောနွယ်ယှက်၊ ကိုယ်မှတက်၍။ အထက်ခုနစ်ပါး၊ အောက်သို့သွားမူ၊ သား မြေး မြစ် တီ၊ မျှော့ ကျွတ် စီလျှက်၊ နောက်ကျွတ်ဆက်ဟု၊ မရှက်ပေးကွာ၊ အညာတက၊ ယာဝသတ္တမာ ။ မုံရွှေး ဇေတဝန် ဆရာတော်ရေး ဥတေနုပ္ပါ်ပိန်ရေ ၂၇-လာ စကားဖြင့် သိလေ။ ထို့ကြောင့် ဤ၌ အသေးမိန်းမသူ၊ အသေး ယောကျ်ားသူဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

ဘောန္တေ၊ တို့။ ယထာ၊ ဘယ်သို့လျှင်။ ဂဟ္ဌဿ၊ ကိုယ်ဝန်တည်လာအံ့သော သတ္တဝါ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ တည်နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟု။ ဇာနန္တိ ပန၊ လော။

ဘော၊အရှင်။မယံ၊ တို့သည်။ယထာ၊အကြင် (ဆိုလတ္တံ့ သော) အခြင်းအရာအားဖြင့်။ဂဟ္ဌဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ဟူ၍။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။

ဣဓ၊ ဤသတ္တလောကဌ်။ မာတာပိတရော စ၊ အမိအဘာတို့သည်လည်း။ သန္နိပတိတာ၊ ပေါင်းဖော်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာ စ၊ သည်လည်း။ ဥတုနီ၊ ဥတုလာပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ ပဋိသန္ဓေနေသတ္တံ့သော သတ္တဝါသည်လည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေ့၌ တည်လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧवं၊ ဤသို့သျှင်။ တိဏ္ဏံ၊ အကြောင်းသုံးပါးတို့၏။ သန္နိပါတာ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဖြေကုန်၏။

ဘောန္တေ၊ တို့။"တဋ္ဌ၊ စင်စစ်။ သော ဂန္ဓဗ္ဗော၊ သည်။ ခတ္တိယောဝါတိ၊ ဟူ၍ရင်း။ ब्राह्मणော ဝါတိ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဝေဿော ဝါတိ၊ ဟူ၍ရင်း။ သုဒ္ဒေါ ဝါတိ၊ သူဆင်းရဲ"ဟူ၍ရင်း။ ဇာနန္တိ ပန၊ လော။ ဘော၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။"တဋ္ဌ၊ စင်စစ်။ပ။သုဒ္ဒေါ ဝါတိ၊ သူဆင်းရဲ"ဟူ၍ရင်း။ နဇာနာမ၊ မသိကြပါကုန်။

ဘော၊ သို့။ ဝေ၀ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ "တုမှေ၊ တို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဟောထာတိ၊ ကုန်သနည်း"ဟူ၍။ ဇာနာထ၊လော။ ဝေ ၀ သန္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဘော၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ "ကေ၊ တို့သည်။ ဟောမာတိ၊ ၏" ဟူ၍။ နဇာနာမ၊ ကုန်။

အဘာလာယန၊ နု။ အသိတေန၊ သော။ ဒေ၀လေန ဣသိနာ၊ သည်။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ တေဗြာဟ္မဏိသယော၊ တို့သည်။ သကေ၊ သော။ ဇာတိ၀ါဒေ၊ ဇာတ်အယူ၌။ သမနုယုဇ္ဇိ ယမာနာ၊ အယူကို စစ်ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနာ၊ ဝန်ခံသောအားဖြင့် အယူ.ကို ယူစေအပ်.ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနာ၊ အခြောင်းကို မေးမြန်းပြောဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နု ဟိ သမ္မာယိသာန္တိ နာမ၊ ပြည့်ဝုံစွာ မပြေဆိုနိုင်ကုန်ဘိသေး၏?။

ယုဂ ဟူသည် အဖိုးအမှား အစုံ ဟူသော ယုဂဌာနတွင်ဝါစီမဟုတ်။ ယုဂန္တိ အာယုပ္ပမာဏန္တိ ဝုစ္စတိ-ဟု အဋ္ဌကထာများ၌ ဖွင့်ဆိုလျက်ရှိကြသည်။

ယုဂ ဖြစ်ပုံ စုံလင်သော အဖွင့်များကို ဝိ-ဌ ၂-၂၄၀-ပုရာဏစီ၀ရသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ-၌ရင်း၊ ဒီ-ဌ-၁၊ ၂၅၀-ဇေတဝနဝဏ္ဏဂုဏကထာ၌ရင်း၊ အံ-ဌ ၃၊ ၄၀-ယသ၀ိ ဒီသံဘုတ္တ၀ဏ္ဏနာ၌ရင်း၊ အကျယ်ရှုလေ။

အထူးသဖြင့် ဤ၌ မာတုမာတာမဟာယုဂါ ပိတုပိတာမဟာယုဂါ ပုဒ်များသည် ၃၀-မာတာပိတူဥဝမဟော-ဟူသော မဟာဂုဏ္ဍာန်သုတ်ဖြင့် အာမဟာပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသော ပုဒ်များဖြစ်ကြ၏။

သို့ရာတွင် မာတု မာတာမဟာယုဂါ ပုဒ်၌ မာတု မာတာမဟာယုဂါ-ဟု ရှိလျှင် ဣတ္ထိလိင်ဝါစီအဖြစ် ထင်ရှားစေသည့်အပြင် "ပြာဟ္မဏံယ၀ အဂမာသိ၊ပုဏ္ဏား ယောကျ်ားကိုသာလျှင်" ဟူသည် ဟူသော သဒ္ဒန္တရိက်နှင့်လည်း လိုက်လျောညီညွတ်ရာသည်။ ထိုမှတပါး-ပုရာဏစီ၀ရ-သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်၌ ပိတာမဟာယုဂမ္ပိ ပိတာမဟာယုဂမ္ပိ မာတာမဟာယုဂမ္ပိ မာတာမဟာယုဂမ္ပိ ဟူသော သံ၀ဏ္ဏနာများနှင့်လည်း ထောက်ချင့် နှိုင်းဆနှိုင်းလေသည်။

၁။ ဤ၌ ဂဗ္ဘဿဒ္ဒါသည် ဂဗ္ဘံ ဂဟဏံ ဂဗ္ဘာ ဝိဇာယနန္တိ။မ-၃ ၁၆၃-၌ကဲ့သို့ သတ္တဝါဟော။

၂။ ဂဗ္ဘာ၀ကွန္တိ အကျယ်ကို၊ မ-၁၊ ၃၃-မဟာတဏှာသခ်ယသုတ်နှင့် ၎င်းအဖွင့် ၂၁၀-၌ရင်း၊ ပါရာဇိကဏ်-သုဒိန္နဘာဏ၀ါရ၊ ၌-ရှိတို့၌ရင်း မိလိန္ဒပဉ္ဍပါဠိတော် ဂဗ္ဘာ၀ကွန္တိပဉ္ဍာ၌ရင်း ရှုလေ။

၃။ သမနုယုဇ္ဇိယမာနာ-စသော သုံးပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယတို့ကို မ-ဌ-၂၁၀ အပိုင်ရေ ၂၃၀-အလဂဒ္ဒူပမသုတ်၌ရှု။

တေရဟိ၊ ၌။ မယာ၊ သည်။ သက်သို့ ၊ သော။ ဝေတိဝါဒေ၊ ၌။ သံမနုယုဉ္ဇိယမာနော၊ အပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟီယမာနော၊ သော်။ သမနုဘာသိယမာနော၊ သော်။ တဲ့၊ သင်သည်။ ကိ ပန သမ္မာယိသာတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် ပြည့်စုံစွာ ပြောဆိုနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ယေသံ၊ ယင်းရသော့ ခုနှစ်ယောက်တို့ဘင်။ တဲ့၊ သင်သည်။ သာစရိယကော၊ ဆရာတူ တပည်ဖြစ်သော။ ဒဠ္ဍိဂ္ဂါဟော၊ ယောက်မကိုင်တတ်သော။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဝေါ ဝုတ္တော၊ သော်။ အသ္သလာယနော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ပ။ စောရေတူတိ၊လေ့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ဘတိယံ၊ သော။ အသ္သလာယနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-လောဒ္ဓမုခသုတ်

၄၁၂။ (ဝေ၊ မေ သုတ်-ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ခေမိယမ္ဗဝနေ၊ ခေမိယမည်သော သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ လောဒ္ဓမုခေါ၊ မည်သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သ ည်။ ကေနစိ ဒေဝ၊ သော။ ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ ဗာရာဏသိ ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ လောဒ္ဓမုခေါ ပြာဟ္မဏော၊ သ ည်။ ဇေတ်-ဝိဟာရံ၊ ဌ ၊။ အနုစင်္ကမမာနော၊ သော်။ အနုဝိစရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ ခေါ်ယမ္ဗဝန်၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။ အဇ္ဇောကာသေ၊ လွင်ပြင်၌။ စင်္ကမတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ လောဒ္ဓမုခေါ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပ-သင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ အာယသ္မတာ ဥဒေနေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं ၊ ကို။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝီတိသာရေတ္မာ၊ စေ၍။ စင်္ကမန္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ဥဒေနံ၊ သို့။ အနုစင်္ကမမာနော၊ အတုံ့သိုက်၍ စင်္ကြံ သွားလျက်။ "အဇ္ဇော သမဏ၊ရဟန်း။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ပရိပုဏ္ဏော၊ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တ္တော၊ ဤတရားနှင့် လျော်သော ရဟန်း အဖြစ်၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏အကြံသည်။ ဝေ၊ သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ ခေါ၊ ထိုသို့ အကြံဖြစ်ခြင်းသည် လည်း။ ဘဝန္တံ ရှုပါနံ၊ အရှင်တို့ကဲ့သို့သော ပညာရှိတို့ကို။ အဒဿနာ၊ မဖူးတွေ့ရခြင်းကြောင့်ဝင်း။ တ္တော၊ ၌။ ယော ပန မေ၊ အကြင်ကိုယ်ကျင့်တရားသဘောသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဿ၊ ထိုကိုယ်ကျင့် တရားသဘောကို။ အဒဿနာဝေါ၊ ကြောင့်ဝင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဝေ၊ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။ စင်္ကမ၊ စင်္ကြံ မှ။ ဩရောဟိတ္မာ၊ သက်၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ၍။ ပညတ္တော၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ လောဒ္ဓမုခေါ ပြာ ဟ္မဏော၊ ပါ၊ သည်လည်း။ စင်္ကမ၊ မှ။ ဩရောဟိတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော်၊ သော။ လောဒ္ဓမုခံ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပြာ ဟ္မဏ၊ ကား။ အာသနာနိ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာ။ သစေ အာကင်္ခသိ၊ အဂ ယ်၍ ထိုင်လိုသည်ဖြစ်အုံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

💬 မယံ ပန၊ ဘိုးသည်ကား။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အရှင်ဥဒေန၏။ တေဒေဝ ခေါ၊ ထိုသို့ခွင့်ပြု ခြင်းကိုသာလျှင်။ အာဂမယမာနာ၊ မြော်လင့်ကြကုန်လျက်။ နိသိဒါမ၊ ထိုင်လိုကြပါကုန်၏။

ပုဗ္ဗေ အနိမန္ဓိတော၊ မပင့်ဖိတ်အပ်မီ။အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိတမ္ပိ၊ ထိုင်ထိုက်၏ ဟူ၏။ မာဒိသော၊ ငါ့ကဲ့ဖ်ိုသောသူသည်။ ကထံ ဟိ နာမ မညေယျ၊ အဘယ်မှာလျှင် အောက်မေ့ရုတ်နည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။

(ပုဗ္ဗေ၊ မထိုင်မီ ရှေးအဘို့၌။ အနိမန္ဓိတော၊ မပင့်ဖိတ်အပ်သော။ မာဒိသော၊ သည်။ ဟူ၍ရင်း။ မာဒိသော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ အနိမန္ဓိတော၊ မပင့်ဖိတ်အပ်ဘဲလျက်။ ဟူ၍ရင်း။ ယောဇနာနိုင်သည်။)

အထခေါ၊ ၌။ ဃောဠမုခေါ ပြောဘွယ်ကား၊သည်။ပ။အဒဿနာ ဝါ၊ကြောင့်ရင်း။ ဟောတိတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပြောဘွယ်၊ ကား။ တို့၊ သည်။ မေ၊ အား။ အနုညေယျ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်ကို။သစေ ပန အနုဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုပြားအုံ့။ ပဋိဂ္ဂေါသိတမ္ပိ၊ မြစ်အပ်သည်ကိုလည်း။သစေ ပဋိဂ္ဂေါသေယျာသိ၊ အကယ်၍ မြစ်ပြားအုံ့။ မေ၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ယဿ၊ အကြောင်းကား၏။ အတ္ထံ စ၊ အနက်ကိုလည်း။နု ဇာနေယျာသိ၊ မသိရာ။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။မမံ ယေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ "ဘော ဥဒေန၊ နု။ ဤဒံ ဤစကားသည်။ ကထံ၊ အသို့နည်း။ဤမဿ၊ ဤစကား၏။အတ္ထော၊အနက်ကား။ ကောတိ၊ အဘယ်နည်း" ဟူ၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။သစေ ပဋိပုစ္ဆေယျာသိ၊ အကယ်၍ ပြန်လည်မေးပြားအုံ့။ ဝေဂဘူတာ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်။ ဣတ္ထ၊ ဤအယူကို ဆေးနွေးရာ၌။ နော၊ တို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

အဟာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အား။ အနုညေယျံ၊ ကို။ အနုဇာနိဿामိ၊ ခွင့်ပြုပါအုံ့။ ပဋိဂ္ဂေါသိတမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပဋိဂ္ဂေါသိဿာမိ၊ ပါအုံ့။အဟာ၊ သည်။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ယဿ၊ ၏။ အတ္ထံ စ၊ ကိုလည်း။ နု ဇာနိဿာမိ၊သိလိမ့်မည် မဟုတ်။ တတ္ထ၊ ၌။ ဘဝန္တံယေဝ ဥဒေနံ၊ ကိုသာလျှင်။ "ဘော ဥဒေန၊ နု။ပ။ကောတိ၊နည်း" ဟူ၍။ဥတ္တရိ၊အလွန်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ပြန်လည်မေးပါအုံ့။ဝေဂဘူတာ၊ ၍။ ဣတ္ထ၊ ၌။ နော၊ တို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဆိုး၏။

☰ ၄၁၃။ (ဤ ၄၁၃-အပိုဒ်ပါ ဝါကျအားလုံးသည် ကန္ဓရကသုတ် အပိုဒ် နံပါတ် ၄-၅-ဘို့နှင့် တူပြီ။ အာလုပ်မျှသာ ထူးတော့၏။)

၄၁၄။ ပြောဘွယ်၊ ကား။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ ဤမာ ဒေ၊ ဤနှစ်မျိုးတို့တည်း။ဒွေ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ပြောဘွယ်၊ ကား။ ဤ၊ ဤလောကခွဲ။ ဧကစ္စာ၊ အချို့သော။ ပရိသာ၊ သည်။ မဏိ ကုဏ္ဍလေသု၊ ပတ္တမြားနားဆောင်း ဝတ်ဆင်ကုန်သော မိန်းမဘွဲ့ခံ။ သာရတ္တရတ္တာ၊ ပြင်းစွာ တပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုတ္တဘာရိယံ၊ သားမယားကို။ပရိယေသတိ၊ရှာမှီး၏။ ဒါသိဒါသံ၊ကျွန်မိန်းမ

၁။ ဤသီဒိန္ဒတ္ထေရဝါဒသဝဏ္ဏနာ ၄၀၀-၌ရင်း၊ မေဃဒဿဝဏ္ဏကထာ ဒုပန္နနာဝါရဝတ္ထုအဖွင့် ၇၃၇-၌ရင်း၊ ဒုကနိပါတ် ပန္နနာဝါရတော်တ် အဋ္ဌကထာ ၁၂၇-၌ရင်း မဏိကုဏ္ဍလေသု- ဟူသော ပုဒ်ကို မဏိသု ကုဏ္ဍလေသု ၊ မဏိစိတေသု ၊ ၊ ကုဏ္ဍလေသု-စသည်ဖြင့် ဒွန်ဒွင့် တပ္ပုရိသ်ကိုသာ ဖွင့်ပြကြ၏။

ကျွန်ယောကျ်ားကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ခေတ္တဝတ္ထု၊လယ်,ယာကို။ပရိယေသတိ၊၏။ဇာတရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။

ပြာဟွဏ၊ ဏား။ ဣဒံ၊ ဘိ။ ဂေဟစ္စာ၊သော။ ပရိသာ ပန၊ သည်ကား။ မဏိကုဏ္ဍလသု၊တို့ဘိ။ အသာရတ္တာရတ္တာ၊ ၍။ ပုတ္တဘရိယံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒါသိဒါသံ၊ ကို။ ပဟာယ၊၍။ ခေတ္တဝတ္ထု၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ဘိ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ၏။ ပြာဟွဏ၊ ဏား။ နေဝတ္ထိ နု ပေါ၊ သော။ပ။ ဝိယာရတိ၊ ၏။

(ဤပေယျာလ ပါဠိနက်မျှားကို ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် ၄-၌ ပြန်၌။)

ပြာဟွဏ၊ ဏား။ ဣဒ၊ ဘိ။ တွံ၊သည်။ကတမ် ပုဂ္ဂလံ၊အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ကတမာယ ပရိသာယ၊ ဘိ။ ဗဟုလံ၊ ကြိမ်ဖန်မျှားစွာ။ သမနုပဿသိ၊ မြင်ဘိသနည်း။ယာစာယံ ပရိသာ၊ သည်လည်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအံ့။

ဘော ဥဒေနုန။ နေဝတ္ထိ နု ပေါ၊ သော။ ပ။ ဝိယာရတိ၊ ၏။ ယာယံ ပရိသာ၊ သည်။ပ။ ပဗ္ဗ-ဇိတာ၊ ၏။ အာမ၊ သည်။ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ဣမိဿံ ပရိသာယံ၊ ဘိ။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုအံ့။

ပြာဟွဏ၊ ဏား။ မယံ၊ တို့သည်။ဣဒါနေဝ၊ ယခုမှသာလျှင်။"အမ္ဘော သမဏ၊ ဟန်း။ ပ။ အဒဿနာ ဝါ၊ကြောင့်ရင်း။ ဟောတိတိ၊၏"ဟူ၍။ဝေါ၊သို့။တေ၊သင်၏။ဘာသိတံ၊ကို။အာဇာနာမ၊ သိကြရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအံ့။

ဘော ဥဒေန၊ နု။ မေ၊ သည်။ သာနုဂ္ဂဟာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ သာ ဝါစာ၊(အမ္ဘော သမဏ နတ္ထိ-စသော)ထိုစကားကို။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ ဝမ္မိကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗဇော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်၌။ဝေါ၊ သို့။မေ၊ အကျွန်ုပ်၏ (အကြံသည်)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဒ္ဓ ပန၊ ဤ သို့ ဝမ္မိကပရိဗ္ဗဇ ရှိသောသူ ဟူ၍သာလျှင်။ဘဝံ ဥဒေနော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ဓာရေတု၊ မှတ်ယူတော်မူပါ။ဘောတာ ဥဒေနေန၊သည်။မေ၊ အား။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့ကို။သံခိတ္တေန စ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဝိဘတ္တာ၊ မဝေဘန် မဟောကြားအပ်ကုန်သေး။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ ဥဒေနော၊ သည်။ မေ၊ အား။ အနုကမ္ပံ၊ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇတု၊ ဝေဖန်တော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ပြာဟွဏ၊ ဏား။တေနဟိ၊ လျှင်။ သုဏာဟိ၊ လော့၊ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ လော။ ဘာသိဿာမိ၊ ငါဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအံ့။ စောဒ္ဓမုခေါ ပြာဟွဏော၊ သည်။ ဧဝံဘောတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ အာယသ္မတော ဥဒေနဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်—

၄၁၅။ ပြာဟွဏ၊ ဏား။ပ။ ဝိယာရတိဘိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

(တေဒဝေါစ-၏ အာဂကာရအဆုံးသတ် ဝိယာရတိ-သည် ၄၂၀-အပိုဒ်အဆုံး၌ရှိသော ဝိယာရတိ ပင်တည်း။ ၎င်းပေယျာလအတွင်းရှိ ၄၁၅-မှ ၄၂၀ အထိ စာပိုဒ်တို့သည် ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် ၇-မှ အပိုဒ် ၁၆-အထိ ဝါကျတို့နှင့် လုံးဝတူပြီ။)

(၄၂၁-အပိုဒ်၌ ဝေ၀ ဝုတ္တေ-မှ အဇ္ဈတဂ္ဂေ ပါ၊ဧကုပေတံ သရဏံ ဂတံ-တိုင်အောင်သော ၀ါကျတို့ကား မရေရသုတ် အပိုဒ် ၃၂၃-နှင့်ဟူပြီ။)

၄၂၁။ ဘော ဥဒေန၊နု။ အင်္ဂုတ္တရာ၊ သည်။ ဒေ၀သိကံ၊ နေ့တိုင်း။ (ယံ)နိစ္စတိက္ခံ၊ (အကြင်) နိစ္စဘတ်ရိက္ခာကို။ မေ၊ အား။ ဒဒါတိ၊ ၏။ (တံ၊သည်။) အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနိစ္စဘတ်မှ။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊အား။ ဧကံ နိစ္စဘိက္ခံ၊ကို။ ဒဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပြာဟွဏ၊ ဏား။ တေ၊ အား။ အင်္ဂုတ္တရာ၊ သည်။ ဒေ၀သိကံ၊ တိုင်း။ နိစ္စဘိက္ခံ၊ ကို။ ကိं၊ အဘယ်မျှလောက်။ ဒဒါတိ၊ ပေးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ဥဒေန၊နု။ ပဠဂဟာပဏသတာနိ၊ နိစ္စဘတ်ရိက္ခာ၌ ငါးရာတို့ကို။ (ဒဒါတိ၊ ၏။) ဣဘိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။ ပြာဟွဏ၊ ဏား။ နော၊ ငါဘို့အား။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ၊ ခံယူခြင်းငှါ။နန.ခေါ ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆို၏။တံ၊ ထိုရွှေ၌သည်။ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အား။သစေ နံ ကပ္ပတိ၊မအပ်သည်ဖြစ်မူ။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ ရှင်ဥဒေနအလို့ငှါ။ ဝိဟာရံ၊ကို။ ကာရာပေဿာမိ၊ ဆောက်လုပ်စေပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ပြာဟွဏ၊ ဏား။ တုံ၊ သည်။မေ၊ငါ၏(အလို့ငှါ)။ဝိဟာရံ၊ ကို။သစေ ကာရာပေတုကာမော၊ ဆောက်လုပ်စေလိုသည်ဖြစ်အုံ့။ ပါဠိလိပုတ္တေ၊ ဟု။ သံဃဿ၊ ၏။ဥပဇ္ဈာနသာလံ၊တိုင်ပင်ဝည်းဝေးရာ စရပ်ကို။ ကာရာပေဟိ၊ စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆို၏။

အယံ၊ အာ.ဘျန်ပ် (ဃောဠမုခ)သည်။ ဣမိနာပိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အား။ ဘိယ္ယောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ အတ္ထမနော၊ ရှိသည်ဖြင့်၍။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန်ကြည်ညိုနှစ်သက်လှပါ၏။ (အဘိရဒ္ဓေါဘိ - အဘိပ္ပသန္နော-ပါယာသိ ရာဇညအဋ္ဌကထာ။ အဘိရဒ္ဓေါတိ အာရာမိတစိတ္တော၊ ၎င်းဋီကာ။) ဘဝံ ဥဒေနော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ သံဃေ၊ ၌။ ဒါနေ၊ ၌။ ယံ၊ ကြောင့်။ သမာဒပေတိ၊ တိုက်တွန်း၏။ (တံ၊ ထို့ကြောင့်။)ဘော ဥဒေန၊ နု။ သောဘံ၊ ထိုအာ.ဘျန်ပ်သည်။တေသာ နိစ္စဘိက္ခာယ စ၊ဤနိစ္စဘတ်ရိက္ခာ ဌေအသပြာ ဖြင့်ရင်း။ အပရာယ နိစ္စဘိက္ခာယ စ၊ဤမှ တပါး အခြားသော နိစ္စဘတ်ရိက္ခာ ဌေအသပြာဖြင့်ရင်း။ ပါဠိလိပုတ္တေ၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာနသာလံ၊ ကို။ ကာရာပေဿာမိ၊ စေပါအုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အတ၊ခေါ၊ ၌။ ဃောဠမုခေါ ပြာဟွဏော၊သည်။ပ။ကာရာပေသိ၊ စေပြီ။ သာ၊ ထို တိုင်ပင်စည်းဝေးရာ စရပ်ကို။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဃောဠမုခီတိ၊ ဃောဠမုခီဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ။ ဣတိ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ ဆောဿ။ ဃောဠမုခသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စကိသုတ်

၄၂၂။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ ပေးမြို့။) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ မဟာတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံ၊ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ စာရိကံ၊ ၄ါ။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ သြာ၊ဝတ္ထိ နာမ၊ သြ၊ဝတ္ထိသာ၀ဒမည်သော။ တောသလာနံ၊ တို့၏။ ပြာဟွဏဂါ၊မော၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုသြ၊ဝတ္ထိသာ၀ဒမည်သော ပုံထားရှိသို့။ အ၀သရိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ ဩပါသာဒေ၊ ဌ်။(သာမညာဓာရ။)ဩပါသာဒံ၊ဩပါသာဒရှာမှ။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်ဌ်။ ဒေဝဝနေ၊ နတ်တို့အား ယဇ်ပူဇော်ရာ တောဖြစ်သော။သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတော်ဌ်။ (ဝိသေသာဓာရ။)ဝိဟရတိ၊ ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။စက်ကြီး၊စက်ကြီးမည်သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သတ္တုဿဒံ၊ သတ္တုတို့ဖြင့် ပြုမိုးသော။ သတိဏကဏ္ဍောဒကံ၊ မြက်ထင်းရေတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော[1]။ သဉ်ဿ၊ စပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ရာဇဘောဂ်၊ မင်းမှ ရအာပ်သော စည်းစိမ်ရှိသော။ ပသေနဒိနာ၊ သော။ ကောသ-လေန ရညာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ရာဇဒေယ်၊ မင်း၏အမွေဖြစ်သော။ပြာဟ္မဏေယ်၊မြတ်သော ပေးခြင်းဖြင့် ပေးအပ်သော။ (အဋ္ဌကထာတို့ဌ် တနည်း ရှုလေဦး။) ဩပါသာဒံ အဓိ၊ ဩပါသာဒ-ရှာဌ်။ အာဝသတိ၊ နေ၏[2]။

၄၂၃။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဩပါသာဒကာ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊တို့သည်။ ဩပါ-သာဒါ၊ ရှာမှ။ နိုက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်ကြကုန်၍။ သဃ်သဃီ၊ စုစုရုံးရုံးရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏီဘူတာ၊ ပေါင်းစည်းမိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥတ္တရေနမုခါ၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု၍ကြကုန်လျက်။ ယေန၊ ဌ်။ ဒေဝဝနံ၊ သော။ သာလဝနံ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။)ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ဌ်။စက်ကြီးပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥပရိပါသာဒေ၊ပြာသာဒ်ထက်ဌ်။ ဒိဝါသေယ်၊ နေ့နေရာသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်၏။ စက်ကြီးပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဩပါသာဒကေ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပ-တိကေ။ဘို့ကို။ ဩပါသာဒါ၊ မှ။ပ။တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမန္တေ၊တို့ကို။အဒ္ဒသာ ခေါ်၊တည်း။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ခတ်ဆ်ားအမတ်ကြီးကို။ "ဘော ခတ္တေ၊အိုအမတ်ကြီး။ဩပါသာဒကာ၊ကုန်သော။ပ။(တေန၊ သို့။) ကိं နု ခေါ၊ အာဘယ့်ကြောင့်။ ဂစ္ဆန္တိတိ၊သွားကြကုန်သနည်း"ဟု။အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဝါ၊မေးပြီ။

(အတ္ထိ ဘော စက်ကိုမှစ၍ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝါတိ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။ ဝါကျ အစရှိ အတ္ထိ-ကား အစပ်မရ၊ နိပါတ်မျှသာ ဖြစ်ရာ၏။)

၁။ ပုရတ္ထိမေန ဝေသာလိန္တိ ဝေသာလိတော အဝိဒူရေ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ပါထိကသုတ္တန္တကထာ။ ဥတ္တရေန သေတဗျန္တိ သေတဗျတော ဥတ္တရဒိသာယ၊ပါယာသိရာညသုတ္တန္တကထာ။ သေတဗျာတိ ဣတ္ထိလိင်ဝသေန ထသာ နာဝရညာ နာမံ။ ဥတ္တရေနာတိ နေသဒ္ဒယောဂေ သေတဗျန္တိ ဥပယောဂဝစနံ ပါဠိယံ ဝုတ္တံ၊ အတ္ထဝသေန ပန ဥတ္တရ-သဒ္ဒံ အပေက္ခိတ္တာ သေတဗျတောတိ နိဿက္ကပ္ပယောဂေါ ကတော၊ ရင်းခံကာ။ ဤစက်သုတ် ဋ္ဌကထာအလိုမူ "ဩပါ-သာဒံ၏။ ဥတ္တရေန၊ ဌ်"ဟုပေး။ ဥတ္တရေန ဩပါသာဒဿ ဩပါသာဒဂါမဿ ဥတ္တရဒိသာယံ၊ ဥတ္တရေနာတိ နေသဒ္ဒယောဂေန ဟိ ဩပါသာဒဿ ဥပယောဂဝစနံ။ဒီဃနိကာယ် ကေဝဋ္ဋသုတ် အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ဌ်လည်း ရှုလေ။

၂။ ယာသတိဏေန စေဝ ဂေဟစ္ဆဒနတိဏေန စ သမ္ပန္နော-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် သတိဏကဏ္ဍောဒကံ-ကို သမ္ပန္နာနိ တိဏကဏ္ဍောဒကာနိ သတိဏကဏ္ဍောဒကံ-ဟူသော အဗျယီဘော(၁၀)မျိုးတွင် သမ္ပန္နအဗျယီဘော အဖြစ်ကို ရည်သည်။

၃။ ဩပါသဒဒနာမကော ပြာဟ္မဏဂါမေ ဝသတိ။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အခိ-ဟူသော ကမ္မပ္ပဝစနီယ အယုဇ်ဖြစ်သောကြောင့် ဩပါသာဒ-ဝယ် ဘုမ္မတ္ထဌ် ဒုတိယာသက်။အာသဒ္ဓါ လည်း အနက်မဲ့။ အဘိဘဝိတ္တာ-ဝါ အာဝသတိ တဿ။ပ။ ဘာယ မရိယာဒါယ ဝသတိ၊ ထောက်ရှု "ဩပါသာဒံ၊ ကို။အဒ္ဓါဝသတိ၊ စိုးအုပ်ပိုင်း ခြုံးသည်ဖြင့် နေ၏"ဟုလည်းပေး။ "ဩပါသာဒကာ၊ဩပါသာဒရှာသား ဖြစ်ကြကုန်သော။ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ပ။ အယောသုံ ခေါ်၊ သာတည်း"။ အခဿာသုံ-ဓါ အာဂဘသုကား ‌ အပိုဒ် ၉-အပဏ္ဏက သုတ်နှင့် မထူးပြီ။

ဧတေ၊ ထိ ဩပါသာဒရှာသားတို့သည်။တဲ့ ဘဝန္တံ ဂေါတမ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗုတ်၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

ဘော ခတ္တေ၊ကြီး။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ပ။ပြာဟ္မဏဟာပတိကေ၊ တို့ကို။ "ဘော၊ တို့။ ဧကိ ပြာ ဟ္မဏော၊သည်။ဘောန္တော၊တို့သည်။အာဂမေန္တု၊ကိရ၊ဆိုင်းငံ့ကြပါကုန်ဦးတဲ့။ဧကိပြာဟ္မဏောပါ၊ သည်လည်း။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ဥပသင်္ကမိဿတိတိ၊ ချဉ်းကပ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ဟူ၏။ (ဗုတ်တသုံးကြိမ်။) ဝေ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ချေလော့။ သော ခတ္တော့၊ သည်။ ဝေ၊ဘောတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဟူ၍။ပ။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၂၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ၊ အတူးထူးသော ပြည်ရှာမှ လာကြ ကုန်သော။ ပြာ ဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပဟ္မတ္တာနံ ပြာဟ္မဏသတာနံ၊ ပုံကား ငါးရာတို့သည်။ ဧကနိဒေ၊ သော။ ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ ဩပါသာဒေ၊ ၌။ပဋိဝသန္တိ၊ နေလျှောကုန်၏။တေ ပြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုံကားငါးရာတို့သည်။ "စကိပြာဟ္မဏော၊ သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ဥပသင်္ကမိဿတိဘိ၊ရလတ္တံ့"ဟူ၍။ အဿောသုံ ခေါ၊ သာတည်း။

အထခေါ၊ ၌။တေ ပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ပ။စကိ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။"ဘဝံစကိ၊ အရှင်စကိသည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ ဥပသင်္ကမိဿတိ၊ချဉ်းကပ်လတ္တံ့ဟူသည်။ သစ္စံ ကိရတိ၊ မှန်ပါသလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဘော၊ တို့။ "အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ ဥပသင်္ကမိဿာမိတိ၊ လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ မေ၊ ငါ၏(အကြံသည်)။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဝံ စကိ၊သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ၎။ မာဥပသင်္ကမိ၊ မချဉ်းကပ်ပါလင့်။ ဘဝံ စကိ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဒဿနာယ၊ ၎။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၎။နု အရဟတိ၊ မထိုက်။ သမဏော ဂေါတမော ဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘဝန္တံ စကိ ကို။ဒဿနာယ၊ ၎။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၎။ အရဟာတိ၊ ထိုက်၏။ ဟိ၊မှန်၏။ ဘဝံ စကိ၊ သည်။ မာတိတော စ၊အမိမှ၎င်း။ ပိတိတော စ၊ အဖမှ ၎င်း။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံတို့မှ။ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာ မွေးဖွားပြီ။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ အလွန် စင်ကြယ်သော အမိဝမ်းဘိုက်ရှိ၏။ ယာဝသတ္တမာ ပိတာမဟယုဂါ၊ ဘိုးဘေးခုနှစ်ဆက် အသက် အတိုင်းရှည်ဘိုင်အောင်။ ဇာတိဝါဒေန၊ ဖြင့်။ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်။ အနုပက္ကုဋ္ဌော၊ ဆဲရေး ရွတ်ချအပ်သူမဟုတ်။

ဘဝံ စကိ၊ သည်။မာတိတော စ၊မှ၎င်း။ပ။ယမ္ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ အနုပက္ကုဋ္ဌော၊ အပ်သူမဟုတ်။ဤမိနာ အဂေါနပိ၊ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဝံ စကိ၊ သည်။ပ။နု အရဟတိ၊ မထိုက်။ သမဏော ဂေါတမော ဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ပ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စကိ၊ သည်။ အနေဇော၊ ကြွယ်ဝ၏။ မဟာဒ္ဓနော၊များသောဥစ္စာရှိ၏။ မဟာ ဘောဂေါ၊ များသော အသုံးအဆောင်ရှိ၏။ပ။

(ဘဝံ ဟိ စကိ တိဏ္ဍံ ဝေဒါနံ-မှ စ၍ အနုဝယော တိုင်အောင် ပြာဟ္မာယုသုတ်အပိုဒ်ရေ ၃၇-၃၇-၌ရှု။)

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝ် စကြီ၊ သည်။ အတိရူပေါ၊လွန်သောအဆင်းရှိ၏။ ဒဿနီယော၊ ကြည့်ရှု ထိုက်၏။ ပါသာဒိကော၊ စိတ်ကြည်နူးမှုကို ဖြစ်စေတတ်၏။ပရမာယ၊ လွန်ကဲသော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရ-တာယ၊ အဆင်းကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။

(ပရမာယ၊ သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏-ဟူ၍လည်း ပေါထုဏာစရိယာဘို့ အလိုပေး။)

ပြဟ္မဝဏ္ဏီ၊ မြတ်သော အဆင်းရှိ၏။ ပြဟ္မဝစ္ဆသီ၊ မဟာပြဟ္မာ၏ ကိုယ်နှင့်တူသော ကိုယ် ရှိ၏။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ အခုဒ္ဒါဝကာသော၊ မဂယ်သောအရာရှိ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝ် စကြီ၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဝုဒ္ဓသီလီ၊ ကြီးပွါးသော သီလရှိ၏။ ဝုဒ္ဓိသီလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝ် စကြီ၊ သည်။ကလျာဏဝါစော၊ ကောင်းသောစကားရှိ၏။ကလျာဏဝါက္ခ-ရဏာ၊ချိုမြိန်သော စကားသံရှိ၏။ ဝိဿဋ္ဌာယ၊အပြစ်လွတ်ကင်း သန့်ရှင်းသော။အနေလဂလာယ၊ တံတွေးအရှိ ယိုထွက်ခြင်း မရှိသော။ အတ္ထသ၊ ဆိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝိညာပနီယာ၊ သိစွမ်းစေနိုင်သော။ ပေါရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းဌာ်ဖြစ်သော၊ ဝါ-ဂုဏ်ပေါင်းခသော [1]။ ဝါစာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝ် စကြီ၊ သည်။ ဗဟုနံ၊ လူများစွာတို့၏။ အာစရိယပါစရိယော၊ ဆရာ, ဆရာ့ ဆရာဖြစ်၍။တိဏိ မာဏဝကသတာနိ၊လုလင်ပျိုသုံးရာတို့ကို။မန္တေ၊ဝေဒတို့ကို။ ဝါစေတိ၊ ပို့ချ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝ် စကြီ၊ကို။ပယေနဒိဿ၊ သော။ကောသလဿ ရညော၊သည်။ သက္ကတော၊ အရှိအသေပြုအပ်၏။ ဂရုကတော၊ လေးစားအပ်၏။ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်-အပ်၏။ အပစိတော၊ ကျေးဇူးအပ်၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝ် စကြီ၊ ကို။ပေါက္ခရသာတိဿ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပေါက္ခရသာတိပုံဏားသည်။ပ။ အပစိတော၊ ကျေးဇူးအပ်၏။ပ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၄၂၅။ ဧဝံဝုတ္တေ၊သော်။စကြီပြာဟ္မဏော၊သည်။တဲ့ ပြာဟ္မဏေ၊တို့ကို။"ဘော၊ဘို့။တေနဟိ၊ လျှင်။ မမပိ၊ ငါ၏(ထံမှ)သည်း။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ မယာမေဝ၊ တို့သည်သာ။ တံ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ အရဟတိ၏။ (ယထာ-အနတ္ထက။)သော ဘဝ် ဂေါတမော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ နု အရဟတိဝေ၊ မထိုက်

၁။ ပေါရိယာ ကို ဤအဋ္ဌကထာ၌ နှစ်ဝိကပ်ဖွင့်ပြရာ ပဌမဝိကပ်အရ အနက်ပေးလိုက်သည်။မှ-ပတ်-ဌ-ဌ်ရင်း သီ-ပြဟ္မာလ-ဌ-ဌ်-ရင်း အံ၊တိ၊ဂ-ဌ- ဂူထဘာဂ၏သုတ်ဌ်ရင်း၊အံ၊ စတုက္ကဏ်ဌ၊အတ္ထန္ဓ-သုတ်ဌ်ရင်း သုံးဝိကပ်ဖွင့်ဆို၏။ သီ-သောဘဏ္ဍ-ဌ-ဌ် ၂-ဝိကပ် ဖွင့်ပြ၏။ယင်း ၂-ဝိကပ် ၃-ဝိကပ်တို့တွင် ပဌမဝိကပ်ကို ပြုရာ၌ ပူရေ ဘဝါ-ဟု ဥကာရန္တနှင့် ရှိရမည်ကို ပုရေ ဟု ဥကာရန္တနှင့် အမှား အရှိများသည်။ ပဌမဝိကပ်၌ ပရိပုဏ္ဏတ္ထဝါစက ဥကာရန္တ နှင့် ပူရ ဟု ရှိရမည်ကို ဂုဏပရိပုဏ္ဏတာယ-ဟူသော ဂုဏ်ဟိတ်ကိုရင်း အောက်ပါ ဌ-ဌ-ဌ-ကိုရင်း ထောက်ဆ၍ သိရာ၏။ ပေါရိ ယာတိ အက္ခရာဒိပရိပုဏ္ဏာယ။ သဂါထာ-သံ-ဌ-သာရိပုတ္တသုတ်။ ပူရေ ပုဏ္ဏာဘာဝေ'ဤဌ-ကာ၊ ပူရေတိ ဂုဏပါရိပူရေ၊ ဘေနဘ ဂုဏပရိပုဏ္ဏတာယ'ဘတိ၊ ပဋိရေ ဂုဏေယိ ပရိပုဏ္ဏာဘာဝေ ဘ'ဝါတိ ပေါရိ။ ပြဟ္မာလနှင့် ဆောဘဏ္ဍ၊ သိ-ရှိသတ်။

သည်သာတည်း။ပ။ ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဘုမိဂစ္ဆ၊ မြေ၌ မြှုပ်နှံအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝေဟာသင္ဃ၊ ကောင်းကင်အရပ် (ပြာသာဒ်စသည်)၌ ထားအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဟူတံ၊ များသော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေရွှေကို။ ဩ ဘာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။သုသုကာဌာနေသော၊ အလွန်မည်းနက်သည့် ဆံပင်ရှိသော။ ယုဝါ၊ ပျိုမျစ်သော။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်ဟူသော။ ဘဒ္ဒေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဒေဝရောဝ၊ ငယ်ရွယ်သူ သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော။ သည်။ အဿမုခါနံ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိကုန်သော။ မာတာပိတူနံ၊ တို့သည်။ အကာမကာနံ၊ (ရဟန်းပြုသည်ကို) အလိုမရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရုဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်စဉ်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ သီလဝါ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရှိ၏။ အရိယ-သီလီ၊ စင်ကြယ်မြင့်မြတ်သော သီလရှိ၏။ ကုသလသီလီ၊ အပြစ်ကင်းသော သီလရှိ၏။ကုသလေန၊ သော။ သီလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ခီဏာသဝမရုဂေါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော ကာမရုဂ ရှိ၏။ ဝိဂတစာပလ္လော၊ ကင်းသော လျှပ်ပေါ်လော်လီခြင်းရှိ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကမ္မဝါဒီ၊ ကံ,ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သူဖြစ်၏။ ကိရိယဝါဒီ၊ အခြောင်းအကျိုး ကို ယုံကြည်သူ ဖြစ်၏ ။ ပြဟူညာယ ပဓာယ၊ ပုံဏားမျိုးဖြစ်သော လူအပေါင်း၏[1]။ အဝါပဟုရေကွာရော၊ မကောင်းမှုမဟုတ်သော တရားတို့ကြောင့် ရှောင်ကွားပြုအပ်သူ. တည်း။(မယုတ်မာသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို ရှောင်ကွားပြုတတ်၏ဟုလည်းပေး)။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥစ္စာကုလာ၊ မြတ်သောအမျိုးမှ။ (နိုက္ခမိတ္တာ၊ ၌)အသမ္ဘိန္နာ၊ မရောမယှက် မကျိုးပျက်သော။ခတ္တိယကုလာ၊မှ။ (နိုက္ခမိတ္တာ၊ ၌)ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မဟာဒ္ဓနာ၊ သော။ မဟာဘောဂါ၊ သော။ အစုရာ၊ သော။ကုလာ၊ မှ။ (နိုက္ခမိတ္တာ၊ ၌)ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရှင်ဂေါတမထံသို့။ တိဏောရဇ္ဇာ၊ နိုင်ငံတပါးမှ။ တိဏောဇနပဒါ၊ တိုင်းတပါးမှ။ သံပုစ္ဆိဘုံ၊ ပြဿနာမေးမြန်းခြင်းငှါ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ (သီ-သောဏဒဏ္ဍသုတ်၌ ပဌမ ပုစ္ဆိတုံ-ဟု ရှိသည်။)

ဘော၊ တို့။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာသဟဿာနိ၊ နတ် အထောင်တို့သည်။ ပါဏေဟိ၊ အသက်တို့ဖြင့်။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတာနိ၊ ကုန်၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ ပေါက္ခရသာတိ ပြာဟ္မဏော၊သည်။ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားဘို့နှင့်ထက္ခ။ ပါဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတော၊ ၏။ပ။

၁။ ပြဟ္မဏော အပစ္စံ ပြဟ္မညာ၊ ပြဟ္မ+ဏ္ဍ။ ပြဟ္မနိ ဘဝါ ပြဟ္မဏော ဝါ ဟိတာ၊ပြဟ္မာနံ ဝါ မဂ္ဂံ ဧနာတိတိ ပြဟ္မညာ။ ဤနှိုက်ကာ နောက်ဆုံးဝိကပ်၌ ပြဟ္မ+ဏ္ဍ+အ- ဟု စီရင်။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ယေ တေ သမဏာ ဝါ၊တို့သည်ရင်း။ယေ တေ ပြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။အမှာကံ၊ တို့၏။ ဂါမဏ္ဍော်တွင်၊ ဂါမခေတ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံစားတို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ အတိထိ၊ ဧည့်သည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ အတိထိ၊ တို့.ကို။ သက္ကာတမ္ဘာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဂရုကာတမ္ဘာ၊ အပ်.ကုန်၏။ မာနေတမ္ဘာ၊ အပ်.ကုန်၏။ ပူဇေတမ္ဘာ၊ အပ်.ကုန်၏။ (ယမ္ပိ သမဏော ဂေါတမော-မှ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ ဒဿနာယ၊ ဥပသင်္ကမိတုံ တိုင်အောင် မထူးပြီ။)

အဟံ၊ သည်။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ တ္တေကေ၊ ဤမျှလောက် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဝဏ္ဏေ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ဘို့.ကို။ ပရိယာပုဏာမိ၊ သေ့လာသိရှိ၏။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တ္တေကဝဏ္ဏော၊ ဤမျှလောက်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိတော်မူသ ည်။နော စ ခေါ၊ မဟုတ်သေး။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အပရိမာဏဝဏ္ဏော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိတော်မူ၏။ ဘေမေကေနာပိ၊ တပါးတပါးမျှလည်းဖြစ်သော။ တေန အင်္ဂေန၊ ထို(ပြဆိုအပ်ပြီး သော)အကြောင်းနှင့်။ သမ်မန္နာဂတောဝ၊ သော။(ဟောဘုမန္တဝိသေသန။)သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌ၊။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ဌ၊။ နု အရဟတိ၊ မထိုက်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာ။ပ။ အရဟာမ၊ ထိုက်ကုန်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ဘော၊ အို စကီ၊ တေနဟိ၊ လျှင်။သမ္ဘေ မယံ ဘဝ၊ အားသုံးသော ငါ.ဘို့သည်သာလျှင်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ဌ၊။ဥပသ.ဂ်မိဿာမ၊ ကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို.ကုန်၏။

၄၂၆။ အထခေါ၊ ဌ်။ စကီပြာ.ဟ္မဏော၊ သည်။ မဟာဘာ၊ သော။ ပြာ.ဟ္မဏဂဏေန၊ ပုံစားအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ.၊ တ.ကွ။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ဌ်။ဘဂဝါ၊သည်။ဝုဒ္ဓေ.ဘိ ဝုဒ္ဓေဟိ၊ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ ပြာဟ္ဗ-ဏေ.ဘိ၊ဘို့နှင့်။ သဒ္ဓိ.၊ တ.ကွ။သာဝတ္ထိယံ၊ သော။ ကိဉ္စိ.ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်။ ကထံ၊ ကို။ဝိတိ-သာရေတ္မာ၊စေ၍။နိသိန္နော၊နေသည်။ဟောတိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ဌ်။ ဒဟရော၊သော။ ဝုတ္တသိရော၊ ဆံချအပ်ပြီးသော ဦးခေါင်းရှိသော။ ဇာတိယာ၊ အားဖြင့်။ သောဋ္ဌသဝဏ္ဏုဒ္ဒေသိ-ကော၊ သော။ပ။ အနုဝယော၊ သော။ ကာပဋိ.ကောနံ့ဝမ မာဏဝေါ၊ ကာပဋိ.ကမည်သော လုလင် သည်။တဿ ပရိသာယံ၊ ဌ်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဩော၊ ထိုလုလင်သည်။ ဝုဒ္ဓါနံ ဝုဒ္ဓါနံ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္ဗဏာနံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ.၊ ကွ။ မန္တယမာနာနံ၊ ပြောဆိုကြစဉ်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကထံ၊ ကို။ သြ.ါ-တေတိ၊ (အဆို)သွင်း၏။

အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာပဋိကံ မာဏဝံ.ကို။"အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ သည်။ပ။မာသြ.ါတေတု၊ မသွင်းလင့်။ အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားဆုံးသည်တိုင်အောင်။ အာဂမေတူတိ၊ ဆိုင်းငံ့ဦး"ဟူ၍။ အပသာဒေတိ၊ နှိပ်၏[1]။

ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ သော်။ စကီပြာဟ္ဗဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကာပ-ဋိကံ မာဏဝံ.ကို။ မာ. အပသာဒေသိ၊ ပါလင့်။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ကုလပုတ္တော စ၊

၁။ အပသာဒေတိတိ နိဂ္ဂဟာတိ၊ မဟာဋီ ၂-၃၂၄။

အမျိုးကောင်းသားလည်း ဖြစ်၏။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဗဟုဃုတောစ၊ ၏။ ကာပဋိ-ကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတောစ၊ ၏။ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ကလျာဏဝါက္ကရဏောစ၊ ၏။ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ဘောတာ ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ ကု။ အသ္မိं ဝစနေ၊ဤစကား ရပ်၌။ ပဋိမန္တေတုံ၊ နိုးနှောခြင်းငှါ။ ပဟောတိစာတိ၊ စွမ်းလည်း စွမ်းနိုင်ပါ၏" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စိတ်ဌ)။ "ကာပဋိကဿ မာဏဝကဿ၊ ၏။ ကထာ၊ စကား သည်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးမျိုးရှိသော။ ပါဝစနေ၊ ဝေဒဌ်။ အဒ္ဓါ၊ မဿတ်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တထာဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုကာပဋိကလုလင်ကို။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သံဃုရေဏ-ရောန္တိ၊ လေးလေးစားစားရှေသွားပြုကြကုန်၏" ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ ကာပဋိကဿ မာဏဝဿ၊ ၏ (စိတ်ဌ)။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ဝါ၏(အထံသို့)။ စက္ခုံ၊ ကို။ ယဒါ၊ ဗေကြောင်အခါ၌။ ဥပသံဟရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာဟ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပဋ္ဌံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ကာပဋိကဿ မာဏဝဿ၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊စိတ်အကြံကို။ စေတသာ၊ (မိမိ)စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ ဌ်။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ စက္ခုနှိ၊ ဟူကို။ ဥပသံဟာသိ၊ ဆောင်ပြီ။

၄၂၇။ အထခေါ၊ ဌ်။ ကာပဋိကဿ မာဏဝဿ၊ ၏(စိတ်ဌ)။"သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ ငါ့သို့။ သမန္နာဟရတိ၊ (မုက်စိကို) ဆောင်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပဋ္ဌံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆေ သ့၊ မေးရမူ။ ယန္နုနာတိ၊ ကောင်းစွ"ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဘခေါ၊ ဌ်။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပေါရာဏံ၊ ရှေးဌ်ဖြင်သော။ ဣတိဟိတိဟပရမ္ပရာယ၊ ဤသို့ ဆိုသတဲ့ ဤသို့ ဆိုသတဲ့ ဟု အဆက်ဆက်အားဖြင့်[1]။ ပိဋကသမ္ပဒါယ၊ ဝေဒကျမ်းဟူသော ပြည့်စုံခြင်းအားဖြင့်။ (အာဂတံ၊ လာသော)ယဒိဒံ မန္တပဒံ၊အကြင်ဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်သည်[2]။အတ္ထိ၊ ၏။

ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တတ္ထ ၅၊ ထိုဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်ဌ်လည်း။ ဣဒမေဝ၊ ဤ ဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်သည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ ထိုမှတပါး တခြားသည်။ မောဃန္တိ၊ အချည်းနှီးတည်းဟူ၍။ ကေသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤအရာ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိं၊ အာယဿ်သို့။ အာဟာတိ၊ ဆိုလိုသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ၄။ ယော(ယာဒိသော)၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသောသူသည်။ "အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ထိုဝေဒမန္တန်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ အဟံ၊ သည်။

၁။ ဣတိဟိတိဟ-ကို ဣတိအာဟ ဣတိအာဟ ပုစ္ဆိတ်၍ အနက် ယောဇနာသည်၊ အဋ္ဌကထာ၌ ဝေ၊ ကိရ ဝေ၊ကိရ-ဟု အနုဿဝဝုတ္တ သာမန်ဖွင့်ဆိုချေ။

၂။ ဘာသိတမ္ပဒ္ဓေန မန္တာ ဝေ တ်တ်အတ္ထပဋိပတ္တိယောတုတာယ ပဒန္တိ မန္တပဒံ၊ ဝေဒ-ဟူသော ဋီကာအလို သိကြောင်း မန္တန်သည်-ဟုပေး။

တော်၊ ကို့။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣဒမေဝ၊ ဤဝေဒမန္တန်သည်သာ။ သစ္စံ၊ ၏။ အညံ၊ သည်။ မောဃန္တိ၊ တည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ သော (တာဒိသော)၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ကောစိ၊ အနည်းငယ်သော။ ကေ၊ ပြာဟ္မဏောပိ၊ ပုံကားတယော်ဂက်မျှသည်လည်း။ အတ္ထိ ကိ ံ ပန၊ ရှိသလော။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဇ။ ယော (ယာဒိသော)၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသောသူသည်။ အဟမေတံ ။ပ။ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ သော (တာဒိသော)၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကောစိ၊ အနည်းငယ်သော။ ကောစရိယောပိ၊ ဆရာတယောက်မျှသည်ရင်း။ ကောစရိယပါစရိယောပိ၊ ဆရာ, ဆရာ့ဆရာ တယောက်မျှသည်ရင်း။ သတ္တမာ၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သော။ ယာဝ အာစရိယ-မဟာယုဂါပိ၊ ဆရာ့ဆရာ အဆက်ဆက်တိုင်အောင်လည်း။ အတ္ထိ ကိ ံ ပန၊ ရှိသလော။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ပါ။ ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဇ။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပဗ္ဗတာ၊ ခေါင်းဆောင်ရှေးသူး ဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိ၊ တေ ဣသယော၊ အကြင်ရသေ့တို့သည်။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုစီရင်ကုန်၏။ (တု-ပစ္စယန္တအယ္ယဉ် မန္တာနံ-ဆင်ခြင်။) မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဝတ္တာရော၊ စထွင်ပြောဆိုကုန်၏။ (ပဝတ္တဲာရော-ဌ် ပ-ကား တိထွင်ခြင်း- ပဘာဝတ္ထ။)တရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယေသံ၊ အကြင်ရသေ့ (ရှေ့ယောက်) တို့၏။ ပေါရာဏံ၊ သော။ ဂီတံ၊ ရွတ်ဆိုအပ်သော။ ပဝုတ္တံ၊ ပို့ချအပ်သော။ သမီဟိတံ၊ စုစည်းအပ်သော။ ဣဒံ မန္တပဒံ၊ ဤဝေဒမန္တန်ကို။ တဒနုဂါယန္တိ၊ ထိုရသေ့တို့ စီရင်သည့်အတိုင်းလိုက်၍ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တဒနုဘာသန္တိ၊ ထိုရသေ့တို့ တီထွင်ပို့ချသည့်အတိုင်း လိုက်၍ ပြောဆိုကုန်၏ ။ ဘာသိတမနုဘာသန္တိ၊ ရသေ့ဘို့ ရွတ်ဆိုသည့်အဘိုင်း လိုက်၍ ရွတ်ဆို ကြကုန်၏။ ဝါစိတမနုဝါစေန္တိ၊ ရသေ့တို့ ပို့ချသည့်အဘိုင်း လိုက်၍ ပို့ချကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထို ရသေ့တို့ဟူသည် အဘယ်သူတို့နည်း။ အဋ္ဌကော၊ အဋ္ဌက ၎င်း။ပ။ ဘဂု၊ ဘဂုဝင်းတည်း။ တေပိ၊ ထိုရသေ့ တို့သည်လည်း။ “မယံ၊ တို့သည်။ ဧတံ၊ ထိုဝေဒမန္တန်ကို။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ပ။ မောဃန္တိ၊ တည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု ကိ ံ ပန၊ ဆိုကုန်သလော။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ပါ။

၄၂၇။ ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဇ။ ပရမ္မုခသံသတ္တာ၊ အချင်းချင်း အဆက်ဆက် ဆက်စပ်အပ်သော။ အန္ဓဝေဏိ သေယျထာပိ၊ သူကန်းအစဉ်ကဲ့သို့။ ပုရိမောပိ၊ ရှေ့၌ဖြစ်သောသူသည်လည်း။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဇေ့ဏိမောပိ၊ အလယ်ဖြစ်သော သူသည်လည်း။နပဿတိ၊ မမြင်။ ပစ္ဆိမောပိ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောသူသည်လည်း။နပဿတိ၊မမြင်။ ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဇ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သောစကားသည်။ အန္ဓဝေဏူပမံ၊ သူကန်းအစဉ်ဥပမာကဲ့သို့။ သမ္မဋ္ဌတိ မညေ၊ ဖြစ်ယောင်တူကား။ (အန္ဓဝေဏူပမံ၊ သူကန်းအစဉ်ဥပမာကဲ့ သို့။ သမ္မဋ္ဌတိ မညေ၊ ကျရောက်ယောင် တကား-ဟုလည်း ,ပေးနိုင်၏။) ပုရိမောပိ၊(အဋ္ဌက စသော)ရှေကျသူ တစုံတယောက်သည်လည်း။

၁။ ယေပိ တေ ။ပ။ ။ပဝတ္တာရော-ဟူသော အနိယမ ဝါကျ၏ တွဲဘက် နိယမဝါကျကား တေပိ ဧဝမာဟံသု-တည်း။ ယေသံ-ကို ဣဒံ မန္တပဒံ-၌ သမ္ဗန်သမ္ဗန္ဓိစပ်။ ၎င်း ယေသံ-၏ တွဲဘက် နိယတ်ကား သေယျထိဒံ-တည်း။ တေ ကတမေတိ အတ္ထော-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ကို သတိပြု။ တဒနုဂါယန္တိ တဒနုဘာသန္တိ ၌ တ-ကား တွဲဘက် အနိယတ် သီးခြား မရှိ။ ဣဒံ မန္တပဒံ-ဟု ကံပုဒ် ရှိပြီးဖြစ်၍ အဆိုပါ တ-သည် အနုဂါယန္တိ အနုဘာသန္တိ-၏ ကံပုဒ်မဟုတ်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ၎င်း တံ-ကို အနုဂါယန္တိ အနုဘာသန္တိ-ကြိယာတို့၌ အာကာရ-အာကာရဝန္တ အပြစ် စပ်လေ။ ဧဝံ ဗျာခေါ အဟံ သဒ္ဓေ ဘဂဝတာ မေ့ ဒေသိတံ အာဇာနာမိ ဟူသော မ-ပါဠိ၌ ဧဝံကို အာကာရတ္ထကြဲသက်သို့ တံကိုလည်း အာကာ ရတ္ထကြဲ၍ ထိုရသေ့တို့ စီရင်သည့်အတိုင်း, ထိုရသေ့တို့ တီထွင်ရှုပ်သည့်အတိုင်း-ဟု ပေးလိုက်သည်ဟူလို။

နပ်ဿတိ၊ မမြင်။ ဗဏ္ဍိခမာပိ၊ အလယ်ဖြစ်သော ဆရာတစုံတယောက်သည်လည်း။ နပ်ဿတိ၊ မမြင်။ ပစ္စိမောပိ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော (ယခုခေတ်ရှိ) ပုံကားတစုံတယောက်သည်လည်း။ နပ်ဿတိ၊ မြင်။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ တံ၊ ကိုး။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ချက်သည်။ အမူလိကာ၊ အခြေအမြစ်မရှိသည်။ သမ္ဘဋ္ဌတိ နနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖိန်ုတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဧတ္ထ၊ ဤယုံကြည်အပ်သော အကြောင်းတို့၌။ (ဝေဒဟူလိ။) ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါယေဝ၊ ယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ယထိရုပါသန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်သည်ကား။ နု၊ မဟုတ်ပါကုန်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနုဿဝါပိ၊ အဆင့်ကြားကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ယထိရုပါသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ တံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ သဒ္ဓံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အနုဿဝံ၊ အဆင့်ကြားခြင်းကို။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ ဣမေ ပဋ္ဌမေ၊ တို့သည်။ ဒေ၀ေ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဒ္ဝေဓာ ဝိပါကာ၊ အမှန်အမှားနှစ်ပါးသော အကျိုးရှိကုန်၏။ ပဋ္ဌ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းငင်း။ ရုစိ၊ နှစ်သက်ခြင်းငင်း။ အနုဿဝေါ၊ အဆင့်ကြားခြင်းငင်း။ အာကာရပရိ၀ိတက္ကော၊ အခြင်းအရာကို အပြန်အလှန်ကြံဆခြင်းငင်း။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ၊ စဉ်းစားတွေးကြံလက်ခံနှစ်သိမ့်သော အယူငင်းတည်း[1]။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ပ။ ဒ္ဝေဓာ ဝိပါကာ၊ ကုန်၏။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ (ယံ၊ အကြင်သဘောသည်။) အပိ၊ စင်စစ်။ သုသဒ္ဓ ဘိတ်ယေ၀၊ ကောင်းစွာ ယုံကြည်ထားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဋ္ဌ၊ ထိုကောင်းစွာ ယုံကြည်အပ်သော သဘောသည်လည်း။ ရိတ္တံ၊ အနှစ်သာရမှ သုဉ်းသည်။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးသည်။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ယံ၊အကြင်သဘောသည်။) သုသဒ္ဓယိတ်၊ ကောင်းစွာ ယုံကြည်ထားအပ်သည်။ စေပိ နော ဟောတိ၊အကယ်၍လည်း မဖြစ်။တဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဘူတံ၊ ဟုတ်သည်။ တစ္ဆံ၊မှန်သည်။ အနညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ (ယံ၊ သည်။) အပိ၊ စင်စစ်။ သုရှိတ်ယေ၀၊ ကောင်းစွာနှစ်သက်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သုဘာနုဿုတ်ယေ၀၊ ကောင်းစွာအဆင့် ကြားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သုပရိ၀ိတက္ကိတ်ယေ၀၊ ကောင်းစွာ အပြန်အလှန် အထပ်ထပ် ကြံဆအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ သုနိဇ္ဈာယိတ်ယေ၀၊ ကောင်းစွာ ရှုဆင်ခြင်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ရိတ္တံ၊ သည်။ပ။ အနညထာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ သစ္စံ၊ အမှန်သဘောကို။ အနုရက္ခတာ၊ စောင့်ရှောက်သော။ ဝိညုနာ၊သော။ ပုရိသေန၊ သည်။ ဣဒမေ၀ သစ္စံ၊ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကေသေန၊ အားဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္တုံ၊ သက်ရောက်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

၄၂၉။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သစ္စာနုရက္ခဏာ၊ အမှန်သဘောကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ကိတ္တာ၀တာ၊ ဘယ်မျှလောက် အကိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဟောတိ ပန၊နည်း။ ကိတ္တာ၀တာ၊ ဖြင့်။ သစ္စံ၊

---

[1] ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာတိ အမှာကံ နိဇ္ဈာယိတ္မာ ခမိတ္မာ ဂဟိတဒိဋ္ဌိယာ၊ ဆ-ဋ္ဌ၊ ကေသဒုတ္ထိတုတ် ၁၇၂။ နိဇ္ဈာနဋ္ဌ ခန္တိ စ ဒိဋ္ဌိ စ သာ နိဇ္ဈာနက္ခန္တိ စာတိ-ဟု လုပ်။

ကို။ အနုရက္ခတိ၊ နည်း။ မယ်၊ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေး လျှောက်ပါ.ကုန်၏။ ဤတို၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဇ။ ပုရိသဿ၊ အား။သဒ္ဓါ၊ သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်လည်းဖြစ်အုံ့။ ဝေ၊ သော်။ မေ၊ ငါ၏။ သဒ္ဓါတိ၊ ဟူ၍။ ဤတို၊ ဤသို့။ ဝဒေ၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ သစ္စံ၊ ကို။ အနုရက္ခတိ၊ ၏။တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။ ဤဒမေဝ သစ္စံ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ ကော်သေန၊ အားဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ နတ္ထေဝ ဂစ္ဆာဘိ၊ မရောက်သေးသည်သာ တည်း။ပ။ဣဿာဝတာစ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ကို။ ပညပေမ၊ ပညတ် (ဟော ကြား)ကြ.ကုန်၏။ တာဝ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုဗောဓော၊ သစ္စာတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ နတ္ထေဝ ဟောတိ၊ သာတည်း။ ဤတို၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

၄၃၀။ ဘောဂေါတမ။ မ။ ဣဿာဝတာ၊ ဤမျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သစ္စာ-နုရက္ခဏာ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ပေက္ခာမ၊ ရှုမြင်ကြပါ.ကုန်၏။ ဘော ဂေါထမ၊ မ။ သစ္စာနုဗောဓော၊ သည်။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဟောတိ ပန၊ နည်း။ပ။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ဤဘို၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဇ။ ဤဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် (ဘုရားရှင်ပင်)။ အညတရံ၊ သော။ဂါမံ ဝါ၊ ကိုရှင်း။နိဂမံ ဝါ၊ ကိုရှင်း။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ ဂဟပတိ ဝါ၊ သည်ရှင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သည်ရှင်း။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ လောဘနိယေသု ဓမ္မေသု၊ လောဘဘရား ဖြစ်.ကုန်သော။ ဒေါသနိယေသု ဓမ္မေသု၊ ကုန်သော။ မောဟနိယေသု ဓမ္မေသု၊ ကုန်သော။ တီသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ "ယထာရူပေဟိ၊ အကြောင်းသို့သဘောရှိကုန်သော။ လောဘနိယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ လောဘဘရားတို့သည်။ ပရိယာဒိန္နစိတ္တော၊ လွှမ်းမိုး၍ ယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဇာနံ ဝါ၊ မသိပဲသျှက်လည်း။ ဇာနာမီတိ၊ ငါသိ၏ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ အပဿံ ဝါ၊ မမြင်ပဲလျှက်လည်း။ ပဿာမီတိ၊ ငါမြင်၏ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ယံ၊ အကြောင်းအနေသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးဘို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွါး မဲ့ရန်အလို့ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းအလို့ငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအမှုအကျိုးငှါ။ ပရံ ဝါ.သူတပါးကို မှလည်း။ သမာဒပေယျ၊ ဆောက်တည်စေရာ၏။ တထာရူပါ၊ ကုန်သော။ လောဘနိယာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမဿာ ယထာ၊ ဤမည်ကဲ့သို့ သူ၏ အာယသ္မတော၊ ၏။ ကာယသ်မာစာရော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဝစီသမာစာရော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (သီ-မှုအဘိုင်း ပေးသိုက်သည်။) အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နှဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ဒုရနုဗောဓော၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ခဲ၏။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည်ဖြင့် မသက်ဝင်နိုင်၏။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိဘို့သည်သာ သိအပ်၏။ လုဒ္ဓန၊ လောဘရှိသောသူသည်။ သော ဓမ္မော၊ ကို။ နု သုဒေသိဿတိ၊ ကောင်းစွာ မဟောကြားအပ်" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။

ထမေနံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ "ယထာရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ပ။နတ္ထိ ဓေါ၊တည်း။ အလုဒ္ဓဿ ယထာ၊ လောဘမရှိသော သူ၏.ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဤမဿ အာယသ္မတော၊ ၏။ ကာယသ်မာစာရော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဝစီသမာစာရော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (သီ-မှုအဘိုင်း ပေးသိုက်သည်။) အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နှဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ဒုရနုဗောဓော၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ခဲ၏။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည်ဖြင့် မသက်ဝင်နိုင်၏။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိဘို့သည်သာ သိအပ်၏။ လုဒ္ဓန၊ လောဘရှိသောသူသည်။ သော ဓမ္မော၊ ကို။ နု သုဒေသိဿတိ၊ ကောင်းစွာ မဟောကြားအပ်" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။

၄၃၁။ ယူတော၊ အကြင်အခါ၌။ နံ၊ ကို။ သမန္တေသမာနော၊ သော်။ လောဘနိယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်ကို။ သမနုပဿတိ၊ မြင်၏။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဒေါသနိယေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌ပ။ သမန္တေသတိ၊ ၏။

(ဤ ၄၃၁- အကြင်းဝါကျနှင့် ၄၃၂-မူဌေန တိုင်အောင်ကား—အဒုဋ္ဌသ ယထာ၊ ဒေါသ မရှိသော သူ၏ကဲ့သို့။ ဒုဋ္ဌေန၊ ဒေါသရှိသောသူသည်။ ။အမူဋ္ဌသ ယထာ၊ မောဟမရှိသောသူ၏ ကဲ့သို့။မူဌေန၊ မောဟရှိသောသူသည်။ ။ဤမျှသာ ထူးတော့၏။)

၄၃၂။ ယတော၊ ၌။ နံ၊ ကို။ သမန္တေသမာနော၊ သော်။ မောဟနိယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ကို။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တမ်ို့၊ ၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ နိဝေသေတိ၊ သွင်း၏။ သဒ္ဓါဇာတော၊ ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပသက်မတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသက်-မန္တော၊ ချဉ်းကပ်လျက်။ ပယိရုပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ပယိရုပါသန္တော၊ လျက်။သောတံ၊ နှားကို။ ဩဒဟတိ၊ ရွေးရှု၊ချထား၏။ ဩ ဘိဘာသောတော၊ ရွေးရှု၊ချထားအပ်ပြီးသော နှားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ၏။ သုတ္တာ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ဓတာနံ၊ ဆောင်ထားအပ် ကုန်ပြီးသော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဥပပရိက္ခတိ၊ စူးစမ်း၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဥပပရိက္ခ-တော၊ အား။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ရွှေဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ ဓမ္ဓနိ၊ ခန့်ကုန်၏။ ဓမ္မနိဗ္ဗာနကွန်ယာ၊ တရားတို့၏ ရွှရန်ခန့်ခြင်းသည်။ သတိ၊သော်။ ဆန္ဒော၊ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သော ဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဥဿဟိတ္တာ၊ ၍။ တုလေတိ၊ နှိုင်းချိန်၏။ တုလယိတ္တာ၊ ၍။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးကုတ်၏။ ပဓိတတ္တော၊ (နိဗ္ဗာန်ဟု) စေလွှတ်အပ် သောစိတ်ရှိသည်။ သမာနော၊ သော်။ ကာယေန စေव၊ နာမကာယဖြင့်လည်း။ ပရမသစ္စံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိ ကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ပညာယ စ၊ ဖြင့်လည်း။ နံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အတိဝိဇ္ဈ၊ (ကိလေသာဘက်ကို) ဖောက်ထွင်း၍။ ပဿတိ၊ ၏။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ၈။ တ္တောဝတာ ခေါ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုဗောဓေ၊ မက်အစဉ်ဖြင့် သစ္စာကို သိခြင်း သည်။ဟောတိ၊၏။တ္တောဝတာ၊ဖြင့်။သစ္စံ၊သစ္စာကို။အနုဗုဇ္ဈတိ၊ သိ၏။ တ္တောဝဘာ စ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊တို့သည်။သစ္စာနုဗောဓံ၊မက်အစဉ်ဖြင့် သစ္စာကိုသိခြင်းကို ။ ပညာပေမ: ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှ လောက်ဖြင့်။သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ ဖိုလ်ဖြင့် သစ္စာကို လျော်စွာသိခြင်းသ ့ ။နတ္ထေ၀ ဟောတိ၊မပြစ်ပေး သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ၉။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုဗောဓော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။တ္တော-ဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စံ၊ သစ္စာကို။ အနုဗုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တ္တောဝတာစ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သစ္စာနုဗောဓံ၊ ကို။ ပေက္ခာမ၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ ပန၊ နည်း။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။သစ္စံ၊ကို။ အနုပါပုဏာတိ၊ လျော်စွာသိသနည်း။ သစ္စာ-နုပ္ပတ္တိ ် ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၁။ သစ္စာနုဗောဓောတိ မဂ္ဂါနုဗောဓော၊ ၌။ မဂ္ဂါနုဗောဓောတိ မဂ္ဂပဋိပါဋိယာ ဗောဓော ဗုဇ္ဈနံ။ ဋီ။

၂။ မဂ္ဂေန ပဋိဝိဒ္ဓါနိ သစ္စာနိ ပရမတ္ထသစ္စမေဝ ဝါ အနုရူပဗုဇ္ဈနန္တိ အဓိပ္ပါယေန သစ္စာနုပ္ပတ္တိတိ ဖလသစ္စ-ကိရိယာတိ ဝုတ္တံ။ ဋီ။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ၀။ တေသံယေဝ ဓမ္မာနံ၊ ထိုသဒ္ဓါပဉ္စလာဘ စသော ၁၂-ပါးသော)တရားတို့ကို သာလျှင် ၁။ အာသေဝနာ၊ မှီဝဲခြင်းသည်။ ဘာဝနာ၊ ပွါးများခြင်းသည်။ ဗဟုလီကမ္မံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုခြင်းသည်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ၀။ တ္ထောဝတာခေါ၊ ဖြင့်ပင်လျှင်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တ္ထောဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စံ၊ ကို။ အနုပါပုဏာတိ ၏။ တ္ထောဝတာစ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ပညပေမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဂုဏ္ဍ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တ္ထောဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ပေကွဿမ၊ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။သစ္စာနုပ္ပတ္တိယာ၊ အား။ကတမော မဂ္ဂေါ၊သည်။ ဗဟုကာရော၊ ကျေးဇူး များသနည်း။ပ။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ၀။ သစ္စာ-နုပ္ပတ္တိယာ၊အား။ ပဓာနံ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယသည်။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယကို။ နော စေ ပဒဟေယျ၊ အားမထုတ်ငြားအံ့။ ဣဒံ သစ္စံ၊ ကို။ နု အနုပါပုဏေယျ၊ မသိရာ။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ ကြောင့်ပင်လျှင်။ ပဒဟတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။သစ္စံ၊ ကို။ အနုပါပုဏာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိယာ၊ အား။ ပဓာနံ၊ သည်။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပဓာနဿ၊ အား။ ကတမော ဓမ္မော၊ သည်။ဗဟုကာရော၊ နည်း။ ပဓာနဿ၊ အား။ ဗဟုကာရံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘာရဒ္ဒါ၊ ၀။ ပဓာနဿ၊ အား။ တုလနာ၊ နှိုင်းချိန်ခြင်း (ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီဝိပဿနာ)သည်။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ တံ၊သိုနှိုင်းချိန်ခြင်း (ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီဝိပဿနာ)ကို။ နော စေ တုလေယျ၊ မနှိုင်းချိန်ငြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်း (မဂ္ဂပဓာန)ကို။ နု ပဒဟေယျ၊ အားမထုတ်ရာ။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြောင်းကြောင့် လျှင်။.တုလေတိ၊ နှိုင်းချိန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဒဟတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဓာနဿ၊ အား။ တုလနာ၊ သည်။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ တံ၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းကို။ နော စေ ဥဿဟေယျ၊ အားမထုတ်ငြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤနှိုင်းချိန်ခြင်းကို။ နု တုလေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ တံ ဆန္ဒော၊ သည်[၂]။ နော စေ ဇာယေထ၊ မဖြစ်ငြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်းကို။ နဥဿဟေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊မ။ပ။တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။နိဗ္ဗာနံ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှါ။နော စေ ခမေယ္ယုံ၊ မခန့်ကုန်ငြားအံ့။ ဣဒံ ဆန္ဒော၊ သည်။ နဇာယေထ၊ မဖြစ်ရာ။ပ။ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ၀။ ဓမ္မနိဗ္ဗာနကွန်ယား၊ တရားတို့၏ ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ ခန့်ခြင်းအား။ အတ္ထုပပရိက္ခာ၊ အနက်ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ တံ အတ္ထံ၊

၁။ တနည်း "ထိုမဂ္ဂသမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုသာလျှင် "ဟူ၍ ဩဝါဒပေးပေ။ ရှင်းနည်းကို ဋီကာ၌ ဥပစာနည်း ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ထား၏။

၂။ ဤသုတ်၌ တံ-ရှေ့၌ တို့ကား ပါဝစန ဝိစိတ္တနယ ဖြစ်၍ သဒ္ဒဝိစာရကပြုရန် မသင့်။

ထိုအနက်ကို။ နော စေ ဥပပရိက္ခေယျ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ပြားအုံ့။ ဣဒံ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ၄ါ။ နု ခမေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ပ။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။တံ ဓမ္မံ၊ထိုတရားကို။နော စေ ဓာရေယျ၊ မဆောင်ပြားအုံ့။ ဣဒံ အတ္ထံ၊ ကို။ နဥပပရိက္ခေယျ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ရာ။ပ။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဓမ္မဝေရဏာယ၊ တရားဆောင်ခြင်းအား။ ကတမော ဓမ္မော၊သည်။ ဗဟု-ကာရော၊ နည်း။ပ။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ နော စေ သုဏေယျ၊ မနာကြားပြားအုံ့။ ဣဒံ ဓမ္မံ၊ ဤ တရားကို။ နု ဓာရေယျ၊ မဆောင်ရာ။ပ။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဓမ္မဿဝနဿ၊ တရားနာခြင်းအား။ပ။ တံ သောတံ၊ ထိုနားကို။ နော စေ ဩဒဟေယျ၊(အာရုံရှိရာသို့)ရှေးရှု။မထားပြားအုံ့။(နားမထောင်ပြားအုံ့-ဟူလို။)ဣဒံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ နသုဏေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သောတာဝဓာနဿ၊ နားထောင်ခြင်းအား။ ပ။တံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကို။ နော စေ ပယိရုပါသေယျ၊ မဆည်းကပ်ပြားအုံ့။ ဣဒံ သောတံ၊ ဤနားကို။နဩဒဟေယျ၊ ရှေးရှု။ မထားရာ။(မထောင်ရာ-ဟူလို)။ပ။ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပယိရုပါသနာယ၊ ဆည်း ကပ်ခြင်းအား။ပ။တံ၊ ထိုချဉ်းကပ်ခြင်းကို။ နော စေ ဥပသင်္ကမေယျ၊ ပြားအုံ့။ဣဒံ၊ ဤဆည်း ကပ်ခြင်းကို။ နု ပယိရုပါသေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ တံ သဒ္ဓါ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းသည်။နော စေ ဝေယျတ၊ ပြားအုံ့။ ဣဒံ၊ ဤချဉ်းကပ်ခြင်းကို။ နု ဥပသင်္ကမေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

၄၃၅။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ မယံ၊တို့သည်။ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။အပ္ပစ္ဆိဒ္ဓ၊ မေးလျှောက်ခဲ့ကြပါ ကုန်ပြီ။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူခဲ့ပေပြီ။ တဋ္ဌ၊ ထိုဖြေဆိုခြင်းကို ပ ယ်း။ အမှာကံ၊ တို့၏(ဝိတ်ဌ)။ ရုစ္စတိ စေ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်ပါ၏။ ခမတိ စ၊ နှစ်လ ည်း နှစ်လိုပါ၏။ ဘေနစ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ အတ္ထမနာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘော ဂေါဘမ၊ မ။ ယံ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌေ၊ ၌။ "မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်းကုန်သော။ ဣဿရာ၊ဆင်ထိန်း ကဲ့ သို့ယုတ်ညံ့သော အတန်းအစားဖြစ်ကုန်သော။ ကဏှာ၊ မည်းနက်ကုန်သော။ ဗန္ဓုပစ္စာ၊ ပါဒါ၊ ဖြ ဘွားမင်း၏ ခြေဖမိုးမှ ဖြစ် ကုန်သော။ သမဏကာ၊ ရဟန်းယုတ်သို့သည်။ ဟေစ၊ ဘယ်သို့သော သူဘို့နည်း။ ဓမ္မယ၊ ကို။ အညာတာရော၊ သိသောသူတို့သည်။ကေစာတိ၊တို့နည်း" ဟု၍။ဝေ၊သို့။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။မေ၊ အား။သမဏေသု၊ တို့၌။သမဏပေမ၊ ရဟန်းဟူသော ချစ်ခြင်းကို။ သမဏေသု၊ တို့၌။ သမဏပသာဒံ၊ ရဟန်းဟူသောကြည်ညိုခြင်းကို။ သမဏေသု၊ တို့၌။သမဏဂါရဝံ၊ရဟန်း ဟူသော ရိုသေခြင်းကို။အဇနေ သိ ဝတ၊ဖြစ်စေဘိ၏တကား။ပ။ဝေရေတု၊ သော့။ ဣဘိ၊ ဤသို့ သျှောက်၏။ ဝေ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ယမ္ဘမ်၊ သော။ ဧကံ သုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-သေကာရိသုတ်

၄၃၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ဗ္ဗ နိသိဒိ-ထိ ပေးမြဲ။) ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ သေကာရိ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။စတသော၊ လေးမျိုး

ကုန်သော။ ပါရိစရိယာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ ပညာပေန္တိ၊ ပညာပ်ထားကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏသား၊ ပုံစားမျိုးအား။ ပါရိစရိယံ၊ ကို။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။။ပ။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ တကြား ထိုလေးမျိုးတို့တွင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏသားအား။ ဣဒံ ပါရိစရိယံ၊ ကို့။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ပုံစားမျိုးသည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပရိစရေယျ၊ အလုပ်အကျွေးပြုရာ၏။ ပ။ သုဒ္ဒေါဝါ၊ သည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပရိစရေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တကြား၊ တို့ဘက်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သုဒ္ဒသား၊အား။ ဣဒံ ပါရိစရိယံ၊ ကို။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ သုဒ္ဒေါ၊ သူဆင်းရဲမျိုးသည်သာလျှင်။ သုဒ္ဒံ၊ ကို။ ပရိစရေယျ၊ ရာ၏။ အညော၊ အခြားတပါးသော။ ကောပန၊ အဘယ်သူသည်။ သုဒ္ဒံ၊ ကို။ ပရိစရိဿတိ၊ လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ပ။ ဣဓ၊ ဤပါရိစရိယဠ္ဌိ။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိं ၊အဘယ်ကို။ အာဟာတိ၊ ဆိုသနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၃၇။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သဗ္ဗော၊ သော။ လောကော၊လူအပေါင်းသည်။ဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။ ဣဓ၊ စတားသော ပါရိစရိယာ ပညာပေန္တု၊တိ၊ပညာပေန္တု-ဟူသော။ဧတံ၊ ဤစကားကို။အဋ္ဌနုဇာနာတိ ကိं ၊ခွင့်ပြုသလော။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဒသိဒ္ဓေ၊ ဆင်းရဲသော။ အဿကော၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာမရှိသော။ အနာဠှိယော၊ တကွမ်းစားမှု ဆန့်မရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲသားယောကျ်ားသည်။ အကာမဿ၊ အလိုမရှိပါဘဲလျက်။ “အမ္ဘောပုရိသ၊ အိုအချင်း။ ဧတ၊ သင်သည်။ ဣဒံ မံသံ၊ ဤအသားကို။ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ မှုလဟ္ဟ၊ အဖိုးကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတဗ္ဗန္တိ၊ တန်ဖိုးအလိုက်ပေးအပ်၏”ဟူ၍။ ဗိသံ၊အဘို့အစုကို။ ဩလဂ္ဂေယ်ံ သေယျထာပိ၊ ဆွဲချိတ်စေကုန်၏သို့။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ဝေမေ ခေါ၊ ဤအဘူသာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အပ္ပဋိညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းကိုမယူ၍။စတသော၊ ကုန်သော။ဣဓ မာ ပါရိစရိယာ၊ တို့ကို။ အထ စ ပန ပညာပေန္တိ၊ မိမိ ဘဝေါအတိုင်း ပညပ် ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သမ္ဗဒ်၊ အလုံးစုံသော သူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏ဟု၍။ နု ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ သည်။ သမ္ဗဒ်၊ ကို။ နု ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ မလုပ်ကျွေးအပ်ဟူ၍လည်း။နု ဝဒါမိ၊မမူ။ ဟိ၊မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပရိစရတော၊ လုပ်ကျွေးသော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ပါရိစရိယာဟေတု၊ လုပ်ကျွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပိယော၊အထူး ယုတ်မာသူသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သေယျော၊ မြတ်သူသည်။ နု အဿ၊ ရာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏ဟု၍။ နု ဝဒါမိ၊မမူ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခေါ၊စင်စစ်။ ယဒိ၊ ကိုလည်း။ ပရိစရတော၊ သော။ပ။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ ၏ဟု၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခတ္တိယံ၊မင်းမျိုးကို။ “ယံဝါ၊အကြင်သူကိုလည်း။ပရိစရတော၊ သော။တေ၊ သင်၏။ ပါရိစရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ပ။ ဣဓ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုးတို့တွင်။ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (တံ၊ သင်ခတ္တိယသည်။)ပရိစရေယျာသိတိ၊ လုပ်ကျွေးလိုသနည်း”ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။စေပိ ပုဏ္ဏယံ့၊ အကယ်၍ မေးကုန်ကြားအံ့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ သမ္မာ၊ စ္စာ။ ဗျာကရ-မာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။“ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပရိစရတော၊ သော။ မေ၊ ငါခတ္တိယ၏။ပ။ အဟံ၊ ငါခတ္တိယသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရေယျန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့”ဟူ၍။ ဝေါ၊သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ (ဗြာဟ္မဏံ၊စပိ ဗြာဟ္မဏ။ပ။ တမဟံ ပရိစရေယျန္တိ၊ တိုင်အောင်–ရှေးနည်းမှီးပေးလေ။) ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဥစ္စာကုလီနတာ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သေယျံသောတိ၊

မြတ်သောအမှိုရ်ရှိ၏ဟူ၍ ၁။ အဟာ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဥဒ္ဒါဝရဝဏ္ဏတာ၊ ခ၊ီးမှမ်းအပ် မြတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (ဝဏ္ဏသဒ္ဒေါ ဣမေ ပသံသာပရိယာယော။ ဋီကာ။) သေယျံသောတိ၊ ပ,ု၍။ အဟာ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊မမူ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဥဒ္ဒါဝရဝဏ္ဏာဘာ၊ ဖြင့်။ပါပိယံသောတိ၊ ယုတ်မာသော အမှိုရ်ရှိ၏ဟူ၍။ အဟာ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ဥဒ္ဒါဝရဘောဂတာ၊ မြတ်သော စည်းစိမ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။သေယျံသောတိ၊ ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၄၃၇။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤလောကခွဲ။ ဥစ္စာကုလိနောပိ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူတပါးအသက်ကို လျင်စွာချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမတို့၌ မှားသောအားဖြင့် ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိသုဏာဝါစော၊ ချောပင်ကုံးတိုက်သော စကား ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖရုသဝါစော၊ ရွန်ရင်းသောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ အကျိုးမရှိပြိန်ဖျင်းသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာလု၊ အလိုရမှ ဉ်အားကြီးသည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဖောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥစ္စာကုလီနတာ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သေယျံသောတိ၊ ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣဒ၊ ဤ။ ဥစ္စာကုလိနောပိ၊ သည်လည်းဖြစ်သော။ ကေစ္စော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူတပါးအသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥစ္စာကုလီနတာ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သေယျံသောတိ၊ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣဒ၊ ဤ။ ဥစ္စာကုလိနောပိ၊ သည်လည်းဖြစ်သော။ ကေစ္စော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူတပါးအသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥစ္စာကုလီနတာ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပါပိယံသောတိ၊ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၄၃၉။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဥဒ္ဒါဝရဝဏ္ဏောပိ၊ ခ၊ီးမှမ်းအပ် မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ပ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပရိစရတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ပါရိစရိယာဟေတု ကြောင့်။ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားသည်။ ဥစ္စတိ၊ တိုးပွါး၏။ သီလံ၊ သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ စာဂေါ၊ ဒုန်ကြဲခြင်းသည်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပညာ၊ သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အဟာ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ လုပ်ကျေးဇူး၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။ အဟာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ဣတိ၊ ၏။

၄၄၀။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဘုရားရှင် ဟောအပ်သော်။ သေကာရီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။စတ္တာရိ၊လေးမျိုးလေးစားကုန်သော။ဓနာနိ၊ ဥစ္စာတို့ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏသာ၊ ၏။ သန္ဓနံ၊ ဂုဏ်ပိုင်ဥစ္စာကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ခတ္တိယသာ၊မင်း၏။ပ။ဝေဿသာ၊ ကုန်သည်၏။ပ။သုဒ္ဒသာ၊ သူဆင်းရဲ၏။သန္ဓနံ၊ကို။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တတြ၊ ထိုဥစ္စာလေးမျိုးတို့တွင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏသာ၊၏။ ဘိဇ္ဈာစရိယံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဣဒံ သန္ဓနံ၊ ဤဂုဏ်ပိုင်ဥစ္စာကို။ ပညပေန္တိ၊

၁။ သေယျံသောတိ ဟိတကောဌာသော၊ ဟိတသဘာဝေါတိ အဓိပ္ပာယော။ ဋီကာ။ ၎င်းအဓိပ္ပာယ်အတိုင်းပေးဆည်။
, သေယျံသောတိ..သေယျော။အဓိကသာ။ ၎င်းအလို "သေယျံသောတိ၊ မြတ်သူဟူ၍"ပေး။

ကုန်၏။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ ဘိက္ခာစရိယဥ္စ၊ ဆွမ်းခံခြင်း ဟု ဆိုအပ်သည့်လည်းဖြစ်သော။ သန္ဓနံ၊ ကို။ အတိမညမာနော၊ မထေမဲ့မြင်ပြုလျက်။ အကိစ္စကာရီ၊ မပြုအပ်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂေါပေါ၊ အစောင့်အရှောက်သည်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို။ အာဒိယမာနော၀၊ ခိုးယူသကဲ့သို့တည်း။ (ပြုသင့်သော ဂေါပိတအလုပ်မှတပါး မလုပ်သင့်သော အဒိန္နာဒါနအလုပ်-လုပ်သကဲ့သို့ဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဓနုကလာပ်၊ လေးနှင့် မြားထည့်သော တောင့်ဟူသော။ ကသိဂေါရက္ခံ၊လယ်ထွန်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်းဟူသော။ အသိဝဏ္ဏာဘဂိ၊ တစ်စဉ်းထမ်းပိုးဟူသော။ ဣဓ၊ ဤကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လေးမျိုးတို့၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ကိ၊ သို့။အာဟာတိ၊ ဓမ္မာတောမှသနည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ထူးရာကိုသာ ပေးလိုက်သည်။)

၄၄၁။ (ကိ၊ပန ပြာဟွဏ-မှ အထ စ ပနိမာနိ စတ္တာရိ ဓနာနိ ပညပေန္တိ-တိုင်အောင်သည် စာပိုဒ် ၄၃၇-နှင့်တူ၏။) ပြာဟွဏ၊ ကား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ လောကုတ္တရံ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာဘုရားကို။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သန္ဓနံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာဟူ၍။ ပညပေမိ၊ ၏။ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ မာတာပေတ္တိကာ၊ အမိအဘတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို။ အနုသာ-ရတော၊အောက်မေ့သော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ယတ္ထ-ယတ္ထေ၀၊ အံကြင် အကြင်အမျိုးဌာသာလျှင်။ အတ္ထာဘာ၀ဿ၊ အတ္ထဘောဂ၏။ အဘိနိပ္ဖတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ တေန တေနေ၀၊ ထိုထို အမျိုးဖြင့်သာလျှင်။ သခ်္ခ၊ခေါ် ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတ္ထိယာ ကုလေ၊ ဌ်။ အတ္ထာဘာ၀ဿ၊ ၏။ အဘိနိပ္ဖတ္တိ၊သည်။စေ ဟောတိ၊ အံ့။ဣတ္ထိယောတော့၀၊ဟူ၍သာလျှင်။သခ်္ခ၊သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (သုဒ္ဒေါတော့၀ သခ်္ခ၊ ဂစ္ဆတိ-တိုင်အောင် လွှဲယူပြီ။)

ပြာဟွဏ၊ ကား။ ယံယဒေ၀ပစ္စယံ၊ အကြင်အကြင် အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ဇဋ်၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဇလတိ၊ တောက်ပ၏။ တေန-တေနေ၀၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ သခ်္ခ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားထင်း ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ စေ ဇလတိ၊ အကယ်၍ တောက်လောင်ငြားအံ့။ ကဋ္ဌဂ္ဂိဘော့၀ သစ်သားထင်းမီးဟူ၍သာလျှင်။ သခ်္ခ၊ သို့။ဂစ္ဆတိ၊၏။သကလိကံ၊ထင်းပေါက်စကို။ပ။ သကလိကဂ္ဂိတော့၀၊ ထင်းပေါက်စမီး ဟူ၍သာလျှင်။ပ။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ပ။ တိဏဂ္ဂိတော့၀၊ မြက်မီးဟူ၍ သာလျှင်။ပ။ ဂေါမယံ၊ နွားချေးကို။ပ။ ဂေါမယဂ္ဂိတော့၀၊ နွားချေးမီး ဟူ၍သာလျှင်။ သခ်္ခ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ရောက်သ ကဲ့သို့။ ပြာဟွဏ၊ ကား။ ဝေဒေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ တေန တေနေ၀၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သခ်္ခ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

ဣတ္ထိယာ ကုလေ၊ မင်းမျိုးဌ်။ အတ္ထာဘာ၀ဿ၊ ၏။ အဘိနိပ္ဖတ္တိ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဣတ္ထိ-ယောတော့၀၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သခ်္ခ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ပ။ သုဒ္ဒေါတော့၀၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သခ်္ခ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

၁။ အတိပုဗ္ဗမနုဓာတ် ယပစ္စည်း မာနပစ္စည်း ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်၏လုပ်ငန်းကို ကိုယ့်ဘာသာ လေးလေး စားစား ပြုလုပ်သင့်သည်ဟူသော အသိဉာဏ်ကို ကျော်လွန်၍ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သော အလုပ်ကို လုပ်သင့်သည်ဟူသော အသိဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။ ထို့ကြောင့် မထေမဲ့မြင်ဟူသော အနက်မှာ အဓိပ္ပါယ်နက်သာ၊ သဒ္ဒါနက် အားဖြင့် "ကျော်လွန်၍ သိသည်ဖြစ်၍"ဟုပေး။ ထိုကြောင့် မေတ္တာသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ နာတိ မညေထာတိ နု အတိက္ကမိတ္ဝာ မညေယျုဟု ဖွင့်ဆိုလေသည်။

၂။ မ-နိ-၁-၄၀၀-စာပိုဒ် ၂၆၀ မျက်နှာ၌လည်းရှု။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခတ္တိယကုလာ၊ မင်းမျိုးမှ။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ စေ ဟောတိ၊ အုံ့။ သောစ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တထာဂတ-ပဝေဒိတံ၊ ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အတိုးဓမ္မာဝိနည်းကို။ အာဂမ္မ၊ အစဲပြု၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာ ချုပ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄၃၇-စာပိုဒ် နည်းမှီပေး။)ဥာယံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုထိုးထွင်းရှုသိကြောင်းဖြစ်သော။ ကုသလံ ဓမ္မံ၊မဂ် ကုသိုလ်တရားကို။ အာရာဓေတော၊ ပြီးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။)

ဝ၄၂။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ သည်သာ။ အသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ အဝေရံ၊ ရန်ရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တစိတ္တံ၊ ကို။ ဘာဝေတုံ၊ ပွါးများခြင်းငှါ။ ပဟောတိ နု ခေါ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ နော၊ မစွမ်းနိုင်သလော။ ဝဿော၊ သည်။ နော၊ လော။ သုဒ္ဒေါ၊ သည်။ နော၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ ပ။ ပဟောတိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သဗ္ဗေပိ၊ လည်းပြစ်ကန့်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့သည်။ ပ။ ဘာဝေတုံ၊ ငှါ။ ပဟောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဝေမေ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဥာယံ၊ သော။ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓေတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။)

ဝ၄၃။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ ကို။ကိံ မညသိ၊ နည်း။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၄၀၇-မှီးရှုပေး၊ ဝေမေ ခေါ်-စသည်လည်း အထက်နှင့် တူပြီ။)

ဝ၄၄။ (သဗ္ဗေနာပိ သက္ကာ အဂ္ဂိနာ အဂ္ဂိကရဏီယံ ကာတုန္တိ-တိုင်အောင်ကို ၄၀၇-စာပိုဒ် မှီးရှုပေး။ ဝေမေ ခေါ်-မှ ဥာယံ ဓမ္မံ ကုသလန္တိ-တိုင်အောင်လွယ်ပြီ။)

ဝေ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ သေ၊ ကာရီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိက္ကန္တံ ဘော ဂေါတမ။ ပ။ သရဏံ ဂတန္တိ၊ ဂတ်-ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော၊ သေကာရီသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-ဝနဗ္ဗာနိသုတ်

ဝ၄၅။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။)ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ (ပတ်လုံးဟူ၍သော်လည်းပေး)။ ဘဂဝါ၊သည်။ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။(ရာဇဂြိုဟ်အနီး၌သော်လည်းပေး။)ဂေ၊လန္ဒကနိ၀ါပေ၊ရှုဉ့်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဒက္ခိဏာဂိရိသ္မိံ ၊ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်၌။ (ရာဇဂြိုဟ်ကိုရံ၍တည်သောပဏ္ဍဝပတ်တောင်၏ တောင်ဘက်၌ရှိသော ဇနပုဒ်ကို ဒက္ခိဏာဂိရိဟု ခေါ်သတတ်)။ မဟာတာ၊ သော၊ ဘိက္ခုသံ၊လေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ ကွ။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ အဋ္ဌတေါ၊ ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဃဏ်ဝုဠ္ဠော၊

ဝါဆိုပြီးသည်ဖြင့်၎င်း။ ယေန၊ ၌။ ဒကွိဏာဂိရိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏) ။ပ။ နိသိန္နေ၊ သော။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိ၊ အသ္မိနည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အရောဂေါ၊ ရောဂါလည်းကင်းပါ၏လော။ ဗလဝါ စာတိ၊ အင်အားလည်းရှိပါ၏လော" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အရောဂေါ စ၊ ရောဂါလည်းမရှိပါ။ ဗလဝါ စ၊ အင်အားလည်း ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိ ပန၊ နည်း။ ဘိက္ခသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ အရောဂေါ စ၊ ၏လော။ ဗလဝါ စ၊ ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ သည်လည်း။ ပ။ ဗလဝါ စ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရှင်။ ဣဒါနိ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်၌။ တဏ္ဍုလပါလိဒ္ဓါရုယ၊ တဏ္ဍုလပါလိတံခါးအနီး၌။ ဧနဠာနိနာမ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဧနဠာနိ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိ ပန၊ နည်း။ ဧနဠာနိပြာဟ္မဏော၊ သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ (ကုသိုလ်တို့၌) မမေ့မလျော့တဲ့ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဧနဠာနိသာ၊ သော။ ပြာဟ္မဏသာ၊ ၏။ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့ခြင်းသည်။ ကုတောပန၊ အာဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ (မေ့လျော့သည်သာဟူလို။) အာဝုသော၊ ရာ။ ဧနဠာနိ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ နိသာယ၊ မှီ၍။ ပြာဟ္မဏ-ဂဟပတိကေ၊ ပုံကား သူကြွယ်တို့ကို။ ဝိလုမ္ပတိ၊ လုယက်၏။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ နိသာယ၊ ၍။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဝိလုမ္ပတိ၊ ၏။ အသ၊ ထိုဧနဠာနိပုံကားသည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ယာပိ ဘရိယာ၊ အကြင်မယားကိုလည်း။ သဒ္ဓါ ကုလာ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသောအမျိုးမှ။ အာနီတာ၊ ရှေးရှု ဆောင်အပ်ပြီ။ သာပိ၊ ထိုမယားသည်လည်း။ ကာလဂတာ၊ သေပြီ။ အသ၊ ထိုဧနဠာနိသည်။ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသော။ အညာ ဘရိယာ၊ အခြားမယား(တယောက်)ကို။ အသဒ္ဓကုလာ၊ မှ။ အာနီတာ၊ ပြီ။ ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ ဧနဠာနိ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့နေ သည်ဟု။ အသုမှ၊ ကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တေ မယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ ဒုဿုတံ၊ မကောင်းသတင်း ကို။ အသုဒ္ဓ ဝတ၊ ကြားရကုန်စွတကား။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဒုဿုတံ၊ ကို။ အသုဒ္ဓ ဝတ၊ ကား။ မယံ၊ ဟူသည်။ ကဒါစိ၊ တခါတခါ။ ဂရဟစိ၊ တစုံတခု သောနေ့ရာ၌။ (တနေ့ရာ ရာ၌ဟူ လို။) ဧနဠာနိနာ ပြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အပ္ပေဝ စ နာမ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ ပေါင်းဆုံကုန်ကြားအံ့လည်းမသိ။ ကောစိဒေव ကထာသလ္လာပေါ၊ တစုံတခုသော စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အပ္ပေဝ နာမ သိယာ၊ ဖြစ်ရကြားအံ့သည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

၄၄၈။ အထခါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဒကွိဏာဂိရိသ္မိံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မြေခလျှင်ခဘင်မှုသရွေ့။ ဝိဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရာဇဂဟံ၊ သာ၏။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ငါ။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ ရာဇဂဟံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ သို့။ အဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ သုဒံ၊ စင်စစ်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပ။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဧနဠာနိပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့၏အပ၌။ ဂါဝေါ၊ နွားမတို့ကို။ ဂေါဒွေ၊ နွားခြံ၌။ ဒုဟာပေတိ၊ နို့ညှစ်စေ၏။ ပ။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘော သာရိပုတ္တ၊ အိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဣတော၊ ဤအချိန်၌" ။ပ။ ယော၊ နွားနို့ ကို။

၁။ တောပစ္စည်း ဝုမ္မတ္တ၊ အာဒီတော ဥပသမ္ပန္န၊ သိက္ခိတမ္ပိ သမာဟိတံ၌ အာဒီတော-ကဲ့သို့တည်း။

ပိယတ်၊ သောက်နှင့်ပါဦးလော့။ တာ၀ထိုနွားနို့သောက်ပြီးသောအခါ၌။ ဘတ္တာ၊ ဆွမ်း၏။ ကာလော၊ အခါန်အခါသည်။ ဘဝိသတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ "ဟူသော။တော်၊ ဤစကားကို။ အ၀ေါစ၊ပြီ။ (နွားနို့သောက်တော်မူနှင့်ပါ၊ နွားနို့သောက်ပြီးချိန်နှင့် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးချိန်အဆင်သင့်ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ဘုရားဟု ဆိုလိုသည်။) ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ အလံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ သည်။ ဘတ္တာကိစ္စံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အမုကသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ ဤမည်သော သစ်ပင်ရင်း၌။မေ၊ ၏။ ဒိ၀ါ-ဝိဟာရော၊ နေ့နေခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုနေရာသို့။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ လာ ခဲ့လော့။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧ၀ं ဘောတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ နေဠာနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှုနှား ထောင်ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ နေဠာနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ထမင်းစားပြီးဆည်မှ နောက်ကာလ ၌။ ဘုဉ္ဇပါဟရသော၊ စားအပ်ပြီးသောနံနက်စာရှိသည်ဖြစ်၍။ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ပ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ "နေဠာနိ၊ နို့။ ကစ္စိ၊ နည်း။ အပ္ပမတ္တောဝ(ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌)မမေ့လျော့သည်။အသိတိ၊ (သင်)ဖြစ်ပါ၏လော" ဟူသော။ဘော်၊ကို။အ၀ေါစ၊ပြီ။ဘော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ယေသံ နော၊အကြင်အကျွန်ုပ်တို့သည်။မာတာ-ပိတရော၊ တို့ ကို။ ပေါသေတမ္ဘာ၊ လုပ်ကျွေးအပ်ကုန်၏။ ပုတ္တဒါရော၊ သားမယားကို။ ပေါသေတမ္ဘော၊ အပ်၏။ ဒါသကမ္မကရာ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကို။ ပေါသေတမ္ဘာ၊ ကုန်၏။ မိတ္တာမစ္စာနံ၊ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအဖော်တို့၏။ မိတ္တာမစ္စာဂရုဏီယံ၊ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအဖော်ကိစ္စကို။ ကာတမ္ဘံ၊ ပြုအပ်၏။ ဉာတိသာလောဟိတာနံ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့၏။ ဉာတိသာလောဟိတဂရုဏီယံ၊ ဆွေ မျိုး သားချင်းတို့ကိစ္စကို။ ကာတမ္ဘံ၊ အပ်၏။ အတိထီနံ၊ တို့၏။ အတိထိဂရုဏီယံ၊ ဧည့်သည် တို့ကိစ္စကို။ ကာတမ္ဘံ၊ ၏။ ပုဗ္ဗပေတာနံ၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်ဘူးသော ပြိတ္တာတို့၏။ ပုဗ္ဗ-ပေတဂရုဏီယံ၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်ဘူးသော ပြိတ္တာတို့ကိစ္စကို ။ ကာတမ္ဘံ၊ ၏။

ဒေ၀တာနံ၊ တို့၏။ ဒေ၀တာဂရုဏီယံ၊ နတ်တို့ကိစ္စကို။ ကာတမ္ဘံ၊ ၏။ ရညော၊ ၏။ ရာဇကရုဏီယံ၊ မင်းကိစ္စကို။ ကာတမ္ဘံ၊ ၏။ အယမ္ပိ ကာယော၊ ဤကိုယ်ကိုလည်း။ ပိဏ္ဍေတမ္ဘော၊ နှစ်သက်စေအပ်၏။ ဒြုဟေတမ္ဘော၊ ပွါးစေအပ်၏။ တေသံ အမှာကံ၊ ထိုတပည့်တော်တို့၏။ အပ္ပမာဒေါ၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၄၄၇။ နေဠာနိ၊ နို့။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။ ကိं မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဣဒ၊ ဤ၁လာကဒ္ဓါ။ဒေ၀စ္ဆေ၊ သည်။ မာတာပိဘုနံ၊တို့၏။ ဟေတု၊အကြောင်းကြောင့်။ အမ္ဘေစာရိ၊ (ငါးပါး သီလ ဆယ်ပါး သီလ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော) ဒုစရိုက်တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဝိသမ-ဝေဒနီမည်ညွှတ်သော (ငါးပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော) ဒုစရိုက်တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အယံ၊ ဖြစ်ရာ၏။

(ဤကား အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ၂-ရပ်ကို ညှိ၍ ပေးသောအနက်တည်း။ လွယ်လွယ်ပေးသော် အဓမ္မစာရီ၊ မတရားမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဝိသမစာရီ၊ မလျော်မလျောက်ပတ်သည်ကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်-ဟုလည်း ပေး။)

၁။ ဥတ္တကသုတပုဒ္ဓာ ပေတ္တိ၀ိသယံ ဥပဂတာ ပုဗ္ဗဓဝတာ ဒက္ခိဏေယ္ယသုကာလေန ကာလံ ခါနံ ဒတ္ဝာ တေသံ ဥဒ္ဒိသန် ပုဗ္ဗပေတဂရုဏီယံ ပေတဗလိတိ အတ္ထော။ ဋီကာ။

တဒမန်၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်.ကို။အမ္မေစရိယာ ဝိသမစရိယာဟောတု၊ မတရားကျင့်ခြင်း,မလျော်မလျောက်ပတ် ကျင့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နိရယံ၊ သို့။ နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။ ဥပကဧစုယ်ကို၊ ဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ "အာမ၊ သမ္ဘာ။ မာတာပိတူနံ ဟောတု၊ မိဘ ဘိုးဘွားသောအကြောင်းကြောင့်။ ·အမ္မေစာရီ၊ သည်။ ဝိသမစာရီ၊သည်။ အဟောသိ ·ပြီ။ မံ၊ ကို။ နိရယံ၊သို့။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ မာ ဥပကဧစုယ္ယုန္တိ၊ မဆွဲငင်ပါစေကုန်သတည်း"ဟူ၍။ (ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။)သဘောယျ နုခေါ၊ ရနိုင်ပါမည်လော။ အဿ၊ ၏။ မာတာပိတရော ဝါ၊ အမိ အဘတို့သည်မူလည်း။ "သော၊ ဤသားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဟောတု၊ ကြောင့်။ပ။ နံ၊ ထိုသားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်.ကို။နိရယံ၊သို့။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ မာ ဥပကဧစု-ယျုန္တိ၊ သတည်း"ဟူ၍။ (ဝတ္ထု၊ ၄၂။) လဘေယျုံ၊ ရနိုင်ကုန်မည်လော။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။အထခေါ၊ ၌။ ဝိဏ္ဏန္နန္တံယေဝ၊ ငုံကြေးနေသည်သားဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်.ကို။ နိရယော၊ ၌။နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ ပဂ္ဂိုဟေယျုံ၊ ထည့်.ကုန်ရာ၏။ (ဤဝါကျကို မှီး၍ ကျန်ဝါ.ကျများကိုလည်း ပေးသေ။)

ဌဂဂ။ ဧနဉ္စာနိ၊ နိ ။ပ။ယော ဝါ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်သည်း။ မာတာပိတူနံဟောတု၊ ကြောင့်။ အမ္မေစာရီ၊ သည်။ ဝိသမစာရီ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ယော ဝါ၊ သည်လည်း။ မာတာပိတူနံ ဟောတု၊ ကြောင့်။ မေ့စာရီ တရားသဖြင့် ကျင့်လေ့ရှိသည် သမစာရီ မှမှတတကျင့်လေ့ရှိသည်။ အဿ၊ ရာ ၏။ (တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။)ကဘာ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏အကျင့်သည်။ သေယျော၊ ထူးကဲမွန်မြတ်သနည်း။ ဣဘိ ဤသို့ မေး၏။ ဘော သာရိပုတ္တ ရာ။ ယော၊သည်။ မာတာပိတူနံ ဟောတု၊ ကြောင့်။ အမ္မေစာရီ၊ သည်။ ဝိသမစာရီ သည်။ အဿ၊ ရ၏။ (တဿ ၏။) တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ နိ သေယျော၊ မမြတ်။ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယော စ ခေါ၊ သည်ကား။ မာတာပိဘူနံဟောတု၊ ကြောင့်။ မေ့စာရီ၊ သာ.။သမစာရီ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် တို့ဘက်။ တဒေဝ၊ ထို(ဧမ္ဗစာရီ သမစာရီ)ပုဂ္ဂိုလ်၏အကျင့်သည်သာလျှင်။ သေယျော၊ ထူးကဲ မွန်မြတ်၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အခမ္မစရိယာ ဝိသမာစရိယာဟိ၊ တို့ထက်။ ဧမ္ဗစရိယာ သမစရိယာ၊ တရားသဖြင့် ပြုကျင့်ခြင်း မှမှတတပြု ကျင့်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ ဧနဉ္စာနိ နိ ယေဟိ၊ အကြင်အမှုတို့ဖြင့်။ မာတာပိတရော စေဝ၊ မိဘတို့ကိုလည်း။ ပေါသေတုံ၊ မွေးမြူခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ပါဟကမ္မံ စ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း။ ကာတုံ ပြုခြင်းငှါ။ နိ သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုနှင့်ယှဉ်သော။ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့် ကိုလည်း။ ပဋိပဇ္ဇိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ ၏။ အညေသံ်ဟောတုကာ၊ တပါးသောသူတို့လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော။ ဧမ္ဗိကာ၊ တရားအားလျော်ကုန်သော။ တေ ကမ္မန္တာ၊ ထိုအမှုတို့သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း[၂]။ (ကြင်းဝါ.ကျတို့ကိုလည်း ဤနည်းကိုမှီး၍ ပေးနိုင်သောက်ပြီ။)

ဌဂဂ၅။ အထခေါ၊ ၌။ ဧနဉ္စာနိပြာဟ္မဏောဝ၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်အပ်သော စကားကို။ အဘိနန္ဒိဘ္ဘဝ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဘဝ၊ ဝမ်းမြောက်၍။

၁။ "ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အခမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ ထက်။ ဧမ္ဗစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏" ဟု ဟိသဒ္ဒါကို ဒဠ္ဠီကြုံ့လျှင်လည်း သင့်ထုံထင်၏။

၂။ မိဘတို့ကိုလည်း မွေးမြူရမ်း မကောင်းမှုကိုလည်း မပြုရပဲ ကောင်းမှုအကျင့်ကိုလည်း ပြုကျင့်ရသော အမှုကောင်းတို့သည် ရှိကုန်သည်သာ ဟု ဆိုလို၏။

အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထခေါ ဌ်။ ဓနဥ္စာနီပြောဟူ၏သော၊သည်။ အပဓရုန် သမယေန၊ ဌ်။ အာဗာဓိခ၊ကာ၊ အနာရှိသည်။ ဒုက္ခိခ၊တာ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲရှိသည်။ ဗာဠ-ဂိလာနာ ပြင်းစွာနာသည်။ အဟောသိ ပြီ။ အထခေါ ဌ်။ ဓနဥ္စာနီပြော ဟူ၏သော၊ သည်။ အညတရ၊ သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျား။ ဟေ၊ လာ၊လော့။ ပ။ ဥဿဒ်ဒ်ဘွား၊ချဉ်း၊ကပ်၍။ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဓနဥ္စာနီပြောဟူ၏သော၊ သည်။ ပ။ ဝန္ဒတိတိ၊ ၏ဟူ၏သော။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊၏။ ပါဒေ၊တို့ကို။ သိရသာ၊ဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိ၊ ရှိခိုးချေ၊လော့။ ယေန၊ဌ်။ အာယသ္မာ စ သာရိ-ပုတ္တော၊သည်လည်း။ (အတ္ထိ၊၏။) ။ပ။ဥပ ဿက်ခ်ဘွား၊ ၍။ ဓနဥ္စာနီ ဘဂ္ဂေ။ ပ။ ဝန္ဒာဟိတိ၊ဟူ၏သော။ မမ၊ ၏။ ,ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏၊ ပါဒေ၊ တို့ ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှား။ သာမု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ပ။ တေန၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဥပ ဿက်မ တု ဟိရာဘိ၊ ကပ်ဆုပ် ဟ်စေချင်ပါသတဲ့ဘုရားဟူ၍။ ဝေဠု-ဝဏ်လောဌ်ရှေ့ သို့သည်း။ ဝ၊ဒေဟိဘိ၊ခ သျှာက်သားချေ၊လော့" ဟူ၍။ (ဗုဒ္ဓတိ-ကြေ။) အာမန္တေသိ၊သိစေပြီ။ ဝေ-ဘဂ္ဂတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဟူ၍။ သော ပုရိသော၊သည်။ ပ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တုဏ္ဏီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံပြီ။

၄၅၀။ အထခေါ ဌ်။ ပ။ ပညာ၊ဇာ၊ အပ်၏သော။ အာသနေ၊ ဌ်။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ ၍။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဓနဥ္စာနီ ပြောဟူ၏၊ကို။ "ဓနဥ္စာနီ၊ နီ။ ကစ္စိ၊အသျှိနည်း။ တေ၊ သင်၏ (ကိုယ်ခန္ဓာသည်။) ခမနီယံ၊ ခန့် ကျန်းပါ၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှတပါ၏ လော။ ကစ္စိ၊နည်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲ၏ဝေဒနာဘို့သည်။ ပဋ္ဌိက္ကမန္တိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်ကုန် ပါ၏လော။ နော အဘိက္ကမန္တိ၊ ရှေ့သို့ မတိုးဘဲ ရှိပါ.ကုန်၏လော။ ပဋ္ဌိက္ကမောသာနံ၊ နောက်သို့ဆုတ် ခြင်း၏အဆုံးသ ဟ်။ ပညာယတိ၊ ထင်ပါ၏လော။ (ပညာယတိ ကမ္မရှေ့ဖြစ်လျှင် ပဋ္ဌိက္ကမောသာနံ ပုဒ်ကို-'ကို'ဟု ဝုတ္တာကမ္မတ္ထပြန်။) အဘိက္ကမော၊ သည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်ဘဲ ရှိပါ၏လော" ဟူ၏သော။ ဘော၊ ကို။ အ၀ေါ၊ ပြီ။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မေ၊ ၏ (ကိုယ်ခန္ဓာသည်)။ ခမနီယံ၊ သ ည်။ နှ၊ မဖြစ်။ ယာပနီယံ၊ သ ည်။ နှ၊ မဖြစ်။ ပ။ ပဋ္ဌိက္ကမော၊ သ ည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဗဟ၀ါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဝိကျော့နှ၊ ထက်မျက်ခ၏သော။ သိခရေန၊ ဝူးဖြင့်။ မုဒ္ဓနိ၊ထိပ်၌။ အဘိမတ္ထေ၊သျှ သေယျထာပိ၊ (ထိုးဆွ) မြေနှောင်ရာသကဲ့သို့။ (ထေ-ဝိလောဌ်ရှေ့ အဘိမတ္ထတိ ဒုမ္မေဓ-ဓာတ်.ကျ၏ဖွဲ့၍ ပေးသည်။)ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေ၊မ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ အ၀ိမတ္ထာ၊ လွန်ကဲကုန်သော။ ဝါဘာ၊ လေဘို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ၌။ ဥဿာနဏ်ဏ်၊ ထိခိုက်ကုန် ၏။ ပ။ ဘော သာရိပုတ္တ ရာ။ ဗဟ၀ါ.သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဏ္ဍေန၊ ခိုင်ခန့်သော။ ဝရတ္တက္ခန္ဓေန၊ လှန်ဖြူးပိုင်းဖြင့်။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သီသဝေဋ္ဌံ၊ ဦ ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ ဒဒေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ပေးထားသကဲ့သို့။ ဘော သာ.ရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေ၊မ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ အ၀ိမတ္ထာ၊ ကုန်သော။ သီသေ၊ ၌။ သီသ၀ေဒနာ၊ တို့သည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏)။ ပ။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဒဏ္ဍော၊ လိမ္မာကျွမ်း ကျင်သော။ ဂေါ၊ဃာ.ဘကော ဝ၀ါ၊ နွားသတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဂေါ၊ဃာ.ဘကန္တေ ဝါသီ ဝါ၊ နွား သတ်သမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ တိဏ္ဍေန၊ သော။ ဂေါ၊ဝိကန္တနေန၊ နွားသတ်ကြောင်း ခေါ်ဖြင့်။ (သားလှီးခေါ်ဖြင့်ဟူလို။) ကုစ္ဆိ ံ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျ၊သေယျထာပိ၊ လှီးဖြတ်ရာ

၁။ အဂ္ဂေ တု သိရေဠောယော-မယဝိဠ္ဍနက ဏ္ဍကော- ဟူသောအဘိဓာန် ၉၉၄-နှင့် အညီပေးသည်။ နီယယ ဟောင်းနှင့် အာဂ်လိပ်တာသာပြန်တို့၌ သင်တုံးခေါ်လှာ၊ဖြင့် ဟု ပေး၏။

သကဲ့သို့။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ဒ္ဝေ၊ကုန်သော။ ဗသဝန္တော၊ ကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရုံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ နာနာဗာဟာသု၊လက်မောင်း အသီးအသီးတို့၌။ ဂဟေတွာ၊၍။ အဂ်ါရုဘာသုယာ၊မီးကျီးတွင်း၌။ သန္တာပေယ်၊ သေယျထာပိ၊ပုလောင်စေကုန်သကဲ့သို့။(ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့ဟူလို။)သမ္မဒိဘာပေယ်၊ သေယျထာပိ၊ အပြန်ပြန်မြှိုက်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဓိမတ္တော၊ သော။ ကာယသ္မိံ ၊ ၌။ဒုဗ္ဗော၊ ပုလောင်ခြင်းသည်။ (ဥပဓိတိ၊ ၏)။ပ။ပဋိက္ကမော၊ သည်။နော ပညာယတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။

၄၅၁။ ဓနဉ္ဇာနိ၊ နိ။ တံ၊ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ ကိံ ၊မည်သည်၊ နည်း။ နိဂရယော ဝါ၊ ဂရုသည်ရင်း။ တိဂ္ဂဿနယောနိ ဝါ၊တိဂ္ဂန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစုသည်ရင်း ၊။(အတ္ထိ၏။တေသု၊ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ အသယ်သည်။ သေယျော၊ ထူးကဲမွန်မြတ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။နိဂရယာ၊ ဂရုထက်။ တိဂ္ဂဿနယောနိ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏။ပ။တိဂ္ဂဿနယောနိ ဝါ၊သည်ရင်း။ ပေတ္တိဝိသယော ဝါ၊ပြိတ္တာဘုံသည်ရင်း။(အတ္ထိ၏။တေသု၊တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။သေယျော၊ နည်း။ဣတိ၊၏။ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တိဂ္ဂဿနယောနိယာ၊ ထက်။ ပေတ္တိဝိသယော၊သည်။သေယျော၊၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ပ။ပေတ္တိဝိသယော ဝါ၊သည်ရင်း။မနုဿာဝါ၊ လူတို့သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၏။တေသု၊တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်းတော်မူ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပေတ္တိဝိသယာ၊ ထက်။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ပ။မနုဿာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ၊ နတ်တို့သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ကုန်၏။ တေသု၊တို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ပ။စာတုမဟာရာဇိကာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ ဝါ တို့သည်ရင်း။ တာဝတိံသာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ၊ တို့သည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ကုန်၏။ တေသု၊ တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။ သေယျော နည်း။ဣတိ၊ ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စာတုမဟာရာဇိကေဟိ၊ ကုန်သော။ဒေဝေဟိ၊ ထက်။ တာဝတိံသာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ပ။တာဝတိံသာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယာမာ၊ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ တို့သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ကုန်၏။တေသု၊တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ဣတိ၊ ၏။ဘော သာရိပုတ္တ၊ရာ။တာဝတိံသေဟိ၊ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ ယာမာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ (ထူးရာကိုသာ၊ ပေးတော်အံ့။)ယာမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ပ။ဘုသိတေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ပ။နိမ္မာနရတိဟိ၊ ကုန်သော။ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ပ။ဓနဉ္ဇာနိ၊ နိ။ တံ၊ ကို။ ကိံ ၊မည်သည်၊ နည်း။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဗြဟ္မလောကော ဝါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တေသု၊ တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဝံ သာရိပုတ္တော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဗြဟ္မလောကောတိ၊ဗြဟ္မာလောကဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဝံ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဗြဟ္မလောကောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဓနဉ္ဇာနိ ရှုတ်ဆို၏။

၁။ ယောနိတိ ခန္ဓကောဋ္ဌာသဿာပိ ကာရဏဿာပိ ပဿာဝမဂ္ဂဿာပိ နာမံ။ (မ ၁၊ မဟာသီဟနာဒ သုတ်အဖွင့်။)

အသခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသာ၏။ "ဣမေ ခေါ ပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ပြာဟ္မဏလော-ကာမိမုတ္တာ၊ ပြာဟ္မဏလာကလျှင် (ရည်ရွယ်ချက်)နှ ယုံး ယှင်းရှိ ကုန်၏။ အာဟ်၊ သည်။ ဓနဥ္စာနီသာ ပြာဟ္မဏသာ၊ အား။ ပြာဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြင့်အလို့ငှါ။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကြောင်းကို။ ဒေသေယျ၊ ဟောရမ္မကား။ ယံနူနာဘိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူသော။တော်၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဓနဥ္စာနီ၊ နီ။ တေ၊ သင့်အား။ ပြာဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ တံ၊ ထိုင်ဟောအံ့သော စကားကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ၏။ ဝေဝေါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဓနဥ္စာနီ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တသာ၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောသည်။ "ဓနဥ္စာနီ၊နီ၊ ပြ ဟ္မာနံ၊တို့၏။သဟဗျတာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဓနဥ္စာနီ၊ နီ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတ္မာ၊ ပြန့်နှံ့စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ၀။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ငုံ့။ အဓော၊ အောက်၌ငုံ့။ တိရိယံ၊ဖီလာ၌ငုံ့။ သဗ္ဗဓိ၊အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သူဘို၌ မိမိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အဘိုင်းအရှည်မရှိသော။ အ၀ေရေန၊ရန်မရှိသော။ အဗ္ယာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္မာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓနဥ္စာနီ၊ နီ။ ပြ ဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အယံ၊ ခေါ ဤသည်ပင်တည်း။

၄၅၂။ ဓနဥ္စာနီ၊ နီ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ၀။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓနဥ္စာနီ၊ နီ။ ပြ ဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။အယံခေါတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ ဘော သာရိပုတ္တ ရာ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဓနဥ္စာနီ ပြ ဟ္မဏော၊ သည်။၀။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒတိ၊ ရှိခိုး၏"ဟူသော။ မမ၊ ၏။ ၀စနေန၊ဖြင့်။ဘဂဝေါ၊ ၏။ ပါဒေ၊ဟ္ဒိကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိ၊လော့။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောသည်။ ဓနဥ္စာနီ ပြ ဟ္မဏ၊ ကို။ ဥဒ္ဓံ၊ ရိကရဏီယ၊ အထက်မင်ကိုပ်ပြုဘွယ်ပဋိစ္စသည်။ သဘိ၊ လျက်။ ပဋိနေ၊ သော။ ပြ ဟ္မ ုလောကေ၊ ၌။ ပဘိဇ္ဇာ၊ ပတ္ထာ၊ တည်ရှေ့၌။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပဏ္ဏာသိ၊ ဖဲကြွပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ဓနဥ္စာနီ ပြ ဟ္မဏော၊သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဧ၊ ရပဏ္ဏန္တေ၊ ဖဲ၍ မကြာမြင့်မီ။ ကာလမကာသိ၊ ကွယ်လွန်ပြီ။ ပြ ဟ္မ ုလောကဠ္ဠ၊ သို့လည်း။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။

၄၅၃။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။သော သာရိပုတ္တော၊ သည်။၀။ ပဏ္ဏန္တေ၊ ဖဲ၍ ပြီ"ဟု၍။အာယန္တေ၊ ပြီ။၀။ ဧ၊ ဧ၊ ၌။ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဓနဥ္စာနီ ဘန္တေ။၀။ဝန္ဒတိတိ၊တိ-ဟူသော။တော်၊ကို။ အ၀ေစ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တွံ၊ သည်။ ကိံ ၊ ကြောင့်။၀။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပဏ္ဏန္တေ၊ ဖဲ၍သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မယှံ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ ဣမေ ခေါ ပြ ဟ္မဏာ။၀။ ဒေသေယျန္တိ၊ ဒေသေယုံ့"ဟု၍။ဝေ၊ သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဓနဥ္စာနီ ပြ ဟ္မ ုဏာ၊ သ,ယ်။ ကာလကတော၊ ပြီ။ ပြ ဟ္မ ုလောကဠ္ဠ၊ သို့သည်း။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣဒ၊ ဟော်မူ၏။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဓနဥ္စာနီ ပြ ဟ္မ ုဏ၊ ကို။ ဥဒ္ဓံ၊ ရိကရဏီ ယ၊ အထက်မင်ကိုပ်ပြုဘွယ်ပဋိစ္စသည်။ သဘိ၊ လျက်။ ပဋိနေ၊ သော။ ပ ုလောကေ၊ ၌။ ပဘိဇ္ဇာ ပတ္ထာ၊ တည်ရှေ့၌။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပဏ္ဏာ၊ ဖဲကြွပြီ။ အ၀ေ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။

၈-ဝါသေဋ္ဌသုတ်

၄၅၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သည်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလနိဂုံးဘ်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသဏ္ဍေ ဣစ္ဆာနင်္ဂလတောအုပ်ဘ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘ်။ သမ္ဗဟုလာ၊ မျှားကုန်သော။ အာဘိညာတာ အာဘိညာတာ။ အလွန်ထင်ရှား အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။ ပြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ မျှားမြတ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ဘ်။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ကိတ္တိ ပြာဟ္မဏော၊ ၎င်း။ ပ။ တောဒေယျော ပြာဟ္မဏော၊ ၎င်း။ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အာဘိညာတာ အာဘိညာတာ၊ ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊တို့ဝင်းတည်း။အထခေါ၊ဘ်။ ဝါသေဋ္ဌတာရဒ္ဒါဇာနံ၊ ဝါသေဋ္ဌဟူသောအမည် ဘာရဒ္ဒါဇ ဟူသော အမည်ရှိကုန်သော။ မာဏဝါနံ၊ လူလင်တို့သည်။ ဇယ်ဘိဟာရံ၊ အားဖြင့်။အနုစင်္ကမန္တာနံ၊ ကုန်စဉ်။ အနုဝိစရန္တာနံ၊ ကုန်စဉ်။ "ဘော၊ အရှင်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။(ပေါဇဂလိယသုတ် ၃၁-ပြန်ရှု။)ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယောဘိတိ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟူသော။အယံ ဣသိသော။အန္တရာကထာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ပြီ။ ဘာရ-ဒ္ဒါဇော မာဏဝေါ၊ သည်။ "ဘော၊ အရှင်ဝါသေဋ္ဌ။ ယတော ယော၊ ဒေကြင်သူသည်။ပ။အနုပဏ္ဏုဇ္ဇော၊ ဆဲရေးရွတ်ချအပ်သူမဟုတ်။ (ဤပေယျာလ အနက်ကို ၄.၂၄-အပိုဒ် ပြန်ရှု။)ဘော၊ဣ။ ဇဏ္ဏာဝတာ၊ ဖြင့်။ (သော၊သည်။)ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ဟောတိတိ၊၏" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊သည်။ "ဘော၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ။ ယတော၊ဒေ ကြင်သူသည်။ သီလဝါ စ၊ သီလဂုဏ် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇဏ္ဏာသမ္ပန္နော စ၊ ဝတ်အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘော၊ ဇ။ ဇဏ္ဏာဝတာ၊ ဖြင့်။ (သော၊ သည်။) ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ-တိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဘာရဒ္ဒါဇော မာဏဝေါ၊သည်။ဝါသေဋ္ဌံ မာဏဝံ၊ကို။သညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ နေဝ အသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘာရဒ္ဒါဇံ မာဏဝံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ ငှါ။နှ အသက္ခိ၊ နိုင်။ အထခေါ၊ဘ်။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘာရဒ္ဒါဇံ မာဏဝံ၊ ကို။ "ဘော ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ သက္ကပုတ္တော၊ သော။သက္ကကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ ဘ်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသဏ္ဍေ၊ဘ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ဟံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ-မှ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ- တိုင်အောင် အပဏ္ဏကသုတ် အပိုဒ်ရေ ၂၂-ပြန်ရှု။) ဘောဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ အာယာမ၊ လာ သွားကုန်စို့။ ယေန၊ ဘ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။(အဏ္ဍိ၊ ၏။)တေနဿ။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ သာမ၊ လျှောက်ထားကြ ကုန်အံ့။ နောဝါ ဘိဿိအာ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရိဿတိ၊ ဖြေဆိုလတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝေရေဿာမာတိ၊ ဆောင်ထားကြကုန်အံ့"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘာရဒ္ဒါဇော မာဏဝေါ၊သည်။ဧဝံ ဘောတိခေါ၊ဟူ၍။ဝါသေဋ္ဌဿ မာဏဝဿ၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

၄၅၅။ အထခေါ၊ ဘ်။ ဝါသေဋ္ဌ ဘာရဒ္ဒါဇာ၊ ကုန်သော။ မာဏဝေါ၊ တို့သည်။ပ။ နိသိဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ကော်မန္တံ၊ ဘ်။ နိသိန္နော၊ သော။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ဥဘောမယံ၊အာ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်တို့ သည်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝေဒသုံးပုံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သူတို့ ဟူ၍။အနုညာတပဋိညာတာ၊ (ဆရာတို့သည်လည်း) အသိအမှတ် ပြုအပ်, (ကျွန်ုပ်တို့သည်

လည်း) ဝန်ခံအပ်ပြီးကုန်သည်။ အသွေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဟာ၊ သည်။ ပေါက္ခရသာတိသား၊ ပေါက္ခရသာတိ၏ (တပည့်) တည်း။ အယံ မာဏဝေါ၊ ဤဘာရဒ္ဒါဇ လုလင်သည်။ တာ-ရုက္ခသား၊ တာရုက္ခ၏ (တပည့်) တည်း။

တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝေဒသုံးပုံ တတ်မြောက်သူတို့သည်။ ယံ၊ အကြင်ပုဒ်ကို။ အက္ခာတံ၊ ဟောကြား အပ်၏။ တတြ၊ ထိုပုဒ်၌။ ကေဝလိနော၊ အလုံးစုံကို တတ်မြောက်ကုန်သည်။ အသွေသေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဒကာ၊ ပဒကကျမ်းကို သိကုန်သည်။ ဝေယျာကရဏာ၊ ဗျာကရဏ်း (သဒ္ဒါ) ကျမ်း ကို သိကုန်သည်။ အသွေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇပ္ပေ၊ (ဝေဒကို) ဟောပြောခြင်း၌။ အာစရိယ-"သာဓိသာ၊ ဆရာနှင့်တူကုန်၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါဘမနွယ်ဘွား ရှင်တော်ဘုရား။ တေသံ နော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏။ ဇာဝဝိဝါဒသို့ ၊ ဇာတ်အယူ၌။ ဝိဝါဒေါ၊ အယူအဆ ကွဲပြားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

စကျွမ၊ စကျွသခင် ဘုရားရှင်။ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်ကြောင့်။ ပြာဟ္မဏောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အဟာ၊ အကျွန်ုပ် (ဝါသေဋ္ဌ) သည်ကား။ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံမှာထတရားဆယ်ပါးကြောင့်။ ပြာဟ္မဏောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပြုမိ၊ ဆို၏။ ဝေ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ သိပါလော့။ ဘေ ဥတောမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဥဒေဟတုံ၊ ဌ၊ နသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ပါကုန်။ သမ္ဗုဒ္ဓံ ဣတိ ဝိဿုတံ၊ ကောင်းစွာ သိသည်ဟု ကျော်ကြားသော။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပဋ္ဌ၊ မေးလျှောက်ခြင်း၌။ အာဂမာ၊ လာရောက်ကြပါကုန်၏။

ဃသာတိတံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကိုလွန်သော။ ဝါ၊ ပြည့်သော။ စန္ဒံ၊ လသို့။ ပေစ္စ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၍။ နမဿန္တိ ယထာ၊ ရှိခိုးကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ လောကသို့ ၊ လောကဌ်။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမနွယ်ဘွား ရှင်တော်ဘုရားသို့။ ပေစ္စ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၍။ ပဇ္ဇလိ ဘာ၊ လက်အုပ်ချီကုန်လတ်။ ဝန္ဒမာနာ၊ ချီးမွမ်းကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြ ကုန်၏။

မယံ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ဌ်။ စကျွံ၊ သမ္ပဇန်၊ မျက်စိသဖယ် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဇာတိယာ၊ ကြောင့်။ ပြာဟ္မဏောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ ဘဝတိ၊ သလောဟူ၍။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ယထာ၊ အား ဖြင့်။ ပြာဟ္မဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇာနေမု၊ သိနိုင်ပါကုန်အံ့။ (တထာ၊ အားဖြင့်။) အဇာနတံ၊ မသိ ကုန်သော။ နော.တို့အား။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ ဟောတော်မူပါ"။ ဣတိ၊ သို့။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

၄၅၆။ တေသံ ဝေါ၊ ထိုသင်တို့နှစ်ယောက်တို့အား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ် အဘိုင်း။ ယထာတထံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဇာတိဝိဘာဂ် ၊ ဇာတ်အကျယ်ကို။ ဗျကၠိသံ၊

၁။ သကလံ ဇာနန္တော-ဟူသည်နှင့်အညီ ကေဝလီ-သည် ဇာနန္တိတဒ္ဓိတ်တည်း။ ပဒကသ္မာ စသည်ဖြင့် ကေဝလီ၌ ကေဝလ သရွက်ကို ပြသည်။ ပဒကသ္မာ-ကို ပဒကာ+အသ္မ ဟု ပြတ်ပစ် ဝေဒေန္တိတိ ပဒကာ၊ ဗျာကရဏံ ဝေဒေန္တိတိ ဝေယျာကရဏာ-ဟု တဒ္ဓိတဝိဂ္ဂဟမူ။ ဤကား ပဒံ ထေဝသောသဉ္ဇ ဗျာကရဏံ အဓီယတိ ဝေဒေတိ စာတိ ပဒကော ဝေယျာကရဏော-ဟူသော ဒီ-အမ္ဘဋ္ဌသုတ် အဋ္ဌကထာကို နယဂ္ဂါဟမူသည်။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ အဓီယတိ ဟူသော အဖွင့်နှင့်အညီ အဓီယန္တိတဒ္ဓိတ် ပြုလုပ်အံ့၊ ကျမ်းကိုသာ ရည် ဤနှင့်မဆိုင်။ သီ-ဋီ၌ တမျိုးပြုဆိုသေး၏။ ရှုလေ။

ဖြေဆိုဘုံ။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပါဏာနံ၊ တို့၏။ ဇာတိယော၊ တို့သည်။ အညမညာ၊တပါးစီ တပါးစီတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။

တိဏာရဏ္ဍေပါ၊မြက်သစ်ပင်တို့ကိုလည်း။ဇာနာထ၊ (သင်တို့နှစ်ယောက်)သိကြကုန်၏လော။ (ဘေ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့သည်လည်း။) နု ပဋိဇာနရေ၊ ဝါမြက်- ဝါ သစ်ပင် ဟူ၍ မသိ ကြကုန်။ တေသံ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့၏။ လိင်ံ ၊ အသွင်သည်။ ဇာတိမယံ၊ ဇာတ်ဖြင့်ပြီး၏။ပေါ်၊ ကြောင့်။ ဇာတိယော၊ တို့သည်။ အညမညာ၊ တပါးစီ တပါးစီတို့သည်။(ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

တတော၊ ထို(အနုပါဒိန္နက)မြက်သစ်ပင်မှတပါး။ကိဒ္ဓေ စ၊ပေါက်ဖတ်တို့ကိုရင်း။ ပဌဝေ စ၊ နံ့ကောင်တို့ကိုရင်း။ ယာဝဇီဝန္တံ၊ကိပိလ္လိကေ စ၊ ခြပရွက်တိုင်အောင် သော သတ္တဝါတို့ကိုရင်း။ (ဇာနာထ၊ သင်ဘို့သိကြ ကုန်၏လော။)တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါဟို့၏။ပ။ အညမညာ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

စတုပ္ပဒေပါ၊ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ကိုရင်း။ခုဒ္ဒကေ စ၊ရှည်နက်စသော သတ္တဝါဘို့ ကိုရင်း။ မဟာလ္လကေ စ၊ယုန်ခြောင် စသော သတ္တဝါဘို့.ကိုရင်း။ဇာနာထ၊သင်ဘို့သိကြပါကုန်၏ လော။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

ပါဒုဒရေ၊ ဝမ်းလျှောင်အခြေရှိကုန်သော။ ဒီဃပိဋ္ဌိ ၊ ဟ၊ ရှည်ခသော ကျော ဂ်.ကုန်းရှိ ဘုန်သော။ ဥရဂေပါ၊ မြွေသတ္တဝါတို့.ကိုလ ;်း။ ဇာနာထ၊ ကုန်၏လော ။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

တတော၊ ထိုပထဝီစရ သတ္တဝါမှတပါး။ ဥဒကေ၊ ရေ၌ ပေါက်ဖွားကုန်သော။ (ဇာတိကို ရည် သည်၊တ ကွဲငါးစစ်.ကိုယူ။) ဝါရိဂေါစရေ၊ ရေ၌ ကျက်စားကုန်သော။(ပဝတ္တိ ကိုရည် သည်။ လိပ်စသော အ၌ သတ္တဝါဘို့သည် ကမ်းစပ်ကုန်းခပါ၌ ပေါ.ဂ်ဖွားကုန်သော်လည်း ရေ၌ သွားလာ ကျက်စား ကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါမျိုးကို မစ္ဆ-အစစ် မဟုတ်ခဲသော်လည်း မစ္ဆ-၌ သွင်းမှ်သူ။) မစ္ဆေပါ၊ ငါးသတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ လော။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ. ကြောင့်တည်း။)

တတော၊ ထိုဥဒကေစရသတ္တဝါမှ တပါး။ ပတ္တယာနေ၊ အတောင်သျှင် ယာဉ်ရှိကုန်သော။ ဝိဟာဂ်ခ၊ ကောင်းကင်၌ ကျက်စားကုန်သော။ ပက္ခီပါ၊ ငှက်သတ္တဝါဘို့.ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ ကုန်၏လော။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

၁။ အညမညာ နာနာပ္ပကာရတိ အတ္ထော- ဟူသော အဖွင့်နှင့် ယသ္မာ အညာ ဇာတိ ဇာတိ ရှိကွဲပြားဘိ စသော အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ပုံ ထောက်ကာ ဤအညမညာပုဒ်သည် အညမညာသ ရကွမ်ဝင်ရှိ၏။ သုတ္တ-နိ-မေတ္တသုတ်၌ လာသော ပုဒ်မျိုးမဟုတ်။ မေတ္တာသုတ်လာ အညမညာပုဒ်ကား အညမညန္တိ စ အညံအညန္တိ ဝတ္ထုမှ မကာရာဂမ် ကတ္တာ နိဒ္ဒေသော ကမ္မဗျတိဟာရေ စေတံ ပဒ-ဟူသော ပဌာန်းပစ္စယုဒ္ဒေသအနုဋ္ဌိကာနှင့် တူ၏။ သမ္ဘာဝနံ ဝိဘင်ဟာရေ ဟူသော မေ ;ဂ္ဂလ္လာန် ၅၆-သုတ်ဖြင့် ဒ္ဒိတ္ထပ်ုဏ် ပြီး၏။ ဤအဋ္ဌကထာ ဖွင့်ပြသည့် အညမညာ ကား ကမ္မဗျတိဟာရမဟုတ်၊ သ;ာဒိလောပေါ ပုဗ္ဗမေကသ ဟူသော-လ္လာန် ၅၅-သုတ် ယောဂဝိဘာဂဖြင့် စီရင် အပ်သည်။ ကေ ဘဂဝါ ဓမ္မံ အညမညေဟိ ဝေဝစနေဟိ နိဒ္ဒိသတိ-နေတ္တိ ဝေဝစနာဟာရဝိဘင်း-၌ လာသော အညမညပုဒ်နှင့်တူ၏။ ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာ ဆိုင်ရာသဒ္ဒါကျမ်းတို့နှင့်အညီ အချင်းချင်းဟု မပေးမူ၍ "တပါးစီ တပါးစီတို့သည်"ဟု ပေးသည်။ တမျိုးစီတမျိုးစီ ဟု ဆိုသဖြင့် ထူးသည် ပြားသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်သည် ယူလို။

တောသူ ဇာတိသု၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဇာတ်ဘို့၌။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိုက်၊ သည်။ ပုထု၊ အသီ သီး။ အတ္ထိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ မနုဿေသု၊ခတ္တိယပြာဟ္မဏ ဧသော လူဇာတ် တို့၌။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိုက်၊ သည်။ ပုထု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ကေသေဟိ၊ ဆံတို့ခြောင့်။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိုက်၊ သည်။ပုထု၊ သည်။နု၊ မဖြစ်။ သီသေဟိ၊ ဦးခေါင်းတို့ခြောင့်။ပ။ နု၊ မဖြစ်။ ကဏ္ဏေဟိ၊ နားတို့ကြောင့်။ပ။ နု၊ မဖြစ်။ အက္ခီဟိ၊ မျက်စိတို့ခြောင့်။ပ။ နု၊ မဖြစ်။ မုခေန၊ ပစပ်ကြောင့်။ပ။ နု၊ မဖြစ်။ (လိုက်ဇာတိမယံ ပုထုဘို ဝါ.ဣဘိုင်းခ္ခ.သိ.ဘ်။ ထူးရာကိုသာ ပေးတော့အုံ။) နာသာယ၊ နှာခေါင်းကြောင့်။ ဩဋ္ဌေဟိ ဝါ၊ နှုတ်ခမ်းတို့ခြောင့်ရင်း။ ဘမုဟိ ဝါ၊ မျက်ခုံးတို့ကြောင့်ရင်း။

ဂီဝါယ၊ လည်ခြောင့်။ အံသေဟိ၊ ပခုံးတို့ခြောင့်။ ဥဒရေန၊ ဝမ်းကြောင့်။ ပိဋ္ဌိယာ၊ ကျောက်ဘုန်းကြောင့်။ သောဏိယာ၊ ခါးကြောင့်။ ဥရသာ၊ ရင်ကြောင့်။ သမ္ဘာဝေ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကြောင့်။ မေထုနေ၊ မေထုန်ကြောင့်။

ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ကြောင့်။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ခြောင့်။ အင်္ဂုလိဟိ ဝါ၊ လက်ချောင်းတို့ကြောင့်ရင်း။(နှ + ဒေ.ဂုလိဟိ ဟုဖြတ်။)နခေဟိ ဝါ ခြေသည်းလက်သည်းတို့ကြောင့်ရင်း။ ဇင်္ဃာဟိ၊ ခြေခေါင်းတို့ခြောင့်ရင်း။ ဥရုဟိ၊ ပေါင်တို့ကြောင့်ရင်း။ ဝဏ္ဏေန ဝါ၊ အဆင်းကြောင့်ရင်း။ သရေန ဝါ၊ အသံကြောင့်ရင်း။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိုက်၊ သည်။ ပုထု၊ သည်။ နု၊ ဖြစ်။ အညာသု၊ လူဇာတ်မှတပါးကုန်သော။ ဇာတိသု၊ တို့၌။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိုက်၊ သည်။ အတ္ထိယထာ၊ ကဲ့သို့။ မနုဿေသု၊ လူဇာတ်တို့၌။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိုက်၊ သည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။

၄၅၅။ မနုဿေသု၊ လူဇာတ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ သရီရေသု၊ ခန္ဓာကိုယ်တို့၌။ ပစ္စတ္တဉ္ဉ၊ အသီးသီးလည်း။ ဘော၊ ဤသူးခြားနှုသည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ဝေါကာရဉ္ဉ၊ ထူးပြားသော ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ သမညာယ၊ အမည်မျှဖြင့်။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏[1]။

ဟိ၊ မှန်၏။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ယောကောစိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ တစုံတခုယောက်သော သူသည်။ ဂေါရက္ခံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းစသောအမှုကို[2]။ ဥပဇီဝတိ၊ မှီ၍ အသက်မွေး၏။ သော၊ သည်။ ကဿကော၊ လယ်သမားတည်း။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဘော၊ သို့။ ဘာနုဘိ၊ သိလော့။

ဟိ၊ မှန်၏။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ ယောကောစိ၊ သည်။ ပုထုသိပ္ပေန၊ အသီးအသီးသော အတတ်ဖြင့်။ ဇီဝတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ သိပ္ပိကော၊ အထူးထူးသော အတတ်သည်ဘည်း။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဘော၊ သို့။ ဘာနုဘိ၊ လော့။

၁။တရှပ် ကုလားပြန်မာ စသောအားဖြင့် အရပ် နိမ့် ဖြင့် အဖြူ။ အမည်း မည်မျှကွဲပြားသော်လည်း လူဇာတ် ဟူသောဇာတ်အားဖြင့် ထူးခြားချက်မရှိ။ လူ့ကိုယ်ခန္ဓာ အကြီး အငယ် အတုတ် အသေး မည်မျှခြားနားစေ ကာမူ လူဇာတ်အနေအားဖြင့် ရှိသော် တူသည်ဟူလို။

၂။ဂေါရက္ခန္တိ ခေတ္တရက္ခံ၊ ကသိကမ္မန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဂေါတိ ဟိ ပထဝီယာ နာမံ၊ တသ္မာ ဧဝမာဟ။ ဤအဓိပ္ပာယ်ကား။ ဂေါရက္ခံ-၌ ဂေါသဒ္ဒါ ဘူမိဝါစကဖြစ်သောကြောင့် လယ်ထွန်ခြင်းအမှုဟု ပြန်ဆိုသည်။

(ထူးရာကိုသာ ပေးအံ့။) ဝေါဟာရ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်ဘည်း။ ပရပေသေန၊ သူတပါးတို့၏ အစေအပါးခံခြင်းဖြင့်။ ပေသကော၊ အစေခံတည်း။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို။ (အဒိန္နာဒါနံဟု ဆိုလိုလျက် ဂါထာအရာ၌ ရှေ့ဆုံး အာဒါနံ ပုဒ်ချေထားသည်။)၊ စောရော၊ သူခိုးတည်း။ ဣတ္ထိယော၊ ဥသု ဧသော လက်နက်ဖြင့် အသက်မွေးမှုကို ၁။ယောဓာဇီဝေါ၊ တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးသူတည်း။ ပေါရောဟိစ္စေန၊ (ယင်ပူဇော်ခြင်းစသော)ပုရောဟိတ်တို့၏ အမှုဖြင့်။ ယာဇကော၊ ယင်ပူဇော်သူတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ယေ၊ ကောဇိ၊သည်။ ဂါမဇ္ဈေ၊ရွာ၌ကိုရင်း။ ရဋ္ဌေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌ကိုရင်း။ ဘုဇ္ဇတိ စားတတ်။ သော၊ ဤသူသည်။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ နမဟုတ်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧवं၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ သော။ ယောနိ၊ (အမျိုးလေးမျိုးတို့တွင်) ပုံဏားမျိုးဌ ဖြစ်သော။ မတ္တိသမ္ဘဝ၊ (ပုံဏားတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော) မိခင်ပုံဏားမဌ် ဖြစ်သော ၂။ နံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပြာဟွဏံ၊ ဟူ၍။ နေ၊ ဟောတော်မူ။ သော၊ သည်။ သက်ဌနော၊ ရာဂစသော ကြောင့်ကြရှိသည်။ သစေဟောတိ၊ အုံ့။ ဘောဝါဒီနာမ၊ ဘောဘော ဟု ဆိုလေ့ရှိသော သူ မည်သည်။ ဟောတိ၊၏။အဂ်ဌနံ၊ရာဂစသောကြောင့်ကြမှု မရှိသော။ အနာဒါနံ၊ ဥပါဒါန်ဖြင့် ပြင်းစွာယူခြင်းမရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပြာဟွဏံ၊ မျှောအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသူဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ပြ၊ မိ၊၏။

၄၅၇။ ယော၊ သည်။ သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ အသုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်တောက်၍။ ဝေ၊ စစ်။နေ ပရိတဿတိ၊ တဏှာဖြင့်မတပ်။ သင်္ဂါတိဂံ၊ ကပ်ငြိတတ်သော ရာဂစသည်ကို လွန်မြောက်သော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ယောနိ ၄-ပါးတို့နှင့်မယှဉ်သော။ (အသုံးစုံသော ကိလေသာတို့နှင့်မယှဉ်သော–လည်းပေး။) တံ၊ ကို။ပ။ပြ၊ မိ၊ ၏။

နဒ္ဒိ ၊ ရန်ငြိုးမွဲခြင်းကိုရင်း။ ဝရတ္တဉ္စ၊ တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးလွန်ကိုရင်း။ သန္ဓာနံ၊ ထောင်အပ်သော ကျောက်ကွင်းဟူသော ဒိဋ္ဌိကိုရင်း။ သဟနုက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း တက္ကဖြစ်သောကျောက်ကွင်း အသုံးအဖွဲ့ဟူသော ဒိဋ္ဌာနုသယကိုရင်း။(အနုက္ကမော ဝုစ္စတိ ပါဒေ ပဝေ-သနဂဏ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌာနုသယခဏာဘာ နာမံ၊ဌာကထာ။) ဆေတ္ဝာ ၍။ (ဌ်တံ၊ဘည်ခ သာ။)ဥက္ခိတ္တ

၁။ ဤသတိ ဟိ သတိ အနေနာတိ ဗုဒ္ဓေသာ၊ လက်နက်ရ၏။ သော အသာ အတ္ထိတိ ဗုဒ္ဓေသာ၊ လက်နက်ကိုင် ပုဂ္ဂိုလ်ရ၏။တသာ ကမ္မံ ဗုဒ္ဓတ္ထံ၊ဥသုသတ္တိစသော လက်နက်ဖြင့် အသက်မွေးမှု ရ၏။ဤကား ဤဌ်ကာအလို ပဋ္ဌာန်တွင်ရ ပြာဟွဏဝဂ် ဒေါနသုတ် ဌ်ကာ၌ကား ဥသုနှံ့ အသနကမ္မံ ဗုဒ္ဓတ္ထံ၊ ဓနုသိပ္ပေန ဇီဝိကာ။ ဗုဒ္ဓ ပန ဗုဒ္ဓတ္ထံ ဝိယာတိ ဗုဒ္ဓတ္ထံ-ဟု ဖွင့်၏။

၂။ ယတ္ထကတ္ထစိ ဇာတော-ရှ၍ ယောနိယံ ဇာတော ယောနိဇော ထံ။ မာတရိ သမ္ဘူတော-ရှ၍ မာတရိ , သမ္ဘဝေါ မတ္တိသမ္ဘဝေါ။တံ - ဟူပြု။ ထိုအားလျော်စွာ ဤ၌ ယောဇနာသည်။ တနုည်းယာစာယံ။ပ။ ပြာဟွဏသာ ပရိသုဒ္ဓ ဥပ္ပတ္တိ မဂ္ဂသခ်ါတာ ယောနိ ဝုတ္တာ-ဖြင့် ယောနိအရ အဘပုံဏား၏ ယောနိ (အင်္ဂါဇာတ်) ကိုယူ။ ပြာဟွဏသာ-ဟူသော သမ္ဗန်ကိုထောက်။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောတိ ဗုဒ္ဓမိနာ မာတိသမ္ဘတ္တိ-ဖြင့် မတ္တိသမ္ဘဝံ-၌ မတ္တိအရ အမိပုံဏားမကိုယူ။ တတောပိ ဇာတသမ္ဘူတတ္တာ-ဟူသော အင်္ဂုတ္တရဋီကာဟိတ်ကို ၂-ချက်ခွဲသော (က) တတော ဇာတတ္တာ (ခ)တတော သမ္ဘူတတ္တာ ဟုဖြစ်၏။ ထိုတွင် က-ဖြင့် ယောနိတော ဇာတော ယောနိ-ဇော၊ ထံ-ဟု ပြုစေလိုသည်။ ခ-ဖြင့် မာတိတော သမ္ဘဝေါ ;မတ္တိသမ္ဘဝေါ၊ ထံ-ဟု ပြုစေလိုသည်။ ထိုကြောင့် ဤနောက်နည်းအလို "ယောနိဝံ၊ (အဘပုံဏား၏)လိင်ကြောင့်ဖြစ်သော။ မတ္တိသမ္ဘဝံ၊အမိပုံဏားမှ ဖြစ်သော" ဟုလေး။

ပလီဆံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ တံခါးကျည် (မင်းတုတ်)ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓံ၊သစ္စာလေးပါးကို သိသော။ တံ၊ကို။ ပြောဘွယ်၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ပြ||ဗိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။အဂ္ဂေါသံ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုဌင်း။ဝေဗန္ဓဠ၊ သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုဌင်း။ အဒုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်သည်ဖြစ်၍။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ ခန္တီဗလံ၊ သည်းခံစွမ်းအားရှိ သော။ ဗလာနီက၊သည်းခံစွမ်းအား မျိုးပြားသော အားအပေါင်းရှိသော ။ တံ၊ ထိုသူ ကို။ပ။ပြ||ဗိ၊၏။

အဂ္ဂေါဓနံ၊ အမျက်မရှိသော။ ဝတဝန္တံ၊ ဓုတင်အကျင့်ရှိသော။ သီလဝန္တံ၊ သီလဂုဏ် ရှိသော။ အနုဿဒံ၊ တဏှာစသည် ပြောသူခြင်းမရှိသော။ ဒန္တံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော။ (ယဉ်ကျေးသောဟူလို။)အန္တိမသာရီရံ၊အဆုံးစွန်ဖြစ်သော အတ္တဘောရှိသော။ပ။ပြ||ဗိ၊ ၏။

ပေါ်ကွရုပတ္တေ၊ ကြာရွက်၌။ ဝါရိ၊ရေသည်။နဿ လိမ္ပတိ ဣဝ၊မလိမ်းကျံမကပ်ငြိသကဲ့သို့ဌင်း။ အာရုဏ္ဂေ၊ ပုတ်ဆောက်ဖျားဌ၌။ သာသပေါ၊ မုန်ညင်းစေ့သည်။နဿ လိမ္ပတိ ဣဝ၊ မကပ်မတည် သကဲ့သို့ဌင်း။ ယော၊ သည်။ ကာမေသု၊ ဘို့ဌ၌။နဿ လိမ္ပတိ၊မလိမ်းကျံမကပ်ငြိ။ပ။ပြ||ဗိ၊၏။

ယော၊ သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤဘဝ၌ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိ၏။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ ခယံ၊ ကုန် ခြင်း (အရဟတ္တဖိုလ်)ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပန္နဘာရံ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန်စသည် ရှိသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာနှင့်မယှဉ်သော။ပ။ ပြ||ဗိ၊ ၏။

ဂမ္ဘီရပညံ၊ နက်နဲသောပညာရှိသော။ မေဓာဝိံ၊ ပကတိပညာရှိသော။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ၊ ကျင့်စဉ်လမ်းကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌။ ကောဝိဒံ၊ လိမ္မာသော။ ဥတ္တမတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျိုးကို။ အနုပ္ပတ္တံ၊ ရသော။ပ။ ပြ||ဗိ၊ ၏။

ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့နှင့်ဌင်း။ အနာဂါရေဟိ စ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့နှင့်ဌင်း။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံတို့နှင့်။ အသံသဋ္ဌံ၊ မရောနှောသော။အနောကသာရိံ၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို အောက်မေ့လေ့ မရှိသော[၂]။ အပ္ပိစ္ဆံ၊လိုချင်မှု မရှိသော။ပ။ ပြ||ဗိ၊၏။

ယော၊ သည်။ တသေသု၊ တဏှာရှိကုန်သော။ဘူတေသု စ၊ သတ္တဝါတို့၌ဌင်း။ထာဝရေသု၊ တဏှာမရှိကုန်သော[၃] ။ဘူတေသုစ၊ တို့၌ဌင်း။ဒဏ္ဍံ၊ တုတ်လှံ.ကန်ကို။နိဓာယ၊ချထားပြီး၍။ နဟန္တိ၊ ကိုယ်တိုင်သည်းမသတ်။ နဃာတေတိ၊ သူတပါးကိုလည်း မသတ်စေ။ပ။ ပြ||ဗိ၊ ၏။

၁။ ဟတ္ထာနီက ဟယာနီက အဿာနီက-တို့၌ အနီက။ အနီကဒဿနံ ဂစ္ဆေယျ-စသည်၌ အနီကသဒ္ဒါ ကဲ့သို့ သမ္ပဟဝါစကကြဲ၍ ပေးအပ်သော အနုက်တည်း။

၂။"သြက် ပဉ္စကာမဂုဏာလယံ+နဿ+သရတိတိ=အနောကသာရီ-ဟုပြု။ သြက် ဝစ္စတိ ပဉ္စကာမဂုဏာလ-ယော၊ တံ-ဟူသောအဓိပ္ပာယ်၌ တံ-ကားဝိဘတ္တိနှင့်ခံပြီသည်။အနလ္လိယမာနန္တိ အတ္ထော-ကားနဿ သရတိ-၏ စကားကျ ဖြစ်သည်။

၃။ ဤကား တသေသူတို့ သတဏှာသူ၊ ထာဝရေသူတို့ နိုတ္တဏှာသူ ဟု ဖွင့်သော ဤအဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အဓိပ္ပါယ်ထွက်ပြန်ဆိုသည်။ သဒ္ဒတ္ထကား "ထိတ်လန့်ကုန်ထော၊ တည်တံ့ကုန်သော"ဟု ပေး။ မှန်၏။ တဏှာ ရှိသူသည် ထိတ်လန့်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သမ္ဗေ ထသန္တိ ဒဏ္ဍသာ-ဌ် သမ္ဗေ အရ အနာဂါမ် ရဟန္တာကျန်သည်ကို ထောက်။ ထိုကြောင့် သတဏှာသူ ဟုဘာဝတ္တဖွင့်သည်။ ထသန္တိ ဥတ္တာသန္တိတိ ထသာ၊ တေသု တသေသု။ ဌာဝေတ် ဂတိနိဝတ္တနတ္ထ တည်တံ့ခြင်းအနက်ဟော။ တဏှာကင်းလျှင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုမရှိ တည်တံ့၏။ ထိုကြောင့် နိုတ္တဏှာသူ-ဟု ဘာဝတ္ထ ဖွင့်သည်။ တိဋ္ဌန္တိ သီလေနာတိ ထာဝရာ ဟုပြု။ မောဂ္ဂလ္လာန်ခါဒိကတ္ထာသူတ် နံပါတ် ၅၄-ဖြင့် ဌာဝေတ်နောင် ဝရပစ္စည်းသက်။ နိပါတနဖြင့် ဌာကို ထာပြု။

ဝိရုဒ္ဓေသု၊ ဆန့်ကျင်တတ်သောသူတို့၌။ အဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိသော။ အတ္တာဒဏ္ဍေသု၊ ယူအပ်ပြီးသော တုတ်ရှိသော သူတို့၌။ (အတ္တကား အာပုဗ္ဗ ဒါ၊ ဝတ် ဂဟဏတ္ထတည်း။ ထိုခြောင့်ဂဟိတဒဏ္ဍေသု ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုသည်။) နိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာခြိမ်းခြင်းဖြင့် ငြိမ်းချမ်းပြီးသော။ သာဒါနေသု၊ စွဲလမ်းခြင်းရှိသောသူဘို့၌။ အနာဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်း မရှိသော။ပ။ ပြုမိ၊ ၏။

အာရဂ္ဂါ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားမှ။ သာသပေါ်မှန်ညှင်းစေ့သည်။ ဩဟိုးတာ ဣဝ၊ လျှောကျ သကဲ့သို့။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏ (သန္ဓာန်၌) ။ရာဂေါ စ၊ သည်ရင်း။ ဒေါသော စ၊ သည်ရင်း။ မာနော စ၊ သည်ရင်း။ မက္ခော စ၊ သူကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်းသည်ရင်း။ ဩဟိတော၊ လျှောကျပြီ။ တံ၊ ကို။ပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ရ ၅၅၉။ ယာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်ကို။ နာဘိသဇ္ဇေ၊ မကပ်ငြို မထိပါး။ အကက္ကသံ၊ မကြမ်းတမ်းသော။ ဝိညာပနိ ၊ အနက်သဘောကို အထူးသိစေ တတ်သော။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်သော။ တံ ဂိရံ၊ ထိုစကားကို။ဥဒီရယေ၊ ပြောဆို၏။ တံ၊ ကို။ပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယော စ၊ သည်လည်း။ လောကေ၊ ဌ်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးအပ်သော။ ဒီဃံ ဝါ၊ ရှည်သော ဘဏ္ဍာကိုရင်း။ ရဿံ ဝါ၊ တိုသောဘဏ္ဍာကိုရင်း။ အဏုံ၊ သေးငယ်သော ဘဏ္ဍာကိုရင်း။ ထူလိ၊ ကြီးသော ဘဏ္ဍာကိုရင်း။ သုဘံ၊ ကောင်းသော ဘဏ္ဍာကိုရင်း။ အသုဘံ၊ မကောင်း သော ဘဏ္ဍာ ကိုရင်း။ နာဒေတိ၊ မယူ။ တံ၊ ကို။ပ။ ပြုမိ၊ ၏။

အသ္မိ ံ လောကေ စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ရင်း။ ပရမ္မိ စ၊ ထမလွန်ဘဝ၌ရင်း။ ယဿ၊ ၏။ အာသာ၊ တဏှာတို့သည်။ နိ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ နိရာသာသံ၊ တဏှာမရှိသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာအားလုံးနှင့် မယှဉ်သော။ တံ၊ ကို။ ပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယဿ၊ ၏။ အာလယာ၊ (ကပ်ငြိသော) တဏှာတို့သည်။ နိ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ အညာယ၊ (သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) သိပြီး၍။ (သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာ။)အကထံ ကထိ ံ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်းမရှိသော။အမတောဂဓံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်အတွင်းသို့။အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်ရောက်သော။တံ၊ကို။ပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှုကိုရင်း။ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကိုရင်း။ ဥဘောသက် ံ၊ နှစ်ပါးသော ကပ်ငြိမှုကို။ ဥပဓိဂါ၊ လွန်မြောက်ပြီ။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ သော။ ဝိရဇံ၊ ရာဂဟူသော မြူကင်းသော။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ တံ၊ကို။ပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ဝိမလံ၊ တိမ်စသော အညစ်အကြေး ကင်းသော။ စန္ဒံ၊ လကဲ့သို့။ သုဒ္ဓံ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်သော။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသော။ အနာ၊ ဝိသံ၊ ကိလေသာဟူသော နောက်ကျခြင်း မရှိသော။ နန္ဒီဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ပြီးသောတဏှာ, ကုန်ပြီးသောဘဝရှိ သော။ (ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ပေးသည်။ တီသု ဘဝေသု ပရိက္ခီဏတဏှံ ဟူသော သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာအလိုဘဝသုံးပါးတို့၌ ကုန်ပြီးသော တဏှာရှိသော ဟု ပေး။)တံ၊ကို။ပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ ပလိပထံ၊ ချုတ်ယှင်းစေတတ်သော။ ဒုဂ္ဂ၊လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့သော။ သံသာရံ၊ အဖန်ဖန် ကျင်လည်စေတတ်ခဲ့သော။ ဣမံ မောဟံ၊ ဤ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော)မောဟကို။ အစ္စဂါ၊ လွန်မြောက်ပြီ။ တိဏ္ဏော၊ သြဃလေးပါးကို ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ပါရဂုတော၊ သံသရာတဘက်ကမ်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဈာယီ၊ အာရုံမှကူးပနိဗ္ဗာန် လက္ခဏူပနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ကိလေသာကို ရှိ.မြှိုက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေဇော၊တဏှာကင်းသည်ဖြစ်၍။ အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မယူမူ၍။ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းအေး၏။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသကာမတို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အနာဂါရော၊ အိမ်ရာမထောင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ရဟန်းပြု၏။ ကာမဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ခန်းပြီးသောကာမ, ကုန်ခန်းပြီးသော ဘဝရှိသော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု။ တဏှံ၊ ကိုပ။ ပဟာယ၊ ၍။ ပ။ တဏှာဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ပြီးသော တဏှာ,ကုန်ပြီးသောဘဝရှိခဲ့သော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

(ယော၊သည်။) မာနုသကံ၊ လူ့ဘဝဖြစ်သော။ ယောဂံ၊ ကာမဂုဏ် ဟူသော ယောဂကို။ ဟိတ္ဝာ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒိဗ္ဗံ၊နာဘ်ဘဝဖြစ်ခဲ့သော။ ယောဂံ၊ကာမဂုဏ် ဟူခဲ့သော ယောဂကို။ ဥပစ္စဂါ၊လွန်မြောက်ပြီ။ သမ္ဗဓယောဂဝိသံယုတ္တံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာ ယောဂနှင့် မယှဉ်သော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ရာဘိ ံစ၊ ကာမဂုဏ်၌ ဇွဲလျော့ခြင်းကိုရင်း။ အရတိ ံစ၊ ကုသိုလ်ဘာဝနာ၌ မမွေ့လျော်ခြင်းကိုရင်း။ ဟိတ္ဝာ၊ ၍။ သီတိဘူတံ၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗုတံ ံ၊ ကိလေသာဟူသော ဥပဓိမရှိသော။ သမ္ဗလောကာဘိဘုံ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာလောကကို နှိမ်နင်းတတ်သော။ ဝီရံ၊ လွှမ်းလွန်သော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။သဗ္ဗာနံ၊ဘိ၏။စုတိ ံစ၊ စုတေခြင်းကိုရင်း။ဥပပတ္တိ ံစ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုရင်း။ သမ္ဘဝေသာ၊ အချင်းချင်းယိမ်း။ ဝေဒိ၊ သိပြီ။ အသတ္တာ၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိသော။ သုဂတော၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကြွ ဆွားတတ်သော။ ဗုဒ္ဓေ၊ သော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယဿ၊ ၏။ ဂတိ ံ၊ လားရာကို။ ဒေဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ဂန္ဓဗ္ဗမာနုသာ၊ဂန္ဓဗ္ဗနတ်,လူတို့သည်ရှင်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ခီဏာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ အရဟန္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးသော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ယဿ၊ ၏။ ပုရေစ၊ ရှေးဦးရင်း။ (အတိတ်ခန္ဓာကိုရည်သည်။) ပစ္ဆာ စ၊ နောက်ဦးရင်း။ (အနာဂတ်ခန္ဓာကို ရည်သည်။) မဇ္ဈေ စ၊ အလယ်ဦးရင်း။ (ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာကို ရည်သည်။) ကိဉ္စနံ၊ ကိလေသာဟူသော ကြောင့်ကြမ္ဘာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အကိဉ္စနံ၊ ကိလေသာဟူသော ကြောင့်ကြမ္ဘာမရှိသော။ အနာဒါနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ တံ၊ ကိုပ။ ပြုမိ၊ ၏။

ဥသဘံ၊ နွားလားဥသဘာအတူ ရဲရင့်တော်မူသော။ ပဝရံ၊ မြတ်သော။ (အစ္ဆေဗ္ဗိတတ္ထေန ဥသဘသဒိသတာယ ဥသဘံ၊ ဥဿာမရွှေနှင့် ပဝရ-ဟူသော သဒ္ဒါနှီ၊ ဒွ-ကိုရှု၍ ပေးသည်။) ဝီရံ၊

မြဲခိုင်သော လှိုလရှိသော။ မဟေသီ၊ သီလကွန္ဓစသော မျိုးမြတ်သော ဂုဏ်တို့ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ဝိဇိတာဝီနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်ပြီးသော။ အနေဇ၊ တဏှာမရှိသော။ နှာတက်၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ဆေးကြောပြီးသော။ ဗုဒ္ဓ၊ သော။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝနေပြီးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ သိပြီ။ သဂ္ဂါပါယဉ္စ၊ နတ်ဘုံ ငြဟွာ့ဘုံ အပါယ် ၄-ဘုံကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

၄၆၀။ ယံ နာမဂေါတ္တံ၊ အကြင် (ငြာဟွန်ထ,ခတ္တိယ,ဘာရဒ္ဒါဇ,ဝါသေဋ္ဌ စသော)အမည် အနွယ်ကို။ ပကပ္ပိတံ၊ ကြံဆစီရင်အပ်၏။ သော၊ ထိုအမည်အနွယ်သည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ သမညာ ဟိ၊ အခေါ်အဝေါ်မျှသာတည်း။ သမ္ဘုစ္စ (သမုဘိယာ)၊သမုတ်သောအားဖြင့်။ သမုဒါဂတံ၊ လာ၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုမေးဖွားရာ အချိန်အခါ၌။ ပကပ္ပိတံ၊ ကြံဆစီရင်အပ်၏။

အဇာနတံ၊ (ကြံဆအပ်သော အမည်အနွယ်ကို) မသိသူတို့၏ (သန္ဓာန်၌)။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မှားသောအယူသည်။ အနုသယိတံ၊ မပြတ်ကန်း၏။အဇာနန္တာ နော၊ (အမည်အနွယ်ကို)မသိ သူတို့သည်သာ။ ဇာတိယာ၊ ကြောင့်။ ငြာဟွဏောပိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ဟူ၍။ ပဗြူန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

ဇစ္စာ၊ ဇာတ်ကြောင့်။ ငြာဟွဏောပိ၊ သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇစ္စာ၊ ကြောင့်။ အငြာဟွဏောပိ၊ ငြာဟွဏမဟုတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကမ္မုနာ၊ အမှုကြောင့်။ ငြာဟွဏောပိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ အငြာဟွဏောပိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကမ္မုနာ၊ (လယ်လုပ်ခြင်း)အမှုကြောင့်။ ကသိကောပိ၊ လယ်သမားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (ယက္ခန်း ရက်ခြင်း စသော)အမှုကြောင့်။ သိပ္ပိကောပိ၊ အတတ်သည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်း)အမှုကြောင့်။ ဝါဏိဇောပိ၊ ကုန်သည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (သူတပါးဘို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော) အမှုကြောင့်။ ပေဿကောပိ၊ အစေခံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကမ္မုနာ၊ (ခိုးဝှက်လုယူခြင်း) အမှုကြောင့်။ စောရောပိ၊ သူခိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (တိုက်ခိုက်ခြင်း) အမှုကြောင့်။ ယောဓာဇီဝေါပိ၊ တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (တင်မြောက်ပသခြင်း)အမှုကြောင့်။ ယာဇကောပိ၊ ယဇ်ပူဇော်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (အုပ်ချုပ်ခြင်း) အမှုကြောင့်။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝေ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ တေ ကဲမ်ဲ၊ ထိုပြဆိုအပ်သော အမှုကို။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ ဒဿာ၊ အကြောင်းညီညွတ်မှုကို စွဲ၍ အကျိုးဖြစ်ပေါ်မှုကို သိမြင်ကုန်သော။ ကမ္မ-

---

၁။ အဇာနန္တာ နော-ကို အဇာနန္တာဝ-တု အဋ္ဌကထာ ဇင့်၏။အဇာနန္တာ နောတိ တွေ့ နောသာ၌ အဝ-ဝေရဏတ္ထော နှ နော သမ် အတ္ထိ တထာဂတေနာတိအာဒီသု ဝိယ။ဋီကာ။

ဝိပါက ကောဝိဒါ၊ ကံ,ကံ၏ အကျိုးခ္ခ် လိမ္မာ၀ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ပဃာန္တီ၊ သိမြင်ကုန်၏။

လောကော၊ သတ္တလောကသည်။ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ ပဇာ၊ သတ္တ၀ါသည်။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ယာယတော၊ သွားသော။ ရထဿ၊ ရထား၏။ အာဏီ၀၊ နှားပန်းစွန်းကဲ့သို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ကမ္မနိဗန္ဓနာ၊ ကံလျှင် အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်၏။

တပေန၊ ရုတင်အကျင့်ဟူသော။ ဧတေန၊ ဤအမှုကြောင့်ရင်း။ ပြဟ္မစရိယေန၊ မေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်မှု မြတ်သော အကျင့်ဟူသော။ ဧတေန၊ ကြောင့်ရင်း။ သံယမေန၊ စောင့်စည်းခြင်း သီလဟူသော။ ဧတေန၊ ကြောင့်ရင်း။ ဒမေန၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဟူသော။ ဧတေန၊ ကြောင့်ရင်း။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ပြဟ္မဏံ၊ ပြဟ္မဏာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးပေတည်း။

တိတိ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်သော။ ဧကဝုဋ္ဌ၀ါ၊ ကုန်ပြီးသော ဘ၀သစ် ရှိသောသူသည်။ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိဘို့၏။ ပြ ဗွာ၊ ပြ ဗွာသည်းမည်၏။ သဏ္ဌော၊ သိကြားလည်း မည်၏။ ၀ါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဝ၄ဝ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ၀ါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဒါ၊ ကုန်သော။ မာဏ၀ါ၊ တို့သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ "အတိက္ကန္တံ၊ ဘော ဂေါတမ။ပ။ပါဏုပေတေ သရဏံ ဂတေတိ၊ သရဏံ ဂတေ" ဟူသော[1]။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (အတိက္ကန္တံ-စသည်ပေးမြဲ။ ဧ၀ံ မေ သုတံ-ပြန်။)

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ၀ါသေဋ္ဌသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-သုဘသုတ်

ဝ၆၂။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။)။ ဧကံ သမယေ၊ ခ္ခ်။ ဘောဒေယ္ယပုတ္တော၊ ဘောဒေယျပုံကားဧ၏သားဖြစ်သော။ သုဘော မာဏ၀ေါ၊ သုဘလုလင်သည်။ သာ၀တ္ထိယံ၊ ခ္ခ်။ (သာ၀တ္ထိပြည်၏အနီးခ္ခ်။)အညတရသ္မိံ ဂဟပတိဿ၊ အိမ်ရှင်တယောက်၏။ နိ၀ေသနေ၊ နေအိမ်ခ္ခ်။ ကေနစိဒေ၀ ကရณီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်။ ပဋိ၀သတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ခ္ခ်။ ဘောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ သုဘော မာဏ၀ေါ၊ သည်။ယဿ ဂဟပတိဿ၊ အကြင်အိမ်ရှင်၏။ နိ၀ေသနေ၊ ခ္ခ်။ ပဋိ၀သတိ၊ ၏။ တံ ဂဟပတိံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ရှင်။သာ၀တ္ထိ၊ သာ၀တ္ထိပြည်သည်။

၁။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အညီပေးသည်။တပေနာတိ ဣန္ဒြိယသံ၀ရေန၊ ပြဟ္မစရိယေနာတိ သိက္ခာနိသိတေန ဝုတ္ထာ၀ေသ၊ သဒ္ဓမ္မစရိယေန၊သံယမေနာတိ သီလေန၊ ဒမေနာတိ ဝဏ္ဏာယ၊ (ဝုတ္ထနိပါတအဋ္ဌကထာ) ဒမေနာတိ ဣန္ဒြိယဒမေန၊ ဥပေါသထကမ္မေန ၀ါ။ သံယမေနာတိ သီလသံယမေန၊ (ထာမညဝလသုတ် အဋ္ဌကထာ)တို့နှင့် ညီ၍ တရားကိုယ်လောက်လေး။

၂။ "ပါဏုပေတေ၊ အသက်တို့ဖြင့်ဆည်းကပ်ကုန်သော။ သရဏံ ဂတေ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟု အသိအမှတ်ပြုကုန်သော"ဟူပေး။ ပါဏုပေတေ-ဟုသည်း ပါဠိမှန်ရှိစေ။ အဆိုးအဖြတ်ကို ဥပရိပဏ္ဏာသနီဋီကာ -၌ တွေ့ရလတ္တံ့။

အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့မှ။ အဝိဝိတ္တာတိ၊ မဆိတ်ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤသတင်းစကားကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ အပ်ပြီ။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့။ ကံ သမဏံ ဝါ၊ အဘယ်ရဟန်းကိုငင်း။ ကံ ပြာဟွဏံ ဝါ၊ အဘယ်ပြာဟ္မဏာကိုငင်း။ ပယိရူပါသေယျာမ နုခေါတိ၊ ဆည်းကပ်ရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤစကားယို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ အိုအရှင်။ အယံ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှင်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို။ ပယိရူပါသေယ္ယ၊ ဆည်းကပ်လော့။ ဣတိ၊ သို့ဆိုး၏။ အယခေါ၊ ၌။ ပ။ ကေမန္တိ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဂဟဋ္ဌော၊ ဒေါမ်ခ်ိတည်သူသည်။ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော။ ဥာယံ ဓမ္မံ၊ သင်ကြောင်းမဂ်ဘုရားကို။ အာရာဓေကော၊ ပြီးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ပ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဂုန်ပြီ။ ဣဒ၊ ဤသို့ဆိုကြရာ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ဟောတော်မူသနည်း”ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၆ခု။ မာဏဝ၊ သုဘလုလင်။ ဣဒေ၊ ဤသို့ပြောဆိုကြရာ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိဘဇ္ဇ-ဝါဒေါ၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန်၍ ပြောဆိုတတ်သူတည်း။ ဣဒေ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံသဝါဒေါ၊ တဘက်သတ် ပြောဆိုသူသည်။ နု၊ မဟုတ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ကိဿ ဝါ၊ လူ၏ငင်း။ ပဗ္ဗဇိတဿ ဝါ၊ ရဟန်း၏ ငင်း။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တိ ံ၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ကို။ အဟံ၊ သည်။ နု ဝဏ္ဏေမိ၊ ချီးကျူးတော်မမူ။ ဟိ၊ မှန်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ကိဟိ ဝါ၊ သည်ငင်း။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ သည်ငင်း။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တာဓိကရဏဟေတု၊ တည်ရာ ဖြစ်သော မှားယွင်းသောအကျင့်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကုသလံ၊ သော။ ဥာယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓေကော၊ ပြီးစေတတ်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မာဏဝ၊ လုင်။ အဟံ၊ သည်။ ကိဟိဿ ဝါ၊ ၏ငင်း။ ပဗ္ဗဇိတဿ ဝါ၊ ၏ငင်း။ သမ္မာပဋိပတ္တိ ံ၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ကို။ ဝဏ္ဏေမိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ကိဟိ ဝါ၊ သည်ငင်း။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ သည်ငင်း။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ မှန်ကန်ပွား ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မာပဋိပတ္တာဓိကရဏ-ဟေတု၊ တည်ရာဖြစ်သော မှန်ကန်သော အကျင့်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကုသလံ၊ သော။ ဥာယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓေကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ အို အရှင်ဂေါတမ။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ “မဟာဠ်၊ မျှားစုကုန်သော လုပ်သား, အလုပ်ဘဏ္ဍာတို့ဖြင့် အကျိုး(ခံစားခွင့်) ရှိသော။ မဟာကိစ္စ၊ (ကင်ပွန်းတပ်ခြင်းမဂ်လာ အစရှိသော) မျှားသော(အပို) ကိစ္စရှိသော။ မဟာဂေဟဏံ၊ မျှားသောအသက်မွေးမှုရှိသော။ မဟာသမာရမ္ဘံ၊ မျှားသောအားထုတ်မှုရှိသော။ ဣဒံ ဃရုဝါသကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤအိမ်ထောင်ခြင်းအမှုသည်။ မဟပ္ပလံ၊ မျှားသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ နည်းကုန်သော လုပ်သား, အလုပ်ဘဏ္ဍာတို့ဖြင့် အကျိုးရှိသော။ အပ္ပကိစ္စံ၊ နည်းသော (အပို) ကိစ္စရှိသော။ (လူဘို့ကဲ့သို့ မဂ်လာ ၁၂-ပါး ပြုဘွယ်မလိုသောကြောင့် ကိစ္စနည်းသည်။) အပ္ပါဓိကရဏံ၊ နည်းသော အသက်မွေးမှုရှိသော။ အပ္ပသမာရမ္ဘံ၊ နည်းသော အားထုတ်မှု ရှိသော။ ဣဒံ ပဗ္ဗဇ္ဇာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်ဟူသော အမှုသည်။ အပ္ပဖလံ၊ နည်းသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ ဟိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဂုန်ပြီ။ ဣဒ၊ ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိံ၊ သို့။ အာဟ၊ နည်း။ ဣဟိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပ။ ကော်သဝါဒေါ၊ သည်။ နု၊ မဟုတ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟာဠ်၊ သော။ ပ။ မဟာသမာရမ္ဘံ၊ သော။ ယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။) ဝိပဿနာနံ၊ ပျက်ပြီးသော်။ အပ္ပဖလံ၊ နည်းသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ သမ္မတ္တနာနံ၊ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌ၊ သော။ပ။အပ္ပသမာရမ္ဘ၊ သော။ ယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။) ဝိပဿနာနံ၊လတ်သော်။အပ္ပဖလံ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။သမ္ဘဇ္ဇနာနံ၊ လတ်သော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌ၊ သော။ပ။မဟာသမာရမ္ဘ၊ သော။ကတမဋ္ဌ၊ အဘယ်မည်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဿနာနံ၊ လတ်သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌ၊ သော။ပ။ ကသိဓော၊ လယ်သွန်ခြင်းဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဿနာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌ၊ သော။ပ။ကတမဋ္ဌ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ဘဇ္ဇနာနံ၊ သော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌ၊ သော။ပ။ကသိယေဝ၊ လယ်ထန်ခြင်းပင်ဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ဘဇ္ဇနာနံ၊ သော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌ၊ သော။ပ။ ကတမဋ္ဌ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဿနာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌ၊ သော။ပ။ဝဏ္ဏိဒ္ဓာ ခေါ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဿနာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌ၊ သော။ပ။ကတမဋ္ဌ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ဘဇ္ဇနာနံ၊ သော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌ၊ သော။ပ။ဝဏ္ဏိဒ္ဓာယေဝ ခေါ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းပင်ဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ဘဇ္ဇနာနံ၊ သော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၆၄။ မာဏဝ၊ လုလင်။မဟဋ္ဌ၊ သော။ကသိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ လယ်သွန်ခြင်းအမှုသည်။ ဝိပဿနာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ မာဏဝ၊လုလင်။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ မဟဋ္ဌ သော။ ဃရာဝါသကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်း အမှုသည်။ဝိပဿနာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သမ္ဘဇ္ဇနာနံ၊ သော်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပညာဏ၊ ကျောင်းမှ ကို။ ကိရိယာယ ပြုခြင်းငှါ။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ။ ပညပေန္တိ ပညတ် ကုန်၏။ ဤဘာ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ကုန်သော၊ ယေတေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ပ။ပညဓပေန္တိ၊ ကုန်၏။တေ၊ သင့်အား။သစေ အဂရု၊အကယ်၍ဝန်မလေးသော် သဓမ္မ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဤမသို့ ပရိသတိ၊ ဤပရိသတ်၌။ ဘာသဿု၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ယတ္ထ၊ အကြောင်းပရိသတ်၌။ဘဝန္တော ဝါ၊ အရှင်ဘုရားဘို့သည်သော်၎င်း။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ ဘဝန္တရူပေါ ဝါ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်၎င်း။ အဿု၊ ရှိကုန်၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။တတ္ထ၊ထိုပရိသတ်၌။ မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ နခေါ ဂရု၊ဝန်မလေးပါ။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။မာဏဝ၊လုလင်။တေနဟိ၊ တိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဘာသဿု၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပုညဿ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ ငှါ။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ငှါ။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်သော စကားတည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဒုတိယံ၊ သော။ တပံ၊ အကျင့်တည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ပ။တတိယံ၊ သော။ ပြာဟ္မစရိယံ၊ မေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော။ဓမ္မံ၊ ကို။ပ။စတုတ္ထံ၊ သော။ အဓ္ဓေန၊ မန္တန်ကို သင်ခြင်းတည်းဟူ

သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ပဋ္ဌမံ၊ သော။ စာဂံ၊ အာမိသကို စွန့်ခြင်း တည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပညေန္တိ၊ ကုန်၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ပညဿ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ ၄၂။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ၄၂။ ပြာဟွဏာ၊ တို့သည်။ ပညဲပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။ ဣဓ၊ ဤပုံဏားတို့ ပညတ်ချက် ၅-မျိုး၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိं၊ အာဘယ်သို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

၄၆၅။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ယော၊ သည်။ "အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဋ္ဌနှံ၊ ကုန်သော။ ဣဓမသံ မွှောနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အဘိညာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်. မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေမိတိ၊ သိစေအံ့ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပြာဟွဏာနံ၊ တို့တွင်။ ကောစိ၊ သော။ သော ကေပြာဟွဏောပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ ကိ' ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

(အကြွင်းစာပိုဒ် ၄၂၇-၄၂၈ တို့နှင့် တူ၏။ အာကာရဝါကျရှိ အာလုပ်မျှသာ ထူး၏။)

၄၆၆။ ဧवं၊ သို့။ဝုတ္တေ၊ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဘောဒေယျ ပုတ္တော၊ သော။ သုဘောမာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အန္တေဝေဏ္ဍပမေန၊ သူဂန်းအစဉ်တည်းဟူ သော ဥပမာဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ကုပိတော၊ ဒေါသမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနုတ္တမနော၊ မိမိစိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေव၊ ကိုသာလျှင်။ ခုံသေန္တော၊ ထိခိုက် ပုတ်ခတ်လျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝမ္ဘေန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချလျက်။ (ခုံသေန္တောတိ ဃဋ္ဋေန္တော၊ ဝမ္ဘေန္တောတိ ဟီဠေန္တော၊ သိလက္ခန္ဓဝဂဋီကာ)။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝဒ-မာနော၊ပြောဆိုလျက်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပါပိတော၊ သမ္ဘည္ဇတဉာဏ်မရှိသူ၏ အဖြစ် သို့ရောက်စေအပ်သူသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ "ဟုကြံ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သြပမညော၊ သြပမည အနွယ်ဖြစ်သော။ သုဘဂဝနိကော၊ သုဘဂတောကို အစိုးရသော။ ပေါက္ခရ-သာတိပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဧဝမေव၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မနုဿမ္မာ၊ လူတို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာမဂုဏ်လေးထားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ (မနုဿမ္မာ၊ လူအဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သော ကာမဂုဏ်လေး တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော ဟူ၍ သော်လည်းပေး။ မူလပဏ္ဏာသ-မဟာသီဟနာဒ သုတ် ဋီကာနှင့် အညီ ပေးသော အနက်။) အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာဖြစ်ခြင်းဌာ စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်အထူးကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့၏။ ဘာသိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ဟဿကံယေဝ၊ ရယ်ဘွယ်သည်သာ။ သမ္ဘဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမကံယေဝ၊ အမည်မျှသည်သာ။ သမ္ဘဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏[1]။

ရိတ္တကံယေဝ၊ အနှစ်သာရမဲ့ သည်းသည်သာ။ သမ္ဘဇ္ဇတိ၊ ၏။ တုစ္ဆကံယေဝ၊ အချည်းနှီးသည် သာ။ သမ္ဘဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနုဿဘူတော၊ လူသားဖြစ်သော သူသည်။ ကထံဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။

၁။ နာမကံယေဝါတိ နာမမတ္တမေव ဝစနမတ္တမေव၊တဏှာဘူတာနံ ဘာဝသာမိ အတ္ထာ ရေန နိဟီနနာမ ဟောတိ၊ နာမသဒ္ဒေါ နိဟီနဟရိယာယော၊ ဝေနာဟ လာမကံယေဝါတိ-ဟူသောရှိကာ ရှု၍ အမည်မျှသာ-ဟုပေး။ ဟုတ် သည်သာ-ဟု ပေးနေဘွယ်မလို။

မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ဥ ဿတိ၀ါနာမ၊ သိလည်း သိတုံ့ဘိသနည်း။ ဒဏ္ဍတိ ၀ါ နာမ၊ မြင်လည်း မြင်တုံ့ဘိသနည်း။ သဒ္ဓိ ၀ါ ကရိဿတိ နာမ၊ မျက်မှောက်လည်း ပြုတုံ့ဘိသနည်း။ ဣတိ ဘော် ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိဟု၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ၏ ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

မာဏ၀၊လုလင်။ ဩပမညော၊ သော။ သုဘ၀နိကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဒ္ဓေယ်ယေ၀၊အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏားတို့၏။ စေတော၊ ကို။ စေတသာ၊ (ပေါက္ခရသာတိပုဏား၏) စိတ်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာ-နာတိ ကိ ! သိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဩပမညော၊ သော။ သုဘ၀နိကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သကာယ၊ မိမိပိုင်ဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏိ.ကာယ၊ ပုဏ္ဏိကာမည်သော။ ဒါသိယာပိ၊ ကျွန်မ၏လည်း။ စေတော၊ ကို။ စေတသာ၊ (ပေါက္ခရသာတိ၏)စိတ်ဖြင့်။ပရိစ္စ၊၍။ နဝ ပဇာနာတိ၊ မသိ။ သဒ္ဓေယ်ယေ၀၊ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ကုတော ပန ပဇာနိဿတိ၊ အဘယ်မှာ သိနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

မာဏ၀၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဇစ္စန္ဓော၊ ပဋိသန္ဓေ ကပင် ကန်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကဏ္ဏသုက္ကာနိ၊ အမည်းအဖြူ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ အဆင်းဘို့.ကို။ နဝ ပဿေယ္ယ၊ မမြင်ရာ။ နီလကာနိ၊ ညိုကုန်သော ။ပ။ ပီတကာနိ၊ ၀ါကုန်သော။ပ။ လောဟိ.ကာနိ၊ နီကုန်သော။ပ။ မဇ္ဇိ.ဋ္ဌ.ကာနိ၊ နီ ၀ါ ရောင်ပေါင်း မောင်းသော အရောင်ဖြစ် ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နဝ ပဿေယ္ယ၊ မမြင်ရာ။ သမ၀ိသမံ၊ ညီညွတ် မညီညွတ်သော အရာကို။ နဝ ပဿေယ္ယ၊ ရာ။ တာ၀ကရူပါနိ၊ တာရာ အပေါင်းတို့ကို။စန္ဒိမသူရိယေ၊ လနေတို့ကို။ နဝ ပဿေယ္ယ၊ ရာ။ သော၊ ထိုမျက်မမြင်သည်။ "ကဏ္ဏသုက္ကာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ကဏ္ဏသုက္ကာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာ၀ီ၊ ရှုမြင်လေ့ရှိသူသည်။ (ရူပါနံ ဟူသော ဆင်ခြင်ကို ဒဿာ၀ီ ပုဒ်ဝယ် သကတ္တ-ဌ်သာ စပ်၊ ဒဗ္ဗတ္ထဖြစ်သော လူ ဟူသော အနုက်ဌ် မစပ်ရ) ။နတ္ထိ၊ မရှိ။ နီလကာနိ၊ ညိုကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ (ကြင်းလွယ်၏။) စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာ၀ီ၊ သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ ဤအဆင်းကို။နဇာနာမိ၊ မသိ။အဟံ၊ သည်။ ဧတံ၊ ကို။ နဝ ပဿာမိ၊ မမြင်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအဆင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝ၀ေယ္ယ၊ ရာ၏။ မာဏ၀၊ လုလင်။ ၀ဒမာနော၊ ဆိုသော။ သော၊ ထိုမျက်မမြင်သည်။ သမ္မာ ဧ၀ေ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ၀ဒေယ္ယ နုဧ၀ေ၊ ဆိုရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊မသင့်ပါ။ ကဏ္ဏသုက္ကာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဏသုက္ကာနံ၊ အမည်းအဖြူ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာ၀ီ၊ ရှုမြင်သူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (အတ္ထိ နီလကာနိ-မှ အတ္ထိ စန္ဒိမသူရိယာနံ ဒဿာ၀ီ-တိုင်အောင် လွယ်ပြီ) ။ဘော ဂေါတမ၊မ။အဟမေတံ နဇာနာမိ၊အဟမေတံ နပဿာမိ တသ္မာ တံ နတ္ထိတိ၊ နတ္ထိ ဟူ၍ ။ ၀ဒမာနော၊ ပြောဆိုသော။ သော၊ ထို မျက်မမြင်သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ နဝ ၀ေယ္ယ၊ ပြောဆိုသည် မမည်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာဏ၀၊ လုလင်။ ဝေမေ၀၊ လျှင်။ ဩပမညော၊ သော။ သုဘ၀နိကော၊ သော။ ·ပေါက္ခရ သာတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အန္ဓော၊ ကန်း၏။ အစက္ခုကော၊ မျက်စိမရှိ။ ဝတ၊ စင်စစ်။

သော၊ ထိုပေါက္ခရသာတိသည်။ မနုဿမမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တဲ့ခိုး၊ သာလွန်သော၊ အလမရိယဥာဏ ဒဿနဝိသေသ၊ ကို။ဥ ဿတိဝါတိ၊ သိမှုလည်း သိလတ္တံ့ ဟူသော။ ဒက္ခတိ ဝါ တိ၊ မြင်မှုလည်း မြင်လတ္တံ့ ဟူသော။ သစ္ဆိဝါကခိုဿတိတိ၊ မျက်မှောက်ပြုမှုလည်း ပြုလတ္တံ့ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၄၆၇။ မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့ သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘိမှတ်ထင်သနည်း။ ကောသလကာ၊ ကောသလတိုင်းဌ၌ နေကုန်သော။ ယေတေ ပြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ မျိုးစွာသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော အကြင်ပုံဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာနှစ် မျိုးစွာ ရှိသော ပုံဏားတို့ဟူသည်။ (ဣဒံ၊ နိပါတ်။) သေယျထာ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ စက်ပြာဟ္မဏော၊ စက်ပုံဏားရင်း။တာရုက္ခော ပြာဟ္မဏော၊ ရင်း။ပ။တေ၊ သင်သုဘလုလင်၏။ ပိတာ၊ အဘဖြစ်သော။ တောဒေယျော စ၊ရင်းတည်း။ တေ၊ ထိုစက်စသော ပုံဏားတို့သည်။ သမ္မုခ္စာ ဝါ၊လောကအခေါ်အဝေါ်အားဖြင့်မူလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ အကြင်စကားကို။ ဘာသေယျုံ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။ အသမ္မုခ္စာ ဝါ၊အခေါ်အဝေါ် (အသုံးအနှုန်း) မဟုတ်သောအားဖြင့်မူလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာ-သေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ထိုစက်ပုံဏားစသည်တို့၏။ ကတမာ၊ အဘယ်စကားသည်။ သေယျော၊ မြတ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ (သမ္မုတိဝါစာ၊ အသမ္မုတိဝါစာ ဟု ၂-မျိုးရှိရာ ထို ၂-မျိုးတွင် ဘယ်စကားက မြတ်သနည်း ဟူလို။) ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သမ္မုခ္စာ၊ အားဖြင့်။ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။သာ ဝါစာ၊ ထိုစကားသည်။ သေယျော၊ ၏။

တေ၊ ထိုပုံဏား ဟူသည်။မန္တာ ဝါ၊နှိုင်းချိန်၍ မူလည်း။ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အမန္တာ ဝါ၊ မနှိုင်းချိန်ဘဲမူလည်း ။ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုစက်စသော ပုံဏားတို့၏။ ကတမာ၊ အဘယ်စကားသည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ မန္တာ၊ ၍။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ဘာသေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။သာ၊သည်။သေယျော၊ ၏။ တေ၊ တို့သည်။ပဋိသန်ဓိယ ဝါ၊ ဆင်ခြင်၍ မူလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အပဋိသန်ဓိယ ဝါ၊ မဆင်ခြင်၍ မူလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ပ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပဋိသန်ဓိယ၊ ၍။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သာ၊ ထိုစကားသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

တေ၊ တို့သည်။ အတ္ထသံဟိတံ ဝါ၊အကြောင်းယုတ္တိနှင့်စပ်သည် မူလည်း ဖြစ်သော။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အနတ္ထသံဟိတံ ဝါ၊ အကြောင်းယုတ္တိနှင့်မစပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုပုံဏားတို့၏။ကတမာ၊ အဘယ်စကားသည်။သေယျော၊ နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတ္ထသံဟိတံ၊ သော။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သာ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏။

၁။ တုလယိတ္ဘာဟူသော အဖွင့်နှင့်အညီပေးလိုက်သည်။မန္တ ဂုတ္တဘာသနေ-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းအလို တိုင်ပင်ချိန်မူလည်း-ဟုပေး၊ မန္တာ-သည် မန္တဓာတ် တွာ ပစ္စည်းတည်း။ အနာဝုစ္ဆာ ဝါ ဂစ္ဆယျ၊ သန္တံ ဘိက္ခုံ အနာဝုစ္ဆာ ဝိဟာရေ ဂါမံ ပဝိသေယျ ပါတိမောက္ခံ အနာဝုစ္ဆာ-ဌ ပုစ္ဆဓာတ် တွာ ပစ္စည်း၊ တွာဝယ် တွေ့ချေ၊ ဌ-အာ-သို့ကပ်သဖြင့် အနာဝုစ္ဆာ-ပြီးသကဲ့သို့ မန္တဓာတ် တွာပစ္စည်း၌ တွာဝယ် တွေ့ချေ၊ ဌ-အာ-သို့ကပ်ထားသောကြောင့် မန္တာ-ဟု ပြီးသည်။ထိုကြောင့် တွာပစ္စယန္တအပြစ် သိရောက်၊ တုလယိတ္ဘာ-ဟူ၍ဝင်း မန္ဒေတ္ဘာ-ဟုနိတ္ဘာ-ဟူ၍ဝင်း အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ဖွင့်ဆိုကြသည်။

မာဏဝ၊ လုလင်။တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊နံ့ည်း။ယဒိဿိယျ၊(သမ္မုတိဝါစာ၊ မန္တဝါစာ၊ ပဋိသင်္ခါ ဝါစာ၊ အတ္ထသံဟိတဝါစာတို့) အကယ်၍ မြတ်ကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။ဝေ်သန္တေ၊(သမ္မုတိဝါစာစသည်တို့) ဤသို့ မြတ်သည်ရှိသော်။ဩ ပမညေန၊ သော။သုဘဝဝနိကေန၊သော။ ပြာဟ္မဏေန ပေါက္ခရသာ-တိနာ၊ သည်။ သမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုအပ်သလော။ အသမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ဝါစာ၊ကို။ဘာသိတာ၊ လော။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊မ။အသမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။

မ်န္တာ၊ ၍ ။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ အမန္တာ၊ ၍။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အမန္တာ၊ ၍ ။ ဘာသိတာ၊ ၏။

ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ဝါစာ။ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ အပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ဝါစာ၊ကို။ဘာသိတာ၊ လော။ဣတိ၊ ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။အပဋိသင်္ခါယ၊၍။ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။

အတ္ထသံဟိတာ၊ သော။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။အနတ္ထသံဟိတာ၊ သော။ ဝါစာ၊ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အနတ္ထသံဟိတာ၊ သော။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။

💬 မာဏဝ၊ လုလင်။ နိဝရဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဋ္ဌ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော ငါးပါး တို့တည်း။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏံ၊ ၎င်း။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာ နိဝရဏံ၊ ၎င်းတည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပဋ္ဌနိဝရဏာ၊ တို့ဟူသည်။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ နိဝရဏေဟိ၊ တို့သည်။ ဩ ပမညော၊ သော။ သုဘဝဝနိကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ၊ ပြာဟ္မဏော၊ ကို။ အာဝုတော၊ ပိတ်ပင်အပ်၏။ နိဝုတော၊ တားမြစ်အပ်၏။ ဩဝုတော၊ မြေးယှက်အပ်၏။ ပရိယောနဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ (ရစ်ပတ်) မြေးယှက်အပ်၏။ (သော ဝတ-မှ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ အထိ မထူး- လွယ်၏။)

၄၆။ (ပဋ္ဌ ခေါ ဣမေ မာဏဝ မှ ဣမေ ခေါ မာဏဝ ပဋ္ဌကာမဂုဏာ အထိ ၉၀-နှင့်တူ၏)။ မာဏဝ၊ လုလင်။ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ဩ ပမညော၊ သော။သုဘဝ-ဝနိကော၊ သော။ပေါက္ခရသာတိ၊ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဂထိတော၊ တဏှာဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍ ။ မုစ္ဆိတော၊ တွေဝေသည်ဖြစ်၍ ။ အဇ္ဈောပန္နော၊သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍ ။ အနာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ် မမြင်သည်ဖြင့်၍ ။ အနိဿရဏပညော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ (နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ အထိတူပြီ။)

မာဏဝ လုလင်။တံ၊ကို။ကိ ံမညသိ၊ နည်း။တိဏကဋ္ဌူပါဒါနံ မြက်ထင်းဟူသောလောင်စာကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ ဝါအဂ္ဂိ ံ၊ အကြင်မီးဂျိုလည်း။ ဇာလေယျ၊ ညှိထွန်းရာ၏။ နိဿဋ္ဌတိဏ ကဋ္ဌူပါဒါနံ၊

၁။ တဏှာဂေဏေနေ ဂထိတာ-အဋ္ဌကထာ။ တဏှာယ ဗဟွါ ဋီကာ-မ ၁-ပါသရာသိသုတ် စာပိုဒ် ၂၇-အလို ဂန္ထဝေတ် ဗန္ဓနဋ္ဌ ဂထိတော-ရှိစေ။ ဂထိတာတိ တဏှာယ ဂန္ထိတာ၊ အံ-ဌ-၂-၄၉၊ ဂထိတောထိ အဘိဂမ်နဘာဝေန အဘိဂဏ္ဍနေန ဂန္ထိတော ဝိယ တတ္ထ ပဋိပဒ္ဒါ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂမဟာဋီကာ-၄ ၂၂ ဤအဋ္ဌကထာ ဋီကာ အလို ဂထိတာကို ဂန္ထိတာ ပဋိပဒ္ဒါ-ဖွင့်သောကြောင့် ဂန္ထဝေတ် ဗန္ဓနဋ္ဌဖြင့် ဂထိတော-ဟု ရှိသင့်၏။ဂဓိတောထိ ဂေနေ ဂိဒ္ဓေါ၊ ပဋိဃမ္ဘိဒါမဂ္ဂဋီကာ ၂၁ ဤအဋ္ဌကထာအလို ဂဓိတောကို ဂိဒ္ဓေါ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဂိဒ္ဓဝေတ် အသိ ကာမဋ္ဌဖြင့် ဂဓိတော-ဟု ရှိသင့်၏၊ ဤအလားတူ အပွင့်များလေ၏။

ကင်းသော မြက် ထင်းဟူသော လောင်စာရှိသော။ ယံ ဝါ အဂ္ဂိ ၊ ကိုလည်း။ ဇာလေယျ၊ ဆုတ်။ ကတမော အဂ္ဂိ၊ အဘယ်မီးသည်။အစ္စိမာ စေဝ၊အလျှ ရှိသည်ရင်း။ဝဏ္ဏဝါ စ၊ အဆင်းရှိသည်ရင်း။ ပဘာသရော စ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်ထွက်သော အရောင်ရှိသည်ရင်း။ အသာ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ နိဿဋ္ဌတိဏကဋ္ဌပါဒါနံ၊ သော။ အဂ္ဂိ ၊ ကို။ ဇာလေတိ၊ ညှိထွန်းရန်အသို့ပု။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ ရှိပြားအုံ။ (ဝေ်သတိ၊သေ်။)သောအဂ္ဂိ၊ သည်။အစ္စိမာစေဝ၊ သည်ရင်း။ ဝဏ္ဏဝါစ၊သည်ရင်း။ ပဘာသရော စ၊ သည်ရင်း။ အသာ၊ ဆုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဣဒ္ဓိမတာ၊ တန်ခိုးရှိသူ နှင့်။ အညတြ၊ဘင်း၍ ။ နိဿဋ္ဌတိဏကဋ္ဌပါဒါနံ၊ သော။ အဂ္ဂိ ၊ ကို။ ယံ ဇာလေယျ၊ အကြင် ညှိထွန်းဆုတ်။ ဧတံ၊ ဤညှိထွန်းခြင်း အကြောင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမရှိ။ အနဝကာ-သော၊ အခွင့်မဟုတ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။တိဏကဋ္ဌပါဒါနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ-သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့လည်း။ မာဏဝ၊လုလင်။ယာယံ ပိတိ၊ အကြင်ပီတိသည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေ၊ ထို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။(ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။) အဟံ၊သည်။ဣမံ ပိတိ ၊ဤပီတိကို။ တထူပမံ၊ ထိုမီးလျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ နိဿဋ္ဌတိဏကဋ္ဌပါဒါနော၊ သော။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့လည်း။ မာဏဝ၊လုလင်။ယာယံ ပိတိ၊ သည်။ကာမေဟိ၊ တို့မှ။အညတြဝ၊ကြဉ်၍ သာလျှင်။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့မှ။ အညတြဝ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ၏)။အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ပိတိ ၊ ကို။တထူပမံ၊ ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ကာဘမာ ပိတိ၊ အာဘယ်ပီတိသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။အညတြဝ၊ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြဝ၊ သာလျှင်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ သနည်း)။ပ။အယမ္ပိ ခေါ ပိတိ၊ ဤပဌမစျာန်ပီတိသည်လည်း။ပ။ အယမ္ပိ ခေါ ပိတိ၊ ဤဒုတိယစျာန်ပီတိသည်လည်း။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြဝ၊ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြဝ၊ သာလျှင်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။)

၄၆၉။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပုဉ္ဇဿ၊ ကောင်းမှုကို။ ကိရိယာယ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ဣဒ္ဓေ၊ ဤငါးပါးသောတရားဘို့တွင်။ ကတမံ၊ အာဘယ်မည်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပုဉ္ဇဿ၊ကို။ကိရိယာယ၊ ငှါ။ကုသလဿ၊ ကို။အာရာဓနာယ၊ ငှါ။ မဟာပွဿတရံ၊ အလွန်မျှားသော အကျိုးရှိ၏ ဟူ၍ ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ပ။ စာဂံ၊ အာမိသကို စွန့်ကြဲခြင်း ဟူသော။ဓမ္မံ၊ ကို။ပုဉ္ဇဿ၊ကို။ ကိရိယာယ၊ ငှါ။ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ငှါ။မဟာပွဿတရံ၊ ဟူ၍ ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ ကို။ ကိ မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ပြာဟ္မဏဿ၊၏။ မဟာယညော၊ ယဇ်ကြီးအလှူသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေ့ရှုဖြစ်ပေါ်လာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒ္ဝေ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ "ဣဒ္ဓ ဘောဘဝေ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ မဟာယညံ၊ ကို။ အနုဘဝိဿာမာ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်အုံ" ဟု (ကြံစည်၍။) အာဂဏ္ဍေယျုံ၊ လာကြကုန်ရာ၏။ တတြ၊ ထိုပုံဏားနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏(စိုက်ခ)။ "ဘတ္တခ္ဂေ၊ ထမင်းစားရာမဏ္ဍပ်၌။ အဂ္ဂါသနံ၊ မြတ်သော နေရာကိုငင်း။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ မြတ်သောရေကိုငင်း။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ မြတ်သော ထမင်းကိုငင်း။ (နေရာဦး

ရေဦးထမင်းဦးဟူလည်း ဆိုလိုသည်။)အဟာမေ၀၊ ငါသည်သာလျှင်။ လဘေယျံ၊ရမ္ဘကား။ အဟော ၀တာ၊ ကောင်းလေစု။ ဘတ္တာ့ဂ္ဂေ၊ ၌။ အဂ္ဂါသံ၊ ကိုဂုဏ်း။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ ကိုဂုဏ်း။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ ကိုဂုဏ်း။ အညော၊ ငါမှတပါးသော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ နု လဘေယျ၊ မရမ္ဘကား။ အဟောဝတာတိ၊ ကောင်းလေစု"ဟူ၍ ။ ဧवं၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မာဏ၀၊လုလင်။ ဘတ္တာ့ဂ္ဂေ၊ ၌။ပ။ အညော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယံ လဘေယျ၊ အကြင်ရရာ၏။ ဘတ္တာ့ဂ္ဂေ၊ ၌။ပ။ သော ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ နု လဘေယျ၊ မရရာ။ ဧတံ့ဌာနံ၊ ဤရခြင်း မရခြင်း ဟူသော အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။"ဘတ္တာ့ဂ္ဂေ၊ ၌။ပ။အညော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဘတ္တာ့ဂ္ဂေ၊ ၌။ပ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နု လဘာမိတိ၊ မရလေ"ဟူ၍ ။ ဣတိ၊ဤသို့။ သော၊ ထိုပုံဏားသည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်။ အနတ္ထမနော၊ စိတ်နှလုံးမသာသည်။ ဟောတိ၏။ မာဏ၀၊လုလင်။ပြာဟ္မဏ၊ တို့သည်။ဣဒမဿ၊ ဤပုံဏား၏ ။ ကိံ ဝိပါကံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တ္တေ၊ ဤအရာ၌။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ "ဣမိနာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ပဏော၊သူတပါးသည်။ ကုပိတော၊သည်။ အနတ္ထမနော၊ သည်။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်စေ"ဟူ၍ ။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဒါနံ၊ ကို။ နု ဒေန္တိ၊ မပေးလျှုကြ ကုန်။ တ္တေ၊ ၌။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနုဂ မ္ဘာဇာတိကံယေव၊ အစဉ်သနားခြင်းသဘောရှိသည်သာဖြစ်သော။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဏ၀၊လုလင်။ ဧवံသန္တေ၊ သော်။ အနုဂဟမ္ဘာဇာတိကံ၊ သောယဒိဒံ၊အကြင်အလှူသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤအစဉ်သနားခြင်းသဘောရှိသော အလှူသည်။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခု မြောက်သော။ ပုညကိရိယ၀တ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဟောတိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာဏ၀၊ လုလင်။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။တုံ၊သင်သည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဂဟဋ္ဌေသု ဝါ၊ လူတို့၌သော်၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတေသု ဝါ၊ ရဟန်းဘို့၌ သော်၎င်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်သူဘို့၌။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ သမနုပဿတိ၊ ရှုမြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။အဟံ၊ သည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ဂဟဋ္ဌေသု၊ တို့၌။ အပ္ပံ၊ နည်းစွာ။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ဟိ၊မှန်၏။ မဟဋ္ဌော၊ သော။ မဟာကိစ္စော၊ သော။ မဟာဓိကရဏော၊သော။ မဟာသမာရမ္ဘော၊သော။ ဂဟဋ္ဌော၊ သည်။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ သစ္စ၀ါဒီ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်။နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ဘော ဂေါတမ၊မ။အပ္ပဋ္ဌော၊သော။ အပ္ပကိစ္စော၊သော။အပ္ပါဓိကရဏော၊ သော။ အပ္ပသမာရမ္ဘော၊ သော။ (မဟဋ္ဌ၊ အပ္ပဋ္ဌ၊ စသည်တို့၏ အတ္ထကို ၄ဖဲ့-အပိုဒ်၌ပြန်၍။) ပဗ္ဗဇိတော ပန၊ သည်ကား။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ သစ္စ၀ါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဂဟဋ္ဌော၊ သည်။ပ။ တပဿီ၊ အကျင့်ရှိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပြဟ္ဘစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဗ္ဗာယပဗဟုလော၊ များသော မန္တန်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းရှိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စာဂပဗဟုလော၊ များသော အာမိသစွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်။နု ဟောတိ၊မဖြစ်။(ပဗ္ဗဇိတောခေါ ပန မှစ၍ အပ္ပံ ဂဟဋ္ဌေသူတိ တိုင်အောင်မထူးပြီ။)

မာဏ၀၊ လုလင်။ပ။ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ ယဒိဒံ စိတ္တံ- အကြင်မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) တဿ၊ ထိုစိတ်ကို။ ဘာ၀နာယ၊

ပွါးမျှားခြင်းငှါ။ အဟဲ၊ ငါသည်။ ဧတေ၊ ဤငါးပါးသော တရားတို့ကို။ စိတ္တသ၊(ထို)မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်၏။ ပရိကွာရေ၊ အခြံအရံတို့ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟောအံ့။မာဏ၀၊လုလင်။ ဣဓ၊ ဤသာ သနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သစ္စ၀ါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "(အဟဲ၊ သည်။) သစ္စ၀ါဒီ၊ သည်။ အမှိုတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ အတ္ထ၀ေဒီ၊ အကျိုးနှင့် သိသော ဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဓမ္မ၀ေဒီ၊ အကြောင်းနှင့် သိသောဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ မေဓုပသံဟိတံ၊ တရား နှင့် စပ်သော။ ပါမောဇ္ဇ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ ၏။ကုသလူပသံဟိတံ၊ကုသိုလ်နှင့်စပ်သော။ ယံ တံ ပါမောဇ္ဇ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ၏။ အ၀ေ၀ါ၊သော။ပ။ အဟဲ၊ငါသည်။ဧတေ၊ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ စိတ္တသ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်၏။ ပရိကွာရံ၊ အခြံအရံဟူ၍။ဝဒါမိ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၄၇၀။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ သုဘော၊ သော။ မာဏ၀ေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သမဏော ဇဂေါတမော၊ သည်။ ဗြဟ္မာနံ၊ဗြဟ္မာတို့၏။ သဟ၀ျတာယ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်၏။(အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်အလို့ငှါသော်လည်းပေး။) မဂ္ဂံ၊ လမ်းကြောင်းကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ဤစကားကို။ မေ၊တပည့်တော်သည်။ သုတန္တိ၊ ကြားဘူးပါ၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

မာဏ၀၊လုလင်။ တံ၊ ကို။ကိံ ' မညသိ၊ နည်း။ ဣတော၊ ဤသာ၀တ္ထိပြည်မှ။ နဋ္ဌကာရဂါမော၊ ကျူးထရံသည်တို့ရှိသည်။ အာသန္နေ၊ နီးသလော။ ဣတော၊ မှ။ နဋ္ဌကာရဂါမော၊ သည်။နဒူရေ၊ မ၀ေးသလော။ ဣဘိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ ဧ၀ံ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတော၊ မှ။ နဋ္ဌကာရ ဂါမော၊ သည်။ အာသန္နေ၊ နီး၏။ ဣတော၊ မှ။ နဋ္ဌကာရဂါမော၊ သည်။ နဒူရေ၊မ၀ေးပါ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုလျှောက်ထား၏။

မာဏ၀၊ လုလင်။ တံ၊ ကို။ ကိံ ' မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ဤ လောကဌ်။ နဋ္ဌကာရဂါမေ၊ ကျူးထရံ သည်ဘို့ရှိ၏။ ဇာတ၀ဒ္ဓေါ၊ မွေးဖွာ ကြီးပြင်းသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အဃ၊ ရှိရာ၏။ နဋ္ဌကာရဂါမတော၊ မှ။ တာ၀ဒေ၀၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အ၀သဋ္ဌ၊ ထုတ်သော။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ နဋ္ဌကာရ ဂါမဃ၊၏။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ ပုစ္ဆေ၊သျှ၊ မေးမြန်းကုန်ရာ၏။ မာဏ၀၊ လုလင်။ နဋ္ဌကာရဂါမေ၊ ဌ်။ ဇာတ၀ဒ္ဓဃ၊ သော။ နဋ္ဌကာရဂါမဃ၊၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌဃ၊ မေးမြန်းအပ်သော။ တဃ ပုရိသဃ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံ ၀ါ၊ (ဖြေဆိုခြင်းဌ) လေးဆေးသည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ၀ါ၊ (ဖြေဆိုခြင်းဌ) မရဲ၀့်သည်၏ အဖြစ် သည်ရင်း[1]။ သိယာ နု ခေါ၊ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။နောဟိ၊မသင့်ပါ။တံ၊သို့သို့မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဃ၊ ဟေတု၊ အဘယ်အားကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အမုပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ နဋ္ဌကာရဂါမေ၊ ဌ်။ ဇာတ၀ဒ္ဓေါ၊ မွေးဖွားကြီးပြင်းပြီ။ တဃ၊ ထိုယောကျ်ား သည်။ သဗ္ဗာနေ၀၊ အားလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ နဋ္ဌ ကာရဂါမဃ၊ ၏။ မဂ္ဂါနိ၊ လမ်းတို့ကို။ သုဝိဒိတာနိ၊ ကောင်းစွာ သိအပ်ကုန်ပြီ။ (တသ္မာ၊သို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊၏။

---

[1] ဒန္ဓာယိတတ္တန္တိ ကခ်ါ၀ံသေန စိရာယိတတ္တံ။ အဋ္ဌကထာ။ စိရာယိတတ္တန္တိ စိရာယနံ၊ ဝိတ္ထာယိတတ္တန္တိ အသမ္ဘီတာနံ၊ ဋီကာ။ ဒန္ဓာယိတတ္တန္တိ ဝိယာ၀ေန ဒန္ဓတ္တံ၊ ဝိတ္ထာယိတတ္တန္တိ သာ၀ဇ္ဇတ္တံ၊ သီလက္ခန် ဋီကာသစ်။

မာဏဝ၊ လုလင်။ နဠကာရဂါမေ၌။ဇာတဝဒ္ဓသ၊ သော။ နဠကဲာရဂါမသ၊ ၏။ မင်္ဂ၊ ကို။ ပုဗ္ဗသ၊ သော။တသ ပုရိသသ၊ ၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံ ဝါ၊သည်ရင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊သည်ရင်း။ သိယာ နုခေါ၊ ဖြစ်သော်လည်းဖြစ်တန်ထုံ၏ ။

ဗြဟ္မလောကံ ဝါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကိုရင်း။ ဗြဟ္မလောကဂါမိနိ ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ ဝါ၊ အကျင့်ကိုရင်း။ ပုဗ္ဗသ၊ သော။တထာဂတသ၊ ငါဘုရား၏။ဒန္ဓာယိတတ္တံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊ သည်ရင်း။ နတ္ထေဝ သိယာ၊မဖြင်ရာသည်သာတည်း။မာဏဝ၊လုလင်။ အဟံ၊ ဂါဘုရားသည်။ ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ဗြဟ္မာကိုရင်း။ ဗြဟ္မလောကဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဗြဟ္မလောကဂါမိနိ ၊ သော။ ပဋိပဒံ စ၊ ကိုရင်း။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ယထာ စ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နော၊ ဂန်ရောက်၏။ တဉ္စ၊ ထိုပဋိပတ္တိလိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ "သမဏော် ဂေါတမော၊သည်။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟမ္ပတာယ၊ ၏။ မင်္ဂ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟမ္ပတာယ၊ ၏။ မင်္ဂ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ မာဏဝ၊ လုလင် တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ၏။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ သုဘော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘော။အိုအရှင်ဂေါတမ။ ဝေါ၊ ကောင်းပါပြီ။ဣတိခေါ၊ လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၇၁။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟမ္ပတာယ၊ ၏။မင်္ဂေါ၊ လမ်းကြောင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ (ဣဓ အစ ဝိဟရတိ တိုင်အောင် အဋ္ဌကနာဂရကသုတ် စာပိုဒ် ၂၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။) မာဏဝ၊ လုင်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘာဝိတာယ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝါ၊ ပွါးများအပ်သော။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ (ကိလေသာဘို့မှ လွတ်သော) ရှုပါ-ရှုပါဝစရ စိတ်ဖြင့်။ ပမာဏကတံ၊ ပြုအပ်သော အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင် ကာမာဝစရကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုရှုပါရှုပါဝစ်ရကံ၌။ နအဝသိဿတိ၊ မကြွင်းကျန်။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုရှုပါရှုပါဝစရကံ၌။ နှ အဝ တိဋ္ဌတိ၊မတည်။ မာဏဝ၊လုလင်။ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိသော။ သခ်ဓမော၊ ခရသင်းမှုတ်သမားသည်။ အမ္မကသိရေနေဝ၊ မဆင်းရဲသဖြင့် သာလျှင်။ စာတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို။ ဝိညာပေယ္ယ၊ သေယျထာပိ၊ (အသံဖြင့်)သိစေရာသကဲ့သို့။မာဏဝ၊လုလင်။ဧဝမေဝခေါ၊သာလျှင်။ပ။ နှ အဝတိဋ္ဌ တိ၊မတည်။ မာဏဝ၊လုလင်။အယမ္ပိ ခေါ၊ ဤ(မေတ္တာစေတော ဝိမုတ္တိ)တရားသည်လည်း။ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟမ္ပတာယ၊ ၏။ မဂ္ဂေါ၊တည်း။

💬 မာဏဝ၊လုလင်။ပုန စဟရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ပ။ နှ အဝတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ မာဏဝ၊လုလင်။ အယမ္ပိခေါ၊ ဤ(ဥပေက္ခာစေတောဝိမုတ္တိ)တရားသည်လည်း။ပ။ မဂ္ဂေါတိ၊ တည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၁။ ရှေးဝါကျ၌ နုသဒ္ဒါ ပဋိဋ္ဌ၊ ဤဝါကျ၌ နုသဒ္ဒါ သံသယတ္ထ၊ နုသံသယေ စ ပဋ္ဌေ၊ အဘိဓာန် ၁၁၉၇။

၄၇၂။ (ဧဝံ ဝုတ္တေ။ပ။ သရဏံ ဂတံ-ကို ပေါတလိယသုတ် စာပိုဒ် ၅၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။ အကြွင်းလွယ်ပြီ။)

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဇာဏုဿောဏိ၊ ဇာဏုဿောဏိ မည်သော။ ပြာဟွဏော၊ ပုံဏားသည်။ သမ္ဘသေတေန၊ တကိုယ်လုံး ဖြူသော။ ဝဠဝါဘိရထေန၊ မြည်းကသော ရထားဖြင့်။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေမွန်းလွဲချိန်၌။ သာဝတ္ထိယာ၊သာဝတ္ထိပြည်မှ။ နိယျာတိ၊ထွက်၏။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ ထောဒေယျပုတ္တံ၊ သော။ သုတံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ တောဒေယျပုတ္တံ၊ သော။ သုတံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ကို။ "ဘဝံ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ ၌။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆတိ နု တိ၊လာသနည်း" ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော၊ အိုအရှင်ဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊ သည်။ ဣတောဟိ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်မှသာလျှင်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္တိကာ၊ မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့၏။ ဣတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဘဝံ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ပညာစွမ်းကို။ (ဇာနာတိ၊ သိသလော။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။)ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဟူ၍။ မညေ၊ မှတ်ထင်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ အိုအရှင်ဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊ သည်။ ကော စ၊ဘယ်လိုပဋိပဒ်လိမ်စားပါနည်း။ ကောစ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္တိ-ယံ၊ ကို။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်လည်း။ တာဒိသော၀၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ သဘောရှိသော ဘုရားသည်သာလျှင်။နု နု၊ စင်စစ်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဝံ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဥဒ္ဒါဟုယ၊ မွန်မြတ်သော။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ခလု၊ စင်စစ်။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်းသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ အိုအရှင်ဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊ သည်။ ကော စ၊ နည်း။ ကော စ၊ လျှင်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပသံသိဿာမိ၊ချီးမွမ်း နှိုင်စွမ်းအံ့နည်း။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ ပသတ္ထပသတ္ထောဝ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သသူပေတည်း။ ဒေ၀မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။

(ဤအနက်မျှား အကျယ်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ မ-၁ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ၂၀၈-ပိုဒ်၌ရှု)ယေစိ-မေ။ပ။ ဘာ၀နာယာတိ ၀ါကျမျှားကို လည်း ဤသုတ် ၄၆၉-အပိုဒ် အဆုံးရှု။)

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ပြာဟွဏော၊ သည်။ သမ္ဘသေတာ၊ သော။ ဝဠဝါဘိရထော၊ မှ။ သြရောပိတော၊ ဆင်းရ၍။ ကေသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံကို။ကရိတ္မာ၊ တင်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္မာ၊ ညွှတ်စေ၍။ "ယဿ၊ အကြင်မင်း၏။ ဝိဇိတေ၊နိုင်ငံ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဝိဟရတိ၊၏။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကော သလဿ၊ သော။ တဿ ရညော၊ ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ပေတည်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလဿ၊ သော။ တဿ ရညော၊ ၏။သုသဒ္ဓလာဘာတိ၊ ကောင်းစွာရအပ်ကုန်သော လာဘ်တို့ ပေတည်း" ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ သော။ ထုဘသုတ္တံ၊ ဆည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-သင်္ဂါရဝသုတ်

၄၇၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ တိုင်း။ မဟာတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံ့ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ စာရိကံ၊ ဂ၊ စရတိ၊ လှည့်လည် တော်မူ၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ။ ဓနဉ္စာနိနာမ၊ ဓနဉ္စာနိ မည်သော။ ပြာဟ္မဏီ၊ ပုံကားမသည်။ စဉ္ဇလိကပ္ပေ၊ စဉ္ဇလိကပ္ပရွာ။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ ဗုဒ္ဓေစ၊ ဘုရား။ ဓမ္မေစ၊ တရား။ သံဃေစ၊ သံဃာ။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညို၏။ (သစ္စာလေးပါးကိုသိပြီး၍ ကြည်ညိုသည်ဟူလို။) အထ ခေါ၊ ။ ဓနဉ္စာနိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ဥပကဿလိတ္ထာ၊ ချော်ချွတ်၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ နမော တဿ။ပ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ (တေန ခေါ၊ ပန သမယေန။ပ။ အနဝယောဝါကျကို ပြာဟ္မာယုသုတ် စာပိုဒ် ၃၇၃-၌အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) သင်္ဂါရဝေါ၊ သင်္ဂါရဝ မည်သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဝေါ၊ သို့။ ဝါစံ၊ ဥဒါန်းစကားကို။ ဘာသမာနာယ၊ ရွတ်ဆိုသော။ ဓနဉ္စာနိယာ၊ သော။ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ၏(စကားကို)။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ သုတ္တာ၊ ၍။ ဓနဉ္စာနိ ံ၊ သော။ ပြာဟ္မဏိ ံ၊ ကို။ "တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝေဒသုံးပုံကို တတ်ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုံကားတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာနံ၊ ထင်ရှား ရှိကုန်စဉ်။ ဓနဉ္စာနိ၊ သော။ အယံ ပြာဟ္မဏီ၊ ဤပုံကေားမသည်။ အဝဘူတာဝ၊ မဂ်လာမရှိသည် သာတည်း။ (အဝဘူတာဝါတိ အဝဓိုဘူတာ အဝမင်္ဂလဘူတာနယေ၊ အဋ္ဌကထာ။) ဓနဉ္စာနိ၊ သော။ အယံ ပြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ပရဘူတာဝ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်သာတည်း။ မုဏ္ဍကဿ၊ ဦးပြည်းသော။ တဿ သမဏကဿ၊ ထိုရဟန်းယုတ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကေျးဇူးကို။ အထ စ ပန ဘာသိဿတိဘိ၊ ဆိုဘုံဘိ၏"ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒမုခ၊ ကောင်းသောမျက်နှာ ရှိသော။ တာတ၊ အမောင်။ တုံ၊ သည်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သီလပညာဏံ၊ သီလတော်ပညာတော်ကို။နှ ပိ ပန ဇာနာသိ၊ မသိသည်သာလျှင်တည်း။ဘဒ္ဒမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။တုံ၊ သည်။တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သီလပညာဏံ၊ ကို။ သစေ ဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ သိပြီးအုံ။ ဘဒ္ဒမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ တုံ၊ သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အကြောသိတဗ္ဗံ၊ ဆဲရေးအပ်၏ဟူ၍။ ပရိဘာသိတဗ္ဗံ၊ ရေရွတ်အပ်၏ဟူ၍။ နှ ဥည္ဇေယ္ယုဘေ၊ မမှတ်ထင်ရာ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဓနဉ္စာနိ ပုဏ္ဏားမက ပြောဆို၏။ ဘောတိ၊ အရှင်မ။ တောပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ စဉ္ဇလိကပ္ပံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝမ်း အာကျန်ပ်အား။ အာရောစေယ္ယ ံ၊ ပြောကြားပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သင်္ဂါရဝက ပြောဆို၏။ ဓနဉ္စာနိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏီ၊ သ ံ။ ဘဒ္ဒမုခ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသောအမောင်။ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သင်္ဂါရဝဿ၊ သော။ မာဏဝဿ၊ ၏(စကားကို)။ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။

အထခေါ၊ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ တိုင်း။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဂ၊ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ။ စဉ္ဇလိကပ္ပံ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တံ၊ သို့။ အဝသရိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ စဉ္ဇလိကပ္ပေ၊ ။ တောဒေယျာနံ၊ တုဒိရွာသား ဖြစ်ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုံကားဘို့၏။ အမ္ဗဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓနဉ္စာနိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏီ၊ သည်။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ စဉ္ဇလိကပ္ပံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တောကိရ၊ ရောက်တော်မူသတတ်။ စဉ္ဇလိကပ္ပေ၊ ။ တောဒေယျာနံ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အမ္ဗဝနေ၊ ။ ဝိဟရတိ ကိရတိ၊ နေတော်မူ

သတတ်"ဟူ၍။ အယောသိ ခေါ်၊ ကြားပြီ။ အထခေါ်၊ ၌။ ဓနဉ္စာနီ၊ သော။ ပြာဟူဏီ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ (အဲ့ဒေါ်၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ သင်္ဂါရဝံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ "ဘဒြမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ အယံ သော ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ စဉ္ဇလိကပ္ပံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ပြီ။ စဉ္ဇလိကပ္ပေ၊ ၌။ တောဒေယျာနံ၊ ကုန်သော။ ပြာဟူဏာနံ၊ တို့၏။ အမ္ဗဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘဒြမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ မညသိ၊ သိသော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၇၄။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကေ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏပြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ရှုမြင်အပ်သော ပစ္စုပ္ပန်အတွေ့ဘောဋ္ဌ သိရှိပြီးဆုံးသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ဟူသော တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဒိပြ ဘွစရိယံ၊ သာသနာတော်၏ အဦးအစဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ပဋ္ဌိ ဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ (တေ သမဏပြာဟူဏာ၊ တို့သည်။) သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘောဂေါတမ ၊မ။ ယေတေ သမဏပြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ ပဋ္ဌိ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (တတြ အနက်မဲ။) တေသံ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကတမော တိ၊ အဘယ်သူပါနည်း"ဟူသော။ ဧကံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဇ။ (အဟံ၊ သည်။) ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာဒိပြ ဘွစရိယံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိ ဇာနန္တိ ဘုန်းမို့၊ ဝန်ခံသော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏ လည်း။ ဝေမတ္တဲ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဇ။ အနုဿဝိကာ၊ အဆင့်ကြားကို မှီကုန်သော။ ကေ၊ ကုန်သော။ သမဏ-ပြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အနုဿဝေန၊ အဆင့်ကြားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ၍။ အာဒိပြ ဘွစရိယံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝေဒသုံးပုံကို တတ်ကုန်သော။ ပြာဟူဏာ သေယျထာပိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကဲ့သို့တည်း။

ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဇ။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏပြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ယုံကြည်ချက်မျှဖြင့်။ ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ၍။ အာဒိပြ ဘွစရိယံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ သမဏပြာဟူဏာ၊ တို့သည်။) သန္တိ၊ ကုန်၏။ တက္ကီ၊ ကြံစည်လေ့ရှိသော။ ဝိမံသီ၊ စုံစမ်းလေ့ရှိသော။ ပြာဟူဏော သေယျထာပိ၊ ပုဏ္ဏားကဲ့သို့တည်း။

ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဇ။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏပြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ အနုဿုတေသု၊ အဆင့်မကြားအပ်ဘူးသေးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ သာမံ ယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ၍။ အာဒိပြ ဘွစရိယံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ သမဏပြာဟူဏာ၊ တို့သည်။) သန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဇ။ တတြ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ယေ တေ သမဏပြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပ။ ပဋ္ဌိ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ အတ္ထိ၊ ငါသည်။ အသ္မိ (တည်ပါ၏အပ္ပါအံ့ငြင်) ဖြစ်၏။ ဘာရဒ္ဒါဝ၊ ဇ။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ယေ တေ သမဏပြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ ပဋ္ဌိ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့တွင်။ အတ္ထိ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ တံ ဧတံ၊ ထိုစကားကို။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလိမ်တွင်။ ဧဝံ အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၄၇၅။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ဇ။ ဣဝ ဤလောကခ်ီ။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ (တေ၀ိဇ္ဇစပ်။) သမ္ဗောဓ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဦးသာလျှင်။ အနဘိသမ္ဘုဇ္ဈဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေး သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၀ေ၀၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ "ဃရာ၀ါသော၊ အိမ်ခ်ီ နေခြင်းသည်။ သမ္ဗာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇာပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်တည်း။ (နယိဒံ-စသော အနက်ကို ရဋ္ဌပါလ ၂၉၄-ပိုဒ်၌။) အဂါရံ၊ အိမ်ခ်ီ။ပ။ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်အံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤ အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

(ဤသုတ် ၄၇၅-ပိုဒ် သော ခေါ် အဟ်-မှစ၍ ၄၀၄-အဆုံးတိုင်အောင် ၀ါကျမျှားကို ဗောဓိ ရာဇကုမာရသုတ် စာပိုဒ် ၃၂၇-သော ခေါ် အဟ်-မှစ၍ စာပိုဒ် ၃၃၆-အဆုံး ပဟိတတ္တသာ ဝိဟရံတော-အသိ ရှု၍ ပေးလေ။)

၄၇၆။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သင်္ဂါရ၀ေါ၊ သော။ မာ၀ေ၀ေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောတော ဂေါ၀မသာ၊အရှင်ဂေါတမ၏။ အဒ္ဓိတ၀တော်၊ အရှင်ဂေါတမမှ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ မတည်သော အကျင့်ဟူသော။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်မှုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘောတော ဂေါ၀မသာ၊ ၏။သပ္ပုရိသ၀တော်၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်ဟူသော။ ပဓာနံ၊အားထုတ်မှုသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။အရဟတော၊ သော။ သမ္ဗောသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ပဓာနံ ယထာ၊ အားထုတ်မှုကဲ့သို့တည်း။(တံ အနက်မဲ့။)ဘော ဂေါ၀မ၊ မ။ ဒေ၀၊ နတ်တို့သည်။အတ္ထိကိ ံ နုခေါတိ၊ ရှိပါကုန်သေးသလော"ဟူသော။ဧတံ၊ ကို။အ၀ေ၀စ၊ ပြီ။ ဘာရဒ္ဒါ၊ဇ။ ယဒိဒံ အဓိဒေ၀ါတိ၊ အကြင် လွန်သော နတ်ဘို့ဟူသော စကားသည်။(အတ္ထိ၊၏။)ဧတံ၊ ဤလွန်သော နတ်တို့ဟူသော စကားကို။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဌာနသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။"ဘော ဂေါ၀မ၊ မ။ ဒေ၀၊ တို့သည်။ အတ္ထိကိ ံ နုခေါတိ၊သလော"ဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။"ဘာရဒ္ဒါ၊ ဇ။ ယဒိဒံ အဓိဒေ၀ါတိ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ကို။ မေ၊ သည် ဌာနသော၊ အားဖြင့်။ ဝိဒိတန္တိ၊ အပ်ပြီ"ဟူ၍။ ဝေဒေသိ၊ ဖြေဆို၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေ၀သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ တုစ္ဆာ အချည်းနှီးသည်။ မုသာ၊မှားသည်။ ဟောတိနနု၊ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘာရဒ္ဒါ၊ ဇ။ အတ္ထိဒေ၀ါတိ၊ ဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ အတ္ထိဒေ၀ါတိ၊ ဟူ၍။ ဃော၊ အကြင်သူသည်။ ဝေဒယျ၊ ဖြေဆိုပြီး၏။ ဌာနသော မေ ဝိဒိတာတိ၊ ဟူ၍။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝေဒယျ၊ ဖြေဆိုပြီး၏။

၁။ "အတ္ထိ ဒေ၀ါတိ"ဟု မေးလျှင် "အတ္ထိ ဒေ၀ါ"ဟူ၍သော်ငင်း"ဌာနသော မေ ဝိဒိတာ"ဟူ၍သော်ငင်း ပြဆိုနိုင်၏ ဟူလို။ အကင်းပါး၍နားလည်သောသူသည် "အတ္ထိ ဒေ၀ါ၊ နတ်ဘုရား"ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ရာ၏။

ဘာရဒ္ဒါ၈၊၈။ယဒိဒံ အတ္ထိ ဒေဝါတိ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ဟေ၊ ဤစကားကို။လောကသို့ ၊လောကဌ်။ ဥစ္ဆေန၊ မြင့်ခဲသောအသံဖြင့်။ သမ္မတ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၄၈၆။ (ဤစကားကို ပေါ်တလိယ်သုတ် စာပိုဒ် ၅၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဒဿမ၊ သော။ သင်္ဂါရဝသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။

ပဉ္စမော၊ သော။ ပြာဟူဏဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုပြာဟူဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကား။ ပြာဟူဝယု၊ ပြာဟူဝယုသုတ်ရင်း။ သေလော၊ သေလသုတ်ရင်း။ အဿ ဝဲဝယနော၊ အဿလဝယနသုတ်ရင်း။ဆောဠသုမုခေါ စ ပြာဟူဏော၊ ဆောဠသုမုခ သုတ်ရင်း။စက္ခု၊ စက္ခုသုတ်ရင်း။ဇ သု၊ ဇသုကာရီသုတ်ရင်း။ နေဇ္ဇာနိ၊ ဓနဇ္ဇာနိသုတ်ရင်း။ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌသုတ်ရင်း။ သုဘဂါရဝေါ တိ၊သုဘသုတ်,သင်္ဂါရဝသုတ်ရင်းတည်း။

ဣဒံ၊ ကား။ ဝဂ္ဂါနံ၊ ဝဂ်ဘို့၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ တည်း။ ဝဂ္ဂေါ ဂဟပတိ၊ ဂဟပတိဝဂ်ရင်း။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုဝဂ်ရင်း။ ပရိဗ္ဗာဇကာနဉ္စ ပရိဗ္ဗာဇကအမည်ရှိသော ဝဂ်ရင်း။ ရုဇဝဂ္ဂေါ၊ရုဇဝဂ်ရင်း။ ပြာ ဟူဏော၊ ပြာဟူဏဝဂ်ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ မဇ္ဈိမအာဂမေ၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော်၌။ ပဌမ၊ပါးဝဂ်ဟူတည်း။

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသနိဿယ ပြီး၏။

(သာသနာ-၂၅၀၅၊ ကောဇာ ၁၃၂၃-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့် အင်္ဂါနေ့၌ ဤ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသနိဿယ ကြည့်ရှုပြင်ဆင်၍ ပြီးသတည်း။)